॥ పూర్ణ పరమాత్మనే నమ: ॥

శ్రీమద్భగవత్ గీతా

గీతా నీ జ్ఞాన అమృతం

లేఖకుడు :- సంత్ రామ్‌పాల్‌దాస్
శిష్యుడు
స్వామి రామ్‌దేవానంద్ జీ మహారాజ్

జీవమే మన జాతి, మనది మానవ (Mankind) ధర్మం.
హిందూ, ముస్లిమ్, సిక్కు, ఇసాయి, లేదు మరొక ధర్మం.

(Telugu)

తప్పకుండా చూడండి

సంత రామపాల్‌జీ మహారాజ్‌గారి మంగళ ప్రవచనాలు

నేపాల్ వన్ ఉదయం 6:00 నుండి...

శ్రద్ధ టి.వి లో మధ్యాహ్నం 2:00 నుండి..

సారథీ టీ.వి లో 6:30 నుండి...

సాధన టి.వి లో 7:30 నుండి...

ఈశ్వర్ టి.వి లో 8:30 నుండి...

ప్రకాశకులు:- ప్రచార ప్రసార సమితి మరియు సర్వ భక్త సమూహం
సత్‌లోక్ ఆశ్రమం, హిసార్-టోహానా రోడ్, బర్‌వాలా,
జిల్లా- హిసార్ (హరియాణా), భారత్.

వాస్తవ ధర :- 98 రూ॥
ధర్మార్థ మూల్యం :- 30 రూ॥

ముద్రణ:- కబీర్ ప్రింటర్స్
సి-117, సెక్టర్-3, బవానా ఇండస్ట్రియల్ ఎరియా, న్యూఢిల్లీ

సంప్రదించగలరు :- 08222880541, 08222880542, 08222880543
08222880544, 08222880545

Visit us at: www.jagatgururampalji.org
e-mail: jagatgururampalji@yahoo.com

విషయసూచిక

క్ర.స.	అధ్యాయములు	పేజి.సంఖ్య
1.	భూమిక	I-III
2.	ఒక్క మాట..	1
	● మక్కా మహాదేవుడి మందిరమే	8
3.	గీతా యొక్క సత్య సారము	10
	● శ్రీ బ్రహ్మగారు, శ్రీ విష్ణువుగారు మరియు శ్రీ శివుడిగారి తల్లి-తండ్రి ఎవరు?	14
4.	సందేహ సమాధానము	17
	● గీతాలో రెండు విధాలైన జ్ఞానము ఉంది	43
	● పాండవుల ద్వారా చేయబడిన యజ్ఞము	43
	● ఎవరేవరికీ లభించినారు పరమాత్మా?	55
	● వ్రతం చేయుట గీతా అనుసారం ఎలాంటిది?	59
	● శ్రాద్ధం-పిండదానం చేయుట గీతా అనుసారం ఎలాంటివి?	59
	● శ్రాద్ధం- పిండదానం యెడల రుచి ఋషి యొక్క అభిమతం	60
	● జిందా బాబా రెండవసారి అంతర్ధ్యానం అవుట	66
	● ధర్మదాస్‌గారి అన్య సంత్‌లతో జ్ఞాన చర్చా	68
	● హిరణ్యకశపుడి కథా	77
	● రావణుడు మరియు భస్మాసూరుని కథా	78
	● హరిద్వార్‌లో సాధవులు పరస్పరం చంపుకోవడం	79
	● ఋషి చుణక్ మరియు మాన్‌ధాతా యొక్క కథా	80
	● ఎనభై నాలుగు లక్షల విధాలైన జీవులకంటే మానవ దేహం ఉత్తమమైనది	87
	● చెప్పుట మరియు చేయుటలోని అంతరము	92
	● ధర్మదాస్‌గారిని సతలోకం తీసుకొని పోవుట	95
	● ఏమిటి గురువుని మార్చుకొనవచ్చునా?	98
5.	వేద మంత్రముల ఫోటోకాపీలు (ప్రమాణ సహితముగా)	101
6.	సంక్షిప్త సృష్టి రచనా	117
	● మనము కాల్ లోకంలోకి ఎలా వచ్చితిమి?	119
	● శ్రీ బ్రహ్మ, శ్రీ విష్ణువు మరియు శ్రీ శంకరుల ఉత్పత్తి	121
7.	సృష్టి రచనా	126
	● ఆత్మలు కాల్ వలలోకి ఏలా చిక్కాయి?	129
	● శ్రీ బ్రహ్మ, విష్ణు, శివుల జననం	133
	● మూడు గుణాలు ఏమిటి? ప్రమాణ సహితంగా	134
	● బ్రహ్మా (కాల్) అవ్యక్తంగా ఉండు ప్రతిజ్ఞ	135
	● తన తండ్రి (కాల్)ని పొందుటకు బ్రహ్మ చేయు ప్రయత్నం	137
	● మాతా (దుర్గా) ద్వారా బ్రహ్మకి శాపం కలగడం	138
	● విష్ణు తన తండ్రి (కాల్) ప్రాప్తికోసం చేయు ప్రస్థానం మరియు మాత యొక్క ఆశీర్వాదం	139
	● పరబ్రహ్మ యొక్క ఏడు సంఖ బ్రహ్మండాల స్థాపన	145

● పవిత్ర అథర్వణవేదంలో సృష్టి రచనా యొక్క ప్రమాణం 147
● పవిత్ర ఋగ్వేదంలో సృష్టి రచనా యొక్క ప్రమాణం 152
● పవిత్ర శ్రీమద్ దేవి మహాపురాణంలో సృష్టి రచనా ప్రమాణం 157
● పవిత్ర శివ మహాపురాణంలో సృష్టి రచనా ప్రమాణం 158
● పవిత్ర శ్రీమద్ భగవత్‌గీతా యందు సృష్టి రచనా ప్రమాణం 159
● పవిత్ర బైబిల్ మరియు పవిత్ర ఖురాన్ షరీఫ్‌లో సృష్టి రచనా ప్రమాణం 161
● పూజ్య కబీర్ పరమేశ్వరుడి (కవీర్దేవ్) అమృతవాణియందు సృష్టి రచనా ప్రమాణం 163
● ఆదరణీయ గరీబదాస్ సాహెబ్‌గారి అమృతవాణి యందు సృష్టి రచనా ప్రమాణం 165
● ఆదరణీయ నానక్ సాహెబ్‌గారి వాణి యందు సృష్టి రచనా సంకేతం 171
● అన్య (వేరే) సంత్‌ల ద్వారా సృష్టి రచనా యొక్క కల్పిత కథలు 174

8. శాస్త్రములలో పరమాత్మా 176
● మాంసం తినుట బైబిల్‌లో నిషిద్ధం 177
● హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు మాంసం తినేవారు కాదు 182
● సంత్ జమ్భేశ్వర్ మహారాజ్‌గారి విచారములు 182
● "పరమాత్మా సాకారుడు, నరాకారుడు" ఇదియే ఫలితము సర్వ సద్‌గ్రంథాలది మరియు పరమాత్మ ప్రాప్త సంత్‌లది. 188
● బిస్నోయి ధర్మం యొక్క భక్తి 188
● సతగురువు ద్వారా నామ దీక్ష తీసుకొని భక్తి చేయండి 189
● హరియాణలో హరి వస్తారు 190

9. ఇదే పుస్తకం "గీతా నీ జ్ఞాన అమృతం" సంబంధిత శ్రీమద్‌భగవత్ గీతా యొక్క శ్లోకముల ఫోటోకాపీలు 191

భూమిక

"గీతా" ఒక పవిత్ర సత్య గ్రంథము, అది ఆధ్యాత్మ జ్ఞానం యొక్క భాగము. దీనిని వర్తమానంలో హిందూవుల గ్రంథముగా భావించడం జరుగుచున్నది. వాస్తవంలో ఈ పవిత్ర గీతా విశ్వపు గ్రంథము. దీని ఉత్పత్తి నేటికి సం॥ 2012 కంటే సుమారు 5550 (ఐదువేల ఐదువందల యాభై) సంవత్సరాల పూర్వం మహాభారత యుద్ధ సమయంలో అయి ఉండేను. ఆ సమయంలో ఏ ధర్మము లేకుండేను. ఒక సనాతన పంథ (పంథ్=మార్గము) ఉండేను అనగా మానవ ధర్మం ఉండేను. శబ్దం ఖండితం అయ్యేది కాదు. ఇది ఆ పుణ్యాత్మల మస్తిష్కం రూపి వాట్సప్(WhatsApp) లో చేరుకునేది, ఎవరి నెట్‌వర్క్ అయితే సరిగ్గా ఉండేది. ఇది మహర్షి వ్యాసుడిగారి (శ్రీ కృష్ణ ద్వైపాయన్) మస్తిష్కం రూపి WhatsApp లో నింపబడి/లోడ్ అయి ఉండేను. దానిచేతనే శ్రీ వేద వ్యాసులు పవిత్ర "శ్రీమద్‌భగవత్ గీతా" ను కాగితం పై రాసిరి లేదా తాటి వృక్షపు పత్రాలపై నమోదించిరి ఏదైతే మనవద్ద నేడు పవిత్ర గీతా ఉపలబ్ధమై ఉంది. గీతా శాస్త్రములో మొత్తం 18 (పద్దెనిమిది) అధ్యాయంలు మరియు 700 (ఏడు వందలు) శ్లోకములు కలవు. నేను ఈ పవిత్ర పుస్తకం నుండి ఆవశక్యత అనుసారం వివరణలని తీసుకుని గ్రంథం "గీతా నీ జ్ఞాన అమృతం" యొక్క రచనా చేసితిని. ఎలాఅంటే అడవి (Forest) లో ఔషధులు ఉంటాయి. వైద్యుడు ఆ వనం నుండి ఆవశ్యక ఔషధులని తీసుకుంటాడు. దానిచేత జీవింపచేయు ఔషధులని తయారుచేసుకుంటాడు. వనం అయిన కూడ విద్యామానమై ఉంటుంది.

ఈవిధముగా పుస్తకం "గీతా నీ జ్ఞాన అమృతం" ఒక ఔషధిగా భావించండి మరియు దీనిని చదివి జ్ఞానపు బొట్టుని తాగి తమ జరా-మరణ రోగమును నాశనం చేసుకోండి.

ఆధ్యాత్మ జ్ఞానము లేకుండా మనుష్య జీవనం అసంపూర్ణమైనది. ఒకవేళ ఎవరివద్దనైనా అరబ్బుల-ఖరబ్బుల సంపత్తి ఉండినా, అయిన కూడ అతను తన జీవనంలో ఏదో వెలితిని అనుభవిస్తుంటాడు. దాని పూర్తి చేయడంకోసం మనిషి తీర్థ, పర్యాటక స్థలాలకీ వెళ్తుంటాడు. ఆ సమయంలో అతనికి కొంత మంచిగా అనిపిస్తుంది కానీ అతనిచే పూర్తి జీవనం మంచిగా అవలేదు, దానిచేత ఆత్మకళ్యాణం అవలేదు. రెండు-మూడు రోజుల తరువాత మరల అదే దినచర్య ప్రారంభమవుతుంది. అయినప్పటికి ఏదో వెలితిగా అనిపిస్తుంది. ఆ వెలితి పరమాత్మా యొక్క భక్తిది. దాని పూర్తి కోసం విశ్వపు ధార్మిక మానవుడు తన సంప్రదాయక సాధనా చేస్తుంటాడు. ఒకవేళ ఆ సాధకుడి ఆ సాధనా శాస్త్రానుకూలమైనది అయితే లాభం అవుతుంది. ఒకవేళ శాస్త్రవిధిని త్యాగం చేసి మనస్సుకు నచ్చిన ఆచరణ అనగా మనస్సుకు నచ్చిన సాధనా చేసినట్లయితే అది గీతా అధ్యాయం 16 శ్లోకం 23-24 ప్రకారం వ్యర్థమైనది. సాధకుడికి సుఖం ప్రాప్తించదు, సిద్ధి ప్రాప్తించదు, పరమగతి కూడ ప్రాప్తించదు అనగా వ్యర్థమైన సాధనా. కొందరు శ్రద్ధాలులు ఏదైన గురువు ద్వారా దీక్షని తీసుకొని భక్తి చేస్తారు. ఒకవేళ గురువు పూర్ణుడు అయితే లాభం అవుతుంది లేదంటే ఆ సాధనా కూడ వ్యర్థమైనది.

మీకు ఈ పుస్తకం "గీతా నీ జ్ఞాన అమృతం" లో తెలుసుకోవడానికి లభిస్తుంది ఏమనంటే ప్రమాణీత శాస్త్రముల ఏవి? వేటి అనుసారం సాధనా చేయాలి? శాస్త్రవిధి అనుసారం

సాధనా ఏది? ఆ సాధనని చేయు విధానం ఎలాంటిది, ఏ మహాత్మాచేత ప్రాప్తింపబడుతుంది, పూర్ణ గురువు యొక్క గుర్తింపు ఏమిటి? అది కూడ ఈ పుస్తకంలో మీరు చదువుతారు.

ఈ పుస్తకం విశ్వపు మానవులని ఒక్కటి చేస్తుంది ఏవరైతే ధర్మములలో విభజింపబడి పరస్పరం కొట్లాడుకొనుచున్నారు. గీతా శాస్త్రము విశేషించి ఏ ధర్మముది కాదు. ఇది మానవ కళ్యాణం కోసం ఆ సమయంలో ప్రసాదించబడినది ఎప్పుడైతే ఎలాంటి ధర్మం లేకుండింది, కేవలం "మానవ" ధర్మం ఉండేను. నా పిలుపు ఉంది :-

జీవమే మన జాతి, మనది మానవ ధర్మం ।
హిందూ, ముస్లిం, సిక్కు, ఇసాయి, లేదు మరొక ధర్మం ॥

ఎలగైతే బాబా నానక్‌గారి జన్మ పవిత్ర హిందూ ధర్మంలో శ్రీ కాలురామ్ మెహతాగారి ఇంటిలో, ఖత్రి (అరోడా) కులంలో అయి ఉండేను. శ్రీ బ్రజలాల్ పాండే ద్వారా శ్రీ నానక్‌గారు గీతా జ్ఞానమును అర్థం చేసుకొనిరి మరియు వారి ద్వారా చెప్పబడిన భక్తి చేయుచుండిరి. శ్రీ విష్ణువు మరియు శ్రీ శంకరుల పూజ చేస్తుండేవారు. అన్య సర్వ దేవతల భక్తి కూడ చేస్తుండేవారు ఏదైతే నేటికి హిందూ ధర్మంలో నడుస్తున్నది. శ్రీ నానక్‌గారు సుల్తాన్‌పూర్ నగరంలో అక్కడి నవాబు దగ్గర మోదిఖానాలో ఉద్యోగం చేసేవారు. నగరానికి సుమారు అర్ధకిలోమీటరు దూరంలో బేయి నది ప్రవహించేది. ప్రతిరోజు శ్రీ నానక్ సాహెబ్‌గారు ఆ నదిలో స్నానం చేయడానికి పోయేవారు. పరమాత్మా మంచి ఆత్మలకీ ఎవరైతే దృఢ భక్తులుంటారో, వారికి లభిస్తారు. అధిక ప్రమాణంలు మీరు ఈ పుస్తకంలో చదువుతారు. ఆ విధానం అనుసారం పరమాత్మా శ్రీ నానక్ దేవ్ సాహెబ్ గారికి లభించిరి. వారికి తత్వజ్ఞానము చెప్పిరి, సత్య సాధనా ఏదైతే శాస్త్రానుకులమైనది, దాని జ్ఞానము చేయించిరి. శ్రీ నానక్‌దేవ్ గారి సంతృప్తి కోసం వారిని తనతోపాటు పైకి తన శాశ్వత స్థానము అనగా సచ్ఛుఖండంలోకి తీసుకొని పోయిరి. సర్వ బ్రహ్మాండాల భ్రమణం చేయించి యథార్థ భక్తివిధి చెప్పి "సనాతన్ భక్తి"ని మరల స్థాపన చేయాలి అను ఆదేశం ఇచ్చిరి. మూడు రోజుల తరువాత శ్రీ నానక్‌గారిని తిరిగి భూమిపై విడిచిపెట్టిరి. దాని తరువాత శ్రీ నానక్‌గారు హిందూ ధర్మంలో నడుస్తున్నటువంటి మనస్సుకు నచ్చిన ఆచరణని నిలిపివేసి గీతా (సప్తశ్లోకి గీతా) శాస్త్ర అనుసారం సాధనా యొక్క ప్రచారం చేసి యథార్థ భక్తి యొక్క ప్రచారం చేసిరి.

పరమాత్మ యొక్క సత్య సాధనా చేయడం కోసం మొట్టమొదట "గురు" ఉండుట అతి ఆవశక్యమైనది(తప్పనిసరి). దీని పాలన చేస్తునే శ్రీ నానక్‌గారు 'శిష్యులని' తయారు చేయుట ప్రారంభించిరి, స్వయం వారు గురువు పదవిపై విరాజమానమయ్యిరి. శ్రీ నానక్‌గారి శిష్యులని (పంజాబీ భాషలో) సిక్కులు అనేవారు. అందుచేత వారిది వేరే గుర్తింపు తయారైంది మరియు వర్తమానంలో ఆ అనుయాయుల సముహము ధర్మపు రూపమును తీసేసుకుంది. హిందువులు మరియు సిక్కులు పరస్పరం ధర్మపు నామంతో కొట్లాడుకుంటూ చనిపోతారు, ఇది వివేకం యొక్క లోపమే.

వివరణ :- భక్తి చేయండి, గురువును చేసుకొని. గురువు కూడ సమయపు గురువు అవ్వాలి ఎవరైతే తన ముఖ కమలం నుండి తత్వజ్ఞానము మరియు సాధనా విధానం చెబుతారు. గురువు శరీరం యొక్క నామం కాదు. ఆ శరీరంలోని ఏదైతే ఆత్మ కలదో, అది గురువు.

శరీరం ఐదు తత్వములది అయినా లేక ఎల్రక్టానిక్ (విడియో)ది అయినా, అది సమయపు గురువు అనబడుతుంది. హిందువులలో అధికముగా గురువు లేకుండానే తమ సంప్రదాయక సాధనా చేస్తారు. ఆ చెడిపోయిన రూపాన్నే శ్రీ నానక్‌గారు పరమాత్మా ప్రాప్త జ్ఞానముచేత సరి/బాగు చేసి ఉండిరి. వర్తమానంలో సిక్కులలో కూడ సమయ గురువు యొక్క లేమి ఉంది. సూక్ష్మవేదంలో చెప్పబడినది (సూక్ష్మవేదంలో ఏమి చెప్పబడినది, అది మీరు ఈ పుస్తకంలోనే తెలుసుకోండి) ఏమనంటే :-

రామ్-కృష్ణ సే కౌన్ బడా, ఉన్హోంనే నే భి గురు కిన్హ్।
తిన్ లోక్ కే వే ధని, గురు ఆగే ఆధీన్ ॥

భావార్థము :- ఏ హిందూ శ్రద్ధాలులు గురువు లేకుండా మనస్సుకు నచ్చిన ఆచరణ చేస్తారు, వారికి చెప్పబడినది ఏమనంటే మీరైతే శ్రీ రామ్ మరియు శ్రీ కృష్ణుడికంటే పెద్దగా ఎవరిని భావించరు. వారు మూడు లోకాల ధని అనగా యజమానులు అవుతూకూడ గురువు ధారణ చేసి భక్తి చేస్తుండేవారు మరియు తమ-తమ గురుదేవుల చరణాల్లో దండవత్(సాష్టాంగ) ప్రణామం చేసేవారు. (శ్రీ రామచంద్రుడి గురుదేవులు ఋషి వశిష్ఠగారు ఉండిరి మరియు శ్రీ కృష్ణుడిగారి గురువులు ఋషి దుర్వాసాగారు ఉండిరి. సందిపని ఋషిగారైతే అక్షర జ్ఞానము చేయించు అధ్యాపకులుండిరి. ఋషి దుర్వాసాగారు శ్రీ కృష్ణుడి ఆధ్యాత్మిక గురువులుండిరి.) మీ యొక్క పునాది ఏమిటి? మీరు గురువు లేకుండానే భక్తి చేసి కళ్యాణం కోరుకుంటున్నారా. సూక్ష్మవేదంలో మరల చెప్పినారు :-

కబీర్, గురు బిన్ మాలా ఫేరతే, గురు బిన్ దేతే దాన్ ।
గురు బిన్ దోనో నిష్ఫల్ హైం, ఛయే పుఛో వేద్ పురాణ్ ॥

ఈ పుస్తకంలో మీకు ఇంకా కూడ అనేక భక్తి గురువులు లభిస్తారు మరియు యథార్థ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము మరియు సాధనా యొక్క సమాచారం కూడ తెలుస్తుంది. నేను ఆశిస్తున్నాను ఏమనంటే ఈ పుస్తకం మానవ (ఆత్మ)కళ్యాణం చేయిస్తుంది. నేను పరమేశ్వరుడిని ప్రార్థిస్తున్నా ఏమనంటే హే పరమాత్మా! నీ దాసుడి ఈ ప్రయత్నాన్ని సఫలం చేయండి. సర్వ ప్రాణులు మీ యొక్క పిల్లలే, మీ యొక్క ఆత్మలే. వీరికి యథార్థ భక్తి మార్గము అవగాహనలోకి వచ్చుగాకా మరియు మానవులందరూ తమ జీవనాన్ని ధన్యం చేసుకుందురుగాకా. విశ్వంలో శాంతి ఉండుగాకా.

" సత్ సాహేబ్ "

తేది :- 08-09-2012

లేఖకుడు
దాసన్ దాస్ రామపాల్ దాస్
పుత్ర/శిష్య స్వామి రామదేవానంద గారు
సతలోక ఆశ్రమం, బరవాలా
జి॥ హిసార్, హరియాణా (భారత్)

ఒక్క మాట...

జీవమే మన జాతి, మనది మానవ ధర్మం ।
హిందూ, ముస్లిం, సిక్కు, ఇసాయి, లేదు మరొక ధర్మం ॥

శ్రీమద్‌భగవత్ గీతా యొక్క జ్ఞానం ఏ సమయంలో అయితే (క్రీ.శ. **2012** కంటే సుమారు **5550** సంవత్సరాల పూర్వం) చెప్పబడినదో, ఆ సమయంలో ఏ ధర్మము లేకుండెను. హిందూ ధర్మం అనగా ఆది శంకరాచార్యులద్వారా నడిపించబడిన ఐదు దేవతల ఉపాసనా సంప్రదాయమును అనుసరించువారు హిందూవులుగా అనబడిరి. (వాస్తవంలో ఇది సనాతన పంథ్ లక్షల సంవత్సరాల నుండి నడుస్తు వస్తున్నది.) దాని (హిందూ ధర్మం) స్థాపనా ఆది(ప్రథమ) శంకరాచార్యులుగారు సం॥**2012** కంటే **2500** సం॥ల పూర్వం చేసిరి. ఆది శంకరాచార్యుల జననం యేసు మసీహ కంటే **508** సం॥ల పూర్వం అయి ఉండెను. ఏనిమిది సంవత్సరాల వయస్సులో ఆయనకీ ఉపనిషత్తుల జ్ఞానం అయినది. పదహారు సంవత్సరాల వయస్సులో ఆది శంకరాచార్యులు ఒక విరక్త సాధువు ద్వారా దీక్షని తీసుకొనిరి, సాధువు గుహలో ఉండేవారు. చాలా రోజులు బయటకు వచ్చేవారుకాదు. ఆ మహాత్మా ఆది శంకరాచార్యులకీ చెప్పినారు ఏమనంటే "జీవుడే బ్రహ్మ" అని. (అయమ్ ఆత్మా బ్రహ్మ) యొక్క పాఠంను బోదించిరి మరియు నాలుగు వేదాలలో ఈ ప్రమాణమే చెప్పిరి. ప్రజలు ఆది శంకరాచార్యులనీ అడిగిరి ఏమనంటే ఒకవేళ జీవుడే బ్రహ్మ అయితే పూజ యొక్క ఆవశక్యత ఏముంది? మీరు కూడ బ్రహ్మ, మేము కూడ బ్రహ్మ (బ్రహ్మ యొక్క అర్థం పరమాత్మా) ఈ ప్రశ్నచే ఆది శంకరాచార్యులు సందిగ్ధంలో పడిపోయా. ఆది శంకరాచార్యులు తన వివేకంతో అనిరి ఏమనంటే శ్రీ విష్ణువు, శ్రీ శంకరుల భక్తిని చేయండి.

తరువాత ఐదు దేవతల ఉపాసన విధానంను దృడపరిచిరి – **1.** శ్రీ బ్రహ్మగారు **2.** శ్రీ విష్ణువుగారు **3.** శ్రీ శివగారు **4.** శ్రీ దేవిగారు **5.** శ్రీ గణేష్‌గారు. కానీ మూల రూపంలో , ఇష్టమైన రూపంలో, తమోగుణ శంకరులనే భావించిరి. ఈ విధానం ఆది శంకరాచార్యులుగారు వారి **20** సంవత్సరాల ఆయువులో తయారుచేసిరి అనగా **488** సం॥ల క్రిస్తు పూర్వం హిందూ ధర్మం యొక్క స్థాపనా చేయబడినది. దాని ప్రచారం కోసం భారత దేశంలో నాలుగు దిశలలో ఒక్కోక్క శంకర మఠం స్థాపన చేసిరి. ఆది శంకరాచార్యులు **1.** గిరి సాధువులని తయారుచేసిరి,వారు పర్వతాలలో ఉండు జనులలో తమ ధర్మంను దృడపర్చుచుండిరి. **2.** పూరి సాధువులని తయారుచేసిరి, వారు గ్రామ-గ్రామానికీ వెళ్లి తమ ధర్మంను చెప్పి క్రియలని చేపించేవారు. **3.** సన్యాసి సాధువులని తయారుచేసిరి, వారు విరక్తులుగా ఉండి ప్రజలని ప్రభావితం చేసి తమతో పాటు జోడించేవారు. **4.** వానప్రస్థీ సాధువులని తయారుచేసిరి, వారు అడవులల్లో ఉండు జనులకీ తమ ఉద్దేశ్యంను వినిపించి వారిని తమతోపాటు కలుపుకొనేవారు. వేదాలలో (ఋగ్వేదం, యజుర్వేదం, సామవేదం మరియు అథర్వణవేదం) మరియు గీతా మరియు పురాణాలు, ఉపనిషత్తులని సత్‌జ్ఞానయుక్త పుస్తకములుగా భావించుచుండిరి, ఏవైతే నేటి వరకు హిందూ ధర్మపు భక్తజనులు ఈ ధార్మిక గ్రంథాలనే సత్యముగా భావిస్తారు. ఈ విధంగా హిందూ ధర్మ స్థాపన క్రి కంటే **488** సంవత్సరాల పూర్వం (సం॥ **2012** కంటే **2500** సం॥ల పూర్వం) అయినది. ఆది శంకరాచార్యులు **30** సంవత్సరాల వయస్సులో అసాధ్యరోగంచే శరీరం త్యాగంచేసి భగవాన్ శంకరులలోకంలోకి వెళ్లిపోయిరి ఎందుకంటే వారు శంకర్ భగవానుల ఉపాసకులుగా ఉండిరి, వారి లోకం నుండియే ఈ ధర్మంను స్థాపింపచేయదానికీ వచ్చినట్లు భావింపబడుతారు. ఆ

సమయంలో బౌద్ధ ధర్మం వేగంగా విస్తరించుచుండేను. దానిని వారు భారతదేశంలో విస్తరించకుండా ఆపి ఉండిరి. ఒకవేళ బౌద్ధ ధర్మం విస్తరించి ఉంటే చైనా దేశం మాదిరిగా భారతీయులు కూడ నాస్తికులుగా అయ్యేవారు.

2. క్రైస్తవ ధర్మ స్థాపనా :- శ్రీ ఇషా మసీహ(యేసు క్రీస్తు) ద్వారా ఇసాయి=క్రైస్తవ ధర్మపు స్థాపన జరిగినది. యేసుగారు 32 సంవత్సరాల వయస్సు ఉన్నపుడు, వారిని శిలువపై మొలలతో బంధించి విరోధి ధర్మ గురువులు గవర్నర్‌పై ఒత్తిడిని పెంచి చంపింపచేసి ఉండిరి.

యేసుగారికి ఆ ప్రభువే "ఇంజిల్" అను పేరుకల గ్రంథంను ఇచ్చి దించి ఉండిరి, ఏవరైతే గీతా మరియు వేదాల జ్ఞానంను ఇచ్చి ఉండిరి. "ఇంజిల్" పుస్తకంలో భిన్నమైన జ్ఞానము లేదు ఎందుకంటే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం అయితే ముందే గీతా, వేదాలలో చెప్పిబడి యుండేను. అది వేరే ధర్మ విశేషంకోసం లేకుండేను. ఆ గీతా మరియు వేదాల సంబందిత జ్ఞానము మానవ మాత్రుల కోసం ఉంది. యేసుగారి సుమారు ఆరువందల సంవత్సరాల తరువాత హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు ఇస్లాం ధర్మ స్థాపన చేసిరి. ముహమ్మద్‌గారికి పవిత్ర "ఖురాన్ షరీఫ్" గ్రంథం ఆ బ్రహ్మయే ఇచ్చిరి. ఇందులోను భక్తి విధానం సంపూర్ణముగా లేదు, సాంకేతికముగా ఉంది ఎందుకంటే భక్తి యొక్క జ్ఞానము వేదాలలో, గీతాలో చెప్పబడి ఉండెను. ఇందువలన ఖురాన్ షరీఫ్ గ్రంథంలో మరల చెప్పు ఆవశకృత లేకుండేను. గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 34లో, యజుర్వేదం అధ్యాయం 40 మంత్రం 10లో చెప్పబడినది ఏమిటంటే పూర్ణ పరమాత్మా ఎవరైతే సర్వ సృష్టిని రచించిరో, వారి విషయంలో తత్వదర్శి సంత్‌ని అడగండి, వారు సరియైన జ్ఞానము మరియు భక్తివిధానంను తెలియజేస్తారు. ఏ సంత్ అయితే పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క జ్ఞానమును తెలిసినవారో, వారు సత్య సాధనని కూడ తెలిసినవారు.

బైబిల్ గ్రంథపు జ్ఞానము కూడ గీతా జ్ఞానధాతాయే ఇచ్చియుండిరి, (బైబిల్ గ్రంథం మూడు పుస్తకముల సంగ్రహం - 1. జబూర్, 2. తౌరత్, 3. ఇంజిల్) బైబిల్ గ్రంథం యొక్క ఉత్పత్తి గ్రంథ ప్రారంభంలో రాసి ఉంది ఏమనంటే పరమేశ్వరుడు మనుష్యులని తన రూపం అనగా స్వరూపముగా ఉత్పన్నం చేసినారు, నర-నారీలుగాచేసి ఉత్పన్నం చేసిరి. ఆరు రోజుల్లో సృష్టి రచనా చేసి పరమేశ్వరులు 7వ రోజుల విశ్రాంతిని తీసుకొనిరి.

ఖురాన్ షరీఫ్ :- పుస్తకం ఖురాన్ షరీఫ్‌లో సురతి ఫుర్కాని సంఖ్య 25 ఆయత్ సంఖ్య 52 నుండి 59లో చెప్పబడినది ఏమనంటే అల్లాహ్ కబీర్ ఆరు రోజులలో సృష్టిని రచించిరి, తరువాత పైన ఆకాశంలోని సింహాసనంపై విరాజితులైరి. ఆ పరమేశ్వరుడి గురించి బాహఖబర్ అనగా తత్వదర్శి సంత్‌ని అడగండి. ఖురాన్‌లోని ఈ లేఖద్వారా స్పష్టం అవుచున్నది ఏమిటంటే ఖురాన్ షరీఫ్ యొక్క జ్ఞానధాతా కూడ ఆ పూర్ణ పరమాత్మా అనగా అల్లాహు అకబర్ (అల్లాహు కబీర్) గారి విషయంలో పూర్తి జ్ఞానమును కలిగిలేరు.

ఖురాన్ షరీఫ్ సురతి 42 ఆయత్ 1లో ఆ మూడు మంత్రంల సాంకేతిక జ్ఞానము ఉంది ఏదైతే గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో ఉంది. చెప్పబడినది ఏమనంటే బ్రహ్మణ: అనగా సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ యొక్క భక్తి కోసం "ఓం-తత్-సత్" మూడు నామముల స్మరణ చేయండి.

ఖురాన్ షరీఫ్‌లో సురతి 42 ప్రథమ ఆయత్‌లో వీటినే సాంకేతికంగా ఈ విధంగా రాసినారు :- "ఐన్-సీన్-కాఫ్"

"ఐన్" హింది యొక్క "అ" అక్షరం ఉంది దాని సంకేతం ఓం వైపు ఉంది. ఐన్ యొక్క

భావార్థం ఓమ్‌తో ఉంది, సీన్ = స అనగా ఏదైతే గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో రెండవ తత్ మంత్రం ఉంది, దాని వాస్తవిక మంత్రమేదైతే ఉందో, దాని మొదటి అక్షరం "స" ఉంది, ఈ ఓమ్ + సీన్ లేదా తత్ కలిపి సత్‌నామం రెండు మంత్రంలది అవుతుంది మరియు ఖురాన్ షరీఫ్‌లో ఏదైతే మూడవ మంత్రం "కాఫ్" = "క" ఉందో, ఏదైతే గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో రాసిన మూడు మంత్రంలలో చివరి "సత్" మంత్రం ఉంది. (ఎలాఐతే గురు ముఖిలో క ని కకా, ఖ ని ఖకా మరియు గ ని గగా, ఊ ని ఊడా, ఈని ఇడా అంటారు మరియు రాస్తారు. ఈవిధంగానే ఖురాన్‌లో అ, స, క ని రాసినారు.)

"స" మంత్రం సాంకేతికమైనది కానీ వాస్తవిక ఏదైతే నామం ఉందో, దాని మొదటి అక్షరం "క" ఉంది, (అది "కరీమ్" ఉంది) దానిని సార్‌నామం కూడ అంటారు. ఏ భక్తులైతే నా ద్వారా (సంత్‌రామపాల్ దాస్) మూడు మంత్రముల ఉపదేశంను పొందియున్నారో, వారు ఆ రెండు సాంకేతిక మంత్రంల వాస్తవిక నామంను తెలిసికొనియున్నారు.

" అన్ని గ్రంథాల్లోకల సమానత్వం"

బైబిల్ గ్రంథంలోని ఉత్పత్తి గ్రంథంలో ఇదికూడ చెప్పబడినది ఏమనంటే "ఎప్పుడైతే ఆదమ్‌గారు మరియు వారి ధర్మపత్ని 'హవ్వా' తోటలోని మధ్యనకల వృక్షముల ఫలములు తినినారో వారికి మంచి-చెడు జ్ఞానము అయింది. సాయంత్ర సమయంలో ప్రభు తోటలో తిరగడానికి వచ్చిరో వారికి తెలిసింది ఏమనంటే ఆదమ్ మరియు హవ్వాగారు మంచి-చెడు జ్ఞానము చేయించు వృక్షపు ఫలములను తినినారని, ఆ ప్రభువు అనిరి ఏమనంటే "మంచి-చెడు" యొక్క జ్ఞానము అవడంచేత ఆదమ్ మరియు అతని భార్య మాలో ఒక్కరుగా సమానంగా అయ్యిరి. ఎప్పుడైనా ఇలా జరిగితే ఏలాఅంటే వీరు ఆ అమర వృక్షపు ఫలములు తిని అమరులు (మరణంలేనివారిగా) అయితే (ఎలా?). ఇందువలనే ఆదమ్ మరియు వారి భార్యని స్వర్గంలోని తోటలోంచి తీసేసి పృథ్విపై విడిచిపెట్టిరి." (లేఖ సమాప్తం)

వివరచన :- దీనివలన సిద్ధిస్తున్నది ఏమిటంటే "ప్రభువులు ఒకరికంటే ఎక్కువ ఉన్నారని" ఎందుకంటే ప్రభు పైన చెప్పినారు ఏమనంటే వీరు మంచి-చెడు జ్ఞానము అవడంచేత మాలో ఒక్కరిగా సమానులుగా అయినారు. తరువాత బైబిల్ గ్రంథంలో చెప్పినారు ఏమనంటే "అబ్రాహిమ్" మామరే అనే వృక్షముల కింద కూర్చుని ఉండినారు. ఆయనికి ముగ్గురు ప్రభువులు కన్పించినారు, వారికి అన్నం తినిపించినారు, దండవత్ ప్రణామం చేసి ఆశీర్వాదం తీసుకొనిరి. దీనివలన సిద్ధిస్తున్నది ఏమిటంటే బైబిల్‌లో ముగ్గురు ప్రభులు భావింపబడినారని.

ముస్లిం ధర్మంలో "చార్ యారి" (= నలుగురు స్నేహితులు)గా భావింపబడినారు, వారు బాలుడి రూపంలో ఉంటారు, సూక్ష్మవేదంలో అనగా తత్వజ్ఞానలో చెప్పబడినది ఏమనంటే:-

వహి సనక్ సనన్దనా, వహి చార్ యారి । తత్వజ్ఞాన్ జానే బినా, బిగడీ బాత్ సారి ॥

భావార్థము :- హిందూ ధర్మంలో ఏవరైతే సనక, సనన్దన్, సనాతన్ మరియు సన్తకుమార్ బాలుడి రూపంలో ఉంటారో, వారు బ్రహ్మగారి(చతుర్ముఖి) మానస పుత్రులు. ముస్లిం ధర్మంలో వారినే "చార్ యారి" నలుగురు బాల్య మిత్రులు అంటారు.

తరువాత సూక్ష్మవేదంలో చెప్పినారు ఏమనంటే :-

వహి మోహమ్మద్ వహి మహాదేవ్, వహి ఆదమ్ వహి బ్రహ్మ ।
దాస్ గరీబ్ దుసరా కోయి నంహి, దేఖ్ ఆపనే ఘరమా ॥

భావార్థము:- ముస్లిం ధర్మం యొక్క ప్రవక్త హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు భగవాన్ శివుల లోకం నుండి వచ్చిరి, పుణ్యాత్మా ఉండిరి, ఒక గుహయందు కూర్చుని సంప్రదాయక సాధన చేస్తుండేవారు. శివుడి ఒక గణం, ఏదైతే పదకొండు రుద్రములలో ఒకటి, హజరత్ ముహమ్మద్‌గారిని ఆ గుహలో కలిసినది. వారి భాషలోనే(అరబీ భాషా) కాల్ ప్రభువు అనగా బ్రహ్మ యొక్క సందేశమును వినిపించిరి. ఆ రుద్రుడినే ముస్లింలు జబరిల్ పరిస్థా(దేవదూత) అంటారు, ఆయనను నైతిక దేవదూతగా భావిస్తారు.

భావార్థము ఏమిటంటే హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు కూడ శివ కుమారులే. ముస్లిం ధర్మపు పవిత్ర తీర్థ స్థలమైన "కాబా"లో భగవాన్ శంకరుల లింగపు ఆకారంలోని రాయి ఉంది, దానికి ముసలమాన్ శ్రద్ధాలులు సిజదా అనగా ప్రణామం చేస్తారు.

<u>2. ఆదమ్ బాబా :-</u> పురాణాలలో మరియు జైన్ ధర్మ గ్రంథాల్లో ప్రసంగం వస్తుంది అది ఈవిధంగా ఉంది:- ఋషభదేవ్‌గారు రాజా నాభిరాజ్‌గారి కుమారులుండిరి. నాభిరాజ్‌గారు అయోధ్య రాజుగా ఉండిరి. ఋషభదేవ్‌గారికి వంద పుత్రులు మరియు ఒక పుత్రిక ఉండేను. ఒక రోజు పరమేశ్వరులు ఒక సంత్ రూపంలో ఋషభదేవ్‌గారికి కలిసిరి, వారికి భక్తి చేయు ప్రేరణని ఇచ్చిరి, జ్ఞానము వినిపించిరి ఏమనంటే మానవ జీవనంలో ఒకవేళ శాస్త్రవిధి అనుసారం సాధన చేయనట్లయితే మానవ జీవనం వ్యర్థమైపోతుంది. వర్తమానంలో ఏదైతే మానవుడికి ప్రాప్తించబడిఉందో, అది జన్మ-జన్మలనుండి చేసిన పుణ్య మరియు పాపముల ఫలితమే. మీరు రాజు అయినారు అది మీ పూర్వపు శుభ కర్మ ఫలము. ఒకవేళ వర్తమానంలో భక్తి చేయకపోతే మీరు భక్తి శక్తిహీనులై మరియు పుణ్యహీనులై నరకంలో పడుతారు మరియు తరువాత వేరే ప్రాణుల శరీరంలో కష్టములని అనుభవిస్తారు.(ఎలాఐతే వర్తమానంలో ఇన్వర్టర్ యొక్క బ్యాటరీ ఛార్జింగ్ చేసినారు మరియు ఛార్జర్ తీసేసినారు. తరువాత కూడ ఆ బ్యాటరీ కూడ పనిచేస్తున్నది, ఇన్వర్టర్‌చే ప్యాన్ కూడ నడుస్తున్నది, బల్బు-ట్యూబ్ కూగ వెలుగుచున్నది. ఒకవేళ ఛార్జర్ పెట్టి మరల ఛార్జింగ్ చేయనట్లయితే కొంత సమయం తరువాత ఇన్వర్టర్ అన్ని పనులని వదిలేస్తుంది, ప్యాన్ నడవదు, బల్బు-ట్యూబ్ వెలుగదు. ఈవిధంగానే మానవ శరీరం ఒక ఇన్వర్టర్. శాస్త్ర అనుకూలమైన భక్తి ఛార్జర్, పరమాత్మా యొక్క శక్తిచే (విద్యుత్‌చే) మానవ శరీరం మరల ఛార్జింగ్ అవుతుంది అనగా భక్తి శక్తియొక్క ధనవంతుడు మరియు పుణ్యవంతుడైపోతాడు.

ఈ జ్ఞానము ఆ ఋషి/సంత్ రూపంలో ప్రకటిత పరమాత్మా యొక్క ముఖ కమలంనుండి విని ఋషదేవ్‌గారు భక్తిచేయాలని ఖచ్చితమైన మనస్సును చేసుకొనిరి. ఋషదేవ్‌గారు ఋషిగారి నామంను తెలియకోరగా ఋషిగారు తన పేరుని "కవి దేవ్" అనగా కవిర్దేవ్ అని చెప్పినారు. మరియు ఇది కూడ అనిరి ఏమనంటే నేను స్వయం పూర్ణ పరమాత్మని అని. నా నామం నాలుగు వేదాల్లో "కవిర్దేవ్" అని వ్రాసిఉంది, నేనే పరమ అక్షర బ్రహ్మను.

సూక్ష్మవేదంలో వ్రాసి ఉంది :-

ఋషభ్ దేవ్ కే ఆయియా, కబీ నామే కరతార్ ।
నౌ యోగేశ్వర్ కో సమఝాయియా, జనక్ విదేహ్ ఉద్ధార్ ॥

భావార్థము: ఋషభదేవ్‌గారికి "కబీ" నామంతో పరమాత్మా కలిసిరి, వారికి భక్తి యొక్క ప్రేరణని ఇచ్చిరి. ఆ పరమాత్మనే తొమ్మిది యోగిశ్వరులకీ మరియు రాజా జనకుడికి వివరించి వారి ఉద్ధరణకోసం భక్తి చేయు ప్రేరణని ఇచ్చిరి. ఋషభదేవ్‌గారికి ఈ మాట రుచించలేదు ఏమనంటే ఈ కవిర్దేవ్ ఋషియే ప్రభువు అని, కానీ భక్తి యొక్క దృడ మనస్సు చేసుకొనిరి. ఒక

తపస్వీ ఋషినుండి దీక్ష తీసుకొని ఓం నామ జపం మరియు హఠయోగం చేసిరి. ఋషదేవ్‌గారి పెద్ద పుత్రుడు "భరత్" ఉండేను, భరత్ యొక్క పుత్రుడు మారిచి ఉండేను. ఋషభదేవ్‌గారు మొదట ఒక సంవత్సరం వరకి నిరాహారముగా ఉండి తపస్సు చేసినారు. తరువాత ఒక వేయ్యి సంవత్సరాలవరకి ఘోర తపస్సు చేసినారు. తపస్సు సమాప్తం చేసి తన మనమడు అనగా భరతుడి పుత్రుడు మారిచికీ ప్రథమ ధర్మదేశనా (దీక్ష) ఇచ్చిరి. ఈ మారిచి ఆత్మయే 24వ తీర్థకారుదు మహావీర్ జైనుగారిది ఉండేను. ఋషభదేవ్‌గారు జైన్ ధర్మంను నడిపించలేదు, ఇదైతే శ్రీ మహావీర్ జైనుగారి ద్వారా నడిపించబడినది. శ్రీ మహావీర్‌గారు ఏ ధర్మపు స్థాపన కూడ చేయలేకుండిరి. కేవలం తన అనుభవాన్ని తన అనుసరులకీ చెప్పియుండిరి. అది ఒక భక్తి చేయువారి భక్త సముదాయము. ఋషభదేవ్‌గారు "ఓమ్" నామ జపము ఓంకార్ అంటూ చేస్తు ఉండేవారు. దానినే వర్తమానంలో మార్పు చేసి "ణోంకార్" మంత్రమని జైనులు చెబుతారు, దీని జపమే చేస్తారు, దీనినే ఓంకార్ మరియు ఓం కూడ అంటారు.

మనం మన ప్రసంగానికి వద్దాము. జైన్ ధర్మ గ్రంథం మరియు జైన్ ధర్మ అనుసరుల ద్వారా లిఖిత పుస్తకము "ఆవో జైన్ ధర్మ కో జానే" లో రాసి ఉంది ఏమనంటే ఋషభదేవ్‌గారి (జైనులు వారినే ఆదినాథులని అంటారు) జీవుడే బాబా ఆదమ్ రూపంలో జన్మించినారని. ఇపుడు అదే సూక్ష్మవేద వాణియొక్క సరళార్థము చేస్తాను :-

వహి ముహమ్మద్ వహి మహాదేవ్, వహి ఆదమ్ వహి బ్రహ్మా।
దాస్ గరీబ్ దుసరా కోయి నహి, దేఖ్ ఆపనే ఘరమా ॥

బాబా ఆదమ్‌గారు భగవాన్ బ్రహ్మాగారి లోకంనుండి వచ్చియుండిరి ఎందుకంటే మానవ జన్మలో చేయబడిన సాధన అనుసారంగా ప్రాణి, భక్తి అనుసారంగా పైన ముగ్గురు దేవతల లోకంలోకి పదే-పదే వెళ్లుతాడు, తన పుణ్యములు క్షీణించిన పిదప మరల పృథ్విపై సంస్కారవశముగా జన్మని పొందుతాడు.

సంత్ గరీబదాస్‌గారికి (గ్రామం-ఛూడానీ, జిలా-జజ్జర్, హరియాణా ప్రాంతం) స్వయముగా ఆ పరమాత్మయే కలిసిరి ఏవరైతే ఋషభదేవ్‌గారికి కలిసియుండిరి. సంత్ గరీబదాస్‌గారు పరమేశ్వరులతోపాటు పైకి వెళ్లి తన కళ్లతో సర్వ వ్యవస్థని చూసియుండిరి. తరువాత చెప్పిరి ఏమనంటే ఆదమ్‌గారు బ్రహ్మాగారి(చతుర్ముఖి) లోకంనుండి వచ్చియుండిరని, బ్రహ్మా అవతారమని. ముహమ్మద్‌గారు తమోగుణ శివుడి అవతారముగా ఉండిరి. ప్రియ పాఠకులారా! అవతారములు రెండు విధాలుగా ఉంటాయి. 1. స్వయముగా ఆ ప్రభువు అవతారం ఎత్తుతాడు ఎలాఐతే శ్రీరామ్, శ్రీ కృష్ణ మొదలగు రూపాలలో స్వయం శ్రీ విష్ణువుగారు అవతారం ధరించి వచ్చిరి. కానీ కపిల ఋషిగారు, పరశురామ్‌గారు కూడ విష్ణువుగారి అవతారాలలో లెక్కించబడుతారు. వీరు స్వయం విష్ణువుగారు కాకుండిరి, విష్ణు లోకంనుండి వచ్చిన దేవాత్మాలు ఉండిరి. వారి వద్ద కొంత శక్తి విష్ణువుగారిది ఉండింది ఎందుకంటే వారు ఆయనద్వారానే పంపించబడి ఉండిరి. ఈవిధంగా హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు శ్రీ శివగారి(లోకంనుండి వచ్చిన దేవ ఆత్మా) అవతారం ఉండిరి మరియు బాబా ఆదమ్‌గారు శ్రీబ్రహ్మాగారి (లోకంనుండి వచ్చిన దేవాత్మా) అవతారముండిరి. ఈవిధంగా యేసు మసీహగారు శ్రీ విష్ణువుగారి(లోకంనుండి వచ్చిన దేవాత్మా) అవతారముండిరి. క్రైస్తవ శ్రద్ధాలులు కూడ యేసుగారిని ప్రభువు పుత్రులుగా భావిస్తారు(దైవ కుమారుడు), ప్రభువు కాదు.

సంత్ గరీబదాస్‌గారు చెప్పినారు ఏమనంటే ఒకవేళ మీకు నా మాటపై విశ్వాసం

కాకుండినచో నా ద్వారా చెప్పబడిన శాస్త్రవిధి అనుసారం భక్తి-సాధనచేసి మీ ఇంట్లో అనగా మీ మానవ శరీరంలో మీ కళ్లతో చూసుకోండి.

భావార్థము ఏమిటంటే:- శరీరం యొక్క రచనా సర్వ ధర్మముల మనుష్యులది ఒకేవిధంగా ఉంది. తత్వజ్ఞానం లేని కారణంచేత మనం ధర్మాల్లోకి పంచబడినాము. సంత్ గరీబదాస్‌గారు చెప్పినారు ఏమనంటే మానవ శరీరంలో పరమేశ్వరులు వేరు-వేరు అంగములని చేసియున్నారు, వెన్నెముక అనగా Back Bone (Spine) లోపలి వైపు (కంఠం వరకు) ఐదు కమల చక్రములు కలవు. కృపతో చూడండి ఈ చిత్రము :-

1. మూల చక్రము :- ఈ చక్రము వెన్నెముక చివరిలో ఒక ఇంచు పైన పిరదుల దగ్గర ఉంది. దీని దేవత శ్రీ గణేషుడు. ఈ కమలంకు నాలుగు దళములు(రెక్కలు) కలవు.

2. స్వాద్ చక్రము :- ఇది మూల కమలంకు రెండు ఇంచులు పైన వెన్నెముక లోపలివైపు అంటి ఉంది. దీని దేవత శ్రీ బ్రహ్మాగారు మరియు వారి ధర్మపత్ని సావిత్రిగారు. ఈ కమంలకు ఆరు దళములు కలవు.

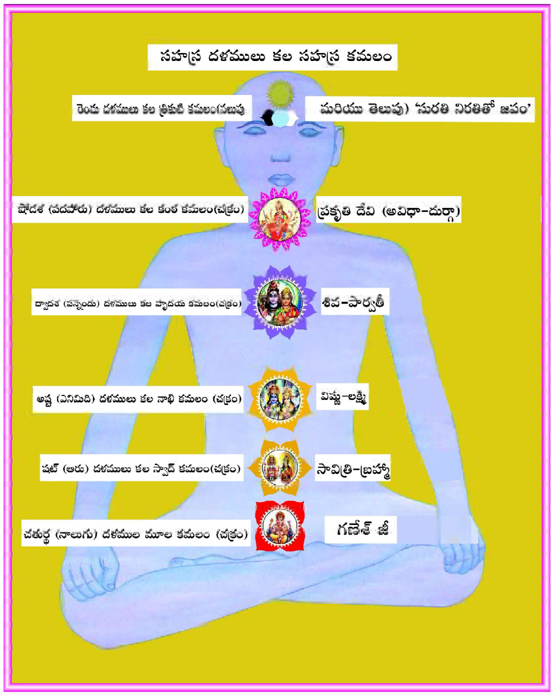

3. నాభి కమల చక్రము :- ఇది నాభి ఎదుట అదే వెన్నెముకతో పాటు అంటిఉంది. దీని దేవత శ్రీ విష్ణువుగారు మరియు వారి ధర్మపత్ని లక్ష్మీగారు. ఈ కమలంకు ఎనిమిది దళములు కలవు.

4. హృదయ కమల చక్రము :- ఈ కమలం ఛాతీపైకల రెండు స్తనముల మధ్యన వెన్నెముకతోపాటు అంటుకొని ఉంది. దీని దేవత శ్రీ శివుడు మరియు వారి ధర్మపత్ని పార్వతీగారు. ఈ కమలంకు పన్నెండు దళములు కలవు.

5. కంఠ కమలము :- ఈ కమలము ఛాతీ ఎముకలకీ పైన ఎక్కడినుండైతే మెడ ప్రారంభమవుతుందో, దాని వెనుకాల వెన్నెముకతోపాటు చివరిలో ఉంటుంది. దీని దేవత శ్రీ దేవి అనగా దుర్గాదేవిగారు. ఈ కమంలకు పదహారు దళములు(రెక్కలు) కలవు. మిగిలిన కమల చక్రములు పైన కలవు.

6. సంగమ కమలం లేదా ఆరవ కమలం :- ఈ కమలం సుష్మనా పైనకల ద్వారముపై ఉంది. దీనికి మూడు దళములు కలవు. ఇందులో సరస్వతీ రూపంలో దేవి దుర్గా నివాసం ఉంటుంది. ఒక దళలములో దేవి దుర్గా సరస్వతీ రూపంలో ఉంటుంది. ఒక దళములో 72 కోట్ల ఊర్వశిలు (అందమైన దేవకన్యలు) ఉంటారు, వారు పైకి వెళ్లు భక్తులనీ తమ వలలోకి

ఇరుకించుకుంటారు. రెండవ దళములో సుందరమైన యువకులు ఉంటారు, వారు భక్తురాళ్లని ఆకర్షింపచేసుకొని కాల్‌వలలో ఉంచుతారు. కాల్ కూడ వేరే రూపంలో ఈ యువకుల కెప్టెన్ అయి ఉంటాడు. మూడవ దళములో స్వయం పరమాత్మయే అన్య రూపంలో ఉంటారు. తన భక్తులని వారి వల/చెర నుండి ముక్తులుగా చేస్తారు. జ్ఞానం వినిపించి జాగ్రత్తపరుస్తారు.

7. త్రికుటి కమల చక్రము :- ఇది కనుబొమ్మల మధ్యలో తల వెనుకభాగాన మిగత కమలముల వరుసలోనే పైన కలదు. దీని దేవత సత్‌గురు రూపంలో పరమేశ్వరులే. ఈ కమలంయందు రెండు దళములు కలవు. ఒకటి తెల్లని (వర్ణం) రంగుది, రెండవది నల్లని రంగుకల దళములు కలవు. తెల్లని దళములో సత్‌గురు రూపంలో సత్‌పురుషుడి నివాసం ఉంటుంది. నల్లని దళములో నకలీ సత్‌గురు రూపంలో కాల్ నిరంజన్ నివాసం ఉంటుంది.

8. సహస్ర కమల చక్రము :- ఈ కమలము తల మధ్యభాగం నుండి రెండు ఇంచుల కింద అన్య కమలముల వరుసలోనే ఉంటుంది. హిందూ ధర్మపు వ్యక్తులు తలపై చిన్న పిలక ఉంచుకొనేవారు, ఇప్పటికి కూడ కొందరు ఉంచుకుంటారు. దాని కిందనే సహస్ర కమల దళము ఉన్నది. దీని దేవత బ్రహ్మ, వీరిని క్షర పురుషుడని కూడ అంటారు, ఎవరైతే గీతా మరియు వేదాల జ్ఞానమును చెప్పినారు. ఈ కమలంయందు వెయ్యి దళములు కలవు. వీటిని కాల్ బ్రహ్మ ప్రకాశంతో నింపి ఉంచినాడు, స్వయం ఈ కమల చక్రంలోనే దూరంగా ఉంటాడు. ఆయన స్వయంగా కనిపించడు, కేవలం దళములు ప్రకాశిస్తు కనిపిస్తాయి.

(అష్ట కమల దళము :- ఈ కమలం యొక్క దేవత అక్షర పురుషులే, ఈయన్ని పరబ్రహ్మ కూడ అంటారు, దీనికి ఎనిమిది దళములు కలవు. దీని స్థితిని చెప్పను ఎందుకంటే నకలి గురువులు కూడ దీనిని తెలుసుకొని ప్రజలని భ్రమింపచేస్తారు)

9. సంఖ కమల దళము :- ఈ కమలంలో పూర్ణ బ్రహ్మ అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మ యొక్క నివాసం ఉంది. దీని సంఖ దళములు కలవు. దీని స్థితి కూడ చెప్పను, కారణం పైన చెప్పబడినది.

(చిత్రములో చూపించబడినది. ఇందులో ఆరవ కమలం మరియు తొమ్మిదవ కమలం చూపించలేదు. కారణం ఏమిటంటే విద్యార్థులకీ మెల్ల-మెల్లగా జ్ఞానవృద్ధి అవుతుంది. కమలములది నిగూడ రహస్యము. ఇది కబీర్ సాగర్ యొక్క సారాంశములో రాసి ఉంది.)

శరీరంలో ఈ కమలాలు ఏలా పనిచేస్తాయంటే, ఎలాఐతే టెలివిజన్‌లో ఛానెల్స్ ఉంటాయి. ఆ ఛానెల్లలో ఏ ఛానెల్‌నైతే పెడుతారో, దానిపై కార్యక్రమములు కనిపించబడుతాయి. ఆ కార్యక్రమమైతే నడుస్తున్నది స్టూడియోలో, కనిపించుచున్నదైతే టి.వి.లో. ఈవిధంగా ప్రతిఒక్క కమలం యొక్క పనితనం/కార్యక్రమం ఉంది. ఈ కమలంని నడిపింపచేయు మంత్రములు కలవు, వాటిని ఈ దాసుడు (సంత్ రామ్‌పాల్‌దాస్) జపం చేయుటకు ఇస్తాడు. మొదటసారి దీక్ష ఈ కమలములని వికసింపచేయునది ఇవ్వబడుతుంది. మంత్ర శక్తిచే సర్వ కమలంలు On (ప్రారంభమవుతాయి) అవుతాయి, తరువాత సాధకుడు తన శరీరంలో కల ఛానెల్స్‌లో ఆ దేవుల్ల ధామంలనీ చూడగలుగుతాడు, అక్కడినుండి సర్వ దృశ్యమును చూడగలుగుతాడు. ఇందువలన గరీబ్‌దాస్‌గారు చెప్పినారు ఏమనంటే మీరు మీ శరీరపు ఛానెల్లని On (ప్రారంభం) చేసుకొని స్వయముగ చూసుకోండి ఏమిటంటే ఆదమ్‌గారు మీకు బ్రహ్మలోకంనుండి వచ్చినట్లు కనిపించుతారు ఎందుకంటే అక్కడ రికార్డు/నమోదు అంతయు కల్పించబడియున్నది. ఎలాఐతే వర్తమానంలో You Tube ఉందో, ఆ విధంగానే ప్రతిఒక్క దేవ లోకంలో మీరు పూర్వపు గడిచిన ఏ ఘటననైనా

చూడాలనుకుంటే మీరు చూడగలుగుతారు.

ఈవిధంగా హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు మీకు శివగారి లోకంనుండి వచ్చినట్లు కన్పిస్తారు. ఈవిధంగానే యేసుగారు కూడ శ్రీ విష్ణువుగారి లోకంనుండి వచ్చినట్లు మీకు కన్పిస్తారు.

"మక్కా మహాదేవుడి మందిరమే"

భాయిబాలే జన్మ సాఖిలో ప్రమాణం ఉంది :-

"సాఖి మదీనే కీ చలీ" హింది పుస్తకం పేజి **262** పై శ్రీ నానక్‌గారు నాలుగు ఇమాముల ప్రశ్నకీ సమాధానమిస్తూ అనిరి ఏమనంటే :-

ఆఖే నానక్ షాహ్ సచ్చ, సుణ్ హెూ చార్ ఇమామ్ ।
మక్కా హై మహాదేవ కా, బ్రాహ్మణ్ సన్ సుల్‌తాన్ ॥

ఇక మిముల్ని మన ఉద్దేశ్యంవైపు తీసుకెళ్తాను. మీకు స్పష్టం చేయదల్చాను ఏమిటంటే ఏ యథార్థ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమైతే సూక్ష్మవేదం, గీతా మరియు నాలుగు వేదాల్లో ఉందో, అది పురాణాల్లో లేదు, ఖురాన్ షరీఫ్‌లో లేదు, బైబిల్‌లో లేదు, ఆరు శాస్త్రములు మరియు పదకొండు ఉపనిషత్తుల్లో లేదు. ఉదహరణ:- పదవ తరగతి వరకుకల విషయసూచిలో తప్పులు లేవు, కానీ అందులో B.A. మరియు M.A. లో ఉండు జ్ఞానము లేదు. ఆ విషయసూచి తప్పు కాదు, కానీ సంపూర్ణముగా లేదు. అర్థంచేసుకొనుటకు ఈమాత్రము సరిపోతుంది.

వేరే ఉదహరణలు:- గీతా అధ్యాయం **2** శ్లోకం **46**లో చెప్పబడినది ఏమనంటే హే అర్జున్! పెద్ద జలాశయం ప్రాప్తించిన పిదప చిన్న జలాశయం (చెరువు, కుంట)లో ఎంతైతే ఆస్థా (శ్రద్ద)ఉండిపోతుందో, ఆవిధముగానే పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క జ్ఞానము అయిన పిదప వేరే జ్ఞానము మరియు భగవానులలో అలానే ఆస్థా(శ్రద్ద) ఉండిపోతుంది.

ఏ సమయంలోనైతే గీతా జ్ఞానము చెప్పబడియుండేనో, ఆ సమయంలో సర్వ మానవులు జలాశయముల దగ్గరలోనే నివసించేవారు, వర్షాలు పడేవి, చెరువులు నిండేవి. సంవత్సరం మొత్తము ఆ జలాశయంనుండే మానవులు స్వయంగా నీళ్లు త్రాగేవారు, పశువులకీ కూడ అవే త్రాగించేవారు. దానిని రెండు భాగాలుగా చేసుకొనేవారు. ఒకవేళ ఒక సంవత్సరం వర్షాలు పడకుంటే చిన్న జలాశయంపై ఆధారిత వ్యక్తులకీ సంకటం అయ్యేది, హాహాకారము ప్రారంభమయ్యేది.

సరస్సు చాలా పెద్ద లోతైన నీటిని కలిగి ఉంటుంది, అందులోని నీరు **10** సంవత్సరాలు వర్షాలు లేకపోయిన సమాప్తం కాదు. ఒకవేళ ఏదైన వ్యక్తికీ సరస్సు బాపతు జలాశయం లభించినట్లయితే అతను తక్షణమే చిన్న జలాశయమును విడిచి ఆ సరస్సు ఒడ్డుకు వెళ్లి నివసించేవాడు. ఈవిధంగానే మీరును ఈ పవిత్ర పుస్తకం "గీతా నీ జ్ఞాన అమృతం" లో ఆ సరస్సులాంటి జలమును కలిగి ఉంది. అతిశీఘ్రంగా వచ్చి నివసించండి మరియు మీ మానవ జీవనంను సుఖమయం చేసుకోండి. కృపతో తాగండి ఈ జ్ఞాన అమృతమును మరియు అమరులవ్వండి.

హిందూవులంటారు ఏమనంటే ముస్లింలు సర్వ వ్యతిరేక సాధన చేస్తారు. మేము ఉదయం అవగానే సూర్యునికి ప్రణామం చేస్తాము, ముస్లింలు అస్తమయం అవగానే సూర్యునికి సలామ్ చేస్తారు.

వివరణ:- ఇద్దరి ఆశయం సరియైనదే, కానీ వివేకం యొక్క లోపం ఉంది. హిందూవులు ఉదయం అవగానే సూర్యునికి ధన్యవాదములు చెబుతారు ఏమనంటే హే ప్రకాశంనిచ్చు దేవతా! మీకు ధన్యవాదము తెలుపుచున్నాము, మీరు నల్లని రాత్రి తరువాత వెలుగును ఇచ్చినారు దీనిచే మేము మా కార్యములని చేసుకోగలుగుతాము. మీరు మాపై ఇలానే కృపని వర్షింపచేయండి.

ముస్లింలకీ తెలుసు ఏమనంటే ఉదయం అయితే సూర్యదేవులకీ ధన్యవాదము మా పెద్ద సోదరులు హిందువులు మనందరికీ శుభమంగళములు కలగాలని చేసినారు. సూర్యుడు అస్తమించు సమయంలో మనము సూర్యుడికి ధన్యవాదములు చేద్దాము ఏమనంటే హే ప్రకాశమిచ్చు సూర్య! మీరు మా సర్వ జీవులకీ ప్రకాశమును ప్రదానంచేసి మాపై పెద్ద ఉపకారము చేసితిరి. మేము మీకు ధన్యవాదములు తెలుపుచుంటిమి. మీరు రేపు కూడ ఈవిధముగనే కృప చూడండి, మీరు కూడ అల్లాహ్ అకబీర్‌గారి రచనయే మరియు మేము కూడ ఆయన సంతానమే.

వాస్తవంలో ముస్లింలు సూర్యుని పూజ చేయరు, హిందువులు చేయరు. ఇద్దరు పక్షంలు పూర్వం-పశ్చిమంవైపు ముఖమును ఉంచి ఉదయం హిందువులు మరియు సాయంత్రం ముస్లింలు పరమాత్మ యొక్క పూజయే చేస్తారు.

పూజా కేవలం పూర్ణ పరమాత్మాదే చేయాలి. అన్య దేవతలను, దేవదూతలను ఆదరించాలి. అధిక జ్ఞానం కోసం ముందు చదవండి "గీతా యొక్క సత్య సారము" ఇదే పుస్తకములో.

నివేదన:- ఈ పుస్తకం యొక్క చివరిలో పేజి **190** పై గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రకాశిత శ్రీ జయదయాల్ గోయందకాగారి ద్వారా అనువాదిత గీతా సంబంధిత అధ్యాయపు శ్లోకములు ఇవ్వబడినవి తద్వారా మీరు సత్యమును తక్షణమే తెలుసుకోగలరు మరియు మీకు ప్రమాణమును చూడదానికీ ఇంకో గీత ఖరీదు చేయవలిసిన అవసరం రాదు.

లేఖకుడు
సంత్ రామ్‌పాల్ దాస్

"గీతా యొక్క సత్య సారము"

❀ <u>గీతా = శ్రీమద్భగవత్ గీతా.</u>

<u>1. ప్రశ్న :-</u> గీతా యొక్క జ్ఞానమును ఎప్పుడు మరియు ఎవరు, ఎవరికీ వినిపించిరి, ఎవరు లిఖించిరి? కృపతో విస్తారముగా వివరించండి.

సమాధానము :- శ్రీ మద్భగవత్ గీతా జ్ఞానమును శ్రీ కృష్ణుడి శరీరంలో ప్రవేశించి కాల్ భగవానులు (వారు వేదాల్లో మరియు గీతాలో "బ్రహ్మ" నామంతో కూడ తెలియబడుతారు) అర్జునుడికీ వినిపించిరి. ఆ సమయంలో కౌరవులు మరియు పాండవులు తమ సంపత్తి అనగా డిల్లీ రాజ్యంపై తమ హక్కులను పొందడంకోసం యుద్ధం చేయడానికి తయారై ఉండిరి, ఇద్దరి సైన్యము ఎదురెదురుగా కురుక్షేత్రపు మైదానంలో నిలబడి ఉండేను. అర్జునుడు చూసినారు ఏమిటంటే ఎదురుగా నిలబడి సైన్యంలో భీష్మ పితామహుడు, గురువు ద్రోణాచార్యులు, బంధువులు, కౌరవుల కుమారులు, అల్లుళ్లు, బావలు, మామలు మొదలగు వారంతా పోరాడ్డానికి-చనిపోవుటకు నిలబడి ఉండిరి. కౌరవులు మరియు పాండవులు పరస్పరం అన్నదమ్ములుండిరి. అర్జునుడిలో సాధువు భావము జాగృమైనది మరియు విచారం చేసిరి ఏమనంటే రాజ్య ప్రాప్తికోసం మేము మా అన్నదమ్ములనీ, బాబాయి పిల్లల్ని, అల్లుళ్లలనీ, బావలనీ, భీష్మ పితామహులను మరియు గురుజనులనీ చంపాలి. ఇది కూడ తెలియదు ఏమనంటే మేము ఎన్ని రోజులు సంసారంలో ఉంటామో? ఇందువలన ఈవిధముగా ప్రాప్తింపబడు రాజ్య సుఖముకంటే మంచిది మేము భిక్షాటన చేసి మా జీవనాన్ని జీవిస్తాము, అంతేకానీ యుద్ధం చేయము. ఈ విచారము చేసి అర్జునుడు ధనుస్సు-బాణమును చేతినుండి వదిలేసినాడు మరియు రథము వెనుక భాగంలో కూర్చుండినాడు. అర్జునుడి ఇటువంటి స్థితిని చూసి శ్రీ కృష్ణుడు అనినారు :- చూసుకో ఎదుట ఏ యోధులతో మీరు పోరాటం చేయాలో. అర్జునుడు సమాధానం ఇచ్చినాడు ఏమనంటే హే కృష్ణ! నేను ఏది ఏమైనా కూడ యుద్ధం మాత్రము చేయను. తన ఉద్దేశ్యమును మరియు ఏ విచారములైతే మదిలో మెదులుచుండేనో, వాటిని కూడ అవగతం చేసిరి. అదే సమయంలో శ్రీకృష్ణుడిలో కాల్ భగవానుడు ప్రవేశించిరి ఎలాఐతే ప్రేతం వేరే వ్యక్తి శరీరంలోకి ప్రవేశించి మాట్లాడుతుంది. అలా కాల్ శ్రీకృష్ణుడి శరీరంలో ప్రవేశించి శ్రీ మద్భగవత్ గీతా యొక్క జ్ఞానమును యుద్ధం చేయుటకు ప్రేరణ ఇచ్చుటకోసం మరియు కలియుగంలో వేదాలని తెలుసుకొను వ్యక్తులు ఉండరు, ఇందువలన నాలుగు వేదాల సంక్షిప్త వర్ణన మరియు సారాంశమును "గీతా జ్ఞానము" రూపంలో **18** అధ్యాయంలలో **700** శ్లోకములలో వినిపించిరి. శ్రీ కృష్ణుడికైతే తెలియలేకుండేను ఏమనంటే నేను ఏమి చెప్పియుంటిని గీతా జ్ఞానములో?

(బ్రహ్మకుమారీ పంథ్‌వాళ్లు ఈ కాల్ బ్రహ్మనే నిరాకార శివబాబా అంటారు. వారి మాటకూడ ఉంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానము శివబాబాగారు ఏదో వృద్ధుడి శరీరంలో ప్రవేశించి చెప్పియున్నారని. ఈ శివబాబాగారు బ్రహ్మకుమారీవాళ్ల పూజ్య ప్రభువు.)

❀ కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత వేదవ్యాస ఋషిగారు ఈ అమృతజ్ఞానమును సంస్కృత భాషలో దేవనాగరీ లిపిలో లిఖించిరి. తరువాత అనువాదకులు తమ బుద్ధి అనుసారంగా ఈ పవిత్ర గ్రంథము యొక్క హింది మరియు మిగత భాషలయందు అనువాదం చేసిరి, వర్తమానంలో గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ (యూ.పి.) ద్వారా ప్రచురించబడుచున్నది. దాని ఫోటోకాపీలు ఈ పుస్తకం చివర పేజి **191** నుండి ఇవ్వబడినవి.

ప్రశ్న :- నేటివరకైతే(సం॥ 2012) ఇది వినుటకు వచ్చినది ఏమనంటే గీతా యొక్క జ్ఞానమును శ్రీ కృష్ణుడు చెప్పినారని. మీరు చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే శ్రీకృష్ణుడి శరీరంలో ప్రవేశించి కాల్ గీతా జ్ఞానమును ఇచ్చినారని మరియు శ్రీ కృష్ణుడికైతే తెలియనే తెలియదు ఏమనంటే వారు ఏమి జ్ఞానము చెప్పినారని? ఇది అసత్యముగా అనిపిస్తున్నది, ఏదైన ప్రమాణంతో తెలపండి.

సమాధానము:- మీకు చాలా ప్రమాణములని తెలియజేస్తాను, దానిచే స్వసిద్ధమవుతుంది ఏమనంటే గీతా శాస్త్ర జ్ఞానము "కాల్" చెప్పినారని.

మొట్టమొదట గీతా నుండియే ప్రమాణీకరిస్తాను.

❋ ప్రమాణం నం. 1. :- గీతా అధ్యాయం 10 లో ఎప్పుడైతే గీతా జ్ఞానధాతా తన విరాట రూపమును చూపించినారో దానిని చూసి అర్జునుడు కంపించసాగాడు, భయభీతుడైనాడు. ఇక్కడ ఇది చెప్పడం కూడ తప్పనసరి ఏమనంటే అర్జునుడి బావమరిది శ్రీకృష్ణుడు ఉండేను ఎందుకంటే శ్రీ కృష్ణుడి సోదరి సుభద్రా వివాహం అర్జునుడితో అయి ఉండేను.

గీతా జ్ఞానధాతా ఏ సమయంలోనైతే తన భయంకర విరాట్‌రూపంను చూపించినారో, ఏదైతే వెయ్యి భుజములది ఉండేను. అప్పుడు అర్జునుడు అడిగినారు ఏమనంటే హే దేవ్! మీరు ఎవరు? (గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకం 31)

❋ హే సంహస్రబాహు (వెయ్యి భుజములుకల) మీరు మీ చతుర్భుజ రూపంలో దర్శనం ఇవ్వండి (ఎందుకంటే అర్జునుడు వారిని విష్ణు అవతారము కృష్ణుడిగా భావించుచుండేను, కానీ ఆ సమయంలో శ్రీ కృష్ణుడి శరీరం నుండి బయటకు వచ్చి కాల్ తన అపార విరాట్‌రూపంను చూపించి యుండేను) నేను భయభీతుడనైనాను, మీ ఈ రూపంను సహనం చేయలేకపోతున్నాను. (గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకం 46)

❋ విచారం చేయండి పాఠకజనులారా! మనము ఎప్పుడైనా మన బావమర్దులని అడుగతామా ఏమనంటే హే మహానుభావులు! చెప్పండి మీరు ఏవరు? అని. లేదు. ఒక సమయంలో ఒక వ్యక్తిలో ప్రేతం మాట్లాడసాగింది. తోడుగా కూర్చున్న వ్యక్తులు అడిగిరి మీరు ఎవరు మాట్లాడుచున్నారు? సమాధానం లభించింది ఏమనంటే నీ మామనీ మాట్లాడుచున్నానని. నేను దుర్ఘటనలో చనిపోయియుంటిని. ఏమి మనము మన సోదరుడిని గుర్తుపట్టలేమా? సరిగ్గా ఈవిధముగానే శ్రీ కృష్ణుడిలో కాల్ మాట్లాడుచుండేను.

❋ ప్రమాణం నం. 2. :- గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకం 21లో అర్జునుడు అనినారు ఏమనంటే మీరైతే దేవతల సమూహానికి సమూహమునే తినుచుంటిరి, వారైతే మీ స్తుతియే చేతులు జోడించి భయభీతులై చేయుచుండిరి. మహర్షులు మరియు సిద్ధుల సమూహం మీనుండి వారి జీవన రక్షణార్థము మంగళమును యాచించుచుండిరి. గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకం 32లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! నేను పెద్దగా అయిన కాల్‌ను. ఇప్పుడు ప్రకటితమైనాను అనగా శ్రీ కృష్ణుడి శరీరంలో ఇప్పుడు ప్రవేశించి యున్నాను. సర్వ వ్యక్తుల నాశనం చేస్తాను. విపక్షంలోని సర్వ సైన్యం, నీవు యుద్ధం చేయకపోయినా కూడ నాశనం అవుతాది.

దీనివలన సిద్ధిస్తున్నది ఏమిటంటే గీతా జ్ఞానము శ్రీ కృష్ణుడి శరీరంలో ప్రవేశించి కాల్ చెప్పినారని. శ్రీ కృష్ణుడు మొదట ఎప్పుడు అనలేదు ఏమనంటే నేను కాల్‌ను అని. శ్రీకృష్ణులను చూసి ఎవ్వరును భయభీతులయ్యేవారు కాదు. గోపాలురు-గోపికలు, ఊరు-వాడ, పశు-పక్షాదులు అందరూ దర్శనం చేసుకొని ఆనందితులయ్యేవారు. అయితే " ఏమి శ్రీ కృష్ణుడుగారు కాల్ ఉండేనా?" లేదు. ఇందువలన గీతా జ్ఞానధాతా "కాల్"యే, ఆయనే శ్రీ కృష్ణుడిగారి శరీరంలో

ప్రవేశించి గీతా శాస్త్ర జ్ఞానమును ఇచ్చిరి.

❀ ప్రమాణం నం. 3. :- గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకం 47లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! నేను ప్రసన్నుడనై నా శక్తిచే నీ దివ్య దృష్టిని తెరిపించి ఈ విరాట్ రూపంను చూపించితిని. ఈ విరాట్ రూపంను నీవు కాకుండా ఇంతకుముందు ఎవ్వరును చూడలేదు.

❀ విచారించదగిన విషయం :- ప్రియ పాఠకులారా! మహాభారత గ్రంథంలో ప్రకరణ వస్తుంది ఏమిటంటే ఒక సమయంలో శ్రీ కృష్ణుడుగారు కౌరవుల సభలో ఉపస్థితులై ఉండిరి మరియు వారిచే అనుచుండిరి ఏమనంటే మీరిద్దరును (కౌరవులు మరియు పాండవులు) పరస్పరం మాట్లాడుకొని మీ సంపత్తి (రాజ్యం)ని పంచుకోండి, యుద్ధంచేయుట శోభనివ్వదు(తగదు). పాండవులు అనిరి ఏమనంటే మాకు ఐదు ఊళ్లు ఇవ్వండి, మేము వాటితోనే జీవనం సాగిస్తాము. దుర్యోధనుడు ఇది కూడ అంగీకరించలేదు మరియు అనినాడు పాండవులకోసం సూదిమోనంత రాజ్యము కూడ లేదు, యుద్ధం చేసి తీసుకోగలరు. ఈ మాటచే శ్రీ కృష్ణ భగవానులు చాలా నిరాశచెందిరి మరియు దుర్యోధనుడితో అనిరి ఏమనంటే నీవు పృథ్వి నాశనమునకే జన్మించినావు, కులనాశనంచేసే మిగులుతావు. భలే మానవుడా! ఎక్కడ సగం, రాజ్యము ఎక్కడ ఐదు ఊళ్లు. కొంతైనా సిగ్గుపడు.

ఇంత మాట శ్రీ కృష్ణుడి ముఖమునుండి విని దుర్యోధనుడు అగ్గిమీద గుగ్గిలం అయ్యాడు మరియు సభయందు ఉపస్థిత తన సోదరులు మరియు మంత్రులతో అనినాడు ఏమనంటే ఈ కృష్ణ యాదవుడిని నిర్బంధించండి. అదే సమయంలో శ్రీ కృష్ణుడుగారు విరాట్‌రూపంను చూపించిరి. సభయందు ఉపస్థిత సర్వ సభాసభ్యులు ఆ విరాట్‌రూపంను చూసి భయభీతులై ఆసనాల కింద దాక్కొనిరి, కొందరు కళ్లపై చేతులు ఉంచుకొని భూమిపై పడిపోయిరి. శ్రీ కృష్ణుడుగారు సభని వదిలి వెళ్లిపోయిరి మరియు తన విరాట్ రూపంను సమాప్తం చేసిరి.

ఇపుడు ఆ విషయంపై విచారం చేద్దాము ఏదైతే గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకము 47లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పియున్నారు ఏమనంటే ఈ నా విరాట్ రూపం నీవు కాకుండా అర్జున్! ఇంతకుముందు ఎవ్వరును చూసిలేరు. ఒకవేళ శ్రీ కృష్ణుడు గీత జ్ఞానము తెల్పుచున్నట్లయితే ఇలా ఎన్నటికి అనేవారు కాదు ఏమనంటే నా విరాట్ రూపం నీవు కాకుండా ఇంతకుముందు ఎవ్వరును చూడలేదు అని ఎందుకంటే శ్రీ కృష్ణుడుగారి విరాట్ రూపంను కౌరవులు మరియు మిగత సభాసభ్యులు ఇంతకుముందే చూసి ఉండిరి.

దీనిచే స్పష్టమవుతున్నది ఏమిటంటే శ్రీమద్ భగవత్ గీతా యొక్క జ్ఞానము శ్రీ కృష్ణుడు చెప్పలేదు, వారి శరీరంలో ప్రేతంలా ప్రవేశించి కాల్ (క్షర పురుషుడు) చెప్పి యుండిరి. ఇది మూడవ ప్రమాణం అయింది.

❀ ప్రమాణం నం. 4. :- శ్రీ విష్ణుపురాణం (గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్‌ద్వారా ప్రకాశిత) పేజి 233 పై ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే ఒక సమయంలో దేవతల మరియు రాక్షసుల యుద్ధం జరిగింది. దేవతలు పరాజీతులై సముద్రపు ఒడ్డుకు వెళ్లి దాక్కునిరి. తరువాత భగవాన్ యొక్క తపస్సు మరియు స్తుతి చేయుచుండిరి. కాల్ యొక్క విధానం ఉంది అనగా కాల్ ప్రతిజ్ఞ చేసియున్నారు ఏమనంటే నేను నా వాస్తవిక కాల్ రూపంలో ఎన్నడు ఎవ్వరికీ దర్శనం ఇవ్వను. నా యోగమాయచే దాక్కుని/రహస్యంగా ఉంటాను. (ప్రమాణం గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 24-25లో) ఇందువలన ఈ కాల్ (క్షర పురుషుడు) కొందరికీ విష్ణుగారి రూపంలో దర్శనం ఇస్తాడు,

కొందరికీ శంకర్‌గారి రూపంలో, కొందరికీ బ్రహ్మగారి రూపంలో దర్శనం ఇస్తాడు.

దేవతలకీ శ్రీ విష్ణుగారి రూపంలో దర్శనం ఇచ్చి అనిరి ఏమనంటే నేను మీ ఏదైతే సమస్య ఉందో, దానిని తెలుసుకుంటిని. మీరు పురంజ్య రాజుని యుద్ధం చేయడానికీ తయారు చేసుకోండి. నేను ఆ రాజా శ్రేష్ఠుల శరీరంలో ప్రవేశించి రాక్షసులనీ నాశనం చేస్తాను, ఇలానే చేయడం జరిగింది. (అధిక జ్ఞానముకోసం మీరు విష్ణుపురాణం చదవగలరు)

❈ ప్రమాణం నం. 5. :- శ్రీ విష్ణుపురాణం పేజి 242 (గీత ప్రెస్ గోరఖ్‌పూర్ హిందీ) పై ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే ఒక సమయంలో నాగవంశుల మరియు గంధర్వుల యుద్ధం జరిగినది. గంధర్వులు నాగుల సర్వ విలువైన వజ్రాలనీ, వైధుర్యాలనీ మరియు సంపత్తినంతా దోచుకొనిరి, వారి రాజ్యంపై కూడ కబ్జాచేసుకొనిరి. నాగులు భగవానుల స్తుతి చేసిరి, ఆ "కాల్" భగవాన్ విష్ణు రూపంను ధరించి ప్రకటితులైరి. అనిరి ఏమనంటే మీరు పురుకుత్స రాజుని గంధర్వులతో యుద్ధం చేయడానికీ తయారుచేయండి. నేను రాజు పురుకుత్సడి శరీరంలో ప్రవేశించి దుష్ట గంధర్వులని నాశనం చేస్తాను, అలానే జరిగింది.

❈ ప్రమాణం నం. 6. :- మహాభారత గ్రంథంలో (గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ (యూ.పి.)ద్వారా ప్రకాశిత) భాగం-2, పేజి 667పై రాసి ఉంది ఏమనంటే మహాభారత యుద్ధం తరువాత రాజా యుధిష్టరుడిని రాజసింహాసనంపై కూర్చొపెట్టి శ్రీ కృష్ణుడు ద్వారకా వెళ్లుటకు తయారైరి. అప్పుడు అర్జునుడు శ్రీ కృష్ణుడితో అనిరి ఏమనంటే మీరు ఆ గీతా సంబంధిత జ్ఞానమును మరల ఒక్కసారి వినిపించండి. నేను ఆ జ్ఞానమును మరిచిపోయినాను. శ్రీ కృష్ణుడుగారు అనిరి ఏమనంటే హే అర్జున్! నీవు పెద్ద బుద్ధిహీనుడవు, పెద్ద శ్రద్ధాహీనుడవు. నీవు ఆ అమూల్యమైన జ్ఞానమును ఎందుకు మరిచితివి, ఇపుడు నేను ఆ జ్ఞానమును వినిపించలేను ఎందుకంటే నేను ఆ సమయంలో యోగయుక్తుడనై గీతా జ్ఞానమును వినిపించి యుంటిని.

❈ విచారం చేయండి :- యుద్ధ సమయంలో యోగయుక్తం అవగలిగినపుడు శాంత వాతావరణంలో యోగయుక్తం అవుటలో ఏమి సమస్య ఉంటుంది? వాస్తవంలో ఈ జ్ఞానము కాల్ శ్రీ కృష్ణుడి శరీరంలో ప్రవేశించి చెప్పియుండిరి.

❈ శ్రీ కృష్ణుడుగారికి స్వయముగానైతే గీతా జ్ఞానము గుర్తుకులేదు, ఒకవేళ వారే వక్తా అయితే వక్త కైతే సర్వ జ్ఞానము గుర్తుండాలి. శ్రోతలకైతే మొదటిసారే 40 శాతం జ్ఞానము గుర్తుండిపోతుంది. దీనివలన సిద్ధిస్తున్నది ఏమిటంటే గీతా జ్ఞానం శ్రీ కృష్ణుడిలో ప్రవేశించి కాల్ (క్షర పురుషుడు) చెప్పియున్నారని. పైన తెల్పిన ప్రమాణాల ద్వారా స్పష్టం అవుచున్నది ఏమిటంటే శ్రీమద్ భగవత్ గీతా జ్ఞానము శ్రీ కృష్ణుడు చెప్పలేదు. వారికైతే తెలియనే తెలియదు ఏమి చెప్పినారో, శ్రీ కృష్ణుడుగారి శరీరంలో ప్రవేశించి కాల్ పురుషుడు (క్షర పురుషుడు) చెప్పియుండేను.

<u>ప్రశ్న 2 :-</u> కాల్ పురుషుడు ఎవరు?

సమాధానం :- దీనికోసం చదవండి సృష్టిరచన అను అధ్యాయంను పేజి 125పై.

<u>ప్రశ్న 3 :-</u> కాల్ భగవాన్ అనగా బ్రహ్మ అవినాశియా లేక జన్మిస్తు-మరణిస్తారా?

సమాధానం :- జన్మిస్తు - మరణిస్తుంటాడు.

<u>ప్రశ్న 4 :-</u> ఎక్కడ ప్రమాణం ఉంది?

సమాధానం :- శ్రీ మద్‌భగవత్ గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 12, గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 5, గీతా అధ్యాయం 10 శ్లోకం 2లో గీతా జ్ఞానధాతా స్వయముగా స్వీకరిస్తున్నారు ఏమనంటే నాది కూడ జన్మ మరియు మృత్యువు అవుతుంది, నేను అవినాశిని కాను. చెప్పినారు

ఏమనంటే హే అర్జున్! నీవి మరియు నావి చాలా జన్మలు అయి ఉన్నవి, నీకు తెలియదు, నాకు తెలుసు. నీవు, నేను మరియు ఈ రాజులు మరియు సైనికులు ఇంతకుముందు కూడ ఉండిరి, ఇకపై కూడ ఉండేదరు, ఇది మాత్రమే అనుకోకు ఏమనంటే మనము కేవలం వర్తమానంలోనే ఉన్నామని. నా ఉత్పత్తి అయితే ఈ దేవతలకు తెలియదు మరియు ఋషిజనులకీ తెలియదు ఎందుకంటే వీరంతా నానుండి ఉత్పన్నం అయి ఉన్నారు.

దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమిటంటే గీతా జ్ఞానధాతా కాల్ పురుషుడు అవినాశి (నాశనంలేనివారు) కాదని. ఇందువలన ఈయన్ని క్షర పురుషుడు అని అంటారు.

ప్రశ్న 5 :- ఏమి బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివుడు అవినాశులా?

సమాధానం :- కాదు. వీరు నాశనం కలవారే, వీరిది కూడ జన్మ-మృత్యువు అవుతుంది, బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివుల తల్లి-తండ్రికూడ ఉన్నారు.

ప్రశ్న 6 :- ఏదైనా ప్రమాణం చెప్పండి, తల్లిదండ్రుల నామం కూడ చెప్పండి.

సమాధానం :- శ్రీ దేవి మహాపురాణం (గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రకాశిత) మూడవ స్కంధం పేజి **123**పై శ్రీ విష్ణువుగారు తన తల్లి దుర్గామాత యొక్క స్తుతి చేస్తు అనిరి ఏమనంటే హే మాతా! మీరు శుద్ధ స్వరూపురాలు, సంసారమంతయు మీ నుండియే ఉద్భవిస్తున్నది, మేము మీ కృపచే విధ్యామానమై ఉన్నాము, నేను, బ్రహ్మా మరియు శంకర్ అయితే జన్మిస్తు-మరణిస్తుంటాము, మాయొక్క ఆవిర్భావము (జన్మ) మరియు తిరోభావము (మృత్యువు) అవుతుంటుంది, మేము అవినాశులము కాము. మీరే జగత్ జనని మరియు సనాతన దేవి మరియు ప్రకృతిదేవి. శంకర్ భగవానులనిరి, హే మాతా! విష్ణువు తరువాత ఉత్పన్నం అగు బ్రహ్మా మీ పుత్రుడైతే ఏమి నేను తమోగుణ లీల చేయు శంకరుడను నీ సంతానం కానా అనగా నన్ను కూడ ఉత్పన్నం చేసినది నీవే. ఈ దేవి మహాపురాణం యొక్క లేఖనంతో సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే శ్రీ బ్రహ్మాగారు, శ్రీ విష్ణువుగారు మరియు శ్రీ శంకర్‌గారికి జన్మనిచ్చు మాతా శ్రీ దుర్గాదేవి (అష్టంగి)గారే మరియు ముగ్గురు నాశనం కలవారే.

శ్రీ బ్రహ్మాగారు, శ్రీ విష్ణువుగారు మరియు శ్రీ శివగారి తండ్రి ఏవరు?

ప్రమాణం :- శ్రీ శివ మహాపురాణం (గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రకాశిత)లో వీరి తండ్రి యొక్క జ్ఞానము ఉంది, శ్రీ శివ మహాపురాణం రుద్రసంహితా ఖండంలోని పేజి **100** నుండి **110** వరకు కింది ప్రకరణ ఉంది :-

తన పుత్రుడు నారదుడి ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ శ్రీ బ్రహ్మాగారు అనిరి ఏమనంటే హే పుత్ర్! నీవు సృష్టి ఉత్పత్తికర్తా విషయంలో ఏదైతే ప్రశ్నించినావో, దాని సమాధానం విను!

ప్రారంభంలో కేవలం ఒక “సద్‌బ్రహ్మా”యే శేషముగా ఉండిరి. అన్ని స్థానాలపై ప్రళయం ఉండేను. ఆ నిరాకార పరమాత్మా తన స్వరూపమును శివుడిలా చేసుకొనిరి. ఆయన్ని “సదాశివ” అంటారు, అతను తన శరీరం నుండి ఒక స్త్రీని తీసినాడు, ఆ స్త్రీ దుర్గా, జగదంబికా, ప్రకృతిదేవి మరియు త్రిదేవుల(బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివ)జనని అనబడినది. ఆమెకీ ఎనిమిది భుజములు కలవు, ఈమెనే శివా కూడ అంటారు.

❊ “శ్రీ విష్ణుగారి ఉత్పత్తి” :- సదాశివ మరియు శివా (దుర్గా) భార్య-భర్తల రూపంలో ఉండి ఒక పుత్రుడిని ఉత్పత్తి చేసిరి, ఆయన పేరు విష్ణువు ఉంచిరి.

❊ “శ్రీ బ్రహ్మాగారి ఉత్పత్తి” :- శ్రీ బ్రహ్మాగారు చెప్పినారు ఏమనంటే ఏ విధంగానైతే

విష్ణువుగారి ఉత్పత్తి శివ మరియు శివా యొక్క సంయోగం(భోగ-విలాసం)తో అయిందో, అట్లే శివ మరియు శివా నా ఉత్పత్తి కూడ చేసిరి.

గమనిక :- ఇక్కడ శివ అనగా కాల్ బ్రహ్మ, శివా అనగా దుర్గాదేవిగా తెలుసుకోండి, ప్రియ పాఠకులారా! ఈ రుద్ర సహిత ఖండంలో శంకరుల ఉత్పత్తి ప్రకరణ లేదు, ఇది అనువాదకర్తల తప్పు. దేవిపురాణంలో శంకరులు స్వయముగా స్వీకరిస్తున్నారు ఏమనంటే నా జన్మ దుర్గా (ప్రకృతి) ద్వారా అయిందని.

❋ శ్రీ శంకర్‌గారు కూడ శివ మరియు శివా యొక్క పుత్రుడే :- శ్రీ శివ మహాపురాణం విద్యేశ్వర్ సంహితా ఖండం పేజి **24** నుండి **30** పై ప్రమాణము :- ఒక సమయంలో శ్రీ బ్రహ్మాగారి మరియు శ్రీ విష్ణువుగారికి ఈ విషయమై యుద్ధం అయింది అది ఏమిటంటే బ్రహ్మాగారు అనిరి నేను నీ తండ్రిని ఎందుకంటే ఈ సంసారమంతయు నా నుండే ఉత్పన్నం అయినది, నేను ప్రజాపితాను. విష్ణువుగారు అనిరి ఏమనంటే నేను నీ తండ్రిని, నీవు నా నాభి కమలం నుండి ఉత్పన్నం అయితివి. ఇద్దరు ఒకరినొకరు కొట్టుకోవడానికి సిద్దమైరి. అదే సమయంలో సదాశివ అనగా కాల్ బ్రహ్మ వారిద్దరి మధ్యన ఒక తెల్లని రంగుకల ప్రకాశవంతమైన స్థంభంను నిలబెట్టిరి, తరువాత స్వయం శంకరుడి రూపంలో ప్రకటితమై వారికీ చెప్పిరి ఏమనంటే మీరెవ్వరును కర్తలు కాదని.

హే పుత్రులారా! నేను మీకు జగత్తు ఉత్పత్తి మరియు స్థితి రూపి రెండు కార్యములను ఇచ్చితిని, ఈ విధముగానే శంకర్ మరియు రుద్రులకి రెండు కార్యములు సంహరించుట మరియు తిరోగతి ఇచ్చితిని, నన్ను వేదాల్లో బ్రహ్మ అంటారు. నావి ఐదు ముఖములు కలవు, ఒక ముఖంనుండి అకార్ (అ), రెండవ ముఖం నుండి ఉకార్ (ఉ) మరియు మూడవ ముఖం నుండి మకార్ (మ), నాల్గవ ముఖం నుండి బిందు (.) మరియు ఐదవ ముఖం నుండి నాద్ (శబ్దం) ప్రకటితమైనవి, అట్టి ఐదు అవయవాలన్ని ఒక్కటిగా అయి ఒక అక్షరం ఓమ్ (ॐ) తయారైనది, ఇది నా మూల మంత్రము.

పైన తెల్పిన శివ మహాపురాణం యొక్క ప్రకరణతో సిద్ధిస్తున్నది శ్రీ బ్రహ్మాగారు, శ్రీ విష్ణువుగారు మరియు శ్రీ శివగారి తల్లి శ్రీ దుర్గాదేవి (అష్టంగి దేవి) మరియు తండ్రి సదాశివ అనగా "కాల్ బ్రహ్మ" గారని, వారే శ్రీమద్ భగవత్ గీతా జ్ఞానమును శ్రీ కృష్ణుడిలో ప్రవేశించి చెప్పియుండిరి. వీరినే క్షర పురుషుడు, క్షర బ్రహ్మ అనికూడ అంటారు. ఈ ప్రమాణమే శ్రీ మద్‌భగవత్ గీతా అధ్యాయం **14** శ్లోకం **3** నుండి **5**లో కూడ ఉంది ఏమనంటే రజ్ (రజోగుణ బ్రహ్మ), సత్ (సతగుణ విష్ణువు), తమ్ (తమోగుణ శంకర్) మూడు గుణములు ప్రకృతి అనగా దుర్గాదేవి ద్వారా ఉత్పన్నం అయిఉన్నవి. ప్రకృతి అయితే అన్ని జీవులనీ ఉత్పన్నం చేయు తల్లి. నేను (గీతా జ్ఞానధాతా) అన్ని జీవులకీ తండ్రిని. నేను దుర్గా (ప్రకృతి) గర్భంలో బీజమును స్థాపితం(నాటుతాను) చేస్తాను దానిచే అందరి ఉత్పత్తి అవుతుంది.

<u>ప్రశ్న 7 :-</u> రజగుణ బ్రహ్మ, సతగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శంకరుడని ఎక్కడ ప్రమాణం ఉంది?

సమాధానం :- **1.** శ్రీ మార్కండేయ పురాణం (గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్‌ద్వారా ప్రకాశిత) పేజి **123** పై చెప్పబడినది ఏమనంటే రజగుణ బ్రహ్మాగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శంకర్, ముగ్గురును బ్రహ్మ యొక్క ప్రధాన శక్తులు, వీరే ముగ్గురు దేవతలు. వీరే మూడు గుణములు.

2. శ్రీ దేవి మహాపురాణం సంస్కృతం మరియు హింది అనువాదం (శ్రీ వేంకటేశ్వర్ ప్రెస్ బంబయి ద్వారా ప్రకాశిత)లో మూడవ స్కంధం అధ్యాయం **5** శ్లోకం **8**లో రాసి ఉంది ఏమనంటే శంకర్ భగవాన్ అనిరి, హే మాత్! ఒకవేళ మీరు మాపై దయాకలవారైతే నన్ను తమోగుణి, బ్రహ్మని రజోగుణి మరియు విష్ణువుని సతగుణ యుక్తులుగా ఎందుకు చేసితిరి?

పై ప్రమాణములచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే రజోగుణ బ్రహ్మాగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శంకర్‌గారని.

<u>ప్రశ్న 8 :-</u> పరమాత్మని అజన్మ(జన్మించని), అజర్(వృద్ధుడుకానీ)-అమర్(మరణంలేని) అంటారు. పైన తెలిపిన ప్రకరణ మరియు ప్రమాణాలచే సిద్ధించింది ఏమిటంటే శ్రీ బ్రహ్మ, శ్రీవిష్ణువు మరియు శ్రీ శంకర్ ముగ్గురు నాశనం కలవారని, అయినచో అవినాశి పరమాత్మా ఎవరు, ఏమి బ్రహ్మ, విష్ణు మరియు శంకర్ మరియు కాల్ బ్రహ్మ పరమాత్మా కాదా? ప్రమాణ సహితముగా చెప్పగలరు :-

సమాధానం :- మొదట స్పష్టం చేస్తాము ఏమిటంటే శ్రీ బ్రహ్మ, శ్రీ విష్ణు మరియు శ్రీ శంకర్ మరియు బ్రహ్మ పరమాత్మా అవునా లేక కాదా? ఇదైతే మీరే మీ ప్రశ్నయందే సిద్ధింపచేసారు ఏమనంటే పరమాత్మా అయితే అజన్మ అనగా ఎన్నడు జన్మనించని వారని, ముందుతెలిపిన వివరణలచే మరియు ప్రమాణములచే సిద్ధించబడినది ఏమనంటే బ్రహ్మ, విష్ణు మరియు శంకరులకు తల్లి-తండ్రి ఉన్నారని. బ్రహ్మ కూడ నాశనం కలవారని, ఈయన జన్మకూడ అయినదని, దీనిచే స్పష్టం అయింది ఏమనంటే వీరు పరమాత్మా కారని. ఇక ప్రశ్న ఉంది మరి అవినాశి ఎవరని? దీనికి సమాధానం శ్రీ మద్‌భగవత్ గీతా నుండే ప్రమాణీతం చేస్తాను ఏమనంటే అవినాశి పరమాత్మా గీతా జ్ఞానం ఇచ్చు (బ్రహ్మ) కంటే వేరే ఉన్నారు. శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం **2** శ్లోకం **12**, గీతా అధ్యాయం **4** శ్లోకం **5**, గీతా అధ్యాయం **10** శ్లోకం **2**లో గీతా జ్ఞానధాతా తన స్థితిని స్పష్టం చేసిరి ఏమనంటే నా ఉత్పత్తి అయి ఉంది, నేను జన్మిస్తాను-మరణిస్తాను, అర్జున్ నీవి మరియు నావి చాలా జన్మలు అయిఉన్నవి, నేను కూడ నాశనం కలవాడను. గీతా అధ్యాయం **2** శ్లోకం **17**లో కూడ చెప్పబడినది ఏమనంటే అవినాశిగా ఆయన్ని తెలుసుకో, ఏవరినైతే చంపుటలో ఏవ్వరును సమర్థులు కారు మరియు ఆ పరమాత్మా సర్వమును రచించిరి, అవినాశి పరమాత్మా యొక్క ఇది ప్రథమ ప్రమాణం అయింది.

❀ ప్రమాణం నం. **2.** :- శ్రీ మద్‌భగవత్ గీతా అధ్యాయం **15** శ్లోకం **16-17**లో ముగ్గురు పురుషులు(ప్రభువులు) చెప్పబడినారు. గీతా అధ్యాయం **15** శ్లోకం **16**లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఇద్దరు పురుషులు ప్రసిద్ధులు :- క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడు. ఈ ఇద్దరు ప్రభువులు మరియు వీరి అంతర్గతంగాకల సర్వ ప్రాణులు నాశనం కలవారు, ఆత్మ అయితే అందరిది అమరమైనది. గీతా అధ్యాయం **15** శ్లోకం **17** లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఉత్తమ పురుషుడు అనగా పురుషోత్తముడైతే వేరే ఉన్నారు, వారినే పరమాత్మా అంటారు. వారే మూడు లోకాల్లో ప్రవేశించి అందరి ధారణ-పోషణ చేస్తారు, వారే వాస్తవంలో అవినాశులు.

గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **29**లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఏ సాధకులైతే కేవలం జరా (వృద్ధావ్యస్థ) మరణం (మృత్యువు), దు:ఖం నుండి ముక్తిపొందుటకు ప్రయత్నం చేస్తారో, వారు తత్ బ్రహ్మని తెలిసినవారు, అన్ని కర్మలని మరియు సంపూర్ణ ఆధ్యాత్మికతతో పరిచయం కలవారు. గీతా అధ్యాయం **8** శ్లోకం **1**లో అర్జునుడు అడిగినారు ఏమనంటే "తత్ బ్రహ్మ" ఏమిటి? గీతా జ్ఞానధాతా అధ్యాయం **8** శ్లోకం **3**లో సమాధానం ఇచ్చిరి ఏమనంటే "పరమ అక్షర బ్రహ్మ" అని

అనగా పరమ అక్షర పురుషుడు. (పురుషుడు అనండి లేదా బ్రహ్మ) గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో ఏదైతే "ఉత్తమ పురుష: తు అన్య: పరమాత్మా ఇతి ఉదాహృత్:" చెప్పబడినది, ఆయనే "పరమ అక్షర బ్రహ్మ", వీరినే పురుషోత్తముడు అంటారు.

సందేహ సమాధానము

గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 18లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే నేను ఆ అన్ని ప్రాణులకంటే ఉత్తమం అనగా శక్తిమంతుడను, ఏవైతే నా 21 బ్రహ్మాండాలలో ఉంటాయి, ఇందువలన లోకవేదం అనగా కల్పిత కథల ఆధారంగా నేను పురుషోత్తముడిగా ప్రసిద్ధుడను. వాస్తవంలో పురుషోత్తముడి గురించి గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో స్పష్టం చేసిరి. ఉత్తమ పురుషుడు అనగా పురుషోత్తముడైతే క్షర పురుషుడు (గీతా జ్ఞానధాతా) మరియు అక్షర పురుషుడు (7 సంఖ బ్రహ్మాండాలకీ స్వామి) కంటే వేరే ఉన్నారు, వారే పరమాత్మా అనబడుతారు. వారే అందరి ధారణ-పోషణ చేస్తారు, వాస్తవంలో అవినాశులు. ఆయనే "పరమ అక్షర బ్రహ్మ". వారే అసంఖ్య బ్రహ్మాండములకీ స్వామి, అందరిని సృష్టించినవారు, పూర్తి సముదాయం యొక్క యజమాని అనగా పరమాత్మా.

<u>ప్రశ్న 9 :-</u> అక్షర యొక్క అర్థం అవినాశి (క్షయమే లేనివాడు) అవుతుంది. మీరు గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16లో కూడ అక్షర పురుషుడిని కూడ నాశనం కలవారని చెప్పితిరి, కృపతో స్పష్టం చేయగలరు.

సమాధానం :- ఇది సత్యమే ఏమనంటే "అక్షర" యొక్క అర్థం అవినాశి అనునది, కానీ ప్రకరణవశముగా అర్థం వేరేకూడ అవుతుంది. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16లో చెప్పబడినది ఏమనంటే క్షర మరియు అక్షర వీరిద్దరు పురుషులు (ప్రభువులు) ఈ లోకంలో ఉన్నారు, వీరిద్దరు మరియు వీరి అంతర్గతముగా ఎన్ని జీవులైతే కలవో, అవన్ని నాశనం కలవి, ఆత్మ అయితే ఎవ్వరిది కూడ చావదు. తరువాత గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో స్పష్టం చేసిరి ఏమనంటే పురుషోత్తముడైతే పైతెలిపిన ఇద్దరు ప్రభువులకంటే వేరే ఉన్నారు. ఆయనే అవినాశి, ఆయనే అందరి ధారణ-పోషణ చేయువారు వాస్తవంలో అవినాశులు. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 3లో తత్ బ్రహ్మనే పరమ అక్షర బ్రహ్మ అనినారు. అక్షర యొక్క అర్థం అవినాశియే, కానీ ఇక్కడ పరమ అక్షర బ్రహ్మ అనబడినది. దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే అక్షర్ కంటే ముందు పరమ అక్షర బ్రహ్మ ఉన్నారు, వారే వాస్తవంలో అవినాశులు.

❋ ప్రమాణం :- బ్రహ్మగారి ఆయుష్షు 100 సంవత్సరాలని చెప్పబడుతుంది, దేవతల సంవత్సరం ఎంత సమయం కలిగి ఉంటుంది? వినండి! నాలుగు యుగాలది (సత్యయుగం, త్రేతాయుగం, ద్వాపరయుగం మరియు కలియుగం) ఒక చతుర్యుగం అవుతుంది, అందులో మనుషులవి 43,20,000 (నలభైమూడు లక్షల ఇరవై వేల) సంవత్సరాలు ఉంటాయి. 1008 చతుర్యుగములది బ్రహ్మగారి దినము మరియు ఇంతయే రాత్రి ఉంటుంది, ఇలాంటి 30 దినం-రాత్రిలది ఒక నెల మరియు 12 నెలలు బ్రహ్మగారి ఒక సంవత్సరం అయింది. ఇలాంటి 100 (వంద) సంవత్సరాలు శ్రీ బ్రహ్మగారి ఆయుష్షు ఉంటుంది.

శ్రీ విష్ణువుగారి ఆయుష్షు శ్రీ బ్రహ్మగారి ఆయుష్షుకంటే 7 రెట్లు ఉంటుంది. = 700 సం॥లశంకర్‌గాఆయుష్షు శ్రీ విష్ణుగారి కంటే 7 రెట్లు అధికంగా ఉంటుంది = 4900 సం॥లు. బ్రహ్మ (క్షర పురుషుడు) యొక్క ఆయుష్షు = 70 వేల శంకరుల మృత్యువు తరువాత ఒక బ్రహ్మ

యొక్క మృత్యువు అవుతుంది అనగా క్షర పురుషుడి మృత్యువు అవుతుంది. ఇంత సమయంది అక్షర పురుషుడిది ఒక యుగం ఉంటుంది.

అక్షర పురుషుడి ఆయువు :- గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 17లో చెప్పబడినది :-

సంహస్ర యుగ పర్యన్తమ్ అహ: యత్ బ్రహ్మణ: విదు: ।
రాత్రిమ్ యుగ్ సంహస్రాన్తమ్ తే అహోరాత్రా విద: జనా: ॥ (17)

అనువాదం:- నేటివరకు అందరూ అనువాదకర్తలు సరిగ్గా అనువాదం చేయలేదు. అందరూ బ్రహ్మగారిది ఒక వేయ్యి చతుర్యుగాలని రాసినారు, ఇది తప్పు. (చూడండి ఇదే పుస్తకంలో పేజి 191 నుండి- గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 17 యొక్క అనువాదచేయబడిన ఫోటోకాఫీలని, ఎవైతే గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రచురించబడినవి.)

మూల గీతలో "సంహస్ర యుగ్" అని రాసి ఉంది, సంహస్ర చతుర్యుగ్ అని కాదు. ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 17 యొక్క అనువాదం ఇలా ఉంటుంది :- (బ్రహ్మణ:) అక్షర పురుషుడి (యత్) ఎదైతే (అహ:) దినం ఉందో అది (సంహస్రయుగ్ ప్రయన్తమ్) ఒక వేయ్యి సంవత్సరాల అవధికల మరియు (రాత్రిమ్) రాత్రిని కూడ (యుగ సంహస్రాన్తమ్) ఒక వేయ్యి యుగపు అవధికలదిగా ఏ పురుషుడిని (విదు:) తెలుసుకుంటారో (తే) ఆ (జనా) వ్యక్తులు (అహోరాత్ర) దినము-రాత్రిని (విద:) తెలిసినవారు.

భావార్థము:- ఈ శ్లోకంలోని "బ్రహ్మ" శబ్దం మూల శ్లోకంలో లేదు మరియు "చతుర్యుగ్" అను శబ్దం కూడ మూల శ్లోకంలో లేదు, ఇందులో "బ్రహ్మణ:" శబ్దం ఉంది దాని అర్థం సచిదానన్ద బ్రహ్మ అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మ అవుతుంది.

❀ ప్రమాణం :- గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో బ్రహ్మణ: యొక్క అర్థం సచ్చిదానంద్ ఘన్ బ్రహ్మ అని చేయబడినది, అది అనువాదకులు సరిగ్గా చేసినారు. ఈ గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 17లో ఆయువు యొక్క ప్రకరణ ఉంది. ఇందువలన ఇక్కడ "బ్రహ్మణ" యొక్క అర్థం "అక్షర బ్రహ్మ" అవుతుంది, ఇక్కడ అక్షర పురుషుడి ఆయువు గురించి తెలుపబడినది. అక్షర పురుషుడి ఒక దినము(పగలు) తెల్పినట్లు ఒక వేయ్యి యుగములది ఉంటుంది, (70 వేలు శంకరుల మృత్యువు తరువాత ఒక క్షర పురుషుడి మృత్యువు అవుతుంది, ఆ(అంతం) సమయం ఒక యుగం అక్షర పురుషుడిది అవుతుంది.) ఇలాంటి ఒక వేయ్యి యుగములు అక్షర పురుషుడిది ఒక దినము(పగలు) మరియు ఇంతయే రాత్రి ఉంటుంది, ఇటువంటి 30 పగలు-రాత్రి కలిపి ఒక నెల మరియు 12 నెలలు అక్షర పురుషుడిది ఒక సంవత్సరం మరియు ఇలాంటి 100 సంవత్సరాలు అక్షర పురుషుడి ఆయుష్షు ఉంటుంది. దీని తరువాత ఇతడి మృత్యువు అవుతుంది, ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16లో క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడు ఇద్దరును నాశనం కలవారని చెప్పబడినారు. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో ఏవరైతే వాస్తవ అవినాశి పరమాత్మా అని చెప్పబడినారో, ఆ పరమాత్మా సర్వ ప్రాణులు నాశనం అయినకూడ నాశనంలోకి రారు.

ప్రమాణం :- గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 20 నుండి 22లో స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే ఆ పరమ అక్షర బ్రహ్మ ప్రాణులందరూ నశించినను ఎన్నటికి నశింపడు.

ఉదాహరణ :- తెల్లని మట్టితో చేయబడిన కప్పులు-ప్లేట్‌లు ఉంటాయి, వాటి జ్ఞానము ఏమిటంటే చేతినుండి చేజారిన మరియు గట్టి గచ్చుపై పడి, పగులుట అనగా నాశనం "క్షరం" (గుణం) కలవి, ఇటువంటి స్థితియే క్షర పురుషుడిదిగా భావించండి.

2. రెండవ రకం కప్పులు–ప్లేట్‌లు స్టీల్ ద్వారా తయారైనవి, అవి చాలా సమయం తరువాత తుప్పుపట్టి నష్టమైపోతాయి, శీఘ్రంగా విరగవు మరియు నష్టం అవవు. మట్టితో తయారైన కప్–ప్లేట్‌లతో పోల్చితే స్టీల్ కప్–ప్లేట్‌లు చిరస్థాయి, అవినాశిగా ఉంటాయి, కానీ నాశనం కలవే. ఈవిధమైన స్థితి "అక్షర పురుషుడిదిగా" భావించండి.

3. మూడవ రకం కప్పులు–ప్లేట్‌లు బంగారంతో తయారుచేయబడినవి. అవి ఎన్నటికి నశించవు, వాటికి జంగ్(తుప్పు) కూడ తగలదు. ఈ స్థితియే "పరమ అక్షర బ్రహ్మ"దిగా భావించండి. ఆయనే వాస్తవంలో అవినాశి. ఇందువలన ప్రకరణవశంగా "అక్షర్" యొక్క అర్థం నాశనంకల అని కూడ అవుతుంది, వాస్తవంలో అక్షర్ యొక్క అర్థం అవినాశి అవుతుంది.

ఉదాహరణ కోసం :– గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 11లోని మూల శ్లోకం =

యత్ అక్షరమ్ వేద విద: వదన్తి విశన్తి యత్ యతయ: బీతరాగా:
యత్ ఇచ్ఛన్త: బ్రహ్మచర్యమ్ చరన్తి తత్ తే పదమ్ సంగ్రహేణ ప్రవక్ష్యే । (11)

అనువాదం:– ఈ శ్లోకంలో "అక్షర్" యొక్క అర్థం అవినాశి పరమాత్మా కోసం ఉంది :– (వేద విద:) తత్వదర్శి సంత్ అనగ వేదం యొక్క తాత్పర్యమును తెలిసిన మహాత్మా (యత్) ఎవరినైతే (అక్షరమ్) అవినాశిగా (వదన్తి) చెబుతారో. (యతయ్:) సాధనచేస్తు (బీతరాగా:)ఆసక్తి రహిత సాధకులు (యత్) ఏ లోకంలోకి (విశన్తి) ప్రవేశిస్తారు మరియు (యత్) ఏ పరమాత్మానైతే (ఇచ్ఛన్త:) కోరుకును సాధకులు (బ్రహ్మ చర్యమ్) బ్రహ్మచర్యం అనగా శిష్య సంప్రదాయంను (చరన్తి) ఆచరణ చేస్తారో, (తత్) ఆ (పదమ్) పదమును (తే) నీ కోసం నేను (సంగ్రహేణ) సంక్షిప్తముగా (ప్రవక్ష్యే) చెప్పెదను. ఈ శ్లోకములో "అక్షర్" యొక్క అర్థము అవినాశి పరమాత్మా సరిగ్గా ఉంది.

కబీర్‌గారు సూక్ష్మవేదంలో చెప్పియున్నారు ఏమనంటే –

గురు బిన్ కాహు న పాయా జ్ఞానా, జ్యోం థోథా భుష్ ఛిడే ముఢ్ కిసానా ।
గురు బిన్ వేద్ పఢే జో ప్రాణి, సమఝే నా సార్ రహే అజ్ఞాని ॥

<u>ప్రశ్న 10 :–</u> మీరు పూర్ణ మోక్షం అని దేనిని భావిస్తారు?

సమాధానము:– గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4 లో వర్ణన ఉంది ఏమనంటే తత్వదర్శి సంత్ ప్రాప్తించిన పిదప తత్వజ్ఞాన రూపి ఆయుధంతో అజ్ఞానమును కోసి అనగా సరియైన విధముగా జ్ఞానమును అర్థంచేసుకొని దాని తరువాత పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదమును(సత్యలోకం) అన్వేషించాలి. ఎక్కడికైతే వెళ్లిన పిదప సాధకులు తిరిగి మరల సంసారంలోకి ఎన్నటికి రారు అనగా వారి జననం మరల అవ్వదు. ఏ పరమాత్మ అయితే సర్వమును రచించినారో, కేవలం వారి భక్తి పూజయే చేయండి. పూర్ణ మోక్షం అని దానినే అంటారు దేనినైతే పొందిన పిదప మరల జన్మ అవ్వదు. జనన–మరణ చక్రము ఎల్లప్పటికి సమాప్తం అవుతుంది.

<u>ప్రశ్న 11 :–</u> గీతా జ్ఞానధాతా బ్రహ్మ యొక్క భక్తిచే పూర్ణ మోక్షం సంభవం అవుతుందా?

సమాధానం :– లేదు.

<u>ప్రశ్న 12 :–</u> గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 16లో ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞాన ధాతా చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే హే అర్జున్! నన్ను పొందినవారికి పునర్జన్మ ఉండదు. మీరు ఏలా అనగలరు ఏమనంటే బ్రహ్మ భక్తిచే పూర్ణ మోక్షం సంభవం కాదని.

సమాధానం :– శ్రీ దేవి మహాపురాణం (సచిత్ర మోటా టైపు కేవలం హింది గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్‌ద్వారా ప్రకాశిత) ఏడవ స్కంధం పేజి 562–563 పై ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే శ్రీ

దేవిగారు రాజా హిమాలయ్‌కు ఉపదేశం ఇస్తు అంటుంది ఏమనంటే హే రాజన్! వేరే అన్ని విషయాల్ని వదిలేసి నా భక్తి కూడ వదిలేసి కేవలం ఓం నామం యొక్క జపం చేయండి, "బ్రహ్మ" ని ప్రాప్తింపచేసుకొను ఇదొక మంత్రమే ఉంది, దీనిచే సంసారంకు అటువైపు ఏ బ్రహ్మ అయితే ఉన్నారో, వారినే పొందెదరు, మీ కళ్యాణం అగుగాకా. ఆయన బ్రహ్మలోక రూపి దివ్యాకాశంలో ఉంటారు.

భావార్థము ఏమిటంటే బ్రహ్మ సాధనా యొక్క కేవలం ఒక్క ఓం(ॐ)నామ జపంమే ఉంది, దీనిచే బ్రహ్మ ప్రాప్తి అవుతుంది మరియు ఆ సాధకుడు బ్రహ్మ లోకంలోకి వెళ్లిపోతాడు. ఇదే గీతా అధ్యాయం **8** శ్లోకం **16**లో చెప్పబడినది ఏమనంటే బ్రహ్మ లోకం సహితముగాకల సర్వ లోకములు పునరావృత్తములు అనగా బ్రహ్మలోకంలోకి వెళ్లిన సాధకుల పునర్జన్మ కూడ అవుతుంది. బ్రహ్మ యొక్క భక్తిచే పూర్ణ మోక్షం అవదు. ఈ గీతా అధ్యాయం **8** శ్లోకం **16** యొక్క అనువాదం (గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రకాశిత గీతలో మరియు మిగతా ప్రకాశకుల గీతలో) తప్పుగా చేసియున్నారు.

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 16 :-

ఆ బ్రహ్మ భువనాత్ లోకా: పునరావర్తిన: అర్జున్ ।
మామ్ ఉపేత్య తు కౌన్తేయ్ పునర్జన్మ న విధతే ॥ (16)

దీని అనువాదం తప్పుగా చేసినారు, అది ఈవిధంగా ఉంది :-

హే అర్జున్! బ్రహ్మలోక పర్యంతంకల సమస్త లోకములును పునరావృత్తములు అనగా అక్కడికి వెళ్లిన తరువాత మరల సంసారంలోకి తిరిగి రావాల్సి ఉంటుంది. కానీ నన్ను పొందినవారికి పునర్జన్మ యుండదు. (ఈ అనువాదం తప్పు) చూడండి ఇదే పుస్తకంలోని పేజి **191** నుండి మొదలు- అధ్యాయం **8** శ్లోకం **16** యొక్క అనువాదం ఏదైతే గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్‌వారు ఇచ్చినారు, దాని ఫోటోకాపీ ఇవ్వబడినది.

దీని వాస్తవిక అనువాదం ఈవిధంగా ఉంది:- బ్రహ్మలోకం వరకు సమస్త లోకములు పునరావృత్తములు అనగా బ్రహ్మలోకంలోకి వెళ్లిన వ్యక్తుల పునర్జన్మ అవుతుంది, ఇది వారికి తెలియదు. హే అర్జున్! నన్ను పొందినవారికి కూడ పునర్జన ఉంది, ఈ శ్లోకంలోని "విధ్యతే" శబ్దం యొక్క అర్థం "తెలుసుకొనుట" అవుతుంది. గీతా అధ్యాయం **6** శ్లోకం **23**లో "విధ్యాత్" శబ్దం యొక్క అర్థం తెలుసుకొనుట అని చేయబడినది. ఇక్కడ ఈ శ్లోకంలో కూడ "విధ్యతే" యొక్క అర్థం "తెలుసుకొనుట" అవుతుంది. చూడండి ఈ పుస్తకంలోనే ఈ శ్లోకముల ఫోటోకాపీలని. అధికముగా స్పష్టం చేయుట కోసం గీతా అధ్యాయం **8** శ్లోకం **15** పర్యాప్తమైనది.

మూల శ్లోకం :- మామ్ ఉపేత్య పునర్జన్మ దు:ఖాలయమ్ అశాశ్వతమ్ ।
న ఆప్నువన్తి మహాత్మన: సంసిద్ధిమ్ పరమామ్ గతా: ॥ (8/15)

అనువాదం:- (మామ్) నన్ను (ఉపేత్య) పొంది(పిమ్మట) (పునర్జన్మ) పునర్జన్మ అవుతుందో అది (అశాశ్వతమ్) నాశనంకల జీవనం (దు:ఖాలయమ్) దుఖములకు నిలయము. (పరమామ్) పరమ (సంసిద్ధిమ్ గతా) సిద్ధిని పొందినట్టి (మహాత్మన:) మహాత్మాజనులు (న ఆప్నువన్తి) పునర్జన్మని పొందనే పొందరు. (గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 15)

భావార్థము:- గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే నన్ను ప్రాప్తింపచేసుకుంటారో అది దు:ఖాలకీ నిలయం, అది క్షణభంగురమైన జీవనం జనన-మరణంది అవుతుంది. ఏ మహాత్ములైతే పరమ గతిని ప్రాప్తింపచేసుకుంటారో, వారి పునర్జన్మ అవదు.

❀ విచారం చేయండి :- ఒకవేళ గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 1 నుండి 10 వరకు గల సారాంశము తీసుకుంటే ఈవిధంగా ఉంటుంది:- అర్జునుడు అడుగుతాడు (గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 1) ఏమనంటే తత్ బ్రహ్మ ఏమిటి? గీతా జ్ఞానధాతా గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 3లో సమాధానం ఇచ్చినారు ఏమనంటే ఆయనే "పరమ అక్షర బ్రహ్మ" అని.

తరువాత గీతా జ్ఞానధాతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 5 మరియు 7లో తన భక్తి చేయమని చెప్పినారు మరియు గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 8,9, 10లో "పరమ అక్షర బ్రహ్మ" యొక్క భక్తి చేయమని చెప్పినారు. తన భక్తి మంత్రమును గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 13లో చెప్పినారు ఏమనంటే బ్రహ్మనైనా నాది కేవలం ఒక్క ఓం (ॐ) అక్షరమే ఉంది. ఉచ్చరిస్తు స్మరణ చేస్తు-చేస్తు ఏవరైతే శరీరాన్ని త్యాగం చేస్తారో, అతడు పరమగతికీ ప్రాప్తించబడుతాడు. ముందుగా శ్రీ దేవి మహాపురాణంద్వారా సిద్ధికరించితిమి ఏమనంటే ఓం=ॐ జపం చేయుటచే బ్రహ్మలోకం ప్రాప్తించబడుతుందని. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 16లో స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే బ్రహ్మలోకంలోకి వెళ్లిన సాధకులది కూడ పునర్జన్మ అవుతుందని. ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 13లో ఓం నామ జపంచే అగునట్టి పరమగతి యొక్క వర్ణన ఉంది, కానీ గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 8,9,10లో ఏ సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ అనగ పరమ దివ్య పురుషుడి భక్తి చేయుటకు చెప్పబడినదో ఆయన మంత్రము గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో రాసి ఉంది.

ఓం, తత్, సత్, ఇతి, నిర్దేశ:, బ్రహ్మణ:, త్రివిధ:, స్మృత:
బ్రాహ్మణా:, తేన, వేదా:, చ, యజ్ఞా:, చ విహితా:, పురా ॥

అనువాదం:- సచ్చిదానంద ఘన్ బ్రహ్మ భక్తి మంత్రము "ఓం తత్ సత్" ఉంది.

"ఓం" మంత్రం బ్రహ్మ అనగ క్షర పురుషుడుది. "తత్" ఇది సాంకేతికమైనది ఉంది, అది అక్షర్ పురుషుడిది. "సత్" మంత్రం కూడ సాంకేతికమైనది, అది పరమ అక్షర బ్రహ్మది. ఈ మూడు మంత్రముల జపం ద్వారా పరమగతి ప్రాప్తించబడుతుంది, ఏదైతే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4 లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఎక్కడికైతే వెళ్లిన పిదప సాధకులు తిరిగి మరల సంసారంలోకి ఎన్నటికి రారు.

ఒకవేళ గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 16 యొక్క అర్థమే సరియైనదిగా భావిస్తే అనగా నన్ను పొందినవారికి పునర్జన్మ ఉండదు అనుకుంటే గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 12, గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 5, గీతా అధ్యాయం 10 శ్లోకం 2, తప్పుగా సిద్దిస్తాయి, అందులో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే అర్జున్! నీవి మరియు నావి చాలా జన్మలు అయి ఉన్నవి, నీకు తెలియదు, నాకు తెలుసు. నా ఉత్పత్తి దేవతలకు తెలియదు, మహర్షిజనులకీ తెలియదు మరియు సిద్ధులకి తెలియదు. విచారించదగిన విషయం ఏమిటంటే ఎప్పుడైతే సాధ్య ఇష్టుడి యొక్క జనన-మరణమే అవుచున్నట్లయితే సాధకుడికీ ఆ మోక్షమేలా ప్రాప్తించబడుతుంది, దేనిచేతనైతే పునర్జన్మ అవదు.

ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 16 యొక్క అనువాదం ఏదైతే నేను పైన చేసినానో, అదే సరియైనది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే బ్రహ్మలోక వరకు కల సమస్త లోకములు పునరావృత్తి కలవి అనగా బ్రహ్మలోకలోకి వెళ్లిన ప్రాణులు కూడ తిరిగి సంసారంలో జన్మని పొందుతాయి. ఏవరైతే ఇది తెసుకొనరో, వారు నా భక్తిచేసి కూడ పునర్జన్మకీ కూడ ప్రాప్తింపబడుతారు. ఇందువలనే గీతా జ్ఞానధాతా గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో చెప్పినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! నీవు సర్వభావంతో ఆ పరమేశ్వరుడి శరణులోకి వెళ్లు,

ఆ పరమేశ్వరుడి కృపతోనే నీవు పరమశాన్తిని మరియు సనాతన పరమధామం అనగా సత్యలోకంకు ప్రాప్తింపబడుతావు. ఈ ప్రమాణమే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో ఉంది ఏమనంటే తత్వదర్శి సంత్ ద్వారా తత్వజ్ఞానంను ప్రాప్తింపచేసుకొని ఆ తత్వజ్ఞాన రూపి ఆయుధంతో అజ్ఞానమును తొలిగించుకొని, దాని తరువాత పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదంను అన్వేషించాలి, ఎక్కడికైతే వెళ్లిన పిదప సాధకులు తిరిగి మరల సంసారంలోకి ఎన్నటికి రారు.

ఏ పరమేశ్వరుల ద్వారా అయితే సంసార రూపి వృక్షము యొక్క ప్రవృత్తి విస్తరింపబడి ఉందో అనగా ఏ పరమేశ్వరులైతే సంసారమును రచించినారు. గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే కేవలం ఆయన భక్తినే చేయండి, అందరి కళ్యాణం ఆయనచే సంభవం అవుతుంది.

ప్రమాణీకరించబడినది ఏమనంటే బ్రహ్మ భక్తిచే పూర్ణ మోక్షం సంభవం కాదని. కేవలం పూర్ణ పరమాత్మా (పరమ అక్షర బ్రహ్మ) భక్తి ద్వారానే పూర్ణ మోక్షం సాధ్యమవుతుంది.

<u>ప్రశ్న 13 :-</u> ఓమ్ (ॐ) ఈ మంత్రమైతే బ్రహ్మ జపం అయినది, అయినా ఇలా ఎందుకు అనుచుంటిరి ఏమనంటే బ్రహ్మ యొక్క భక్తిచే పూర్ణ మోక్షం అవదని. మీరు చెప్పినారు ఏమనంటే గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో "ఓమ్ తత్ సత్" ఈ మంత్ర జపంచే పూర్ణ మోక్షం అవుతుందని. ఈ మంత్రములో కూడ ఓం(ॐ) మంత్రము ఉంది.

సమాధానం :- ఇంజీనియర్ లేదా డాక్టరు అగుటకోసం విద్యా యొక్క ఆవశ్యకత ఉంటుంది. మొదట ఒకటవ తరగతి చదవాల్సి ఉంటుంది, తరువాత మెల్ల-మెల్లగా ఐదవది-ఏనిమిది, ఈవిధంగా పదవ తరగతి ఉత్తీర్ణత అవాల్సి ఉంటుంది. దాని తరువాత ఇంకా చదవాల్సి ఉంటుంది. తరువాత ట్రైనింగ్ చేసి ఇంజీనియర్ లేదా డాక్టర్ అవుతారు. సరిగ్గా ఈవిధంగానే శ్రీ బ్రహ్మ, విష్ణు, శివ, గణేశ మరియు దేవి యొక్క సాధనా చేయవలిసి ఉంటుంది, నేను స్వయం చేస్తాను మరియు నా అనుసరుల ద్వారా చేయిస్తాను. ఇదైతే ఐదవ తరగతి వరకు కల విద్యా(చదువు) అనగా సాధనగా భావించండి, ఇంకో విధంగా చెప్పాలంటే ఐదు కమలముల వికసింపచేయు సాధనా మరియు బ్రహ్మ యొక్క సాధన పదవ తరగతి వరకు కల చదువుగా భావించండి అనగా బ్రహ్మలోకం వరకుకల సాధన, ఎదైతే "ఓమ్" జపం చేయుట అవుతుంది మరియు అక్షర పురుషుడి సాధనని 14వ తరగతి వరకు కల చదువుగా అనగా సాధనగా తెలుసుకోండి, ఏదైతే "తత్" మంత్ర జపం అవుతుంది. "తత్" మంత్రమైతే సాంకేతికమైనది, వాస్తవిక మంత్రమైతే దీనికి భిన్నంగా ఉంది, అది ఉపదేశికి చెప్పడం జరుగుతుంది.

పరమ అక్షర పురుషుడి సాధనని ఇంజీనియర్ లేదా డాక్టర్ యొక్క చదువు అనగా సాధనగా తెలుసుకోండి, ఏదైతే "సత్" శబ్దంచే చేయబడుతుంది. ఈ "సత్" మంత్రం కూడ సాంకేతికమైనది. వాస్తవిక మంత్రమైతే భిన్నమైనది, అది ఉపదేశికి చెప్పబడుతుంది. దీనిని సారనామం అని కూడ అంటారు.

ఇందువలన ఒక్క "బ్రహ్మ" నామం ఓమ్ ద్వారా పూర్ణ మోక్షం ప్రాప్తించబడుట సాధ్యపడదు. "ఓమ్" నామ జపం బ్రహ్మ ది. దీని సాధనచే బ్రహ్మలోకం ప్రాప్తించబడుతుంది. దాని విషయంలో గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 16లో చెప్పబడినది ఏమనంటే బ్రహ్మలోకంలోకి వెళ్లిన సాధకులు కూడ పునర్జన్మని పొందుతారు. పునర్జన్మ అయితే పూర్ణ మోక్షం అవ్వనట్లే, ఏదైతే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో చెప్పబడినది ఏమనంటే పరమాత్మా యొక్క ఆ పరమపదమును అన్వేషించాలి ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకులు తిరిగి మరల ఎన్నటికి పునర్జన్మలోకి రారు. ఆ పూర్ణ మోక్షం పూర్ణ గురువు ద్వారా శాస్త్రానుకూల భక్తిని ప్రాప్తింపచేసుకొనిన

పిదపనే సంభవం అవుతుంది. విశ్వంలో వర్తమానంలో నా వద్ద (సంత్ రామ్‌పాల్ దాస్) కాకుండా ఎవ్వరి వద్దను లేదు.

ప్రశ్న 14 :- పరమాత్మా ఒక్కరేనా లేక అనేకులా?

సమాధానం :- సమస్తమునకు యజమాని ఒక్కరే. (అందరి దైవం ఒక్కరే)

ప్రశ్న 15 :- ఆ పరమాత్మా ఎవరు, ఎవరైతే సమస్తమునకు యజమాని, ఎక్కడ ప్రమాణం ఉంది?

సమాధానం :- ఆ పరమాత్మా "పరమ అక్షర బ్రహ్మ" యే, వారే సమస్తమునకు యజమాని.

ప్రమాణం :- శ్రీమద్‌భగవత్ గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1 నుండి 4 మరియు 16-17లో ఉంది. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1 నుండి 4 వరకు సారాంశము మరియు భావార్థము ఏమిటంటే "తలక్రిందులుగా వ్రేలాడదీయబడిన వృక్ష సమానంగా సంసారమును తెలుసుకోండి. ఎలాఐతే వృక్షపు వేర్లయితే పైకి కలవు, కింద మూడు గుణాల రూపి శాఖలుగా తెలుసుకోండి. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1లో ఇది స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే తత్వదర్శి సంత్ యొక్క గుర్తింపు ఏమిటి? తత్వదర్శి సంత్ ఆయనే ఏవరైతే సంసార రూపి వృక్షపు సర్వాంగములను (అన్ని భాగములను) వేరు-వేరుగా వివరించినారు.

విశేషం :- వేద మంత్రముల ఫోటోకాపీలు ఏవైతే రాబోవు అధ్యాయంలో కలవో, అవి ఆర్యసమాజపు ఆచార్యులు మరియు మహర్షి దయానంద్ ద్వారా అనువదించబడినవి మరియు సార్వదేశిక్ ఆర్య ప్రతినిధి సభా దిల్లీ ద్వారా ప్రచురించబడినవి. అందులో వర్ణన ఉంది ఏమనంటే పరమేశ్వరులు స్వయం పృథ్విపై శశరీరముగా ప్రకటితులై కవుల మాదరి ఆచరణ చేస్తూ సత్య ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును వినిపిస్తారు. (ప్రమాణం ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 86 మంత్రం 26-27, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 82 మంత్రం 1-2, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 16 నుండి 20, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 94 మంత్రం 1, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 95 మంత్రం 2, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 20 మంత్రం 1, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 54 మంత్రం 3లో) ఈ మంత్రములలో చెప్పబడినది ఏమనంటే పరమాత్మా సర్వ భువనాలు అనగా లోకాలకీ పైన కల లోకంలో విరాజితులై ఉన్నారని. ఎప్పుడెప్పుడైతే పృథ్విపై అజ్ఞానము వృద్ధి అగుటచే అధర్మము పెరుగుచు ఉంటుందో పరమాత్మా స్వయం శశరీరముగా నడిచి పృథ్విపై ప్రకటితమయి యథార్థ అధ్యాత్మ జ్ఞాన ప్రచారమును లోకోక్తులచే, శబ్దాలచే, చౌపాయిలచే, సాఖిలచే, కవితల ద్వారా కవులలాగా ఆచరణ చేసి తిరుగుతూ తెలియజేస్తారు. అందుచే ఒక ప్రసిద్ధ కవి యొక్క పదవిని(బిరుదు) కూడ ప్రాప్తింపచేసుకుంటారు. కృపతో చూడండి పై మంత్రముల ఫోటోకాపీలని ఇదే పుస్తకంలోని పేజి 101 నుండి.

పరమాత్మా తన ముఖ కమలం నుండి జ్ఞానమును వినిపించి ఉండిరి. దానిని సూక్ష్మవేదం అంటారు. దానినే "తత్వజ్ఞానము" అని కూడ అంటారు. తత్వజ్ఞానమును ప్రచారం చేయు కారణంచే పరమాత్మా "తత్వదర్శి సంత్" అని కూడ అనబడుతారు. ఆ తత్వదర్శి సంత్ రూపంలో ప్రకటిత పరమాత్మా సంసారం రూపి వృక్షపు సర్వాంగముల గురించి ఈవిధంగా తెలిపినారు :-

కబీర్, అక్షర్ పురుష్ ఎక్ వృక్ష హై, క్షర్ పురుష్ వాకి డార్ ।
తింనో దేవా శాఖా హై, పాత్ రూప్ సంసార్ ॥

భావార్థం :- వృక్షపు ఏ భాగమైతే భూమి బయట కనబడుతుందో, దానిని కాండం

అంటారు. సంసార రూపి వృక్షపు కాండమైతే అక్షర్ పురుషుడు. కాండము నుండి పెద్ద కొమ్మ బయటకు వస్తుంది, దానిని క్షర పురుషుడిగా తెలుసుకోండి, అట్టి పెద్ద కొమ్మ నుండి మళ్లీ మూడు శాఖలు/కొమ్మలు ఉత్పన్నం అవుతాయి, వాటిని మూడు దేవతలుగా(రజగుణ బ్రహ్మాగారు, సతగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శివగారు) తెలుసుకోండి మరియు ఈ శాఖలపై కల చిన్న కొమ్మలు మరియు ఆకులని సంసారముగా తెలుసుకోండి. ఈ సంసార రూపి వృక్షపు పైన తెలిపిన భాగాలు పృథ్వి బయట కనిపిస్తాయి. మూలం (వేర్లు), భూమి లోపల ఉన్నవి. దానిచే వృక్షపు సర్వాంగముల పోషణ అవుతుంది. గీతా అధ్యాయం **15** శ్లోకం **16-17**లో ముగ్గురు పురుషులు చెప్పబడినారు. శ్లోకం **16**లో ఇద్దరు పురుషులు చెప్పబడినారు "క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడు" ఇద్దరి స్థితి పైన తెల్పబడినది. గీతా అధ్యాయం **15** శ్లోకం **16**లో కూడ చెప్పబడినది ఏమనంటే క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడు ఇద్దరును నాశనం కలవారని. వీరి అంతర్గతంగా ఎన్ని ప్రాణులైతే కలవో, అవి కూడ నాశనం కలవి. కానీ ఆత్మయితే ఎవరిది చావదు. గీతా అధ్యాయం **15** శ్లోకం **17**లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఉత్తమ పురుషుడు అనగా పురుషోత్తముడైతే క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడికంటే భిన్నంగా ఉన్నారు. ఆయనే పరమాత్మా అనబడినారు. ఈ ప్రభువు సమాచారం/గుర్తింపు గీతా అధ్యాయం **8** శ్లోకం **3**లో ఉంది, ఆయన్ని 'పరమ అక్షర బ్రహ్మ' అనినారు. గీతా అధ్యాయం **15** శ్లోకం **17**లో దీని వర్ణనే ఉంది. ఈ ప్రభువే మూడు లోకాల్లో ప్రవేశించి అందరి ధారణ-పోషణ చేస్తారు. ఈయనే వాస్తవంలో అవినాశి పరమేశ్వరులు. మూలం(వేర్ల) ద్వారానే వృక్షపు పోషణ అవుతుంది, ఇందువలన అందరి ధారణ-పోషణ చేయువారు పరమ అక్షర బ్రహ్మయే. ముందుగా గీతా అధ్యాయం **15** శ్లోకం **1-4**లో చెప్పబడినది ఏమనంటే పైన మూలం కల, కిందివైపు శాఖలు కల సంసార వృక్షం ఉంది. మూలంచేతనే వృక్షపు ధారణ-పోషణ అవుతుంది. ఇందువలన పరమ అక్షర బ్రహ్మ, సంసార రూపి వృక్షపు మూలం(వేర్లు), ఈయనే సర్వ పురుషుల(ప్రభువుల) పాలనకర్తా, వీరి విస్తారమే (రచనా చేయువారు = సృష్టికర్తా) ఉంది. వీరే సర్వ సమస్తం యొక్క యజమాని.

<u>ప్రశ్న 16 :-</u> రజగుణ బ్రహ్మా, సతగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శంకరుల(శివ) పూజ(భక్తి) చేయాలా? వద్దా?

సమాధానం :- వద్దు.

<u>ప్రశ్న 17 :-</u> ఎక్కడ ప్రమాణం ఉంది రజగుణ బ్రహ్మా, సతగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శంకరుల(శివ) పూజ(భక్తి) చేయకూడదని?

సమాధానం :- శ్రీ మద్భగవత్ గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **12** నుండి **15, 20** నుండి **23** మరియు గీతా అధ్యాయం **9** శ్లోకం **23-24**, గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **12** నుండి **15**లో ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే ఎవరైతే రజగుణ బ్రహ్మా, సతగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శంకరుల భక్తి చేస్తారో, వారు రాక్షస స్వభావమును ధరించినవారై మనుషులలో నీచులు, దూషిత కర్మచేయు మూర్ఖులు నన్ను కూడ భజించరు(పూజించరు). (ఈ ప్రమాణం గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **12** నుండి **15**లో ఉంది. తరువాత గీతా అధ్యాయం **7** లోని శ్లోకం **20** నుండి **23** మరియు గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **9** నుండి **23-24**లోను ఇదే చెప్పబడినది మరియు క్షర పురుషుడు, అక్షర పురుషుడు మరియు పరమ అక్షర పురుషుడి వర్ణన గీతా అధ్యాయం **15** శ్లోకం **16** నుండి **17** ఉంది), వారిని వదిలేసి శ్రీ బ్రహ్మా, శ్రీ విష్ణు మరియు శ్రీ శివగారు మిగత

దేవతల్లో లెక్కింపబడుతారు. ఈ రెండు అధ్యాయంలలో (గీతా అధ్యాయం 7 మరియు అధ్యాయం 9లో) పైన రాయబడిన శ్లోకాల్లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే ఏ సాధకులైతే ఏ ఉద్దేశ్యంతో అయిన వేరే దేవతలని భజిస్తారో, వారు భగవానుడిగా భావించే భజిస్తారు. ఆ దేవతలకీ నేను కొంత శక్తిని ప్రసాదించి ఉంచితిని. దేవతలని భజించువారికి నా ద్వారా చేయబడిన విధానంచే కొంత లాభము లభిస్తుంది. కానీ ఆ అల్పబుద్ధికలవారి ఆ ఫలము నాశనం కలదిగా ఉంటుంది. దేవతలని పూజించువారు దేవతల లోకంలోకి వెళ్లుతారు. నన్ను పూజించివారు నాకు ప్రాప్తిస్తారు.

గీతా అధ్యాయం 16 శ్లోకం 23-24లో చెప్పబడినది ఏమనంటే శాస్త్రవిధిని త్యాగంచేసి ఏ సాధకుడైతే మనస్సుకు నచ్చిన ఆచరణ చేస్తారో అనగా దేవతల, పితరుల, యక్షుల, భైరవుల-భూతముల భక్తి చేస్తారో మరియు మనస్సు కల్పిత మంత్రముల జపం చేస్తారో, వారికైతే ఎలాంటి సుఖం లభించదు, ఎలాంటి సిద్ధి ప్రాప్తించదు మరియు వారి గతి అనగా మోక్షం అవదు. ఇందువలన నీ కోసం హే అర్జున్! కర్తవ్యం (ఏ భక్తి చేయవలే) మరియు అకర్తవ్యం (ఏ భక్తి చేయకూడదో) యొక్క వ్యవస్థలో శాస్త్రములే ప్రమాణములు. గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 1లో అర్జునుడు అడుగుతారు ఏమనంటే హే కృష్ణ! (ఎందుకంటే అర్జునుడు భావిస్తుండినాడు ఏమనంటే శ్రీ కృష్ణుడే జ్ఞానమును వినిపిస్తున్నారని, కానీ శ్రీ కృష్ణుడి శరీరంలో ప్రేతం మాదిరి ప్రవేశించి కాల్ (బ్రహ్మ) జ్ఞానమును చెప్పుచుండేను, ఎదైతే ముందుగా ప్రమాణీకరించబడినది) ఏ వ్యక్తులైతే శాస్త్రవిధిని త్యాగం చేసి అన్య దేవతల మొదలగువారి పూజ చేస్తారో, వారు స్వభావంలో ఎలా ఉంటారు? గీతా జ్ఞానధాతా సమాధానం ఇచ్చినారు ఏమనంటే సాత్విక వ్యక్తులు దేవతలని పూజిస్తారు. రాజసీ వ్యక్తులు యక్ష మరియు రాక్షసులనీ పూజిస్తారు మరియు తామసీ వ్యక్తులు ప్రేతం మొదలగు వాటి పూజ చేస్తారు. ఇవన్ని శాస్త్రవిధి రహిత కర్మలు. తరువాత గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 5-6లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఏ మనుష్యులు శాస్త్రవిధి రహితముగా కేవలం మనస్సుకల్పిత ఘోర తపస్సును చేస్తారో, వారు దంభము(నకలీ) కలవారు మరియు శరీరంలోని కమలాలలో విరాజమానమైన శక్తులని మరియు నన్ను కూడ కృశింపచేయు రాక్షస స్వభావంకల అజ్ఞానులుగా తెలుసుకో.

సూక్ష్మవేదంలో కూడ పరమేశ్వరులు చెప్పినారు ఏమనంటే :-

"కబీర్, మాయి మసానీ సేఢ్ శీతలా భైరవ్ భూత్ హనుమంత్ ।
పరమాత్మా సే న్యారా రహై, జో ఇనకో పూజంత్ ॥
రామ్ భజై తో రామ్ మిలై, దేవ్ భజై సో దేవ్ ।
భూత్ భజై సో భూత్ భవై, సునో సకల్ సుర్ భేవ్ ॥"

స్పష్టం అయినది ఏమనంటే శ్రీ బ్రహ్మగారు (రజగుణం), శ్రీ విష్ణువుగారు (సతగుణం) మరియు శ్రీ శివగారు (తమోగుణం) యొక్క పూజ(భక్తి) చేయకూడదు మరియు దీనితో పాటు భూతములు, పితరుల పూజా, (శ్రాద్ద కర్మ, పదకొండు రోజులు, పిండాలు పెట్టుట, అంత ప్రేత పూజా అవుతుంది) భైరవ మరియు హనుమంతుడి పూజ కూడ చేయకూడదు.

<u>ప్రశ్న 18</u> :- క్షర పురుషుడి(బ్రహ్మ) పూజా(భక్తి) చేయవచ్చా? వద్దా?

సమాధానం :- ఒకవేళ పూర్ణ మోక్షం కావాలని అనుకుంటే ఎదైతే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో చెప్పబడినది ఏమనంటే "తత్వజ్ఞాన ప్రాప్తి తరువాత పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదం గురించి అన్వేషించాలి ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకులు తిరిగి మరల ఎన్నటికి సంసారంలో జన్మించరు." అయితే క్షర పురుషుడు (బ్రహ్మ) "ఏవరైతే సంసారరూపి వృక్షపు కొమ్మ"గా

భావింపబడుతారో, వారి పూజా (భక్తి) చేయకూడదు.

<u>ప్రశ్న 19 :-</u> పూర్వము ఎంత ఋషి-మహర్షిలుండినారో, వారంతా బ్రహ్మ పూజా చేసేవారు మరియు చేయించేవారు. "ఓమ్" నామం అన్నింటికంటే పెద్దది మరియు ఉత్తమమైన జప మంత్రమని చెప్పేవారు, ఏమి వారు అజ్ఞానులా? ఒకవేళ బ్రహ్మ యొక్క భక్తి ఉత్తమం కానిచో గీత యందు ఏదైనా ప్రమాణం తెలపండి.

సమాధానం :- పూర్వము చెప్పబడినది ఏమనంటే యథార్థ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును స్వయం పరమేశ్వరులు(పరమ అక్షర బ్రహ్మ) భూమిపై సహశరీరముగా ప్రకటితులై సరియైన విధంగా చెబుతారు. చూడండి ప్రమాణములు వేద మంత్రములు ఇదే పుస్తకంలోని పేజి 101పై. పరమేశ్వరుల ద్వారా చెప్పబడిన జ్ఞానము సూక్ష్మవేదం (తత్వజ్ఞానము) అని అనబడినది. తత్వజ్ఞానంలో పరమాత్మా చెప్పినారు ఏమనంటే :-

గురు బిన్ కాహు న పాయా జ్ఞానా, జ్యోం థోథా భుస్ ఛడే మూఢ్ కిసానా ।
గురు బిన్ బేద్ పఢై జో ప్రాణి, సమఝే న సార్ రహే అజ్ఞాని ॥

ఏ ఋషులకి మరియు మహర్షిలకు సతగురువు లభించలేదో, వారి స్థితి ఇది ఉండింది ఏమనంటే వేదాలు చదివేవారు కానీ వేదాల సారము అర్థం చేసుకోలేకపోయిరి. ఉదహరణకోసం శ్రీ దేవి పురాణం (సచిత్ర మోటా టైపు, గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రచురిత) పేజి 414 పై (నాల్గవ స్కంధంలో) రాసి ఉంది ఏమనంటే సత్యయుగపు బ్రాహ్మణు(మహర్షి)లు వేదాల పూర్ణ విద్వానులుగా ఉండేవారు మరియు శ్రీ దేవి (దుర్గా) గారి పూజ చేసేవారు.

విచారం చేయండి :- శ్రీమద్భగవత్ గీతా నాలుగు వేదాల సారాంశము. మీరైతే గీతా గురించి తెలిసినవారు, చదువుతారు కూడ. ఏమి గీతలో ఎక్కడ రాసిలేదా ఏమనంటే "శ్రీదేవి" పూజ చేయండి? ఈవిధంగానే నాలుగు వేదాలలో కూడ ఎక్కడ రాసి లేదు ఏమనంటే దుర్గా (శ్రీదేవి) పూజ చేయ్యండి అని, అయితే ఏమి అర్థం చేసుకున్నారు ఆ మహర్షులు వేదాలని? ఏమి గొప్ప విద్వాంసులు ఉండిరి సత్యయుగపు మహర్షులు? ఆ మహర్షుల మనస్సుకు నచ్చిన విధానం ఉండింది ఏమనంటే ఓమ్ (ॐ) నామమే అన్నింటికంటే పెద్దది మరియు ఉత్తమమైనది, వారు అనేవారు ఏమనంటే బ్రహ్మ పూజయే (భక్తి) సర్వశ్రేష్టమైనదని. ప్రియ పాఠకులారా! ఎవరైతే బ్రహ్మ పూజా ఇష్టదైవముగా భావించి చేసేవారో, వారు అజ్ఞానులుండిరి. వారి బ్రహ్మ సాధన ఉత్తమంకానీ గతిని ఇచ్చేదిగా ఉండింది.

గీతా యందు ప్రమాణం :- శ్రీమద్భగవత్ గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 12 నుండి 15లో అయితే చెప్పబడినది ఏమనంటే ఎవరైతే మూడు గుణాల (రజగుణ బ్రహ్మ, సతగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శివుడు) పూజా చేయువారు రాక్షస స్వభావమును ధరించినవారై మనుష్యుల్లో నీచమైన దూషిత కర్మ చేయు మూర్ఖులు నన్ను కూడ భజించరు. ఇది గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు. తరువాత గీతా అధ్యాయం 7 యొక్క శ్లోకాలైన 16 నుండి 18 వరకులో గీతా జ్ఞానధాతా (బ్రహ్మ) చెప్పినారు ఏమనంటే నా భక్తి నాలుగు విధాలుగా చేస్తారు. అర్థార్థి, ఆర్థ, జిజ్ఞాసు మరియు జ్ఞాని. మరల చెప్పినారు ఏమనంటే జ్ఞాని నాకు మంచిగా అనిపిస్తారు, జ్ఞానికి నేను మంచిగా అనిపిస్తాను. (గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 18) ఈ శ్లోకంలో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే ఏ జ్ఞాని ఆత్మయితే ఉదారమైనది(మంచిది). కానీ వీరంతా నా అనుత్తమ=ఉత్తమంకానీ గతి అనగా వ్యర్థమైన గతిలో ఆశ్రితులుగా ఉండినారు. ఈ శ్లోకంలో (గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 18) గీతా జ్ఞాన ధాతా బ్రహ్మ స్వయంగా స్వీకరిస్తున్నాడు ఏమనంటే నా భక్తిచే అగునట్టి

గతి అనుత్తమ(వ్యర్థం)మైనదని.(ఉత్తమంకానిది)

గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 19లో చెప్పినారు ఏమనంటే :-

బహూనామ్, జన్మానామ్, అన్తే, జ్ఞానవాన్, మామ్, ప్రపద్యతే,
వాసుదేవ:, సర్వమ్, ఇతి, స:, మహాత్మా, సుదుర్లభ: ॥

అనువాదం :- గీతా జ్ఞానధాతా బ్రహ్మ చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే నా భక్తి చాలా-చాలా జన్మల అంతమున జ్ఞాని ఆత్మా చేస్తాడు లేదంటే అన్య దేవిదేవతల మరియు భూత, ప్రేతముల భక్తియందు జీవనాన్ని నశింపచేసుకుంటూ ఉంటారు. గీతా జ్ఞాన ధాతా తన భక్తిచే అగునట్టి లాభమును అనగా గతిని కూడ గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 18లో అనుత్తమం(ఉత్తమంకానీ) వ్యర్థమైనదిగా చెప్పినారు. ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 19లో చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే :-

ఇది చెప్పువారు చాలా అరుదుగా లభిస్తారు ఏమనంటే "వాసుదేవుడే" అంతయు అని. ఆయనే అందరి సృష్టికర్తాని. వారే పాపనాశకులని, పూర్ణ మోక్షదాయకులని, వారే పూజాయోగ్యులని. వారే (వాసుదేవుడే) సమస్తమునకు యజమాని పరమ అక్షర బ్రహ్మ అని. కేవలం వారి భక్తినే చేయ్యండి, అన్యులది వద్దని.

గీతా జ్ఞానధాతా కూడ స్వయంగా చెప్పినారు ఏమనంటే "హే అర్జున్! నీవు సర్వభావంతో ఆ పరమేశ్వరుడి శరణులోకి వెళ్లు. ఆ పరమేశ్వరుల కృపతోనే నీవు పరమశాంతిని మరియు సనాతన పరమ ధామం (సత్యలోకం)కు ప్రాప్తింపబడుతావు". (ఇది గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లోని ప్రమాణం) తరువాత గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 46లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే "ఏ పరమేశ్వరుడి ద్వారా సంపూర్ణ ప్రాణుల ఉత్పత్తి జరిగినదో, ఎవరిచే ఈ సమస్త జగత్తు వ్యాపింపబడి ఉందో, అట్టి పరమేశ్వరుడి తన స్వాభావిక కర్మ చేస్తు-చేస్తు పూజా చేసి మనుష్యుడు పరమ సిద్ధికి ప్రాప్తింపబడుతాడు. తరువాత గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో చెప్పబడినది ఏమనంటే తత్వజ్ఞానమును అర్థంచేసుకున్న తరువాత పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదమును అన్వేషించాలి. ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకులు తిరిగి మరల సంసారంలోకి రారు, ఏ పరమేశ్వరుడిచే సంసార రూపి వృక్షపు ప్రవృత్తి విస్తారమును పొంది ఉంది అనగా ఏ పరమేశ్వరుడైతే సర్వంను రచించినారు, వారి యొక్క పూజా చేయ్యండి. దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే ఆ ఋషులకీ వేదం యొక్క నిగూఢ రహస్యములు అర్థంకాలేదు. వారు అజ్ఞానులుగా ఉండిరి.

<u>ప్రశ్న 20 :-</u> గీతా జ్ఞాన ధాతా తన గతిని అనుత్తమైనదని(ఉత్తమంకానీ) ఎందుకు అనినారు?

సమాధానం :- గీతా జ్ఞానధాతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 12, గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 5, గీతా అధ్యాయం 10 శ్లోకం 2లో చెప్పబడినది ఏమనంటే అర్జున్! నీవి మరియు నావి చాలా జన్మలు అయి ఉన్నవి. నీకు తెలియదు, నాకు తెలుసు. నా ఉత్పత్తి ఋషి-మహర్షి మరియు దేవతలకి తెలియదు. నీవు మరియు నేను మరియు ఈ రాజులు మరియు సైనికులు చాలాసార్లు మొదటకూడ జన్మించి యున్నారు, ఇకముందు కూడ జన్మిస్తారు. పాఠకులు విచారం చేయాలి! బ్రహ్మయే అనుచున్నారు ఏమనంటే వారిది కూడ జన్మ-మరణ అవుతుందని అయితే బ్రహ్మని పూజించేవారికీ గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లోని గతి (మోక్షం) ప్రాప్తింపబడదు, అందులో జన్మ-మరణం ఎల్లప్పటికి సమాప్తం అవుతుంది. ఎప్పటివరకైతే జనన-మరణం ఉందో, అప్పటివరకు పరమశాంతి కాజాలదు. అందుకోసమే గీతా జ్ఞానధాతా అసమర్థతని వ్యక్తం చేసినారు. గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో చెప్పినారు ఏమనంటే పరమశాంతి కోసం ఆ పరమేశ్వరుడి

(పరమ అక్షర బ్రహ్మ) శరణులోకి వెళ్లు, ఆయన కృపతోనే నీవు పరమశాంతిని మరియు సనాతన పరమధామంకు ప్రాప్తింపబడుతావు. గీతా అధ్యాయం **8** శ్లోకం **5** మరియు **7**లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే నా భక్తి చేసినట్లయితే యుద్ధం కూడ చేయాల్సి ఉంటుంది, ఎక్కడ యుద్ధం ఉందో, అక్కడ శాంతి ఉండదు, పరమశాంతి యొక్క నిలయం దూరంగా ఉంది. ఇందువలన గీతా జ్ఞానధాతా తన గతిని (ఓమ్ నామ జపంచే అగునట్టి లాభము) అనుత్తమం(ఉత్తమంకానీ) (వ్యర్థం) అని చెప్పినారు.

<u>ప్రశ్న 21 :-</u> మీరు ప్రశ్న సంఖ్య 13 యొక్క సమాధానం ఇస్తు అనినారు ఏమనంటే పూర్ణ మోక్షం ప్రాప్తికోసం బ్రహ్మ, విష్ణువు, శివ, గణేష మరియు దేవి మరియు క్షర బ్రహ్మ మరియు అక్షర బ్రహ్మ యొక్క సాధన చేయాల్సి ఉంటుందని. రెండవవైపు అనుచున్నారు ఏమనంటే బ్రహ్మ, విష్ణువు, శివ అన్యదేవతలు, క్షర బ్రహ్మ కూడ పూజా (భక్తి) యోగ్యులు కారు. కేవలం పరమ అక్షర బ్రహ్మ యొక్క పూజయే(భక్తి) చేయాలి?

సమాధానం :- నేను అనడం లేదు, మీ సద్గ్రంథాలు అనుచున్నవి, మొదటైతే ఇది స్పష్టం చేస్తాను ఏమనంటే పూజా మరియు సాధనలో అంతరము ఏమిటి?

❀ ప్రాప్తింపచేసుకొను వస్తువు యొక్క కోరిక పూజా అనబడుతుంది మరియు దానిని ప్రాప్తింపచేసుకొనుటకు చేయు ప్రయత్నమును సాధన అంటారు.

ఉదాహరణ:- ఎలాఅంటే మనకీ జలమును ప్రాప్తింపచేసుకోవాలి. ఇది మన ప్రాప్తం(ఉద్దేశ్యం). మనకీ జలము కోరిక ఉంది. జలమును ప్రాప్తింపచేసుకొనుటకు హెండ్‌పంపు బిగించాల్సి ఉంటుంది. హ్యాండ్‌పంప్ బిగించడం కోసం ఏ-ఏ ఉపకరణములు ఉపయోగిస్తారో, బోరు వేయాల్సి ఉంటుంది, ఇదంతా ప్రయత్నమే. ఈవిధంగా పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదమును ప్రాప్తింపచేసుకొనుట మన కోరిక(ఉద్దేశ్యం)గా ఉంది, ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకులు తిరిగి మరల సంసారంలోకి రారు. మా ప్రాప్తం (ఉద్దేశ్యం) పరమేశ్వరుడు మరియు వారి సనాతన పరమధామము. దానిని పొందుటకు చేయబడు నామ జపం హవనం-యజ్ఞం మొదలగునవి సాధన అవుతాయి. ఆ సాధనచే పూజ్య వస్తువు పరమాత్మా ప్రాప్తింపబడుతారు. ప్రశ్న **13** యొక్క సమాధానంలో స్పష్టం చేయబడినది, అది సరియైన ఉదహరణ. ఆ పూర్ణ మోక్షం కోసం మూడు సార్లు దీక్ష క్రమంను పూర్తి చేయవలిసి ఉంటుంది.

1. ప్రథమ నామ దీక్ష = బ్రహ్మ, విష్ణువు, శివ, గణేష, దేవి యొక్క మంత్రముల సాధనా ఇవ్వబడుతుంది.

2. రెండవసారి క్షర బ్రహ్మ మరియు అక్షర బ్రహ్మ యొక్క రెండు మంత్రముల జపం ఇవ్వబడుతుంది, దానిని సంత్‌లు "సత్‌నామ్" అనినారు. గీతా అధ్యాయం **17** శ్లోకం **23**లో మూడు నామంలు కలవు, "ఓమ్-తత్-సత్" ఈ సత్‌నామంలో రెండు అక్షరములు ఉంటాయి, ఒకటి "ఓమ్", రెండవది "తత్" ఉంది (తత్ సాంకేతికమైనది అనగా రహస్య నామం, అది ఉపదేశం ఇచ్చు సమయంలో ఉపదేశికి చెప్పబడుతుంది).

3. మూడవసారి సారనామ దీక్ష ఇవ్వబడుతుంది. ఆ మంత్రమును గీతా అధ్యాయం **17** శ్లోకం **23**లో "సత్" అనినారు, ఇది కూడ సాంకేతికమైనది. ఉపదేశం తీసుకును వారికి దీక్ష సమయంలో చెప్పబడుతుంది. ఈవిధంగా పూర్ణ మోక్షం ప్రాప్తింపబడుతుంది.

<u>ప్రశ్న 22 :-</u> ఏ సాధనా అయితే మేము ముందునుండి చేస్తున్నామో, అది త్యాగం చేయాల్సి ఉంటుందా?

సమాధానం :- ఒకవేళ శాస్త్రవిధి రహితమైనదైతే త్యాగం చేయాల్సి ఉంటుంది. ఒకవేళ అనధికారి ద్వారా దీక్ష తీసుకొని ఉన్నట్లయితే, దానిచే ఏమి లాభము అవదు. పూర్ణ గురువుచే సాధన యొక్క దీక్ష తీసుకోవల్సి ఉంటుంది.

ప్రశ్న 23 :- గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 47లో మరియు గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 35లో చెప్పబడినది :-

శ్రేయాన్ స్వధర్మ: విగుణ: పరధర్మాత్ స్వనుష్ఠితాత్ ।
స్వధర్మే నిధనమ్ శ్రేయ: పరధర్మ: భయావహ: ॥ (గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 35)

బాగుగా ఆచరింపబడిన ఇతరుల ధర్మముకంటెను గుణరహితమైనను స్వధర్మమే అత్యుత్తమమైనది. స్వధర్మమునందు మరణించుట కూడ కళ్యాణకారకమైనది మరియు ఇతరుల ధర్మము భయమును గొలుపునది.

సమాధానము :- ఈ అనువాదము తప్పు. ఒకవేళ ఈ విషయము సరియైనదైతే స్వధర్మము కావాల్సి వస్తే గుణరహితమైనదైనా కూడ దానిని త్యాగం చేయకూడదైతే శ్రీమద్భగవత్ గీతా జ్ఞానమును 18 అధ్యాయ్యాల్లోని 700 శ్లోకాల్లో రాయవల్సిన అవసరం ఏమి ఉండింది? ఇది ఒక్క శ్లోకమే సరిపోయేది కదా ఏమనంటే మీ సాధనా ఎలా ఉండినా దానినే చేస్తు ఉండండి, కావాల్సివస్తే అది గుణరహితమైన(లాభ రహిత)దైనా కూడ. తరువాత గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 12 నుండి 15లో ఇలా ఎందుకు అనినారు ఏమనంటే రజగుణ బ్రహ్మా, సతగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శివుడి పూజా రాక్షస స్వభావమును ధరించిన మనుషులలో నీచులు, దూషిత కర్మ చేయు మూర్ఖ ప్రజలు నన్ను కూడ భజించరు. గీతా జ్ఞానధాతా ఆ సాధకులతో వారి ధర్మం అనగా ధార్మిక సాధనని త్యాగం చేయాలి అని చెప్పినారు మరియు గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 20 నుండి 23లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఎవరైతే నా పూజ చేయకా అన్య దేవతల పూజా చేస్తారో, వారు అజ్ఞానులు. వారి సాధనచే త్వరగా సమాప్తం అగు సుఖం (స్వర్గ సమయం) ప్రాప్తింపబడుతుంది. తరువాత తన ధార్మిక పూజా అనగా ధర్మమును కూడ త్యాగం చేయండి అని చెప్పినారు. పూర్ణ లాభం కోసం పరమ అక్షర బ్రహ్మా యొక్క ధర్మం అనగా ధార్మిక సాధనని గ్రహించాలి అని చెప్పినారు.

❊ గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 35 యొక్క యథార్థ అనువాదం ఈవిధంగ ఉంది :-

అనువాదం :- (విగుణ: పరధర్మాత్స్వనుష్ఠితాత్) ఇతరుల గుణ రహిత అనగా లాభ రహిత బాగుగా మెరియునట్టి ధర్మం అనగా ధార్మిక కర్మచే/కర్మ కంటే (స్వధర్మ:) తనదైన శాస్త్రవిధి అనుసార ధార్మిక కర్మం (శ్రేయాన్) అత్యుత్తమమైనది. (స్వధర్మే) తమ శాస్త్రవిధి అనుసారమైన ధర్మం-కర్మం యొక్క సంఘర్షణలో (నిధనమ్) మరణించుట కూడ (శ్రేయ:) కళ్యాణకారకమైనది. (పరధర్మ) ఇతరుల ధార్మిక కర్మం (భయావహ:) భయంను ఇచ్చునదిగా ఉంది. భావార్థము ఏమిటంటే జాగరణ మొదలగునవి అవుతాయి అందులో చాలా శ్రుతి, లయబద్ధముగా గీతాలాపనా చేస్తుంటారు. ఆడంబరం కూడ ఉంటుంది. తమ శాస్త్రవిధి అనుసారం ధర్మ-కర్మలో కేవలం నామ-జపం లేదా సామాన్యరీతిలో ఆరతి చేయబడుతుంది. ఏ వేదంలోను మరియు గీతాలో శ్రీదేవిగారి పూజా మరియు జాగరణ చేయు ఆజ్ఞ లేదు. అందుచే అది శాస్త్రవిధి త్యాగంచేసి మనస్సుకు నచ్చిన ఆచరణ అయ్యింది, ఇందువలనే వ్యర్థమైనది. ఇతరుల శాస్త్రవిధి రహిత ధార్మిక కర్మ చూడడంలో మంచిగా అనిపిస్తుంది, అందులో ప్రజల-చూపించుట ఎక్కువగా ఉంటుంది అయితే సత్య సాధనా చేయువారికి ఇతరుల ధార్మిక కర్మని చూసి భయం కలుగుతుంది

ఏమనంటే ఎక్కడ మన భక్తి సరిగ్గా కాకుండా పోతుందో అని. కానీ తత్వజ్ఞానను అర్థం చేసుకున్న తరువాత ఈ భయము సమాప్తం అవుతుంది. తత్వజ్ఞానములో చెప్పబడినది ఏమనంటే :-

దుర్గా ధ్యాన్ పడే జిన్ బగడమ్, తా సంగతి డుబై సబ్ నగరమ్ ।
దమ్బ కరేం డుంగర్ చడై, అన్తర్ ఝీని ఝుల్ ।
జగ్ జానే బన్దగి కరేం, బోవేం సుల్ బబూల్ ॥

ఇందువలన నిర్గుణ అనగా లాభరహిత ధార్మిక సాధనని త్యాగం చేసి సత్య సాధనా శాస్త్రవిధి అనుసారంగా చేయడంచేతనే కళ్యాణం అవుతుంది.

ప్రశ్న 24 :- నేను పారఖీ సంత్ శ్రీ అభిలాష్ దాస్‌గారి విచారములు విని ఉంటిని. వారు అనుచుండిరి ఏమనంటే సంసారమును రచించిన భగవానుడు ఎవ్వరును లేరు. ఇది నర-మాదా యొక్క సంయోగంచే తయారవుతుంది. తరువాత సమాప్తం అవుతుంది. ఏ భగవానుడు లేడు. జీవుడే బ్రహ్మ, జీవుడే కర్తా, అభిలాష్ దాస్‌గారి ఈ విచారములు ఉచితమైనవా లేదా అనుచితమైనవా?

సమాధానము :- దీనికి సమాధానం శ్రీమద్‌భగవత్ గీతా అధ్యాయం 16 శ్లోకం 6 నుండి 10లో విస్తారముగా ఇవ్వబడినది. చెప్పబడినది ఏమనంటే అసుర ప్రవృత్తికల ప్రజలు ఉంటారు, వారు అనుచుంటారు ఏమనంటే సంసారము ఈశ్వరుడు లేకుండ ఉన్నదని, స్త్రీ-పురుషులచే ఉత్పన్నం అయినదని అనగా నర్-మాదాచే ఉత్పన్నం అయిందని. దీనికి కర్తా ఎవ్వరును లేరని. ఇలాంటి వ్యక్తులు సంసారం యొక్క నాశనం అనగా చెడు చేయడం కోసమే జన్మిస్తారు. వాస్తవికతా ఏమిటంటే పరమాత్మా సర్వ సంసారము యొక్క సృష్టికర్తా. జీవుడు బ్రహ్మ కాదు. బ్రహ్మ యొక్క అర్థం ప్రభువు (స్వామి) అవుతుంది. ఎలాఅంటే (1) బ్రహ్మ (ఆయన్ని క్షర పురుషుడని కూడ అంటారు) 21 బ్రహ్మాండాలకీ స్వామి. (2) అక్షర బ్రహ్మ (ఆయన్ని అక్షర పురుషుడని కూడ అంటారు, గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16) 7 సంఖ బ్రహ్మాండాలకీ స్వామి. (3) పూర్ణ బ్రహ్మ (ఆయన్ని గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 3లో పరమ అక్షర బ్రహ్మ అని అనినారు) అసంఖ్య బ్రహ్మాండాలకీ స్వామి. ఈయనే జీవకోటి సమూహపు యజమాని. ఇది అనుట ఏమనంటే ఏ భగవానుడు లేడు, సంసారం కేవలం ఆడ-మగ లేదా నర-మాదా ద్వారా ఉత్పన్నం అవుతుంది, సమాప్తం అవుతుంది. జీవుడే కర్తా అనగా జీవుడే బ్రహ్మ, ఇదంతయు పరిపూర్ణముగా అనుచితమైనది. (సరియైనదికాదు)

ప్రశ్న 25 :- శ్రీమద్‌భగవత్ గీతాలో గీతా జ్ఞానధాతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 5 మరియు 7లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఏ పురుషుడైతే అంతిమ కాలంలో కూడ నా స్మరణ చేస్తు శరీరాన్ని త్యాగం చేస్తాడో, అతడు నాకు ప్రాప్తింపబడుతాడు. ఇందువలన అర్జున్! అన్ని సమయాల్లో నా స్మరణే చేయ్, యుద్ధం కూడ చేయ్, నాకే ప్రాప్తింపబడుతావు. ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఆ పరమాత్మా శరణులోకి వెళ్లు. గీతా జ్ఞానధాతా తిప్పి-తిప్పి చెప్పినారు ఏమనంటే నా సాధన స్మరణనే చేయ్, మీరైతే వేరే పరమాత్మా గుర్చి చెప్పుచుంటిరి, ఆయన విశ్వసనీయుడు కాదా. ఏమిటి గీతాలో ఇంకెక్కడైనా రాసి ఉందా గీతా జ్ఞానధాతా వేరే పరమాత్మా యొక్క భక్తి సాధనా చేయడానికి?

సమాధానం :- గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 29లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే ఏ సాధకుడైతే కేవలం జరా (వృద్ధాప్యం) మరియు మరణం(మృత్యువు) నుండి విడుదల కోసం ప్రయత్నశీలుడిగా ఉండినారో, వారు "తత్ బ్రహ్మ" చే పరిచయం కలవారు. అర్జునుడు

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 1లో అడిగినారు ఏమనంటే "తత్ బ్రహ్మ" ఏమిటి? గీతా జ్ఞానధాతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 3లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఆయనే "పరమ అక్షర బ్రహ్మ" అని. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 5 మరియు 7లో అయితే గీతా జ్ఞానధాతా తన సాధనా అనగా స్మరణ చేయమని చెప్పినారు. (గీతా జ్ఞానధాతా గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 12 మరియు గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 5 మరియు గీతా అధ్యాయం 10 శ్లోకం 2లో తనకీ జనన-మరణం ఉందని చెప్పినారు. చెప్పినారు ఏమనంటే నా భక్తిచే పరమశాంతి కాజాలదు, యుద్ధం కూడ చేయాల్సి ఉంటుంది. గీతా జ్ఞానధాతా ఇది కూడ చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే జనన-మరణం ఎల్లప్పటికి ఉంటుందని.) తక్షణమే గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 8, 9 మరియు 10, ఈ మూడు శ్లోకాల్లో గీతా జ్ఞానధాతా తన కంటే వేరైన "పరమ అక్షర బ్రహ్మ" యొక్క భక్తి చేయమని చెప్పినారు ఏమనంటే హే పార్థ! పరమేశ్వరుడి సాధనా యొక్క అభ్యాస యోగంచే యుక్తమైన వేరే ఏ దేవ లేదా ప్రభువులో తన ఆస్థా(శ్రద్ధ)ని ఉంచుకోనకా ఒక్క పరమేశ్వరుడి యొక్క అనన్య చిత్తంతో స్మరణ చేస్తు మనుష్యుడు (పరమమ్ దివ్యమ్ పురుషమ్ యాతి) ఆ పరమ అలౌకిక పరమేశ్వర్ అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మ కే ప్రాప్తింపబడుతాడు. (గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 8)

ఏ సాధకుడు పరమ అక్షర బ్రహ్మ, అనాది, అందరిని శాసించువాడును, కంట్రోలర్, సూక్ష్మం కంటే సూక్ష్మమైనవాడును, అందరి ధారణ-పోషణ చేయువాడును, అచింత్యరూపుడును, సూర్య సమాన ప్రకాశకుడును, అవిద్యాను పారద్రోలువాడును ఐన సచ్చిదానంద పరమేశ్వరుడిని స్మరణ చేస్తాడు. (గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 9)

ఆ భక్తి సాధనాయుక్త సాధకుడు అంతిమగడియల్లో కూడ భక్తి శక్తిచే భృకుటి మధ్యలో ప్రాణాల్ని అనగా శ్వాసలని బాగుగా స్థాపితం చేసి తరువాత నిశ్చల మనస్సుతో స్మరణ చేస్తూ ఆ (దివ్య పరమ పురుషమ్) అలౌకిక పరమ పురుషుడు అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మ (ఎవరైతే గీతా జ్ఞానధాతాకంటే వేరుగా ఉండినారో) కే ప్రాప్తింపబడుతాడు. ఈ ప్రమాణమే గీతాలోని ఈ అధ్యాయం 8 శ్లోకం 11 నుండి 22 లో కూడ ఉంది. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 11లో చెప్పబడినది ఏమనంటే తత్వదర్శి అనగా వేదాల్ని సరియైనవిధంగా తెలిసినవారు ఏవరినైతే అవినాశి అంటారో, ఆ పరమ పదమును నీకోసం చెబుతాను. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 12లో వర్ణన ఉంది ఏమనంటే ఆయన్ని ప్రాప్తింపచేసుకొను సాధనా శ్వాసలచే నామ-స్మరణ చేయడంచేతనే అవుతుంది.

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 13లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే బ్రహ్మ అయిన నాది కేవలం ఒక్క ఓమ్ అక్షరమే ఉంది, దీని స్మరణ అంతిమ శ్వాసవరకి చేయాలి. అతను ఈ మంత్రముచే అగునట్టి పరమ గతి అనగా బ్రహ్మలోకంకు ప్రాప్తింపబడుతాడు.

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 16లో చెప్పబడినది ఏమనంటే బ్రహ్మ లోకంలోకి వెళ్లిన సాధకులు కూడ మరల తిరిగి సంసారంలో జన్మిస్తారు, తరువాత చనిపోతారు. ఇది పూర్ణ మోక్షం కాదు. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 14లో చెప్పబడినది ఏవరైతే నా సాధనా స్మరణ చేస్తారో, వారికోసం నేను సులభముగా ఉంటిని.

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 15లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే నాకు ప్రాప్తింపబడినట్లయితే ఎల్లప్పటికి పునర్జన్మ అవుతుంటుంది, అది దు:ఖపు నిలయం, క్షణ భంగుర జీవనము మరియు ఏ సాధకులైతే పరమ అక్షర బ్రహ్మ యొక్క సాధనా చేస్తారో వారు పరమ సిద్ధికి ప్రాప్తింపబడి అమరులౌతారు, వారు మరల జన్మ-మరణ కు ప్రాప్తింపబడరు.

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 16లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే బ్రహ్మలోకం

వరకుకల సర్వ లోకములు పునరావృత్తములో కలవు అనగా బ్రహ్మలోకం వరకుకల సర్వ లోకములోకి వెళ్లిన సాధకులు ఎల్లప్పటికి జన్మ-మృత్యువు చక్రంలో ఉంటారు. హే అర్జున్! ఏవరికైతే ఇది తెలియదో, వారు నాకు ప్రాప్తింపబడి కూడ జన్మ-మృత్యువు చక్రంలో ఎల్లప్పటికి ఉండిపోతారు ఎందుకంటే గీతా జ్ఞానధాతా గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 12, గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 5, గీతా అధ్యాయం 10 శ్లోకం 2లో స్వయం చెప్పినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! నీవి మరియు నావి చాలా జన్మలు అయి ఉన్నవి. ఇకముందు కూడ అవుతాయి, నీకు తెలియదు, నాకు తెలుసు. నా ఉత్పత్తి (జన్మ) దేవతలకీ తెలియదు, మహర్షిజనులకీ తెలియదు మరియు సిద్ధులకీ తెలియదు.

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 17లో అక్షర పురుషుడి (పర బ్రహ్మ) పగలు-రాత్రి యొక్క వర్ణన ఉంది. చెప్పబడినది ఏమనంటే (బ్రహ్మణ:) పరబ్రహ్మ యొక్క ఒక దినం ఒక వేయ్యి యుగములది ఉంటుంది, ఇంతయే రాత్రి ఉంటుంది. పరబ్రహ్మ అనగా అక్షర పురుషుడి వర్ణన గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16లో ఉంది. దాని ప్రకరణ గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 17-18-19లో ఉంది.

గమనిక:- అధికమైన సమాచారం కోసం కృపతో చదవండి ప్రశ్న 9లో గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 17 నుండి 19లో అక్షర పురుషుడి సమాచారం ఉంది, ఈయన కూడ అవ్యక్తుడని చెప్పబడినారు. ఈయన దినము సమాప్తం అయిన తరువాత సర్వ ప్రాణులు, ఎవైతే క్షర పురుషుడి 21 బ్రహ్మాండాల్లో కలవో, ప్రళయం అనగా నాశనంకు ప్రాప్తింపబడుతాయి, రాత్రి పూర్తి అయిన తరువాత మరల దినంలో(పగలు) సంసారంలో జీవులు ఉత్పన్నం అవుతాయి.

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 20లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఈ అక్షర పురుషుడు కూడ అవ్యక్తము అని చెప్పబడుతారు. కానీ ఈ అవ్యక్త కంటే వేరే విలక్షణ సనాతన అవ్యక్త భావం ఉంది, ఆ పరమదివ్య పురుషుడు అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మ అయితే సర్వ ప్రాణులు (క్షర పురుషడు, అక్షర పురుషుడు మరియు వీరి అంతర్గంతముగా ఎన్ని జీవులైతే కలవో, అవన్ని) నశించిన కూడ నశించరు అనగా వాస్తవంలో అవినాశి అవుతారు.

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 21లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఏవరైతే అవ్యక్త (అక్షర్) అవినాశి ఈ నామంతో తెలపబడినారో, ఆ పరమ పురుషుడి ప్రాప్తినే పరమ గతి అంటారు. ఆ సనాతన అవ్యక్త పరమ పురుషుడికి ప్రాప్తింపబడి తిరిగి జనన-మరణంలోకి రారు. అది నా ధామం కంటే శ్రేష్టమైన ధామము. మొదట నేను కూడ అందులోనే ఉండేవాడిని. ఇందువలనే చెప్పబడినది ఏమనంటే అది నా పరమ ధామం కూడ ఎందుకంటే గీతా జ్ఞానధాతా కూడ ఆ పరమ సనాతన ధామం అనగా సత్యలోకం నుండి బహిష్కరింపబడినారు. (దీని పూర్ణ సమాచారం కోసం కృపతో చదవండి సృష్టిరచనా అధ్యాయం ఇదే పుస్తకంలోని పేజి 126 నుండి 175 వరకు.)

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 22లో స్పష్టంగా ఉంది, గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! ఏ పరమాత్మా అంతర్గతంగా సర్వభూతములు అనగా ప్రాణులు కలవో, (క్షర పురుషుడు మరియు ఇతని 21 బ్రహ్మాండాల్లోని ప్రాణులు మరియు అక్షర పురుషుడు మరియు ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాల్లో ఇతని అంతర్గతముగా ఎన్ని ప్రాణులైతే కలవో, అవి మరియు పరమ అక్షర పురుషుడి అసంఖ్య బ్రహ్మాండములలో ఎన్ని ప్రాణులు కలవు, అవన్ని పరమ అక్షర బ్రహ్మ అంతర్గతముగా కలవు) మరియు ఏ పరమ అక్షర పురుషుడిచే ఈ సర్వ జగత్తు పరిపూర్ణమైనదో అనగా ఏవరైతే

అందరిని ఉత్పన్నం చేసినారు, ఎవరి సత్తా అయితే అందరి పైన కలదు, ఆ సనాతన అవ్యక్త పరమ పురుషుడైతే అనన్య భక్తిచే ప్రాప్తింప చేసుకొని యోగ్యుడు. భావార్థము ఏమిటంటే పరమ అక్షర బ్రహ్మని ప్రాప్తింప చేసుకొనుటకోసం కేవలం ఆయన భక్తియే (పూజా) చేయవలిసి ఉంటుంది. వేరే ఏ ప్రభువు యందు ఆస్థా(శ్రద్ధ) ఉంచకూడదు. దీనినే అనన్య భక్తి అనగా పూజా అంటారు.

కేవలం పరమ అక్షర బ్రహ్మ యొక్క పూజా చేయుటే అనన్య భక్తి అనబడుతుంది. ఒకవేళ గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 22 యొక్క సరిగ్గా అనువాదం చేస్తే స్పష్టం అవుతుంది ఏమనంటే :-

పురుష:, స:, పర:, పార్థ, భక్తయా, లభ్య:, తు, అనన్యా,
యస్య, అన్త:స్థాని, భూతాని, యేన్, సర్వమ్, ఇదమ్, తతమ్

అనువాదం :- (స:) ఆ (పర:) వేరే ఐన (పురుష:) పరమాత్మా అయితే అనన్య భక్తిచే ప్రాప్తింపచేసుకొను యోగ్యుడు, ఆయన అంతర్గతముగా సర్వ ప్రాణులు కలవు మరియు ఆయనే సర్వ జగత్తును ఉత్పత్తి చేసినారు, ఆయనే సర్వంను పాలించు పాలనకర్తా. సరళార్థం సమాప్తం (గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 22). దీని మూల శ్లోకంలో అనగా సంస్కృతంలో రాసి ఉంది = స: పర: పురుష: = పర: యొక్క అర్థం గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 20లో వేరే అని చేసినారు అనగా అన్యులు. ఇక్కడ (గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 22లో) కూడ అన్య/వేరే అని తీసుకున్నట్లయితే స్పష్టం అవుతుంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరే/అన్య ఇంకో సమర్థ ప్రభువు ఉన్నారని. ఆయన శరణులోకి వెళ్లండని గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు.

పై వివరణచే స్పష్టం అయింది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా శ్రీమద్‌భగవత్ గీతాలో అనేక స్థానాల్లో తన కంటే వేరైన పరమేశ్వరుడి(పరమ అక్షర బ్రహ్మ) భక్తి చేయమని చెప్పినారు. ఆయనచేతనే పూర్ణ మోక్షం సంభవం అవుతుంది. జనన-మరణ చక్రం ఎల్లప్పటికి కోసం సమాప్తం అవుతుంది. ప్రమాణం :- గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 19, 29, గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం **46,61,62,66**, గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 9, గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 3,8,9,10, 20 నుండి 22, గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 31-32, గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1, 4, 17, గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 17,59, గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 14, 15,19 మరియు గీతా అధ్యాయం 5 శ్లోకం **14,15,16,19,20,24,25,26**లో కూడ ఈ ప్రమాణం ఉంది.

<u>ప్రశ్న 26 :-</u> మేమైతే సర్వ సంత్ మరియు హిందూ ధర్మపు ధర్మగురువుల ద్వారా అయితే ఇదే విని ఉంటిమి ఏమనంటే గీతా జ్ఞానం శ్రీ కృష్ణగారే అర్జునుడికి వినిపించినారని. మాకైతే ఇదే చెప్పబడినది ఏమనంటే శ్రీ కృష్ణుడుగారే పూర్ణ పరమాత్మా అని. శ్రీ విష్ణువుగారే స్వయం అవతారంను ధరించి దేవకిగారి గర్భంలో జన్మించి ఉండిరని. ఈయన కాకుండా వేరే పరమాత్మా లేరని. మీ సత్సంగాలు విని ఉంటిమి, అందులో మీరు చాలా నమ్మశ్యకంకానీ మాట చెప్పియుంటిరి ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరే ఉన్నారు పూర్ణ పరమాత్మా అని. దాని ప్రమాణం శాస్త్రంలలో చూపించండి-చెప్పండి అప్పుడు విశ్వాసం అవగలదు.

సమాధానం :- మీకు పై ప్రశ్నల సమాధానంలలో ఈ ప్రమాణములే చూపించబడినది. మీకు ఇప్పటికి సందేహం ఉంది. దాని కారణం ఏమిటంటే మొదటి విషయమైతే ఇది ఉంది ఏమనంటే హిందూ ధర్మగురువులకీ వారి శాస్త్రముల జ్ఞానము లేదు. ఒకవేళ జ్ఞానము ఉండిఉంటే పై శాస్త్రవిరుద్ధ వ్యాఖ్యా మీకు వినిపించేవారుకాదు. రెండవ విషయం ఏమిటంటే ధార్మిక గురువు

ఒక ఉపాధ్యాయుడితో సమానంగా ఉంటారు. ఏ ఉపాధ్యాయుడికి తన పాఠ్యక్రమం (విషయసూచి) యొక్క జ్ఞానము ఉండదో, ఆ శిక్షకుడు అజ్ఞాని అనబడుతాడు మరియు విదార్థుల జీవితాలతో ఆటలాడుచున్నాడు ఎందుకంటే విషయసూచికి వ్యతిరేకమైన జ్ఞానమును విద్యార్థులకి బోదిస్తున్నాడు. ఇలాంటి శిక్షకుడిచే కాపాడబడాలి. అతన్ని త్యాగంచేయుటలోనే విద్యార్థుల హితము కలదు.

మీకు శ్రీమద్‌భగవత్ గీతా నుండి అన్ని ప్రమాణాలు చెబుతాయి ఏమనంటే పూర్ణ పరమాత్మా గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరే ఉన్నారని, ఆయనే ఉపాసనా యోగ్యులని. ఆయన భక్తిచే పూర్ణ మోక్షం ప్రాప్తింపబడుతుంది. ఇక్కడ గీతా యొక్క కొన్ని శ్లోకములని రాస్తాను, మీరు వీటిని గీతా శాస్త్రంలో స్వయం చూడగలుగుతారు. యథార్థ రూపంముగా తెలుసుకోనుటకు నా ద్వారా చేయబడిన శ్రీమద్ భగవత్ గీతా యొక్క అనువాదంను ప్రాప్తింపచేసుకోండి. పుస్తకం యొక్క పేరు ఉంది "గహరి నజర్ గీతా మే " దీనిని మా Website నుండి download చేసుకోగలరు.

(Website యొక్క పేరు www.jagatgururampalji.org)

గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 19, 29, గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 46,61,62,66, గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 9, గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 3,8,9,10, 20 నుండి 22, గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 31-32, గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1, 4,16, 17, గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 17,59, గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 14,15,19 మరియు గీతా అధ్యాయం 5 శ్లోకం 14,15,16,19,20,24,25,26, గీతా అధ్యాయం 6 శ్లోకం 7, అధ్యాయం 11 శ్లోకం 55, అధ్యాయం 12 శ్లోకం 1 నుండి 5. పై గీతా శ్లోకాల్లో ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరే పూర్ణ పరమాత్మా ఉన్నారని. ఆయన విషయంలో మరియు ఆయన ప్రాప్తి కోసం కల భక్తి విధానంతో గీతా జ్ఞాన ధాతా కూడ అపరచితులుగా ఉన్నారు. ప్రమాణం గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32 మరియు 34లో ఉంది. గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే (4/32), యజ్ఞనములు అనగ ధార్మిక అనుష్టానముల విస్తృత జ్ఞానము (బ్రహ్మణ: ముఖే) సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ యొక్క ముఖ కమలం నుండి ఉచ్చరింపబడిన వాణిలో ఉంది ఏదైతే పరమాత్మా స్వయం పృథ్విపై ప్రకటితులై తన ముఖము నుండి పలుకుతారు, దానినే తత్వజ్ఞానము అంటారు, దానినే సూక్ష్మవేదం అని కూడ అంటారు. ఆ జ్ఞానమును తరువాత తత్వదర్శి సంత్‌యే తెలుసుకుంటారు. ఆ జ్ఞానములో పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క ప్రాప్తి మరియు స్థితి యొక్క సంపూర్ణ జ్ఞానము ఉంటుంది.

(గమనిక:- గీతా అనువాదకర్తలు గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32 అనువాదంలో కొంత తప్పుని చేసినారు ఏంటంటే "బ్రహ్మణ:" శబ్దం యొక్క అర్థం "వేదం" చేసినారు, అది సరియైనది కాదు. "బ్రహ్మణ:" శబ్దం యొక్క యథార్థ అర్థం గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో చేసినారు.) ("బ్రహ్మణ:" = సచ్చిదానన్ద ఘన బ్రహ్మ అనగా పూర్ణ పరమాత్మా)

(పాఠకులతో విశేష నివేదన :-మీరు గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రకాశిత గీతాలోని ప్రమాణాలని సరిపోల్చండి, విశేషించి "పదచ్ఛేదనం, అన్వయం సాధారణ భాషా టీకా సహితముగా" అనువాదకులు శ్రీ జయదయాల్ గోయన్దకా మరియు శ్రీ రామసుఖ దాస్‌గారి ద్వారా అనువాదిత గీతాలో చూడండి. పుస్తకం "గీతా నీ జ్ఞాన అమృతం" లో ఎన్ని శ్లోకాలు ప్రమాణంలో రాసి ఉన్నవో, వాటన్నింటి ఫోటోకాపీ ఈ పుస్తకంలోని పేజి 191 నుండి ఇవ్వబడినవి అవి హిందూ సంత్ విద్వాన్ శ్రీ జయదయాల్ గోయన్దకా ద్వారా అనువాదితం మరియు గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రకాశితమై ఉన్నవి.

గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 34లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే ఏ జ్ఞానమునైతే పరమాత్మా స్వయంగా తన ముఖ కమలం నుండి పలుకుతారో, అది తత్వజ్ఞానము. అందులో విస్తారమైన సమాచారం యజ్ఞాలు అనగా ధార్మిక అనుష్టానంల గురించి చెప్పబడినది, ఆ జ్ఞానమును నీవు తత్వదర్శి సంత్‌ల వద్దకి వెళ్లి తెలుసుకో. వారికి దండవత్ ప్రణామం చేసి మరియు వినమ్రతతో ప్రశ్నించడం వలన ఆ తత్వజ్ఞానంను తెలిసిన మహాత్మా నీకు తత్వజ్ఞానమును తెలియజేయగలరు.

దీనివలన సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతాకీ తత్వజ్ఞానము తెలియదు. తత్వజ్ఞానము శ్రీమద్ భగవత్ గీతాలో లేదు. ఒకవేళ తత్వజ్ఞానము గీతా జ్ఞానధాతాకీ ఉన్నట్లయితే ఇంకోక అధ్యాయం చెప్పెవారు.

పైన తెలిపిన శ్రీమద్‌భగవత్ గీతా శ్లోకాల్లో స్పష్టంగా ఉంది గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరే సమర్థ అవినాశి, పూర్ణ మోక్ష ధాతా, వాస్తవంలో "పరమాత్మా" అందిరి ధారణ-పోషణ చేయువారు. ఆయన శరణులోకి వెళ్లడంచేత సనాతన పరమధామం (శాశ్వతమ్ స్థానమ్) ప్రాప్తించబడుతుంది మరియు పరమ శాంతి ప్రాప్తించబడుతుంది. ఆ పరమపదంలోకి వెళ్లిన తరువాత సాధకులు ఎన్నటికి తిరిగి మరల సంసారంలోకి రారు అనగా జనన-మృత్యువు ఎల్లప్పటికీ కోసం సమాప్తం అవుతుంది. ఇప్పుడు పై గీతా శ్లోకాలనుండి ఏదో ఒకదాని అనువాదం చేసి స్పష్టం చేస్తాను.

గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో చెప్పబడినది ఏమనంటే హే భారత్! నీవు సర్వభావంతో ఆ పరమేశ్వరుడి శరణులోకి వెళ్లు, ఆయన కృపతోనే నీవు పరమశాంతి మరియు సనాతన పరమ ధామంకు ప్రాప్తింపబడుతావు. హిందూ ధర్మపు సంత్, మండేలేశ్వర్, ధర్మగురువులు అంటారు ఏమనంటే శ్రీ కృష్ణులు తన శరణులోకి వెళ్లమనే చెప్పుచున్నారని. ఆ ధర్మగురువులు ఇలా అనుట అస్సలు సరియైనది కాదు ఎందుకంటే గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 7లో చెప్పబడినది హే కృష్ణ, నేను (అర్జున్) మీ శరణులోనే ఉన్నాను, మీ శిష్యుడను. ఏదైతే మాకు హితమైనదో, అదే సలహా మాకు ఇవ్వండి. గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 3లో చెప్పబడినది ఏమనంటే హే అర్జున్! నీవు నా భక్తుడవు. ఈ గీతా ఉల్లేఖనంతో స్పష్టం అయింది ఏమిటంటే అర్జునుడు మొదటినుండియే శ్రీ కృష్ణుడి శరణులో ఉండినారు. ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62 యొక్క భావార్థము ఏమనంటే గీతా జ్ఞానంను ఇచ్చువారు తన కంటే వేరేకల పరమేశ్వరుడి శరణులోకి వెళ్లమని చెప్పుచున్నారు. ఇది సిద్ధించింది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరే "పరమేశ్వర్" ఉన్నారు.

వేరే ప్రమాణములు :- గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 1 యొక్క ప్రశ్నకీ సమాధానము గీతా జ్ఞానధాతా శ్లోకం 3లో ఇచ్చినారు ఏమనంటే ఆయనే "పరమ అక్షర బ్రహ్మ" అని. తరువాత గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 5 మరియు 7లోనే తన భక్తి చేయమని చెప్పినారు. తరువాత శ్లోకం 8,9,10లో పరమ అక్షర బ్రహ్మ యొక్క భక్తి చేయమని సలహా ఇచ్చిరి. గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 5లో, గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 12లో, గీతా అధ్యాయం 10 శ్లోకం 2లో గీతా జ్ఞానధాతా తన స్థితిని స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే ఒకవేళ నా భక్తి చేసినట్లయితే జన్మ-మృత్యువు నీది కూడ ఎల్లప్పటికీ ఉంటుంది మరియు నాది కూడ. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1లో తత్వదర్శి సంత్ యొక్క గుర్తింపు చెప్పబడినది ఏమనంటే ఏ వ్యక్తి సంసార రూపి వృక్షపు సర్వభాగములు మూల సహిత తత్వంతోపాటు తెలిసినవాడో, (స: వేదవిత్) ఆయన వేదపు తాత్పర్యమును తెలిసినవాడు అనగా ఆయన తత్వదర్శి సంత్‌యే. తరువాత గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో చెప్పినారు

ఏమనంటే తత్వదర్శి సంత్ లభించిన తరువాత పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదంను అన్వేషించాలి, ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకులు తిరిగి మరల సంసారంలోకి ఎన్నటికి జనన-మృత్యువు చక్రంలోకి రారు. గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో దాని వర్ణన చేసినారు ఏమనంటే అర్జున్ నీవు సర్వభావంతో ఆ పరమేశ్వరుడి శరణులోకి వెళ్లు. ఆ పరమేశ్వరుడి కృపతోనే నీవు పరమ శాంతి మరియు సనాతన పరమధామంకు ప్రాప్తింపబడుతావు. ఇది పరమశాంతి ఎందుకంటే సాధకుడికి మరల జన్మ తీసుకోవలిసి ఉండదు. ఎల్లప్పటికి కోసం అమరలోకం (సనాతన పరమ ధామం)లో నివాసం ఉంటారు. అక్కడ నిష్కర్మయమైన మోక్షం ప్రాప్తింపబడుతుంది దాని భావార్థము ఏమిటంటే సత్యలోకం (సనాతన పరమ ధామం)లో ఎలాంటి పని(కర్మ) చేయకుండానే అన్ని సౌకర్యాలు మరియు పదార్థములు ప్రాప్తింపబడుతాయి మరియు మన పుణ్యములు ఎప్పటికి సమాప్తం కావు, అట్లయితే శ్రీ బ్రహ్మ, విష్ణువు, శివ, గణేష, దుర్గా, బ్రహ్మ మరియు పరబ్రహ్మ యొక్క భక్తిచే కూడ నిష్కర్మియ మోక్షం ప్రాప్తింపబడుతుంది, అది కొంత సమయం వరకు మాత్రమే ఉంటుంది, అది ప్రత్యేక దేవత లోకంలో తయారైఉన్న స్వర్గం(హోటల్)లో ప్రాప్తింపబడుతుంది. కానీ అక్కడ ప్రాణులకీ తన పుణ్యపు ప్రతిఫలమే ప్రాప్తింపబడుతుంది. పుణ్యములు సమాప్తం అయిన తరువాత పున: జన్మ మరియు మృత్యువు చక్రం మరల ప్రారంభమవుతుంది. ("నిష్కర్మియ" ముక్తి యొక్క వర్ణన గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 4 మరియు గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 49లో కలదు).

ఏ సనాతన పరమధామం మరియు శాంతి యొక్క ప్రాప్తికోసం మరియు ఆ పరమేశ్వరుడి శరణులోకి వెళ్లడం కోసం గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62 మరియు గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో చెప్పినారో, ఆయన గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరైన పూర్ణ పరమాత్మా. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 5 మరియు 7లో గీతా జ్ఞానధాతా తన భక్తిచేయమని చెప్పినారు. దానిచేత జన్మ-మృత్యువు రెండును అలానే ఉంటాయి. ఇందువలనే తరువాత గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 8,9,10లో ఆ పరమేశ్వరుడి భక్తి చేయడంకోసం చెప్పినారు దాని వర్ణన గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62 మరియు గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో ఉంది. తరువాత గీతా అధ్యాయం 8 లోని శ్లోకం 18లో చెప్పినారు. (గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16-17లో ముగ్గురు పురుషులు చెప్పబడినారు :-

1 :- క్షర పురుషుడు, ఈయన స్వయం గీతా జ్ఞానధాతా, ఈయన్ని క్షర బ్రహ్మ కూడ అంటారు. ఈయన కేవలం 21 బ్రహ్మాండాలకీ ప్రభువు.

2 :- అక్షర పురుషుడు, ఈయన్ని పరబ్రహ్మ అని కూడ అంటారు. ఈయన కేవలం 7 సంఖ బ్రహ్మాండాలకీ ప్రభువు.

3 :- పరమ అక్షర పురుషుడు, ఆయన్ని పరమ అక్షర బ్రహ్మ, పరమేశ్వర్, సత్య పురుషుడు, అవినాశి పరమాత్మా అని కూడ అంటారు, ఆయనే అసంఖ్య బ్రహ్మాండాలకీ స్వామి. ఇక్కడ అంటే శ్రీమద్భగవత్ గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 8,9,10,20 మరియు 22లో పరమ అక్షర పురుషుడి విషయంలోని వర్ణన ఉంది. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 18లో అక్షర పురుషుడి విషయంలో వర్ణన ఉంది.)

ఏ సమయంలో అక్షర పురుషుడి ఒక రోజు సమాప్తం అవుతుంది, ఎదైతే ఒక వెయ్యి యుగములది ఉంటుంది. ధ్యానంలో ఉంచుకోండి గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 17లోని మూల శ్లోకంలో కేవలం సహస్ర యుగ్ అని రాసి ఉంది, సహస్రచతుర్యుగ్ అని కాదు. ఇందువలన అక్షర పురుషుడి ఒక రోజు సమాప్తం అయినాకా సర్వ ప్రాణులు క్షర పురుషుడి మరియు అక్షర

పురుషుడి కొన్ని క్షేత్రములో నష్టం అవుతాయి. క్షర పురుషుడు మరియు ఇతని సర్వ (21) బ్రహ్మాండాల్లో కల సర్వ ప్రాణులు నష్టమైపోతాయి. ఎప్పుడైతే దినం ప్రారంభం అవుతుందో మరల అన్ని జీవులు తమ కర్మానుసారంగా ఉత్పనం అవుతాయి మరియు చనిపోతాయి. తరువాత గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 20లో చెప్పినారు ఏమనంటే కానీ ఈ అవ్యక్త అనగా అక్షర పురుషుడి కంటే (పర:) పైన వేరే సనాతన అవ్యక్త భావ్ అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మా ఉన్నారు, ఆ పరమేశ్వరుడైతే సర్వ ప్రాణులు నాశనం అయిన తరువాత కూడ నాశనం కారు. తరువాత గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 21లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఆయన్ని అవినాశి అవ్యక్తుడు అని చెప్పినారు, ఆయన్నే పరమేశ్వర్ అని అంటారు. ఆయన ధామం యొక్క ప్రాప్తిచే పరమ గతి అనగా పరమశాంతి ప్రాప్తింపబడుతుంది, దేనినైతే పొందిన సాధకుడు తిరిగి మరల రారు, ఆయన విషయంలో గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62 మరియు అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో చెప్పబడినది. గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే ఆ ధామం నా ధామం కంటే పరమం అనగా శ్రేష్టమైనది, ఇందువలన దానిని సనాతన పరమ ధామం అంటారు. (గమనిక:- ఈ గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 21 అనువాదంలో తప్పు చేసినారు ఏంటంటే గీతా జ్ఞానధాతా అనిరి ఏమనంటే అది నా పరమ ధామము. వాస్తవంలో మూల శ్లోకంలో రాసి ఉంది “తత్ ధామ్ పరమమ్ మమ” ఇందులో “మమ” శబ్దంలో పొల్లు(మమ్) లేదు. ప్రమాణం కోసం అదే గీతా అనువాదకులు గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 23లో “మమ” యొక్క అర్థం చేసినారు ఏమనంటే “మమ”= “నా యొక్కయే”. ఈవిధంగా ఈ అధ్యాయం 8 శ్లోకం 21లో మమ యొక్క అర్థం నా కంటే పరమ ధామం ఉంది, సరియైనది. తరువాత గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 22లో స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే పురుష: స: పర: = (స:) ఆ (పర:) రెండవ=వేరే (పురుష:) పరమేశ్వరుడైతే అనన్య భక్తిచే ప్రాప్తింపచేసుకొను యోగ్యుడు, ఆయన అంతర్గతముగా అన్ని ప్రాణులు వస్తాయి. ఆయన సర్వ సంసారము యొక్క రచనా(ఉత్పత్తి) చేసిరి. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 20 నుండి 22 లో గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరే పరమ పురుషుడి వర్ణన ఉంది, ఇందువలన గీతా జ్ఞానధాతా ఆ ధామంను తన ధామం అని చెప్పలేరు. ఆయన తన ధామం అనగా లోకం కంటే పరమం అనగ శ్రేష్ట ధామం ఆ పరమేశ్వరుడి ధామంను చెప్పినారు, ఇది సరియైన అర్థం.

విచారం చేయండి :- గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 20లో “పర:” శబ్దం యొక్క అర్థం “పరే”(=వేరే) చేయబడినది అనగా అవ్యక్తం కంటే (పర:) = వేరే అనగా వేరే అయిన సనాతన అవ్యక్త భావపు పరమేశ్వరుడు ఉన్నారు. ఈవిధముగనే గీతా యొక్క ఈ అధ్యాయం 8 శ్లోకం 22లో చెప్పినారు ఏమనంటే (స:) ఆ (పర:) ఎవరైతే వేరే (పురుష:) పరమేశ్వరుడు ఉన్నారు. ఆయన ప్రాప్తి అనన్య భక్తితోనే సంభవం అవుతుంది.

దీని అన్య ప్రమాణము :- గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 12 నుండి 15 లో మూడు గుణముల (రజగుణ బ్రహ్మాగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శంకర్‌గారు) భక్తి చేయువారిని రాక్షస స్వభావంను ధరించియున్న మనుషులలో నీచమైన, దూషిత కర్మ చేయు మూర్ఖులనీ చెప్పినారు మరియు గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే వీరు నన్ను భజించరు. తన భక్తి విషయంలో గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 16 నుండి 18లో చెప్పినారు ఏమనంటే నా భక్తిచే అగునట్టి గతి అనుత్త(వ్యర్థమైనది)మైనది. గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 19లో చెప్పినారు ఏమనంటే చాలా-చాలా జన్మలు ఎత్తినాకా చివరిలో ఏదో జన్మలో నా భక్తి చేస్తారు లేదంటే మిగతా దేవతల మరియు భైరవుల-భూతముల పూజ చేస్తూ ఉంటారు. కానీ ఇది చెప్పు సంత్

లభించుట దుర్లభం ఏమనంటే వాసుదేవుడు అనగా ఆ పూర్ణ పరమాత్మా, ఎవరి వాస్ అనగా సత్తా అందరి పైన కలదు. ఆయనే (సర్వమ్) అంతయు అనగ ఆయన పూజ యోగ్యులు, ఆయన భక్తిచేతనే పూర్ణ మోక్షం ప్రాప్తింపబడుతుంది. ఆయన సర్వ సృష్టి రచనా కర్తా. అందరి ధారణ-పోషణ చేయువారు. తరువాత గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 29లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే ఏ సాధకుడైతే నా జ్ఞానమును ఆధారం చేసుకొని తత్వదర్శి సంత్‌ల ద్వారా జ్ఞానము పొంది కేవలం జరా (వృద్ధాప్యపు దు:ఖముల నుండి) మరియు మరణం (మృత్యువు యొక్క దు:ఖం నుండి) నుండి విడుదలనీ పొందుట కోసం భక్తిచేసి ప్రయత్నం చేస్తారు, వారు సంసారపు అన్ని వస్తువులనీ నశించునవిగా భావించి వాటిని కోరుకొనరు, కేవలం మోక్ష ఉద్దేశ్యముతోనే భక్తి చేస్తారు. వారు (తత్ బ్రహ్మ) ఆ బ్రహ్మని (విదు) తెలిసినవారు, అన్ని కర్మలచేత పరిచితులు, సర్వ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానముచేత పరిచితులు. (గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 29)

గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 1లో అర్జునుడు ప్రశ్నిస్తారు ఏమనంటే హే భగవాన్! (కిమ్ తత్ బ్రహ్మ) ఆ బ్రహ్మ ఏమిటి? ఆయన తెలుసుకొని సాధకుడు కేవలం మోక్షమే కోరుకుంటాడు. దీనికి సమాధానం గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 3లో గీతా జ్ఞానధాతా ఇచ్చినారు. అనినారు ఏమనంటే "ఆయనే పరమ అక్షర బ్రహ్మ". గీతా జ్ఞానధాతా ఈ పరమ అక్షర బ్రహ్మ యొక్క సమాచారం గీతా అధ్యాయం 8లోని శ్లోకాలు 8,9,10, 20, 21, 22, లో కూడ ఇచ్చిరి, ఏవరైతే గీతాజ్ఞానధాతా కంటే వేరే ఉన్నారు. గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 17లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఏ పరమేశ్వరులైతే సంపూర్ణ జగత్తు యొక్క రచనా చేసినారో, ఏవరిచే ఈ జగత్తు వ్యాప్తమై ఉందో, (అనగా ఎవరి శక్తిచేతనైతే అన్ని బ్రహ్మాండాలన్ని నిల్చి ఉన్నవో, ఆగి ఉన్నవో) ఆయనే వాస్తవంలో అవినాశి పరమాత్మా, ఆయన్ని నాశనం చేయుటలో ఏవ్వరును సమర్థులు లేరు. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో కూడ చెప్పినారు ఏమనంటే పురుషోత్తముడైతే వేరే ఉన్నారు (గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16లో ఇద్దరు పురుషులనీ చెప్పబడినారు, క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడు. ఉత్తమ పురుషుడు వీరికంటే వేరే ఉన్నారు, అనగా శ్రేష్ట పరమేశ్వరుడు) ఏవరైతే మూడు లోకాల్లో ప్రవేశించి అందరి ధారణ-పోషణ చేస్తారు. ఆయన పరమాత్మా అనబడుతారు. ఆయనే వాస్తవంలో అవినాశి పరమేశ్వరుడు. (గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17), తరువాత గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 59లో కూడ గీతా జ్ఞానధాతా తన కంటే వేరేకల పరమాత్మా విషయంలో చెప్పినారు. గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 53 లో చెప్పినారు ఏమనంటే 'హే అర్జున్' వివిధ-వివిధ భ్రమింపచేయు జ్ఞానపు వచనాలచే విచిలితమైన నీ బుద్ధి ఎప్పుడైతే పరమాత్మాయందు నిశ్చలముగా అనగా స్థిరమవుతుందో, అప్పుడు నీవు యోగమునకు ప్రాప్తించబడేదవు (గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 53), తరువాత గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 59లో చెప్పినారు ఏమనంటే కొంత మంది నిరాహారంగా ఉండి (భోజనాన్ని త్యాగం చేసి కేవలం ఫలహారం లేదా తేలికైనదే తీసుకుంటారు, వారు కొంత సమయం వరకు విషయ-వికారాలనుండి నివృత్తులౌతారు, కానీ సంసారపు పదార్థాల యందు ఆసక్తి నివృత్తం అవజాలదు. శాస్త్రానుసారముగా సాధనా చేయడం చేతనే ఆ అన్య పరమేశ్వరుడి సాక్షాత్కారము అవుతుంది, దానిచే విషయ-వికారములు మరియు ఆసక్తి కూడ నివృత్తి అవుతుంది. గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 59 యొక్క మూల శ్లోకంలో "పరమ్" శబ్దం, దాని అర్థం "పర" అనగా 'వేరే=ఇతర' అవుతుంది. ఉదహరణ కోసం గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 13లోని మూల శ్లోకంలో ఈ 'పరమ్' శబ్దం ఉంది. ఇందులో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే మూడు గుణముల (రజగుణ బ్రహ్మగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శంకర్‌గారు) భావముచే

సంసారమంతయు మోహితమవుచున్నది, వీరికంటే వేరైన నన్ను తెలుసుకొనరు. (గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 13) ఇందులో పరమ్ = పర = పరే= = వేరే అనగా ఇతర అయ్యింది. ఈవిధముగానే గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 59లో "పరమ్" యొక్క అర్థం పర = పరే = ఇతర అనగా వేరే అని తెలుసుకోండి ఎందుకంటే గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకం 55 మరియు గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 1 నుండి 6లో ప్రమాణం ఉంది. గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకం 55లో సంకేతం చేసినారు ఏమనంటే (మత్ కర్మకృత్)= శాస్త్రానుకూల భక్తి కర్మ నా కోసం చేస్తూ (మత్ పరమ్) నాకంటే శ్రేష్టమైన పరమాత్మా కోసం చేస్తూ (మత్ భక్త) నా భక్తుడు నాకే ప్రాప్తింపబడుతాడు. ఎందుకంటే ఎప్పటివరకైతే తత్వదర్శి సంత్ లభింపడో, అప్పటివరకు వేదాల అనుసారమైన జ్ఞానముతో "ఓం" నామం యొక్క జపమే పూర్ణ పరమాత్మాదిగా భావించి చేస్తారు. అందుచే బ్రహ్మలోకంకు వెళ్లిపోతారు. ఇందువలనే చెప్పబడినది ఏమనంటే నా భక్తుడు నాకంటే వేరే కల పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క భక్తి చేసి కూడ నాకే ప్రాప్తింపబడుతాడు. (గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకం 55)

తరువాత గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 1లో స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే అర్జునుడు ప్రశ్నించినారు ఏమనంటే ఏ భక్తులైతే పూర్వోక్తరీతిగా (గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకం 55లో సంకేతం ఉంది) (త్వామ్) మిమ్ముల్ని మరియు ఏవరైతే (అవ్యక్తమ్ అక్షరమ్) అవినాశి అవ్యక్త ("ఆయన వర్ణన గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 20 నుండి 22లో కలదు") ఆయన్ని భజిస్తారు, వారిలో ఉత్తమమైన భక్తి చేయు భక్తుడు ఎవరు? (గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 1)

తరువాత గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 2లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే నా భక్తుడు ఏవరైతే కేవలం నా ధ్యానములో నిమగ్నమై ఉండినాడో, అతను (యుక్తతమా: మతా:) నా విచారముచే అతనే సరియైన సాధకుడు. (గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 2)

గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 3 నుండి 4లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే " ఎవరైతే ఆ సర్వవ్యాపి, ఎవరి గురించి అయితే నాకును తెలియదో, ఎవరైతే ఎల్లప్పటికి ఒకే రసంలో ఉందునట్టి స్థిరమైన, అచంచల, అవ్యక్త అనగా పరోక్షమైన, అవినాశి పరమ అక్షర బ్రహ్మా యొక్క నిరంతర ఉపాసనా చేస్తారో, అన్ని ప్రాణుల హితముకోసం కాంక్షించు/వేదుకొను సాధకులు అందరి యందు సమాన భావమును ఉంచు సాధకులు నాకే ప్రాప్తింపబడుతారు. భావార్థం ఏమిటంటే ఏ సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మా అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మా యొక్క జ్ఞానము గీతా జ్ఞానధాతకీ కూడ లేదో, ఆయన జ్ఞానము తత్వదర్శి సంత్‌కు ఉంటుంది. తత్వదర్శి సంత్ లభించకపోవుటచే బ్రహ్మా యొక్క ఓమ్ నామంనే పరమ అక్షర బ్రహ్మా యొక్క నామ జపముగా భావించి సాధనా చేస్తారు. అందుచేత కాల్ వలలోనే ఉండిపోతారు. ఇందువలనే చెప్పబడినది ఏమనంటే ఆ సాధకులు నాకే ప్రాప్తింపబడుతారని. పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారు "సోహం" మంత్రమును ఆవిష్కరించి సాధకులకీ చెప్పినారు. కానీ సారనామంను అయినాకూడ రహస్యముగానే ఉంచినారు. సూక్ష్మవేదంలో రాసి ఉంది :-

సోహం శబ్ద హమ్ జగ్ మేం లాయే । సార్ శబ్ద హమ్ గుప్త ఛిపాంయే ॥
సోహం ఊపర్ ఔర్ సతసుకృత్ ఎక్ నామ్ ।
సబ్ హంసోం కా బాస్ హై, నంహి బస్తీ నంహి ఠామ్ ॥
సతగురు సోహం నామ్ దే, గుర్ఝ్ బీరజ విస్తార్ ।
బిన్ సోహం సీఝే నంహి, మూల్ మంత్ర నిజ సార్ ॥

"ఏ సాధకుడు 'సోహం' నామ జపం చేస్తారో, ఇది బ్రహ్మా (అక్షర పురుషుడు, గీతా

అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16లో ప్రమాణం కలదు) యొక్క జపం. సారనామం లభించనంతవరకు 'సోహం' మరియు 'ఓం'(ॐ) పూర్ణ మోక్షదాయకం కాదు. "ఓం" నామ జపము బ్రహ్మ(గీతా జ్ఞానధాతా)ది. బ్రహ్మలోకంలో మహాఇంద్రుడి లోకం ప్రాప్తింపబడుతుంది అది బ్రహ్మలోకంలోనే తయారైఉంది మరియు "సోహం" నామ జపపు భక్తి సంపాదనచే బ్రహ్మలోకంలో తయారైఉన్న నకలీ సత్యలోకంకు ప్రాప్తింపబడుతారు. సాధనా కాలంలో సాధకుడు ఇది కూడ చెబుతుంటాడు "అన్ని ప్రాణులు బాగుండుగాకా"

సర్వే భవన్తు సుఖిన్, సర్వే సన్తు నిరామయా: ।
సర్వే భద్రాణి పశ్యన్తు, మా కశ్చిత్ దు:ఖభాగ భవేత్ ॥

భావార్థము :- " అందరూ సుఖంగా ఉండాలి, అందరూ అరోగ్య అనగా ఆరోగ్యంగా ఉండాలి, అందరూ బాగుపడాలి, ఎలాంటి దు:ఖము ఎవరికీ కలుగకుండుగాకా". ఇది మంగళకరమైన కాంక్ష మంత్రమును తయారుచేసి ఆశీర్వాదం ఇస్తాడు, దువా(ప్రార్థన) చేస్తూ ఉంటాడు. దానిచే ఈ సాధకుడి పుణ్యపు సంపాదన మరియు భక్తి ధనము ప్రార్థన ఆశీర్వాదముచే సమాప్తం అయిపోతాయి. తత్వదర్శి సంత్ యొక్క అనుయాయి ఇలాంటి తప్పు ఎన్నటికీ చేయడు. ఇందువలనే చెప్పబడినది ఏమనంటే ఆ పరమ అక్షర బ్రహ్మ యొక్క సాధకుడు కూడ నాకే ప్రాప్తింపబడుతాడు ఎందుకంటే భక్తి ఆశీర్వాదం మరియు మంగళకాంక్షని చేసి సమాప్తం చేసుకొనిరి, కొంత మహాస్వర్గం(బ్రహ్మ లోకం) తిని-ఖర్చుచేసుకొనిరి, తరువాత జన్మ-మరణ మరియు 84 లక్షల ప్రాణుల చక్రంలో పడిపోతారు.

❁ రాజా జనకుడి జీవితంతో సిద్ధికరిస్తాను :_

త్రేతాయుగంలో జనకుడు గారు ఒక ధార్మిక రాజుగా ఉండిరి. వారి పుత్రిక సీతాదేవి ఉండిరి ఏవరైతే త్రిలోకినాథ్ శ్రీ విష్ణు ఉర్ఫ శ్రీ రామచంద్రుడి (కుమారుడు శ్రీ దశరథగారు) గారి భార్య ఉండేను. సతయుగంలో రాజా జనకుడి ఆత్మయే(జీవుడే) రాజా అమ్బరీషుడిగా ఉండేను, ఆయన విష్ణువుగారి పరమ భక్తులుగా ఉండిరి. దానితోపాటు వేదాల అనుసారంగా "ॐ" నామ జపం కూడ చేసేవారు, ఏదైతే బ్రహ్మ సాధన ఉండేను. దాని పరిణామస్వరూపముగా లక్షల సంవత్సరాలు శ్రీ విష్ణువుగారి లోకంలోని స్వర్గంలో తన భక్తిచే కలిగిన సుఖములని అనుభవించిరి. తరువాత లక్షల సంవత్సరాలు బ్రహ్మలోకంలో బ్రహ్మ సాధనా యొక్క సుఖమును అనుభవించిరి. తరువాత త్రేతాయుగంలో పునర్జన్మ జనకుడిది అయ్యింది, వారు ఒక ధార్మిక రాజు ఉండిరి. తన జీవన కాలంలో అనేక యజ్ఞములని (ధార్మిక అనుష్టానములు) చేసిరి. శ్రీ విష్ణువుగారి భక్తి కూడ చేసిరి బ్రహ్మ సాధనా కూడ చేసిరి. ఎప్పుడైతే సంసారం విడిచి వెళ్ళుచుండిరో ఒక విమానం స్వర్గం నుండి వచ్చినది, రాజా జనకుడిని కూర్చుండ బెట్టుకొని ఎగురసాగింది. మార్గములో ఒక నరకం ఉండింది, అందులో 12 కోట్ల జీవులు తన కర్మఫల దండనని అనుభవించుచుండిరి, హా-హాకారం అవుచుండేను. జనకుడు దేవదూతలని అడిగినాడు ఏమనంటే ఇది ఏ దు:ఖితుల అరుపు? విమానం ఆపండి, విమానం ఆగింది. దేవదూతలు చెప్పినారు రాజన్! ఇది ఒక నరకం. ఇందులో ప్రాణులు తమ పాపకర్మల దండనని/శిక్షని అనుభవించుచున్నారు. జనకుడు అనినారు వీరిని ఈ నరకం నుండి తీసివేయండి. నాచే చూడబడలేకున్నది. దేవదూతలు అనినారు జనకుడుగారు ఇక్కడ మీ రాజ్యం లేదు. ఇక్కడ ధర్మరాజు యొక్క ఆజ్ఞ నడుస్తుంది. జనకుడు అనినారు ఏమనంటే వీలైతే వీరిని వదిలివేయండి లేదా నన్ను కూడ ఇదే నరకంలో పడేయండి. దేవదూతలు అనినారు దీని సమాధానం అయితే ధర్మరాజుగారే చెప్పగలరు. రాజా జనకుడు అనినారు ధర్మరాజుతో నా మాటని కలపండి. ధర్మరాజు అక్కడే ఉపస్థితులైరి మరియు సర్వ స్థితిని తెలుసుకొనిన పిదప

అనిరి ఏమనంటే నేను మిమ్ముల్ని ఈ నరకంలో వేయలేను మరియు ఈ 12 కోట్ల జీవులని నేను నరకం నుండి బయట పడేయలేను. ఒక ఉపాయం చెప్పగలను. మీరు (జనకుడుగారు) మీ కొంత భక్తి ధనమును (పుణ్యం మరియు మంత్ర జపం యొక్క భక్తి ధనము) ఈ 12 కోట్ల జీవులకీ ప్రధానం చేయండి. అప్పుడు వీరిని మీతోపాటు స్వర్గంకు పంపించగలను. జనకుడ దయావశమై తన సగం భక్తి సంపాదనని ఆ 12 కోట్ల జీవులకీ ఇచ్చివేసినారు. ఆ 12 కోట్ల ఆత్మలు రాజా జనకుడి ద్వారా ఇవ్వబడిన పుణ్యములచే స్వర్గంలోకి వెళ్లిపోయినవి మరియు రాజా జనకుడు కూడ స్వర్గంలో(విష్ణులోకపు స్వర్గంలో, తరువాత బ్రహ్మలోకపు మహాస్వర్గంలో) నివాసం ఉండి తన పుణ్యముల భోగములని అనుభవించిరి, దానిచే భక్తి ధనము సమాప్తం అయినది.

కథా సారము :- ఏ 12 కోట్ల జీవులకీ రాజా జనకుడు తన సగం పుణ్యములని ఇచ్చి ఉండిరో, ధర్మరాజు ఆ పుణ్యములని 12 కోట్ల జీవులకీ సమానముగా పంచిరి. ఆ పుణ్యముల ఫలస్వరూపముగా ఆ ఆత్మలు స్వర్గంలో ఉండినవి. తరువాత వాటి పుణ్యములు సమాప్తం అయిన తరువాత మరల అదే నరకంలో వేయబడినవి. ఏ పాపకర్మలు శేషంగా ఉండినవో, అవి మరల అనుభవించాల్సి వచ్చింది. రాజా జనకుడితో చాలా పెద్ద మోసం జరిగినది. ఆయన సగం పుణ్యములు అయితే దానం చేయుటచే సమాప్తం అయినవి మరియు సగం పైన స్వర్గంలో అనుభవించి సమాప్తం అయినవి, మరల జనన-మరణ చక్రంలోకి పడిపోయిరి. ఆ జనకుడి జీవాత్మయే

కలియుగంలో సిక్కుల గురువైన శ్రీ నానక్ దేవ్ సాహెబ్‌గారు అయింది. శ్రీ నానక్‌గారికి సుల్తాన్‌పూర్ నగరంలో బేయి నది యొక్క ఒడ్డుపై పూర్ణ పరమాత్మా ఒక జిందా సాధు వేశంలో కలిసిరి. వారిని ఆ సనాతన్ పరమ ధామం (సత్యలోకం = సచ్చ ఖండ్) లోకి తీసుకుపోయిరి. తరువాత మూడవ రోజున అదే బేయి నది ఒడ్డున తిరిగి వదిలిరి. సర్వ తత్వజ్ఞానమును చేయించిరి, వారికీ పూర్వపు అనేక మంచి జీవనపు జన్మలని చూపించిరి, వారికి సత్యనామం(అది రెండు అక్షరాల మంత్రము, అందులో ఒకటి ఓంకారం (ॐ) ఉంది మరియు రెండవది రహస్యమైనది, ఉపదేశికే తెలపబడుతుంది) యొక్క దీక్ష ఇచ్చిరి. అప్పుడు శ్రీ నానక్ దేవ్ సాహెబ్ గారు పూర్ణ మోక్షం అయినది. ఒకవేళ పరమాత్మా తత్వదర్శి సంత్ రూపంలో ప్రకటితులై తత్వజ్ఞానమును తెలియజేయకుంటే శ్రీ నానక్ దేవ్‌గారి జీవుడి జనన-మరణ చక్రం ఎన్నటికి సమప్తం అయ్యేది కాదు. ఆ సత్య సాధనా నా వద్ద (సంత్ రామ్‌పాల్ గారి వద్ద)ఉంది. ప్రసంగం నడుస్తున్నది ఏమనంటే భావనలోకి ప్రవహించి ఆశీర్వాదం ద్వారా తమ భక్తి ధనమును ఎన్నటికి నష్టం చేసుకోకూడదు. మీరు బుద్ధిమంతుడైన ధనవంతుడు తన డబ్బులని వేర్వేరికీ పంచుతుండగా చూసి ఉండరు. ఒకవేళ ఎవరికైనా సహాయం చేయాలనుకుంటే వారికీ సంపాదించు విధానమును తెలియజేయండి. దానిచే తన కాళ్లపై నిలబడి ధనవంతుడు అవ్వగలడు. ఈవిధముగనే భక్తజనులు ఎవరికైనా సహాయం చేయాలనుకుంటే వారికి పూర్ణ గురువు ద్వారా దీక్షని ఇప్పించి భక్తి ధనమును సంపాదించూ ప్రేరణని ఇవ్వండి.

గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 5లో చెప్పబడినది ఏమనంటే "ఎవరి ఆస్థా(శ్రద్ధ) సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మ యందు కలదో మరియు ఆయన్ని తెలిసినవారో, వారికి చాలామట్టుకు (క్లేశ:) సందేహాల కారణంచేత గొడవ ఉంటు ఉంటుంది? ఆ మానవ శరీరం ధరించినవారి కోసం ఈ కారణంచేత దుఖపూర్వకముగా ప్రాప్తింపచేసుకొను గతిగా ఉంది.

భావార్థము ఏమిటంటే తత్వదర్శి సంత్ లభింపకపోవుటచే కబీర్ పంథి (ఘీసాదాస్ పంథి, గరీబదాస్ పంథి, దాదూ పంథి, నేకిరామ్ పంథి ఉండిరి. అందరూ కబీర్ పంథి అనబడుతారు)లు కూడ కఠినమైన తపస్సు చేస్తారు. వ్రతం-మౌనవ్రతం, మిగత కఠిన సాధనలు కూడ చేస్తారు. ఇందువలన చెప్పబడినది ఏమనంటే ఆ పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క సాధనా క్లేషయుక్తముగా(సందేహరహిత) మరియు దుఖపూర్వకముగా ప్రాప్తింపచేసుకొనుటకు యోగ్యమైనది. వాస్తవంలో సర్వ సాధనా ఏదైతే శాస్త్రానుకులమైనదో, అది చాలా సునాయాసమైనది.

ప్రమాణం :- యజుర్వేదం అధ్యాయం 40 మంత్రం 15లో బ్రహ్మ సాధనా కోసం చెప్పబడినది :-

వాయు: అనిలమ్ అమృతమ్ అథ ఇదమ్ భస్మాన్తమ్ శరీరమ్ ।
ఓమ్ కృతమ్ స్మర్, కిలబే స్మర్ కృతు: స్మర్ ॥

భావార్థము :- బ్రహ్మ సాధనా యొక్క ఓమ్(ॐ) నామమే ఉంది. దీనిచే లభించునట్టి అమృతమ్ అనగా మోక్షం ప్రాప్తి కోసం "ఓమ్"(ॐ) నామ జపము (వాయు: అనిలమ్) శ్వాస-ఉ శ్వాసముతో పూర్తి లగ్నంతో(శ్రద్ధతో) పాటు శరీరం నష్టం అగు వరకు (కృతమ్) కార్యము చేస్తూ-చేస్తూ (స్మర్) స్మరణ చేయ్, (కిలబే స్మర్) పూర్తి పట్టుదలతో అనగా విలపించు లాంటి స్థితితో స్మరణ చేయ్, (కృతు: స్మర్) మనుష్య జీవనపు మూల కార్యముగా తెలుసుకోని స్మరణ చేయ్. (యజుర్వేదం అధ్యాయం 40 మంత్రం 15)

తరువాత యజుర్వేదం అధ్యాయం 40 మంత్రం 17లో వేద జ్ఞానధాతా(ఈయనే గీతా జ్ఞానధాతా) చెప్పినారు ఏమనంటే ఆ పూర్ణ పరమాత్మా అయితే పైన కల లోకంలో పరోక్షం అనగా అవ్యక్తముగా ఉన్నారు. (అహమ్ ఖమ్ బ్రహ్మ ఓమ్) నేను బ్రహ్మను, దివ్య ఆకాశ రూపి బ్రహ్మ లోకంలో ఉంటాను, నాది ఓమ్ నామము ఉంది. యజుర్వేదం అధ్యాయం 40 మంత్రం 10లో వేదజ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే "కొందరు పరమాత్మని (సమ్భవాత్) ఉత్పన్నం అగునట్టి అవతార రూపంలో సాకారుడిగా భావిస్తారు, కొందరు (అసమ్భవాత్) ఉత్పన్నం కానట్టి అనగా నిరాకారుడిగా భావిస్తారు. ఆ పరమాత్మా ఉత్పన్నం అవుతాదా లేదా అవ్వదా లేదా ఎలా ఉన్నాడో, ఆయన జ్ఞానమును (ధీరాణామ్) తత్వదర్శి సంత్జనులు చెప్పెదరు, వారిచే (శ్రుణు:) వినండి. (యజుర్వేదం అధ్యాయం 40 మంత్రం 10) ఈ ప్రమాణమే గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 34లో ఉ ంది ఏమనంటే పరమాత్మా విషయంలో సంపూర్ణ జ్ఞానమును తత్వదర్శి సంత్యే చెప్పెదరు. వారిని అన్వేషించండి, వారితో నిష్కపట భావంతో మరియు దండవత్ ప్రణామం చేసి వినమ్రత తో ప్రశ్నంచడం వలన ఆ తత్వదర్శి సంత్ నీకు తత్వజ్ఞానమును ఉపదేశించేదరు. సూక్ష్మవేదంలో కూడ చెప్పినారు ఏమనంటే :-

నామ్ ఉఠత్ నామ్ బైఠత్, నామ్ సోవత్ జాగ్ రే ।
నామ్ ఖాత్ నామ్ పీతే, నామ్ సేతి లాగ్ రే ॥

భావార్థము :- పరమాత్మా సాధనా కేవలం నామ జపంచేతనే అవుతుంది, ఆ నామపు జపము కార్యము చేస్తు-చేస్తు చేయండి, పడుకోవడానికి పూర్వం, ఉదయం లేవగానే, తినుచున్నప్పుడు, ద్రావణాలు తాగుచున్న సమయంలో అనగా సర్వ కార్యములు చేస్తు-చేస్తు నామ స్మరణ చేయండి. భావార్థము ఏమనంటే హఠయోగం చేయకా కర్మయోగంలో సాధనా చేయండి.

"గీతాలో రెండు విధాలైన జ్ఞానము ఉంది"

గీతా యొక్క ఏ జ్ఞానము నాలుగు వేదాలు (ఋగ్వేదం, యజుర్వేదం, సామవేదం మరియు అథర్వణవేదం) మరియు సూక్ష్మవేదంతో(ఏదైతే సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ అనగ సత్య పురుషుడు తన ముఖ కమలం నుండి తత్వజ్ఞానమును పలికినారో) సరితూగినట్లయితే అది తప్పుడు జ్ఞానము అవుతుంది. అది గీతా జ్ఞానధాతా యొక్క సొంత అభిప్రాయం అవుతుంది, అది స్వీకరింపదగినది కాదు. గీతా జ్ఞానధాతా ఎన్నో శ్లోకాల్లో (గీతా అధ్యాయం **13** శ్లోకం **2**,గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **18**, అధ్యాయం **6** శ్లోకం **36**, అధ్యాయం **3** శ్లోకం **31**, మరియు అధ్యాయం **18** శ్లోకం **70**లో) చెప్పినారు ఏమనంటే ఇది నా అభిప్రాయము, ఇది నా విచారము. శ్రీమద్భగవత్ గీతాలో **95** శాతం వేదజ్ఞానము ఉంది, **5** శాతము గీతా జ్ఞానధాతా యొక్క సొంత అభిప్రాయం ఉంది. ఒకవేళ అది వేదాలతో సరితూగినట్లయితే సరియైనది, లేదంటే వ్యర్థమైనది. ఉదహరణ కోసం గీతా అధ్యాయం **2** శ్లోకం **37-38** సరిపోతుంది. ఇందులో విరోధాభాసము కలదు. గీతా అధ్యాయం **2** శ్లోకం **37**లో అయితే లాభం-హాని గురించి చెప్పుచున్నారు. చెప్పినారు ఏమనంటే నీవు యుద్ధంలో మరణించి స్వర్గంకు ప్రాప్తింపబడేదవు లేదా యుద్ధంను గెలిచి పృథ్వీ రాజ్యంను అనుభవించేదవు. ఇందువలన హే అర్జున్! యుద్ధం చేయదానికి నిలబడు. (గీతా అధ్యాయం **2** శ్లోకం **37**) తరువాత గీతా అధ్యాయం **2** శ్లోకం **38**లోనే తక్షణమే దీనికి వ్యతిరేకముగా చెప్పినారు ఏమనంటే జయం-పరాజయం అనగా గెలుపు-ఓటమి, సుఖం-దు:ఖంను సమానముగా తెలుసుకొని యుద్ధం కోసం తయారవు. ఈవిధముగా యుద్ధం చేయుటచేత నీవు పాపంకు ప్రాప్తింపబడవు. (గీతా అధ్యాయం **2** శ్లోకం **38**)

గీతా అధ్యాయం **11** శ్లోకం **33**లో కూడ స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే "నీవు లే, యశమును ప్రాప్తించుకో. శత్రువులని జయించి ధన-ధాన్యంతో సంపన్నముగా రాజ్యమును అనుభవించేదవు. నేను నీ ఎదుట కల యోధులని ముందే చంపి యున్నాను, నీవు కేవలం నిమిత్త మాత్రుడవు కా.

"పాండవుల ద్వారా చేయబడిన యజ్ఞము"

మహాభారత గ్రంథంలో ఒక ప్రకరణ వస్తుంది ఏమనంటే కురుక్షేత్రపు మైదానంలో యుద్ధం అయినది, కోట్ల సైనికులు చనిపోయిరి, కోట్ల సోదరిమణులు విధవలయ్యిరి, కోట్ల పిల్లలు అనాథలు అయ్యిరి. పాండవులు యుద్ధంను జయించిరి. కౌరవులు సర్వనాశనం అయ్యిరి. దిల్లీ (ఇంద్రప్రస్థ) సింహాసనంపై శ్రీ యుధిష్ఠురుడిని కూర్చుండపెట్టి శ్రీ కృష్ణుడు "ద్వారకా" వెళ్లిపోయిరి. యుధిష్ఠర్ రాజుకీ భయంకరమైన స్వప్నంలు రాసాగినవి, అందులో తలలు నరకబడిన వ్యక్తులు వారి భవనంలోకి ప్రవేశిస్తూ కనిపించసాగినవి. కోట్ల పిల్లలు తండ్రిగారు! తండ్రిగారు! అంటూ అరుపులతో కనిపించసాగిరి, కోట్ల సైనికుల విధవా భార్యలు కాంత్! కాంత్! అంటూ-అంటూ విలపిస్తూ-తపిస్తూ తన తల వెంట్రుకలని పీక్కుంటూ కనిపించసాగినవి. వారి ఆర్థనాదాలు భావించండి అనుచున్నవి ఏమనంటే మహల్ యొక్క సుఖమును అనుభవించడం కోసం మా ఐదోతనమును నాశనం చేయువారు ఈ పిల్లలతో పాటుగా మమ్ముల్ని కూడ చంపివేయండి, నీ ఐశ్వర్యము పూర్ణం అవుతుంది. ఎన్ని రోజులు ఉండేదరు ఈ సింహాసనంపై? ఒకరోజు ఉదయపు సమయంలో రాజా యుధిష్ఠరుడు స్నానం చేయదానికి గంగా ఒడ్డుకు వెళ్లిరి,

అక్కడ వేల సంఖ్యలో మహిలలు కూడ తమ ఐదోతనం యొక్క గాజులు, ఎవైతే విధవ అయినాకా తెంపబడుతాయో, వాటి జలప్రవాహం చేయడం కోసం అదే ఘట్టంపై వెళ్లిరి, ఎడ్చు చుండిరి, బాదపడుచుండిరి, కొందరు అచేతనులై కిందపడిపోయి ఉండిరి, వారి పిల్లలు ఆ విధవా తల్లిపై పడి ఎడ్చుచుండిరి. కొందరు ముసిలి ఆడవాళ్లు ఇద్దరిద్దరు మహిళలు చేతి సహాయంతో నడుచుచుండిరి మరియు అందరూ ఏడ్చుచుండిరి. ఈ వికృతమైన దృశ్యమును చూసి రాజా యుధిష్టరుడు స్నానం చేయకనే వెళ్లిపోయిరి. దినమంతయు అదే దృశ్యం కనుల ఎదుట తిరగసాగినది. ఏమియు తినలేదు-తాగలేదు, రాత్రి పడుకోగా అదే దృశ్యం కనుల ఎదుట ఉ ండింది. ఎలాగోలాగో పడుకుంటే అవే కలలు రాసాగినవి ఏవైతే రెండు-మూడు రోజుల క్రితం కనిపించినవి. రాజా యుధిష్ఠరుడు పడుకోలేకుండినారు, ఎడవలేకుండినారు, ఏమి తినలేకపోవుచుండిరి, కేవలం నామమాత్రముగా ఆహారం తీసుకొనేవారు. కళ్లు తెరిచినట్లుగా, ముఖము భయం-భయంగా ఉండేది. ద్రోపది తన పెద్ద భర్త యొక్క ఈ స్థితిని కొన్ని రోజుల నుండి చూచుచుండేను. ఎన్నోసార్లు కారణం కూడ అడిగింది. కానీ సమాధానం వచ్చేది ఏమియు లేదు-ఏమియు లేదు. ఎప్పుడైతే ద్రోపదికి సంతోషజనకమైన సమాధానం లభించలేదో మరియు యుధిష్టరుడి స్థితి ప్రతిరోజు దిగజారుతుండడం చూసి దానిని మిగతా పాండవులకీ చెప్పవలిసి వచ్చినది. నలుగురు పాండవులు (భీమ్, అర్జున్, నకుల్ మరియు సహదేవ్) యుధిష్టరుడుగారి వద్దకు వెళ్లిరి మరియు వినమ్రతాపూర్వకముగా ఆందోళనచెందు కారణంను అడిగిరి. యుధిష్టరుడు ఆ సమయంలో కూడ అనినాడు ఏమియు లేదని. ఎప్పుడైతే పెద్ద సోదరుడు జీవించి యుండగా చిన్నోళ్లు చింత(టెన్షన్) చేయకూడదు. కానీ అర్జునుడు అనినాడు ఏమనంటే పెద్దన్నయ్య మేము ఏమైనా చిన్న పిల్లలమా? మేము మా సోదరుని బాధని పంచుకోలేమా? మీరు మమ్మల్ని మీ సోదరులుగా భావించరా? యుధిష్టరుడి కళ్లనుండి నీళ్లు వచ్చినవి మరియు నలుగురిని దగ్గరగా తీసుకొని హృదయానికీ(ఛాతీకి) హత్తుకొని తరువాత వారి ముఖముపై చేతిని ఉంచి అనిరి ఏమనంటే అలా అనకండి, మీరు నా సోదరులు కాదు నా జీవితం మరియు తండ్రిగారి గుర్తులు, కానీ అలాంటి విషయం ఏమియు లేదు మీ నుండి దాచడానికీ. సహదేవుడు కళ్లలో నీళ్లు నిండి అనినాడు ఏమనంటే పెద్ద అన్నయ్య! అనిపిస్తుంది మీరు రాజై నీతిలేని-మోసపూరితులైనట్లు ఉన్నారు. మా నుండి తప్పకుండా ఏదో ఒకటి దాచుచున్నారు ఉన్నది ఉన్నట్లు సత్యముగా చెప్పండి లేదంటే మీకు మా నలుగురి మీద ఆనా. లేదంటే మేముకూడ తినడం-తాగడం త్యాగము చేస్తాము. యుధిష్టరుడికీ ఆ చిన్న సోదరుడి ప్రేమపూరిత మాటలు వివశుడిని చేసినది వారి ఎదుట తన దు:ఖమును వ్యక్తం చేయడం కోసం. అప్పుడు ఏ-ఏ స్వప్నములు మరియు గంగా నది ఒడ్డుకు ఏ దృశ్యములు చూసినారో, అన్ని చెప్పినారు. పాండవుల గురువు శ్రీ కృష్ణులుండిరి. (ప్రమాణం కోసం గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 7 మరియు గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 3లో)

ఇందువలన ఐదుగురు పాండవులు ద్వారకాకు వెళ్లిరి మరియు యుధిష్టరుడు పడు చింతని కృష్ణుడికి తెలిపిరి మరియు ఈ సంకటం వచ్చుటకు కారణం మరియు నివారణ(సమాధానం) అడిగిరి. శ్రీ కృష్ణుడు చూసి-ఆలోచించి చెప్పిరి ఏమనంటే యుధిష్టరుడిపైన చెడు ఆత్మల నీడ ఉ ంది మరియు యుద్ధంలో చేసిన బంధుసంహారం యొక్క పాపము తలపై ఎక్కి ఉంది.

సమాధానము:- శ్రీ కృష్ణుడు చెప్పినారు ఏమనంటే ఒక అశ్వమేఘ యజ్ఞము చేయండి. పృథ్విపై కల సాధు-సంత్, ఋషి-మహర్షి, బ్రాహ్మణులు, మీ బంధువులు మరియు స్వర్గలోకపు

సర్వ దేవతలకీ ఆ యజ్ఞంలోని భండారాలో భోజనాన్ని చేయించండి. ఒక పంచాయణ్ అనగా పంచముఖి శంఖువు తెండి. దానిని ఒక చక్కగా ఉంచబడిన బల్లపై పెట్టండి. ఎప్పుడైతే సర్వ ఉపస్థిత బంధువులందరూ భోజనం చేస్తారో, అప్పుడు ఆ శంకువు తనకు తానుగా శబ్దం చేస్తుంది. అప్పుడు మీ ఈ మూడు తాపముల సంకటం సమాప్తం అవుతుంది. ఒకవేళ శంకువు శబ్దం చేయనట్లయితే యజ్ఞం సంపూర్ణ కానట్లే, సంకటం అలానే ఉండిపోతుంది. ఇది విని అర్జునుడికి పాము పడగెత్తినట్లు అయ్యింది. ఆయన మెదడు పగిలినట్లు అయ్యింది. ఆలోచించసాగాడు ఏమనంటే ఎప్పుడైతే యుద్ధపు తయారి అగుచుండేనో, నేను యుద్ధం వద్దని అనుచుంటిని. అప్పుడు భగవానుడు యుద్ధం చేయడానికి పదే-పదే ప్రేరింపించుచుండిరి. అనిరి ఏమనంటే మీకు ఏమియు పాపం తగలదు, నీవైతే నిమిత్త మాత్రుడవు. నీ రెండు చేతుల్లో లడ్డు ఉంది. ఇప్పుడు అంటున్నారు ఏమనంటే యుద్ధంలో చేసిన నరసంహారం యొక్క పాపమే మీ సంకటం యొక్క కారణమని. సమాధానం కూడ ఎలాంటి చెప్పినారంటే ఆ సమయంలోని కోట్ల రూపాయలు (వర్తమానంలో అరబులు, ఖరబులు) ఖర్చుచేయవల్సి ఉంటుంది. ఈ విచారం చేసి అర్జునుడు విషపు గుక్కని తాగిరి ఏమనంటే ఒకవేళ నేను నేడు శ్రీ కృష్ణుడితో ప్రశ్నించి అడుగుతాను ఏమనంటే గీతా జ్ఞానం ఇచ్చు సమయంలో మీరు అనుచుంటిరి యుద్ధం చేయండి, మీరు పాపంకు ప్రాప్తింపబడరని. ఇప్పుడు అదే యుద్ధంలో చేసిన పాపమే సంకటం యొక్క కారణమని చెప్పినారు. సోదరుడు యుధిష్టరుడు ఇలా ఆలోచించేదడు ఏమనంటే ఖరబుల రూపాయలు నా చికిత్సకోసం ఖర్చు అవాల్సి ఉంది అర్జునుడు అందుచేతనే శ్రీ కృష్ణుడితో వాద-వివాదం చేస్తున్నాడు, ఇతడు నా చికిత్స చేయాలని అనుకోవడంలేదు. కొంత సందేహం కూడ యుధిష్టరుడు సోదరుడికి అనిపిస్తే ఇతడు చనిపోగలడు, చికిత్స చేయించుకోడు. ఈ విచారం చేసి అర్జునుడు యజ్ఞపు తిథి మరియు స్థానమును అడిగి యజ్ఞం యొక్క తయారి చేసిరి. ఆ యజ్ఞంలో మూఫైమూడు **(33)** కోట్ల దేవతలు, **88** వేల ఋషులు, **12** కోట్ల బ్రాహ్మణులు, **56** కోట్ల యాదవులు, (అర్జునుడి అత్తగారు ద్వారకా వైపు నుండి) తొమ్మిది నాథులు, **84** సిద్ధ మహాత్మా, మిగతా అనేక సామాన్య జనులు వచ్చిరి మరియు శ్రీ కృష్ణుడి సహితముగా అందరూ భోజనం చేసిరి. కానీ శంఖువు శబ్దం చేయలేదు. తరువాత సంత్ సుదర్శనులని(సూపచ్) పిలిపించిరి, అప్పుడు శంకువు శబ్దం చేసినది, యజ్ఞం సంపూర్ణం అయినది. ఆ సమయంలో కరుణామయ నామంతో ప్రకటిత పరమాత్మా, ఎవరైతే తత్వదర్శి సంత్ యొక్క లీలా చేయడానికి ప్రత్యేక యుగంలో వస్తారు, వచ్చిఉండిరి. సుదర్శన్ వారి శిష్యుడుండిరి మరియు సత్యనామం (సతనామం, ఎదైతే రెండు అక్షరములది, ఒకటి ఓమ్ రెండవది తత్) యొక్క భక్తి చేయుచుండిరి. ఈ కారణంచేతనే పాండవుల యజ్ఞం సఫలం అయి ఉండేను మరియు ఆ మూడు తాపములచే వచ్చిన సంకటం పాండవులది సమాప్తం అయినది, ఏదైతే శ్రీ కృష్ణుడు భోజనం చేయుటచేత మరియు పైన తెలిపిన మహానుభావులు భోజనం చేయుటచేత సమాప్తం కాలేదు. శ్రీ సుదర్శన్‌గారు ఆ పరమ అక్షర బ్రహ్మ అనగా పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క భక్తి చేయుచుండేవారు. సూక్ష్మవేదంలో చెప్పిరి :-

తుమ్ కౌన్ రామ్ కా జపతే జాపమ్ । తాంతే కంటే నా తుమ్హారేం తింనో తాపమ్ ॥

భావార్థము :- మీరు ఏ రాముడి భక్తి నామంను జపిస్తారు, దానిచే మీ మూడు తాపములు కూడ సమాప్తం కావు, మోక్షం అయితే చాలా దూరపు విషయం. ఇందువలన నా (సంత్ రామ్‌పాల్ దాస్) దగ్గర ఆ సత్య సాధనా ఉంది, రెండు అక్షరముల సత్యనామం ఉంది. రండి మరియు దీక్షని తీసుకొని మీ ఆత్మ కళ్యాణం చేయించుకోండి.

ఇప్పుడు తిరిగి అదే ప్రసంగం పైకి వద్దాము ఏదంటే గీతాలో రెండు విధాలైన జ్ఞానము ఉంది అనగా విరోధాభాసం ఉంది. ఒకటైతే గీతా జ్ఞానధాతా యుద్ధం చేయించడం కోసం తన శాయశక్తులు ప్రదర్శించినారు, అవి వేద విరుద్ధం అగుటచేత మరియు సత్యం నుండి వేరే ఉండుటచే స్వీకరింపతగినవి కావు, ఇది ఈయన అభిప్రాయం. ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 5లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఆ సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మా యొక్క భక్తి సందేహం(క్లేషం) మరియు దు:ఖపూర్వకముగా ప్రాప్తింపబడుతుంది. కానీ వేదాల్లో రాసి ఉంది ఏమనంటే తత్వదర్శి సంత్ లభించిన తరువాత ఆ పరమాత్మా (పూర్ణబ్రహ్మా) యొక్క భక్తి కార్యములు చేస్తు-చేస్తు నామ జప సాధనా చేస్తూ చేయబడుతుంది, చాలా సరళమైనది. దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమిటంటే గీతా జ్ఞానధాతా ఏదైతే తన అభిప్రాయంను చెప్పినారో, ఒకవేళ అది వేదాలతో(నాలుగు వేదాలు కలవు :- 1. ఋగ్వేదం, 2. యజుర్వేదం, 3. సామవేదం, 4. అథర్వణవేదం మరియు ఐదవ వేదం ఉంది సూక్ష్మవేదం) సరితూగనట్లయితే అది వ్యర్థమైన జ్ఞానము. అది గీతా జ్ఞానధాతా ఇంటిది, దానిని మనం గ్రహించకూడదు, దానిని మనం అంగీకరించాల్సిన అవసరం లేదు.

మిగతా ప్రమాణము :- గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 8 నుండి 19 వరకులో తన అభిప్రాయంను చెప్పినారు. గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 8లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే నాలో మనస్సు పెట్టు, నాయందు బుద్ధిని పెట్టు, నాకే ప్రాప్తించేదవు. ఈవిధముగనే (ఊర్ధ్వమ్) పైన కల అవ్యక్తుడి భక్తి చేసినట్లయితే అతనికీ ప్రాప్తింపబడుతావు, ఇందులో ఎలాంటి సందేహం లేదు. (గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 8)

గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 9లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే ఒకవేళ నన్ను పొందాలనుకుంటే మరియు ఒకవేళ నీవు మనస్సుని నాలో కేంద్రీకరించుటలో సమర్థుడవు కాకుంటే హే ధనంజయ్! "అర్జున్" అభ్యాస యోగంను అనగా నామ జపం మరియు నిత్య పాఠ్ చేయుట మొదలగునవి చేయుట అభ్యాసం అనబడుతుంది, చేసి నన్ను పొందాలని కోరికను ఉంచుకో.

గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 10లో గీతా జ్ఞానధాతా అంటున్నారు ఏమనంటే ఒకవేళ నామ-జపం, నిత్య పఠనం మొదలగు అభ్యాసములు చేయుటలోను సమర్థుడవు కాకుంటే (మత్ కర్మ పరమ:) నా కోసం శ్రేష్ట కర్మ చేయువానిగా అయిపో. ఈవిధముగా నా కోసం శుభ కర్మ చేస్తూ కూడ సిద్ధికి ప్రాప్తింపబడుతావు.

గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 11లో గీతా జ్ఞానధాతా అంటున్నారు ఏమనంటే ఒకవేళ (మధ్యోగమ = మత్ యోగమ్) నా ద్వారా చెప్పబడిన భక్తి సాధనా పై ఆశ్రితుడవై పైన తెలిపిన సాధనని చేయుటలోను నీవు సమర్థుడవు కాకుంటే (యతాత్మవాన్ = యత్ ఆత్మవాన్) యతి ఆత్మవంతుడవు కమ్ము. "యతి" అర్థం ఏమిటంటే తన భార్య కాకుండా వేరే ఏ స్త్రీ యెడల విషయవికారవశమై మనస్సులో ఎన్నడు ద్వేషం ఉత్పన్నం కాకున్నచో, అతన్ని యతి పురుషుడు అంటారు. ఎలాఐతే శ్రీ రామచంద్రుడిని యతి అనగా సంత్ భాషలో "జతి" అనబడుతారు. శ్రీ సుఖదేవ్ = సుఖదేవ్ (శ్రీ వ్యాసుడి పుత్రుడు) గారిని కూడ యతి=జతిగా భావింపబడినారు మరియు సీతాదేవి "సతీ" అని భావింపబడినారు. ఇందవలన చెప్పబడినది ఏమనంటే యతాత్మవాన్ అనగా యతి పురుషుడవై సర్వ కర్మల ఫలమును త్యాగము చేయ్. (గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 11)

గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 12లో గీతా జ్ఞానధాతా అంటారు ఏమనంటే (అభ్యాసాత్)

నామజపం, నిత్య పఠనం మొదలగు ఏదైతే అభ్యాసం చేయబడుతుందో, దానికంటే శ్రేష్ఠమైనది జ్ఞానము అనగా జిజ్ఞాసుడవై జ్ఞానమును ప్రాప్తింపచేసుకో. జ్ఞానముతో ధ్యానము అనగా హఠ యోగ సాధనా చేసి సమాధి పొందుట ఇక్కడ గీతా జ్ఞానధాతా అభిప్రాయం ప్రకారం ధ్యానం అని చెప్పబడినది. దానినే అందరూ ఋషిజనులు అనుసరించేవారు. దానినే వర్తమానంలో మెడిటేషన్ అంటారు. ధ్యానం కంటే శ్రేష్ఠం సర్వ కర్మల ఫలమును త్యాగము ఎందుకంటే త్యాగముచేత తత్కాల్ శాంతి ప్రాప్తింపబడుతుంది. (ఇది గీతా జ్ఞానధాతా యొక్క అభిప్రాయం)

గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 13-14లో గీతా జ్ఞానధాతా అంటున్నారు ఏమనంటే ఏ వ్యక్తి అయితే సర్వ ప్రాణులయందు ద్వేష భావ రహితుడు, అందరి మిత్రుడు మరియు దయాగుణం కలవాడు. ఎలాఐతే రాజా జనకుడు ఉండేవాడు. మమత రహితముగా అంహకార రహితముగా సుఖ-దు:ఖాల యందు సమానంగా ఉండువాడు, క్షమాగుణంకలవాడు, సర్వకాల సర్వావస్థల యందును సంతుష్టుడై ఉండు యోగి, (యతాత్మా) యతి పురుషుడు, దృఢ నిశ్చయుడో అనగా ఎదైతే నేను జ్ఞానమును నా అభిప్రాయం లేదా వేద జ్ఞానమును చెప్పినానో, దాని దృఢ నిశ్చయంతో పాలన చేస్తాడో, అతడు నాపై సమర్పితుడైన నా భక్తుడు నాకు ప్రియమైనవాడు.

ఈవిధముగా గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 15 నుండి 19 వరకులో తన అభిప్రాయం చెప్పినారో అది కేవలం నాస్తికతవైపు తీసుకెళ్లునదిగా ఉంది. పై తెలిపినట్టు (గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 8 నుండి 12 వరకు) ఏమనంటే :-

నాయందు మనస్సుని లగ్నం చేయ్, ఒకవేళ మనస్సు లగ్నం చేయలేకపోతే నామం, జపం మరియు నిత్య పఠనం మొదలగు వాటి అభ్యాసం చేస్తు ఉండు. అభ్యాసం యొక్క అర్థం నిత్య ప్రాప్తి పదే-పదే కర్మలు చేయుట. నామ-జపం, నిత్య పఠనం చేసి నాకే ప్రాప్తింపచేసుకొను కోరికని ఉంచుకో. ఒకవేళ నామజపం, నిత్య పఠనం కూడ చేయలేకుంటే నా కోసం అనగా పరమాత్మా కోసం కర్మచేయువానిగా అయిపో. ఉదహరణ కోసం ఎలాఐతే ధార్మిక కర్మలు చేస్తారు. చద్దరులు పంచుట, భోజన భండారా (అన్నదానం) చేయుట, మందిరాన్ని నిర్మించుట, బావులు తవ్వుట, పక్షులకీ గింజలు వేయుట మొదలగునవి భగవాన్ ప్రాప్తికోసం చేయు కర్మలు అనబడుతాయి. వీటిని చేయుటచే కొంత సిద్ధి ప్రాప్తింపబడుతుంది. ప్రియ పాఠకులారా! ధ్యానంతో ఆలోచించండి, ఈ శ్లోకంలో ఈ కర్మలచే అగునట్టి ఫలం కూడ చెప్పినారు ఏమనంటే "సిద్ధి" ప్రాప్తింపబడుతుంది. తరువాత సాధకుడు స్వయం మంత్ర-తంత్ర, ఆశీర్వాదము మరియు శాపం ఇచ్చు యోగ్యుడిగా అయిపోతాడు మరియు మహర్షిగా ప్రసిద్ధుడౌతాడు. (గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 10)

ఒకవేళ భగవానుడి కోసం కర్మ కూడ చేయలేకపోతే యతి (జతి) పురుషుడవై కర్మ ఫలమును త్యాగం చేయ్.

విచారం చేయండి :- భగవానుడి కోసం ధార్మిక కర్మలే చేయలేకపోయినట్లయితే ఎలాంటి కర్మలు శేషముగా ఉన్నవి, వేటి ఫలమును త్యాగం చేసేదవు. దీనిని అంటారు తల-తోక లేని జ్ఞానము. (గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 11) తరువాత గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 12లో అయితే అద్భుతమే చేసినారు. అనినారు ఏమనంటే అభ్యాసం అనగా నామజపం నిత్య పఠనం రూపి అభ్యాసం కంటే జ్ఞానము శ్రేష్ఠమైనది, ఎదైతే గీతా జ్ఞానధాతా తన అభిప్రాయం చెప్పుచున్నారు, ఇక్కడ ఈ జ్ఞానపు చర్చా ఉంది. జ్ఞానం కంటే ధ్యానం(మెడిటేషన్) అనగా హఠపూర్వకముగా ఒక స్థానంపై ఏకాంతంలో ఆసనంపై (గీతా అధ్యాయం 6 శ్లోకం 10 నుండి 15లో చెప్పబడిన

విధానం ఏదైతే గీతా జ్ఞానధాతా యొక్క అభిప్రాయం) కూర్చోవడం శ్రేష్టమైనది. ధ్యానం కంటే అన్ని ధార్మిక కర్మపు ఫలములని త్యాగం చేయడంచేత తక్షణమే శాంతి లభిస్తుంది. గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 11లో అన్ని ధార్మికతా కర్మలు కూడ త్యాగము చేయాలని ఆదేశం ఉంది. ఈవిధంగా ఈ జ్ఞానము సాధకులనీ నాస్తికతా వైపు త్రోసివేస్తున్నది. ఇది గీతా జ్ఞానధాతా యొక్క శాస్త్రవిరుద్ధమైన జ్ఞానము, అందుచేతనే సాధకులు శాస్త్రవిధిని త్యాగం చేసి మనస్సుకు నచ్చిన ఆచరణ చేయసాగిరి మరియు తమ అమూల్య మనుష్య జీవనాన్ని వ్యర్థం చేసుకుంటారు. ఒకవేళ ఈ జ్ఞానమే సరియైనదయితే అంటే భగవంతుడి యందు మనస్సు లగ్నం కాకుంటే అభ్యాసం (నామ జపం, నిత్య పఠనం) చేయ్, అభ్యాసం చేయలేకపోతే భగవంతుని కోసం కర్మ చేయ్, భగవంతునికోసం కర్మ చేయలేకపోతే సర్వ కర్మల ఫలమును త్యాగం చేయండి అట్లయితే నాలుగు వేదాల మరియు శ్రీ మద్భగవత్ గీతాలోని మిగతా 650 శ్లోకాల యొక్క (ఎందుకంటే సుమారు 50 శ్లోకాల్లో గీతా జ్ఞానధాతా అభిప్రాయపు జ్ఞానము ఉంది) ఆవశ్యకత ఏమి ఉండేను. ఇవే 4-5 సరిపోయేవి కదా. ఈవిధంగా గీతా జ్ఞానధాతా ఏదైతే తన అభిప్రాయంను చెప్పినారో, ఏదైతే వేదాలకీ విరుద్ధముగా ఉందో, అది స్వీకరించ యోగ్యమైనది కాదు. గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 20లో తన అజ్ఞానమును దాచిపెట్టుకోవడానికి మరల అనినారు ఏమనంటే కానీ ఏ (శ్రద్యానా:) సాధకుడు శ్రద్ధతో పాటు (మత్పరమా: = మత్ పరమా:) నా కంటే శ్రేష్టుడైన పరమేశ్వరుడిని (పర్యువాసతే) పూజిస్తారో, వారు నాకు మిక్కిలి ప్రియమైనవారు. ఎలాఐతే ప్రారంభంలో వర్ణన ఉంది ఏమనంటే గీతా అధ్యాయం 5 శ్లోకం 14 నుండి 16, 20, 24, 25, 26 లో కూడ ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా తన కంటే వేరే ఉన్న ప్రభువు విషయంలో చెప్పినారు. గీతా అధ్యాయం 5 శ్లోకం 14లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే (ప్రభు) పరమాత్మా మానవుల యొక్క కర్తృత్వమునుగాని, వారి కర్మలని కానీ, కర్మఫల సంయోగమును కానీ ఉత్పత్తి (సృజింపదు) చేయదు. అయితే సర్వ ప్రాణులు తమ స్వభావవశముచే కర్మలు చేస్తాయి.

గీతా అధ్యాయం 5 శ్లోకం 15 :- (విభు:) సర్వవ్యాపి అనగా వాసుదేవుడు ఏవరి వర్ణన అయితే గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 14-15లో కలదు. చెప్పినారు ఏమనంటే సర్వ ప్రాణుల ఉత్పత్తి అన్నం నుండి అవుతుంది, అన్నం వర్షం వలన ఉత్పన్నం అవుతుంది, వర్షం ధార్మిక అనుష్టానములు అనగ యజ్ఞములచేత అవుతుంది. యజ్ఞము శాస్త్రానుకూల ధార్మిక కర్మలచేత ఉత్పన్నం అవుతంది. ధార్మిక కర్మలైతే బ్రహ్మా అనగా క్షర పురుషుడి నుండి ఉత్పన్నం అవుతాయి. బ్రహ్మని అనగా క్షర పురుషుడిని (అక్షర: సమ్ ఉద్భవమ్) అవినాశి పరమాత్మా అనగా పరమ అక్షర్ బ్రహ్మా నుండి ఉత్పన్నం అయిన వానిగా తెలుసుకో. దీనిచే సిద్దిస్తున్నది ఏమనంటే (సర్వగతమ్ బ్రహ్మా) సర్వవ్యాపి పరమాత్మా అనగా "విభు:" సర్వవ్యాపి పరమేశ్వరుడు కేవలం ఏవ్వరి పాపము మరియు శుభకర్మని గ్రహింపడు. ఆయనచేతనే సర్వ (జన్తవ:) జీవ-జంతు మరియు మనుషులు మోహితులగుచుండిరి.

గీతా అధ్యాయం 5 శ్లోకం 16 మరియు 17 చదవడం వలన స్పష్టం అవుతుంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా తన కంటే వేరైన పరమేశ్వరుడి విషయంలో చెప్పినారు. ఈవిధంగా గీతా అధ్యాయం 5 శ్లోకం 20, 24, 25, 26 ని గీతాలో అన్య అనువాదకుల ద్వారా చేయబడిన సరళార్థముచే అర్థం చేసుకోగలుగుతాము.

ఈవిధంగ గీతా అధ్యాయం 6 శ్లోకం 7లో స్పష్టంగా "పరమాత్మా" శబ్దం మూల శ్లోకంలో రాసి ఉంది ఏదైతే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే అన్యుడైన "పరమాత్మా" యొక్క ప్రమాణం ఉ

ంది ఎందుకంటే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో చెప్పినారు ఏమనంటే శ్లోకం 16లో వర్ణిత ఇద్దరు పురుషులు, క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడు కంటే వేరే ఉత్తమ పురుషుడు అనగా పురుషోత్తముడు ఉన్నాడు, ఆయన్ని (పరమాత్మా ఇతి ఉదాహృత్) పరమాత్మా అంటారు. ఆయనే మూడు లోకాల్లో ప్రవేశించి అందరి ధారణ-పోషణ చేస్తారు, ఆయనే అవినాశి పరమాత్మా. ఇందులో (గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో) కూడ "పరమాత్మా" శబ్దం ఉంది. ఈవిధంగా గీతా యొక్క అమృత జ్ఞానమును అర్థం చేసుకోవాలి, కేవలం గీతానీ చదివినంత మాత్రమున కళ్యాణం కాదు, దీని అమృత జ్ఞానమును అర్థం చేసుకొని దీని అనుసారంగా తమ ధార్మిక క్రియలు చేయడంచేత మూడు లాభములు కలువు, ఎవైతే గీతా అధ్యాయం 16 శ్లోకం 23లో సుఖ ప్రాప్తి, సిద్ధి-శక్తి ప్రాప్తి మరియు పరమ గతి అనగా పూర్ణ మోక్షం ప్రాప్తికోసం చెప్పబడినది.

ఇప్పుడు మరల అదే ప్రసంగంపై చర్చా చేద్దాము ఏదైతే ప్రశ్నకర్తా తెలుసుకోవాలని అనుకున్నాడు ఏమనంటే "గీతా జ్ఞానధాతా కంటే అన్యుడైన పూర్ణ పరమాత్మా ఎవరు? మరియు ఆయన తన కంటే వేరైన ఏ పరమేశ్వరుడి శరుణులోకి వెళ్లమని చెప్పిరి?

సమాధానం నడుస్తున్నది. ఇదైతే స్పష్టం అయిఉంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే అన్య "పరమ అక్షర బ్రహ్మా" ఉన్నారు. గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో ఆ పరమేశ్వరుడి (పరమ అక్షర బ్రహ్మా) శరుణులోకి వెళ్లమని చెప్పబడినది. గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 66, గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 28, గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 6 నుండి 7లో చెప్పబడినది ఏమనంటే పూర్ణ పరమాత్మాని ప్రాప్తింపచేసుకొనుటకు నా భక్తి కూడ చేయబడుతుంది, ఎలాంటే గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో "ఓమ్ తత్ సత్" మూడు నామముల జపం పరమ అక్షర బ్రహ్మా ప్రాప్తికోసం ఉంది. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 13లో గీతా జ్ఞానధాతా తన సాధనచేయుటకు కేవలం ఒక "ఓమ్" నామమే చెప్పినారు. పూర్ణ పరమాత్మా ప్రాప్తి కోసం "ఓమ్" నామ జపం కూడ సాధకుడు చేస్తాడు. ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 28లో చెప్పినారు :- యోగి అనగా భక్తుడు తత్వజ్ఞానము ద్వారా ఈ రహస్యమును తెలుసుకొని ఎదైతే వేదానుసారం భక్తిచేయుటచేత, దాని ప్రకారమే యజ్ఞములు అనగా ధార్మిక అనుష్టానంలు చేయుటచేత, తపస్సు అనగా తమ ధర్మముపై దృఢత్వంతో ఉండడంచేత, ఎదైతే శారీరిక, మానసిక కఠినత్వం అనుభవించాల్సి వస్తుందో, ఆ తపస్సుచేత మరియు దానం చేయడంచేత ఏ పుణ్య ఫలము అయితే ఉంటుందో అనగా ధార్మిక కర్మ నుండి భక్తి ఫలము ఉంటుంది, దాని (అత్యేతి) ఉల్లంఘన చేస్తారు అనగా త్యాగం చేస్తాడో, అతడు (ఆధ్య) సనాతన (పరమ్) అన్య = వేరే (స్థానమ్) ధామంకు ప్రాప్తింపబడుతాడు.

గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 7 నుండి 8లో చెప్పినారు ఏమనంటే :- ఎవరైతే (మత్పరా:= మత్ పరా:) నాకంటే వేరుగాకల పరమాత్మా భక్తిచేయు భక్తజనులు నా భక్తి యొక్క సర్వ భక్తి కర్మలు నాకు అర్పణం చేసి నాయందే త్యాగం చేస్తారు. వారు అనన్య భక్తితో ఆ నా కంటే వేరైన అనగా ఇతరుడిని(పరమాత్మని) భజిస్తారు.

గీతా అధ్యాయం 12 శ్లోకం 7లో వర్ణన ఉంది ఏమనంటే హే అర్జున్! నాయందు చిత్తమును లగ్నం చేయు, నన్ను తెలిసినవారు (ఆవేశిత్) ఆవేశంతోపాటు (చేతాసామ్) నన్ను చేతనుడిగా తెలుసుకొనినారు, నన్ను తెలుసుకున్న అట్టి భక్తులని నేను శీఘ్రముగానే సంసార సముద్రం(భవసాగరం) నుండి (సమ్ ఉద్ధర్తా = సముద్ధర్తా) ఉద్ధరింప చేస్తాను. గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 66లో చెప్పబడినది ఏమనంటే :-

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామ్, ఎకమ్ శరణమ్ వ్రజ ।
అహమ్ త్వా సర్వ పాపేభ్య: మోక్షయిష్యామి మా శుచ: ॥

వేరే అనువాదకర్తలు ఏదైతే గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 66 యొక్క అనువాదం చేసినారు, అది ఈ ప్రకారం ఉంది, అది తప్పుగా ఉంది :- సంపూర్ణ ధర్మాలని అనగా సంపూర్ణ కర్మలని నాయందు త్యాగం చేసి నీవు కేవలం ఏకైక సర్వశక్తిమంతుడను సర్వాధారుడను పరమేశ్వరుడను ఐన నా శరణులోకి (వ్రజ) వచ్చేయ్. నేను నిన్ను సర్వ పాపముల నుండి ముక్తి గావించెదను, శోకింపకు.

వివరణ :- ఏదైతే అనువాదం చేయబడినది ఏమనంటే సంపూర్ణ ధర్మాలని అనగ కర్తవ్య కర్మలని నాయందు త్యాగం చేసి కేవలం నీవు సర్వ శక్తిమంతుడను, సర్వాధారా, పరమేశ్వరుడైన నా శరణులోకి రా, ఇది తప్పు.

విచారం చేద్దాం :- గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 46,62, అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1-4 మరియు 17లో సర్వ శక్తిమాన్ సర్వాధారా, పరమాత్మా అయితే వేరే అన్యులున్నారని చెప్పబడినది, ఆయన్నే గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 3లో పరమ అక్షర బ్రహ్మ అనినారు. ఇక్కడ గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 66లో అనువాదకులు తమ వైపునుండి మహిమని జోడించినారు, అది వ్యర్థమైనది. తరువాత అనినారు ఏమనంటే సంపూర్ణ కర్మలని నాయందు త్యాగం చేసి నా శరణులోకి రా. దీనిచే కూడ స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే సర్వ ధార్మిక కర్మల భక్తి సంపాదనని నాయందు విడిచిపెట్టి అన్యుల శరణులోకి వెళ్లిపో. వాస్తవాని "వ్రజ్" యొక్క అర్థం వెళ్లుట అవుతుంది, వచ్చుట అని చేయరాదు. ఎలాఅంటే ఇంగ్లీషులోని శబ్దం Go యొక్క అర్థం వెళ్లుట అవుతుంది, దాని అర్థం వచ్చుట అనేది సరియైనది కాదు. ఇంకా వేరే ప్రమాణాలు గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 7లో అర్జునుడు అనినాడు ఏమనంటే నేను మీ ప్రియ శిష్యుడను, మీ శరణులోనే ఉన్నాను, నాకు ఉచితమైన శిక్షణని/విద్యని ఇవ్వండి. తరువాత గీతా జ్ఞానధాతా గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 3లో అనినారు ఏమనంటే నీవు నా భక్తుడవు మరియు సఖుడవు. ఇక్కడ గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 66లో ఇలా అనువాదం చేయడం ఏమనంటే నా శరణులోకి రా/వచ్చేయ్, పూర్తిగా సరియైనదికాదు ఎందుకంటే అర్జునుడు మొదటినుండియే శ్రీకృష్ణుడి శరణులో ఉండినాడు, పైన సిద్ధించబడినది. తత్వజ్ఞానం లేకపోవడంచేత అనువాదకర్తలు అర్థాల యొక్క అనర్థం చేసి ఉంచినారు.

గీతా జ్ఞానధాతా గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఆ పరమేశ్వరుడి శరణులోకి వెళ్లు, ఆ పరమేశ్వరుడి కృపతోనే నీవు పరమశాంతి మరియు సనాతన పరమధామంకు ప్రాప్తింపబడుతావు. గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 46లో చెప్పబడినది ఏమనంటే "ఏ పరమేశ్వరుడిచేత సంపూర్ణ ప్రాణుల ఉత్పత్తి అయినదో మరియు ఎవరిచేత ఈ సమస్త జగత్తు వ్యాపింపబడి ఉందో, ఆ పరమేశ్వరుడి పూజా తమ స్వాభావిక కర్మలు చేస్తు-చేస్తు చేసి మనుష్యుడు పరమ సిద్ధికీ ప్రాప్తింపబడుతాడు. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే శ్లోకం 16 చెప్పబడిన ఇద్దరు పురుషుల (క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడు) కంటే ఉత్తమ పురుషుడైతే వేరే అన్యులు ఉండినారు, ఆయన్ని పరమాత్మా అంటారు. ఆయనే మూడు లోకాల్లో ప్రవేశించి అందరి ధారణ-పోషణ చేస్తారు. ఆయనే వాస్తవంలో అవినాశి పరమేశ్వరులు. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో చెప్పబడినది ఏమనంటే తత్వదర్శి సంత్ ప్రాప్తించిన పిదప పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదంను అన్వేషించాలి, ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకులు తిరిగి సంసారంలోకి రారు. ఏ పరమేశ్వరుడిచేత సంసారరూపి వృక్షపు ప్రవృత్తి విస్తరింపబడి ఉందో, ఆయన భక్తియే చేయండి.

గీతా జ్ఞానధాతా తన స్థితిని గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 12, అధ్యాయం 4 శ్లోకం 5, అధ్యాయం 10 శ్లోకం 2లో స్పష్టం చేసి ఉంచినారు ఏమనంటే అర్జున్! నీవి మరియు నావి అనేక జన్మలు అయి ఉన్నవి, ఇకముందు అవుతుంటాయి, నీకు తెలియదు, నాకు తెలుసు. ఏ ప్రభువు యొక్క జన్మ-మృత్యువు అవుతుందో ఆయన కూడ అవినాశి కాజాలదు, అతన్ని ఉపాసనా చేయువాడు కూడ జననం-మరణం పొందుతుంటాడు, బ్రహ్మా సాధకుడు ఆ మోక్షంను ప్రాప్తింపచేసుకోలేకపోతాడు ఎదైతే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత మరల జన్మ అవదు. గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 66 యొక్క వాస్తవిక అనువాదం ఈవిధంగా ఉంది.

అనువాదం :- ("సర్వ ధర్మాన్") సంపూర్ణ ధార్మిక కర్మలు ఏవైతే నా ఉపాసనవి కలవో, వాటి భక్తి సంపాదన కలదో. దానిని (మామ్) నాయందు (పరిత్యజ్య) త్యాగం చేసి నీవు (ఎకమ్) ఆ ఒక్కడైన/ఏకైక అంటే ఆయన సమానం వేరేవ్వరు లేని, అద్వితీయ సర్వ శక్తిమంతుడైన పరమేశ్వరుడి అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మా యొక్క (శరణమ్) శరణులోకి (వ్రజ్) వెళ్లు. (అహమ్ త్వా) నేను నిన్ను (సర్వ పాపేభ్య:) సంపూర్ణ పాపముల నుండి (మోక్షయిష్యామి) ముక్తిగావిస్తాను, (మా శుచ:) శోకింపకు. గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 66లో గీతా జ్ఞాన ధాతా అనినారు ఏమనంటే ఏ మంత్రములైతే నన్ను ఉపాసించుటకు కలవో, వాటి భక్తి సంపాదనని నాయందు త్యాగం చేసి నీవు కేవలం ఆ ఒక్క అనగా ఎవరికైతే సమానముగా వేరే ఏ శక్తిలేదో, అద్వితీయ సర్వ శక్తిమంతుడగు పరమేశ్వరుడి అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మా శరణులోకి వెళ్లు, నేను నిన్ను సర్వ పాపముల నుండి ముక్తిని ప్రసాదిస్తాను, శోకింపకు. (గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 66)

విశ్లేషణ :- గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో గీతా జ్ఞాన ధాతా సంకేతం చేసినారు ఏమనంటే ఆ (బ్రాహ్మణ:) సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మాని ప్రాపింపచేసుకొనుటకు "ఓమ్ తత్ సత్" అను మూడు మంత్రముల జపం కలదు. దీని జపం చేయు నిర్దేశం కలదు. తరువాత గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 13లో తనని ఉపాసించు మంత్రము చెప్పినారు ఏమనంటే :- బ్రహ్మనైన నా భక్తి యొక్క కేవలం ఒక్క "ఓమ్" అక్షరం ఉంది, ఎవరైతే దీని ఉచ్చరణ చేస్తూ శరీరాన్ని త్యాగం చేసి వెళ్తాడో అతడికి నా పరమ గతి (మోక్షం) ప్రాప్తింపబడుతుంది. "ఓమ్" జపం బ్రహ్మా జపము అవుతుంది, దానిచేత బ్రహ్మాలోకం ప్రాప్తింపబడుతుంది, ఈ పరమగతియే ఓమ్ నామ జపం చేత అవుతుంది, ఎదైతే గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 18లో అతి అనుత్తమం అనగా వ్యర్థమైనదిగా అనగా అశ్రేష్టమైనదిగా చెప్పబడినది. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 16లో చెప్పబడినది ఏమనంటే బ్రహ్మాలోకం వరకు ఎన్ని లోకంలు కలవో, అందులోకి వెళ్లిన సాధకులు పునరావృత్తిలో కలరు అనగా బ్రహ్మాలోకం వరకు వెళ్లిన సాధకులు మరల జనన-మరణ చక్రంలో ఉంటారు, ఇందువలనే పైన తెలిపిన గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 46, 62,66, అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4 మరియు 17లో వేరే సమర్థ పరమేశ్వరుడి శరణులోకి వెళ్లమని చెప్పడం జరిగినది. ఏదైతే "ఓమ్ తత్ సత్" నామ జపం(గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో మూడు మంత్రములు ఓమ్ తత్ సత్) కలదో, ఇందులో 'ఓమ్' నామం ఉంది, అది బ్రహ్మా యొక్క జపము. ఈ బ్రహ్మనే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16లో క్షర పురుషుడు అని అనినారు మరియు రెండవ పురుషుడుని అక్షర పురుషుడు అన్నారు. అక్షర పురుషుడి జపముది 'తత్' మంత్రము కలదు, ఇది సాంకేతికమైనది మరియు గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో అనినారు ఏమనంటే "ఉత్తమ పురుష: తు అన్య:" పురుషోత్తముడైతే అనగా సర్వశ్రేష్టుడు సర్వ శక్తిమంతుడైన పురుషుడైతే క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుని కంటే వేరే ఉన్నారు.

ఆయన మంత్రము "సత్" ఉంది, అది సాంకేతికమైనది. ఆ పరమేశ్వరుడు అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మ, ఆయన్ని సంత్ భాషలో "సత్యపురుషుడు" అంటారు. ఆ పరమపదమును అనగా సనాతన పరమ ధామంను దేనినైతే సంత్ భాషలో "సత్యలోకం" అంటారు, లోకి వెళ్లడానికి అనగా పూర్ణ మోక్షం పొందుటం కోసం గీతా అధ్యాయం **17** శ్లోకం **23**లో తెలిపిన "ఓమ్ తత్ సత్" మంత్ర జపం చేయవలిసి ఉంటుంది. వేరే ఏ నామ జపము పూర్ణ మోక్షంది లేదు. "తత్–సత్" ఈ రెండును అన్య మంత్రములు అనగా అవి ఉపదేశం తీసుకొనువారికి ఉపదేశం తీసుకొను సమయంలోనే తెలియజేయబడుతాయి. "ఓమ్" నామ జపము బ్రహ్మ=క్షర పురుషుడిది, గీతా జ్ఞాన ధాతాది. ఈయన ఉపాసనా "ఓమ్" నామ జపముచేత అవుతుంది. "ఓమ్" నామ జపము యొక్క సంపాదన అనగా ధార్మిక కర్మలు బ్రహ్మయందు త్యాగం చేయవలిసి ఉంటుంది. మనము మొదట తత్వజ్ఞానం లేనప్పుడు "ఓమ్" నామ జపము యొక్క సంపాదనని (భక్తి ధనము) బ్ర బ్రహ్మలోకంలోకి వెళ్లి సమాప్తం చేసుకొనేవారము, పాపము అనగా ఋణము శేషముగా ఉండేది. దానిని నరకంలో మరియు **84** లక్షల రకాలైన ప్రాణుల శరీరాల్లో కష్టాల్ని పొంది అనుభవిస్తూ ఉండేవారము. ఇప్పుడు మనము "ఓమ్" నామ జపము యొక్క భక్తి ధనమును బ్రహ్మకు త్యాగం చేస్తాము, దీని ఫలము బ్రహ్మలోకంలో అనుభవించము, దానిచేత ప్రతిఫలముగా ఈ బ్రహ్మ అనగా క్షర పురుషుడు మన సర్వ పాపములను అనగా ఋణమును సమాప్తం చేస్తాడు. ఈ గీతా అధ్యాయం **18** శ్లోకం **66** యొక్క భావార్థము ఇదియే. తరువాత మనము "తత్" మంత్ర జపపు సంపాదనని అక్షర పురుషుడు అనగా పరబ్రహ్మ (గీతా జ్ఞాన ధాతా కంటే వేరైన బ్రహ్మ) కీ త్యాగం చేస్తాము. ఆయనది **7** శంఖ బ్రహ్మాండాల క్షేత్రము ఉంది, దానిని దాటి సనాతన పరమ ధామం (సత్యలోకం)లోకి వెళ్లుటకు కిరాయి ఇవ్వవలిసి ఉంటుంది. ఇంకో విధంగా చెప్పాలంటే టోల్ టాక్స్(రవాణా పన్ను), అది "తత్" మంత్రపు జపపు సంపాదనచేత పూర్తి అయిపోతుంది. తరువాత "సత్" మంత్రం, ఎదైతే సత్య పురుషుడు (పరమ అక్షర బ్రహ్మ) యొక్క జపమంత్రమో, దీని సంపాదనని తీసుకొని మనం పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదంలోకి అనగా సనాతన పరమ ధామం (సత్యలోకం)కు ప్రాప్తింపబడుతాము, ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకులు తిరిగి మరల సంసారంలోకి ఎన్నటికి రారు, పరమశాంతి అనగా పూర్ణ మోక్షంకు ప్రాప్తింపబడుతాడు. ఈ సంపూర్ణ భక్తి సాధనా నా (సంత్ రామ్‌పాల్ దాస్) వద్ద ఉంది, రండి మరియు మీ కళ్యాణం చేయించుకోండి.

ఇది గీతా అధ్యాయం **18** శ్లోకం **66** యొక్క యథార్థ అనువాదము. ఇందువలనే అనబడినది "గీతా నీ జ్ఞాన అమృతం". ఉదహరించిన ప్రమాణాలచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమిటంటే గీతా జ్ఞాన ధాతా కంటే వేరే పరమాత్మా ఉన్నారని. ఆయన శరణులోకి వెళ్లమని గీతా జ్ఞానధాతా (గీతా అధ్యాయం **18** శ్లోకం **62,66**)లో చెప్పినారు. అమూల్యమైన గీతా జ్ఞానమును సరియైన విధంగా అర్థం చేసుకొనకా అజ్ఞాని వ్యక్తులు వ్యతిరేక అర్థమును చేసినారు, రాసినారు ఏమనంటే గీతా జ్ఞానము ఇచ్చువారు తన శరణులోకే రమ్మని అనుచున్నారు అని.

ఎలాఅంటే ఒక వ్యక్తి కార్యము ముఖ్యమంత్రి యొక్క అధికారంలో ఉంది మరియు అతడు మంత్రి దగ్గర నిలబడి ఉన్నాడు, మంత్రిని వేడుకొనుచున్నాడు తన కార్యము చేసిపెట్టండని. మంత్రి బుద్ధిమంతుడుంటాడు, ఆయన భ్రమింపచేయడు. ఆయన అంటాడు ఏమనంటే ఒకవేళ మీకు ఈ కార్యము చేయాలంటే మీరు ముఖ్యమంత్రి దగ్గరకు వెళ్లండి, ఆయన కృపతోనే మీ కార్యము నెరవేరుతుంది. ఆ మంత్రి ఒక లేఖ రాసి ఇచ్చినారు ఏమనంటే మీరు ముఖ్యమంత్రి

దగ్గరకు వెళ్లండి, ఆయన కృపతోనే మీ కార్యము సంభవం అవుతుంది. ఇంకో వ్యక్తి దాని అర్థం చేస్తే ఏమనంటే మంత్రిగారు తన వద్దకే రమ్మని అంటున్నారు అంటే ఆ వ్యక్తి తప్పుడు అర్థం చేస్తున్నట్లే, మంత్రి వద్దకైతే ఆ వ్యక్తి వచ్చే ఉన్నాడు. ఈవిధంగా గీతా యొక్క అమృత జ్ఞానమును అర్థం చేసుకొనకా "చలనంలేని" అనువాదం చేసి పాఠకులని అజ్ఞాని సంత్‌లు భ్రమింపచేసినారు మరియు జనన-మరణ చక్రంలోకి స్వయం కూడ పడినారు మరియు తమ అమాయకపు అనుయాయులని కూడ జనన-మరణ చక్రంలో పడేసి ఉంచినారు, వారంతా ఆ అజ్ఞానులను పూర్ణ విద్వాన్ గీతా మనిషిగా భావించి యున్నారు. గీతా జ్ఞానము ఎవరు చెప్పినారు, ఇది పూర్వపు ప్రశ్నోత్తరాలచే స్పష్టం చేయబడినది, చదవండి ప్రశ్న **1** యొక్క సమాధానము :-

<u>ప్రశ్న 27 :-</u> పరమాత్మా సాకారుడా లేక నిరాకారుడా? అవ్యక్తం యొక్క అర్థం నిరాకారుడు అవుతుంది?

సమాధానము :- పరమాత్మా సాకారుడు(ఆకారం కలవాడు), నర స్వరూపుడు అనగా మనిషిలాంటి ఆకారం కలవాడు. అవ్యక్తం యొక్క అర్థం నిరాకారుడు కాదు, సాకారుడు. ఉదహరణ కోసం సూర్యుని ఎదుట మబ్బులు కమ్ముకుంటాయి, ఆ సమయంలో సూర్యుడు అవ్యక్తం అవుతాడు. మనకు కనిపించడు కావచ్చు, కానీ సూర్యుడు అవ్యక్తంగా ఉన్నాడు, సాకారుడిగా ఉన్నాడు. ఏ ప్రభువులు మనకు సామాన్య సాధనచే కనిపించరో, వారు అవ్యక్తం అని చెప్పబడుతారు.

గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **24-25**లో గీతా జ్ఞాన ధాతా తనని తాను అవ్యక్తుడిగా చెప్పినారు ఎందుకంటే ఆయన శ్రీ కృష్ణుడిలో ప్రవేశించి మాట్లాడుచుండేను. ఎప్పుడైతే వ్యక్తం అయ్యాడో తన విరాట్ రూపంను చూపించి యుండేను. ఇతను మొదటి అవ్యక్త ప్రభు అయినాడు, ఆయనే క్షర పురుషుడు అనబడుతాడు. ఆయన్ని కాల్ అని కూడ అంటారు. గీతా అధ్యాయం **8** శ్లోకం **17** నుండి **19** వరకు రెండవ అక్షర పురుషుడు ఉన్నాడు. గీతా అధ్యాయం **8** శ్లోకం **20**లో అనినారు ఏమనంటే ఈ అవ్యక్త అనగా అక్షర పురుషుడు కంటే వేరైన సనాతన అవ్యక్త పరమేశ్వర్ అనగా పరమ అక్షర పురుషుడు ఉన్నాడు. ఈ విధంగా ఈ ముగ్గురు సాకార (నరాకార) ప్రభువులు ఉన్నారు. అవ్యక్తం యొక్క అర్థం నిరాకారం అవదు. క్షర పురుషుడు (బ్రహ్మ) ప్రతిజ్ఞ చేసి ఉన్నారు ఏమనంటే నేను ఎన్నడు కూడ నా వాస్తవిక రూపంలో ఎవరికీ కూడ దర్శనం ఇవ్వను.

ప్రమాణం :- గీతా అధ్యాయం **11** శ్లోకం **47-48** లో చెప్పబడినది ఏమనంటే హే అర్జున్! ఇది నా విరాట్ రూపం మీరు చూసినారు, ఈ నా రూపము మీరు కాకుండా మొదట ఎవ్వరుని చూడలేదు, నేను నీ పై అనుగ్రహించి చూపించితిని.

గీతా అధ్యాయం **11** శ్లోకం **48**లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఈ నా స్వరూపము వేదాల్లో వర్ణిత విధానంచేత, జపముచే, తపముచే, యజ్ఞముచే మొదలగు వాటిచేత చూపింపబడదు. దీనిచే సిద్ధింపబడినది ఏమనంటే క్షర పురుషుడుని (గీతా జ్ఞాన ధాతా) ఏ ఋషి-మహర్షి మరియు సాధకులు చూడలేదు అని. ఈ కారణంగా నిరాకారుడు అని భావించడం జరిగింది. సూక్ష్మవేదం (తత్వజ్ఞానం)లో చెప్పబడినది ఏమనంటే :- "ఖోజత్-ఖోజత్ థాకియా, అన్త మే కహా బేచూన్ ।
(నిరాకార్) న గురు పురా న సాధనా, సత్య హెూ రహే జూనమం-జూన్ (జన్మ-మరణ్) ॥

ఇప్పుడు గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **24-25**లో గీతా జ్ఞానధాతా స్పష్టం చేసియే ఉంచినారు ఏమనంటే నేను నా యోగ మాయాచేత దాక్కొని/రహస్యముగా ఉంటాను. ఎవరికీ గోచరింపను(ప్రత్యక్షం), నేను అవ్యక్తుడను. దాగి ఉంటాడంటే సాకారుడే కదా. అక్షర పురుషుడు

కూడ అవ్యక్తుడే, ఇది పైన ప్రమాణీతమై ఉంది. ఈ ప్రభువు (అక్షర పురుషుడు)ది ఇక్కడ ఎలాంటి భూమిక లేదు. ఈయన తన **7** సంఖ బ్రహ్మాండాల వరకు పరమితముడు. ఇందువలన ఈయన్ని ఎవ్వరును చూడలేకపోయిరి.

❁ పరమ అక్షర పురుషుడు :- ఈ ప్రభువు యొక్క భూమిక సర్వ బ్రహ్మాండాల్లో ఉంది. వీరు సత్యలోకంలో ఉంటారు ఏదైతే భూమి నుండి **16** సంఖ కోస్/యోజనాల (ఒక కోస్/యోజనం సుమారు **3** కి.మీ.లది ఉంటుంది) దూరం ఉంటుంది. దీన్ని ప్రాప్తింపచేసుకొను సాధనా వేదాల్లో (నాలుగు వేదాలు) వర్ణించబడిలేదు. అందుచేతనే ఈ ప్రభువును ఏవ్వరును చూడలేకపోయిరి. ఎప్పుడైతే ఈ ప్రభువు (పరమ అక్షర బ్రహ్మ) భూమిపై శహశరీముగా ప్రకటితమవుతారో అప్పుడు ఎవరును ఆయన్ని గుర్తించేకపోతారు. పరమాత్మా అంటారు కూడ ఏమనంటే :-

"హమ్ హీ అలఖ అల్లాహ్ హై, కుతుబ్-గోస్ ఔర్ పీర్ ।
గరీబ్ దాస్ ఖాలిక్ ధనీ, హమరా నామ్ కబీర్ ॥"

మేమే పూర్ణ పరమాత్మా, మేమే పీరును అనగా సత్య జ్ఞానము ఇచ్చు సతగురువులము. సర్వ సృష్టి యొక్క యజమానిని కూడ నేనే, నా పేరు కబీర్. కానీ సర్వ సాధకులు, మహర్షి-ఋషులు ఈ జ్ఞానమే దృడపర్చుకుని యున్నారు ఏమనంటే పరమాత్మా అయితే నిరాకారుడు, ఆయన కనిపించబడడు. ఈ పృథ్విపై సంచరించు జులాహా(నేతపనివాడు) కబీర్ ఒక కవి ఎలా పరమ అక్షర బ్రహ్మ అవుతాడు?

దాని సమాధానం ఈ విధంగా ఉంది :-

విశ్వంలో పరమాత్మాని కోరుకోను బుద్ధిమంతుడైన ఏ వ్యక్తి కూడ నాలుగు వేదాలని (ఋగ్వేదం, యజుర్వేదం, సామవేదం మరియు అథర్వణవేదం) తప్పుగా భావింపడు. వర్తమానంలో ఆర్యసమాజపు ప్రవర్తకులు మహర్షి దయానంద్‌గారిని వేదాల యొక్క పూర్ణ విద్వానులుగా భావించడం జరుగుతున్నది. వీరు కూడ ఇదే అనుచున్నారు ఏమనంటే "పరమాత్మా నిరాకారుడు" అని. ఆర్యసమాజం మరియు మహర్షి దయానంద వేదాల జ్ఞానమును సత్యముగా భావిస్తారు. వీరు స్వయముగా వేదాల్ని హిందిలో అనువదించినారు అందులో స్పష్టంగా రాసి ఉంది ఏమనంటే పరమాత్మా పై లోకాల్లో ఉంటారని. అక్కడి నుండి (నడిచి శశరీముగా) పృథ్విపైకి వస్తారు. మంచి ఆత్మలకీ లభిస్తారు, వారికి యథార్థ భక్తి జ్ఞానమును వినిపిస్తారు. పరమాత్మా తత్వజ్ఞానమును తన ముఖ కమలం నుండి ఉచ్చారణ చేసి లోకోక్తులు, సాఖీలు, శబ్దావలి, దోహాలు మరియు చౌపాయి రూపంలో పదాల ద్వారా తెలుపుతారు. అందుచేత ప్రసిద్ధ కవి యొక్క ఉపాధిని కూడ పొందుతాడు. కవుల మాదిరి ఆచరణ చేస్తు పృథ్విపై సంచరిస్తూ ఉంటారు. భక్తి యొక్క గుప్త మంత్రములని ఆవిష్కరింపచేసి సాధకులకీ చెబుతారు. భక్తి చేయదానికి ప్రేరణనిస్తారు.

ప్రమాణం చూడండి క్రింద ఇవ్వబడిన వేద మంత్రముల ఫోటోకాపీలు ఈ పుస్తకంలోని పేజి **101** పై.

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 86 మంత్రము 26-27, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 82 మంత్రము 1-2, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రము 16-20, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 94 మంత్రము 1, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 95 మంత్రము 2, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 54 మంత్రము 3, ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 20 మంత్రము 1

మరియు ఇంకా అనేక వేద మంత్రములలో పైన తెలిపిన ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే పరమాత్మా

మనిషిలాగా నరాకారరుడని. శ్రీమద్భగవత్ గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32 మరియు 34లో కూడ ప్రమాణం ఉంది. గీతా జ్ఞాన ధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! పరమ అక్షర బ్రహ్మ తన ముఖ కమలం నుండి తత్వజ్ఞానమును పలికి చెబుతారు, ఆ సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ యొక్క వాణిలో యజ్ఞముల అనగా ధార్మిక అనుష్టానముల సమాచారం విస్తారముగా ఇవ్వబడినది. దానిని తెలుసుకొని సర్వ పాపముల నుండి ముక్తుడవు అయ్యేదవు. తరువాత గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 34లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఆ జ్ఞానమును నీవు తత్వదర్శి సంత్ వద్దకు వెళ్లి అర్థం చేసుకో. వారికి దండవత్ ప్రణామం చేసి వినయపూర్వకముగా ప్రశ్నించడం వలన ఆ తత్వదర్శి సంత్ నీకు తత్వజ్ఞాన ఉపదేశం ఇస్తారు.

ఈ ప్రమాణాలు మీకు తెలియజేయబడ్డాయి మరియు విశేషమైన విషయం ఏమనంటే గీతా నాలుగు వేదాల సారాంశము. ఇందులో సాంకేతిక జ్ఞానము అధికముగా ఉంది. ఇది కూడ స్పష్టం అయింది ఏమనంటే తత్వజ్ఞానం గీతా జ్ఞానము కంటే భిన్నముగా కూడ ఉన్నది. అది కేవలం తత్వదర్శి సంత్‌యే తెలుసుకొనగలరు, ఎవరినైతే పరమ అక్షర బ్రహ్మ స్వయముగా భూవిపైకి వచ్చి కలుస్తారు.

<u>ప్రశ్న 28 :-</u> ఏ-ఏ పుణ్యాత్మా, మహాత్ములకీ పరమాత్మా కలిసి/లభించి ఉన్నారు?

సమాధానము :- పరమాత్మా నాలుగు యుగాల్లో ప్రకటితులై జ్ఞానమును వినిపిస్తారు. 1. సతయుగంలో "సత్యసుకృత్" నామంతో, 2. త్రేతా యుగంలో "మునింద్ర" నామంతో, 3. ద్వాపర యుగంలో "కరుణామయ్" నామంతో, 4. కలియుగంలో "కబీర్" నామంతో పరమేశ్వరులు ప్రకటితమై ఉండినారు. సూక్ష్మవేదంలో చెప్పబడినది

సతయుగ్ మే సత్‌సుకృత్ కహ్ టేరా, త్రేతా నామ్ మునిన్ద్ర మేరా ॥
ద్వాపర్ మే కరుణామయ్ కహాయా, కలయుగ్ నామ కబీర్ ధరాయా ॥

"ఎవరేవరికీ లభించినారు పరమాత్మా"

కలియుగంలో పరమేశ్వరుడు ఏ-ఏ మహాన్ ఆత్మలకీ కలిసినారో, వారికీ తత్వజ్ఞానమును చెప్పిరి, దాని సంక్షిప్త వర్ణన నేను చేస్తాను :-

"సంత్ ధర్మదాస్‌గారితో మొదటిసారి పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారి సాక్షాత్కారము"

1. శ్రీ ధర్మదాస్ గారు బనియా జాతి నుండి ఉండిరి, వారు బాందవగఢ్ (మధ్యప్రదేశ్) లో నివసించు చాలా ధనవంత వ్యక్తులుండిరి. వారికి భక్తి ప్రేరణ బాల్యం నుండియే ఉండింది. అందుచేత ఒక రూపదాస్ నామంకల వైష్ణవ సంత్‌ని గురువుగా ధారణ చేసి ఉండిరి. హిందూ ధర్మంలో జన్మ అవుటచేత సన్త రూపదాస్‌గారు, శ్రీ ధర్మదాస్‌గారికి రామ్ కృష్ణ, విష్ణు మరియు శంకరుల భక్తి చేయమని చెప్పేవారు. ఏకాదశి వ్రతం, తీర్థాలపై భ్రమణం చేయుట, శ్రాద్ధ కర్మ, పిండాలు పెట్టుట మొదలగు క్రియలు చేయు సలహా ఇచ్చి యుండిరి. గురు రూపదాస్‌గారి ద్వారా చెప్పబడిన సర్వ సాధనా శ్రీ ధర్మదాస్‌గారు పూర్తి శ్రద్ధతో చేసేవారు. గురు రూపదాస్‌గారి ఆజ్ఞని తీసుకొని ధర్మదాస్‌గారు మథురా నగరిలో తీర్థ-దర్శనం, తీర్థ స్నానం చేయుటకు మరియు గిరిరాజ్(గోవర్ధన్) పర్వతం చూడదానికి పోయిఉండిరి. పరమ అక్షర బ్రహ్మ ఒక జిందా మహాత్మా యొక్క వేషభూషయందు ధర్మదాస్‌గారికి స్వయం మథురా నగరంలో కలిసిరి. శ్రీ ధర్మదాస్‌గారు ఆ తీర్థ తటాకంయందు స్నానం చేసిరి ఎందులోనైతే శ్రీ కృష్ణుడుగారు బాల్యంలో స్నానం చేసేవారు. తరువాత అదే జలముతో ఒక లోటా నింపుకొని వచ్చిరి. భగవాన్ శ్రీ కృష్ణుడిగారి ఇత్తడి

మూర్తి(సాలిగ్రామ్) చరణాలపై పోసి రెండవ గిన్నెలో పోసుకొని చరణామృతముగా చేసుకొని తాగిరి. తరువాత సాలిగ్రామ్‌ని స్నానం చేయించి తన కర్మకాండని పూర్తి చేసిరి. ఒక స్థానమును చేసుకొని అనగా శుభ్రపరుచుకొని మరియు ఆవు పేడతో భూమిని అలుక్కోని దానిపై స్వచ్ఛమైన బట్టను వేసుకొని శ్రీమద్ భగవత్‌గీతా పఠించదానికి కూర్చుండిరి. ఈ సర్వ క్రియలు ఎప్పుడైతే ధర్మదాస్‌గారు చేయుచుండిరో, పరమాత్మా జిందా వేషంలో కొంత దూరంలోనే కూర్చొని చూచు చుండిరి. ధర్మదాస్‌గారు కూడ చూచు చుండిరి ఏమనంటే ఒక ముస్లిం సంత్ నా భక్తి క్రియలని చాలా ధ్యానపూర్వకముగా చూస్తు ఉండినాడు, ఇతనికి మన హిందూల సాధనా నచ్చినట్టు అనిపిస్తోంది. ఇందువలన శ్రీమద్ భగవత్ గీతా పఠనం కొంత పెద్ద ధ్వనితో చేయసాగాడు మరియు హింది అనువాదం కూడ చదవసాగాడు. పరమేశ్వర్ లేచి ధర్మదాస్‌గారి వద్దకు వచ్చి కూర్చుండిరి. ధర్మదాస్‌గారికి తన సందేహం సరియైనదిగా అనిపించింది ఏమనంటే వాస్తవంలో ఈ జిందా వేషధారి బాబాకీ మన ధర్మపు భక్తి మార్గము మంచిగా అనిపిస్తున్నది. ఇందువలన ఆ రోజున గీతా యొక్క కొన్ని అధ్యాయంలు చదివిరి మరియు వాటి అర్థం కూడ వినిపించిరి. ఎప్పుడైతే ధర్మదాస్‌గారు తమ దైనిక/రోజువారి భక్తి కర్మలు పూర్తిచేసిరో, అప్పుడు పరమాత్మా అనిరి ఏమనంటే హే మహాత్మాగారు, మీ శుభ నామము ఏమిటి? ఏ జాతివారు. మీరు ఎక్కడ నివాసం ఉంటారు? ఏ ధర్మ పంథ్‌తో కలిసియున్నారు? కృపతో చెప్పగలరని మనవి. నాకు మీ జ్ఞానము చాలా బాగా అనిపించింది, నాకు కూడ భక్తి జ్ఞానమును వినిపించండి. మీది చాలా కృప అవుతుంది.

ధర్మదాస్‌గారు సమాధానం ఇచ్చిరి :- నా పేరు ధర్మదాస్, నేను బాంధవగఢ్ నివాసిని, వైశ్య కులస్థుదను. నేను వైష్ణవ పంథ్‌చే దీక్షితుడిగా ఉన్నాను, హిందూ ధర్మంలో జన్మించి యున్నాను. నేను పూర్ణ నిశ్చయంతో మరియు సరిగ్గా అర్థంచేసుకొని వైష్ణవ పంథ్‌ను/మార్గమును ఎంచుకొని దీక్షని తీసుకొంటిని. మా గురుదేవులు శ్రీ రూపదాస్‌గారు. ఆధ్యాత్మ జ్ఞానముచే పరిపూర్ణుడిగా ఉన్నాను నేను. వేరెవ్వరి మాటల్లో వచ్చేవాడిని కాను నేను. రామ్-కృష్ణ ఎవరైతే విష్ణువు అవతారమో మరియు భగవాన్ శంకరుల పూజ కూడ చేస్తాను, ఎకాదశి వ్రతం కూడ ఉంచుతాను. తీర్థాలకీ కూడ వెళ్లుతాను, అక్కడ దానం కూడ చేస్తాను. సాలిగ్రామం యొక్క పూజా నిత్యం చేస్తాను. ఇది పవిత్ర పుస్తకం శ్రీమద్ భగవత్ గీతా, దీనిని నిత్య పఠనం చేస్తాను. నేను మా పూర్వజనుల, ఎవరైతే స్వర్గస్థులైరో, శ్రాద్ధం కూడ పెడుతాను. పిండదానం కూడ చేస్తాను. నేను ఎలాంటి జీవ హింస చేయను, మాంసం, మదిరా, తంబాకు సేవనం చేయను.

పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారు అడిగిరి ఏమనంటే మీరు ఏ పుస్తకమునైతే చదువుచుండిరో దాని పేరు ఏమి ఉందేను?

ధర్మదాస్‌గారు చెప్పిరి ఏమనంటే ఇది శ్రీమద్ భగవత్ గీతా. మేము శుభ్రముగ ఉంటాము, శుద్రులని దగ్గరకు కూడ రానివ్వము.

<u>ప్రశ్న 29 :-</u> (కబీర్‌గారు జిందా రూపంలో) మీరు ఏ నామంను జపిస్తుంటారు?

సమాధానము :- (ధర్మదాస్‌గారిది)మేము హరే కృష్ణ, కృష్ణ-కృష్ణ హరే-హరే, ఓమ్ నమ: శివాయ్, ఓమ్ భగవతే వాసుదేవాయ్ నమ:, రాధే-రాధే శ్యామ్ మిలాదే, గాయత్రి మంత్ర జపం **108** సార్లు ప్రతిరోజు చేస్తాను. విష్ణు సహస్రనామ జపము కూడ చేస్తాను.

<u>ప్రశ్న 30 :-</u> (జిందా బాబాగారు) హే మహాత్మా ధర్మదాస్! గీతా యొక్క జ్ఞానమును ఎవరు ఇచ్చినారు?

సమాధానము : - (ధర్మదాస్‌గారు) సమస్తానికి యజమాని సర్వశక్తిమంతుడైన భగవాన్ శ్రీ కృష్ణుడుగారు, వీరు శ్రీ విష్ణువులు కూడ.

<u>ప్రశ్న 31 :-</u> (జిందా బాబా రూపంలో పరమాత్మాది) :- మీ పూజ్య దేవులు శ్రీ కృష్ణుడు అనగా శ్రీ విష్ణువుగారు. వారు చెప్పిన భక్తి జ్ఞానమే ఈ గీతా శాస్త్రము.

హే ధర్మదాస్! ఒక రైతుకి వృద్ధాప్యంలో పుత్రుడు కలిగినాడు. రైతు ఆలోచన చేసినాడు ఏమనంటే ఎప్పటివరకైతే పుత్రుడు వ్యవసాయం చేయు యోగ్యుడవుతాడో, అప్పటివరకు నా మృత్యువు అవుతుంది. ఇందువలన అతను వ్యవసాయం చేయు విధానంను తన అనుభవంను ఒక నోట్‌బుక్ (రిజిష్టర్‌లో) లో రాసినాడు. తన పుత్రుడితో అనినాడు ఏమనంటే కుమారా! ఎప్పుడైతే నీవు యువకుడవుతావో నా ఈ రిజిష్టర్‌లో రాయబడిన నా అనుభవాన్ని పదే పదే చదువు. దీని ప్రకారం వ్యవసాయం చేయ్. కొన్ని రోజుల తరువాత తండ్రి చనిపోయినాడు, పుత్రుడు ప్రతిరోజు తన తండ్రి అనుభవాన్ని పఠించడం చేయసాగాడు. కానీ పంట విత్తనం మరియు విత్తడం, సంరక్షణ ఆ అనుభవంకు వ్యతిరేకంగా చేసేవాడు. అట్లయితే ఆ పుత్రుడు తన వ్యవసాయంలో సఫలతా పొందుతాడా?

సమాధానం :- (ధర్మదాస్‌ది) : ఈ విధంగా అయితే పుత్రుడు నిర్ధనుడవ్వగలడు. అతనికైతే తండ్రి రాసిన అనుభం ప్రకారం ప్రతిఒక్క కార్యము చేయవలిసి ఉంటుంది. అతనైతే మూర్ఖ పుత్రుడు.

<u>ప్రశ్న 32 :-</u> (బాబా జిందా రూపంలోని భగవానులు) హే ధర్మదాస్‌గారు! గీతా శాస్త్రము మీ పరమపితా భగవాన్ కృష్ణుడు అవతారం విష్ణువుగారి అనుభవం మరియు మీకు ఆదేశం ఉంది ఏమనంటే ఈ గీతా శాస్త్రలో రాయబడిన నా అనుభవాన్ని చదివి దానికి అనుగుణంగా భక్తి చేసినట్లయితే మోక్షం ప్రాప్తింపగలదు. మీరు గీతాలో రాసినట్లు శ్రీ కృష్ణుడి ఆదేశానుసారం భక్తి చేస్తున్నారా? గీతాలో ఆ మంత్రముల జపము చేయమని రాసి ఉందా ఏమి? ఎవైతే మీ గురువుగారు మీకు జపము చేయడానికి ఇచ్చియున్నారు?(హరేరామ్-హరేరామ్, రామ్-రామ్ హరే-హరే, హరే కృష్ణ-హరే కృష్ణ, కృష్ణ-కృష్ణ హరే హరే, ఓమ్ నమ:శివాయ్, ఓమ్ భగవతే వాసుదేవాయ నమ:, రాధే-రాధే శ్యామ్ మిలాదే, గాయత్రి మంత్రం మరియు విష్ణు సహస్రనామం) ఏమి గీతాలో ఏకాదశి వ్రతం చేయుటు మరియు శ్రాద్ధం తీయుట, పిండదానము క్రియలు చేయు ఆదేశం ఉందా?

సమాధానము :- (ధర్మదాస్‌గారు) లేదు.

<u>ప్రశ్న 33 :-</u> (పరమేశ్వరులు) అట్లయితే మీరు కూడ ఆ రైతు కొడుకు చేసినట్లే చేయుచుంటిరి, ఎవ్వరైతే తండ్రి ఆజ్ఞని పాలించకా మనస్సుకు నచ్చిన విధానంతో తప్పుడు విత్తనాన్ని తప్పుడు సమయంలో నాటి మూర్ఖత్వం యొక్క ప్రమాణం ఇచ్చుచుండేను. ఎవరినైతే మీరు మూర్ఖుడు అన్నారు. ఏమి మీరును ఆ రైతు మూర్ఖపు కొడుకు కంటే తక్కువ అవుతారా?

ధర్మదాస్ అనిరి :- హే జిందా! మీరు ముస్లిం ఫకీరులు. ఇందువలనే మా హిందూ ధర్మపు భక్తి క్రియలని మరియు మంత్రములని తప్పు అని చెప్పుచుంటిరి.

సమాధానము :- (కబీర్‌గారు జిందారూపంలో) హే స్వామి ధర్మదాస్‌గారు! నేను ఏమియు అనడంలేదు, మీ ధర్మగ్రంథాలు అనుచున్నవి ఏమనంటే మీ ధర్మపు ధర్మగురువులు మీకు శాస్త్రవిధిని త్యాగం చేయించి మనస్సు నచ్చిన ఆచరణని ఆచరింపచేయుచుంటిరి, ఏదైతే మీ గీతా అధ్యాయం **16** శ్లోకం **23-24**లో కూడ చెప్పబడినది హే అర్జున్! ఏ సాధకుడైతే శాస్త్రవిధానంను త్యాగం చేసి

మనస్సుకు నచ్చిన ఆచరణ చేస్తాడో అనగా మనస్సుకు నచ్చిన మంత్ర జపం చేస్తాడో, మనస్సు నచ్చిన శ్రాద్ధం కర్మలు మరియు పిండాలు పెట్టు కర్మలు మరియు వ్రతములు మొదలగునవి చేస్తాడో, అతనికైతే ఎలాంటి సిద్ధి ప్రాప్తించదు, సుఖమును ప్రాప్తించదు మరియు గతి అనగా ముక్తి లభించదు, ఇందువలన వ్యర్థమైనది. గీతా అధ్యాయం **16** శ్లోకం **24**లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఇందుచేత నీ కోసం కర్తవ్యం అనగా ఏ భక్తి కర్మలైతే చేయ్యాలో మరియు అకర్తవ్యం (ఏ భక్తి కర్మలు చేయకూడదో) స్థితిలో శాస్త్రములే ప్రమాణములు. ఆ శాస్త్రములలో చెప్పబడిన భక్తి కర్మలు చేయడంచేతనే లాభం అవుతుంది.

ధర్మదాస్‌గారు :- హే జిందా! నీవు నీ నాలుకని ముడుచుకో, నాచేత ఇంకా వినుటకాదు.జిందా రూపంలో ప్రకటిత పరమేశ్వరులు అనిరి, హే వైష్ణవ మహాత్మా ధర్మదాస్‌గారు! సత్యము ఇంతయే చేదుగా ఉంటుంది ఎంతైతే వేప ఉంటుంది, కానీ రోగికీ చెదు ఔషధి ఇష్టంలేకపోయినా సేవించాల్సి ఉంటుంది. అందులోనే అతని హితము ఉంటుంది. ఒకవేళ మీరు బాదపడుతున్నట్లయితే నేను ఇక నడుస్తాను. ఇంత చెప్పి పరమాత్మా (జిందా రూపధారి) అన్తర్ధ్యానం అయ్యిరి. ధర్మదాస్‌గారికీ చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది మరియు ఆలోచించసాగిరి ఏమనంటే ఇతను ఏదో సామాన్య సంత్ కాకుండేను. ఇతను పూర్ణ విద్వాన్ పురుషుదు అనిపిస్తున్నాదు. ముస్లిం అయి కూడ హిందూ శాస్త్రముల పూర్ణ జ్ఞానము ఉంది. ఇతను ఎద్దైన దేవుడు అవగలదు. ధర్మదాస్‌గారు లో లోపల అయితే అంగీకరించు చుండిరి ఏమనంటే నేను గీతా శాస్త్రంకు విరుద్ధముగా సాధనా చేయుచుంటిని అని. కానీ అభిమానవశంతో స్వీకరించలేకపోవుచుంటిరి. ఎప్పుడైతే పరమాత్మా అన్తర్ధ్యానులైరో పూర్ణ రూపముగా విరిగిపోయిరి ఏమనంటే నా భక్తి గీతాకీ విరుద్ధముగా ఉంది. నేను భగవానుల ఆజ్ఞని అవహేళన చేయుచున్నాను. నా గురుదేవులు రూపదాస్‌గారికి కూడ వాస్తవిక భక్తి విధాన జ్ఞానము లేదు. ఇప్పుడైతే ఈ భక్తి చేయుట, చేయకపోవుటచే సమానమే, వ్యర్థమైనది. చాలా దు:ఖి మనస్సుతో అటు ఇటు చూడసాగాడు మరియు లోపలినుండి హృదయంతో పిలవసాగాడు ఏమనంటే నేను ఎలాంటి అర్థంచేసుకోలేనివాన్ని. సర్వ సత్యమును చూసి కూడ ఒక పరమాత్మా తుల్య మహాత్మాని నా తెలివితక్కువ తనంతో మరియు మొండితనంతో కోల్పోతిని. హే పరమాత్మా! ఒకసారి ఆ సంత్‌యే మరల లభిస్తే నేను నా మొండితనంను విడిచి వినమ్ర భావంతో సర్వజ్ఞానమును అర్థంచేసుకుంటాను. దినంలో ఎన్నోమార్లు హృదయంతో పిలిచి రాత్రిలో పడుకుండినాడు. రాత్రి అంతా అటు ఇటు దొర్లుతూ ఉండినాడు. ఆలోచిస్తూ ఉండినాడు హే పరమాత్మా! ఇదేమి జరిగినది. సర్వ సాధనా శాస్త్రవిరుద్ధముగా చేయుచున్నాను. ఆ పరిస్థా/దేవకుమారుదు నా కళ్లు తెరిపించినాడు. నా ఆయువు **60** సంవత్సరాలు అయి ఉంది. ఇక తెలియదు ఆ దేవుడు (జిందా రూపి) మరల లభిస్తాడో? లభించడో? ప్రాత:కాలంలో లేచినాడు. మొదట అన్నం చేయసాగాడు. ఆ రోజు భక్తి యొక్క ఏ క్రియ చేయలేదు. మొదటిరోజు అడవిలో కొన్ని కట్టెలు కొట్టి ఉంచేను. వాటిని పొయ్యిలో మండించి భోజనం చేయసాగాడు. ఒక కట్టె పెద్దది ఉండేను. దాని మధ్యలో డొల్లగా ఉండేను. అందులో ఎన్నో చీమలు ఉండినవి. ఎప్పుడైతే ఆ కట్టె మండుతూ-మండుతూ చిన్నదైపోయిందో అప్పుడు దాని వెనుక భాగము ధర్మదాస్‌గారికి కనిపించగా చూసిరి ఆ కట్టె చివరి భాగంలో కొంత చిక్కటి ద్రవం మండుచుండేను. చీమలు బయటపడదానికి ప్రయత్నిస్తుండేను, అవి ఆ చిక్కటి ద్రవంలో పడి మండి చనిపోవుచున్నవి. కొన్ని ముందు భాగంలో అగ్నిలో మండి మరణించుచుండేను. ధర్మదాస్‌గారు విచారం చేసిరి. ఈ కట్టె చాలా కాలిపోయినది, ఇందులో ఎన్నో చీమలు కాలి భస్మం అయినవి.

అదే సమయంలో అగ్నిని ఆర్పెసిరి. విచారం చేయసాగిరి ఈ పాపయుక్త భోజనాన్ని నేను తినను. ఎద్దైన సాధు సంత్‌లకీ తినిపించి నేను ఉపాసం ఉంటాను. దీనిచేత నా పాపములు కూడ తక్కువ అవుతాయి. ఈ విచారము చేసి సర్వ భోజనాన్ని ఒక పళ్లెములో ఉంచి సాధువును అన్వేషిస్తూ వెళ్లినాడు. పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారు వేరే వేషభూష తయారుచేసుకొనిరి హిందూ సాధువులాగా. ఒక వృక్షం కింద కూర్చొనిరి. ధర్మదాస్‌గారు సాధువును చూసిరి. వారి ఎదుట భోజనం పళ్లెమును ఉంచి అనిరి ఏమనంటే హే మహాత్మా గారు! భోజనం తినండి. సాధు రూపంలో పరమాత్మా అనినారు తెండి ధర్మదాస్! ఆకలి వేయుచున్నది. తన నామంతో సంభోదించగానే ఆశ్చర్యమైతే వేసింది కానీ అధిక ధ్యానం ఇవ్వలేదు. సాధురూపంలో విరాజిత పరమాత్మా తన చెంబు నుండి కొంత జలమును చేతిలో తీసుకొనిరి మరియు కొంత వాణిని తన ముఖనుండి ఉచ్చరించి భోజనంపై జలమును చిలకరించిరి. భోజనమంతయు చీమలు అయినవి. చీమలచే పళ్లెము ఖాళీ అయినది. చీమలు తమ గుడ్లని నోటిలో తీసుకొని బయటకు వెళ్లుటకు ప్రయత్నం చేయసాగినవి. పరమాత్మా కూడ పాత జిందా మహాత్మారూపములోకి మారిపోయిరి. అప్పుడు అనిరి ఏమనంటే ధర్మదాస్ వైష్ణవ సంత్! మీరు అనుచుంటిరి మీరైతే ఎలాంటి జీవ హింస చేయరని, మీ కంటే కసాయివాడు కూడ తక్కువ హింసకుడు. మీరైతే కోట్ల జీవుల హింసా చేసినారు. ధర్మదాస్‌గారు అదే సమయంలో సాధువుగారి చరణాలలో పడిపోయిరి మరియు పూర్వం దినంలో అయిన తప్పుకు క్షమని యాచించిరి మరియు ప్రార్థన చేసిరి ఏమనంటే హే ప్రభు! అజ్ఞాని అయిన నన్ను క్షమించండి. నేను ఎక్కడివాడిని కాలేకుంటిని ఎందుకంటే మొదటి సాధనా పూర్ణరూపముగా శాస్త్ర విరుద్ధమైనది. దానిని చేయుటచేత ఏమియు లాభము లేదు, ఇది మీరు గీతా ద్వారా ప్రమాణీకరించినారు. శాస్త్రానుకూల సాధనా ఎవరిద్వారా లభిస్తుంది, ఇది కూడ మీరే చెప్పండి. నేను మీ ద్వారా పూర్ణ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము వినుటకు ఇష్టతతో ఉన్నాను. కృపతో ఈ కింకరుడిపై దయను చూపి నాకు ఆ జ్ఞానమును వినిపించండి, దానిచేత నా మోక్షం అగుగాకా.

"వ్రతం చేయుట గీతా అనుసారం ఎలాంటిది?"

పరమేశ్వర్ (జిందా సాధు రూపంలో) అనిరి ఏమనంటే హే ధర్మదాస్! మీరు ఏకాదశి వ్రతమును చేస్తారు. శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం **6** శ్లోకం **16**లో చేయకూడదని చెప్పినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! ఈ యోగం (భక్తి) అయితే అధికముగా తినువారిది మరియు మొత్తమే తిననివారిది అనగా ఈ భక్తి వ్రతము ఉంచువారిది, అధికముగా నిద్రించువారిది మరియు అధికముగా మెల్కోనువారిది సఫలం అవదు. ఈ శ్లోకంలో వ్రతం ఉండటం పూర్ణ రూపముగా వద్దనే అన్నారు. చూడండి మీ గీతని తెరచి, ధర్మదాస్‌గారికి గీతా శ్లోకాలు గుర్తుకు ఉండేను ఎందుకంటే ప్రతిరోజు పఠనం చేసేవారు. అయినా కూడ ఆలోచించారు ఏమనంటే జిందా మహాత్మా ఎక్కడైన నారాజు అవుతారెవెూ, ఇందుకోసమని గీతాని తెరిచి అధ్యయం **6** శ్లోకం **16** ను చదివినారు మరియు స్వీకరించినారు ఏమనంటే మీరు నా కళ్లు తెరిపించినారని.మీరైతే పరమాత్మా స్వరుపులుగా అనిపిస్తున్నారు.

"శ్రాద్ధం-పిండదానం చేయుట గీతా అనుసారం ఎలాంటివి?"

మీరు శ్రాద్ధం మరియు పిండాలు పెడుతారు. గీతా అధ్యాయం **9** శ్లోకం **25**లో స్పష్టం చేయబడినది ఏమనంటే భూతములను పూజించువారు భూతములకే ప్రాప్తింపబడుతారు. శ్రాద్ధం

తీయుట, పిండాలు పెట్టుట ఇదంతా భూత పూజయే, ఇది వ్యర్థమైన సాధనా.

"శ్రాద్ధం - పిండదానం యెడల రుచి ఋషి యొక్క అభిమతం"

మార్కెండేయ పురాణంలో "రౌచ్య ఋషి యొక్క జన్మ" కథ వస్తుంది. ఒక ఋషి రుచి ఉండేను. ఆయన బ్రహ్మచర్యమును పాటిస్తు వేదాల అనుసారం సాధన చేయుచుండేను. వివాహం చేసుకొనలేదు. రుచి ఋషి యొక్క తండ్రి, తాత, ముత్తాత మరియు మూడవ తాత అందరూ పితరుల(భూతం) యోని యందు ఆకలితో-దాహంతో సంచరించు చుండిరి. ఒకరోజు ఆ నలుగురు రుచి ఋషికి దర్శనం ఇచ్చిరి మరియు అనిరి హే కుమారా! మీరు వివాహం ఎందుకు చేసుకోలేదు? వివాహం చేసుకొని మాకు శ్రాద్ధం పెట్టు. రుచి ఋషి అనిరి ఏమనంటే హే పితామహులారా! వేదాల్లో ఈ శ్రాద్ధం మొదలగు కర్మలని అవిద్యా అని చెప్పినారు, మూర్ఖుల కార్యము అని అనినారు. మరి మీరు ఎందుకు నన్ను అటువంటి కర్మ చేయమని చెప్పుచున్నారు?

పితరులు అనిరి ఏమనంటే ఈ విషయం సత్యమైనదే శ్రాద్ధం తీయుట మొదలగు కర్మలని వేదాలలో అవిద్యా అనగా మూర్ఖుల కార్యములని చెప్పినారు. తరువాత ఆ పితరులు వేదవిరుద్ధ జ్ఞానమును చెప్పి రుచి ఋషిని భ్రమింపనైతే చేసినారు ఎందుకంటే మోహం కూడ అజ్ఞానముకు మూలమే. మార్కెండేయ పురాణంలోని ప్రకరణచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే వేదాల్లో మరియు వేదాల సంక్షిప్త రూపమైన గీతాలో శ్రాద్ధం-పిండాలు పెట్టుట మొదలగు భూత పూజ కర్మలు నిషిద్ధమని చెప్పినారు, అవి చేయకూడదు. ఆ మూర్ఖపు ఋషులు తన పుత్రుడిని కూడ శ్రాద్ధం చేయుటకు వివశుడిని చేసిరి. ఆయన వివాహం చేసుకున్నాడు, ఆయనచే రౌచ్య ఋషి జన్మ అయినది, కుమారున్ని కూడ పాపంలో భాగస్థుడిగా చేసుకొనినారు.

❁ గాయత్రి మంత్ర జపము చేస్తామో, అది యజుర్వేదం అధ్యాయం **36** యొక్క **3**వ మంత్రము, దాని ముందు "ఓమ్" అక్షరం లేదు. ఒకవేళ "ఓమ్" అక్షరమును ఈ వేద మంత్రంతో జోడించినట్లయితే పరమాత్మని అవమానించినట్లే ఎందుకంటే ఓమ్ అక్షరం అయితే బ్రహ్మ జపమంత్రము. యజుర్వేదం అధ్యాయం **36** మంత్రం **3** లో పరమ అక్షర బ్రహ్మ యొక్క మహిమా ఉంది. ఒకవేళ ఎవరైన అజ్ఞాని వ్యక్తి లేఖ రాస్తున్నాడు ప్రధానమంత్రిగారికి మరియు రాయుచున్నాడు సేవ యందు 'ముఖ్యమంత్రిగారు" అని అయితే అతడు ప్రధానమంత్రిగారిని అవమానిస్తున్నట్లు. ఇక విషయం మిగిలింది ఈ మంత్రం యజుర్వేదం **36** వ అధ్యాయం **3**వ మంత్రమును పదే-పదే జపించడం గురించి, ఈ క్రియ మోక్షదాయకమైనది కాదు. మంత్రం యొక్క మూల శ్లోకం ఇలా ఉంది :-

భూర్భువ: స్వ: తత్ సవితు వరేణియమ్ భృగో దేవస్య ధీమహి ధీయో యోన: ప్రచోదయాత్ ।

అనువాదం:- (భూ:) స్వయంభూ పరమాత్మా పృథ్వీ లోకంను (భవ:) గోలోకం మొదలగు భవనాలని వచనంచేత ప్రకటింపచేయువారు (స్వ:) స్వర్గలోకం మొదలగునవి సుఖ ధామంలు. (తత్) ఆయన (సవితు:) ఆ సర్వంనకు జనకుడు పరమాత్మయే. (వరేణియమ్) సర్వ సాధకులు వరణం చేయ యోగ్యుడు అనగా మంచి ఆత్మలకీ భక్తి యోగ్యుడు. (భృగో) తేజోమయ అనగా ప్రకాశవంతమైన (దేవస్య) పరమాత్మా యొక్క (ధీమహి) ఉన్నత విచారమును ఉంచుతూ అనగా పెద్ద ఆలోచనతో (ధీ యో న: ప్రచోదయాత్) ఏవరైతే బుద్ధిమంతులతో సమానంగా విచారం చేస్తాడో, ఆ వివేకశీలుడైన వ్యక్తి మోక్షం యొక్క అధికారి అవుతాడు.

భావార్థము :- పరమాత్మా స్వయంభూవుడు. భూమి, గోలోకం మొదలగు లోకాల్ని

మరియు స్వర్గ లోకం కలదు వాటన్నింటిని సృష్టించినవాడు. ఆ ఉజ్వల పరమేశ్వరుడి భక్తి శ్రేష్ఠమైన భక్తులు ఈ విచారంను ఉంచుకొని చేయాలి ఏమనంటే ఏవరైతే పురుషోత్తము(సర్వ శ్రేష్ఠ పరమాత్మా)డో, ఎవరైతే సర్వ ప్రభువులకంటే శ్రేష్ఠుడో, ఆయన భక్తి చేయండి. ఆయనే సర్వ సుఖములు ప్రసాదించు ధాతా.

పై మంత్రము యొక్క ఇదే తెలుగు అనువాదం మరియు భావార్థము ఉంది. దీని సంస్కృత లేదా హిందీ అనువాదం చదువుతుండం వలన మోక్షం లేదు ఎందుకంటే ఇదైతే పరమాత్మా మహిమ యొక్క ఒక అంశము అనగా వేల వేద మంత్రాలనుండి యజుర్వేదం అధ్యాయం **36** మంత్ర సంఖ్య **3** కేవలం ఒక మంత్రమే. ఒకవేళ ఎవరైన నాలుగు వేదాలని కూడ చదువుతుండినా మోక్షం లభించదు. మోక్షం అవుతుంది వేదాల్లో వర్ణిత జ్ఞానాసారం భక్తి చేయడంచేత. ఉదహారణ :- విద్యుత్ యొక్క మహిమా ఏమిటంటే విద్యుత్ చీకటిని వెలుగుగా మారుస్తుంది, విద్యుత్ మోటరును నడిపిస్తుంది దానిచేత పంటలు పండించబడుతాయి. విద్యుత్ పిండి పదుతుంది మొదలగునవి చాలా ఉపయోగాలు విద్యుత్‌వి రాసి ఉన్నవి. ఒకవేళ ఏవరైన వ్యక్తి ప్రతిరోజు విద్యుత్ గుణములని పఠించినట్లయితే అతనికీ విద్యుత్ వలన కలుగు లాభం లభించదు. లాభం ప్రాప్తిస్తుంది విద్యుత్ కనెక్షన్ తీసుకోవడంచేత. కనెక్షన్ ఎలా ప్రాప్తించబడుతుంది? ఆ విధానంను ప్రాప్తింపచేసుకొని తరువాత విద్యుత్ గుణముల లాభమును పొందగలుగుతాడు. అంతేకానీ కేవలం విద్యుత్ మహిమని పాడటం వలన కాదు.

ఈవిధముగనే వేద మంత్రాల్లో అనగా శ్రీమద్ భగవత్ గీతా (ఎదైతే నాలుగు వేదాల సారమో) లో మోక్ష ప్రాప్తికోసం ఏ జ్ఞానము చెప్పబడినదో, దాని ప్రకారం ఆచరణ చేయడంవలన మోక్షం అను లాభం అనగా పరమేశ్వరుడి ప్రాప్తి అవుతుంది.

ప్రశ్న 34 :- (ధర్మదాస్‌గారిది) హే జింద! నాకైతే ఈ జ్ఞానము కూడ లేదు ఏమనంటే గీతాలో మోక్ష ప్రాప్తి జ్ఞానము ఎది-ఎక్కడ ఉన్నది? నేను గీతా అయితే చదివియున్నాను, కానీ అర్థం చేసుకోనలేదు. మా ధర్మగురువులు ఏ భక్తి అయితే చెప్పినారో, దాన్ని శ్రద్ధగా చేస్తు వస్తుంటిమి. సంవత్సరాలనుండి నడుస్తున్నది శాస్త్రవిరుద్ధ భక్తి ప్రవాహం సర్వభక్తులకీ సత్యము అనిపిస్తున్నది. ఏమి గీతాలో లిఖింపబడిన భక్తి విధానం పరిమితమైనదా?

సమాధానము(జిందా బాబాది) :- గీతాలో కేవలం బ్రహ్మ స్థాయి వరకు కల భక్తివిధానము రాసి ఉంది. పూర్ణ మోక్షం కోసం పరమ అక్షర బ్రహ్మ యొక్క భక్తి చేయవలిసి ఉంటుంది. గీతాలో పూర్ణ విధానం లేదు, కేవలం సంకేతం ఉంది. ఎక్కడంటే గీతా అధ్యాయం **17** శ్లోకం **23**లో చెప్పబడినది ఏమనంటే “సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మ ప్రాప్తికోసం “ఓమ్, తత్, సత్” ఈ మంత్రము నిర్దేశించబడినది. దీనిని స్మరించూ విధానం మూడు విధాలుగా ఉంది. ఈ మంత్రంలో ఓమ్ అయితే క్షర పురుషుడిది అనగా బ్రహ్మ మంత్రమైతే స్పష్టంగా ఉంది. కానీ “పర బ్రహ్మ” (అక్షర పురుషుడు) యొక్క మంత్రం “తత్” అయితే సాంకేతికంగా ఉంది, ఉపదేశికి సంత్ తెలుపుతారు. “సత్” ఈ మంత్రము పూర్ణ బ్రహ్మ (పరమ అక్షర బ్రహ్మ)ది, ఇది సాంకేతికమైనది, దీనిని కూడ తత్వదర్శి సంత్‌యే ఉపదేశికి చెబుతారు. తత్వదర్శి సంత్ వద్ద పూర్ణ మోక్ష మార్గము ఉంటుంది. ఏదైతే వేదాల్లో, గీతాలో మరియు పురాణాల్లో మరియు మిగతా ఉపనిషత్తుల్లో లేదు. తత్వజ్ఞాన సత్యతను ప్రమాణీకరించుట యందు గీతా మరియు వేదాలు సహకారంను అందిస్తాయి. ఏ భక్తి విధానమైతే వేదాలు-గీతలో కలదో, అది తత్వజ్ఞానములోను ఉంది. సూక్ష్మవేదం అనగా తత్వజ్ఞానములో వేదాల్లో మరియు గీతాలో వర్ణిత భక్తివిధానమైతే ఉ

ంది, దీనికి భిన్నముగా పూర్ణ మోక్షం పొందు సాధనా కూడ ఉంది. ఉదహరణ కోసం పదవ తరగతి పాఠ్యక్రమం తప్పుగా లేదు, కానీ అసంపూర్తిగా ఉంది. బి.ఎ., ఎమ్.ఎ. లో ఉందు పాఠ్యక్రమంలో పదవ తరగతి జ్ఞానం కూడ ఉంటుంది, దానికంటే ముందుగాకల జ్ఞానము కూడ ఉంటుంది. ఈ స్థితియే వేదాలు-గీతా మరియు సూక్ష్మవేద జ్ఞానములో కల భేదముగా తెలుసుకోండి.

__ప్రశ్న 35 :-__ (ధర్మదాస్‌గారు) గీతా మరియు వేదాల్లో ఈ ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే పూర్ణ మోక్ష మార్గము తత్వదర్శి సంత్ వద్దనే ఉంటుంది, వేదాలు మరియు గీతాలో లేదు. హే ప్రభు జిందా! నా సందేహానికి సమాధానమివ్వండి, మీ జ్ఞానము హృదయమును స్పృషిస్తున్నది, సత్యముగా కూడ ఉంది కానీ విశ్వాసం అయితే ప్రత్యేక్ష ప్రమాణంను చూసే అవుతుంది.

సమాధానము :- (జిందా పరమేశ్వరులది) గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 25 నుండి 30లో గీతా జ్ఞాన ధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! సర్వ సాధుకులు తమ సాధనని మరియు భక్తిని పాప నాశనం చేయునదిగానే అనగా మోక్షదాయకమైనదిగానే తెలుసుకొని చేస్తారు. ఒకవేళ వారు ఇది నిశ్చయించుకుంటే ఏమనంటే ఏ భక్తి చేయుచున్నారో, అది శాస్త్రానుకూలమైనది కాదని, వారు కూడ సాధనని విడిచిపెడుతారు. ఎలాఐతే కొందరు సాధకులు దేవతల పూజా రూపి యజ్ఞములు అనగా ధార్మిక అనుష్ఠానములని చేసియే పూజగా భావిస్తారు. మిగతా వారు బ్రహ్మ వరకే పూజ చేస్తారు. కొందరు కేవలం అగ్నిలో నెయ్యి మొదలగునవి వేసి అనుష్ఠానం చేస్తారు, దానిని హవనం అంటారు. (గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 25)

❁ అన్య యోగిజనులు అనగా భక్తజనులు కళ్లు, చెవులు, నోరు మూసుకొని క్రియలు చేస్తారు. అందులోని తమ మానవ జీవనాన్ని హవనం అనగా సమాప్తం చేసుకొంటారు. (గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 26)

❁ అన్య యోగిజనులు అనగా భక్తజనులు శ్వాసల రాకపోకలని ధ్యానంతో చూస్తు భక్తి సాధన చేస్తారు దానిచే వారు ఆత్మసంయమ సాధనా రూపి అగ్నిలో తమ మానవ జీవనాన్ని హవనం అనగా మానవ జీవనాన్ని పూర్తి చేసుకుంటారు, దానినే జ్ఞాన దీపముగా భావిస్తారు అనగా తమ సాధనని శ్రేష్ఠమైనదిగా భావిస్తారు. (గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 27)

❁ కొందరు అన్య సాధకులు ద్రవ్యం అనగా ధనంతో అగునట్టి యజ్ఞంలు అనగా ధార్మిక అనుష్ఠానములు చేస్తారు ఎలాఅంటే భోజనాలు పెట్టుట, చద్దర్లు-బట్టలు పంచుట, ధర్మశాలలు, బావులు నిర్మించుట, ఈ యజ్ఞములు చేస్తారు. కొందరు తపస్సు చేస్తారు, కొందరు యోగాసనాలు చేస్తారు. దీనినే పరమాత్మా ప్రాప్తి సాధనగా భావిస్తారు. ఎందరో సాధకులు అహింసా మొదలగు తీక్ష్ణ వ్రతములని చేస్తారు. ఎలాఅంటే ముఖముపై పట్టిని కట్టుకొని చెప్పులు లేకుండా నడవడం, చాలా రోజులు ఉపవాసం ఉంచడం మొదలగునవి. అన్య యోగిజనులు అనగా సాధకులు స్వాధ్యాయం అనగా ప్రతిరోజు ఎదో ఒక వేద గ్రంథంనుండి కొన్ని మంత్రములని పఠించడం, ఇది జ్ఞాన యజ్ఞం అనబడుతుంది, చేస్తు ఉంటారు. ఈ క్రియలనే మోక్షదాయకమైనవిగా భావిస్తారు. (గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 28)

❁ మరో యోగిజనులు అనగా భక్తజనులు ప్రాణవాయువుని (శ్వాసద్వారా) అపానవాయువులో పంపించు క్రియలు చేస్తుంటారు. అన్య యోగిజనులు దీనికి వ్యతిరేకముగా అపాన వాయువుని ప్రాణవాయువులోకి పంపించు క్రియ చేస్తుంటారు. కొందరు సాధకులు అల్పాహారిగా ఉంటారు. కొందరు యౌగిక క్రియలు చేస్తారు. ఎలాఐతే ప్రాణాయామం చేయు సాధకులు పాన-అపాన గతిని ఆపి శ్వాసలు తక్కువగా తీసుకుంటారు. ఇందులోనే తమ మానవ

జీవనాన్ని హవనం అనగా సమర్పించుకుంటారు. ఈ అందరూ తెలిపిన (అధ్యాయం 4 శ్లోకం **25** నుండి **30** వరకు) సాధకులు తమ-తమ యజ్ఞనములని అనగా ధార్మిక అనుష్టానములని చేసి భావిస్తారు ఏమనంటే మేము పాపమును నాశనం చేయునటువంటి సాధనయే చేస్తున్నామని. (గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 30)

❋ ఒకవేళ సాధకుల సాధనా శాస్త్రానుకూలమైతే హే కురుశ్రేష్ఠ అర్జున్! ఈ యజ్ఞంలో మిగిలిన అమృత భోగమును తిను సాధకులు సనాతన బ్రహ్మా అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మాకు ప్రాప్తింపబడుతారు మరియు యజ్ఞం అనగా శాస్త్రానుకూల సాధనా చేయనటువంటి పురుషులకైతే ఈ పృథ్వీలోకము కూడ సుఖదాయకము కాదు, అయినచో పరలోకం ఎలా సుఖదాయకం అవగలదు అనగా ఆ శాస్త్ర విరుద్ధ సాధకుడికి ఎలాంటి లాభము అవదు. ఈ ప్రమాణమే గీతా అధ్యాయం 16 శ్లోకం 23-24లోను ఉంది. (గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 31)

❋ గీతా జ్ఞాన ధాతా పైన **25** నుండి **30** వరకు కల శ్లోకాలచే స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే ఏ సాధకుడు ఎలాంటి సాధన చేస్తుండినా, దానిని మోక్షదాయకముగా మరియు సత్యముగా భావించే చేయుచున్నాడు. కానీ గీతా అధ్యాయం 4లోని శ్లోకం 32లో చెప్పినారు ఏమనంటే "యజ్ఞము అనగా ధార్మిక అనుష్టానముల యథార్థ జ్ఞానమును (బ్రహ్మణ: ముఖే) పరమ అక్షర బ్రహ్మా స్వయం తన ముఖ(నోటి) కమలం నుండి చెప్పి ఇస్తారు. (అది సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మా అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మా యొక్క వాణి అనబడినది. దానిని తత్వ్యజ్ఞానము అని కూడ అంటారు. దానినే ఐదవ వేదం(సూక్ష్మవేదం) కూడ అంటారు. ఆ తత్వ్యజ్ఞానములో భక్తి విధానము విస్తారముగా చెప్పబడినది. దానిని తెలుసుకొని సాధకుడు సర్వ పాపములనుండి ముక్తుడవుతాడు అనగా పూర్ణ మోక్షంకు ప్రాప్తింపబడుతాడు.

గమనిక:- గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32 యొక్క అనువాదంలో సర్వ అనువాదకులు ఒకే విధమైన తప్పును చేసి ఉంచిరి. "బ్రహ్మణ:" శబ్దం యొక్క అర్థం వేదం అని చేసి ఉంచినారు. "బ్రహ్మణ: ముఖే" అర్థం 'వేదం యొక్క వాణిలో' అనుట సరియైనది కాదు. ఆ అనువాదకులే గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో "బ్రహ్మణ:" యొక్క అర్థం సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మా చేసినారు అది సరియైనది. ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32 లో కూడ "బ్రహ్మణ:" యొక్క అర్థం సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మా అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మా చేయుట సరియైనది. ప్రమాణం కోసం చూడండి పై గీతా యొక్క శ్లోకాల ఫోటోకాపీలు ఇదే పుస్తకంలోని పేజి 186 నుండి.

❋ గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 34లో గీతా జ్ఞాన ధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే ఆ జ్ఞానమును (ఎదైతే పరమాత్మా తన ముఖ కమలం నుండి చెప్పి వినిపిస్తారు, ఎదైతే తత్వ్యజ్ఞానమో దానిని) నీవు తత్వదర్శి సంత్ దగ్గరకు వెళ్లి అర్థం చేసుకో. వారికీ దండవత్(సాష్టాంగ) ప్రణామం చేయుటచేత, కపటాన్ని విడిచి వినమ్రతతో ప్రశ్నించడం వలన తత్వదర్శి సంత్ నీకు తత్వ్యజ్ఞానమును ఉపదేశిస్తారు.

❋ దీనిచే ఇది కూడ సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే గీతాలోని జ్ఞానము పూర్ణముగా లేదు, కానీ తప్పుగాను లేదు. గీతా జ్ఞానధాతాకీ కూడ పూర్ణ మోక్షమార్గము యొక్క జ్ఞానము లేదు ఎందుకంటే తత్వ్యజ్ఞానము యొక్క సమాచారము గీతా జ్ఞానధాతకు లేదు, ఎదైతే పరమాత్మా (పరమ అక్షర బ్రహ్మా) తన ముఖ కమలంనుండి చెప్పి ఉంటారు. ఆయనే తత్వదర్శి సంత్ వద్దకీ వెళ్లమని చెప్పుచున్నారు.

❀ ఈ ప్రమాణమే యజుర్వేదం అధ్యాయం 4 మంత్రం 10లోను ఉంది. చెప్పబడినది ఏమనంటే పరమ అక్షర బ్రహ్మనైతే కొందరు "సమ్భవాత్" అనగా రామ-కృష్ణుడిలాగా ఉత్పన్నం అగు సాకారుడిగా చెబుతారు. కొందరు "అసమ్భవాత్" అనగా పరమాత్మా ఉత్పన్నం కాదు, ఆయన నిరాకారుడు. పరమేశ్వరుడు ఉత్పన్నం అవుతాడా లేదా ఉత్పన్నం కాదా, వాస్తవంలో ఎలా ఉంటారు? ఈ జ్ఞానము "ధీరాణామ్" తత్త్వదర్శి సంత్ చెబుతారు, వారిచే వినండి.

<u>ప్రశ్న 36 :-</u> (ధర్మదాస్‌గారిది) హే ప్రభు! హే జిందా! తత్త్వదర్శి సంత్ యొక్క గుర్తింపు ఏమిటి మరియు ప్రమాణిత సద్‌గ్రంథాల్లో ఎక్కడ ప్రమాణం ఉంది? మీ జ్ఞానము ఆత్మ లోపలి-బయటకు వెళ్లుచున్నది. గీతా యొక్క శబ్ద-శబ్ద యథార్థ భావార్థము మీ ముఖ కమలం నుండి విని యుగముల నుండి దాహంతో ఉన్న ఆత్మ తృప్తి చెందుతున్నది, తహతహలాడుచున్నది.

సమాధానము :- (జిందా పరమేశ్వరులది) పరమేశ్వరులు చెప్పిరి ఏమనంటే మొదట అయితే లక్షణాలు విను తత్త్వదర్శి సంత్ అనగా పూర్ణ జ్ఞాని సతగురువువి :-

గురు కే లక్షణ చార్ బఖానా, ప్రథమ్ వేద్ శాస్త్ర కో జ్ఞానా (జ్ఞాతా)।
దుజే హరి భక్తి మన్ కర్మ బానీ, తిసరే సమదృష్టి కర జానీ।
చౌథే వేద్ విధి సబ్ కర్మా, యహ్ చార్ గురు గుణ్ జానో మర్మా।

కబీర్‌సాగర్‌లోని అధ్యాయం "జీవ్ ధర్మ బోధ్" లోని పేజి 1960 పై ఈ అమృతవాణులు లిఖించబడి ఉన్నవి.

భావార్థము :- ఏవరైతే తత్త్వదర్శి సంత్ (పూర్ణ సతగురు) ఉంటారో, ఆయనలో నాలుగు ముఖ్య గుణములు ఉంటాయి :-

1. ఆయన వేదాలు మరియు అన్యముగాకల అన్ని గ్రంథముల పూర్ణ జ్ఞానిగా ఉంటారు.
2. ఆయన పరమాత్మా భక్తి మన-కర్మ-వచనంతో స్వయంగా చేస్తారు, కేవలం వక్తా-వక్తాలాగా ఉండదు,ఆయన చేయుట మరియు చెప్పుటలో ఎలాంటి అంతరం ఉండదు.
3. ఆయన సర్వ అనుయాయులని సమాన దృష్టితో చూస్తారు. చిన్న-పెద్ద అను భేదమును చూపరు.
4. ఆయన సర్వ భక్తి కర్మలు వేదానుసారంగా చేస్తారు మరియు చేయిస్తారు అనగా శాస్త్రానుకూల భక్తి సాధనా చేస్తారు మరియు చేయిస్తారు. ఈపైన తెలిపిన ప్రమాణం అయితే సూక్ష్మవేదంలోనిది ఏదైతే పరమేశ్వరులు తన ముఖకమలం నుండి చెప్పినారు. ఇప్పుడు మీకు శ్రీమద్ భగవత్‌గీతా యందు ప్రమాణం చూపిస్తాము ఏమనంటే తత్త్వదర్శి సంత్ యొక్క ఏమి గుర్తింపు చెప్పబడినది?

శ్రీమద్‌భగవత్ గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1లో స్పష్టంగా ఉంది :-

ఊర్ధ్వ మూలమ్ అధ: శాఖమ్ అశ్వత్థమ్ ప్రాహు: అవ్యయమ్।

ఛన్దాసి యస్య ప్రణాని, య: తమ్ వేద్ స: వేదవిత్ ॥

అనువాదం :- పైకి మూలం(వేర్లు) కల, కిందికి మూడు గుణముల రూపి శాఖలు కల తిరగబడి వ్రేలాడదీయబడిన సంసారరూపి రావి వృక్షముగా తెలుసుకోండి, దీనిని అవినాశి అంటారు ఎందుకంటే ఉత్పత్తి-ప్రళయం చక్రం ఎల్లప్పటికోసం నడుస్తు ఉంటుంది అందుచేత దీనిని అవినాశి అనినారు. ఈ సంసారరూపి వృక్షపు ఆకులు మొదలగునవి ఛన్ద అనగా భాగములు కలవు. (య తమ్ వేద్) ఎవరైతే ఈ సంసార రూపి వృక్షపు సర్వ భాగములని తత్త్వంతో తెలుసినవారో, (స:) ఆయన (వేదవిత్) వేదాల తాత్పర్యమును తెలిసినవారు అనగా ఆయనే తత్త్వదర్శి సంత్. ఎలాంటే గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32లో చెప్పినారు ఏమనంటే పరమ అక్షర బ్రహ్మ స్వయం పృథ్విపై

ప్రకటితులై తన ముఖ కమలం నుండి తత్వజ్ఞానమును విస్తారముగా చెబుతారు. పరమేశ్వరుడు తన వాణియందు అనగా తత్వజ్ఞానములో చెప్పినారు :-

కబీర్, అక్షర్ పురుష్ ఎక్ పేడ్ హై, క్షర్ పురుష్ వాకి డార్ ।
తినో దేవా శాఖా హై, పాత్ రూప్ సంసార్ ॥

భావార్థము :- భూమి నుండి వెలుపలకు కల వృక్షపు భాగము ఉంది, దానిని కాండం అంటారు. కాండంను అక్షర పురుషుడిగా తెలుసుకోండి, ఆ కాండంనుండి కొన్ని పెద్ద కొమ్మలు బయటకు వస్తాయి. అందులోంచి ఒక పెద్ద కొమ్మ క్షర పురుషుడని తెలుసుకోండి. ఆ కొమ్మనుండి మూడు శాఖలు బయటకు వస్తాయి, వాటిని ముగ్గురు దేవతలు (రజోగుణ బ్రహ్మగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శంకర్‌గారు) గా తెలుసుకోండి మరియు ఈ శాఖలకీ ఆకులు ఉంటాయి, ఆ ఆకులని సంసారమని తెలుసుకోండి.

గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1 నుండి 4లో సాంకేతిక వివరణ ఉంది. తత్వజ్ఞానములో విస్తారముగా చెప్పబడినది. మొదట గీతా జ్ఞాన ఆధారముగానే తెలుసుకొనేవారు.

గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 2లో అంటారు ఏమనంటే సంసార రూపి వృక్షంకు మూడు గుణాల (రజోగుణ బ్రహ్మగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శంకర్‌గారు) రూపి శాఖలు కలవు. ఇవి పైకి (స్వర్గలోకంలో) మరియు కింద (పాతాళలోకం)లో విస్తరించి ఉన్నవి.

గమనిక :- రజోగుణ బ్రహ్మగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శంకర్‌గారు అని. చూడండి ప్రమాణం ప్రశ్న సంఖ్య 7లో. మూడు శాఖలు పైన కింద విస్తరింపబడి ఉన్నవి, యొక్క తాత్పర్యం ఏమిటంటే గీతా యొక్క జ్ఞానము పృథ్వి లోకంపై చెప్పబడుచుండేను. ముగ్గురు దేవతల సత్తా మూడు లోకాల్లో ఉంది. 1. పృథ్వి లోకం, 2. స్వర్గ లోకం మరియు 3. పాతాళ లోకం. ఈ ముగ్గురును ఒక్కొక్క విభాగపు మంత్రులు. రజగుణ విభాగంకు శ్రీ బ్రహ్మగారు, సతగుణ విభాగంకు శ్రీ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ విభాగంకు శ్రీ శివగారు.

గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 3లో చెప్పబడినది ఏమనంటే హే అర్జున్! ఈ సంసారరూపి వృక్షపు స్వరూపంను ఇక్కడ అనగా (విచారకాలమందు) నీ మరియు నా గీతా జ్ఞాన చర్చాలో పొందలేము అనగా నేను చెప్పలేను ఎందుకంటే దీని ఆది మరియు అంతం యొక్క జ్ఞానము నాకు సరిగ్గా తెలియదు. ఇందువలన ఈ అతిదృఢమైన మూలం కలిగిన అనగా ఎదైతే సంసారరూపి వృక్షం యొక్క మూలం ఉందో, (ఆ పరమాత్మా కూడ అవినాశి ఉన్నారు మరియు వారి స్థానము సత్యలోకం, అలఖ లోకం, అగమ లోకం మరియు అకహ్ లోకం, ఈ నాలుగు పైనకల లోకములు కూడ అవినాశులే. ఈ నాలుగింటిలో ఒక్క పరమాత్మాయే భిన్న-భిన్న రూపాలని తయారుచేసుకొని సింహాసనంపై విరాజితులై ఉండినారు. ఇందువలన దీనిని "సుదృఢమూలమ్" అతి దృఢ మూలముకలదని చెప్పినారు) దానిని తత్వజ్ఞాన రూపి శస్త్రంతో/ఆయుధంతో కోసి అనగా తత్వదర్శి సంత్ ద్వారా తత్వజ్ఞానమును తెలుసుకొని. తరువాత గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో చెప్పబడినది ఏమనంటే దాని తరువాత పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదం అనగా సత్యలోకం యొక్క అన్వేషణ చేయాలి, ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకులు తిరిగి మరల సంసారంలోకి ఎన్నటికి రారు. ఏ పరమేశ్వరుడిచేత సంసారరూపి వృక్షం యొక్క ప్రవృత్తి విస్తరింపబడి ఉందో అనగా ఏ పరమేశ్వరుడైతే సర్వ సంసారమును రచించినారో, ఆ పరమేశ్వరుల భక్తిని మొదట తత్వదర్శి సంత్ ద్వారా అర్థం చేసుకోండి! గీతా జ్ఞానధాతా తన భక్తిని కూడ నిరాకరించుచున్నాడు. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16-17లో ముగ్గురు ప్రభువులని చెప్పబడినది. శ్లోకం 16లో ఇద్దరు పురుషులు చెప్పబడినారు.

క్షర పురుషుడు, అక్షర పురుషుడు ఇద్దరును నాశనం కలవారు. శ్లోకం 17 లో మూదవ పరమ అక్షర పురుషుడు ఉన్నారు వారే సంసార రూపి వృక్షపు మూలము (వేర్లు). ఆయనే వాస్తవంలో అవినాశి. మూలము(వేర్లు) ద్వారానే వృక్షపు సర్వ భాగములకు "కాండం, కొమ్మలు-శాఖలు మరియు ఆకులు" ఆహారం ప్రాప్తింపబడుతుంది. ఆ పరమ అక్షర పురుషుడే మూడు లోకాల్లో ప్రవేశించి అందరి ధారణ పోషణ చేస్తారు. ఆ (మూలము) మాలిక్ యొక్క పూజయే చేయాలి. ఈ వివరణలో తత్వదర్శి సంత్ యొక్క గుర్తింపు మరియు గీతా జ్ఞానధాతా యొక్క అల్పజ్ఞతా అనగా తత్వజ్ఞానహినతా స్పష్టంగా ఉంది.

"జిందా బాబా రెండవసారి అంతర్ధ్యానం అవుట"

(ధర్మదాస్‌గారు అనినారు) :- హే జిందా! మీరు ఇదేమి చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే శ్రీ విష్ణువుగారు మూడు లోకాల్లో కేవలం ఒక విభాగపు మంత్రి అని. మీరు తప్పు చెప్పుచున్నారు. శ్రీ విష్ణువుగారైతే అఖిల బ్రహ్మాండాలకీ స్వామి. వీరే శ్రీ బ్రహ్మా రూపంలో ఉత్పత్తి చేస్తారు. విష్ణువు రూపం ధరించి సంసారంను పాలిస్తారు మరియు శివ రూపంలో సంహారము చేస్తారు. వీరైతే అఖిల సమస్తానికీ యజమాని, ఒకవేళ మరల మీరు శ్రీ విష్ణువుగారిని అవమానించినట్లయితే సరియైన విధంగా ఉండదు.

పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారు అనినారు :-

మూర్ఖ కే సమఝావతే, జ్ఞాన గాంఠి కా జాయ్ ।
కోయలా మోత్ న ఉజలా, భాంవే సౌ మన్ సాబున్ లాయ్ ॥

ఇంత అని పరమేశ్వరులు జిందా రూపధారి అంతర్ధానులైరి. రెండవసారి పరమేశ్వరులని కోల్పోయిన తరువాత ధర్మదాస్ చాలా నిరుత్సాహులైరి. భగవాన్ విష్ణుయందు ఇంత అచంచలమైన ఆస్థా(శ్రద్ధ) ఉండేను ఏమనంటే కళ్లతో ప్రమాణములు చూసి కూడ అబద్దాన్ని త్యాగం చేయుటకు సిద్ధంగా లేకుండిరి.

కబీర్, జాన్ బూఝ్ సాచీ తజై, కరే ఝుఠ్ సే నేహ్ ।
తాకి సంగతి హే ప్రభు, స్వపన్ మే భీ నా దేహ్ ॥

కొంత సమయం తరువాత ధర్మదాస్‌గారి బుద్ధి నుండి కాల్ యొక్క నీడ తొలిగిపోయింది మరియు తమ తప్పుపై విచారం చేసిరి ఏమనంటే అన్ని ప్రమాణములు గీతా నుండియే ప్రత్యక్షం చేసి ఉండిరి. జిన్దా బాబా తన వైపు నుండి ఏమియు చెప్పలేదు. నేను ఎంత అభాగ్యుడను నేను నా మొండి వ్యవహారంతో దేవ స్వరూప తత్వదర్శి సంత్‌ని కోల్పోతిని. ఇకపై ఆ దేవుడైతే లభించదు. నా జీవనం వ్యర్థమైపోతుంది. ఈ విచారం చేసి ధర్మదాస్ కంపించసాగాడు. అన్నం కూడ తక్కువ తినసాగాడు, నిరుత్సాహముగా ఉండసాగాడు మరియు మనస్సులో అర్జీలు పెట్టసాగాడు హే దేవ్! హే జిన్దా బాబా! ఒకసారి దర్శనం ఇవ్వండి. భవిష్యత్తులో ఇలాంటి తప్పు చేయను. నేను మీకు కరబద్ధుడనై ప్రార్థన చేస్తున్నాను. ఈ మూర్ఖుడైన నా మంచి-చెడు మాటలపై ధ్యానం ఇవ్వకండి. నన్ను మరల కలవండి గుసాంయి. మీ జ్ఞానము సత్యము, మీరు సత్యము, మీ యొక్క ఒక్కొక్క వచనం అమృతము. కృపతో దర్శనం ఇవ్వండి లేదంటే అధిక దినములు నా జీవనం ఉ ండదు.

మూడవ రోజున పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారు ఒక చెరువు ఒడ్డున వృక్షం కింద కుర్చొని ఉ ండిరి. చుట్టుప్రక్కల కల కొన్ని ఆవులు కూడ అదే వృక్షం కింద కుర్చొని సేదతీరుచున్నవి. కొన్ని

ఒడ్డుపై కల గడ్డిని తినుచుండేను. ధర్మదాస్‌గారి దృష్టి చెరువు గట్టుపై పితాంబరంను ధరించిన సంత్‌పై పడింది, చూసినారు చుట్టుప్రక్కల ఆవులు చరించుచున్నవి. ఎలా అనిపించి అంటే సాక్షాత్తు తన లోకం నుండి వచ్చి కుర్చుండినట్లు. ధర్మదాస్‌గారి ఉత్సుకతతో సంత్ దగ్గరకు వెళ్లినారు మరియు చూసిరి ఈయనైతే ఏదో సామాన్య సంత్ ఉన్నారు. అయిన ఆలోచించారు చరణాలని స్పృశించి తరువాత ముందుకెళ్తాను. ధర్మదాస్‌గారు ఎప్పుడైతే చరణాల్ని తాకారో, మస్తకాన్ని చరణాలయందు ఉంచినారో అనిపించింది ఏదో మెత్తనిది తాకినాను అని. తరువాత చరణాల్ని చేతులతో ఒత్తి-ఒత్తి చూసితే అందులో ఎక్కడాను ఎముకలు లేకుండేను. పైకి ముఖము వైపు చూడగానే ఆ బాబాయే జిందా మొదట కలిసిన రూపంలోనే కూర్చొని ఉండినారు. ధర్మదాస్‌గారు చరణాలని ధృడముగా పట్టుకొనినారు ఏమనంటే మరల వెళ్లిపోకుండా మరియు తన తప్పుకు క్షమించమని యాచించిరి. అనిరి హే జిన్దా! మీరైతే తత్త్వదర్శి సంత్‌లు. నేను ఒక భ్రమిత జిజ్ఞాసిని. ఎప్పటివరకైతే నా సందేహాలకీ సమాధానం లభించదో, అప్పటివరకు నా అజ్ఞానం నాశనం ఎలా అవుతుంది? మీరైతే మహా కృపాలులు. ఈ కింకరుడిపై దయని చూపండి. నా అజ్ఞానమును తొలిగించండి ప్రభువు.

<u>ప్రశ్న 37 (ధర్మదాస్‌గారిది) :-</u> హే జిందా! ఒకవేళ శ్రీ విష్ణువుగారు పూర్ణ పరమాత్మా కాకుంటే ఎవరు పూర్ణ పరమాత్మా, కృపతో గీతా నుండి ప్రమాణం ఇవ్వండి?

సమాధానము :- కృపతో చదవండి ప్రశ్న సంఖ్య **15** యొక్క సమాధానము. అదే జిందా రూపధారి పరమేశ్వర్ ధర్మదాస్‌గారికి వినిపించిరి.

<u>ప్రశ్న 38 :-</u> ధర్మదాస్‌గారు అడిగిరి విష్ణువుగారి మరియు శంకరుల పూజ చేయవచ్చా?

సమాధానము :- (జిందా బాబాది) :- చేయకూడదు.

<u>ప్రశ్న 39 (ధర్మదాస్‌గారిది) :-</u> కృపతో గీతా నుండి ప్రమాణీకరించండి.

సమాధానము :- కృపతో చదవండి ప్రశ్న సంఖ్య. **17** సమాధానమును. ధర్మదాస్‌గారికి ప్రభువు వినిపించిరి, గీతా శాస్త్ర ప్రత్యక్ష ప్రమాణము చూసి ధర్మదాస్‌గారి కళ్లు తెరిచినవి తెరిచినట్లుగానే ఉండిపోయినవి. ఎలాఅంటే ఎవరికైన షాక్ తాకినట్లు. అబద్ధమని చెప్పలేదు, స్వీకరించుటలో ఇంకా సమయం పడుతుంది.

జిందా రూపధారి పరమేశ్వరుడు ధర్మదాస్‌గారి సంభోదిస్తూ అనినారు ఏమనంటే హే వైష్ణవ మహాత్మా! ఎలాంటి ప్రపంచంలోకి వెళ్లినారు, తిరిగి రండి. భావించండి ధర్మదాస్ నిద్రనుండి మెల్కొనినాడు. సావధానుడై అనినాడు, ఏమిలేదు ఏమిలేదు. కృపతో జ్ఞానమును వినిపించండి దానితో నా భ్రమ దూరం అగుగాకా. పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారు సృష్టి రచనని ధర్మదాస్‌గారికి వినిపించిరి, కృపతో చదవండి ఇదే పుస్తకంలో పేజి **126** పై.

సృష్టిరచనా విని ధర్మదాస్‌గారికి ఎలా అనిపించిదంటే పిచ్చివాడినైపోతానెమో అనట్లు ఎందుకంటే ఏ జ్ఞానమైతే నేటివరకు హిందూ ధర్మగురువులు, ఋషులు, మహర్షులు-సంత్‌ల ద్వారా వినియున్నారో, అది నిరాధారము మరియు అప్రమాణీతముగా అనిపించసాగింది. జిందా బాబా హిందూ సద్‌గ్రంథాలనుండియే ప్రమాణీకరించు చుండిరి. సందేహించడానికి స్థానమే లేకుండేను. మనస్సులోనే ఆలోచించసాగాడు ఏమనంటే నేను పిచ్చివాడినై పోనుకదా?

<u>ప్రశ్న 40 :- (ధర్మదాస్‌గారిది) :-</u> హే జిన్దా! ఏమి హిందూ ధర్మపు గురువులకీ మరియు ఋషులకి శాస్త్రముల జ్ఞానము లేదా?

సమాధానము :- (జిందా మహాత్మాది) ఏమి ఇది చెప్పాల్సిన అవసరం కూడ ఉందా?

"ధర్మదాస్‌గారి అన్య సంత్‌లతో జ్ఞాన చర్చా"

<u>ప్రశ్న 41 :- (ధర్మదాస్‌గారిది)</u> ధర్మదాస్‌గారి మనస్సులో విచారం చేసిరి ఏమనంటే ఇది ఎలా అవహొగలదు ఎమనంటే హిందూ ధర్మపు ఏ సంత్, గురు, మహర్షిలకీ సత్య ఆధ్యాత్మ జ్ఞానము లేదనుట? ఇలా అని ధర్మదాస్‌గారి మనస్సులో వచ్చినది ఏమనంటే ఎదైన మహామండలేశ్వర్ ద్వారా జ్ఞానమును వినాలి. ఒక తిరుగు ఫకీరు నుండి ఏమి లభిస్తుంది? ఈ విషయం మనస్సులో ఆలోచిస్తుండగానే పరమేశ్వర్ జిన్దాగారు ధర్మదాస్‌గారి మనస్సులోని దోషంను తెలుసుకొని అనిరి మీరు మీ మహామండలేశ్వరుల నుండి జ్ఞానమును ప్రాప్తించుకోండి. ఇది అని పరమేశ్వరులు మూడవసారి అన్తర్ధ్యానులైరి. ధర్మదాస్‌గారు అలానే ఉండిపోయిరి మరియు తన మనస్సు దోషంను జిన్దా మహాత్మా ముఖకమలం నుండి విని చాలా సిగ్గుపడిరి. ఎప్పుడైతే ప్రభువు అన్తర్ధ్యానమయ్యారో చాలా వ్యాకులు అయ్యిరి. కానీ ధర్మదాస్‌గారికి ఆశ ఉండేను ఏమనంటే మన మహామండలేశ్వరుల వద్ద తత్వజ్ఞానము తప్పకుండా లభిస్తుంది. ఒకవేళ జిందా బాబా (ముస్లిం) జ్ఞానమును తత్వజ్ఞానముగా భావించి సాధనా స్వీకరించడం ధర్మ పరివర్తనం చేయు మాదిరిగా అనిపిస్తున్నది. ఇది సమాజంలో నిందా పొందునట్లు అనిపిస్తున్నది. ఇందువలన మన హిందూ మహాత్ముల ద్వారా తత్వజ్ఞానమును తెలుసుకొని శ్రేష్ఠ శాస్త్రానుకూల భక్తి చేయుటయే ఉచితముగా ఉంటుంది. ఒకసారి ధర్మదాస్‌గారికి జిందా బాబా అకస్మాత్తుగా వెళ్లిపోవుట తటస్థించలేదు ఎందుకంటే అతని తప్పుడుభావన ఉండింది ఏమనంటే హిందూ ఇంత పెద్ద మరియు పురాతన ధర్మం ఉంది, ఏమి ఒక్క తత్వదర్శి సంత్ కూడ లభించడా? ధర్మదాస్‌గారు ఒక వైష్ణవ మహామండలేశ్వర్ శ్రీ జ్ఞానానంద గారి వైష్ణవ ఆశ్రమంలోకి వెళ్లిరి. ఆ సమయంలో శ్రీ జ్ఞానానంద గారు చాలా ప్రసిద్ధులుగా ఉండిరి. ఆయన స్వామి రామానందగారు కాశీ వారి శిష్యులుగా ఉండిరి. కానీ ఆ సమయంలో స్వామి రామానందగారైతే పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారి శిష్యుడు/గురువు అయి ఉండిరి. శిష్యులకీ చెప్పియుండిరి ఏమనంటే నా ద్వారా చెప్పబడిన జ్ఞానము వ్యర్థమైనది మరియు ఈ సాధనా శాస్త్రవిరుద్ధమైనది. మీరు అందరూ పరమేశ్వర్ కబీర్ ద్వారా దీక్షని తీసుకోండి. కానీ జాతి యొక్క అభిమానం, శిష్యుల యందు ప్రతిష్ట, జ్ఞానము స్థానంలో అజ్ఞానము యొక్క భాండాగారము జీవుడిని సత్యమును స్వీకరించనివ్వదు.

కబీర్, రాజ్ తజనా సహజ్ హై, సహజ త్రియా కా నేహ్ ।
మాన్ బడాయి ఈర్ష్యా, దుర్లభ్ తజనా యేహ్ ॥

ధర్మదాస్‌గారు శ్రీ జ్ఞానానంద్‌గారితో ప్రశ్నించినారు ఏమనంటే స్వామిగారు ఏమి భగవానుడు విష్ణువుగారి కంటే పైన కూడ ప్రభువు ఉన్నారా? శ్రీ జ్ఞానానంద్‌గారు సమాధానం ఇచ్చినారు ఏమనంటే శ్రీ విష్ణువు స్వయం పరమ భ్రహ్మా పరమాత్మా. ఆయన పైన ఎవరు ఉండగలరు? శ్రీ కృష్ణుడు కూడ శ్రీ విష్ణువుగారే స్వయముగా. ఆయనే శ్రీమద్ భగవత్‌గీతా జ్ఞానము ఇచ్చిరి. మిమ్మల్ని ఎవరు భ్రమింపచేసినారు? ధర్మదాస్‌గారు అడిగిరి గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 1లో అర్జునుడు అడిగినాడు ఏమనంటే తత్ భ్రహ్మా ఏమిటి? గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 3లో భగవానుడు అనినారు ఏమనంటే ఆయనే "పరమ అక్షర భ్రహ్మా". ఇదైతే భగవాన్ కృష్ణుడికంటే వేరే ప్రభువు అయినారు. జ్ఞానానంద్ స్వామిజీ అనినారు, అనిపిస్తున్నది నీకు కూడ ఆ కాశీలోని నేతపనివాడి జాదు/మాయమంత్రం తగిలినట్లు ఉంది. వెళ్లు-వెళ్లు నీ పని చేసుకో. భగవాన్ శ్రీ కృష్ణుడికంటే వేరే అన్య ప్రభువు లేదు. ధర్మదాస్‌గారికి అర్థం అయింది ఇతని వద్దను ఏమియు

జ్ఞానము లేదని ఎద్దైతే జిందా మహాత్మా ప్రమాణాల సహితముగా చెప్పినారు. ధర్మదాస్‌గారు నిరాశచెంది అక్కడినుండి వెళ్లిపోయినారు. ధర్మదాస్‌గారికి ఇది తెలియదు ఏమనంటే కాశీలోని నేతపనివాడే జిందా బాబా అని. తరువాత ధర్మదాస్‌గారికి తెలిసింది ఏమనంటే ఒక మోహనగిరి పేరుకల మహామండలేశ్వరులు ఉన్నారని, వారి వద్దకు వెళ్లి భగవానుడి చర్చని ప్రారంభించిరి. మొదట ఒక రూపాయి దక్షిణ ఇచ్చిరి అందుచేత మోహనగిరి ఆయన్ని దగ్గరగా కూర్చొబెట్టాడు మరియు చెప్పినారు ఏమనంటే భగవాన్ శివుడే సర్వ సృష్టిని రచించినవారు. వీరికంటే మించి వేరే ఏ ప్రభువులు సంసారంలో లేరు. “ఓమ్ నమ: శివాయ్” మంత్ర జపము చేయండి. ధర్మదాస్‌గారు ప్రణామం చేసి నడవసాగిరి. ఆలోచించాడు వీరి నామం ఎంత బాగుంది, జ్ఞానము ఒక్క పైసాది కూడ లేదు. ధర్మదాస్‌గారికి ఎవరో చెప్పిరి ఏమనంటే ఒక చాలా పెద్ద తపస్వీ ఉన్నాడు. కొన్ని సంవత్సరాలనుండి నిలబడి తపస్సు చేస్తున్నాడు. ధర్మదాస్‌గారు అక్కడికి వెళ్లిరి, అతడు నాథ్ పంథ్‌తో కలిసిఉండేను. భగవాన్ శివుడిని సమర్థ పరమాత్మాగా చెప్పేవాడు. తపస్సుచేసి హఠయోగంతో పరమాత్మా ప్రాప్తి అవుతందని భావించేవాడు. ధర్మదాస్‌గారు వివేచన చేసిరి ఏమనంటే ఒకవేళ ఇంత ఘోర కఠిన తపస్సుచేత పరమాత్మా లభిస్తే ఇది మన చేత కానీ పని. అక్కడి నుండి కూడ నడవసాగాడు. తెలిసింది ఒక చాలా పెద్ద విద్వాన్ మహాత్మా కాశీ విద్యాపీఠము నుండి చదువుకొని వచ్చినాడని. వేదాల పూర్ణ విద్వానుడని. ధర్మదాస్‌గారు వారిని అడిగిరి ఏమనంటే పరమాత్మా ఎలా ఉంటారు? సమాధానం లభించింది– నిరాకారుడని. ఆ నిరాకార పరమాత్మకీ ఏమైనా పేరు ఉందా? ధర్మదాస్ అడిగిరి. సమాధానం విద్వానుడిది :– ఆయన నామం బ్రహ్మ. ఏమి పరమాత్మాని చూడగలమా? ధర్మదాస్‌గారు ప్రశ్నించిరి. సమాధానం లభించింది పరమాత్మా నిరాకారుడు, ఆయన్ని ఎలా చూడగలము. కేవలం పరమాత్మా యొక్క ప్రకాశం చూడగలము. <u>ప్రశ్న :–</u> ఏమి శ్రీ కృష్ణుడు లేదా శ్రీ విష్ణువు పరమాత్ముడా? సమాధానం:– వీరైతే సర్గుణ దేవతలు, పరమాత్మా నిర్గుణుడు.

గీతా మరియు వేదాల జ్ఞానంలో ఏమి అంతరం ఉంది? ధర్మదాస్‌గారు ప్రశ్నించిరి. బ్రహ్మణుడి సమాధానం గీతా నాలుగు వేదాల సారాంశమే. ధర్మదాస్‌గారు అడిగిరి ఏమనంటే భక్తి మంత్రము ఏటువంటిది? సమాధానం బ్రహ్మణుడిది ఉండింది ఏమనంటే గాయత్రి మంత్ర జపము చేయండి = ఓమ్ భూర్భువస్వ: తత్ సవితు: వరేణియమ్ భృగోదేవస్య ధీమహి, ధీయో యో న: ప్రచోదయాత్” ధర్మదాస్‌గారికి జిందా బాబా చెప్పినారు ఏమనంటే ఈ మంత్రముచేత మోక్షం సంభవం కాదని. ధర్మదాస్‌గారు మరల ముందుకు నడవగా తెలిసింది ఏమనంటే సంత్ గుహయందు ఉంటారు. కొన్ని–కొన్ని రోజుల వరకు గుహనుండి బయటకు రాడు. ఆయన వద్దకు వెళ్లి ప్రశ్నించగా ఏమనంటే భగవానుడు ఎలా లభిస్తారు? సమాధానం దొరికింది ఏమనంటే ఇంద్రియములపై సంయమనం ఉంచుకోండి, దీనిచేతనే పరమాత్మా లభిస్తాడు. నామ జపముచేత ఏమియు అవ్వదు. చక్కెర అనడంచేత నోరు తిపి అవదు. ధర్మదాస్‌గారికి సంతృప్తి అవలేదు. అందరూ సంత్‌లతో జ్ఞాన చర్చాచేసి ధర్మదాస్‌గారికి చాలా పశ్చాత్తాపం అయినది ఏమనంటే నాకు ఆ జిందా బాబాపై విశ్వాసం అవలేదు ఏమనంటే ఆయన చెప్పినాడు ఏ సంత్ మహామండలేశ్వరుల దగ్గర యథార్థ ఆధ్యాత్మ జ్ఞానము లేదని. ఏ సంత్ మహాత్మా యొక్క జ్ఞానము కూడ ప్రమాణీతముగా లేదు. ఎలాంటి శాస్త్ర ఆధారము లేదు, అప్పుడు ధర్మదాస్ ఎడవసాగాడు. తన అజ్ఞానతపై పశ్చాత్తాపడ్డాడు ఏమనంటే నేను ఎలాంటి చెడ్డ దురదృష్టవంతుడను. నాకు ఆ పరమాత్మాస్వరూప జిందా మహాత్మాపై విశ్వాసం అవలేదు. ఇప్పుడు ఆ అంతర్యామి నాకు లభించదు ఎందుకంటే నేను చాలా సార్లు

ఆయన్ని అవమానించాను. ఇప్పుడు ఏమి చేయను, ఏమి తినాలనిపించడం లేదు, ఆత్మహత్య పాపమైనది. చాలా ఎడవసాగాడు. స్పృహ కోల్పోయి అచేతుడైనాడు.

సమాధానము :- పరమాత్మా జిందా మహాత్మా రూపంలో ఒక వృక్షం కింద కూర్చుండినారు. ధర్మదాస్‌గారు సచేతులైరి మరియు హృదయంతో పిలిచిరి ఏమనంటే హే జిన్దా! ఒకసారి దర్శనం ఇవ్వండి. నేను విరిగి ఉన్నాను. ఎవరివద్దను జ్ఞానము లేదు. మీ అన్ని మాటలు సత్యమైనవి. పరమాత్మా ఒకసారి ఈ అజ్ఞాని మహామూర్ఖుడిని క్షమించండి పరమేశ్వర్. మీరు జిందా కాదు పరమాత్ములే. మీరు మహావిద్వానులు. మీ జ్ఞానమును ఎవరు ఎదిరించువారే లేరు. నేను జీవితంలో ఎన్నడు మీపై అవిశ్వాసం చేయను. ఇలా విచారం చేస్తు ముందుకు నడవసాగాడు చూసినారు ఒక వృక్షము కింద ఒక సాధువు కుర్చున్నారని, కొందరు వ్యక్తులు ఆయన వద్ద కుర్చుండినారు. ధర్మదాస్‌గారు ఆలోచించిరి ఏమనంటే నేనైతే ఆ మహామండలేశ్వరులని కలిసి వచ్చితిని. వారివద్దనైతే వేల సంఖ్యలో భక్తులు దర్శనార్థం కూర్చొని ఉంటారు. ఈ చిన్న సాధువుతో ఏమి కలుసుకోవడం? కానీ తనకు తానుగా మనస్సులో వచ్చినది కొంత విశ్రాంతి తీసుకోవాలి, ఇక్కడే తీసుకుంటాను. తరువాత ప్రశ్నిస్తాను. అడిగిరి:- హే మహాత్మాగారు! పరమాత్మా ఎలా ఉంటారు? సాధువు సమాధానం ఇచ్చిరి ఏమనంటే నేనే పరమాత్మను. ధర్మదాస్‌గారు నిశబ్దులైరి, ఆలోచించిరి ఇతడైతే పరిహాసం చేస్తున్నాడని. ఈయన అయితే సంత్ కూడ కాదు. మెల్ల-మెల్లగా అందరూ వ్యక్తులు వెళ్లిపోయిరి. ఎప్పుడైతే ధర్మదాస్‌గారు వెళ్లనారంభించారో పరమాత్మా అనిరి ఏమనంటే హే మహాత్మా! ఏమి మీ మహామండలేశ్వరులు చెప్పలేదా పరమాత్మా ఎలా ఉంటారు? అనేది. ధర్మదాస్‌గారికి ఆశ్చర్యంతో చూసిరి ఏమనంటే ఈ సాధువుకు ఎలా తెలిసింది నేను ఎక్కడెక్కడ తిరిగినది? అదే సమయంలో పరమాత్మా అదే జిందా బాబా రూపంను ధరించిరి. ధర్మదాస్‌గారు చరణాలపై పడి వెక్కి-వెక్కి ఎడవసాగిరి మరియు అనిరి ఏమనంటే హే భగవాన్! ఎవరివద్దను జ్ఞానము లేదు. ఈ పాపియైన అవగుణ హరుడిని క్షమించండి మహారాజ్! నేను చాలా పెద్ద తప్పు చేసితిని. మీరు సృష్టిరచనా జ్ఞానము చెప్పినారో, దాని ముందు సర్వ సంత్‌ల జ్ఞానము ఎలా ఉందంటే సూర్యుని ముందు దీపంలాగా, అందరూ వాళ్లకి తెలిసిందే చెబుతారు. పరమేశ్వరుడు ధర్మదాస్‌గారితో అనిరి ఏమనంటే మీరు ఏ వేదాల పూర్ణ విద్వానులతో ప్రశ్నచేసిరో ఏమనంటే "పరమాత్మా ఎలా ఉంటారు". సమాధానం లభించింది ఏమనంటే పరమాత్మా నిరాకారుదని. మీరు ప్రశ్నించినారు ఏమనంటే ఏమి పరమాత్మని చూడగలమా?అని. ఆ అజ్ఞాని సమాధానం ఉండింది ఏమనంటే "ఎప్పుడైతే పరమాత్మా నిరాకారుడో ఆయన చూడవచ్చా అను ప్రశ్నయే లేదు. పరమాత్మా యొక్క ప్రకాశం మాత్రమే చూడవచ్చు."

విచారం చేయండి ధర్మదాస్! ఈ విచారములైతే అలాంటి వ్యక్తివి ఎలాంటి అంటే నేత్రహీనుడిని ఎవరైన అడిగితే ప్రశ్న ఏమనంటే సూర్యుడు ఎలా ఉంటాడు? సమాధానం లభించింది ఏమనంటే సూర్యుడు నిరాకారుడు. మరల ప్రశ్నించినారు ఏమనంటే ఏమి సూర్యున్ని చూడగలమా? సమాధానం లభిస్తే ఏమనంటే సూర్యుడిని చూడలేము, సూర్యుడి ప్రకాశం మాత్రము చూడవచ్చు. ఆ నేత్రహీనుడిని అడగండి ఏమనంటే సూర్యుడు లేకుండా ప్రకాశం ఎవరిది చూడవచ్చు? ఈవిధంగా ఆధ్యాత్మ జ్ఞాన నేత్రహీన అనగా పూర్ణ అజ్ఞాని సంత్ ఇలాంటి వ్యాఖ్యలు చేస్తు ఉంటారు ఏమనంటే పరమాత్మా నిరాకారుడని, ఆయన ప్రకాశం ఎలా చూడగలము? పరమాత్మ యొక్క ప్రకాశమే అవచ్చోకదా. ధర్మదాస్‌గారు అనిరి ఏమనంటే హే మహాత్మాగారు! ఈ విచారమైతే నా మెదడులోకి

కూడ రాలేదు. మీ దివ్య తర్కంచేత నా కళ్లు తెరవబడినాయి. ఎంత మంది మహామండలేశ్వరులు లభించినారో, వారంతా మహాఅజ్ఞానులే లభించినారు. హే జిన్దా మహాత్మాగారు! ఒకవేళ నేను మీ జ్ఞానము వినిన తరువాత ఒకవేళ ఈ మూర్ఖులని కలువకపోతే నా భ్రమలు నివారింపబడేవి కావు, కావాలంటే మీరు ఎన్ని ప్రమాణములు చూపించినా లేక చెప్పినా.

ప్రశ్న 42 (ధర్మదాస్) :- *హే జిన్దా! మీరు నిరాశ పడకండి. నా మనస్సులో ఒక సందేహం ఉంది ఏమనంటే ఏమి భగవాన్ విష్ణువుగారి భక్తి మంచిది కాదా?*

సమాధానము (జిన్దా మహాత్మాగారిది) :- హే ధర్మదాస్! శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 46లో ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞాన ధాతా అనినారు హే అర్జున్! చాలా పెద్ద జలాశయం ప్రాప్తించిన తరువాత చిన్న జలాశయంలో వ్యక్తి యొక్క ఎంత ప్రయోజనం అయితే ఉంటుంది. ఆవిధముగానే పూర్ణ జ్ఞానము మరియు పూర్ణ పరమాత్మా భక్తి విధానం మరియు అగునట్టి లాభము యొక్క జ్ఞానము అయిన పిదప అన్య జ్ఞానుల మరియు చిన్న భగవానులలో అంతయే ఆస్థా(శ్రద్ధ) ఉండిపోతుంది ఎంతైతే పెద్ద జలాశయం ప్రాప్తించిన తరువాత చిన్న జలాశయంలో ఉండిపోతుందో. చిన్న జలాశయం యొక్క జలము మంచిదే, కానీ పరిమితమైనది(సరిపోదు). ఒకవేళ ఒక సంవత్సరం వర్షం లేకుంటే చిన్న జలాశయం జలములేక ఎండిపోతుంది మరియు దానిపై ఆశ్రితులైన వ్యక్తులు కూడ జలము లేకపోవుటచే కష్టములు పడుతుంటారు, హాహాకారము అవుతుంది. కానీ పెద్ద జలాశయం యొక్క జలము ఒకవేళ 10 సంవత్సరాలు కూడ వర్షం లేనట్లయితే కూడ సమాప్తం కాదు. ఏ వ్యక్తికి అయితే ఆ పెద్ద జలాశయం లభించినట్లయితే అతను తక్షణమే చిన్న జలాశయమును (చెరువు) వదిలి పెద్ద జలాశయం యొక్క ఒడ్డుకు వెళ్లి నివసిస్తాడు. ఏ సమయంలో అయితే గీతా జ్ఞానము వినిపించబడినదో ఆ సమయంలో సర్వ వ్యక్తులు చెరువులలోని జలముపైనే ఆశ్రితులుగా ఉండిరి. ఇందువలన ఈ ఉదహరణ ఇవ్వబడినది, ఈ విధముగానే శ్రీ విష్ణువు సతగుణం గారి భక్తి మీరు మంచిదనే భావిస్తారు, కానీ పూర్ణ మోక్షదాయకమైనది కాదు. శ్రీ విష్ణువుగారు కూడ నాశనం కలవారే. వీరిది కూడ జన్మ-మృత్యువు అవుతుంది. అట్లయినచో సాధకుడు అమరుడు ఏలా అవగలడు? ఇందువలన పూర్ణ మోక్షం అనగా అమరత్వం పొందుటకోసం అమరుడైన పరమాత్మా భక్తియే చేయాల్సి ఉంటుంది.

ప్రశ్న 43 :- *హే జిన్దా మహాత్మాగారు! నేను మీపై అవిశ్వాసము చేసితిని. నేను మహాపాపిని నన్ను క్షమించండి.*

సమాధానం (జిందా బాబాగారిది) :- హే ధర్మదాస్! నేనే మీ మనస్సులో ఈ ప్రేరణని చేసితిని. ఒకవేళ మీరు మీ ఆ ధర్మగురువులని పరీక్షించకపోతే మీరు ఎన్నడును నా విషయాలను విశ్వసించేవారు కాదు. ఉండి-ఉండి నీ మనస్సును అదే విషయం గుచ్చుకునేది ఏమనంటే ఎలా అవజాలదు ఏమనంటే హిందూ ధర్మపు ఏ మహర్షి మండలేశ్వరులు మరియు సంత్-మహాత్ములకీ తత్వజ్ఞానము లేకుండుట. ఇప్పుడు మీరు నా మాటలపై విశ్వాసం చేస్తారు. విచారం చేయండి ధర్మదాస్! ఎప్పుడైతే గీతా జ్ఞాన ధాతా గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32 మరియు 34లో అంటారు ఏమనంటే ఏ జ్ఞానము పరమ అక్షర బ్రహ్మ (పరమేశ్వర్) తన ముఖ కమలం నుండి వినిపించుతారో, అది తత్వజ్ఞానము. (గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32) ఆ జ్ఞానమును నీవు తత్వదర్శి సంత్ వద్దకు వెళ్లి తెలుసుకో.(గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 34) దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమిటంటే గీతా జ్ఞానము ఇచ్చు పరమాత్మాకే తత్వజ్ఞానము లేకుంటే గీతా పాఠకులకీ మరియు ఈ ప్రభు ఉపాసకులకీ జ్ఞానము ఎలా అవగలదు?

గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 53లో చెప్పబడినది ఏమనంటే హే అర్జున్! పలువిధాలుగా భ్రమింపచేయు వచనాలనుండి మరలి నీ బుద్ధి ఒక తత్వజ్ఞానముపై స్థిరమైపోతుంది, అప్పుడైతే నీవు యోగం(భక్తికి)కు ప్రాప్తింపబడుతావు. భావార్థము ఏమిటంటే అప్పుడు నీవు భక్తుడవుతావు. ఇందువలనే నేను ధర్మదాస్ నిన్ను ఆ సంత్-మండలేశ్వరుల వద్దకు వెళ్లదానికి ప్రేరితునిగా చేసితిని. ఇప్పుడు నీవు యోగంకు ప్రాప్తింపబడేదవు. భక్తుడవు అయ్యేదవు.

<u>ప్రశ్న 44 (ధర్మదాస్‌గారు) :-</u> ఏమి పూర్ణ మోక్షం కోసం భగవాన్ విష్ణువుగారి మరియు భగవాన్ శంకరుల పూజకూడ విడిచిపెట్టవలసినదేనా?

సమాధానం (జిందా బాబాగారిది) :- ఈ ప్రభువులని విడిచిపెట్టవద్దు, కానీ వీరి పూజా విడిచిపెట్టాలి.

<u>ప్రశ్న 45 (ధర్మదాస్‌గారు) :-</u> హే జిన్దా! నాకు అర్థం కాలేదు. ఈ విష్ణువు మరియు శంకర్ ప్రభువులని విడిచిపెట్టకూడదు మరియు పూజ విడిచిపెట్టాలి. నాది ఇరుకు బుద్ధి. నేను మహాఅజ్ఞాని ప్రాణిని. కృపతో విస్తారముగా చెప్పగలరని మనవి చేస్తున్నాను.

సమాధానం :- (జిందా మహాత్మాగారిది) :- హే ధర్మదాస్‌గారు! మీరు వీరి సాధనా శాస్త్రవిధిని త్యాగం చేసి మనస్సుకు నచ్చిన ఆచరణని చేస్తున్నారు. దానిచేత మీకు లాభము కలగడం లేదు. ఈ దేవతల నుండి లాభము పొందు సాధనా మంత్రములు నా వద్ద కలవు. ఎలాంటే ఒక బర్రె ఉంది, దానిని బర్రె-బర్రె అంటూ ఉండండి, అది మీ వైపు చూడదు. దానికి ఒక విశేష మంత్రం హుర్-హూర్ ఉంది. దానిని వినగానే తక్షణమే ప్రభావితమవుతుంది మరియు శబ్దంచేయువాని వైపు పరుగెత్తుకుంటు వస్తుంది. ఈవిధంగా ఈ సర్వ ఆదరణీయ దేవతల నిజ మంత్రములు కలవు. దానిచే అవి పూర్ణ లాభము మరియు తక్షణ లాభము ఇస్తాయి. ప్రియ పాఠకులారా! ఆ మంత్రములే నా వద్ద (సంత్ రామ్‌పాల్‌దాస్) ఉన్నవి, ఎవైతే పరమేశ్వర్ గురువుగారి ద్వారా నాకు ఇవ్వబడినవి, రండి మరియు ప్రాప్తించుకోండి.

మీకు చెప్పబడినది (ప్రశ్న 36 యొక్క సమాధానములో వర్ణన ఉంది) ఏమనంటే ఈ సంసారం ఒక వృక్షముగా భావించండి. పరమ అక్షర పురుషుడు దాని మూలముగా భావించండి, అక్షర పురుషుడు కాండముగా తెలుసుకోండి, క్షర పురుడిని పెద్ద కొమ్మగా మరియు మూడు దేవతలని (రజగుణ బ్రహ్మాగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శివుడు) ఈ సంసారరూపి వృక్షపు శాఖలుగా తెలుకోండి మరియు ఆకుల రూపంగా సంసారమును.

ఒకవేళ మీరు ఎక్కడినుండైన ఒక మామిడి మొక్కని తెచ్చినట్లయితే భూమిపై ఒక రంధ్రంచేసి వేర్లని ఆ రంధ్రంలో ఉంచి మట్టిపోసి మన్నును ఒత్తుతారు మరియు వేర్లని పోషణ చేస్తారు. అప్పుడు అది మామిడి చెట్టు అవుతుంది మరియు ఆ వృక్షపు కొమ్మలకి పండ్లు తగులుతాయి. ఇందువలన వృక్షపు శాఖలని నరికివేయడం జరుగదు. కానీ వీటిని వేర్ల స్థానంలో రంధ్రంలో మట్టిలో పెట్టి వీటిని పోషణ చేయబడదు. సరిగ్గా ఈవిధముగానే సంసార రూపి వృక్షపు మూలమును అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మని ఇష్ట రూపంలో ప్రతిష్టించి పూజచేయుటచేత శాస్త్రానుకూల సాధనా అవుతుంది అది పరమ లాభమును ఇస్తుంది. ఈ విధముగా చేయబడిన భక్తి కర్మఫలములు ఈ ముగ్గురు దేవతలే (సంసార రూపి వృక్షపు శాఖలు) కర్మానుసారం ప్రధానం చేస్తాయి. ఇందువలన వీరి పూజ విడిచిపెట్టాల్సి ఉంటుంది. కానీ వీరిని విడిచి(విరగకొట్టడం) ఉండకూడదు. ఈ ప్రమాణమే శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 8 నుండి 15 వరకులో కూడ ఉంది. చెప్పినారు ఏమనంటే :-

❋ హే అర్జున్! నీవు శాస్త్రవిహిత కర్మ చేయ్ అనగా శాస్త్రములలో ఎలాంటి భక్తి చేయమని చెప్పినారో, అలాంటి భక్తి కార్యము చేయ్. ఒకవేళ ఇంటిని త్యాగంచేసి అడవిలోకి వెళ్లిపోతే అనగా నీవు కర్మ సన్యాసి అయిపోతే లేదా ఒక స్థానముపై కూర్చొని హఠపూర్వకముగా సాధన చేయనారంభిస్తే నీ శరీర పోషణ యొక్క నిర్వాహణ కూడ అవదు. ఇందువలన కర్మ చేయకూడని అపేక్ష కర్మ చేస్తు-చేస్తు భక్తి కర్మ చేయడం శ్రేష్ఠమైనది. (గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 8)

❋ ఏ సాధకుడు శాస్త్రవిధిని త్యాగం చేసి మనస్సుకు నచ్చిన ఆచరణ చేస్తారో అనగా శాస్త్రానుకూల భక్తి కర్మలు కాకుండా వేరే కర్మలయందు నిమగ్నమై ఉన్న మనుష్య సమూదాయం కర్మపు బంధనాల్లో బంధింపబడి జన్మ-మరణ చక్రంలో ఎల్లప్పటికి ఉంటాడు. ఇందువలన హే కుంతిపుత్ర అర్జున్! శాస్త్రవిరుద్ధ భక్తి కర్మలు ఏవైతే చేస్తున్నావో, వాటినుండి ఆసక్తి రహితుడవై శాస్త్రానుకూల భక్తి కర్మ చేయ్. (గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 9)

❋ సంసారమును రచించి ప్రజాపతి(సమస్తమునకు యజమాని) సర్వ ప్రథమంగా మనుష్యుల రచనా చేసి తోడుగా యజ్ఞములు అనగా ధార్మిక అనుష్టానముల సమాచార జ్ఞానము ఇస్తు వీరితో అనిరి ఉండిరి ఏమనంటే మీ మనుజులు ఈ విధముగా చెప్పబడిన శాస్త్రానుకూల కర్మల ద్వారా వృద్ధికి ప్రాప్తించేదరు. ఈ విధముగా శాస్త్రానుకూలముగా చేయబడిన భక్తి మీ మనుజులకీ ఇచ్చిత(ఇష్టాన్ని) భోగమును ప్రాప్తింపచేయునదిగా అగుగాకా. (గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 10)

❋ ఈవిధముగా శాస్త్రానుకూల భక్తి ద్వారా అనగా సంసార రూపి వృక్షపు మూలము(మూలం అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మ) యొక్క పోషణ అనగా పూజ చేసి దేవతలు అనగా సంసార రూపి వృక్షపు మూడు గుణముల రూపి శాఖలని (రజగుణ బ్రహ్మగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శివుడు) ఉన్నతముగా చేయండి. ఆ దేవతలు (సంసార వృక్షపు శాఖలు మూడు దేవతలు) మీకు కర్మానుసారం ఫలమును ఇచ్చి సంతృప్తిపరిచేదరు. ఈవిధముగా పరస్పరము సంతృప్తిపరుచుకొని పరమ కళ్యాణం అనగా పూర్ణ మోక్షంనకు ప్రాప్తింపబడేదరుగాకా. (గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 11)

❋ శాస్త్రవిధి అనుసారముగా చేయబడిన భక్తి కర్మలు అనగా యజ్ఞముల ద్వారా పెద్దగా అయిన దేవతా అనగా సంసార రూపి వృక్షపు మూలము అనగా మూల పురుషుడు (పరమ అక్షర బ్రహ్మ) ని ఇష్ట రూపంలో ప్రతిష్టితం చేసి భక్తి కర్మచే పెద్దగా అయిన శాఖలు (ముగ్గురు దేవతలు) మీ మనుష్యులకి అడగకుండానే కర్మానుసారం ఇచ్చిత (ఇష్టమైన/కోరిన) భోగములు నిశ్చయముగానే ఇస్తు ఉంటాయి. ఎలాఐతే మామిడి మొక్క యొక్క వేర్ల సంరక్షణ చేసి పెంచి-పోషిస్తే చెట్టు అయి శాఖలు సంతృప్తి చెందాయి. తరువాత ఆ శాఖలకీ తనకు తానుగా కాయలు కాస్తాయి. పట-పట రాలుతాయి, వ్యక్తికీ ఏదైతే కర్మానుసారం ధనం ప్రాప్తింపబడుతుందో, అది పైన తెలిపిన విధానంతో అవుతుంది. ఒకవేళ ఎవరైన వ్యక్తి ఆ దేవతల ద్వారా (శాఖలచేత) ఇవ్వబడిన ధనము నుండి మరల దానం-పుణ్యం చేయడో అనగా ఎవరైతే మరల శాస్త్రానుకూల సాధనా చేయరో, కేవలం తమ పొట్టె నింపుకుంటాడో, స్వయమే అనుభవింస్తు ఉంటాడో, అతనైతే పరమాత్మా యొక్క దొంగయే. (గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 12)

❋ శాస్త్రానుకూల భక్తి విధానంలో సర్వప్రథమముగా భోగం పెట్టాల్సి ఉంటుంది. భండారా(భోజనాలు/అన్నదానం) చేయాల్సి ఉంటుంది. మొదట పరమ అక్షర బ్రహ్మని ఇష్ట రూపంలో

పూజించి భోగమును పెట్టి శేష భోజనమును భక్తులకీ వితరణ చేయాల్సి ఉంటుంది. ఆ మిగిలిన అన్నంను సత్సంగంకు వచ్చిన మంచి ఆత్మలు తింటాయి ఎందుకంటే పుణ్యాత్మలే పరమాత్మా కోసం సమయంను తీసుకొని ధార్మిక అనుష్ఠానములలో పాలుపంచుకుంటాయి. ఇందువలనే చెప్పబడినది ఏమనంటే ఆ యజ్ఞముచే మిగిలిన అన్నంను తిను సంత్‌జనులు అన్ని పాపముల నుండి ముక్తులవుతారు. ఎవరైతే పాపులు ఉంటారో, ఎవరైతే తత్వదర్శి సంత్ యొక్క సంత్సంగంలోకి రారో, వారికి జ్ఞానము ఉండదు. ఆ పాపాత్మలు తమ శరీర పోషణ చేయడంకోసమే భోజనం తయారుచేసుకుంటారు, వారైతే పాపమును తింటారు ఎందుకంటే భోజనం చేయడానికి ముందు మేము భక్తులు-సంత్ అందరం పరమ అక్షర బ్రహ్మకి భోగం పెడుతాము. దానిచేత భోజనం అంతయు పవిత్ర ప్రసాదం అయిపోతుంది, ఎవరైతే ఇలా చేయరో, వారు పరమాత్మా దొంగలు. భగవానుడికి భోగం పెట్టని భోజనం పాపపు భోజనం అవుతుంది. ఇందువలన చెప్పబడినది ఎవరైతే ధర్మ-కర్మ శాస్త్రానుకూలముగా చేయరో, వారు పాపములో భాగస్థులౌతారు. (గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 13)

❋ సంపూర్ణ ప్రాణులు అన్నం నుండి ఉత్పత్తి అవుతాయి. అన్నం వర్షం నుండి అవుతుంది. వర్షం యజ్ఞం అనగా శాస్త్రానుకూల ధార్మిక అనుష్ఠానములచే అవుతుంది. యజ్ఞం అనగా ధార్మిక అనుష్ఠానం శాస్త్రానుకూల కర్మలచేత అవుతుంది. (గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 14)

❋ కర్మలయితే బ్రహ్మ అనగా క్షర పురుషుడినుండి ఉత్పత్తి అయిఉన్నవి ఎందుకంటే ఎక్కడైతే సర్వ ప్రాణులు సనాతన పరమ ధామంలో ఉండేవి. అక్కడ ఎలాంటి కార్యము చేయకుండానే సర్వ సుఖములు మరియు పదార్థములు అందుబాటులో ఉండేవి. ఇక్కడికీ సర్వ ప్రాణులు తమ పొరపాటుచేత క్షర పురుషుడితో పాటు వచ్చేసినాయి. ఇప్పుడు అందరికీ కర్మ ఫలమే ప్రాప్తింపబడుతుంది. కర్మ చేసియే నిర్వాహణ అవుతుంది. ఇందుకోసమే అనబడినది ఏమనంటే కర్మని బ్రహ్మ (క్షర పురుషుడు) నుండి ఉత్పన్నం అయినదిగా తెలుసుకో మరియు బ్రహ్మని అవినాశి పరమాత్మా నుండి ఉత్పన్నమైనవాడిగా తెలుసుకో. (అధిక సమాచారం కోసం చదవండి సృష్టి రచనా ఇదే పుస్తకంలోని పేజి 121 పై.

(గమనిక :- ఈ శ్లోకంలో "అక్షర్" శబ్దం యొక్క అర్థము అవినాశి పరమాత్మా సరియైనదే. కానీ ఎక్కడైతే క్షర పురుషుడు, అక్షర పురుషుడు మరియు పరమ అక్షర పురుషుడి వర్ణన కలదో, అక్కడ అక్షర పురుషుడు మరియు క్షర పురుషుడు ఇద్దరును నాశనం కలవారని చెప్పబడినారు. అక్కడ అక్షర్ యొక్క అర్థము అదే సరియైనది. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16-17లో వర్ణన ఉంది, ఇక్కడ 'అక్షర్' యొక్క అర్థం అవినాశి పరమాత్మా ఉంది ఎందుకంటే సృష్టిరచనా ద్వారా స్పష్టం అవుతుంది ఏమిటంటే బ్రహ్మ యొక్క ఉత్పత్తి సత్యపురుషుడు (అవినాశి పరమాత్మా) చేసినారని) దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే (సర్వగతమ్ బ్రహ్మ) అనగా ఏ పరమాత్మా యొక్క రాక-పోక సర్వ బ్రహ్మండాల్లో కలదో, ఎవరైతే అందరికి తండ్రి/యజమానో, ఆ పరమాత్మా ఎల్లప్పుడు యజ్ఞములు అనగా ధార్మిక అనుష్ఠానములలో ప్రతిష్టితుడిగా ఉంటారు. భావార్థం ఏమిటంటే పరమ అక్షర బ్రహ్మని ఇష్ట దేవత రూపలో ప్రతిష్టితం చేసి ధార్మిక అనుష్ఠానము అనగా యజ్ఞము చేయుటచేత శాస్త్రవిధి అనుసారం కర్మ చేయుటచేత సాధకుడికి భక్తి లాభము అవుతుంది, దానిచే మోక్షం ప్రాప్తింపబడుతుంది. చూడండి సంసార రూపి మొక్క చిత్రపటం ఇదే పుస్తకంలోని పేజి 76 పై.

చూడండి ఈ చిత్రపటమును పేజి 75పై, ఇందులో మొక్క శాఖలు రంధ్రంలో మట్టిలో ఉంచి చూపించబడినది ఏమనంటే ఎవరైతే ముగ్గురు దేవతల (రజగుణ బ్రహ్మగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శివుడు) లో ఎవరిదైనా పూజ చేసితే, అతను శాస్త్రవిధిని త్యాగం

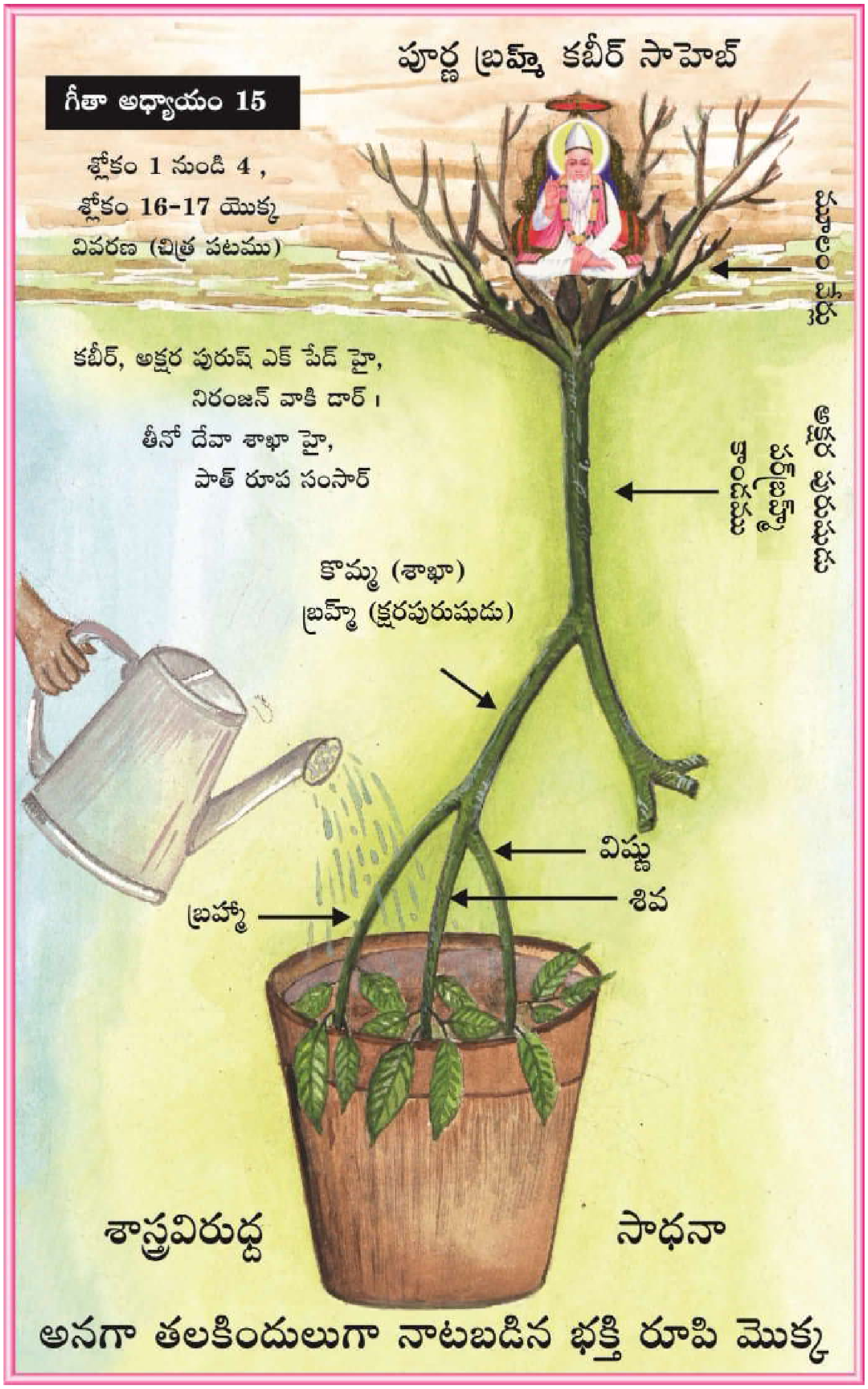
పూర్ణ బ్రహ్మ కబీర్ సాహెబ్
గీతా అధ్యాయం 15
శ్లోకం 1 నుండి 4 ,
శ్లోకం 16-17 యొక్క
వివరణ (చిత్ర పటము)
మూలం వేరు
కబీర్, అక్షర పురుష్ ఎక్ పేడ్ హై,
నిరంజన్ వాకి దార్ ।
తీనో దేవా శాఖా హై,
పాత్ రూప సంసార్
అక్షర పురుషుడు
పరబ్రహ్మ
కాండము
కొమ్మ (శాఖా)
బ్రహ్మ (క్షరపురుషుడు)
విష్ణు
శివ
బ్రహ్మ
శాస్త్రవిరుద్ధ
సాధనా
అనగా తలకిందులుగా నాటబడిన భక్తి రూపి మొక్క

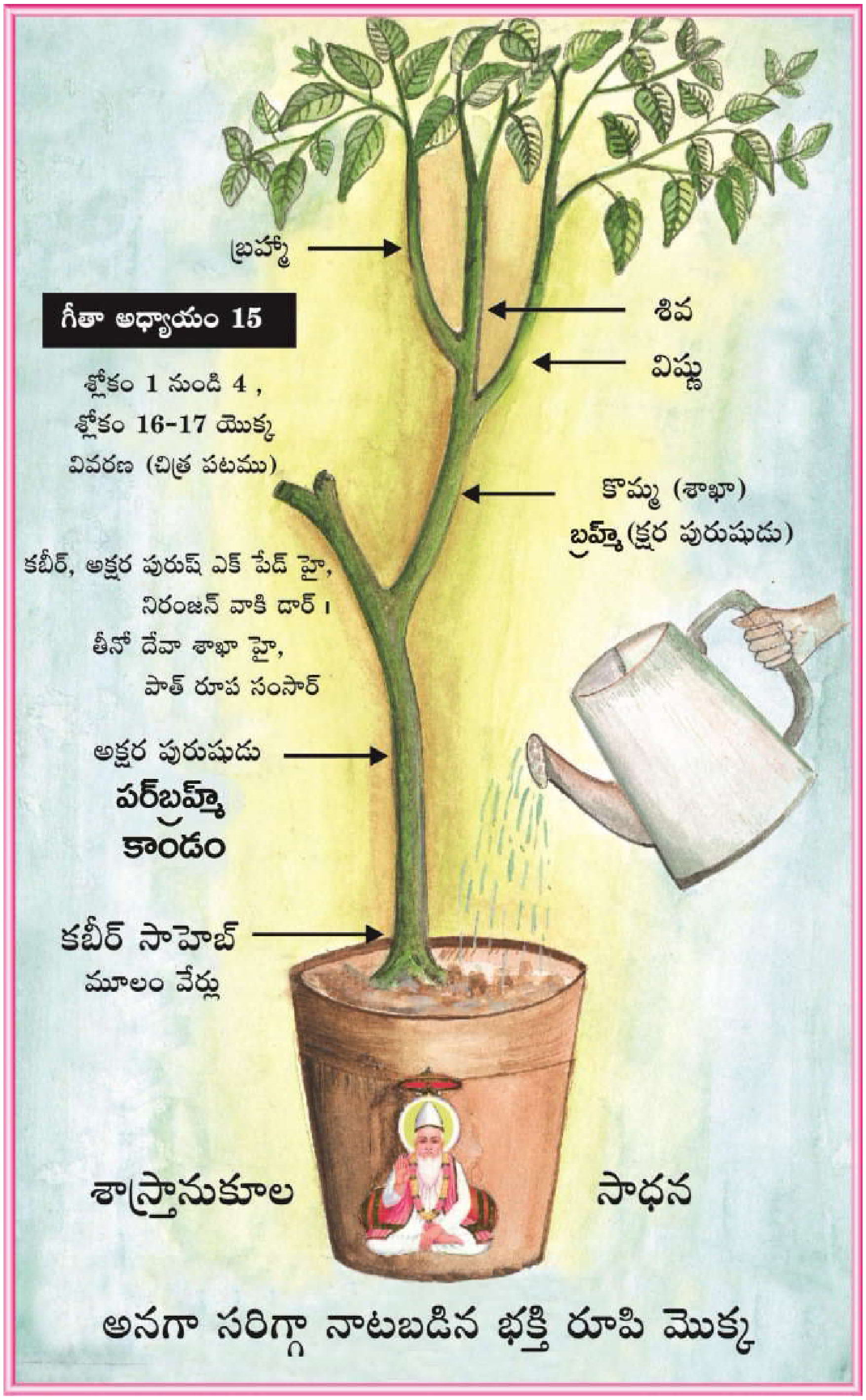
బ్రహ్మ
గీతా అధ్యాయం 15
శివ
విష్ణు
శ్లోకం 1 నుండి 4 ,
శ్లోకం 16-17 యొక్క
వివరణ (చిత్ర పటము)
కొమ్మ (శాఖా)
బ్రహ్మ (క్షర పురుషుడు)
కబీర్, అక్షర పురుష్ ఎక్ పేడ్ హై,
నిరంజన్ వాకి డార్ ।
తీనో దేవా శాఖా హై,
పాత్ రూప సంసార్
అక్షర పురుషుడు
పర్‌బ్రహ్మ
కాండం
కబీర్ సాహెబ్
మూలం వేర్లు
శాస్త్రానుకూల
సాధన
అనగా సరిగ్గా నాటబడిన భక్తి రూపి మొక్క

చేసి మనస్సుకు నచ్చిన ఆచరణ చేస్తునట్లు, ఎదైతే గీతా అధ్యాయం 16 శ్లోకం 23-24లో అనుచితమైనది మరియు వ్యర్థమైనదిగా చెప్పినారు. ఎవరైతే సర్వగతమ్ బ్రహ్మా అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మా యొక్క పూజ చేయలేదు, ఆయన్ని ఇష్ట రూపంలో పూజించలేదు, అందుచేత ఆ సాధకుల సాధనా వ్యర్థమైనది. శాఖలను పోషించినట్లయితే మొక్క నష్టమైపోతుంది. అన్య దేవతల పూజ చేయుట గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 12 నుండి 15, 20-23 మరియు గీతా అధ్యాయం 9 శ్లోకం 23-24లో నిరాకరించినారు. (చదవండి ప్రశ్న 17 యొక్క సమాధానము)

"చూడండి ఈ చిత్రమును" ఇదే పుస్తకంలోని పేజి 75 పై సరియైన విధముగా నాటబడిన మొక్క , అది శాస్త్ర విధి అనుసార సాధనా, అదే మోక్షదాయకమైనది. ఈ ప్రమాణమే గీతా గ్రంథంలో ఉంది.

ఇందువలన హే ధర్మదాస్! శ్రీ బ్రహ్మగారు, శ్రీ విష్ణువుగారు మరియు శ్రీ శివగారిని విడిచిపెట్టవద్దు. వారి పూజ ఇష్టరూపంలో చేస్తారు, అది వదిలివేయాలి. అప్పుడు భక్తుడి పూర్ణ మోక్షం సంభవం అవుతుంది.

<u>ప్రశ్న 46 :- (ధర్మదాస్‌గారిది) :-</u> హే జిన్దా! మీరు ముగ్గురు దేవతలని(రజగుణ బ్రహ్మగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శివుడు) భక్తిచేయువారి స్థితిని అయితే శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 12 నుండి 15, 20 నుండి 23 మరియు అధ్యాయం 9 శ్లోకం 23-24లో ప్రత్యక్ష ప్రమాణీకరించినారు ఏమనంటే మూడు గుణముల (రజగుణ బ్రహ్మగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శివుడు) భక్తి చేయువారు రాక్షస స్వభావమును ధరించినవారై మనుష్యులలో నీచులు, దూషిత కర్మ చేయు మూర్ఖులు నన్ను(గీతా జ్ఞానధాతా బ్రహ్మ) కూడ భజించరు. అన్య దేవతల భక్తి పూజా చేయువారి సుఖ సమయం (స్వర్గ సమయం) క్షణికముగా ఉంటుంది. స్వర్గమును పొంది శీఘ్రముగానే పృథ్విపై జన్మ ధారణ చేస్తారు. హే మహాత్మా గారు! కృపతో ఎదైన సంసారంలో జరిగిన అలాంటి ప్రకరణని వినిపించండి దానిచే మీరు చెప్పిన మాటల సత్యతా యొక్క ప్రమాణం లభిస్తుంది. ముగ్గురు దేవతల పుజారులు ఇలాంటి వ్యవహారం చేస్తారు.

"హిరణ్యకశపుడి కథా"

సమాధానము:- (జిందా జగదీశుడిది):-

1. రజగుణ బ్రహ్మగారి ఉపాసకుల చరిత్ర :- ఒక హిరణ్యకశపుడనే బ్రాహ్మణ రాజా ఉండేవాడు. ఎదో కారణంచేత అతడికి భగవాన్ విష్ణువుతో(సతగుణం) ఈర్ష్యా అయిపోయింది. ఆ రాజు రజగుణ బ్రహ్మగారి భక్తి చేసి ప్రసన్నం చేసుకొనినాడు. బ్రహ్మగారు అనిరి ఏమనంటే పుజారి! అడగు ఏమి అడగదలిచావో? హరిణ్యకశపుడు అడిగినాడు ఏమనంటే ఉదయం చనిపోను, సాయంత్రం చనిపోను, బయట చనిపోను, లోపల చనిపోను, దినంలోను రాత్రిలోను చనిపోను, 12 నెలల్లో చనిపోను, ఆకాశంలో చనిపోను, భూమిపై చనిపోను, మానవునిచేత చనిపోను, పశు -పక్షాదులచేత చనిపోకుందును. బ్రహ్మగారు అనిరి తథాస్తు అని. దీని తరువాత హిరణ్యకశపుడు తనని తాను అమరుడిగా భావించినాడు మరియు తన నామమునే జపంచాలి అని చెప్పసాగాడు. ఎవరైతే విష్ణు నామం జపిస్తారో, వారిని చంపివేస్తాడు. ఆయన పుత్రుడు విష్ణువుగారి భక్తి చేస్తు ఉండేను. ఆ బాలున్ని ఎన్ని చిత్రహింసలు పెట్టినాడు. హే ధర్మదాస్! ఆ కథ అయితే మీకు తెలుసు.

భావార్థం ఏమిటంటే రజగుణ బ్రహ్మ యొక్క భక్తుడు హిరణ్యకశపుడు రాక్షసుడు అనబడినాడు, కుక్క చావు చనిపోయాడు.

"రావణుడు మరియు భస్మాసూరుని కథా"

2. తమోగుణ శివుడి ఉపసాకుల చరిత్ర:- లంకాధీశుడు రాజు రావణుడు తమోగుణ శివుడి భక్తి చేసియుండేను. అతను తన శక్తిచేత **33** కోట్ల దేవతలని ఖైదు చేసి ఉంచేను. తరువాత సీతాదేవిని అపహరించినాడు. దీని ఫలితం ఏమి అయినదో, మీ అందరికీ తెలుసు. తమోగుణ శివుడి ఉపాసకుడు రావణుడు రాక్షసుడు అనబడినాడు, సర్వనాశనం అయింది. నిందా పాత్రుడైనాడు.

❋ ఇంకో ఉదహరణ:- మీకు అయితే భస్మాసూరుడి కథ యొక్క జ్ఞానము ఉంది. భగవాన్ శివుడి (తమోగుణం) భక్తి భస్మాసూరుడు చేసేవాడు. అతను పన్నెండు సంవత్సరాల వరకు శివుడి ద్వారం ఎదుట కాళ్లు పైకి తల కిందికి (శీర్షాసనం) చేసి భక్తి తపస్సు చేస్తు ఉండినాడు. ఒకరోజు పార్వతీగారు అనిరి హే మహాదేవ్! మీరైతే సమర్థులు. మీ భక్తుడు ఏమి అడుగుతాడు? అతనికి ప్రసాదించండి ప్రభు. భగవాన్ శివుడు భస్మాగిరిని అడిగిరి చెప్పు భక్తుడా ఏమి కావాలనుకుంటున్నావో. నేను నీ పై అతి ప్రసన్నుడిగా ఉంటిని. భస్మాగిరి అన్నాడు ఏమనంటే మొదట ప్రమాణం చేయండి, అప్పుడు అడుగుతాను. భగవాన్ శివుడు ప్రమాణం చేసిరి. అప్పుడు భస్మాగిరి అన్నాడు ఏమనంటే మీ వద్ద ఏదైతే భస్మాకణ్డా (భస్మాకడా) ఉందో, అది నాకు ప్రసాదించండి. శివుడు ఆ భస్మాకణ్డాను భస్మాగిరికీ ఇచ్చినారు. కడా చేతికి రాగానే భస్మాగిరి అనినాడు ఏమనంటే అయిపో శివుడా తయారు! నిన్ను భస్మం చేస్తాను మరియు పార్వతీని నా భార్యగా చేసుకుంటాను. ఇది అని అభద్రముగా నవ్వినాడు మరియు శివుడిని చంపడానికి ఆయన వైపు కదిలాడు. భగవాన్ శివుడు ఆ దుష్టిడి ఉద్దేశ్యమును తెలుసుకొని పరుగెత్తినారు. వెనుక-వెనుక పుజారి ముందు-ముందు ఇష్టదేవుడు శివుడు (తమోగుణం) పరుగెత్తుచుండిరి.

విచారం చేయండి ధర్మదాస్! ఒకవేళ మీ దేవులు అవినాశి అయి ఉంటే మృత్యువుకు భయపడేవారు కాదు. మీరు వీరిని అవినాశి అనేవారు. మీరు వీరిని అంతర్యామి అనేవారు. ఒకవేళ భగవాన్ శివుడు అంతర్యామి అయినట్లయితే మొదటనే భస్మాగిరి యొక్క మనస్సులోని తప్పుడు విచారములను తెలుసుకొనేవారు. దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే వీరైతే అంతర్యామి కూడ కాదు.

ఏ సమయంలోనైతే భగవాన్ శివుడు ముందు-ముందు మరియు భస్మాగిరి వెనుక-వెనుక పరుగెత్తుచుండిరో, ఆ సమయంలో భగవాన్ శివుడు తన రక్ష కోసం పరమేశ్వరుడిని పిలిచిరి. ఆ సమయంలో "పరమ అక్షర బ్రహ్మ" గారు పార్వతీ రూపంను ధరించి భస్మాగిరి దుష్టుడి ఎదుట నిలబడిరి మరియు అనిరి హే భస్మాగిరి! రా నా వద్ద కూర్చో. భస్మాగిరికి తెలిసి ఉండేను ఏమనంటే ఇక శివుడ నా వద్దకు రాలేదని. భస్మాగిరి అయితే పార్వతీ కోసమే సర్వ ఉపద్రవం చేస్తుండేను. హే ధర్మదాస్! మీకు సర్వ కథ తెలుసు. పార్వతీ రూపంలో పరమాత్మా భస్మాగిరిని గండహత్ నృత్యము చేయించి భస్మం చేసినారు. తమోగుణ శివుడి పూజారి భస్మాగిరి తన చెడు కర్మలచే భస్మాసూర్ అనగా భస్మా రాక్షసుడు అనబడినాడు.

ఇందువలన ఈ ముగ్గురు దేవతల పుజారిలను రాక్షస స్వభావమును ధరించిన మనుజులలో నీచమైన దూషిత కర్మ చేయు మూర్ఖులని అనినారు.

"హరిద్వార్‌లో సాధవులు పరస్పరం చంపుకోవడం"

3. ఇక సతగురు శ్రీ విష్ణువు యొక్క పుజారుల కథ వినిపిస్తాను.

❋ ఒక సమయం హరిద్వార్‌లో హరుడి మెట్లపై కుంభమేళ అయి ఉండేను. ఆ సందర్భముగా మూడు గుణముల ఉపాసకులు తమ-తమ సమూదాయంతో ఒక్కటయ్యిరి. గిరి, పురి, నాగా-నాథ్ వీరు భగవాన్ తమోగుణ శివుడి ఉపాసకులుండిరి మరియు వైష్ణవులు సతగుణ విష్ణువు ఉపాసకులిగా ఉండిరి. హరుడి మెట్లపై మొదటి స్నానం చేయు విషయమై ఇద్దరు సమూదాయములు "నాగా మరియు వైష్ణవు"ల మధ్య గొడవ అయినది. సుమారు **25** వేల త్రిగుణ (రజగుణ బ్రహ్మా, సతగుణ విష్ణువు మరియు తమోగుణ శివుడు) పుజారులు కోట్లాడుకొని చనిపోయిరి, పరస్పరం చంపుకున్నారు. ఖడ్గాలు, భల్లాలు, చాకులతో పరస్పరం ప్రాణాల్ని తీసుకొనిరి. సూక్ష్మవేదంలో చెప్పబడినది ఏమనంటే :-

తీర్ తుపక్ తలవార్ కటారీ, జమధడ్ జోర్ బధంవై హై ।
హర్ పైడి హర్ హేత్ నంహి జానా, వంహా జా తేగ్ చలాంవై హై ॥
కాంటై శిశ్ నంహి దిల్ కరుణా, జగ్ మేం సాధ్ కహాంవై హై ।
జో జన్ ఇనకే దర్శన కుం జాంవై, ఉనకో భీ నరక పఠాంవై హై ॥

❋ హే ధర్మదాస్! పైన తెలిపిన ఘటనలచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే రజగుణ బ్రహ్మాగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శివుడుగారి పూజ చేయువారికి గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **12** నుండి **15**లో రాక్షస స్వభావమును ధరించిన మనుష్యులలో నీచమైన దూషిత కర్మలు చేసే మూర్ఖులని అనినారు.

❋ పరమేశ్వర్ జిందా గారి ముఖ కమలం నుండి ఈ కథలు విని ధర్మదాస్‌గారి తల పగిలినట్లు అయినది. తల తిరగసాగింది. ధైర్యం తెచ్చుకొని ధర్మదాస్ అనిరి హే ప్రభు! మీరైతే నేనైన జ్ఞానపు గుడ్డివానికి కళ్లు ఇచ్చినారు ధాతా. పై సర్వ కథలు మేము వినినాము మరియు చదివేవారము కానీ విచారం చేయలేదు ఏమనంటే మేము తప్పుడు మార్గములో నడుస్తున్నామని. మీకు వేల-వేల ధన్యవాదములు. మీరు ఈ పాపిని నరకం నుండి బయటకు తీసినారు ప్రభువు!

<u>ప్రశ్న 47 :- (ధర్మదాస్‌గారిది) :</u> హే జిన్దా మహాత్మా! మీరు చెప్పినారు మరియు గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 18లో నేను కూడ చూసితిని అందులో గీతా జ్ఞాన ధాతా బ్రహ్మ తన సాధనచే అగునట్టి గతిని అనుత్తమం(ఉత్తమం కానిది) అనగా వ్యర్థమైనదిగా చెప్పినారు. దానిని కూడ ఈ విధంగా స్పష్టం చేయు కృపని చేయండి. ఏదైనా కథ ప్రసంగాన్ని వినిపించండి.

సమాధానము :- (జిందా బాబా వేషధారి పరమేశ్వరుడిది) :-

❋ గీతా అధ్యాయం **2** శ్లోకం **12**, గీతా అధ్యాయం **4** శ్లోకం **5** మరియు **9**, గీతా అధ్యాయం **10** శ్లోకం **2**లో గీతా జ్ఞాన ధాతా (భ్రహ్మ) అనినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! నీవి మరియు నావి చాలా జన్మలు అయి ఉన్నవి, నీకు తెలియదు నాకు తెలుసు. శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం **15** శ్లోకం **4** లో చెప్పినారు ఏమనంటే తత్వదర్శి సంత్ నుండి తత్వజ్ఞానమును ప్రాప్తించుకొని పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదంను అన్వేషించాలి, ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకులు తిరిగి మరల సంసారంలోకి ఎన్నటికి రారు. ఏ పరమేశ్వరుడిచేత సంసార రూపి వృక్షపు ప్రవృత్తి విస్తారమును పొంది ఉందో అనగా ఏ పరమేశ్వరుడైతే సర్వ సంసారం యొక్క ఉత్పత్తి చేసినారో, ఆ పరమేశ్వరుడి భక్తి చేయండి. తరువాత గీతా అధ్యాయం **18** శ్లోకం **62** లో గీతా జ్ఞాన ధాతా అనినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! నీవు సర్వభావంతో ఆ పరమేశ్వరుడి శరణులోకి వెళ్లు, ఆ

పరమేశ్వరుడి కృపతోనే నీవు పరమశాంతి మరియు సనాతన పరమధామంకు ప్రాప్తింపబడుతావు. హే ధర్మదాస్! ఎప్పటివరకైతే జన్మ-మరణం ఉంటుందో, అప్పటివరకు పరమశాంతి లభించదు మరియు సనాతన పరమధామం ప్రాప్తింపబడదు. వాస్తవంలో పరమగతి దానిని అంటారు ఎందులోనైతే జన్మ-మరణం ఎల్లప్పటికి కోసం సమాప్తం అవుతుంది అది బ్రహ్మ సాధనచే ఎన్నటికి అవజాలదు. ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 18లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు ఏమనంటే ఏవైతే జ్ఞాని ఆత్మలు కలవో, నా విచారంలో అవి అన్ని నైతికమైనవి. కానీ అవి అన్ని నా అనుత్తమ(వ్యర్థమైన) గతిలోనే నిమగ్నమైనవి ఎందుకంటే అవి నా (బ్రహ్మ యొక్క) భక్తి చేయుచున్నవి. బ్రహ్మ సాధన యొక్క "ॐ" మంత్రము కలదు. దీనిచే బ్రహ్మలోకం ప్రాప్తింపబడుతుంది. గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 16లో స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే బ్రహ్మలోకంలోకి వెళ్లిన సాధకులు కూడ మరల తిరిగి సంసారంలోకి వస్తారు. ఇందువలన వీరికి పరమశాంతి అవజాలదు, సనాతన పరమధామం ప్రాప్తింపజాలదు. వేదాలలో వర్ణిత సాధనచేత పరమాత్మా ప్రాప్తి కాదు. కొన్ని సిద్ధులు ప్రాప్తిస్తాయి వాటిద్వారా ఋషిజనులు చమత్కారములు చేసి ఏవరికైన హాని చేసి ప్రసిద్ధులవుతారు. చివరగా పాపములో భాగస్థులై ఎనభైనాలుగు లక్షల రకాలైన ప్రాణుల శరీరమందు కష్టములని అనుభవిస్తు ఉంటారు. ఇందువలన బ్రహ్మసాధనచే అగునట్టి గతి అనగా లాభం అనుత్తమం(వ్యర్థం) అయినదని చెప్పబడినది.

"ఋషి చుణక్ మరియు మాన్ధాతా యొక్క కథా"

❁ కథా ప్రసంగం :- గీతా జ్ఞానధాతా (బ్రహ్మ) గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 16-17లో చెప్పినారు ఏమనంటే నా భక్తి నాలుగు విధాలైన భక్తులు చేస్తారు. - 1. ఆర్తులు (సంకట/కష్ట నివారణ కోసం) 2. అర్థార్థి (ధన లాభం కోసం), 3. జిజ్ఞాసు (వారు జ్ఞానమును ప్రాప్తించుకొని వక్తా అవుతారు) మరియు 4. జ్ఞాని (కేవలం మోక్ష ప్రాప్తి కోసం భక్తి కర్మలు చేయువారు). ఇందులోంచి ముగ్గురిని వదిలి నాలుగవ జ్ఞాని=జ్ఞానులు తన ఖచ్చితమైన భక్తులని గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పినారు.

❁ జ్ఞాని యొక్క విశేషతా :- జ్ఞాని ఆయన అవుతాడు ఏవరైతే తెలుసుకొనినాడు ఏమనంటే మనిషి జీవనం కేవలం మోక్ష ప్రాప్తి కోసంమే ప్రాప్తింపబడినది. అతనికి ఈ జ్ఞానము కూడ ఉంటుంది ఏమనంటే పూర్ణ మోక్షం కోసం కేవలం ఒక పరమాత్మా భక్తియే చేయాలి. అన్య దేవతల (రజగుణ బ్రహ్మగారు, సతగుణ విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ శివుడు) భక్తిచే పూర్ణ మోక్షం కాదు. ఆ జ్ఞాని ఆత్మలకీ గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 34 మరియు యజుర్వేదం అధ్యాయం 40 మంత్రం 10 లో వర్ణిత తత్వదర్శి లభించని కారణంగా వారే వేదాలనుండి సారమును తీసుకొనిరి ఏమనంటే "బ్రహ్మ" సమర్థ పరమాత్ముడు, ఓమ్(ॐ) ఆయన భక్తి మంత్రము. ఈ సాధనచే బ్రహ్మలోకంకు ప్రాప్తింపబడుతాడు. ఇదే మోక్షము.

జ్ఞాని ఆత్మలు పరమాత్మా ప్రాప్తి కోసం హఠయోగం చేసిరి. ఒక స్థానముపై కూర్చొని ఘోర తపస్సును చేసిరి మరియు ఓమ్=ॐ నామ జపము చేసిరి. వేదాల్లో మరియు గీతాలో హఠ్ చేయుట, ఘోర తపస్సు చేయువారిని మూర్ఖ దంబంకల మరియు రాక్షసులని చెప్పినారు. (గీతా అధ్యాయం 3 శ్లోకం 4 నుండి 9, గీతా అధ్యాయం 16 శ్లోకం 17 నుండి 20 మరియు గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 1 నుండి 6). వీరికి హఠయోగం చేయాలని ప్రేరణ ఎక్కడినుండి కలిగినది? శ్రీ దేవిపురాణం (గీతాప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రచురిత సచిత్ర మోటా టైపు) మూడవ స్కంధంలో

రాసి ఉంది ఏమనంటే బ్రహ్మగారు తన పుత్రుడైన నారదుడికి చెప్పినారు ఏమనంటే ఏ సమయంలోనైతే నా ఉత్పత్తి అయినదో, నేను కమలం పువ్వుపై కూర్చొని ఉంటిని. ఆకాశవాణి అయినది ఏమనంటే తపస్సు చేయండి. నేను ఒక వెయ్యి సంవత్సరాలు తపస్సు చేసితిని.

హే ధర్మదాస్! బ్రహ్మగారికి వేదాలైతే తరువాత సాగర మథనంలో లభించినవి. వాటిని చదివగా యజుర్వేదం అధ్యాయం **40** మంత్రం **15**లో "ఓమ్" నామం లభించింది. దాని జపము మరియు ఆకాశవాణి ద్వారా వినిన హఠయోగం(ఘోర తపస్సు) రెండును కలిపి బ్రహ్మగారు స్వయం చేయసాగిరి మరియు తన సంత్‌లకీ (ఋషులకీ) చెప్పినారు. (నాలుగు వేదాలు మరియు వీటి సారాంశమైన శ్రీమద్ భగవత్ గీతాలో హఠం చేసి ఘోర తపస్సు చేయువారిని రాక్షసులు, క్రూరకర్మి, నరాధములు అనగా నీచమైన వ్యక్తులు అనినారు. ప్రమాణం గీతా అధ్యాయం **16** శ్లోకం **17-20** మరియు అధ్యాయం **17** శ్లోకం **1-6**లో) ఆ సాధనే జ్ఞాని ఆత్మలైన ఋషిజనులు చేయసాగిరి. ఆ జ్ఞాని ఆత్మలనుండి ఒక చుణక్ ఋషి యొక్క ప్రసంగం వినిపిస్తాను దానిచే మీ ప్రశ్నకి సరియైన సమాధానము లభిస్తుంది :- ఒక చుణక్ నామం కల ఋషి ఉండేవాడు. ఆయన వేల సంవత్సరాలు ఘోర తపస్సు చేసినాడు మరియు ఓమ్ (ॐ) నామ జపం చేసినాడు. ఇది బ్రహ్మ యొక్క భక్తి. బ్రహ్మ ప్రతిజ్ఞ చేసియుండినాడు ఏమనంటే నేను ఎలాంటి సాధనా అనగా వేదాలలో వర్ణిత యజ్ఞములచే, జపముచే, తపముచే, యజ్ఞంచే మరియు ఎలాంటి క్రియలచేత కనిపించబడను అనగా దర్శనం ఇవ్వను. గీతా జ్ఞానధాతా గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **24-25**లో స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే ఇది నా అవినాశి విధానము ఏమనంటే నేను ఎన్నడు ఎవ్వరికి దర్శనం ఇవ్వను, నా యోగమాయాచేత దాక్కొని ఉంటాను. ఈ మూర్ఖ ప్రజలు నన్ను మనుష్య రూపం అనగా కృష్ణ రూపంలో భావిస్తున్నారు. ఎదైతే ఎదుట సైన్యం నిలబడి ఉండేను, దానివైపు సంకేతం చేస్తు గీతా జ్ఞానధాతా అనుచుండేను. భావార్థము ఏమిటంటే నేను ఎన్నడు ఎవ్వరికిని దర్శనం ఇవ్వను, ఇప్పుడు నీపై అనుగ్రహించి ఈ నా రూపమును చూపించితిని.

భావార్థము :- వేదాలలో వర్ణిత విధానంచే మరియు అన్య ప్రచలిత క్రియలచేత బ్రహ్మ ప్రాప్తి అవదు. ఇందువలన ఆ చుణక ఋషికి పరమాత్మా ప్రాప్తి అయితే అవలేదు, సిద్ధులు ప్రాప్తించినవి. ఋషులు దానినే భక్తి యొక్క అంతిమ లాభమని భావించిరి. ఎవరివద్దనైతే అధికముగా సిద్ధులుంటాయో, అతను మిగతా ఋషులకంటే శ్రేష్టుడిగా భావింపబడేవాడు. ఈ లాభమే చుణక ఋషిగారికి ప్రాప్తించి యుండేను.

ఒక మాన్‌ధాతా చక్రవర్తి రాజా (ఎవరి రాజ్యం పూర్తి పృథ్విపై ఉండునో, అలాంటి శక్తిశాలి రాజా) ఉండేను. ఆయన వద్ద **72** కోట్ల సైన్యం ఉండేను. రాజు తన ఆధీనములోని రాజులని అనినాడు ఏమనంటే ఎవరికైతే నా ఆధీనతా స్వీకారం/అంగీకారం లేదో, వారు నాతో యుద్ధం చేయండి, ఒక గుర్రం మెడలో ఒక బిళ్లని కట్టిరి ఏమనంటే ఏ రాజుకైతే రాజా మాన్‌ధాతా గారి ఆధీనతా అంగీకారం లేదో, వారు ఈ గుర్రంను పట్టుకోండి మరియు యుద్ధం చేయడం కోసం తయారుగా ఉండండి. పూర్తి పృథ్విపై ఏ రాజును గుర్రమును పట్టుకోనలేదు. గుర్రంతో పాటు కొందరు సైనికులు కూడ ఉండిరి. తిరిగి వస్తున్న సమయంలో ఋషి చుణకులు అడిగిరి ఏమనంటే ఎక్కడికి పోతిరి సైనికులారా! సమాధానం లభించింది ఏమనంటే పృథ్వి అంతయు తిరిగి వచ్చితిమి, ఎవ్వరును గుర్రమును పట్టుకోనలేదు. ఎవ్వరును రాజుతో యుద్ధమును స్వీకరించలేదు. ఋషి అనిరి నేను ఈ యుద్ధంను స్వీకరిస్తున్నాను. సైనికులు అనిరి హే అడుక్కుతినేవాడా! నీ వద్ద తినడానికైతే గింజలు లేవు మరియు యుద్ధం చేస్తావా మహారాజా

మాన్ధాతాతో? ఋషి చుణకులు గుర్రాన్ని పట్టుకొని వృక్షంకు కట్టెసినారు. మాన్ధాతా రాజుకీ సమాచారం అందగానే యుద్ధపు తయారి చేసిరి. రాజు 72 కోట్ల సైన్యంను నాలుగు భాగాలు చేసిరి. ఋషిపై యుద్ధం చేయుటకు ఒక భాగం 18 కోట్ల సైన్యంను పంపించిరి. రెండవవైపు ఋషి తన సిద్ధులతో నాలుగు ముద్దలు తయారుచేసినాడు. ఒక ముద్దను విసిరిరి దానిచేత రాజు యొక్క 18 కోట్ల సేనా నాశనం అయిపోయింది. రాజా రెండవ భాగంను విడిచిరి. ఋషి రెండవ ముద్దను వదిలిరి, అది రెండవ భాగం 18 కోట్ల సేనాని నాశనం చేసినది. ఈవిధంగా చుణక్ ఋషి మాన్ధాతా రాజుగారి 72 కోట్ల సైన్యంను నాలుగు ముద్దల ద్వారా నాశనం చేసిరి. ఆ కారణంచేత మహర్షి చుణక్గారి మహిమా పృథ్వి అంతయు వ్యాపించినది. ఈ అనర్థంచేత సర్వ శ్రేష్ట ఋషిగా భావింపబడినాడు.

హే ధర్మదాస్! (జిందారూపధారి పరమాత్మా అనిరి) ఋషి చుణక్గారు ఏదైతే సైన్యంను చంపినారో, ఈ పాప కర్మలు ఋషిగారి సంచిత కర్మలయందు జమ అయినవి. ఋషి చుణకులు ఏదైతే ఓమ్ నామ జపం చేసినారో, ఆయన దానికి బదులుగా బ్రహ్మలోకంకు వెళ్లెదరు. తరువాత తన బ్రహ్మలోకపు సుఖ సమయంను గడుపుకొని పృథ్విపై జన్మించెదరు. ఎదైతే హఠయోగ తపస్సు చేసినారో, తత్ఫలితముగా పృథ్విపై రాజు అయ్యేదడు. తరువాత మృత్యువును పొంది, తరువాత కుక్క జన్మని పొందేదడు. ఏవైతే 72 కోట్ల సైన్యంను చంపియుండేనో, అవి వాటి పగని/ప్రతీకారంను తీసుకుంటాయి. కుక్క తలలో గాయం అవుతుంది మరియు అందులో క్రిములు అయ్యి 72 కోట్ల సేనా తమ ప్రతీకారంను తీర్చుకుంటాయి. ఇందువలన హే ధర్మదాస్! గీతా జ్ఞాన ధాతా (బ్రహ్మ) తన సాధనచే అగునట్టి గతి అనగా ముక్తిని అనుత్తమం (వ్యర్థం) అని చెప్పినాడు.

ప్రశ్న 45 (ధర్మదాస్గారిది) :- హే జిందా! నేను ఒక మహామండలేశ్వరులచే ప్రశ్నించితిని ఏమనంటే గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో భగవాన్ కృష్ణుడుగారు ఎ పరమేశ్వరుడి శరణులోకి వెళ్లమని చెప్పుచున్నారు? ఆ మండలేశ్వరులు సమాధానం ఇచ్చినారు ఏమనంటే భగవాన్ శ్రీ కృష్ణుడు కాకుండా వేరే భగవానుడు లేరని. కృష్ణుడే స్వయం పూర్ణ పరమాత్మా, ఆయనే తన శరణులోకి రమ్మని చెప్పుచున్నారు, కేవలం చెప్పుటలోనే భేదము ఉంది. హే జిందాగారు! కృపతో ఈ అజ్ఞాని యొక్క భ్రమని నివారణ చేయండి.

సమాధానం :- (జిన్దా బాబా పరమేశ్వరుడిది) :- హే ధర్మదాస్!

యే మాలా డాల్ హుయే హై ముక్తా । షటదల్ ఉవా-బాయి బకతా ॥

మీ సర్వ మండలేశ్వరులు మరియు శంకరాచార్యులు అట్టహాసముగా ఉంటూ అమాయకపు జనులను భ్రమితులుగా చేయుచున్నారు. అనుచుండిరి ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో అర్జునుడిని తన శరణులోకి రమ్మని అనుచున్నారని, ఇది పూర్తిగా తప్పు ఎందుకంటే గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 7లో అర్జునుడు అనుచుండేను ఏమనంటే "హే కృష్ణ! ఇపుడు నా బుద్ధి సరిగ్గా పనిచేయడం లేదు. నేను మీ శిష్యుడను, మీ శరణులో ఉన్నాను. ఎదైతే నాకు హితమైనదో, ఆ జ్ఞానము నాకు ఇవ్వండి. హే ధర్మదాస్! అర్జునుడైతే మొదటినుండియే శ్రీ కృష్ణుడి శరణులో ఉండినారు. ఇందువలనే గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో గీతా జ్ఞాన ధాతా తన కంటే అన్యుడైన 'పరమ అక్షర బ్రహ్మ' శరణులోకి వెళ్లమని చెప్పుచున్నారు. గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 3లో గీతా జ్ఞాన ధాతా అనినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! నీవు నా భక్తుడవు. ఇందువలన ఈ గీతా శాస్త్రము వినిపించితిని.

గీతా జ్ఞానధాతా కంటే అన్యుడైన పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క అన్య ప్రమాణము గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 11 నుండి 28, 30, 31, 34లో కూడ ఉంది.

❁ శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 1లో గీతా జ్ఞానధాతా అనినారు ఏమనంటే శరీరమును క్షేత్రము అంటారు ఎవరైతే ఈ క్షేత్రమును అనగా శరీరాన్ని తెలుసుకుంటాడో, అతన్ని "క్షేత్రజ్ఞుడు" అంటారు. (గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 1)

❁ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 2లో గీతా జ్ఞానధాతా అనినారు ఏమనంటే :- నేను క్షేత్రజ్ఞుడను. క్షేత్రం మరియు క్షేత్రజ్ఞతను తెలుసుకోనుటే తత్వజ్ఞానము అనబడుతుంది, ఇది నా అభిప్రాయము. గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 10 లో అనబడినది ఏమనంటే నా భక్తి అవ్యభిచారిణి అయి ఉండాలి. ఎలాఅంటే అన్య దేవతల సాధన అయితే గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 12 నుండి 15 మరియు 20 నుండి 23లో మరియు అధ్యాయం 9 శ్లోకం 23-24లో వ్యర్థమని చెప్పినారు. కేవలం బ్రహ్మ యొక్క భక్తి చేయాలి. దాని విషయంలో ఇక్కడ అనబడినది ఏమనంటే అన్య దేవతల యందు ఆసక్తుడవకూడదని. భావార్థం ఏమనంటే భక్తి మరియు ముక్తి కోసం జ్ఞానమును తెలుసుకోండి, వక్తా అగుటకు కాదు. దీనికోసం కాకుండా వక్తా అగుటకు జ్ఞానము వినుట అజ్ఞానము. పతివ్రతా స్త్రీ మాదిరి కేవలం నాయందు ఆస్థా(శ్రద్ధ) ఉంచి భక్తి చేయండి. అన్య మనుష్యుల్లో కూర్చొని మాటలు చేయు స్వభావం ఉండకూడదు. ఎకాన్త స్థానంలో ఉండి భక్తి చేయండి.

❁ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 11లో గీతా జ్ఞాన ధాతా అనినారు ఏమనంటే అధ్యాత్మ జ్ఞానములో రుచి ఉంచి తత్వజ్ఞానము కోసం సత్‌గ్రంథాలని చూడటం తత్వజ్ఞానము, అది జ్ఞానము మరియు తత్వజ్ఞానము కాకుండా కథలు వినుట, వినిపించుట, శాస్త్రవిరుద్ధ భక్తిచేయుట ఇదంతా అజ్ఞానమే. తత్వజ్ఞానము కోసం పరమాత్మాని తెలుసుకొనుటయే జ్ఞానము.

❁ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 12లో గీతా జ్ఞానధాతా తన కంటే "పరమ బ్రహ్మ" అనగా శ్రేష్ఠ పరమాత్మా యొక్క జ్ఞానము చెప్పించినారు, ఏ పరమాత్మా (జ్ఞేయమ్) తెలుసుకొన యోగ్యుడు, ఎవరిని తెలుసుకొని (అమృతమ్ అశ్నుతే) అమరత్వంకు ప్రాప్తింపబడుతాడు అనగా పూర్ణ మోక్షం యొక్క అమృతం లాంటి ఆనందం అనుభవించదానికి లభిస్తుంది. దానిని తెలిసినది తెలిసినట్టు చెబుతాను. (తత్) ఆ రెండవ/వేరే (భ్రహ్మ) పరమాత్మా అయితే సత్ అనబడదు మరియు అసత్ అనగా గీతా జ్ఞానధాతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32, 34లో అనినారు ఏమనంటే ఏదైతే తత్వజ్ఞానము ఉందో, అందులో పరమాత్మా యొక్క పూర్ణ జ్ఞానము ఉంది, ఆ తత్వజ్ఞానము పరమాత్మా తన ముఖ కమలం నుండి స్వయం ఉచ్చారణ చేసి చెబుతారు. ఆ తత్వజ్ఞానమును తత్వదర్శి సంత్ తెలుసుకుంటారు, వారికి దండవత్ ప్రణామం చేసి, నమ్రతాపూర్వకముగా ప్రశ్నించడం వలన వారు పరమాత్మా తత్వంను సరియైన విధంగా తెలిసిన తత్వదర్శి సంత్ నీకు తత్వజ్ఞానము యొక్క ఉపదేశం చేస్తారు. దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతాకీ పరమాత్మా పూర్ణ జ్ఞానము లేదు. ఇందువలన అనుచున్నాడు ఏమనంటే ఆ రెండవ పరమాత్మా ఏవరైతే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరుగా ఉండినారు, ఆయన సత్ కాదు, అసత్ కాదు. ఇక్కడ పర్+ భ్రహ్మ యొక్క అర్థం ఎడు సంఖ బ్రహాండాల పర్‌భ్రహ్మ అనగా గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16లోని అక్షర పురుషుడితో లేదు ఎందుకంటే కాల్ లోకం (21 బ్రహ్మండాల క్షేత్రము) లో అక్షర పురుషుడు, ఎవరినైతే పరభ్రహ్మ అనినామో, ఆయనది విశేష భూమికా లేదు. ఇక్కడ కాల్ లోకంలో కాల్ మరియు దయాల్ యొక్క భూమిక ఉంది. ఇందువలన ఇక్కడ (రెండవ భ్రహ్మగా పరమాత్మాని భావించండి) భ్రహ్మ కంటే అన్య పరమాత్మా పూర్ణ భ్రహ్మ యొక్క వర్ణన ఉంది.

భావార్థము :- గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 12లో గీతా జ్ఞానధాతా చెప్పుచున్నారు

ఏమనంటే నాకంటే వేరైన బ్రహ్మ్ అనగా ప్రభు ఉన్నారో ఆయన అనాది నుండి ఉండినాడు. అనాది యొక్క అర్థం ఏమిటంటే ఎవరిదైతే ఎన్నడు ఆది అనగా ప్రారంభం ఉండదో, ఎన్నడు జన్మించని. గీతా జ్ఞానధాతా క్షర పురుషుడు, ఈయన్ని "బ్రహ్మ" అని కూడ అంటారు. ఈయన గీతా అధ్యాయం 2 శ్లోకం 12, గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 5, 9, గీతా అధ్యాయం 10 శ్లోకం 2లో స్వయం స్వీకరించినారు ఏమనంటే హే అర్జున్! నీవి మరియు నావి చాలా జన్మలు అయి ఉన్నవి, నీకు తెలియదు, నాకు తెలుసు. దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమిటంటే గీతా జ్ఞానధాతా అనాది అగు "బ్రహ్మ" అనగా ప్రభువు కాదు. దీనిచే ఇది సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 12లో తన కంటే వేరైన అవినాశి పరమాత్మా యొక్క మహిమని చెప్పినారు. (అధ్యాయం 13 శ్లోకం 12)

❁ గీతా జ్ఞానధాతా బ్రహ్మయే, ఒక వెయ్యి (సహస్ర) చేతులు-కాళ్లు కలిగినవాడు. ఇతనికి సహస్ర కమలంలు కలవు అనగా వెయ్యి దళములు కల కమలం ఉంది. గీతా అధ్యాయం 11 శ్లోకం 46లో అర్జునుడు అనినాడు ఏమనంటే హే సహస్రబాహు!(వెయ్యి చేతులుకల) మీరు చతుర్భుజ రూపంలోకి రండి. దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా కేవలం వెయ్యి భుజములు కలవాడు. ఇందువలన గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 13లో గీతా జ్ఞానధాతా తనకంటే వేరైన అన్నివైపుల కాళ్లు-చేతులుకల, అన్నివైపుల నేత్రములు తల మరియు మూతికల మరియు అన్నివైపుల చెవులుకల పరమాత్మా యొక్క మహిమా చెప్పుచున్నాను. చెప్పినారు ఏమనంటే ఆ పరమాత్మా సంసారలో అన్నింటిని వ్యాపింపచేసి అనగా తన శక్తిచేత అన్నింటిని ఆపి ఉంచినారు మరియు స్వయం సత్యలోకం (శాశ్వత స్థానమ్ తిష్ఠతి) లో కూర్చొని ఉన్నాడు.

స్పష్టం అయినది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే అన్య సమర్థ పరమాత్మా ఉన్నారు, ఆయన పూర్తి సంసారం యొక్క సంచాలన, పాలన చేస్తారు. (గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 13)

❁ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 14లో కూడ స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా తనకంటే అన్య పరమాత్మా జ్ఞానము చెప్పించినారు. అనినారు :- సంపూర్ణ ఇంద్రియముల విషయయులను తెలిసిన అనగా అంతర్యామి. అన్ని ఇంద్రియముల రహితుడు అనగా పరమాత్మా యొక్క ఇంద్రియములు మన మానవులు మరియు అన్య ప్రాణులలాగా వికారమైనవి కావు. పరమాత్మా ఆసక్తి రహితుడు అనగా ఆయన ఈ కాల్‌లోకం (ఇరవైఒక్క బ్రహ్మాండాలు)లోని ఏ వస్తువు-పదార్థము యందు ఆసక్తిని ఉంచడు ఎందుకంటే ఆ పరమేశ్వరుడి సత్యలోకం ఈ కాల్ లోకం కంటే అసంఖ్య రెట్లు ఉత్తమమైనది. ఇందువలన ఆ పరమాత్మా ఆసక్తి రహితుడు అని చెప్పబడినాడు. ఆయనే అందరి ధారణ-పోషణ చేస్తాడు. ఈ ప్రమాణమే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లోను ఉంది. ఆ పరమాత్మా నిర్గుణుడు, కానీ సగుణుడయ్యే తన మహత్వంను చూపిస్తాడు. ఉదహరణ కోసం :- ఎలాఐతే మామిడి వృక్షము మామిడి గింజలో నిర్గుణ స్థితిలో ఉంటుంది. ఆ బీజమును ఎప్పుడైతే నాటబడుతుందో, అప్పుడు అది మొక్క తరువాత చెట్టు రూపంలో సగుణమై తన మహత్వంను ప్రకటిస్తుంది. కానీ పరమాత్మా సత్యలోకంలో సర్గుణ రూపంలో కూర్చొని ఉన్నారు ఎందుకంటే పరమాత్మా తన వచన శక్తిచేత సర్వ సృష్టిని రచించి విధానమును రూపొందించి వదిలినారు. ఆ పరమాత్మా విధానానుసారం సర్వ ప్రాణి మరియు నక్షత్రములు తయారవుతు-చెడిపోతు ఉంటాయి, జీవులు కర్మానుసారం జన్మిస్తు-మరణిస్తూ ఉంటాయి. పరమాత్మాకి ఎలాంటి ఆందోళన లేదు. కానీ ఎప్పుడైతే పరమాత్మా పృథ్విపై ప్రకటితం అవుతాడో, ఆ సమయంలో సర్వ గుణములని అనుభవిస్తాడు. ఎలాఐతే మామిడి వృక్షంకు నిర్గుణత నుండి

సర్గుణం అవుటలో చాలా సమయం పడుతుంది. కానీ పరమాత్మా కోసం సమయ హద్దు లేదు. వారైతే క్షణములో నిర్గుణ్, తర్వాతి క్షణములోనే సర్గుణం అవగలరు. క్షణంలో సత్యలోకం వెళ్లిపోతే మనకోసం నిర్గుణులు అయిరి. మనము ఆయన గుణముల లాభమును పొందలేము. క్షణంలో పృథ్విపై ప్రకటితమవుతారైతే వారు సర్గుణమవుతారు. మనకు ఆశీర్వాదము ఇచ్చి తమ గుణముల లాభమును ఇస్తాయి. ఈవిధముగా నిర్గుణం-సగుణం అనబడినది. దీనిచే కూడ సిద్ధించిబడినది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరే అందరి ధారణ-పోషణ చేయు పరమాత్మా ఉన్నాడు.

❊ గీతా అధ్యాయం **13** శ్లోకం **15-16**లో కూడ ఈ ప్రమాణమే ఉంది. గీతా జ్ఞానధాతా అనినాడు ఏమనంటే ఎలాఐతే సూర్యుడు దూరపు స్థానములో కూడ స్థితుడై ఉన్నాకూడ సర్వ బ్రహ్మాండములపై తన ప్రభావం ఉంచినారు. ఆ విధముగానే పరమాత్మా సత్యలోకంలో స్థితుడై కూడ సర్వ బ్రహ్మాండాల పై తన శక్తి యొక్క ప్రభావం చేసి ఉంచినారు. సర్వ చర-అచర భూతముల బయట-లోపల ఉన్నారు. ఈవిధముగా సూక్ష్మం అవుటచేత మనము ఆయన్ని చర్మదృష్టితో చూడలేము. ఇందువలన అవిజ్ఞయ అనగా మన జ్ఞానము కంటే వేరే ఉన్నారు మరియు ఆ పరమాత్మయే మన సమీపములో మరియు దూరం కూడ అక్కడే స్థితమై ఉన్నారు. పరమాత్మా అయితే దూరముగా సత్యలోకం (శాశ్వత స్థానము) లో ఉంది, ఆయన శక్తి యొక్క ప్రభావం ప్రతిఒక్కరితో ఉంది. (గీతా అధ్యాయం **13** శ్లోకం **15**)

❊ ఎలాఐతే సూర్యుడు దూరముగా స్థితిడై ఉండినాడు, కానీ పృథ్విపై ప్రతిఒక్క ప్రాణికి తనతోపాటు కనిపించుతాడు. ఒక స్థానంలో ఎన్నో కుండలు నీటితో నిండి ఉంచబడినవి ఉంటే సూర్యుడు ప్రతిఒక్క దానిలో కనిపించుతాడు, ముక్కలలో కనిపించడు. ఈవిధంగా పరమాత్మా ప్రతిఒక్క వ్యక్తికి కనిపించుతారు. పరమాత్మా ఇలానే ఒక స్థానంపై స్థితుడై ఉండినాడు. ఆ పరమాత్మా తెలుసుకొన యోగ్యుడు. భావార్థము ఏమిటంటే గీతా జ్ఞానధాతా అనినారు ఏమనంటే నా కంటే వేరుగాకల పరమాత్మా జ్ఞానము ఉంది, ఆయనే తెలుసుకొన యోగ్యుడు. ఆ పరమాత్మయే తన విధానుసారం అందరి ధారణ-పోషణ, ఉత్పత్తి మరియు మృత్యువు చేస్తాడు. వాస్తవంలో "బ్రహ్మ" (అందరి ఉత్పత్తికర్తా) ఆయనయే. వాస్తవంలో విష్ణువు (అందరి ధారణ-పోషణ చేయువారు) ఆయనయే, వాస్తవంలో శంకర్ (సంహరించువాడు) ఆయనయే. అన్య బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శంకురులైతే కేవలం ఒక బ్రహ్మాండపు కర్తా-ధరతాలు. కానీ ఆ పరమాత్మా అయితే సర్వ బ్రహ్మాండాలకీ బ్రహ్మా, విష్ణువు మరియు శంకరుడి రూపంలో ఒక్కడే ఉన్నాడు. ఎలాఅంటే దేశానికి కేంద్రంలో కూడ గృహమంత్రి ఉంటాడు మరియు రాష్ట్రంలలో కూడ గృహమంత్రి ఉంటారు. దేశపు ప్రధానమంత్రి కూడ తన వద్ద మిగతా విభాగములు కూడ ఉంచుకుంటారు. ఆ సమయంలో ప్రధానమంత్రి గారు గృహమంత్రి మొదలగునవి కూడ అవుతారు మరియు ప్రధానమంత్రి కూడ అవుతారు.

దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా తన కంటే అన్యుడైన సమర్థ పరమాత్మా యొక్క మహిమని చెప్పినారు. గీతా జ్ఞాన ధాతా కంటే అన్య పూర్ణ పరమాత్మా ఉన్నారు. (గీతా అధ్యాయం **13** శ్లోకం **16**) గీతా అధ్యాయం **13** శ్లోకం **17**లో గీతా జ్ఞానధాతా తనకంటే అన్యుడైన పరమాత్మా యొక్క మహిమని చెప్పినారు అది ఈవిధంగా ఉంది :-

❊ ఆ వేరే పరమాత్మా (పరమ బ్రహ్మ) అన్ని జ్యోతిలకు కూడ జ్యోతి అనగా సర్వ ప్రకాశస్రోత్ ఉన్నారు. ఆ అన్య పరమాత్మా శక్తిచే అందరూ ప్రకాశమానమై ఉన్నారు. మరియు ఆ పరమాత్మా ప్రకాశం అందరికంటే అధికముగా ఉంది. ఆ పరమాత్మా మాయ కంటే వేరే ఉన్నారు.

వాస్తవంలో నిరంజనుడు ఆయనే. ఎవరైతే గీతా జ్ఞాన ధాతా ఉన్నారో, ఆయన మాయసహితముగా "జ్యోతి నిరంజన్" అనబడుతాడు. ఆ పరమాత్మా జ్ఞాన భాండాగారము, ఆయనే తెలుసుకొన యోగ్యుడు, ఆయనే (జ్ఞానగమ్యమ్) తత్వ జ్ఞానం ద్వారా ప్రాప్తింపచేసుకొను యోగ్యుడు.

ఈ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 17లో మూల పాఠంలో "జ్ఞానమ్ జ్ఞేయమ్ జ్ఞాన్ గమ్యమ్" రాసి ఉంది దాని భావార్థము ఏమిటంటే (జ్ఞానమ్) ఏ జ్ఞానము పరమాత్మా స్వయం పృథ్విపై ప్రకటితులై తత్వజ్ఞానమును తన ముఖ కమలం నుండి చెబుతారు. ఇందువలన ఆయన జ్ఞాన రూపుడు అనగా జ్ఞానపు భాండాగారము. ఆ పరమాత్మా (జ్ఞేయమ్ జ్ఞానగ్యమ్) ఆ తత్వజ్ఞానముచే తెలుసుకొన యోగ్యుడు మరియు ఆ తత్వజ్ఞానముచే ప్రాప్తింపచేసుకొను యోగ్యుడు. ఆ పరమాత్మా సర్వప్రాణుల హృదయంలో స్థితుడై ఉన్నాడు. ఎలాఅంటే సూర్యుడు దూరముగా ఉండినా కూడ ప్రతిఒక్క కుండలోని జలంలో కనిపించుతాడు. వాస్తవంలో ఆయన కుండలో లేడు. కానీ కుండలపై తన ప్రభావంను ఉంచుతాడు, ఉష్ణంను ఇస్తాడు. సూక్ష్మవేదంలో చెప్పబడినది ఏమనంటే :-

బ్రహ్మ విష్ణు శివ రాయి ఝుమకరా । నంహి సబ్ బాజీ కే ఖమ్బ సుంనో రాయి ఝుమకరా ।
వహ్ సర్వ ఠామ్ సబ్ ఠౌర్ హై రాయి ఝుమకరా । సకల్ లోక్ భరపూర్ సుంనో రాయి ఝుమకరా ॥

ఈ ప్రమాణమే గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 61లో కూడ చెప్పబడినది ఏమనంటే హే అర్జున్! శరీర రూప యంత్రములో అధిరోహించిన సంపూర్ణ ప్రాణులని అంతర్యామి పరమేశ్వరుడు తన మాయ అనగా తన శక్తిచేత వారి కర్మానుసారం భ్రమణం చేపిస్తాడు అనగా సంస్కారముల అనుసారం మంచి-చెడు యోనిలయందు తింపుతాడు. ఆ సర్వశక్తిమాన్ పరమాత్మా సర్వ ప్రాణుల హృదయంలో స్థితుడై ఉన్నాడు అనగా విరాజమానుడై ఉన్నాడు. ఈవిధంగా పరమేశ్వరుడి మహిమా గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 17లో చెప్పబడినది. దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా తన కంటే అన్యుడైన పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క మహిమను చెప్పిరి. (గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 17)

❊ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 18లో గీతా జ్ఞానధాతా అనినారు ఏమనంటే ఈవిధంగా క్షేత్రం అనగా శరీరం, జ్ఞానమ్ తత్వజ్ఞానం మరియు జ్ఞేయమ్ అనగా తెలుసుకొన యోగ్య పరమాత్మాయొక్క మహిమ నేను సంక్షిప్తముగా చెప్పితిని. నా భక్తుడు మొదట నన్నే సర్వస్వమని తెలుసుకొని నాపై ఆశ్రితుడై ఉండేను. అతడు ఈ (విజ్ఞాయ్) తత్వజ్ఞాన ఆధారంతో నా భావం అనగా నా శక్తిచేత పరిచితుడై మరియు ఆ సమర్థుడి శక్తిచేత పరిచితుడై (ఉప పద్యతే) దాని తరువాత భక్తి చేసి ఆ భావమునకే ప్రాప్తింపబడుతాడు. (గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 18)

❊ ఈ విధంగా గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 19లో గీతా జ్ఞాన ధాతా తనకంటే అన్య పురుషుడి అనగా పరమాత్మా మహిమయే చెప్పినారు. అనినారు ఏమనంటే ప్రకృతి మరియు పురుషుడు ఇద్దరును అనాదియైనవారు. ఇక్కడ ప్రకృతితో తాత్పర్యము సత్యలోకం యొక్క ప్రవృత్తిచే ఉంది. ఆమెని పరాశక్తి, పరానందిని, మహాన్ ప్రకృతి అంటారు. పురుషుడు యొక్క అర్థం పూర్ణ పరమాత్మా, వీరిద్దరును అనాదియైనవారు. ఈ ప్రకృతి యొక్క భావార్థము దుర్గా స్త్రీ రూపం మాదిరి స్త్రీ రూపం ప్రకృతితో లేదు. ఎలాఐతే సూర్యుడు ఉంటే దాని ప్రకృతి ఉష్ణతా కూడ తోడుగా ఉన్నట్లే. ఈవిధంగానే సత్యపురుష్ మరియు ఆయన ప్రకృతి అనగా శక్తి రెండును అనాదియైనవి అనగా సనాతనమైనవి.

ఈవిధంగా వికారములు మరియు మూడు గుణములు ఎవరిచేత ఉత్పన్నం అయినవో,

ఆమె అన్య ప్రకృతి, ఆమెచే ఉత్పన్నం అయి ఉన్నవి, ఇలా తెలుసుకో. గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 4-5లో రెండు ప్రకృతులు చెప్పబడినవి, ఒకటి జడా మరియు రెండవది చేతన దుర్గా దేవి. ఇక్కడ రెండవ ప్రకృతి దుర్గా అనబడినది. (గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 19)

❁ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 20లో కూడ అన్య (పురుష:) పరమాత్మా యొక్క వర్ణన ఉంది. గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రకాశిత గీతా యొక్క ఈ శ్లోకపు అనువాదంలో "పురుష:" యొక్క అర్థం జీవాత్మా చేసినారు. వాస్తవంలో ఇక్కడ పురుష: అర్థం పరమాత్మా. గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 20 యొక్క యథార్థ అనువాదం చూడండి "గహరి నజర్ గీతా మే" లో అది మా Website లో చూడండి మరియు Download చేసుకోండి. Website పేరు "www. jagatgururampalji.org"

❁ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 21లో కూడ అన్య (పురుష:) పరమాత్మా వర్ణన ఉంది. దీని అనువాదంలో గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రచురించిన దానిలో "పురుష:" యొక్క అర్థం పురుషుడే చేసినారు, ఇది సరియైనది. పురుష: యొక్క అర్థం పరమాత్మా అవుతుంది. ప్రకరణవశముగా పురుష: యొక్క అర్థం మనుష్యుడు కూడా చేయవచ్చు ఎందుకంటే పరమాత్మా మనిషిని తన స్వరూపముకు అనురూపముగానే తయారుచేసినారు. ఇందువలనే చెప్పబడినది ఏమనంటే:- నర నారాయన్ రూప హై, తు నా సమఝ్ దేహి ।

"ఎనభై నాలుగు లక్షల విధాలైన జీవులకంటే మానవ దేహం ఉత్తమమైనది"

గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 22లో కూడ గీతా జ్ఞానధాతా తన కంటే అన్యుడైన పరమాత్మా యొక్క ప్రత్యక్ష ప్రమాణం చెప్పినారు. గీతా ప్రెస్ గోరఖపూర్ ద్వారా ప్రకాశిత గీతాలో ఈ శ్లోకం యొక్క అర్థం పూర్తిగా తప్పుగా చేసినారు. (చూడండి ఈ పుస్తకంలోని పేజి 191 నుండి.)

❁ యథార్థ అనువాదం :- పూర్వపు శ్లోకాల్లో వర్ణన వచ్చినది ఏమనంటే పరమాత్మా ప్రతిఒక్క జీవుడితో పాటు ఉంటాడు, ఎలాఐతే సూర్యుడు ప్రతి ఒక్క కుండలోని జలములో స్థితుడిగా కనిపించుతాడు. ఆ జలమునకు తన ఉష్ణతని ఇస్తున్నాడు. ఈవిధంగా పరమాత్మా ప్రతిఒక్క జీవుడి హృదయ కమలంలో ఇలానే విధ్యామానమై ఉంటాడు ఎలాఐతే సౌర విద్యుత్ యంత్రం ఎక్కడ ఉండినా అది సూర్యుని నుండి ఉష్ణతని ప్రాప్తింపచేసుకొని శక్తిని సంగ్రహించుకుంటుంది. ఈవిధంగా ప్రతిఒక్క జీవుడితోపాటు పరమాత్మా ఉంటాడు. ఇందువలన ఈ శ్లోకం (గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 22)లో అనబడినది ఏమనంటే ఆ పరమాత్మా అందరు ప్రభువుల స్వామి అగుటచేత "మహేశ్వర్", అందరి ధారణ-పోషణ చేయుటచేత "కర్తా" సత్యలోకంలో కూర్చొనిన ప్రతిఒక్క ప్రాణి ప్రతిఒక్క గతివిధిని చూచువాడుగుటచేత "ఉపదృష్టా", జీవుడు పరమాత్మా శక్తిచేత సర్వ కార్యములని చేస్తాడు. జీవుడు పరమాత్మా అంశమే. (రామాయణంలో కూడ చెప్పబడినది, ఈశ్వరుడి అంశం జీవుడు అవినాశి) అందుచేత జీవుడు తను చేసిన కర్మపు సుఖం, దు:ఖం అనుభవిస్తుంటే తన అంశం యొక్క సుఖం-దు:ఖం పరమాత్మాకీ కూడ అనుభవం అవుతుంటుంది. సూక్ష్మవేదంలో రాసి ఉంది :-

"కబీర్ కహ్ మేరే జీవ్ కో దు:ఖ నా దిజో కోయ్ ।
భక్త దు:ఖాయే భి దు:ఖి హెూయ్ ।

ఇందువలన"భోక్తా"అనబడుతాడు.ప్రతిఒక్కప్రాణికిగుప్తరూపముగా ఉచితమైన సలహాఇస్తాడు,అందుచేత పరమాత్మా "అనుమనంత" అనబడుతాడు. (పరమాత్మా శబ్దం యొక్క

సన్ధివిచ్ఛేదనం = పరమ్+ఆత్మా = (శ్రేష్ఠ ఆత్మా = పరమాత్మా) ఒకవేళ ఎవరైన దు:ఖము యొక్క భోగము ఇస్తాడు, సుఖం యొక్క భోగము కూడ ఇస్తాడు. ఎలాంటి కర్మ చేస్తాడో జీవుడు అలానే తప్పకుండా అనుభవిస్తాడు అయితే అతను "పరమాత్మా" అనబడడు, అతను శ్రేష్ఠ ఆత్మా కాజాలడు. ఈ కాల్ (బ్రహ్మ యొక్క) లోకంలో విధానం ఉంది ఏమనంటే ఎలాంటి కర్మ చేస్తారో, అలాంటి ఫలమే మీకు భగవానుడు తప్పకుండా ఇస్తాడు. అయితే ఇతను ప్రభువైతే(స్వామి) అవుతాడు, కానీ "పరమ్ ఆత్మా" కాదు. ఈ మానవ శరీరంలో (పర:) రెండవ/వేరే (పురుష:) పరమాత్మా ఎవరైతే జీవుడితోపాటు అభిన్న రూపంతో ఉంటాడు, ఎలాఐతే సూర్యుడు ప్రతిఒక్క ప్రాణికి తన ఉష్ణతను ఇస్తాడు, ఆ విధముగానే ఈ వేరే పరమాత్మా పై తెలిపిన మహిమ కలవాడు. ఎలాఐతే సూర్య శక్తిచేత బల్బు వెలుగుతుంది, అందులో సూర్యుడు ఉంటాడు అనగా సూర్యుడి శక్తి పనిచేస్తుంది. ఈవిధముగానే పూర్ణ పరమాత్మా భూమికను భావించండి.

❁ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 23లో కూడ అన్య (పురుషమ్) పరమాత్మా చెప్పబడినది. చెప్పబడినది ఏమనంటే ఏ సంత్ పైవిధముగా (పురుషమ్) పరమాత్మా, ప్రకృతి, మరియు గుణముల సహితముగా తెలుసుకుంటాడో, ఆ సంత్-సాధకుడు అన్ని విధాలుగా పరమాత్మా యందు లీనమై (వర్తమానంలో) ఉంటూ పునర్జన్మకీ ప్రాప్తింపబడదూ అనగా అతని పూర్ణ మోక్షం అవుతుంది.

❁ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 24 లో కూడ అన్య పరమాత్మా యొక్క వర్ణన కలదు ఎవరైతే గీతా జ్ఞాన ధాతాకంటే అన్యుడు. చెప్పబడినది ఏమనంటే ఏ పరమాత్మా సూర్యుడికి సదృశ్యముగా జీవాత్మాతో పాటు అభేదము రూపంతో ఉంటాడు. ఆయన్ని సాధకుడు ధ్యానం ద్వారా దివ్య దృష్టిచే హృదయలో చూస్తాడు ఎలాఐతే విద్యుత్‌ను టెస్టర్ ద్వారా చూస్తారు, అన్య సాధకులు జ్ఞానమును విని విశ్వాసం చేసి పరమాత్మా యొక్క అస్థిత్వాన్ని స్వీకరించుతారు. అన్య భక్తజనులు (కర్మయోగేన) పరమాత్మా యొక్క కర్మలని అనగా లీలని చూసి పరమాత్మా యొక్క అస్థిత్వాన్ని తెలుసుకుంటారు. సంసారంలో సుమారు 7 అరబ్బుల జనసంఖ్య కలదు. ఏ ఒక్కరి ముఖము పరస్పరం కలవదు. (కవి అంటారు :- కయి అరబ్ బనాయే బన్దే ఆంఖ్, నాక్, హాథ్ లగాయే, ఎక్-దుసరే కే నాల్ కోయి భి రలదే నంహి రలాయే) దీనిచేత కూడ సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే ఎదో సర్వజ్ఞ శక్తి ఉంది, దానిని "పరమాత్మా" అంటారు. కొందరు భక్తజనులు పరమాత్మా యొక్క ఈవిధమైన కార్యములని చూసి పరమాత్మాని అంగీకరిస్తారు.

❁ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 25లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఏవరైతే శిక్షితులు కారు మరియు ఏవరైతే ధ్యానం చేయరు, జ్ఞానమును తెలుసుకొనరు మరియు పరమాత్మా యొక్క సృష్టిరచనా చేత పరమాత్మాని తెలుసుకొనరు. వారు అన్య శిక్షిత, విద్వాన్ వ్యక్తులచేత పరమాత్మా యొక్క మహిమని విని అంగీకరిస్తారు ఏమనంటే ఈ శిక్షిత మరియు జ్ఞాని వ్యక్తి చెప్పుచున్నాడంటే పరమాత్మా ఉన్నట్లే. తరువాత వారు ఉపాసనా చేయనారంభిస్తారు. వారు దానిని వినడంచేత పరమాత్మా అస్థిత్వంను భావించి ఉపాసనా చేయడంచేత ఈ మృతలోకం నుండి దాటింపబడుతారు.

❁ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 26లో అయితే ఇంతయే చెప్పబడినది ఏమనంటే సర్వ ప్రాణి క్షేత్రములు మరియు దుర్గా శరీరం మరియు క్షేత్రజ్ఞ అనగా గీతా జ్ఞాన ధాతా క్షర బ్రహ్మ సంయోగంచేత ఉత్పన్నం అవుతాయి. ధ్యానంలో ఉంచుకోండి గీతా జ్ఞానధాతా గీతా లోని ఇదే అధ్యాయంలోని 1వ శ్లోకంలో చెప్పినారు ఏమనంటే "క్షేత్రం" అయితే శరీరాన్ని అంటారు మరియు ఏవరికైతే శరీర విషయంలో తెలుసునో, ఆయన్ని "క్షేత్రజ్ఞ" అంటారు. గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం

2లో చెప్పబడినది. ఈ కాల్ లోకంలో(21 బ్రహ్మాండాల క్షేత్రములో) ఎన్ని ప్రాణులైతే ఉత్పన్నం అవుతాయో, అవి దుర్గాగారి మరియు కాల్ భగవాన్ యొక్క సంయోగంచేత అవుతాయి అనగా నర-మాదా ద్వారా కాల్ ప్రేరణచేత కాల్ సృష్టి ఉత్పన్నం అవుతుంది.

❈ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 27లో అన్య పరమేశ్వర్ స్పష్టంగా ఉంది ఆయన గీతా జ్ఞానధాతా కంటే అన్యుడు. (భిన్నం అయినవాడు):- ఎలాఐతే పూర్వపు శ్లోకంలో ప్రమాణ సహితముగా చెప్పబడినది ఏమనంటే పరమేశ్వరుడు ప్రతిఒక్క ప్రాణి శరీరంలో హృదయంలో ఎలా ఉన్నట్లు కనిపిస్తారంటే ఎలాఐతే సూర్యుడు జలంలో నిండినా కుండలో కనిపించబడుతారు. ఈవిధముగా ఈ శ్లోకం 27లో చెప్పబడినది ఏమనంటే పరమేశ్వరుడు హృదయంలో కూర్చొని ఉన్నాడు. ఎప్పుడైతే ప్రాణి యొక్క శరీరం నష్టం అయిపోయినా కూడ పరమేశ్వరుడు నష్టం అయిపోడు. ఎలాఅంటే కుండ పగిలిపోయింది, దాని జలము పృథ్విపై పడింది మరియు పృథ్వి యందు ఇంకిపోయినా కూడ సూర్యుడైతే యథాతదముగా ఉన్నాడు. ఇందువలన పరమేశ్వరుడు అవినాశిగా ఉన్నారు ఏ సంత్ పరమాత్మాని ఈ దృష్టికోణంతో చూస్తాడు, అతడే సరియైన విధంగా తెలిసినవాడు, ఆయనే తత్వజ్ఞాని సంత్.

ఈ శ్లోకం (గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 27)లో పరమేశ్వర్ శబ్దం రాసి ఉంది. దానిచేత కూడ గీతా జ్ఞానధాతా కంటే కల వేరే పరమాత్మా యొక్క బోధన అవుతుంది. రండి తెలుసుకోండి :-

"పరమేశ్వర్" యొక్క సంధిభేదనం = పరమ్ + ఈశ్వర్

వ్యాఖ్యా :- "ఈశ్" యొక్క అర్థం స్వామి, ప్రభు, మాలిక్. "వర్" యొక్క అర్థం శ్రేష్ఠ, పతి(భర్త)

1. ఈశ్ అయితే గీతా జ్ఞాన ధాతా "క్షర పురుషుడు" అనగా క్షర బ్రహ్మ. ఈయన కేవలం 21 బ్రహ్మాండాలకీ ప్రభువు.

2. ఈశ్వర్ = ఈశ్ అనగా క్షర పురుషుడికంటే శ్రేష్ఠ ప్రభువు. ఆయన కేవలం 7 సంఖ బ్రహ్మాండాల ప్రభువు. ఈయన్ని అక్షర పురుషుడు మరియు పరబ్రహ్మ కూడ అంటారు.

3. పరమేశ్వర్ = ఈశ్వర్ అనగా అక్షర పురుషుడి కంటే పరమ్ అనగా శ్రేష్ఠుడు, ఆయన అసంఖ్య బ్రహ్మాండాలకీ ప్రభువు, ఆయన్ని పరమ అక్షర బ్రహ్మ కూడ అంటారు. (గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 3లో ప్రమాణం ఉంది) గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16-17లో ముగ్గురు పురుషుల వర్ణన ఉంది. క్షర పురుషుడు - ఈయన గీతా జ్ఞానధాతా ఈశ్ మరియు అక్షర పురుషుడు - ఈయన ఈశ్వరుడు మరియు గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17 లో చెప్పబడినది ఏమనంటే (ఉత్తమ పురుష:) పురుషోత్తమ్ అనగా వాస్తవంలో సర్వ శ్రేష్ఠ ప్రభువైతే పైన శ్లోకం (గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16)లో చెప్పబడిన ఇద్దరి (క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడు) కంటే భిన్నుడు, ఆయన్నే వాస్తవంలో "పరమాత్మా" అంటారు. ఆయనే మూడు లోకాల్లో (క్షర పురుషుడి 21 బ్రహ్మాండాల క్షేత్రము కాల్ లోకం అనబడుతుంది మరియు అక్షర పురుషుడి 7 శంఖ బ్రహ్మాండాల క్షేత్రమును పరబ్రహ్మ యొక్క లోకం అనబడుతుంది మరియు పైన నాలుగు లోకముల (సత్యలోకం, అలఖ లోకం, అగమ లోకం మరియు అకహ్ లోకం) క్షేత్రము కలదు అది అమర లోకము పరమేశ్వరుడి లోకం అనబడుతుంది. ఈవిధంగా మూడు లోకముల వర్ణన ఇక్కడ ఉంది. ఈ మూడు లోకాల్లో ప్రవేశించి అందరి ధారణ-పోషణ చేస్తాడు. ఆయనే వాస్తవంలో అవినాశి పరమేశ్వరుడు.గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 27లో "పరమేశ్వర్" శబ్దం ఉంది, అది గీతా జ్ఞానధాతా కంటే భిన్నుడైనా సర్వ శక్తిమంతుడు, సర్వంను పాలించు కర్తాను బోధిస్తుంది.

❋ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 28లో కూడ గీతా జ్ఞానధాతా కంటే అన్య ప్రభువు ప్రమాణం ఉంది. ఈ శ్లోకంలో "ఈశ్వర్" శబ్దం పరమేశ్వరుడిని బోదిస్తుంది, ఎలాఅంటే ఈశ్ యొక్క అర్ధం స్వామి, వర్ యొక్క అర్థం శ్రేష్ఠ. వాస్తవంలో అందరి "ఈశ్" స్వామి అయితే పరమ అక్షర బ్రహ్మయే. ఆయనే శ్రేష్ఠమైన ఈశుడు, ఇందువలనే "ఈశ్వర్" శబ్దం ప్రకరణవశముగా పూర్ణ పరమాత్మని బోదిస్తుంది. ఒకవేళ అన్య "ఈశ్" నకలి స్వామి కాకుంటే ఈశ్వరుడు మరియు పరమేశ్వరుడు శబ్దముల అవసరం ఉండేది కాదు. ఇందువలనే ఈ శ్లోకంలో "ఈశ్వర్" శబ్దము సత్య పురుషుడి బోదనగా తెలుసుకోండి.

గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 28 యొక్క భావార్ధము ఏమిటంటే గీతా జ్ఞాన ధాతా అనినారు ఏమనంటే ఏ సాధకుడు అన్ని విధాలుగా పరమేశ్వరుడిని సమభావంతో చూస్తున్నవాడై (ఆత్మానమ్) తన ఆత్మని (ఆత్మనా) తన అజ్ఞాన ఆత్మా ద్వారా నష్టం చేయడో అనగా అతను పరమాత్మాని సరిగ్గా అర్థంచేసుకోని ఆయన సాధన చేసి (తత్:) దానిచే (పరామ్ = పరా) వేరే (గతిమ్) గతి అనగా మోక్షంకు (యాతి) ప్రాప్తింపబడుతాడు అనగా ఆ సాధకుడు గీతా జ్ఞానధాతాది అగు పరమగతి (ఏదైతే గీతా అధ్యాయం 8 శ్లోకం 13లో చెప్పబడిన) కంటే అన్య గతికి ప్రాప్తింపబడుతాడు.

❋ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 30లో స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞాన ధాతా తన కంటే అన్యుడైన పరమాత్మా మహిమ చెప్పినారు. చెప్పినారు ఏమనంటే ఏ సంత్ సర్వ ప్రాణుల స్థితి వేరు-వేరుగా ఉండినా కూడ ఒక పరమాత్మా శక్తిమంతుడి అంతర్గతముగానే భావించినట్లయితే ఆయన్ని "సచ్చిదానందఘన బ్రహ్మ" అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మకు ప్రాప్తింపబడినవాడిగా భావించండి, ఆయన సత్య భక్తి చేసి ఆ పరమేశ్వరుడికి ప్రాప్తింపబడుతాడు.

❋ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 31లో కూడ గీతా జ్ఞాన ధాతా తన కంటే వేరుగా కల "పరమాత్మా" విషయంలో చెప్పినారు. ఈ శ్లోకంలో "పరమాత్మా" శబ్దం ఉంది దాని స్పష్ట పరిభాషా గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో చెప్పబడినది. చెప్పబడినది ఏమనంటే ఏవరైతే ఉత్తమ పురుషుడు అనగా సర్వ శ్రేష్ఠ ప్రభువు ఉన్నారో, ఆయన మూడు లోకాలలో ప్రవేశించి అందరి ధారణ-పోషణ చేస్తాడు. ఆయన వాస్తవంలో అవినాశి పరమేశ్వరుడు. ఆయన్నే "పరమాత్మా" అంటారు. ఆయన క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడికంటే అన్యుడు.

ఈ శ్లోకం (గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 31) లో కూడ ఇదే స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే ఆ పరమాత్మా అనాది (సనాతన) అగుటచే, నిర్గుణుడు అగుటచే ప్రతిఒక్క ప్రాణి శరీరంలో (సూర్యుడి ఎలాఐతే నిండు కుండలో) స్థితుడై ఉండినాకూడ ఏమి చేయడు ఎందుకంటే అన్ని కార్యములు పరమాత్మా శక్తియే చేస్తుంది, (ఎలాఅంటే జలంలో సూర్యుడు కనిపిస్తున్నాడు దానిచేత జలము వేడి అవుచున్నది. అది సూర్యుడు చేయడు కనిపిస్తాడు, ఆయన ఉష్ణతయే చేయుచున్నది. సూర్యుడేమి చేస్తున్నట్లు కనిపించడు) మరియు పరమాత్మా ఆ శరీరములో లిప్తుడును కాదు, ఎలాఐతే సూర్యుడు నిండు కుండ జలములో లిప్తుడు కాదు.

❋ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 32లోను ఇదే ప్రమాణం ఉంది.

❋ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 33లో ఆత్మా మరియు శరీరం యొక్క స్థితి చెప్పబడినది.

❋ గీతా అధ్యాయం 13 శ్లోకం 34లో గీతా జ్ఞాన ధాతా తన కంటే అన్యుడైన పరమేశ్వరుని సమాచారం ఇచ్చిరి. అనిరి ఏమనంటే ఈ విధముగా క్షేత్రం (శరీరం) మరియు

క్షేత్రజ్ఞ (గీతా జ్ఞాన ధాతా) యొక్క భేదంను మరియు కర్మలు చేస్తు-చేస్తూ భక్తి చేసి కాల్ యొక్క ప్రకృతి అనగా కాల్ వల నుండి ముక్తుడగు ఆ సాధకుడు జ్ఞాన నేత్రముల ద్వారా తెలుసుకొని తత్వదర్శి సంత్‌ని అన్వేషణ చేసి సత్య శాస్త్రానుకూల సాధన చేసి తత్వజ్ఞానమును తెలుసుకొని ఆ పరమ అనగా వేరే పరమబ్రహ్మ పరమాత్మాకీ ప్రాప్తింపబడుతారు.

పై వివరణచేత స్పష్టం అవుచున్నది ఏమనంటే గీతా జ్ఞాన ధాతా కంటే అన్య పూర్ణ పరమాత్మా ఉన్నారు ఆయన భక్తి సాధనా చేసి సాధకుడు ఆ పూర్ణ మోక్షంకు ప్రాప్తింపబడుతాడు ఎదైతే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో వర్ణితమై ఉంది ఏమనంటే తత్వజ్ఞానము ప్రాప్తించిన తరువాత పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదంను వెదకాలి ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకులు తిరిగి మరల సంసారంలోకి ఎన్నటికిని రారు.

సారాంశము :- పూర్వోక్త ప్రమాణాలచేత మరియు ఈ గీతా అధ్యాయం 13 యొక్క పైన తెలిపిన ప్రమాణాలచేత స్పష్టం అవుతున్నది ఏమనంటే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే అన్య పరమ అక్షర బ్రహ్మ అనగా పూర్ణ పరమాత్మా ఉన్నారు. ఆయన శరణులోకి వెళ్లమని గీతా జ్ఞాన ధాతా గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62, 66లో చెప్పినారు. ఆయనే పూర్ణ మోక్షదాయకుడు, ఆయనే పూజా యోగ్యుడు, ఆయనే అందరి రచనాకారుడు, ఆయనే అందరి పాలనాకర్తా, ధరించువాడు సర్వ సుఖదాయకుడు. ఆయన్ని "పరమాత్మా" అంటారు.

ప్రశ్న 49 :- (ధర్మదాస్‌గారిది) :- గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 6లో గీతా జ్ఞాన ధాతా అనుచున్నారు ఏమనంటే నేను అజన్మ మరియు అవినాశి రూపం అయి కూడ సమస్త ప్రాణుల ఈశ్వరుడని అయి కూడ నా యోగమాయచేత ప్రకటితమవుతాను. ఇందులో శ్రీ కృష్ణుడు గారు తనని తాను సమస్త ప్రాణులకు అవినాశి ఈశ్వరుడని చెప్పుచున్నారు, తనను అజన్మ అని కూడ అనినారు.

సమాధానము :- (జిందా పరమేశ్వరుడిది) :- హే ధర్మదాస్‌గారు! గీతా యొక్క జ్ఞానము కాల్ బ్రహ్మ శ్రీ కృష్ణుడి యందు ప్రవేశించి చెప్పినారు. శ్రీ కృష్ణుడిగారి ఎలాంటి భూమికా లేదు. గీతా జ్ఞాన ధాతా కాల్ బ్రహ్మయే. గీతా జ్ఞాన ధాతా అనినారు ఏమనంటే ఎన్ని ప్రాణులైతే నా 21బ్రహ్మాండాల్లో నా అంతర్గముగా కలవో, నేను వాటికి శ్రేష్ఠ ప్రభు(ఈశ్వరుడు)వును. ఈ ప్రమాణమే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 18లో కూడ ఉంది ఏమనంటే గీతా జ్ఞాన ధాతా అనినారు ఏమనంటే నేను లోకవేదం (విని-వినిపించబడిన మాటల) ఆధారంతో నా 21 బ్రహ్మాండపు లోకాల్లో పురుషోత్తముడిగా ప్రసిద్ధుడను ఎందుకంటే నేను శరీరధారి ప్రాణులకంటే మరియు అవినాశి జీవాత్మా కంటే కూడ శ్రేష్ఠుడను ఏవైతే నా అంతర్గముగా నా ఇరవై ఒక్క బ్రహ్మాండాల్లో కలవు. వాస్తవంలో పురుషోత్తముడైతే అన్యుడే ఉన్నారు ఆయన వర్ణన గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 17లో చెప్పబడినది.

❊ గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 6లో ఇది చెప్పబడినది ఏమనంటే నేను (అజ:) అజన్మా అనగా నేను మీలాగా జన్మించను, నేను లీలచే ప్రకటితం అవుతాను. గీతా అధ్యాయం 10లో విరాట్ రూపంను చూపించి ఉండిరి, తరువాత అనిరి ఏమనంటే (అవ్యయాత్మా) నా ఆత్మ అమరమైనది. తరువాత అనినారు ఏమనంటే (ఆత్మమాయయా) తన లీలాచేత (సమ్భవామి) ఉత్పన్నం అవుతాను. ఇక్కడ ఉత్పన్నం అగు విషయం ఉంది ఎందుకంటే ఈ కాల్ బ్రహ్మ అక్షర పురుషుడి ఒక యుగం తరువాత చనిపోతాడు. తరువాత ఆ సమయంలో ఒక బ్రహ్మాండం యొక్క వినాశనం అవుతుంది. (చూడండి ప్రశ్న 9 యొక్క సమాధానం) తరువాత వేరే బ్రహ్మాండంలోకి

సర్వ జీవాత్మలు వెళ్లిపోతాయి. కాల్ భ్రహ్మా యొక్క ఆత్మకూడ వెళ్లిపోతుంది. అక్కడ ఇతనికి మరల యువా శరీరం ప్రాప్తింపబడుతుంది. ఈవిధముగానే దేవి దుర్గా మృత్యువు అవుతుంది. తరువాత కాల్ భ్రహ్మాతోపాటే ఈమెకీ కూడ యువా శరీరం ప్రాప్తింపబడుతుంది. ఇది పరమ అక్షర భ్రహ్మా (సత్య పురుషుడు) యొక్క విధానము. తరువాత ఆ కొత్త భ్రహ్మాండంలో ఇద్దరు భార్య -భర్తల రూపంలో కొత్త రజగుణ యుక్త భ్రహ్మా, సతగుణ యుక్త విష్ణు మరియు తమోగుణ యుక్త శివుడిని ఉత్పన్నం చేస్తారు. తరువాత ఆ బ్రహ్మాండంలో సృష్టి క్రమం ప్రారంభం అవుతుంది. ఈవిధముగా ఈ కాల్ భ్రహ్మా యొక్క మృత్యువు మరియు లీలాచేత జన్మ అవుతుంది. గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 9లో కూడ స్పష్టంగా ఉంది అందులో గీతా జ్ఞాన ధాతా అనినారు ఏమనంటే నా జన్మ మరియు కర్మలు అలౌకికమైనవి. వాస్తవంలో ఇవి నాశనం కలవి. ఆత్మా సర్వ ప్రాణులది కూడ అమరమైనది. మీ మహామండలేశ్వరుల ఆచార్యులు మరియు శంకరాచార్యులకీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము కొంచెంకూడ లేదు. ఇందువలన అమూల్యమైన గ్రంథములని సరిగ్గా అర్థం చేసుకొనకా లోకవేదం (దన్తకథా) ను వినిపిస్తారు. మీరు చూడండి ఈ గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 5లో స్వయం చెప్పుచున్నాడు ఏమనంటే హే అర్జున్! నీవి మరియు నావి చాలా జన్మలు అయి ఉన్నవి. అవి అన్ని నాకు తెలుసు, నీకు తెలియదు. దీని అభిప్రాయం పైన స్పష్టం చేయబడినది. సమ్భవాత్ యొక్క అర్థం ఉత్పన్నం అగుటయే.

ప్రమాణం :- యజుర్వేదం అధ్యాయం 40 మంత్రం 10లో కూడ చెప్పబడినది ఏమనంటే కొందరైతే పరమాత్మని (సమ్భవాత్) జన్మించు రామ మరియు కృష్ణుడిగా భావిస్తారు, కొందరు (అసమ్భవాత్) ఉత్పన్నం కానీ నిరాకారుడిగా భావిస్తారు అనగా తత్వదర్శి సంత్ ఎవరైతే సత్యజ్ఞానమును చెబుతారో, వారిద్వారా వినండి. వారు చెప్పెదరు ఏమనంటే పరమాత్మా ఉత్పన్నం అవుతారా లేక అవరా. వాస్తవంలో పరమాత్మా స్వయం భూవుడే. ఆయన ఎన్నడును జన్మించలేదు మరియు జన్మించడు. మృత్యువు యొక్క ప్రశ్నయే లేదు. రెండవవైపు గీతా జ్ఞాన ధాతా స్వయం చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే నేను జన్మిస్తాను మరియు మరణిస్తాను, అవినాశిని కాను. అవినాశి అయితే "పరమ అక్షర భ్రహ్మా" యే.

<u>ప్రశ్న 50 :- (జిన్దా బాబా పరమేశ్వరుడిది) :-</u> మీరు అనినారు ఏమనంటే మేము శుద్రులని దగ్గరికి కూడ కూర్చుండనివ్వము, శుద్ధముగా ఉంటాము. దీనిచేత భక్తిలో ఏమి హాని అవుతుంది?

సమాధానము :- (ధర్మదాస్‌గారిది) :- శుద్రుడిని ముట్టుకొగానే భక్తుడు అపవిత్రుడౌతాడు, పరమాత్మా రూష్టుడౌతాడు, ఆత్మగ్లానీ అవుతుంది. నేను ఉన్నత జాతి వైశ్యుడను.

"చెప్పుట మరియు చేయుటలోని అంతరము"

ప్రశ్న 51 (ధర్మదాస్‌గారిది) :- హే జిన్దా! ఇది అయితే సత్యమే ఏమనంటే శుద్రుడికి దూరంగా ఉండుటచేత భక్తుడి పవిత్రతా అలానే ఉంటుంది. ఏమి మీరు అంగీకరించరా?

సమాధానము :- (జిన్దా బాబా గారిది) :- ఈ శిక్ష ఎవరు ఇచ్చినారు? ధర్మదాస్‌గారు అనిరి మా ధర్మగురువులు చెబుతారు, ఆచార్యులు, శంకరాచార్యులు మరియు బ్రహ్మణులు చెబుతారు. పరమేశ్వరులు కబీర్‌గారు ధర్మదాస్‌కి చెప్పినారు (ఆ సమయం వరకు ధర్మదాస్‌గారికి జ్ఞానము లేకుండేను ఏమనంటే మీతో వార్తా/సంభాషించు వారే కబీర్ నేతపనివారని) ఏమనంటే కబీర్

నేతపనివాడు ఒకసారి స్వామి రామనంద పండితులతో పాటు తోతాద్రిక పేరుకల స్థానముపై సత్సంగ భండారాకీ వెళ్లినాడు. ఆయన స్వామి రామానందగారి శిష్యుడు . సత్సంగంలో ముఖ్య పండిత ఆచార్యులు సత్సంగంలో చెప్పిరి ఏమనంటే భగవాన్ రాముడు శుద్ర భీలని యొక్క ఎంగిలి రేనుకాయలు తిన్నరని. భగవానులైతే సమదృష్టి కలవారు. వారైతే ప్రేమతో ప్రసన్నులౌతారు. భక్తులకీ చిన్న-పెద్ద అంతరము చూడకూడదు, శ్రద్ధ చూడబడుతుంది. లక్ష్మణుడు శబరిని శుద్రుడిగా తెలుసుకొని గ్లానీ చేసి పండ్లు తినలేదు, పారేసిరి, తరువాత ఆ రేనుకాయలు సంజీవని మొక్కలైనవి. రావణుడితో చేయసిన యుద్ధంలో లక్ష్మణుడు అచేతుడైనాడు. అప్పుడు హనుమంతుడు ద్రోణాగిరి పర్వతమును ఎత్తుకొని తీసుకొచ్చాడు దానిపై సంజీవని మొక్కలు ఆ ఎంగిలి రేనుపళ్లచేత మొలకెత్తి ఉండేను. ఆ మొక్కని తినడంచేత లక్ష్మణుడు సచేతుడైనాడు, జీవనపు రక్షా అయినది. శబరికీ భగవానుల యెడల అలాంటి శ్రద్ధ ఉండింది. ఎవరి శ్రద్ధను కూడ నొప్పించకూడదు. సత్సంగం అవ్వగానే తక్షణమే లంగర్(భోజన-భండారా) ప్రారంభమయింది. పండితులు ముందుగానే యోజనా చేసి ఉంచిరి ఏమనంటే స్వామి రామానంద బ్రాహ్మణుడితో పాటు శుద్రుడు నేతపనివాడు కబీర్ వచ్చినాడని. ఆయన స్వామి రామానందగారి శిష్యుడు. రామానందగారితో పాటు భోజనం చేస్తాడు. మన బ్రహ్మణుల అవమానం జరుగుతుంది. ఇందువలన రెండు చోట్ల లంగర్ ప్రారంభించిరి. పండితులకీ భండారా ఉండింది, అందులో తినడం కోసం ఒక షరతు ఉంచిరి ఏమనంటే పండితుల భండారాలో ఏవరైతే అన్నం తింటాడో, అతను వేదాల నాలుగు మంత్రములని వినిపించాలి. ఎవరైతే మంత్రము వినిపించరో, అతను సామాన్య భండారాలో భోజనం చేస్తాడు. వారికి తెలిసి ఉండేను ఏమనంటే కబీర్ నేతపనివాడు కాశీ నివాసుడు అశిక్షితుడు. అతనికి వేద మంత్రాలు ఎక్కడినుండి గుర్తుకుంటాయి? అందరూ పండితులు నాలుగు-నాలుగు వేద మంత్రములు విని-వినిపించి పండితుల భోజన భండారాలోకి ప్రవేశించుచుండిరి. పంక్తులు వేసి ఉండినవి. ఆ పంక్తిలోనే కబీర్ నేతపనివాడు (ధాణక్) కూడ నిలబడి ఉండేను. వేద మంత్రంలు వినిపించు వంతు కబీర్‌గారిది వచ్చినది. కొంత దూరంలో ఒక దున్నపోతు గడ్డి తినుచుండేను. కబీర్‌గారు దున్నపోతుని పిలిచిరి. అనిరి ఏమనంటే హే దున్నపోతు పండితుడా! కృపతో ఇక్కడకు రండి. దున్నపోతు పరుగెత్తుకుంటు వచ్చినది. కబీర్‌గారి వద్దకు వచ్చి నిలబడింది. కబీర్‌గారు దున్నపోతు నడుముపై చేతిని ఉంచిరి మరియు అనిరి హే విద్వాన్ దున్నపోతా! వేదపు నాలుగు మంత్రములని వినిపించు. దున్నపోతు **(1)** యజుర్వేదం అధ్యాయం **5** యొక్క మంత్రం **32** వినిపించింది దాని భావార్థము కూడ చెప్పినది ఏమనంటే ఎవరైతే పరమ శాంతిదాయక (ఉసిగ అసి), ఏవరైతే పాప నాశనం చేయగలుగుతారో (అంఘారి), ఎవరైతే బంధనాలకీ శత్రువో అనగా బంధి ఛోడ్ = బమ్భారి, ఆయనే "కవిరసి" కబీర్. స్వజ్యోతి = స్వయం ప్రకాశిత అనగా తేజోమయ శరీరంకల "ఋతధామా" = సత్యలోకపు అనగా ఆయన సత్యలోకంలో నివాసం ఉంటారు. "సమ్రాటసి" = అందరు భగవానుల కూడ భగవానుడు అనగా సర్వ శక్తిమాన్ సమ్రాట్ అనగా మహారాజు.

(2) ఋగ్వేద మండలం **9** సూక్తం **86** మంత్రం **26** వినిపించింది. దాని భావార్థము ఏమిటంటే పరమాత్మా పైన కల లోకాలనుండి గతి (ప్రస్థానం) చేసి వస్తారు, నైతికత కల ఆత్మలకీ లభిస్తాడు. భక్తి చేయువారి సంకటములు సమాప్తం చేస్తాడు. ఆయనే కవిర్దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్)డు.

(3) ఋగ్వేద మండలం **9** సూక్తం **96** మంత్రం **17** వినిపించింది దాని భావార్థము ఏమిటంటే ("కవి:" = కవిర్) కబీర్ పరమాత్మా స్వయం పృథ్విపై ప్రకటితమై తత్వజ్ఞానము ప్రచారం చేస్తాడు. కవిర్వాణి (కబీర్ వాణి) అనబడుతుంది. సత్య ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం (తత్వజ్ఞానము)ను

కబీర్ పరమాత్మా లోకోక్తులు, దోహేలు, శబ్దాలు, చౌపాయిలు మరియు కవితల రూపంలో పదాలలో కబీర్ వాణి ద్వారా పలికి వినిపిస్తారు.

(4) ఋగ్వేద మండలం **9** సూక్తం **94** మంత్రం **1** కూడ వినిపించింది. దాని భావార్థము ఏమిటంటే పరమాత్మా కవుల మాదిరి ఆచరణ చేస్తూ పృథ్విపై ఒక స్థానము నుండి వేరే స్థానమునకు వెళ్లుతాడు. దున్నపోతు మరల అంటుంది ఏమనంటే అనండి పండితులారా ఎవరైతే నా వద్ద ఈ పంక్తిలో ఎవరైతే నా పై చేతి ఉంచి నిలబడి ఉన్నారో, ఈయన ఆ పరమాత్మా కబీరుయే ఎవరినైతే ప్రజలు "కవి" అని పిలుస్తారు. వీరి కృపతోనే నేను నేడు మనుషుల మాదిరి వేద మంత్రములు వినిపిస్తున్నాను.

కబీర్ పరమేశ్వర్‌గారు అనినారు ఏమనంటే దున్నపోతు పండితుడా మీరు పండితుల పంక్తిలోకి ప్రవేశించి భోజనాన్ని గ్రహించండి. నేనైతే శుద్రుడను, అశిక్షితుడను. ఇందువలన సామాన్య ప్రజల కోసంకల లంగర్/పంక్తిలో భోజనం చేయడానికి వెళ్తాను.

అదే సమయంలో సర్వ పండితులు ఎవరైతే దున్నపోతును వేదమంత్రములు పలుకుతూ చూసి ఆశ్చర్యక్తులయ్యిరి. కబీర్‌గారి చరణాల్లో పడిపోయిరి మరియు తమ తప్పుకు క్షమా యాచన చేసిరి. పరమేశ్వర్ కబీర్ గారు అనిరి :-

కరనీ తజ్ కథనీ కథైం, అజ్ఞాని దిన్ రాత్ ।
కుకర్ జ్యోం భౌంకత్ ఫిరే సునీ సునాయి బాత్ ॥

సత్సంగంలోనైతే అనుచుండిరి ఏమనంటే భగవాన్ శ్రీరామచంద్ర గారు శుద్ర జాతి శబరి (భీలని) యొక్క ఎంగిలి పండ్లు రుచిగా తినిరి, ఎలాంటి అంటరానితనం చూపలేదు మరియు మిమ్ముల్ని మీరు పరమాత్మా కంటే ఉత్తమంగా భావిస్తారు. అంటారు, కానీ చేయరు. పరస్పరం విని-వినిపించిన విషయాల్ని కుక్కల మాదిరిగా మొరుగుతు ఉంటారు. సర్వ ఉపస్థిత పండితులతో పాటుగా వేల సంఖ్యలో కబీర్ నేతపనివాడి శిష్యులయ్యిరి, దీక్షని తీసుకొనిరి. శాస్త్రవిరుద్ధ భక్తి త్యాగంచేసి శాస్త్రవిధి అనుసారం భక్తి ప్రారంభించిరి, ఆత్మ కళ్యాణం చేసుకొనిరి.

హే ధర్మదాస్! ఈ మాటయే మీరు అనుచున్నారు ఏమనంటే మేము శుద్రులను దగ్గరగా కూడ కూర్చొనివ్వము. ధర్మదాస్ చాలా సిగ్గుపడిరి. కానీ పరమాత్మా శిక్షని తన పైన వ్యంగముగా అర్థంచేసుకొని కుచించుకా పోయాడు మరియు అనినాడు ఏమనంటే హే జిన్దా! మీ కాలిన-కాగిన మాటలు బాగా అనిపించవు. మీకు మాట్లాడే సభ్యతా కూడ లేదు. అంటారు ఏమనంటే కుక్కల మాదిరి విని-వినిపించిన మాటలని మీరంతా మొరుగుతు తిరుగుతారు అని. ఇలా అని ధర్మదాస్‌గారు మూతి వంకర పెట్టిరి. నిరాశచెందినట్లు ఉండిరి. పరమాత్మా జిందా రూపంలో అంతర్ధ్యానులయ్యిరి. నాలుగవ సారి అంతర్ధ్యానులవగానే ధర్మదాస్‌గారికీ జీవించుట కష్టమైపోయింది. నెత్తి నోరు కొట్టుకొని ఏడవసాగాడు. ఆ రోజు మరల వృందావనంలో ధర్మదాస్‌గారితో పరమాత్మా వార్తా/సంభాషణ అయ్యి ఉండేను. (ఈవిధంగా పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారు మొత్తముగా ఆరు సార్లు అంతర్ధ్యానులైరి, అప్పుడు ధర్మదాస్‌గారి తెలివి ఒకదగ్గరికి వచ్చింది) వృందావనం మథురా నుండి నడుస్తూ ధర్మదాస్ ఏడుస్తూ తన గ్రామం బాంధవగఢ్ వైపు తిరిగి ప్రయాణమయ్యాడు. ధర్మదాస్‌గారు ఆరు నెలల కార్యక్రమం తీర్థయాత్రల భ్రమణంది చేసుకొని ఉండిరి. ఆయన **15** రోజుల్లోనే తిరిగి ఇంటికి వచ్చిరి. గరీబ్‌దాస్‌గారు తన అమృతవాణి యందు అనిరి :-

తంహా వంహా రోవత్ హై ధర్మని నాగర్, కంహా గయే మేరే సుఖ కే సాగర్ ।

అతి వియోగ హుఆ హమ్ సేతి, జైసే నిర్ధన్ కీ లూట్ జాయ్ ఖేతి ।
హమ్ తో జానే తుమ్ దేహ్ స్వరూపా, హమరీ బుద్ధి అన్ధ గహర్ కుపా ।
కల్ప కరే ఔర్ మన్ మేం రోవై, దంశో దిశా కుం వో మఘ్ జోహై ।
బేగ్ మిలో కరంహూ అపఘాతా, మైం నా జీంవూ సునో విధాతా ।

ఎప్పుడైతే ధర్మదాస్‌గారు బాంధవగఢ్ చేరుకొనిరో, ఆ సమయంలో చాలా ఏడ్చుచుండెను. ఇంట్లో ప్రవేశించి మూతి బలముతో పడి వెక్కి-వెక్కి ఏడవసాగాడు. ఆయన భార్య పేరు ఆమినీ దేవి ఉండెను. తన భర్తను ఏడుస్తూ చూసి మరియు సమయం కంటే పూర్వమే తిరిగి వచ్చుట చూసి మనస్సులోనే విచారం చేసిరి ఏమనంటే అనిపిస్తుంది భగత్‌జీని ఎవరో దోచుకున్నట్లు ఉన్నారు. ధనం లేకపోవుటచేత తిరిగి వచ్చినట్లు ఉన్నారు. ధర్మదాస్‌గారి వద్ద కూర్చొని తన చేతితో కన్నీళ్లు తుడుచుతూ అంది – ఎందుకు బలహీన మనస్సు చేసుకుంటున్నారు. ఏమి కాదు, ఏవరైన మీ యాత్రా ధనమును దోచుకొనినా. మీ వద్ద ధనంకు కొదువ ఏమి ఉంది కావాలంటే మరల తీసుకుపోండి. మీ తీర్థ యాత్రా పూర్తి చేసి రండి. నేను కాదని అంటానా. కొంత సమయం తరువాత దృడముగా మనస్సు చేసుకొని ధర్మదాస్‌గారు అనిరి ఏమనంటే ఆమిని దేవి ఒకవేళ రూపాయలు పైసల బాపతు ధనం దోచబడినట్లయితే నేను ఇంకొంత తీసుకొని పోయేవాడిని. నాది ఎలాంటి ధనము దోచుకొనబడ్డదంటే అది ఇక మరల లభిస్తుందో లభించదో. అది నేను నా చేతులారా నా మూర్ఖత్వంతో కోల్పోతిని. జిందా మహాత్మా ద్వారా అయిన సర్వజ్ఞాన చర్చా మరియు జిన్దా బాబా ద్వారా వినిన సృష్టి రచనా ఆమిని దేవికి వినిపించిరి. సర్వజ్ఞానమును ప్రమాణాల సహితముగా చూసి ఆమిని అన్నది ఏమనంటే సేఠ్‌జీ మీరైతే నిపుణులైన వ్యాపారిగా ఉంటిరి, ఎప్పుడు నష్టంతో కూడ ఒప్పందం చేసుకునేవారు కాదు. ఇంత ప్రమాణీత జ్ఞానము అయినాకూడ మీరు అంగీకరించలేదా, సాధువుగారైతే నిరాశ కావల్సియే ఉండేది. ఎన్ని సార్లు మిమ్మల్ని కలిసినారు బాలుడిలాగా నచ్చచెప్పినారు, మీరు ఆ దాసుడిని ఎందుకు తిరస్కరించారు? ధర్మదాస్ అనిరి ఆమిని జీవితంలో మొదటిసారి హాని ఒప్పందం చేసినాను. ఈ హాని ఇక పూర్తి అవజాలదు. ఆ ధనము లభించకపోతే నేను జీవితుడిగా ఉండలేను.

“ధర్మదాస్ గారిని సత్‌లోకంకు తీసుకొని పోవుట”

ఆరు నెలల వరకు జిందా మహాత్మా రాలేదు. ధర్మదాస్ ఎడ్చి-ఎడ్చి వేసారిరి, తినుట నామమాత్రం ఉండినది. దినంలో ఎన్నోమార్లు గంటలు ఏడవడం. శరీరం ఎండి ముల్లు అయినది. ఒకరోజు ధర్మదాస్‌గారిని ఆమిని దేవి అడిగింది ఏమనంటే హే స్వామి! మీ ఈ పరిస్థితి నాచేత చూడలేకుండా ఉన్నది. మీరు విశ్వాసం ఉంచండి, మొదట ఇన్నిమార్లు వచ్చినారైతే ఇకపై కూడ వస్తారు. ధర్మదాస్ అనిరి ఏమనంటే ఇంత సమయం మునుపెన్నడు తీసుకోలేదు. అనిపిస్తుంది ఈ పాపిచేత చాలా నిరాశ చెందరని, విషయం కూడ నిరాశ అయినదాని గురించే. నేను మహామూర్ఖుడిని ఆమిని దేవి! ఇప్పుడు నాకు వారి విలువ తెలిసోస్తున్నది. అమాయకులుగా అనిపించేవారు, వారు పరమాత్మా యొక్క విశేష కృపాపాత్రులుండిరి. ఇంత జ్ఞానము చూడలేదు, వినలేదు. ఆమిని దేవి అడిగింది ఏమనంటే వారు చెప్పియుండవచ్చు వారు ఎలా ఎలా లభిస్తారు అనేది, ఎక్కడెక్కడికి వెళ్తారు? అనేది. ధర్మదాస్‌గారు అనిరి ఏమనంటే వారు అనుచుండిరి ఏమంటే నేను అక్కడకీ తప్పకుండా పోతాను ఎక్కడైతే ధర్మ భండారా(భోజనాలు) అవుతాయి. అక్కడ ప్రజలకీ జ్ఞానమును తెలియజేస్తాను. ఆమిని దేవి అంది ఏమనంటే మీరును భండారా చేపించండి.

అవ్వోచ్చు జిందా బాబా కూడ రావచ్చు. ధర్మదాస్‌గారు అనిరి నేనైతే మూడు రోజుల భండారా చేపిస్తాను. ఆమిని దేవి అయితే ముందు పిసినారి తనం చేసేది. ధర్మదాస్ మూడు రోజుల భండారా తింటే తను ఒక్క రోజుపైనే ఉండిపోయేది. కానీ ఆ రోజు ఆమిని తక్షణమే అంగీకరించింది ఏమనంటే మీరు మూడు రోజుల భండారా చేయించండి. ధర్మదాస్‌గారు దూరం-దూరం వరకు మూడు రోజుల భండారా సందేశంను పంపించిరి. సాధువులకీ ఆహ్వానంను పంపించిరి. నిర్ణయించిన రోజుకి భండార ప్రారంభమయింది. రెండు రోజులు గడిచినవి. సాధు-మహాత్ములు వచ్చిరి, జ్ఞాన చర్చా అవుతూ ఉండింది. కానీ ఏ జ్ఞానం అయితే జిందా బాబా చెప్పినారో, దాని సమాధానం ఎవరి వద్దను పొందలేదు. ధర్మదాస్‌గారు కావాలనే సాధువులని ప్రశ్నించేవారు ఏమనంటే ఏమి బ్రహ్మా, విష్ణువు, శివులది కూడ జన్మ అవుతుందా? సమాధానం అదే తరిగినా-పిండిపట్టిన మాదిరి దొరికెది ఏమనంటే వీరికీ తల్లి-తండ్రి ఎవ్వరును లేరు. దీనిచేత ధర్మదాస్‌గారికి స్పష్టం అయ్యేది ఏమనంటే ఆ జిందా మహాత్మా ఇంకా రాలేదు అని. వేశం మార్చి వచ్చినా కూడ జ్ఞానమైతే సరిగ్గా చెప్పేవారు. మూడవ రోజున కూడ రెండు గడియల వరకు కూడ జిందా బాబా రాలేదు. ధర్మదాస్‌గారు ధృడ నిశ్చయం చేసుకొని అనిరి ఏమనంటే ఒకవేళ నేడు జిందా బాబా రాలేదో నేను ఆత్మహత్య చేసుకుంటాను. ఇలాంటి జీవితం కంటే మరణించుట ఉత్తమం. పరమాత్మా అయితే అంతర్యామియే. తెలుసుకొనిరి ఏమనంటే నేడు భక్తుడు పక్కా చనిపోతాడు. అదే సమయంలో కొంత దూరంలో దశ చెట్టు(కదమ) ఉండింది. దాని కింద అదే జిందా వేషభూషయందు కూర్చొని ధర్మదాస్‌గారికి కనిపించిరి. ధర్మదాస్‌గారు పరుగెత్తుకొని పోయినాడు, ధ్యానపూర్వకముగా చూసినాడు, జిందా మహాత్మాను కౌగిలించుకున్నాడు. తన పొరపాటుకు క్షమని యాచించాడు. ఎన్నడు ఇలాంటి తప్పును చేయనని పదే-పదే వచనం ఇచ్చాడు. అప్పుడు పరమాత్మా ధర్మదాస్‌గారి ఇంటికి వెళ్లిరి. ఆమిని మరియు ధర్మదాస్ ఇద్దరును చాలా సేవ చేసిరి, ఇద్దరును దీక్ష తీసుకొనిరి. పరమాత్మా జిందా రూపంలో వారికి ప్రథమ మంత్ర దీక్షని ఇచ్చిరి. కొన్ని రోజులు పరమేశ్వరులు వారి బృందావనంలో ఉండిరి. తరువాత ఒకరోజు ధర్మదాస్‌గారు ఎలాంటి తప్పు చేసిరంటే, పరమాత్మా అకస్మాత్తుగా మాయమైరి. ధర్మదాస్‌గారు తన తప్పును చాలా అనుభవించినారు. తినుట-తాగుటను త్యాగం చేసిరి, ప్రతిజ్ఞ చేసిరి ఏమనంటే ఎప్పటివరకైతే దర్శనం అవదో, తినుట-తాగడం బంద్. ధర్మదాస్‌గారు శరీరం చాలా బలహీనమైనది. లేవడం-కూర్చొవడం కూడ అయ్యేదికాదు. ఆరవ రోజున పరమాత్మా వచ్చిరి. ధర్మదాస్‌ని తన చేతులతో లేపి హత్తుకొనిరి. తన చేతులతో అన్నం తినిపించిరి. ధర్మదాస్‌గారు మొదట చరణాలని కడిగి చరణామృతమును తాగిరి. తరువాత జ్ఞానచర్చా ఆరంభమయినది. ధర్మదాస్‌గారు అడిగిరి మీకు ఇంత జ్ఞానము ఎలా అయినది?

పరమేశ్వరులు అనిరి ఏమనంటే నాకు సతగురువు లభించిరి. వారు కాశీ నగరంలో ఉంటారు. వారి నామము కబీర్. వారైతే స్వయం పరమేశ్వరులే. సతగురువు రూపం ధరించి లీలా చేస్తుండిరి, నేతపని చేస్తున్నారు. వారు నాకు సతలోకం చూపించిరి, ఆ లోకం అందరికంటే ప్రత్యేకమైనది. అక్కడ ఏదైతే సుఖం కలదో, అది స్వర్గంలోను లేదు. ఎల్లప్పుడు పచ్చగా ఉండు పండ్లుకల వృక్షములు, అందమైన బృందావనములు, పాల నదులు ప్రవహిస్తూ ఉంటాయి. అందరి స్త్రీ-పురుషులు ఉంటారు. వారు ఎన్నడు వృద్ధులు కారు. ఎన్నడు మృత్యువు కాదు. ఎవరైతే సతగురువు ద్వారా తత్వజ్ఞానమును విని సత్యనామంను ప్రాప్తింపచేసుకొని భక్తి చేస్తాడో, అతను ఆ పరమధామంకు ప్రాప్తింపబడుతాడు. దీని వర్ణనే గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో కూడ ఉంది. ధర్మదాస్‌గారు

హఠం/మొండితనం చేసి అనినారు ఏమనంటే హే మహారాజ్! నాకు ఆ అమర లోకం చూపించు కృపని చేయండి దానిచేత నా విశ్వాసం దృఢం అగుగాక. పరమేశ్వరులు అనిరి ఏమనంటే మీరు భక్తి చేయండి. ఎప్పుడైతే శరీరం త్యాగం చేసి వెళ్లెదరో అప్పుడు ఆ లోకంకు ప్రాప్తింపబడెదవు. ధర్మదాస్‌గారు అధికముగ బతిమాలడంచేత పరమేశ్వర్ జిన్దా అనిరి ఏమనంటే రండి మిమ్మల్ని సత్యలోకం తీసుకెళ్తాను. ధర్మదాస్‌గారి ఆత్మనికుడు ఉండేను. జిందా బాబా రూపంలో నిలడిన పరమేశ్వరుడు ద్వారపాలకుడితో అనినారు ఏమనంటే ధర్మదాస్‌గారికీ పరమేశ్వరుల దర్శనం చేపించి తీసుకురండి. ద్వారపాలకుడు ఒక వేరే హంసతో (సత్‌లోకంలో భక్తుడిని హంస్ అంటారు) అనినారు ఏమనంటే ధర్మదాస్‌గారిని పరమేశ్వరుడి సింహాసనం దగ్గరకు తీసుకుపోండి, సత్యపురుషుడి దర్శనం చేయించి తీసుకురండి. అక్కడ చాలా హంస్‌లు (భక్తులు) మరియు హంసీనులు (నారీ-భక్తులు) ఒక్కటై నృత్యంచేస్తు-పాడుతూ ధర్మదాస్‌గారిని సమ్మానంతో తీసుకుపోయిరి. అందరూ హంసలు మరియు నారీలు మెడలో సుందరమైన మాలలు ధరించి ఉండిరి. వారి శరీర ప్రకాశం **16** సూర్యులకీ సమానంగా ఉండింది. ఎప్పుడైతే ధర్మదాస్‌గారు సింహాసనం పై కూర్చుండిన సత్య పురుషుడు గారిని చూసినారో ఆ స్వరూపమే ఉండింది ఏదైతే పృథ్విపై జిందా బాబా రూపంలో ఉండింది. కానీ ఇక్కడ పరమేశ్వరుడి ఒక రోమ (శరీరపు వెంట్రుక) యొక్క ప్రకాశం కోట్ల సూర్యుల మరియు కోట్ల చంద్రుల ప్రకాశం కంటే కూడ అధికముగా ఉండింది. జిందా రూపంలో కిందుగా వెళ్లిన పరమాత్మా సింహాసనంపై విరాజితులైన తన రెండవ స్వరూపంలోనే కనింపించసాగిరి. ధర్మదాస్‌గారు ఆలోచించిరి ఏమనంటే జిందా అయితే ఈ పరమేశ్వరుల సేవకుడు కావచ్చు. కానీ ముఖం మాత్రము కలుస్తున్నది. కొంత సమయంలో సింహాసనంపై కూర్చున్న పరమాత్మా నిలబడినారు మరియు జిందా సింహాసనంపై కూర్చుండినారు. తేజోమయ శరీరపు ప్రభువు జిందాగారి శరీరంలో కలిసిపోయిరి. ధర్మదాస్‌గారు సిగ్గుతో నీళ్లు-నీళ్లు అయిపోయిరి. తనను తాను నిందించసాగాడు ఏమనంటే నేను ఎలాంటి దుష్టుడను. నేను పరమేశ్వరులని ఎంత దు:ఖి చేసినాను, ఎంత అవమానించినాను. నాకు అక్కడ విశ్వాసం అవలేదు. ఎప్పుడైతే దర్శనం చేపించి సతలోకం భక్తులు తిరిగి తెచ్చినారు. మూడు రోజుల వరకు పరమాత్మా యొక్క సత్యలోకంలో ఉండిరి. అటువైపు ధర్మదాస్‌గారిని మూడు రోజులు అచేతనుడిగా చూసి ఇంటి, ఊరువాళ్లు మరియు బంధువులు మరియు మిత్రులు బాందవగఢ్‌లో ధర్మదాస్‌గారి ఇంటిలో ఒక్కటైరి. ఒకరు మంత్ర-తంత్రము చేయుచుండిరి. కొందరు వైద్యుడిచేత చికిత్స చేయించు చుండేను, కానీ అన్ని ఉపాయములు వ్యర్థమై ఉండేను. ఎవ్వరికిని ఆశ లేకుండేను ఏమనంటే ధర్మదాస్ బతుకుతారని. మూడవ రోజున పరమాత్మా ఆయన ఆత్మని శరీరంలో ప్రవేశింపచేసిరి. ధర్మదాస్‌గారిని ఆ బృందావనం నుండి లేపి ఇంటికి తీసుకెళ్లి ఉండిరి. ఎక్కడినుండి అయితే పరమాత్మా ఆయన్ని సత్యలోకం తీసుకొనిపోయి ఉండిరి. ధర్మదాస్‌గారు సచేతులైరి. ధర్మదాస్‌గారు సచేతులు అవగానే ఆ బృందావనంలోని ఆ స్థానము వద్దకే వెళ్లగానే ఆ పరమాత్మయే జిందా బాబా రూపంలో కూర్చొని ఉండిరి. ధర్మదాస్‌గారు చరణాల్లో పడిపోయిరి మరియు అనసాగిరి హే ప్రభు! ఈ అజ్ఞానిని క్షమించండి ప్రభు! :-

"అవగుణ్ మేరే బాప్ జీ, బఖ్శో గరీబ నివాజ్" ।
జో మై పూత్ కుపుత్ హూం, బహుర్ పితా కో లాజ్ "

నాకు విశ్వాసం కాకుండేను ఏమనంటే మీరుయే పరమాత్ములని, మీరుయే పరమ

అక్షర బ్రహ్మ అని. అప్పుడప్పుడు ఆత్మ అయితే అంటూ ఉండేది ఏమనంటే పూర్ణ బ్రహ్మ కాకుండా ఇలాంటి జ్ఞానము పృథ్విపై ఎవరు వినిపించలేరు, కానీ మనస్సు తక్షణమే వ్యతిరేక విచారములని నిలబడి ఉంచుతుంది. హే సత్ పురుష్! మీరు మీ శరీరపు ఆ శోభ ఎదైతే సత్‌లోకంలో ఉందో, ఇక్కడ ఎందుకు ప్రకటితం చేయలేదు?

పరమేశ్వరులు అనిరి ఏమనంటే ధర్మదాస్! ఒకవేళ నేను ఆ ప్రకాశయుక్త శరీరంతో ఈ కాల్‌లోకంలో వస్తే క్షర పురుషుడు (జ్యోతినిరంజన్ అని కూడ అంటారు) వ్యాకులం అవుతాడు. నేను నా సర్వ కార్యములను రహస్యముగా చేస్తాను. ఇతను నన్ను ఒక సిద్ధికల వానిగా భావిస్తాడు. కానీ ఇతనికి తెలియదు ఏమనంటే నేను ఎక్కడినుండి వచ్చినాను? ఎవరిని? పరమేశ్వరులు ధర్మదాస్‌గారితో ప్రశ్నించిరి ఏమనంటే మీకు ఎలా అనిపించింది నా దేశము? ధర్మదాస్ అనిరి ఏమనంటే హే పరమేశ్వర్ ఈ సంసారంలో ఇప్పుడు మనస్సు అయితలేదు. ఆ పవిత్ర స్థానము ఎదుట అయితే ఈ కాల్ యొక్క సంపూర్ణ లోకంలు(21 బ్రహ్మాండాల క్షేత్రము) నరకంతో సమానంగా అనిపిస్తున్నది. జననం-మరణం ఇక్కడి అచంచల విధానము. **84** లక్షల రకాల ప్రాణుల జీవనాల్ని అనుభవించడం కూడ తప్పనిసరియే. ప్రతిఒక్క ప్రాణి ఈ ఆశతోనే జీవిస్తుందేను ఏమనంటే ఇప్పుడైతే చావను కానీ అయినకూడ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు మృత్యువుకు ప్రాప్తింపబడుతాడు. ప్రతిఒక్క ప్రాణి పరస్పరం కపటముగా మాట్లాడుకుంటారు. కానీ మీ సత్యలోకంలో అందరూ వ్యక్తులు ప్రేమతో మాట్లాడుకుంటారు. నిష్కపట వ్యవహారం చేస్తారు. నేను మూడు రోజులు కూడ ఇదియే పరిశీలించితిని. ఒకవేళ ధర్మదాస్‌గారు తన ఇంటిలో ఉపస్థిత స్వజనులను చూడకుంటే, ఎవరైతే ఆయన అచేతుడు అయ్యాడు అనుటకు సాక్షిగా ఉండిరో, భావించేవారు ఏమనంటే ఎదో స్వప్నం చూసినాకావచ్చు. కానీ ఇప్పుడు దృఢ నిశ్చయం అయి ఉండేను.

(పై వర్ణన పవిత్ర కబీర్ సాగర్ అధ్యాయం "జ్ఞాన ప్రకాశం" పేజి **57-58**పై, "మోహమ్మద్ బోధ్" పేజి **20-21** పై, దశ ముకామి రేఖతా "జ్ఞాన్ స్థితి బోధ్" పేజి **83** పై, "అమర్ మూల్" పేజి **202** పై।)

"ఏమిటి గురువుని మార్చుకొన వచ్చునా?"

ధర్మదాస్‌గారు ప్రశ్నించినారు :-

<u>ప్రశ్న 52 (ధర్మదాస్ గారిది) :-</u> హే ప్రభువు ఏమిటి గురువును మార్చుకొనవచ్చునా? వినినాము సంత్‌లద్వారా ఏమనంటే గురువు మార్చుకొనకూడదని. గురువు ఒక్కడు, జ్ఞానమే అనేకము.

సమాధానం (సత్యపురుషుడిది) :- ఎప్పటివరకైతే గురువు లభించడో సరియైనవాడు, అప్పటివరకు గురువులని చేసుకొండి పదితోపాటు ఇంకా ఐదు,ఆరు,ఏడు...

కబీర్ ఝురే గురు కే పక్ష కో, తజత్ న లాగై వార్। ద్వార్ న పావై మోక్ష కా, రహ్ వార్ కా వార్ ॥

భావార్థము :- ఎప్పటివరకైతే సత్యమైన గురువు (సతగురువు) లభించడో, అప్పటివరకు గురువులు మార్చుతూ ఉండాలి. కావల్సి వస్తే ఎంత మంది గురువులని చేసుకొవల్సి వచ్చినా మరియు మార్చుకొవల్సి వచ్చినా చేయాలి. అబద్ధపు గురువులని తక్షణమే త్యాగం చేయాలి.

కబీర్, దుబై థే పర్ ఉభరే, గురు కే జ్ఞాన్ చమక్। బేడా దేఖా జరజరా, ఉతర్ చలే ఫడక్ ॥

భావార్థము :- ఏ సమయంలో నాకు సత్య గురువు లభిస్తారో, వారి జ్ఞాన ప్రకాశంచేత తెలిసినది మా జ్ఞానము మరియు సమాధానము (సాధనా) తప్పు అని అప్పుడు గురువును

మార్చుకుంటిమి ఎలాఅంటే ఎదైనా భయంచేత పశువు బెదిరిపోయి చాలా వేగముగా పరుగెత్తుతుంది. మరియు ఎలాఅంటే రాత్రిలో ప్రయాణిస్తూన్న యాత్రికులకు ఉదయం కాగానే తెలిసింది ఏమనంటే ఏ పడవలోనైతే మేము ప్రయాణిస్తున్నామో, అందులో నీరు ప్రవేశిస్తున్నది మరియు పక్కకు సురక్షిత మరియు మంచి పడవ నిలబడి ఉంది తెలివికల యాత్రికుడు ఎవరైతే మత్తు సేవించలేదో, అతను తక్షణమే రంధ్రం పడిన పడవను త్యాగం చేసి మంచి పడవలో కూర్చుంటాడు. నేను ఎప్పుడైతే కాశీలో కబీర్‌గారు సత్యమైన గురువు యొక్క ఈ జ్ఞానమును విన్నానో ఎదైతే మీకు ఇప్పుడు వినిపించినానో, జాతి, ధర్మంను చూడలేదు. అదే సమయంలో సత్యగురువు శరణులోకి వెళ్లిపోతిని మరియు దీక్షా మంత్రమును తీసుకొని భక్తి చేయుచున్నాను. సతగురువుగారు నాకు దీక్షను ఇచ్చు ఆదేశం ఇచ్చియున్నారు. హే ధర్మదాస్! విచారం చేయండి ఒక వైద్యుడు చేత రోగి ఆరోగ్యం పొందలేకపోతే వేరే వైద్యుని వద్దకు వెళ్లడా?

ధర్మదాస్ అనినారు ఏమనంటే వెళ్తాడు, వెళ్లాలి కూడ, జీవనాన్ని కాపాడుకోవాలి. పరమేశ్వరులు అనినారు ఏమనంటే ఇదే విధంగా మనుష్య జన్మ జీవుడి కళ్యాణం కోసం లభిస్తుంది. జీవుడికి జనన-మరణం అను దీర్ఘరోగం తగిలి ఉంది. ఇది సత్యనామం మరియు సారనామం లేకుండా సమాప్తం కాదు. రెండు మంత్రములు కాశీలో సతగురు కబీర్‌గారు ఉంటారు, వారిద్వారా లభిస్తాయి, పృథ్వీపై మరేవ్వరి వద్దను లేవు. మీరు కాశీకి వెళ్లి దీక్షను తీసుకోండి, మీ కళ్యాణం అవుతుంది ఎందుకంటే సత్యగురువు లేకుండా నా ఆ సత్యలోకం ప్రాప్తింపబడదు.

ధర్మదాస్‌గారు అనిరి ఏమనంటే మీరు స్వయం సత్యపురుషులే. ఇప్పుడు నేను మోసపోను. మీరు మిమ్ముల్ని దాచుకొని ఉన్నారు. హే ప్రభు! నేను గురువు రూపదాస్‌గారి ద్వారా దీక్ష తీసుకొని ఉంటిని. నేను మొదట వారి నుండి గురువు మార్చుకొనుటకు అంగీకారమును తీసుకుంటాను, ఒకవేళ వారు అంటే నేను గురువుని మార్చుకుంటాను. కానీ ధర్మదాస్‌గారి మూర్ఖత చూసి పరమేశ్వరులు ఆరవ సారి అంతర్ధానులైరి. ధర్మదాస్‌గారు మరల వ్యాకులత చెందిరి. మొదట రూపదాస్‌గారి వద్దకు వెళ్లిరి వారు శ్రీ కృష్ణుడు అనగా శ్రీ విష్ణువుగారి పూజారిగా ఉండిరి. వారు వైష్ణవ పంథ్‌లో ఉండిరి.

ధర్మదాస్‌గారు సంత్ రూపదాస్‌గారికి విషయం అంతయు చెప్పిరి మరియు గురువు మార్చుకొను ఆజ్ఞని ఇమ్మనిరి. సంత్ రూపదాస్‌గారు మంచి ఆత్మకల మనిషిగా ఉండిరి. వారు అనిరి కూమారా ధర్మదాస్! ఏ జ్ఞానం అయితే మీరు వినినారో జిందా బాబా ద్వారా, ఈ జ్ఞానము భగవానులే చెప్పగలరు. నా ఆయుష్షు అధికమై ఉన్నది. నేనైతే ఈ మార్గమును త్యాగం చేయలేను. మీకు ఇష్టమైతే మీరు ఆ మహాత్మా ద్వారా దీక్షని తీసుకోగలరు.

అప్పుడు ధర్మదాస్‌గారు కాశీకి వెళ్లిరి, అక్కడ కబీర్ నేతపనివాని గుడిసెను తెలుసుకొనిరి. అక్కడ బట్టలు నేయు పనిచేస్తున్న కబీర్ పరమేశ్వరులను చూసి ఆశ్చర్యచకీతులైరి. ఆనందం అపారముగా అయినది ఏమనంటే సతగురువు మరియు పరమేశ్వరులు ఒక్కరే అని. అప్పుడు వారిచేత దీక్ష తీసుకొనిరి మరియు తమ కళ్యాణం చేయించుకొనిరి. కబీర్ పరమేశ్వరులు ధర్మదాస్‌గారికి తరువాత రెండు అక్షరముల (అందులో ఒకటి ఓం మంత్రము మరియు రెండవది తత్ అది సాంకేతికమైనది) సత్యనామంను ఇచ్చిరి. తరువాత సారనామంను ఇచ్చి సత్యలోకపు నివాసిని చేసినారు.

❋ కలియుగంలో పరమాత్మా అన్య కిందకల మంచి ఆత్మలకీ (ధృఢ భక్తులు) లభించినారు :-

2. సంత్ మలూక్ దాస్ (అరోడా)గారికి లభించిరి.

3. సంత్ దాదూ దాస్‌గారు – అజమేర్ (రాజస్థాన్)– లభించిరి.

4. సంత్ నానక్ దేవ్‌గారికి సుల్తాన్‌పూర్ నగరం దగ్గర ప్రవహిస్తున్న బేయి నది వద్ద కలిసిరి. అక్కడ గురువు ద్వారా "సచ్చఖండ్ సాహెబ్" జ్ఞాపకార్థ రూపముగా తయారుచేయబడి ఉంది.

5. సంత్ గరీబదాస్‌గారు – గ్రామం ఛూదానీ జిల్లా ఇజ్జర్ (హరియాణ)– లభించిరి, ఆ స్థానములో వర్తమానంలో జ్ఞాపకచిహ్నం తయారై ఉంది.

సంత్ గరీబ్ దాస్‌గారు **10** సంవత్సరాల పిల్లవానిగా ఉండిరి. వారి పంటపొలాల్లో వేరే ఊరివారితో కలిసి ఆవులను మేపడానికి వెళ్లెవారు, పరమేశ్వరుడు జిందా బాబా రూపంలో సత్యలోకం (సచ్చఖండ్) నుండి వచ్చిరి. ఈ లోకం సర్వ భువనాలకంటే పైన ఉంది అక్కడ పరమాత్మా ఉంటారు, సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారి ఆత్మని పైన తన లోకంలోకి పరమేశ్వరుడు తీసుకొని పోయిరి. బాలున్ని మృతిచెందినవాడిగా భావించి సాయంత్రం అంతిమ సంస్కారములు చేసేవారే ఉండిరి. అంత సమయంలోనే పరమాత్మా సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారి ఆత్మని పైన బ్రహ్మాండముల భ్రమణం చేయించి సత్య జ్ఞానంను తెలియజేసి శరీరంలో ప్రవేశింపచేసిరి, బాలుడు జీవితుడైనాడు. ఈ ఘటన ఫాల్గుణ శుద్ధ ద్వాదశి సంవత్ **1784** సన్ **1727** ది. సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారికి పరమాత్మా తత్వజ్ఞానమును ప్రసాదించిరి. వారి జ్ఞాన యోగంను తెరిపించిరి. అందుచేతనే సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారు **24** వాణులు పలికిరి అవి సంత్ గోపాల్‌దాస్‌గారి ద్వారా లిఖింపబడినవి. ఆ అమృతవాణులను ప్రింటింగ్ చేయించి గ్రంథ రూపంలోకి తెచ్చినాము. ఈ దాసుడు (సంత్ రామ్‌పాల్ దాస్) వాటిచేతనే సత్సంగం చేస్తు ఉంటాడు.

సంత్ గరీబ్‌దాస్ గారు అమృతవాణిలో చెప్పినారు :–

గరీబ్, హమ్ సులతాని నానక్ తారే, దాదు కో ఉపదేశ్ దియా ।
జాతి జులాహా భేద్ నా పాయా, కాశీ మాంహే కబీర్ హుఆ ॥
గరీబ్, అనన్త కోటి బ్రహ్మాండ కా, ఎక్ రతి నంహి భార్ ।
సతగురు పురుష్ కబీర్ హై, కుల్ కే సిరజనహార్ ॥

భావార్థము :– సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారు పరమాత్మా ద్వారా ప్రాప్త దివ్య దృష్టితో చూసి భూత–భవిష్య జ్ఞానము చెప్పినారు, చెప్పినారు ఏమనంటే కాశీ నగరంలో (ఉత్తరప్రదేశ్) నేతపనివాడు కబీర్‌గారు ఉండిరో, వారే సర్వ బ్రహ్మాండాలని సృష్టించినవారు. సర్వ బ్రహ్మాండాలని తన శక్తిచేత ఆపి ఉంచినారు. పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారిపై వాటి ఎలాంటి భారంలేదు. ఎలాఐతే వైజ్ఞానికులు విమానం, రాకెట్ తయారుచేసి ఎగురవేసినారు, స్వయం కూడ కూర్చొని యాత్రా చేస్తారు, ఈవిధంగా సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారు పరమేశ్వరుడిని కళ్లతో చూసి వారి మహిమని చెప్పినారు.

6. సంత్ ఘీసాదాస్‌గారు – గ్రామం ఖేఖడా, జిల్లా బాగవత్ (ఉత్తర్‌ప్రదేశ్)కు లభించి ఉండిరి.

పుస్తకం యొక్క పరిధిని గమనించి అధికముగా వివరించేకపోతున్నాను, అధికమైన సమాచారం కోసం www.jagatgururampalji.org చూడండి. అధిక జ్ఞానమును గ్రహించండి.

(వేద మంత్రముల ఫోటోకాపీలు)

(ప్రమాణం ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 86 మంత్రం 26-27)

इन्दुः पुनानो अति गाहते मृधो विश्वानि कृण्वन्त्सुपथानि यज्यवे ।
गाः कृण्वानो निर्णिजं हर्यतः कविरत्यो न क्रीळन्परि वारमर्षति ॥२६॥

पदार्थः—**(यज्यवे)** यज्ञ करने वाले यजमानों के लिये परमात्मा **(विश्वानि सुपथानि)** सब रास्तों को **(कृण्वन्)** सुगम करता हुआ **(मृधः)** उनके विघ्नों को **(अतिगाहते)** मर्द्दन करता है। और **(पुनानः)** उनको पवित्र करता हुआ और **(निर्निजं)** अपने रूप को **(गाः कृण्वानः)** सरल करता हुआ **(हर्य्यतः)** वह कान्तिमय परमात्मा **(कविः)** सर्वज्ञ **(अत्यो न)** विद्युत् के समान **(क्रीळन्)** क्रीड़ा करता हुआ **(वारं)**वरणीय पुरुष को **(पर्य्यर्षति)** प्राप्त होता है ॥२६॥

వివరణ :- ఈ ఫోటోకాపీ ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 86 మంత్రం 26ది, ఏదైతే ఆర్యసమాజ ఆచార్యులు మరియు మహర్షి దయానంద అనుయాయుల ద్వారా అనువాదితమై ఉంది. అందులో స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే యజ్ఞం చేయు అనగా ధార్మిక అనుష్ఠానములు చేయు యజమానులు అనగా భక్తుల కోసం పరమాత్మా, అన్ని మార్గములని సులభతరం చేస్తూ అనగా జీవన రూపి ప్రయాణపు మార్గమును దు:ఖములు లేకుండా చేసి సులభతరం చేస్తాడు. వారి విఘ్నముల అనగా కష్టముల/సంకటముల మర్దన చేస్తాడు అనగా సంకటములని సమాప్తం చేస్తాడు. భక్తులని పవిత్ర అనగా పాప రహిత, వికార రహితులుగా చేస్తాడు. తర్వాతి మంత్రం 27లో చెప్పబడినది ఏమనంటే "ఏ పరమాత్మా ద్యులోక్ అనగా సత్యలోకపు మూడవ స్థానము పై విరాజితులై ఉన్నారో, అక్కడ పరమాత్మా శరీర ప్రకాశం చాలా అధికముగా ఉంది." ఉదహరణ కోసం పరమాత్మా యొక్క ఒక రోమ (శరీరపు వెంట్రుక) ప్రకాశం కోట్ల సూర్యులు మరియు ఇంతయే చంద్రులతో మిళితమైన ప్రకాశం కంటే కూడ అధికముగా ఉంది. ఒకవేళ ఆ పరమాత్మా అదే ప్రకాశ యుక్త శరీరంతో ప్రకటితమైతే మన చర్మ దృష్టి ఆయన్ని చూడలేదు. ఎలాఅంటే గుడ్లదుబా పక్షి దినంలో సూర్యుడి ప్రకాశంచేత ఏమియు చూడలేదు. ఈ స్థితియే మనుషులది అవుతుంది. ఇందువలనే ఆ పరమాత్మా తన రూపం అనగా శరీర ప్రకాశమును సరళీకరిస్తూ ఆ స్థానము నుండి ఎక్కడైతే పరమాత్మా పైన ఉంటారో, అక్కడి నుండి బయలుదేరి విద్యుత్ మాదిరి క్రీడ అనగా లీలా చేస్తూ నడిచి వస్తారు, శ్రేష్ఠ పురుషులకీ లభిస్తారు. ఇది కూడ స్పష్టం ఉంది ఏమనంటే మీరు కవి: అనగా కవిర్దేవులే. వేము వారిని కబీర్ సాహెబ్ అంటాము.

असश्चतः शतधारा अभिश्रियो हरिं नवन्तेऽव ता उदन्युवः ।
क्षिपो मृजन्ति परि गोभिरावृतं तृतीये पृष्ठे अधि रोचने दिवः ॥२७॥

पदार्थः—(उदन्युवः) प्रेम की (ताः) वे (शतधाराः) सैंकड़ों धाराए (असश्चतः) जो नानारूपों में (अभिश्रियः) स्थिति को लाभ कर रही हैं । वे (हरिं) परमात्मा को (अवनवन्ते) प्राप्त होती हैं । (गोभिरावृतं) प्रकाशपुञ्ज परमात्मा को (क्षिपः) बुद्धिवृत्तियां (मृजन्ति) विषय करती हैं । जो परमात्मा (दिवस्तृतीये पृष्ठे) द्युलोक के तीसरे पृष्ठ पर विराजमान है और (रोचने) प्रकाशस्वरूप है उसको बुद्धिवृत्तियाँ प्रकाशित करती हैं ॥२७॥

వివేచన:- ఈ ఫోటోకాపీ ఋగ్వేద మండలం **9** సూక్తం **86** మంత్రం **27**ది. ఇందులో స్పష్టంగా ఉంది "పరమాత్మా ధ్యులోక్ అనగా అమర లోకపు మూడవ స్తానముపై అనగా భాగముపై విరాజితులై ఉన్నారు. సత్యలోకం అనగా శాశ్వత స్థానము (గీతా అధ్యాయం **18** శ్లోకం **62**)లో మూడు భాగములు కలవు. ఒక భాగంలో వనము-పర్వతాలు-సెలయెళ్లు, తోటలు-బృందావనంలు మొదలగునవి ఉన్నవి. ఇది బాహ్య భాగము అనగా బయటి భాగము. (ఎలాఐతే భారతదేశ రాజధాని ఢిల్లీ కూడ మూడు భాగాల్లో విభజించబడినది. బయటి ఢిల్లీలో గ్రామాలు పొలాలు మరియు కాలువలు కలవు, రెండవది మార్కెట్టు ఉంది. మూడవది పార్లమెంటు భవనం మరియు కార్యాలయములు కలవు.)

దీని తరువాత ధ్యులోకంలో వాడలు/బస్తీలు కలవు. సపరివారముగా మోక్ష ప్రాప్త హంసాత్మలు ఉంటాయి. (పృథ్విపై ఎలాఐతే భక్తులని భక్తాత్మలు అంటామో, అదేవిధముగా సత్యలోకంలో హంసాత్మలు అనబడుతారు) **(3)** మూడవ భాగంలో అన్నింటికంటే పైన పరమాత్మా సింహాసనం ఉంది. దాని చుట్టు ప్రక్కల కేవలం నర ఆత్మలే ఉంటాయి, అక్కడ స్త్రీ-పురుషుల జతలు లేవు. వారు ఒకవేళ వారి కుటుంబంను కావాలనుకుంటే శబ్ద(వచన)ంతో కేవలం పుత్రులని ఉత్పన్నం చేసుకోగలగుతారు. ఈవిధంగా శాశ్వత స్థానం అనగా సత్యలోకంను మూడు భాగాల్లో పరమాత్మా పంచి ఉన్నారు. అక్కడ అనగా సత్యలోకంలో ప్రతిఒక్క స్థానముపై ఉండువారిలో వృద్ధస్థితి(ముసలితనం) లేదు, అక్కడ మృత్యువు లేదు. ఇందువలనే గీతా అధ్యాయం **7** శ్లోకం **29**లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఎవరైతే జరా అనగా వృధ్ధాప్యం స్థితి మరియు మరణ అనగా మృత్యువు నుండి విడుదలని పొందు ప్రయత్నం చేస్తారో, వారు తత్ బ్రహ్మ అనగా పరమ అక్షర బ్రహ్మని తెలిసినవారు. సత్యలోకంలో సత్యపురుషుడు ఉంటారు, అక్కడ జరా-మరణం లేదు, పిల్లలు యువకులై ఎల్లప్పటికి యువకులుగానే ఉంటారు.

(ప్రమాణం ఋగ్వేదం మండలం **9** సూక్తం **82** మంత్రం **1-2**)

వివేచన :- పైన ఋగ్వేద మండలం **9** సూక్తం **82** మంత్రం **1-2** ఫోటోకాపీలు కలవు, ఈ అనువాదం మహర్షి దయానందగారి దిశానిర్దేశంతో వారి భక్తులే చేసినారు మరియు సార్వదేశిక్ ఆర్య ప్రతినిధి సభా దిల్లీ ద్వారా ప్రకాశింపబడినది.

ఇందులో స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే :- మంత్రం **1** లో చెప్పబడినది " అందరి ఉత్పత్తి చేయు పరమాత్మా తేజోమయ శరీరయుక్తుడు, పాపములని నశింపచేయువాడు మరియు సుఖముల

వర్షంను కురిపించువాడు అనగా సుఖముల జల్లులు తగిలించువాడు, ఆయన పైన సత్యలోకంలో సింహాసనంపై కూర్చొని ఉన్నారు ఆయన చూడటానికి రాజుకు సమానంగా ఉన్నారు.

असावि सोमो अरुषो वृषा हरी राजेव दस्मो अभि गा अचिक्रदत् ।
पुनानो वारं पर्येत्यव्ययं श्येनो न योनिं घृतवन्तमासदम् ॥१॥

पदार्थः—(**सोमः**) जो सर्वोत्पादक प्रभु(**अरुषः**) प्रकाशस्वरूप (**वृषा**) सद्गुणों की वृष्टि करने वाला (**हरिः**) पापों के हरण करने वाला है, वह (**राजेव**) राजा के समान (**दस्मः**) दर्शनीय है। और वह (**गाः**) पृथिव्यादि लोक-लोकान्तरों के चारों ओर (**अभि अचिक्रदत्**) शब्दायमान हो रहा है। वह (**वारं**) वरणीय पुरुष को जो (**अव्ययं**) दृढ़भक्त है उसको (**पुनानः**) पवित्र करता हुआ (**पर्य्येति**) प्राप्त होता है। (**न**) जिस प्रकार (**श्येनः**) विद्युत् (**घृतवन्तं**) स्नेहवाले (**आसदं**) स्थानों को (**योनिं**) आधार बनाकर प्राप्त होता है। इसी प्रकार उक्त गुण वाले परमात्मा ने (**असावि**) इस ब्रह्माण्ड को उत्पन्न किया ॥१॥

कविर्वेधस्या पर्येषि माहिनमत्यो न मृष्टो अभि वाजमर्षसि ।
अपसेधन्दुरिता सोम मृळय घृतं वसानः परि यासि निर्णिजम् ॥२॥

पदार्थः—हे परमात्मन्! (**वेधस्या**) उपदेश करने की इच्छा से आप (**माहिनं**) महापुरुषों को (**पर्येषि**) प्राप्त होते हो। और आप (**अत्यः**) अत्यन्त गतिशील पदार्थ के (**न**) समान (**अभिवाजं**) हमारे आध्यात्मिक यज्ञ को (**अभ्यर्षसि**) प्राप्त होते हैं। आप (**कविः**) सर्वज्ञ हैं (**मृष्टः**) शुद्ध स्वरूप हैं (**दुरिता**) हमारे पापों को (**अपसेधन्**) दूर करके (**सोम**) हे सोम! (**मृळय**) आप हमको सुख दें। और (**घृतं वसानः**) प्रेम-भाव को उत्पन्न करते हुए (**निर्निजं**) पवित्रता को (**परियासि**) उत्पन्न करें ॥२॥

ఈ ప్రమాణమే సూక్ష్మవేదంలో ఉంది ఏమనంటే :-

అర్శ్ కుర్శ్ పర్ సఫేద్ గుమట్ హై, జంహా పరమేశ్వర్ కా డేరా ।
శ్వేత ఛత్ర సిర్ ముకుట్ విరాజే, దేఖత్ న ఉస్ చేహరే నుం ॥

ఈ ప్రమాణమే బైబిల్ గ్రంథం మరియు ఖురాన్ షరీఫ్‌లో ఉంది ఏమనంటే పరమాత్మా ఆరు రోజుల్లో సృష్టిని రచించిరి మరియు ఏడవ రోజున పైన ఆకాశంలోని సింహాసనంపై వెళ్లి విరాజితులైరి. (బైబిల్ ఉత్పత్తి గ్రంథం 2/26-30 మరియు ఖురాన్ షరీఫ్ యొక్క సుర్త్ "ఫుర్కాని" 25 ఆయత్ 52 నుండి 59లో ఉంది).

ఆ పరమాత్మా తన అమర ధామం నుండి వచ్చి పృథ్విపై శబ్ద వాణిల ద్వారా జ్ఞానమును

వినిపిస్తారు. ఆ వర్ణియుడు అనగా ఆదరణీయుడు శ్రేష్ఠ వ్యక్తులకీ ప్రాప్తింపబడుతాడు, వారికి లభిస్తాడు. (ఎలాఐతే **1.** సంత్ ధర్మదాస్‌గారు –బాందవగఢ్ (మధ్యప్రదేశ్) లభించిరి, **2.** సంత్ మలూక దాస్‌గారికి లభించిరి, **3.** సంత్ దాదూ దాస్‌గారికీ –ఆమేర్ (రాజస్థాన్)– లభించిరి, **4.** సంత్ నానక్ దేవ్‌గారికి లభించిరి, **5.** సంత్ గరీబ్‌దాస్ గారు –గ్రామం ఛూడానీ జిల్లా ఇజ్జర్ హరియాణ– లభించిరి, **6.** సంత్ ఘీసా దాస్‌గారు –గ్రామం ఖేఖడా జిల్లా బాగవత్ (ఉత్తర్‌ప్రదేశ్)–లభించిరి, **7.** సంత్ జమ్భేశ్వర్‌గారు (విశ్నోయి ధర్మ ప్రవర్తకులు) – గ్రామం సమరాథల్ (రాజస్థాన్)– లభించిరి)

ఆ పరమాత్మా మంచి ఆత్మలకీ లభిస్తారు. ఏవరైతే పరమాత్మా ధృధ భక్తుడు ఉంటారో, వారిపై పరమాత్మా యొక్క విశేష ఆకర్షణ ఉంటుంది. ఉదహరణ కూడ చెప్పినారు ఏమనంటే ఎలాఐతే విద్యుత్ అనగా ఆకాశంలోని మెరుపు స్నేహపూరిత స్థానాలని ఆధారం చేసుకుని పడుతుంది. కంచు ధాతువుపై మెరుపు పడుతుంది, పూర్వం కంచుతో చేసిన గిన్నెలు, గ్లాసులు–పల్లెంలు మొదలగునవి ఉండేవి. వర్షం వచ్చు సమయంలో తక్షణమే తీసి ఇంటిలోపల ఉంచేవారు. ముసలివారు అనేవారు ఏమనంటే కంచు వస్తువులపై పిడుగు అకస్మాత్తుగా పడుతుంది, ఈవిధముగానే పరమాత్మా తన ప్రియ భక్తులకు ఆకర్షితులై కలుస్తారు/లభిస్తారు.

మంత్రం **2**లో ఇది కూడ స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే పరమాత్మా ఆ మంచి ఆత్మలకీ ఉపదేశం ఇచ్చు కోరికతో స్వయముగా మహాపురుషులకీ లభిస్తారు. ఉపదేశం యొక్క భావార్థం ఏమిటంటే పరమాత్మా తత్వజ్ఞానమును చెప్పి వారికీ దీక్షని కూడ ఇస్తారు. వారి సతగురువు కూడ స్వయం పరమాత్మయే అయి ఉంటారు. ఇది కూడ స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే పరమాత్మా అత్యంత గతిశీల పదార్థం అనగా పిడుగు సమాన తీవ్రగామి అయి మా ధార్మిక అనుష్టానములలో మీరు చేరుకుంటారు. మీరు ముందు పేజిల్లో కూడ చదివినారు ఏమనంటే సంత్ ధర్మదాస్‌గారికి పరమాత్మా ఇదియే చెప్పినారు ఏమనంటే నేను అక్కడికి తప్పకుండా వెళ్తాను ఎక్కడైతే ధార్మిక అనుష్టానములు అవుతాయి ఎందుకంటే నా అనుపస్థితిలో(హాజరుకాని పక్షంలో) కాల్ ఏదోఒక ఉపద్రవం చేసేస్తాడు. దానిచేత సాధకుల విశ్వసం పరమాత్మా నుండి దూరం అవుతుంది. నేను ఉండగా అతను ఇలాంటి గందరగోళం చేయలేడు. ఇందువలనే గీతా అధ్యాయం **3** శ్లోకం **15**లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఆ అవినాశి పరమాత్మా ఎవరైతే బ్రహ్మని కూడ ఉత్పన్నం చేసినారు, ఎల్లప్పుడు యజ్ఞంలలో ప్రతిష్ఠింపబడి ఉన్నారు అనగా ధార్మిక అనుష్టానములలో ఆయన్నే ఇష్ట రూపంలో భావించి ఆరతీ స్తూతీ చేయాలి.

ఈ ఋగ్వేద మండలం **9** సూక్తం **82** మంత్రం **2**లో ఇది కూడ స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే మీరు (కవిర్వేధస్య) కవిర్దేవులే, వారు అందరికీ ఉపదేశం ఇచ్చు కోరికతో వస్తారు, మీరే పవిత్ర పరమాత్మా. మా పాపములని విడిపించి అనగా నాశనం చేసి హే అమర పరమాత్మా! మీరు మాకు సుఖమును ఇవ్వండి మరియు (ధ్యుతమ్ వసాన: నిర్నిజమ్ పరియాసి) మేము మీ సంతానమే.మా యెడల ఆ వాత్సల్యపు ప్రేమ భావము ఉత్పన్నం చేస్తూ అదే (నిర్నిజమ్) సుందర రూపంను (పరియాసి) ఉత్పన్నం చేయండి అనగా మమ్ముల్ని మీ పిల్లలుగా భావించి ఎలాఐతే మొదట మరియు ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు మీరు మీ ప్రేమపూరిత ఆత్మలనీ ప్రకటితులై కలుస్తారు, అదే మాదిరి మాకును దర్శనం ఇవ్వండి.

(ప్రమాణం ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 16 నుండి 20)

स्वायुधः सोतृभिः पूयमानोऽभ्यर्ष गुह्यं चारु नाम ।
अभि वाजं सप्तिरिव श्रवस्याभि वायुमभि गा देव सोम ॥१६॥

पदार्थः—हे परमात्मन् ! (**गुह्यम्**) सर्वोपरि रहस्य (**चारु**) श्रेष्ठ (**नाम**) जो तुम्हारी संज्ञा है । (**अभ्यर्ष**) उसका ज्ञान करायें । आप (**सोतृभिः, पूयमानः**) उपासक लोगों से स्तूयमान हैं । (**स्वायुधः**) स्वाभाविक शक्ति से युक्त हैं और (**सप्तिरिव**) विद्युत् के समान (**श्रवस्याभि**) ऐश्वर्य के सम्मुख प्राप्त कराइये और (**वायुमभि**) हमको प्राणों की विद्या का वेत्ता बनाइये । (**देव**) हे सर्वशक्ति-सम्पन्न परमेश्वर ! हमको (**गाः**) इन्द्रियों के (**अभिगमय**) नियमन का ज्ञाता बनाइये ॥१६॥

शिशुं जज्ञानं हर्यतं मृजन्ति शुम्भन्ति वह्निं मरुतो गणेन ।
कविर्गीर्भिः काव्येना कविः सन्त्सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ।१७॥

पदार्थः—(**शिशुम्**) "श्यति सूक्ष्मं करोति प्रलयकाले जगदिति शिशुः परमात्मा" उस परमात्मा को (**जज्ञानम्**) जो सदा प्रकट है, (**हर्यतः**) जो अत्यन्त कमनीय है, उसको उपासक लोग (**मृजन्ति**) बुद्धिविषय करते हैं और (**शुंभन्ति**) उसकी स्तुति द्वारा उसके गुणों का वर्णन करते हैं और (**मरुतः**) विद्वान् लोग (**वह्निम्**) उस गतिशील परमात्मा का (**गणेन**) गुणों के गणों द्वारा वर्णन करते हैं और (**कविः**) कवि लोग (**गीर्भिः**) वाणी द्वारा और (**काव्येन**) कवित्व से उसकी स्तुति करते हैं । (**सोमः**) सोमस्वरूप (**पवित्रम्**) पवित्र वह परमात्मा कारणावस्था में अतिसूक्ष्म प्रकृति को (**रेभन्, सन्**) गर्जता हुआ (**अत्येति**) अतिक्रमण करता है ॥१७॥

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 16లో చెప్పబడినది ఏమనంటే హే పరమాత్మన్! మీరు మీ శ్రేష్ఠ గుప్త నామం యొక్క జ్ఞానము చేయించండి. ఆ నామంను మంత్రం 17లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఆ కవి: అనగా కవిర్దేవులే.

మంత్రం 17 యొక్క కేవలం తెలుగు :- (శిశుమ్ జజ్ఞానమ్ హర్యన్తమ్) పరమేశ్వరుడు కావాలనే తత్వజ్ఞానము చెప్పు/తెలియజేయు ఉద్దేశ్యంతో శిశు రూపంలో ప్రకటితమవుతారు, వారి జ్ఞానమును విని (మరుతో గణేన్) భక్తుల చాలా పెద్ద సమూహం ఆ పరమాత్మకీ అనుయాయులుగా తయారవుతుంది. (మృజన్తి శుమ్భన్తి వహిన్)

ఆ జ్ఞానము బుద్ధిజీవి ప్రజలకు అర్థం అవుతుంది, వారు ఆ పరమేశ్వరుడి స్తుతీ భక్తి తత్వజ్ఞాన ఆధారముగా చేస్తారు, ఆ భక్తి (వహిన్) శీఘ్రు లాభము ఇచ్చునదిగా ఉంటుంది. ఆ పరమాత్మా తన తత్వజ్ఞానమును (కావ్యేనా) కవిత్వం ద్వారా అనగా కవుల మాదిరి దోహాలు,

శబ్దాలు, లోకోక్తులు, చౌపాయిల ద్వారా (కవిర్ గిర్భి:) కవిర్ వాణి ద్వారా అనగా కబీర్ వాణి ద్వారా (పవిత్రమ్ అతిరేభన్) శుద్ధ జ్ఞానమును ఉన్నత స్వరంలో గర్జించి చెబుతారు. ఆయన (కవి:) కవి మాదిరి ఆచరణ చేయు కవిర్దేవ్ (సన్త) సంత్ రూపంలో ప్రకటిత (సోమ్) అమర్ పరమాత్మా అవుతారు. (ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 17) విశేషం :- ఈ మంత్రంలోని మూల శ్లోకంలో రెండు సార్లు "కవి:" శబ్దం ఉంది. ఆర్య సమాజ అనువాదకర్తలు ఒక (కవి:) అర్థమే చేయలేదు.

ऋषिमना य ऋषिकृत्स्वर्षाः सहस्रणीथः पदवीः कवीनाम् ।
तृतीयं धाम महिषः सिषासन्त्सोमो विराजमनु राजति ष्टुप् ।।१८।।

पदार्थः—(**सोमः**) सोमस्वरूप परमात्मा (**सिषासन्**) पालन की इच्छा करता हुआ (**महिषः**) जो महान् है वह परमात्मा (**तृतीयं, धाम**) देवयान और पितृयान इन दोनों से पृथक तीसरा जो मुक्तिधाम है । उसमें (**विराजम्**) विराजमान जो ज्ञानयोगी है उसको (**अनुराजति**) प्रकाश करने वाला है और (**स्तुप**) स्तूयमान है । (**कवीनाम्, पदवीः**) जो क्रान्तदर्शियों की पदवी अर्थात् मुख्य स्थान है और (**सहस्रनीथः**) अनन्त प्रकार से स्तवनीय है, (**ऋषिमनाः**) सर्वज्ञान के साधनरूप मनवाला वह परमात्मा (**यः**) जो (**ऋषिकृत**) सब ज्ञानों का प्रदाता (**स्वर्षाः**) सूर्यादिकों को प्रकाशक है । वह जिज्ञासु के लिए उपासनीय है ।।१८।।

వివేచన:- ఇది ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 18 యొక్క ఫోటోకాపీ, దాని అనువాదం మహర్షి దయానందగారి అనుయాయులు చేసినారు. సార్వదేశిక్ ఆర్య ప్రతినిధి సభా దిల్లీ ద్వారా అనువదించబడినది. దీనిపై వివేచన చేద్దాము. దీని అనువాదంలో కూడ చాలా పొరపాట్లు కలవు ఎవైతే ఆర్యసమాజ ఆచార్యులు చేసిరి. మేము సంస్కృతం కూడ అర్థం చేసుకోగలము, వివేచన చేస్తాను మరియు యథార్థ అనువాదం మరియు భావార్థము స్పష్టం చేస్తాను. మంత్రం 17లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఋషి లేదా సంత్ రూపంలో ప్రకటితులై పరమాత్మా అమృతవాణి తన ముఖ కమలం నుండి పలుకుతారు/చెబుతారు మరియు ఆ జ్ఞానమును అర్థం చేసుకొని అనేక అనుయాయుల సమూహం తయారవుతుంది. (య) ఏ వాణి పరమాత్మా తత్వజ్ఞానముది వినిపిస్తారో, వారు (ఋషికృత్) ఋషి రూపంలో ప్రకటిత పరమాత్మా కృత్ (తెల్పబడిన) (సహస్రణీయ:) వేల వాణులు అనగా కబీర్ వాణిలు (ఋషిమనా) ఋషి స్వభావ భక్తులకోసం (స్వర్షా:) ఆనందదాయకమై ఉంటాయి. (కవినామ్ పదవి:) కవిత్వం ద్వారా దోహాలు, చౌపాయిలో వాణి చెప్పడం చేత ఆ పరమాత్మా ప్రసిద్ధ కవులలో నుండి ఒక కవి యొక్క పదవి కూడ ప్రాప్తింపచేసుకుంటారు. ఆ (సోమ) అమర పరమాత్మా (సిషాసన్) అందరి పాలన చేయు కోరికతో ప్రథమ స్థితిలో (మహిష:) పెద్ద పృథ్వి అనగా పై లోకాల్లోని (తృతీయమ్ ధామం) మూడవ ధామం అనగా సత్యలోకపు మూడవ పేజి/భాగం పై (అనురాజతి) తేజోమయ శరీర యుక్త (స్తుప) ఛత్రములో (విరాజమ్) విరాజమానులై ఉన్నారు, అక్కడ కూర్చొని ఉన్నారు. ఈ ప్రమాణమే ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 54 మంత్రం 3లో ఉంది ఏమనంటే పరమాత్మా సర్వ లోకంముల పైన కల లోకంలో విరాజితులై ఉన్నారు, (తిష్ఠన్తి)కూర్చొని ఉన్నారు.

चमूषच्छ्येनः शकुनो विभृत्वा गोविन्दुर्द्रप्स आयुधानि बिभ्रत् ।
अपामूर्मिं सचमानः समुद्रं तुरीयं धाम महिषो विवक्ति ।।१९ ।

पदार्थः—(अपामूर्मिम्) प्रकृति की सूक्ष्म से सू म शक्तियों के साथ (सचमानः) जो संगत है और (समुद्रम्) "सम्यक् द्रवन्ति भूतानि यस्मात् स समुद्रः" जिससे सब भूतों की उत्पत्ति, स्थिति और प्रलय होता है । वह (तुरीयम्) चौथा (धाम) परमपद परमात्मा है । उसको (महिषः) मह्यते इति महिषः महिष इति महन्नामसु पठितम् नि० ३—१३ । महापुरुष उक्त तुरीय परमात्मा का (विवक्ति) वर्णन करता है । वह परमात्मा (चमूसत्) जो प्रत्येक बल में स्थित है (श्येनः) सर्वोपरि प्रशंसनीय है और (शकुनः) सर्वशक्तिमान् है । (गोविन्दुः) यजमानों को तृप्त करके जो (द्रप्सः) शीघ्रगति वाला है (आयुधानि, बिभ्रत्) अनन्त शक्तियों को धारण करता हुआ इस सम्पूर्ण संसार का उत्पादक है ।।१९।।

వివేచన :- ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 19 యొక్క అనువాదం కూడ ఆర్య సమాజపు విద్వానులే చేసినారు. ఇందులోను చాలా పొరపాట్లు కలవు. పుస్తకం విస్తారం పెరగకుండా మనకు కావల్సిన సమాచారాన్ని ప్రాప్తింపచేస్తాను.

ఈ మంత్రములో నాలుగవ ధామం యొక్క వర్ణన ఉంది అది మీరు సృష్టి రచనాలో చదువుతారు, దానిచేత పూర్తి సమాచారం తెలుస్తుంది. చదవండి ఇదే పుస్తకంలో పేజి 121 పై.

పరమాత్మా పైనకల నాలుగు లోకాల్ని అజర్-అమరులుగా రచించినారు. 1. అనామి లోకం ఏదైతే అన్నింటికి పైన కలదు. 2. అగమ్ లోకం, 3. అలఖ లోకం, 4. సత్యలోకం.

మనము పృథ్వీలోకం పై ఉన్నాము, ఇక్కడి నుండి పై లోకములను లెక్కపెడితే 1. సత్యలోకం, 2. అలఖ లోకం, 3. అగమ లోకం మరియు 4. అనామి లోకంగా లెక్కిస్తాము. ఆ నాలుగవ ధామంలో కూర్చొని పరమాత్మా సర్వ బ్రహ్మాండాలు మరియు లోకాల్ని రచించిరి. శేష రచనా సత్యలోకంలో కూర్చొని చేసి ఉండిరి. ఆర్య సమాజపు అనువాద కర్తలు తురియా పరమాత్మా అనగా నాలుగవ పరమాత్మా యొక్క వర్ణన చేసినారు. ఇది నాలుగవ ధామం. అందులో మూల శ్లోక మంత్రం 19 యొక్క భావార్థము ఉంది ఏమనంటే తత్వదర్శి సంత్ నాలుగవ ధామం అనగా నాలుగవ పరమాత్మా యొక్క (వివక్తి) భిన్న్-భిన్న వర్ణన చేస్తారు. పాఠకజనులు కృపతో చదవండి సృష్టిరచనా ఇదే పుస్తకంలోని పేజి 121 పై. దానిచే మీకు జ్ఞానము అవుతుంది ఏమనంటే లేఖకుడే (సంత్ రామ్‌పాల్‌దాస్) ఆ తత్వదర్శి సంత్, ఆయనే తత్వజ్ఞానముచేత పరిచితుడు.

मर्यो न शुभ्रस्तन्वं मृजानोऽत्यो न सृत्वा सनये धनानाम् ।
वृषेव यूथा परि कोशमर्षन्कनिक्रदच्चम्वोरा विवेश ।।२०।।

पदार्थः—वह परमात्मा (**यूथा, वृषेव**) जिस प्रकार एक संघ को उसका सेनापति प्राप्त होता है, इसी प्रकार (**कोशम्**) इस ब्रह्माण्डरूपी कोश को (**अर्षन्**) प्राप्त होकर (**कनिक्रदत्**) उच्च स्वर से गर्जता हुआ (**चम्वोः**) इस ब्रह्माण्ड रूपी विस्तृत प्रकृति-खण्ड में (**पर्याविवेश**) भली-भांति प्रविष्ट होता है और (**न**) जैसे कि (**मर्यः**) मनुष्य (**शुभ्रस्तन्वं, मृजानः**) शुभ्र शरीर को धारण करता हुआ (**अत्योन**) अत्यन्त गतिशील पदार्थों के समान (**सनये**) प्राप्ति के लिए (**सृत्वा**) गतिशील होता हुआ (**धनानाम्**) धनों के लिए कटिबद्ध होता है; इसी प्रकार प्रकृति-रूपी ऐश्वर्य को धारण करने के लिए परमात्मा सदैव उद्यत है ।।२०।।

వివరణ:-ఋగ్వేం మండలం **9** సూక్తం **96** మంత్రం **20** యొక్క యథార్థ జ్ఞానము తెలుసుకుంతాం

ఈ మంత్రం అనువాదం మహర్షి దయానందగారి అనుయాయుల ద్వారా చేయబడినది, వీరి దృష్టికోణం ఇది చెప్పుచున్నది ఏమనంటే పరమాత్మా నిరాకారుడు ఎందుకంటే మహర్షి దయానందగారు ఈ విషయాన్ని దృఢపరిచినారు ఏమనంటే పరమాత్మా నిరాకారుడని. ఇందువలనే అనువాదకులు చక్కటి మంత్రం యొక్క అనువాదం తింపి-తింపి చేసినారు. మూల శ్లోకంలో రాసి ఉంది :-

మర్య న శ్రుభ: తన్వా మృజాన: అత్య: న సృత్వా సనయే ధనానామ్ ।
వృర్షేవ యూథా పరి కోశమ అర్షన్ కనిక్రదత్ చమ్వో: ఆవివేశ ॥

అనువాదం :- (న) ఎలాఐతే (మర్య:) మనిషి సుందరమైన వస్త్రములని ధరిస్తాడు, అలా పరమాత్మా (శుభ్ర: తన్వ) సుందర శరీరం (మృజాన్) ధారణ చేసి (అత్య:) అత్యన్త గతిచే నడుస్తున్నవాడై (సనయే ధనానామ్) భక్తి ధనం యొక్క ధనవంతులని అనగా పుణ్యాత్ముల (సనయే) ప్రాప్తికోసం వస్తారు. (యూథా వృషేవ) ఎలాఐతే ఒక సముదాయానికీ వారి సేనాపతి ప్రాప్తింపబడుతాడు, అలానే ఆ పరమాత్మా సంత్ లేదా ఋషి రూపంలో ప్రకటితమవుతాదైతే ఆయనకి చాలా సంఖ్యలో అనుయాయులు తయారు అవుతారు మరియు పరమాత్మా వారి గురు రూపంలో ముఖ్యుడు(కెప్టెన్)గా ఉంటాడు. ఆ పరమాత్మా (కోశమ్) అనగా (పరి కోశమ్) ప్రథమ బ్రహ్మాండంలో (అర్షన్) ప్రాప్తింపబడి అనగా వచ్చి (కనిక్రదత్) ఉన్నత స్వరంలో సత్యజ్ఞానమును ఉచ్చరణ చేస్తూ (చమ్వో:) పృథ్వి ఖండంలో (ఆవివేశ) ప్రకాషితులౌతారు.

భావార్థము :- పూర్వపు వేద శ్లోకాల్లో చెప్పబడినది ఏమనంటే పరమాత్మా పైన కల లోకంలో ఉంటారు, అక్కడి నుండి గతి చేసి పృథ్వీపైకి వస్తారు, తన రూపంను అనగా శరీరపు తేజమును సరళముగా చేసి వస్తారు. ఈ ఋగ్వేద మండలం **9** సూక్తం **96** మంత్రం **20**లో ఆయన స్పష్టం చేసినారు. అనినారు ఏమనంటే పరమాత్మా ఇలా అన్య శరీరంను ధారణ చేసి పృథ్వీపై వస్తారు, ఎలాఐతే మనిషి వస్త్రంను ధరిస్తాడు మరియు (ధనానామ్) దృఢ భక్తులకీ (మంచి పుణ్యాత్ములకీ) ప్రాప్తింపబడుతారు, వారికీ వాణిని ఉచ్చరింపచేసి తత్వజ్ఞానమును వినిపిస్తారు.

వివేచన:- ఈ ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 16 నుండి 20 హిందీ అనువాదం మహర్షి దయనంద సరస్వతీ ఆర్య సమాజ ప్రవర్తుకుల దిశా నిర్దేశంతో వారి ఆర్యసమాజపు అనుయాయులు చేసినారు. ఈ అనువాదం కొంత-కొంత సరియైనది, అధికముగా పొరపాటు ఉంది. మొదట అధికముగా సరి(గ్గా) లేదా కొంత-కొంత తప్పుడుగా ఉండేను అది నా ద్వారా శుద్ధి చేయబడి వివేచనలో రాయబడినది. ఇప్పుడు అధికమైన పొరపాట్లని శుద్ధికరించి రాస్తాను.

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 16లో చెప్పినారు ఏమనంటే :-

హే పరమాత్మా! మీది ఏదైతే రహస్య వాస్తవిక (చారు) శ్రేష్ఠ (నామ) నామం ఉంది, దాని జ్ఞానము చేయించండి. ప్రియ పాఠకులారా! ఎలాఐతే భారతదేశపు రాజుని ప్రధానమంత్రి అంటారు, ఇది వారి పదవి యొక్క ప్రతీక. వారి వాస్తవిక నామం అయితే వేరే ఉంటుంది. మొదటి ప్రధానమంత్రిగారు పండిత్ జవాహర్ లాల్ నెహ్రూగారు ఉండిరి. "జవాహర్‌లాల్" వారి వాస్తవిక నామము. ఈ మంత్రం 16లో చెప్పబడినది ఏమనంటే హే పరమాత్మా! మీది ఏదైతే వాస్తవిక నామం ఉందో అది (సోతృమి:) ఉపాసన చేయు (స్వ ఆయుధ:) స్వచలిత శస్త్రంకు సమానమైన (పుయమాన:) అజ్ఞాన రూపి చెడుని నాశనం చేసి పాపనాశనం చేయునది. మీరు మీ ఆ సత్య మంత్రం యొక్క జ్ఞానమును మాకు చేయించండి. (దేవ్ సోమ) హే అమర పరమేశ్వర్! మీ ఆ మంత్రం శ్వాసల ద్వారా ముక్కు మొదలగు (గా:) ఇంద్రియముల ద్వారా (వాసుమ్ అభి) శ్వాస-ఉశ్వాసల ద్వారా జపించడం చేత (సప్తిరివ = సప్తి: ఇవ) విద్యుత్ మాదిరి గతితో అనగా శీఘ్రముగా (అభివాజం) భక్తి ధనంచేత పరిపూర్ణం చేసి (శ్రవస్యామి) ఐశ్వర్యం మరియు మోక్షంను ప్రాప్తింపచేయండి.

ప్రియ పాఠకులతో నివేదన ఏమిటంటే ఈ ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 16 అనువాదంలో చాలా తప్పులు ఉండేను వాటిని సరిచేసితిమి. ప్రమాణం కోసం మూల శ్లోకంలో "అభివాజం" శబ్దం ఉంది దీని అనువాదం చేయబడలేదు. దీని స్థానములో "అభిగమయ్" శబ్దం యొక్క అర్థం జోడించబడినది అది మూల శ్లోకంలో లేదు.

వివేచన:- ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 17 యొక్క అనువాదంలో కూడ చాలా తప్పులు కలవు, ఏదైతే ఆర్యసమాజుల ద్వారా అనువదింపబడినవి. ఇపుదు సరిచేసి రాస్తాను :-

ముందు ఇవ్వబడిన ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 86 మరియు 82 యొక్క మంత్రములలో ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే పరమాత్మా తన శాశ్వత స్థానము నుండి ఏదైతే ధ్యులోకపు మూడవ స్థానముపై విరాజమానమై ఉండి, అక్కడి నుండి నడిచి పృథ్విపై కావాలనే ఏదోఒక ముఖ్య ఉద్దేశ్యంతో ప్రకటితమవుతారు. పరమాత్మా సర్వ బ్రహ్మాండములలో కల ప్రాణుల పాలన-పోషణ మూడు స్థితులలో చేస్తారు. 1. పరమాత్మా పైన సత్యలోకం అనగా అవినాశి ధామంలో సింహాసనం పై కూర్చొని సర్వ బ్రహ్మాండాలని పర్యవేక్షిస్తారు. 2. ఎప్పుడు అనుకుంటే అప్పుడు సాధు సంత్ రూపంలో తన శరీర తేజమును సరళీకరించి మంచి ఆత్మలకీ లభిస్తారు/కలుస్తారు. 3. ప్రత్యేక యుగంలో ఏదో జలాశయంలో వికసించిన కమల పుష్పంపై నవజాత శిశువు రూపంను ధరించి ప్రకటితమవుతారు, అక్కడి నుండి సంతానంలేని దంపతులు తమ ఇంటికి తీసుకొని పోతారు. బాల్యం నుండియే ఆ పరమాత్మా తన వాస్తవిక భక్తి జ్ఞానము దేనినైతే తత్వజ్ఞానము కూడ అంటారు, చౌపాయి, దోహాలు, సాఖీలు మరియు కవితల రూపంలో వినిపిస్తారు.

సన్ 1398 వి.సం. 1455లో పరమాత్మా తన నిజ స్థానము నుండి నడిచి భారతదేశంలోని కాశీ నగరం బయట కల లహర్‌తారా పేరుకల జలాశయంలో కమలం పువ్వుపై శిశువు రూపంను ధరించి ప్రకటితమయి ఉండిరి. అక్కడినుండి నీరు-నీమా నేతపనిచేయు దంపతులు తమ ఇంటికి తీసుకొని పోయి ఉండిరి. మెల్ల-మెల్లగా పరమాత్మా పెద్దగా అయిరి. కబీర్ వాణి పలికి జ్ఞానమును వినిపించిరి. ప్రమాణం ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 1 మంత్రం 9లో ఉంది, ఏదైతే ఆర్య సమాజ ఆచార్యుల ద్వారా అనువదించబడినది. అందులోను కొంత తప్పులు కలవు, ఎక్కువ లేవు. కృపతో చదవండి ఈ ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 1 మంత్రం 9 యొక్క ఫోటోకాపీ.

अभी३ममघ्न्या उत श्रीणन्ति धेनवः शिशुम् ।
सोममिन्द्राय पातवे ॥९॥

पदार्थः—(इमं) उस (सोमं) सौम्यस्वभाव वाले श्रद्धालु पुरुष को (शिशुं) कुमारावस्था में ही (अभि) सब प्रकार से (अघ्न्याः) अहिंसनीय (धेनवः) गौवें (श्रीणन्ति) तृप्त करती हैं (इन्द्राय) ऐश्वर्य्यं की (पातवे) वृद्धि के लिये । (उत) अथवा उक्त श्रद्धालु पुरुष को अहिंसनीय वाणियें ऐश्वर्य्यं की प्राप्ति के लिये संस्कृत करती हैं ॥९॥

వివేచన:- ఈ ఫోటోకాపీ ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 1 మంత్రం 9ది ఇందులో స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే (సోమ) అమర పరమాత్మా ఎప్పుడైతే శిశు రూపంలో ప్రకటితం అవుతాడో ఆయన పోషణ యొక్క లీలా కుమారి ఆవుల (అభి అధ్న్యా ధేనువ:) ద్వారా అవుతుంది. ఈ ప్రమాణమే కబీర్ సాగర్‌లోని అధ్యాయం "జ్ఞాన ప్రకాశం"లో ఉంది ఏమనంటే పరమేశ్వర్ కబీర్‌గారిని నీరు-నీమా తమ ఇంటికి తీసుకొని పోయిరి. అప్పుడు శిశు రూపధారి పరమాత్మా అన్నం తినలేదు, పాలు తాగలేదు. తరువాత స్వామి రామానందగారు చెప్పడంపై ఒక కుమారి ఆవు అనగా ఒక లేగదూడని నీరు తీసుకువచ్చాడు, అది తాత్కాలికముగా పాలు ఇచ్చినది. ఆ కుమారి ఆవు యొక్క పాలచే పరమేశ్వరుల పోషణ యొక్క లీలా జరిగి యుండేను. కబీర్ సాగర్ సుమారు 600 (ఆరు వందలు) సంవత్సరాల పూర్వం రాయబడినది.

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 1 మంత్రం 9 అనువాదంలో కొన్ని పొరపాట్లు చేసినారు. ఎలాఅంటే (అభిఅధ్న్యా) యొక్క అర్థం అహింసనీయం అని చేసినారు అది తప్పు. హరియాణ ప్రాంతం జిల్లా రోహతక్‌లోని గ్రామం ధనానాలో లేఖకుడి జననం అయినది అది వర్తమానంలో జిల్లా సోనిపత్‌లోకి వస్తుంది. ఈ క్షేత్రంలో ఏదైన ఆవు గర్భం ధరించనట్లయితే అంటారు ఏమనంటే ఇది ధనాయి(సుడిది) కాదు, ఇది ధనాయి కానిది(సుడిది కాదు). ఇది అపభ్రంస శబ్దం. ఒక ఆవు కోసం "అధ్ని" శబ్దం ఉంటుంది(ఏకవచనం). బహువచనం కోసం 'అధ్న్యా' శబ్దం ఉంది. "అధ్న్యా" యొక్క అర్థం సుడిది కానీ ఆవులు(గర్భం దాల్చని ఆవులు) మరియు అభిధ్న్యా యొక్క అర్థం పూర్ణ రూపంముగా సుడిదికానీ అనగా కుమారి ఆవులు అనగా లేగదూడలు.

ఇప్పుడు ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 17 యొక్క సరియైన అనువాదం చేస్తాను :-

కేవలం తెలుగు :- (శిశుమ్ జజ్ఞానమ్ హర్యన్తమ్) పరమేశ్వరుడు కావాలనే తత్వ్వజ్ఞానమును చెప్పు ఉద్దేశ్యంతో శిశు రూపంలో ప్రకటితం అవుతారు, వారి జ్ఞానమును విని (మరుతో గణేన) భక్తుల చాలా పెద్ద సమూహం ఆ పరమాత్మా యొక్క అనుయాయులుగా తయారవుతారు (మృజన్తి శుమ్భన్తి వహిన్).

ఆ జ్ఞానము బుద్ధి జీవి ప్రజలకీ అర్థం అవుతుంది. వారు ఆ పరమేశ్వరుడి స్తుతీ-భక్తి తత్వ్వజ్ఞానము యొక్క ఆధారముగా చేస్తారు, ఆ భక్తి (వహిన్) శీఘ్రముగా లాభం ఇచ్చునదిగా ఉంటుంది. ఆ పరమాత్మా తన తత్వ్వజ్ఞానమును (కావ్యేనా) కవిత్వంతో అనగా కవుల మాదిరి దోహాలు, శబ్దాలు, లోకోక్తులు, చౌపాయిల ద్వారా (కవిర్ గిర్భి:) కవిర్ వాణి ద్వారా అనగా కబీర్ వాణి ద్వారా (పవిత్రమ్ అతిరేభన్) శుద్ధ జ్ఞానమును ఉన్నత స్వరంలో గర్జించి-గర్జించి చెబుతారు. ఆయన (కవి:) కవి మాదిరి ఆచరణ చేయు కవిర్దేవ్ (సంత్) సంత్ రూపంలో ప్రకటిత (సోమ) అమర పరమాత్మా అవుతారు. (ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 17)

విశేషం :- ఈ మంత్రం యొక్క మూల శ్లోకంలో రెండు సార్లు "కవి:" శబ్దం ఉంది, ఆర్య సమాజపు అనువాదకర్తలు ఒక (కవి:) దాని అర్థం చేయించలేదు.

వివేచన :- ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 18 యొక్క వివేచన చేద్దాము. దీని అనువాదంలోను చాలా తప్పులు కలవు. మేము సంస్కృతం కూడ అర్థం చేసుకోగలము. వివేచన చేస్తాను మరియు యథార్థ అనువాదం మరియు భావార్థము స్పష్టం చేస్తాను. మంత్రం 17లో చెప్పబడినది ఏమనంటే ఋషి లేదా సంత్ రూపంలో ప్రకటితమై పరమాత్మా అమృతవాణి తన ముఖ కమలం నుండి చెబుతారు మరియు ఆ జ్ఞానమును అర్థం చేసుకొని అనేక అనుయాయుల సమూహం తయారు అవుతుంది. (య) ఏ వాణి పరమాత్మా తత్వ్వజ్ఞానముది వినిపిస్తారో, వారు (ఋషికృత్) ఋషి రూపంలో ప్రకటిత పరమాత్మా కృత్ (తెల్పబడిన) (సహస్రణీయ:) వేల వాణిలు అనగా కబీర్ వాణిలు (ఋషిమనా) ఋషి స్వభావ భక్తులకోసం (స్వర్షా:) ఆనందదాయకమై ఉంటాయి. (కవినామ్ పదవి:) కవిత్వం ద్వారా దోహాలు, చౌపాయిలో వాణి చెప్పడం చేత ఆ పరమాత్మా ప్రసిద్ధ కవులలో నుండి ఒక కవి యొక్క పదవి కూడ ప్రాప్తింపచేసుకుంటారు. ఆ (సోమ) అమర పరమాత్మా (సిషాసన్) అందరి పాలన చేయు కోరికతో ప్రథమ స్థితిలో (మహిష:) పెద్ద పృథ్వి అనగా పై లోకాల్లోని (తృతీయమ్ ధామం) మూడవ ధామం అనగా సత్యలోకపు మూడవ పేజి/భాగం పై (అనురాజతి) తేజోమయ శరీర యుక్త (స్తుప) ఛత్రములో (విరాజమ్) విరాజమానులై ఉన్నారు, అక్కడ కూర్చొని ఉన్నారు. ఈ ప్రమాణమే ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 54 మంత్రం 3లో ఉంది ఏమనంటే పరమాత్మా సర్వ లోకంముల పైన కల లోకంలో విరాజీతులై ఉన్నారు, (తిష్ఠన్తి) కూర్చొని ఉన్నారు.

వివేచన :- ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 19 యొక్క అనువాదం కూడ ఆర్య సమాజపు విద్వానులే చేసినారు. ఇందులోను చాలా పొరపాట్లు కలవు. పుస్తకం విస్తారం పెరగకుండా మనకు కావల్సిన సమాచారాన్ని ప్రాప్తింపచేస్తాను.

ఈ మంత్రములో నాలుగవ ధామం యొక్క వర్ణన ఉంది అది మీరు సృష్టి రచనాలో చదువుతారు, దానిచేత పూర్తి సమాచారం తెలుస్తుంది. చదవండి ఇదే పుస్తకంలో పేజి 222పై.

పరమాత్మా పైనకల నాలుగు లోకాల్ని అజర్-అమరులుగా రచించినారు. 1. అనామి లోకం ఏదైతే అన్నింటికి పైన కలదు. 2. అగమ్ లోకం, 3. అలఖ లోకం, 4. సత్యలోకం.

మనము పృథ్విలోకం పై ఉన్నాము, ఇక్కడి నుండి పై లోకములను లెక్కపెడితే 1.

సత్యలోకం, 2. అలఖ లోకం, 3. అగమ లోకం మరియు 4. అనామి లోకంగా లెక్కిస్తాము. ఆ నాలుగవ ధామంలో కూర్చొని పరమాత్మా సర్వ బ్రహ్మాండాలు మరియు లోకాల్ని రచించిరి. శేష రచనా సత్యలోకంలో కూర్చొని చేసి ఉండిరి. ఆర్య సమాజపు అనువాద కర్తలు తురియా పరమాత్మా అనగా నాలుగవ పరమాత్మా యొక్క వర్ణన చేసినారు. ఇది నాలుగవ ధామం. అందులో మూల శ్లోక మంత్రం 19 యొక్క భావార్థము ఉంది ఏమనంటే తత్వదర్శి సంత్ నాలుగవ ధామం అనగా నాలుగవ పరమాత్మా యొక్క (వివక్తి) భిన్న-భిన్న వర్ణన చేస్తారు. పాఠకజనులు కృపతో చదవండి సృష్టిరచనా ఇదే పుస్తకంలోని పేజి 222 పై. దానిచే మీకు జ్ఞానము అవుతుంది ఏమనంటే లేఖకుడే (సంత్ రామ్‌పాల్‌దాస్) ఆ తత్వదర్శి సంత్, ఆయనే తత్వజ్ఞానముచేత పరిచితుడు.

వివేచన:- ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 20 యొక్క యథార్థ జ్ఞానము తెలుసుకుందాం :-

ఈ మంత్రం అనువాదం మహర్షి దయానందగారి అనుయాయుల ద్వారా చేయబడినది, వీరి దృష్టికోణం ఇది చెప్పుచున్నది ఏమనంటే పరమాత్మా నిరాకారుడు ఎందుకంటే మహర్షి దయానందగారు ఈ విషయాన్ని దృఢపరిచినారు ఏమనంటే పరమాత్మా నిరాకారుడని. ఇందువలనే అనువాదకులు చక్కటి మంత్రం యొక్క అనువాదం తింపి-తింపి చేసినారు. మూల శ్లోకంలో రాసి ఉంది :-

మర్య న శుభ్ర: తన్వా మృజాన: అత్య: న సృత్వా సనయే ధనానామ్ ।
వృర్షేవ యూథా పరి కోశమ అర్షన్ కనిక్రదత్ చమ్వో: ఆవివేశ ॥

అనువాదం :- (న) ఎలాఐతే (మర్య:) మనిషి సుందరమైన వస్త్రములని ధరిస్తాడు, అలా పరమాత్మా (శుభ్ర: తన్వ) సుందర శరీరం (మృజాన్) ధారణ చేసి (అత్య:) అత్యన్త గతిచే నడుస్తున్నవాడై (సనయే ధనానామ్) భక్తి ధనం యొక్క ధనవంతులని అనగా పుణ్యాత్మల (సనయే) ప్రాప్తికోసం వస్తారు. (యూథా వృషేవ) ఎలాఐతే ఒక సముదాయానికీ వారి సేనాపతి ప్రాప్తింపబడుతాడు, అలానే ఆ పరమాత్మా సంత్ లేదా ఋషి రూపంలో ప్రకటితమవుతాడైతే ఆయనకి చాలా సంఖ్యలో అనుయాయులు తయారు అవుతారు మరియు పరమాత్మా వారి గురు రూపంలో ముఖ్యుడు(కెప్టెన్)గా ఉంటాడు. ఆ పరమాత్మా (కోశమ్) అనగా (పరి కోశమ్) ప్రథమ బ్రహ్మాండంలో (అర్షన్) ప్రాప్తింపబడి అనగా వచ్చి (కనిక్రదత్) ఉన్నత స్వరంలో సత్యజ్ఞానమును ఉచ్చరణ చేస్తూ (చమ్వో:) పృథ్వి ఖండంలో (ఆవివేశ) ప్రవిష్టుడవుతాడు.

భావార్థము :- పూర్వపు వేద శ్లోకాల్లో చెప్పబడినది ఏమనంటే పరమాత్మా పైన కల లోకంలో ఉంటారు, అక్కడి నుండి గతి చేసి పృథ్విపైకి వస్తారు, తన రూపంను అనగా శరీరపు తేజమును సరళముగా చేసి వస్తారు. ఈ ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 20లో ఆయన పుష్టియే చేసినారు. అనినారు ఏమనంటే పరమాత్మా ఇలా అన్య శరీరంను ధారణ చేసి పృథ్విపై వస్తారు, ఎలాఐతే మనిషి వస్త్రంను ధరిస్తాడు మరియు (ధనానామ్) దృఢ భక్తులకీ (మంచి పుణ్యాత్ములకీ) ప్రాప్తింపబడుతారు, వారికీ వాణిని ఉచ్చరింపచేసి తత్వజ్ఞానమును వినిపిస్తాడు.

(ప్రమాణం ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 95 మంత్రం 2)

हरिः सृजानः पथ्यामृतस्येयर्ति वाचमरितेव नावम् ।
देवो देवानां गुह्यानि नामाविष्कृणोति बर्हिषि प्रवाचे ॥२॥

पदार्थः—(हरिः) वह पूर्वोक्त परमात्मा (**सृजानः**) साक्षात्कार को प्राप्त हुआ (**ऋतस्य पथ्यां**) वाक् द्वारा मुक्ति मार्ग की (**इयर्ति**) प्रेरणा करता है । (**अरितेव नावम्**) जैसा कि नौका के पार लगाने के समय में नाविक प्रेरणा करता है और (**देवानां देवः**) सब देवों का देव (**गुह्यानि**) गुप्त (**नामाविष्कृणोति**) संज्ञाओं को प्रकट करता है (**बर्हिषि प्रवाचे**) वाणीरूप यज्ञ के लिए ॥२॥

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 95 మంత్రం 2 యొక్క అనువాదం మహర్షి దయానందగారి భక్తులు చేసినారు చాలా సరిగ్గా చేశారు.

దీని భావార్థము ఏమిటంటే పూర్వోక్త పరమాత్మా అనగా ఏ పరమాత్మా విషయంలో ముందుకల మంత్రముల యందు పైన చెప్పబడినదో, ఆయన (సృజానః) తన శరీరమును ధరించి (ఋతస్య పథ్యాం) సత్యభక్తి యొక్క మార్గము అనగా యథార్థ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము తన అమృతమయ వాక్కు అనగా వాణి ద్వారా ముక్తి మార్గపు ప్రేరణ ఇస్తారు.

ఆ మంత్రం ఎలాంటిదంటే ఎలాఐతే (అరితేవ నావమ్) నావికుడు నావలో కూర్చొని దాటిస్తాడో, అలానే పరమాత్మా సత్యభక్తి మార్గ రూపి నావ/పడవ ద్వారా సాధకుడిని సంసారరూపి నదిని దాటిస్తాడు. ఆయన (దేవానామ్ దేవః) సర్వ దేవతల దేవుడు అనగా సర్వ ప్రభువుల ప్రభు పరమేశ్వర్ (బర్హిషి ప్రవాచే) వాణి రూపి జ్ఞాన యజ్ఞం కోసం (గుహ్యాని) గుప్త (నామా ఆవిష్కృణోతి) నామముల ఆవిష్కారం చేస్తారు అనగా ఎలాఐతే గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23లో "ఓమ్ తత్ సత్" లో తత్ మరియు సత్ ఇవి గుప్త మంత్రములు ఏవైతే ఆ పరమేశ్వరుడే నాకు (సంత్ రామ్‌పాల్ దాస్) చెప్పినారు. వాటిచేతనే పూర్ణ మోక్షం సంభవం అవుతుంది.

సూక్ష్మవేదంలో పరమేశ్వరుడు అనినారు ఏమనంటే :-

"సోహం" శబ్ద హమ్ జగ్ లాయే, సారశబ్ద హమ్ గుప్త ఛీపాయే ।

భావార్థము :- పరమేశ్వరుడు స్వయం "సోహం" శబ్ద భక్తి కోసం చెప్పినారు. ఈ సోహం మంత్రం ఏ ప్రాచీన గ్రంథంలో (వేదాలు, గీతా, ఖురాన్, పురాణ్ మరియు బైబిల్) లేదు. తరువాత సూక్ష్మవేదంలో చెప్పినారు ఏమనంటే :-

సోహం ఊపర్ ఔర్ హై, సత్య సుకృత్ ఎక్ నామ్ ।
సబ్ హంసో కా జంహా బాస్ హై, బస్తీ హై బిన్ ఠామ్ ॥

భావార్థము :- "సోహం" నామం అయితే పరమాత్మా ప్రకటించినారు, ఆవిష్కరించినారు కానీ సార శబ్దంను గుప్తముగా ఉంచి ఉండిరి. ఇప్పుడు నాకు(లేఖకుడు సంత్ రామ్‌పాల్‌కీ) చెప్పినారు అది సాధకుడికి దీక్షా సమయంలో చెప్పబడుతుంది. దీనికి గీతా అధ్యాయం 17 శ్లోకం 23 లో చెప్పబడిన 'ఓమ్ తత్ సత్' తో సంబంధం ఉంది.

(ప్రమాణం ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 94 మంత్రం 1)

अधि यदस्मिन्वाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते धियः सूर्ये न विशः ।
अपो वृणानः पवते कवीयन्व्रजं न पशुवर्धनाय मन्म ॥१॥

पदार्थः—(**सूर्य्ये**) सूर्य के विषय में (**न**) जैसे (**विशः**) रश्मियां प्रकाशित करती हैं । उसी प्रकार (**धियः**) मनुष्यों की बुद्धियां (**स्पर्धन्ते**) अपनी-अपनी उत्कट शक्ति से विषय करती हैं । (**अस्मिन् अधि**) जिस परमात्मा में (**वाजिनीव**) सर्वोपरि बलों के समान (**शुभः**) शुभ बल है वह परमात्मा (**अपोवृणानः**) कर्मों का अध्यक्ष होता हुआ (**पवते**) सबको पवित्र करता हैं । (**कवीयन्**) कवियों की तरह आचरण करता हुआ (**पशुवर्धनाय**) सर्वद्रष्टृत्व पद के लिए (**व्रजं, न**) इन्द्रियों के अधिकरण मन के समान 'व्रजन्ति इन्द्रियाणि यस्मिन् तद्व्रजम्' (**मन्म**) जो अधिकरणरूप है वही श्रेय का धाम है ॥१॥

వివేచన :- ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 94 మంత్రం 1 యొక్క అనువాదం కూడ ఆర్యసమాజపు విద్వానుల ద్వారా చేయబడినది. వివేచన :- పుస్తక పరిధిని ధ్యానంలో ఉంచుకొని వారి అనువాదం నుండియే మన అభిప్రాయం సిద్ధికరించుకుందాం. ముందు పేజిలో లిఖింపబడిన వేదమంత్రములలో చెప్పబడినది ఏమనంటే పరమాత్మా తన ముఖ కమలం నుండి వాణిని ఉచ్చరించి తత్వజ్ఞానమును పలుకుతారు, లోకోక్తులు ద్వారా, కవిత్వంతో దోహాలు, శబ్దాలు, సాఖీలు, చౌపాయిల ద్వారా వాణి పలుకుటచేత ప్రసిద్ధ కవుల నుండి కూడ ఒక కవి యొక్క పదవి/ఉపాధి ప్రాప్తింప చేసుకుంటాడు. ఆయన నామం కవిర్దేవ్ అనగా కబీర్ సాహెబ్‌యే.

ఈ ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 94 మంత్రం 1లో కూడ ఇదియే చెప్పబడినది ఏమనంటే ఏ సర్వ శక్తిమంతుడైన పరమేశ్వరుదు ఉన్నారో, ఆయన (కవియన్ వ్రజమ్ న) కవుల మాదిరి ఆచరణ చేస్తూ పృథ్విపై తిరుగుతారు.

(ప్రమాణం ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 20 మంత్రం 1)

प्र कविर्देववीतयेऽव्यो वारेभिरर्षति ।
साह्वान्विश्वा अभि स्पृधः ॥१॥

पदार्थः—वह परमात्मा (**कविः**) मेधावी है और (**अव्यः**) सबका रक्षक है (**देववीतये**) विद्वानों की तृप्ति के लिये (**अर्षति**) ज्ञान देता है (**साह्वान्**) सहनशील है (**विश्वाः, स्पृधः**) सम्पूर्ण दुष्टों को संग्रामों में (**अभि**) तिरस्कृत करता है ॥१॥

వివరణ:- ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 20 మంత్రం 1 యొక్క అనువాదం కూడ ఆర్యసమాజపు విద్వానులే చేసినారు. దీని అనువాదం సరిగ్గా కొంచెం తప్పుడు ఎక్కువ ఉంది. దీని మూల శ్లోకంలో రాసి ఉంది :-

ప్ర కవిర్దేవ్ వితయే అవ్య: వారేభి: అర్షతి సాహ్వాన్ విశ్వా: అభి స్పృధ:

సరళార్థము :- (ప్ర) వేద జ్ఞానధాతా కంటే ఏవరైతే వేరే (కవిర్దేవ్) కవిర్దేవ్ కబీర్ పరమేశ్వర్ ఉన్నారో, ఆయన విద్వానులకు అనగా జిజ్ఞాసులకీ, (వితయే) జ్ఞాన ధన తృప్తి కోసం (వారేభి:) శ్రేష్ఠ ఆత్మలకీ (అర్షతి) జ్ఞానం ఇస్తాడు. ఆయన (అవ్య:) అవినాశి, రక్షకుడు, (సాహ్వాన్) సహనశీలుడు (విశ్వా:) తత్వజ్ఞాన హీన సర్వ దుష్టులకు (స్పృధ:) ఆధ్యాత్మ జ్ఞాన యొక్క కృపా స్పృధా అనగా జ్ఞాన గోష్టి రూపి వాక్ యుద్ధంలో (అభి) పూర్ణ రూపంతో ఓడిస్తాడు, వారిని తల దించుకునేట్లు చేస్తాడు.

విశేషం :- (క) ఈ మంత్రం అనువాదంలో మీరు ఫోటోకాపీ చూసినట్లయితే తెలుస్తుంది ఏమనంటే కొన్ని శబ్దముల అర్థములని ఆర్య విద్వానులు వదిలేసినారు అని. ఎలాఅంటే = "ప్ర" "వారేభి:". అందుచేత వేదాల యథార్థ భావము ఎదుటకు రాలేకపోయినది.

(ఖ) నా అనువాదంచేత స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే ఆ పరమాత్మా మంచి ఆత్మలకీ (దృఢ భక్తులకీ) జ్ఞానము ఇస్తాడు, ఆయన నామం కూడ రాసి ఉంది :- "కవిర్దేవ్". మేము కబీర్ పరమేశ్వర్ అంటాము.

(ప్రమాణం ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 54 మంత్రం 3)

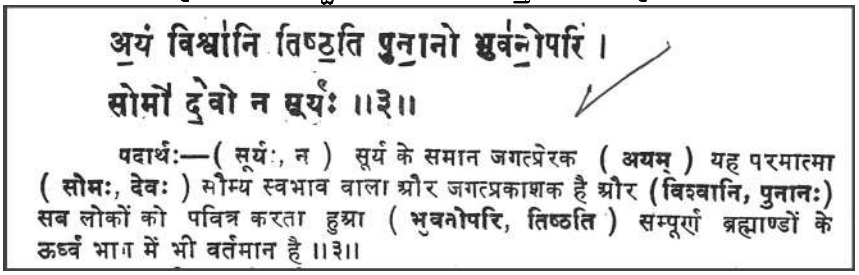
अयं विश्वानि तिष्ठति पुनानो भुवनोपरि ।
सोमो देवो न सूर्यः ॥३॥

पदार्थः—(सूर्यः, न) सूर्य के समान जगत्प्रेरक (अयम्) यह परमात्मा (सोमः, देवः) सौम्य स्वभाव वाला और जगत्प्रकाशक है और (विश्वानि, पुनानः) सब लोकों को पवित्र करता हुआ (भुवनोपरि, तिष्ठति) सम्पूर्ण ब्रह्माण्डों के ऊर्ध्व भाग में भी वर्तमान है ॥३॥

వివరణ :- ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 54 మంత్రం 3 యొక్క ఫోటోకాపీ మీరు చూడండి, దీని అనువాదం ఆర్యసమాజపు విద్వానులు చేసినారు. వారి అనువాదంలోను స్పష్టంగా ఉంది ఏమనంటే ఆ పరమాత్మా (భువనోపరి) సంపూర్ణ బ్రహ్మాండాల ఊర్ధ్వ అనగా పైన (తిష్ఠతి) విరాజమానమై ఉన్నారు, పైన కూర్చొని ఉన్నారు.

దీని యథార్థ అనువాదం ఈ విధంగా ఉంది :-

(అయం) ఈ (సోమ: దేవ) అమర పరమేశ్వరుడు (సూర్య:) సూర్యుడికి (న) సమానముగా (విశ్వాని) అందరిని (పునాన:) పవిత్రం చేస్తూ (భువనోపరి) సర్వ బ్రహ్మాండాల ఊర్ధ్వ అనగా పైన (తిష్ఠతి) కూర్చొని ఉన్నారు.

భావార్థము :- ఎలాఐతే సూర్యుడు పైన ఉండి మరియు తన ప్రకాశం మరియు ఉష్ణంచేత అందరికి లాభం ఇస్తున్నాడు. ఈవిధముగానే ఈ అమర పరమేశ్వరుడు ఎవరిదైతే పైన మంత్రములలో వర్ణన చేసినారు. సర్వ బ్రహ్మాండాల పైన కూర్చొని తన నిరాకార శక్తిచేత సర్వ ప్రాణులకీ లాభమును ఇచ్చుచున్నాడు మరియు సర్వ బ్రహ్మాండాలని పర్యవేక్షించుచున్నాడు.

తర్కం :- మహర్షి దయానంద యొక్క అనగా ఆర్య సమాజపు అభిప్రాయం ఉంది ఏమనంటే పరమాత్మా ఏదోఒక స్థానముపై ఏదోఒక లోక విశేషంలో ఉండదూ.

ప్రమాణం :- సత్యార్థ ప్రకాశం సముల్లాస్ (అధ్యాయం) 7 పేజి 148పై (ఆర్య సాహిత్య

ప్రచార్ ట్రస్ట్ 427 గలి మందిర్‌వాలి నయా బాంస్ దిల్లీ-78వాం సంస్కరణ)

ఎవరో ప్రశ్నించినారు :- ఈశ్వరుడు వ్యాపకుడా(వ్యాపించిఉన్నాడా?) లేక ఎద్దైన విశేష దేశంలో ఉంటాడా?

సమాధానం (మహర్షి దయానందగారిది) :- వ్యాపించి ఉన్నాడు ఎందుకంటే ఎవరైన ఒక దేశంలో ఉన్నట్లయితే సర్వ అంతర్యామి, సర్వజ్ఞ, సర్వనియన్తా, అందరి సృష్టించినవాడు, అందరిని ధరించినవాడు మరియు ప్రళయకర్తా అవజాలడు. అప్రాప్త దేశంలో కర్తా యొక్క క్రియలు ఉండుట అసంభవము. (సత్యార్థ ప్రకాశంనుండి లేఖ సమాప్తం)

మహర్షి దయానందగారు భావించేవారు కాదు ఏమనంటే పరమాత్మా ఎదోఒక దేశం అనగా స్థాన విశేషంపై ఉంటాడు. మహర్షి దయానందగారు వేద జ్ఞానమును సత్య జ్ఞానముగా భావించేవారు.

మీరు అనేక వేదమంత్రాల్లో మీ కళ్లతో చదివినారు ఏమనంటే పరమేశ్వరుడు పైన ఒక స్థానములో ఉంటారని. అక్కడినుండి గతిచేసి ఇక్కడ కూడ ప్రకటితం అవుతాడు. మహర్షి దయానంద మరియు ఆర్యసమాజులు పరమాత్మని నిరాకారుడిగా భావిస్తారు.

ప్రమాణం:- సత్యార్థ ప్రకాశం యొక్క సముల్లాస్(అధ్యాయం) 9 పేజి 176, సముల్లాస్ 7 పేజి 149, సముల్లాస్ 11 పేజి 251 పే చెప్పినారు ఏమనంటే పరమాత్మ నిరాకారుడు అని.

ప్రియ పాఠకులు అనేక వేదమంత్రాల్లో చదివినారు ఏమనంటే పరమాత్మా సాకారుడని, ఆయన మనిషిలాగా ఉంటారు. పైన లోకంలో ఉంటారు, అక్కడినుండి గతి చేసి నడిచి వస్తారు, ప్రకటితం అవుతారు. మంచి ఆత్మలకీ ఎవరైతే దృఢ భక్తులుంటారో, వారికి లభిస్తాడు. వారికి తత్వజ్ఞానము తన ముఖ కమలం నుండి పలికి వినిపిస్తాడు, కవుల మాదిరి ఆచరణ చేస్తాడు. పృథ్విపై తిరుగుచూ పరమాత్మా తన ఆధ్యాత్మ జ్ఞానమును ఉన్నత స్వరంలో ఉచ్చారణ చేసి వినిపిస్తాడు.

గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32లో కూడ ఇదే ప్రమాణం ఉంది.

ప్రియ పాఠకులారా! మీరు స్వయంగా నిర్ణయం చేసుకోండి ఎవరికి ఎంత ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము ఉండేను. విశేష ఆశ్చర్యం ఇది ఉంది ఏమనంటే వేద మంత్రముల అనువాదం కూడ మహర్షి దయానందగారు మరియు వారి అనుసరులు ఆర్యసమాజులు చేసియన్నారు. అందులో వారి అభిప్రాయం యొక్క విరోధం ఉంది.

నివేదన :- వేద మంత్రముల ఫోటోకాపీల ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే ఒకవేళ నేను (లేఖకుడు) అనువాదం చేసి పుస్తకంలో ఉంచితే అన్య వ్యక్తులు ఇలా అనేవారు ఏమనంటే సంత్ రామ్‌పాల్‌కీ సంస్కృతం భాషా యొక్క జ్ఞానము లేదు. ఇందువలనే ఈయన అనువాదంను విశ్వసించాల్సిన అవసరం లేదు. ఇప్పుడు ఈ సందేహం ఉత్పన్నం అవదు. ఇప్పుడైతే ఈ దృఢతా వస్తుంది ఏమంనటే సంత్ రామ్‌పాల్ దాస్‌గారు ఏదైతే వేద మంత్రముల అనువాదం చేసినారు, అది యథార్థమైనది.

ఇప్పుడు విశ్వపు ఉత్పత్తి యొక్క జ్ఞానము చేయిస్తాను, ఎద్దైతే స్వయం పరమేశ్వరుడు తన ద్వారా రచింపబడిన జగత్తు యొక్క జ్ఞానము చెప్పినారు.

"సంక్షిప్త సృష్టి రచనా"

అందరికంటే మొదట సతపురుషుడు ఒంటరిగా ఉండేవారు, ఎలాంటి చేసి లేకుండిరి. మొట్టమొదట పరమేశ్వరులు నాలుగు అవినాశి లోకాలని రచనా వచనంతో (శబ్ద) చేసిరి.

1. అనామి లోకం దానిని అకహ్ లోకం కూడ అంటారు.

2. అగమ లోకం, 3. అలఖ్ లోకం, 4. సతలోకం.

తరువాత పరమాత్మా నాలుగు లోకాల్లో నాలుగు రూపంలని ధరించినారు. నాలుగు ఉపమాత్మక నామంలతో ప్రతి ఒక్క లోకంలో ప్రసిద్ధులైరి.

1. అనామి లోకంలో అనామి పురుషుడు లేదా అకహ్ పురుషుడు.

2. అగమ లోకంలో అగమ్ పురుష్. (పురుష్ = పురుషుడు)

3. అలఖ్ లోకంలో అలఖ్ పురుషుడు.

4. సతలోకంలో సత్ పురుషుడు. ఉపమాత్మక పేర్లు ఉంచిరి.

తరువాత నాలుగు లోకాల్లో పరమాత్మా వచనంతోనే ఒక్కొక్క సింహాసనం తయారు చేసిరి. ప్రతిఒక్క సింహాసనంపై సమ్రాట్‌తో సమానంగా మకుటం మొదలగునవి ధరించి విరాజమానులైరి. తరువాత సతలోకంలో పరమేశ్వర్ అన్య రచనా చేసిరి. ఒక శబ్దం (వచనం)తో 16 ద్వీపాలని మరియు ఒక మానసరోవరం యొక్క రచనా చేసిరి. మరల 16 వచనాలతో 16 పుత్రుల ఉత్పత్తి చేసిరి. అందులో ముఖ్య భూమిక అచిన్త, తేజ్, సహజదాస్, జోగజీత్, కుర్మ, ఇచ్ఛా, ధైర్య మరియు జ్ఞాని ఉండింది.

తన పుత్రులకీ గుణపాఠం నేర్పుట కోసం ఏమనంటే సమర్థుడు లేకుండా ఎలాంటి కార్యము సఫలం అవజాలదు. ఎవరి పని వారికే నప్పుతుంది వేరేవారు చేస్తే తప్పు అవుతుంది.

సత్‌పురుషుడు తన పుత్రుడైన అచిన్తతో అంటారు ఏమనంటే మీరు అన్య రచనా సతలోకంలో చేయండి. నేను కొంత శక్తి నీకు ప్రధానం చేసి ఉంచితిని. అచిన్త తన వచనచే అక్షర పురుషుడిని ఉత్పత్తి చేసిరి. అక్షర పురుషుడు యువ ఉత్పన్నం అయ్యాడు. మానసరోవరంలో స్నానం చేయడానికి వెళ్లాడు, అదే జలంలో తిరగసాగాడు. కొంత సమయానికి నిద్ర వచ్చేసింది. సరోవరంలో లోతుగా కిందకు వెళ్లిపోయాడు. (సత్‌లోకంలో అమర శరీరం ఉంది, అక్కడ శరీరం శ్వాసలపై ఆధారపడి లేదు) చాలా సమయం వరకు అక్షర పురుషుడు జలం నుండి బయటకు రాలేదు. అచిన్తుడు సృష్టి చేయలేకపోయాడు, అప్పుడు సత్‌పురుషుడు (పరమ అక్షర పురుషుడు) మానసరోవరంకు వెళ్లి కొంత జలము తన చేతిలో తీసుకొనిరి. దాని ఒక విశాల గుడ్డుని వచనంతో చేసినారు మరియు ఒక ఆత్మని వచనంతో ఉత్పన్నం చేసి గుడ్డులో ప్రవేశింపచేసిరి మరియు గుడ్డును జలంలో విడిచిపెట్టిరి. జలంలో గుడ్డు కిందుగా వెళ్లిన కొలది గడగడ బిగ్గర శబ్దంతో అక్షర పురుషుడి నిద్రా భంగం అయినది. అక్షర పురుషుడు క్రోధంతో చూసినాడు ఎవరు నన్ను మెల్కోపారని. క్రోధం ఆ గుడ్డుపై పడగానే గుడ్డు పగిలి పోయినది. అందులోంచి ఒక యువా తేజోమయ వ్యక్తి బయటకు వచ్చాడు. అతని పేరు క్షర పురుషుడు ఉంచిరి. (మునుముందు ఇతడే కాల్ అనబడినాడు) సత్ పురుషుడు ఇద్దరితో అనిరి ఏమనంటే మీరు జలం నుండి బయటకు రండి. అక్షర పురుషుడు నీవు నిద్రలో ఉంటివి, నిన్ను నిద్రనుండి మెల్కోల్పుటకు ఇదంతా చేయబడినది. అక్షర పురుషుడు మరియు క్షర పురుషుడితో సతపురుషుడు అనిరి ఏమనంటే మీరు ఇద్దరును అచిన్త యొక్క లోకంలో ఉండండి.

కొంత సమయం తరువాత క్షర పురుషుడు (ఎవరినైతే జ్యోతి నిరంజన్ కాల్ కూడ

అంటాము) మనస్సులో విచారం చేసినాడు ఏమనంటే మేము ముగ్గురమైతే ఒకలోకంలోనే ఉంటున్నాము. నా అన్య సోదరులంతా ఒక్కొక్క ద్వీపంలో ఉంటున్నారు. ఈ విచారం చేసి అతను ప్రత్యేక ద్వీపము ప్రాప్తింపచేసుకొనుటకు తపస్సు ప్రారంభించినాడు. దీనికంటే ముందు సతపురుషుడుగారు తన పుత్రుడైన అచిన్తతో అనిరి ఏమనంటే మీరు సృష్టి రచనా చేయలేరు. నేను మీకు ఈ శిక్షణ(గుణపాఠం) ఇచ్చుటకోసమే మీతో అంటిని అన్య రచనా చేయండి అని. కానీ అచిన్త మీరైతే అక్షర పురుషుడిని కూడ లేపలేకపోయిరి. ఇకముందు ఎదైన ఇలాంటి ప్రయత్నం చేయకండి. సర్వ రచనా నేను నా శబ్ద శక్తిచేతనే రచిస్తాను.

సత్‌పురుషుడు గారు తన సతలోకంలో అసంఖ్య లోకాలని రచించిరి మరియు ప్రతి ఒక్క దానిలో తన వచనంతో (శబ్ద) అన్య ఆత్మలని ఉత్పత్తి చేసిరి. ఈ అన్ని లోకాలు సత్‌పురుషుడి సింహాసనంకు అటు-ఇటు ఉండేవి. ఇందులో కేవలం నర హంసలు (సతలోకంలో మనుషులని హంసలు అంటారు) మాత్రమే ఉంటాయి మరియు వారికి పరమేశ్వరుడు శక్తిని ఇచ్చి యున్నారు ఏమనంటే వారు తమ కుటుంబాన్ని (నర హంసలు) వచనంతో ఉత్పత్తి చేసుకోగలరు. వారు కేవలం ఇద్దరు పుత్రులని మాత్రమే ఉత్పత్తి చేయగలరు.

క్షర పురుషుడు (జ్యోతి నిరంజన్) తపస్సు చేయుట ప్రారంభించేను. అతను **70** యుగాల వరకు తపస్సు చేసినాడు. సత్‌పురుషుడు క్షర పురుషుడిని అడిగినారు ఏమనంటే మీరు తపస్సు దేనికోసం చేస్తున్నారు? క్షర పురుషుడు అనినాడు ఏమనంటే ఈ స్థానము నాకోసం తక్కువగా ఉంది. నాకు వేరే స్థానము కావాలి. పరమేశ్వరుడు (సత్‌పురుషుడు) అతనికి **70** యుగాల ప్రతిఫలముగా **21** బ్రహ్మాండాలని ఇచ్చిరి ఏవైతే సతలోకం యొక్క బయట క్షేత్రములో ఉండినవి ఎలాఅంటే **21** ప్లాటులు లభించినవో. జ్యోతి నిరంజన్ (క్షర పురుషుడు) విచారం చేసినాడు ఏమనంటే ఈ బ్రహ్మాండాల్లో కొంత రచనా కూడ అవ్వాలి. దానికోసం, మరల **70** యుగాలు తపస్సు చేసినాడు. మరల సత్‌పురుషుడు అడిగినారు ఏమనంటే ఇప్పుడు ఏమి అడుగుచుంటివి? క్షర పురుషుడు అనినాడు సృష్టి రచనా యొక్క సామగ్రిని ఇచ్చు కృపని చేయండి. సత్ పురుషుడు అతనికి ఐదు తత్వములు (జలం, పృథ్వి, అగ్ని, వాయు మరియు ఆకాశం) మరియు మూడు గుణములు (రజోగుణం, సతగుణం మరియు తమోగుణం) ఇచ్చిరి మరియు అనిరి ఏమనంటే వీటిచే నీ రచనా చేసుకో.

క్షర పురుషుడు మూడవ సారి తపస్సు ప్రారంభించాడు. ఎప్పుడైతే **64** యుగాలు తపస్సు చేస్తూ అయిపోయినవో సత్ పురుషుడు అడిగిరి ఏమనంటే మీరు ఇంకేమి కోరుకుంటున్నారు? క్షర పురుషుడు అనినాడు ఏమనంటే నాకు కొన్ని ఆత్మలు ఇచ్చేయండి. నాకు ఒంటరిగా ఏమియు తోచడం లేదు. క్షర పురుషుడికీ ఆత్మలు ఎలా లభించాయి, మునుముందు చదవండి :-

మనము కాల్ లోకములోకి ఎలా వచ్చితిమి?

ఏ సమయంలోనైతే క్షర పురుషుడు (జ్యోతి నిరంజన్) ఒంటి కాలు పై నిలబడి తపస్సు చేస్తూ ఉండినాడు. అప్పుడు మనమైన అందరూ ఆత్మలు ఈ క్షర పురుషుడికి ఆకర్షితులైరి. ఎలాఐతే యువ బాలకులు అభినేత్రుడు(హీరో) లేదా అభినేత్రి పై ఆసక్తులు అవుతాము. తీసుకొనుట ఒకటి, ఇచ్చుట రెండు. వ్యర్థముగా ఇష్టపడుతుంటాము. వారు వారి సంపాదన కోసం ఆడుతారు-పాడుతారు. యువకులు వారిని చూసి తమ ధనంను నష్టం చేసుకుంటారు. సరిగ్గా ఈ విధంగా మనము మన పరమపితా సత్‌పురుషుడిని వదిలేసి కాల్ పురుషుడు (క్షర పురుషుడు) ను హృదయంతో కోరుకొన సాగితిమి. ఏ పరమేశ్వరుడైతే మనకు సర్వ సుఖ సౌకార్యాలని ఇచ్చి ఉండేనో, వారికి ముఖం చాటేసి ఈ నకలీ డ్రామా చేయు కాల్ బ్రహ్మను కోరుకొనసాగితిమి. సత్ పురుషుడుగారు మధ్య మధ్యలో చాలాసార్లు ఆకాశవాణి చేసిరి ఏమనంటే పిల్లలారా మీరు కాల్ యొక్క క్రియలని చూడకండి, మంచిగా ఉండండి. మనము పైకి అయితే జాగ్రత్త పడితిమి, కానీ లోపల నుండి కోరుకొనుచుంటిమి. పరమేశ్వరుడు అంతర్యాములు. వారు తెలుసుకొనిరి ఏమనంటే వీరు ఇక్కడ ఉండు యోగ్యత లేనివారైరి. కాల్ పురుషుడు (క్షర పురుషుడు = జ్యోతి నిరంజన్) ఎప్పుడైతే రెండు సార్లు తపస్సు చేసి ఫలము ప్రాప్తింపచేసుకున్నాడో అప్పుడు అతను ఆలోచించాడు ఏమనంటే ఇప్పుడు కొన్ని జీవాత్మలని కూడ నాతోపాటు ఉండాలి. నాకు ఒంటరిగా ఉండాలి అనిపించడం లేదు. ఇందువలన జీవాత్మా ప్రాప్తి కోసం తపస్సు చేయనారంభించాడు. **64** యుగాలు తపస్సు చేసిన తరువాత పరమేశ్వరుడు గారు అడిగినారు ఏమనంటే జ్యోతినిరంజన్ ఇప్పుడు ఎందుకోసం తపస్సు చేస్తున్నావు? క్షర పురుషుడు అనినాడు ఏమనంటే కొన్ని ఆత్మలని ప్రసాదించండి, నాకు ఒంటరిగా ఉండబుద్ధికావడం లేదు. సత్ పురుషుడు అనినారు నీ తపస్సుకు బదులుగా ఇంకొన్ని బ్రహ్మాండాలు ఇవ్వగలను, కానీ నా ఆత్మలని ఇవ్వలేను. ఇవి నా శరీరం నుండి ఉత్పన్నం అయినవి. అవును, ఒకవేళ అవి స్వయముగా వెళ్లాలి అనుకుంటే అవి వెళ్లిపోవచ్చు. యువ కబీర్ (సమర్థ కబీర్) వచనములు విని జ్యోతినిరంజన్ మన దగ్గరికి వస్తాడు. మనమంత హంస ఆత్మలము మొదటినుండి అతడిపై ఆసక్తులై ఉంటిమి. మనం అతడికి నాలుగు వైపుల చేరి నిలబడితిమి. జ్యోతినిరంజన్ అంటాడు- నేను తండ్రి నుండి వేరే **21** బ్రహ్మాండాలని పొందితిని. అక్కడ వివిధ రకాలైన రమణీయ, మనోహరమైన స్థలాలు తయారు చేసితిని. మీరు నాతో పాటు వస్తారా? మనం అన్ని ఆత్మలము ఏవైతే నేడు **21** బ్రహ్మాండాలలో పీడింపబడుతున్నవి, అనినాము మేము సిద్దంగా ఉన్నాము ఒకవేళ తండ్రిగారు ఆజ్ఞని ఇస్తే. అప్పుడు క్షర పురుషుడు పూర్ణ బ్రహ్మ మహాన్ కవిర్ (సమర్థ కబీర్ ప్రభు) దగ్గరికి వెళ్లాడు మరియు జరిగింది చెబుతాడు. అప్పుడు కవిరగ్ని (కబీర్ పరమేశ్వర్) అంటారు నా ఎదుట స్వీకృతి ఇచ్చువాళ్లకి ఆజ్ఞని ఇస్తాను. క్షర పురుష్ మరియు పరమ అక్షర పురుష్ (కవిరమితౌజా) ఇద్దరును హంస ఆత్మలమైన మన దగ్గరికి వచ్చిరి. సత్ కవిర్దేవ్ అన్నారు ఏ హంస ఆత్మ బ్రహ్మతో పాటు వెళ్లాలి అనుకుంటుందో చేయ్యి పైకి లేపి తన స్వీకృతిని ఇవ్వోచ్చు అని. తమ తండ్రి ఎదుట ఎవరికి ధైర్యం చాలలేదు. ఎవరు కూడా స్వీకృతిని ఇవ్వలేదు. చాలా సమయం వరకు నిశబ్దం ఆవహించింది. అటు తరువాత ఒక హంస ఆత్మ సాహసం చేసింది మరియు అంది తండ్రి నేను వెళ్లాలి అనుకుంటున్నాను అని. ఇక ఆ ఆత్మను చూసి (ఎవైతే నేడు **21**బ్రహ్మాండాలలో చిక్కి ఉన్నాయి) హంసాత్మలన్నియు స్వీకృతిని ఇచ్చినవి. పరమేశ్వర్ కబీరజీ జ్యోతినిరంజన్‌తో అనినారు నీవు నీ స్థానానికి వెళ్లిపో. ఎవరైతే నీతో పాటు రావడానికి స్వీకృతిని ఇచ్చినాయో నేను ఆ సర్వ హంస ఆత్మలని నీ దగ్గరికి పంపిస్తాను. జ్యోతినిరంజన్

తన 21 బ్రహ్మాండాలలోకి వెళ్లిపోతాడు. ఆ సమయం వరకు ఈ 21 బ్రహ్మాండాలు సతలోకంలోనే ఉండినవి.

అటు తరువాత పూర్ణ బ్రహ్మా సర్వ ప్రథమంగా స్వీకృతినిచ్చు హంసకి అమ్మాయి రూపం ఇచ్చిరి కానీ స్త్రీ ఇంద్రి (యోని) రచించలేదు మరియు అన్ని ఆత్మలని (ఏవైతే సమ్మతినిచ్చాయో) ఆ అమ్మాయి శరీరంలో ప్రవేశింపజేసిరి. ఆమె పేరు అష్టా (ఆది మాయ/ ప్రకృతి దేవి/ దుర్గా) అయింది. సత్యపురుష్ ఆమెతో అంటారు కుమారి! నేను నీకు శబ్ద శక్తిని ప్రసాదించాను. ఎన్ని జీవులని బ్రహ్మా ఉత్పత్తి చేయమంటే అన్ని నీవు ఉత్పత్తి చేయ్. పూర్ణ బ్రహ్మా కవిర్దేవ్ (కబీర్ సాహెబ్) తన పుత్రుడు సహజదాస్ ద్వారా ప్రకృతిని క్షర పురుషుడి వద్దకి పంపిచిరి. సహజదాస్‌జీ జ్యోతినిరంజన్‌తో అంటారు తండ్రిగారు ఈ సోదరి శరీరంలోకి ఆ అన్ని ఆత్మలని (ఎవైతే సమ్మతిని ఇచ్చినాయో) ప్రవేశింపచేసినారు మరియు ఈమెకి వచన శక్తిని ప్రసాదించినారు, మీరు ఎన్ని జీవులని కోరుకుంటే ప్రకృతి తన శబ్దంతో ఉత్పత్తి చేయగలదు. ఇది చెప్పి సహజదాస్ తిరిగి తన ద్వీపానికి వచ్చేస్తాడు.

యువ అగుట వలన అమ్మాయి రంగు రూపు నిగనిగలాడుతుండింది. బ్రహ్మా లోపల విషయ–వాసనలు ఉత్పన్నం అయినాయి మరియు ప్రకృతి దేవితో అమర్యాదగా ప్రవర్తించడం ప్రారంభిస్తాడు. అప్పుడు దుర్గ అంటుంది జ్యోతినిరంజన్ నా వద్ద తండ్రిగారి ద్వారా ప్రసాదిత శబ్ద శక్తి ఉంది. మీరు ఎన్ని జీవులు అంటే అన్నింటిని నేను వచనంతో ఉత్పత్తి చేయగలను. మీరు మైథున పరంపరని ప్రారంభించకండి. మీరు కూడ ఆ తండ్రి యొక్క శబ్దంతో గుడ్డునుండి ఉత్పన్నం అయినారు మరియు నేను కూడ ఆ పరమపితా యొక్క వచనంతో పిదప ఉత్పన్నం అయితిని. అనగా మీరు నా పెద్ద అన్నయ్య అవుతారు, అన్నా–చెల్లెలి ఈ కలయిక మహాపాపంకు కారణం అవుతుంది. కానీ జ్యోతినిరంజన్ ప్రకృతిదేవి యొక్క ఒక ప్రార్థన కూడ వినలేదు మరియు తన శబ్ద శక్తి ద్వారా గోళ్లతో స్త్రీ ఇంద్రి (యోని) ని ప్రకృతికి తగిలిస్తాడు మరియు అత్యాచారం చేయదానికి చూస్తాడు. ఆ సమయంలోనే దుర్గా తన పరువుని రక్షించుకోవడానికి వేరే మార్గం లేక సూక్ష్మ రూపం ధరించి జ్యోతినిరంజన్ యొక్క తెరిచిన ముఖం ద్వారా కడుపులోకి ప్రవేశించి పూం బ్రహ్మా కవిర్‌దేవ్‌తో తన రక్షణకోసం యాచిస్తూంది. ఆ సమయంలోనే కవిర్దేవ్ (కవిర్ దేవ్) తన పుత్రుడు యోగ సంతాయన్ అనగా యోగజీత్ యొక్క రూపాన్ని ధరించి అక్కడ ప్రకటితులైరి. కన్యని బ్రహ్మా ఉదరం నుండి బయటకు తీసిరి మరియు అనిరి జ్యోతినిరంజన్! నేటి నుండి నీ పేరు 'కాల్' అవుతుంది. నీ జన్మ–మృత్యువు అవుతుంటాయి. ఇందువలనే నీ నామం క్షర పురుషుడౌతుంది మరియు ఒక లక్ష మానవ శరీర ధారి ప్రాణులని ప్రతిదినం తినాలి మరియు లక్ష పావు ఉత్పత్తి చేస్తూ ఉండాలి. మీ ఇద్దరిని 21 బ్రహ్మాండాల సహితంగా బహిష్కరిస్తున్నాను. ఇలా అనగానే ఇరవైఒక్క బ్రహ్మాండాలు విమానంలాగా కదిలిపోయాయి. సహజదాస్ ద్వీపానికి దగ్గరగా వెళ్తు సత్‌లోకంనుండి పదహారు సంఖ కోస్ (ఒక కోస్ అంటే సుమారు 3 కి.మీ.) ల దూరంలో వచ్చి ఆగిపోయాయి.

విశేష్ వివరణ– ఇప్పటి వరకి ముగ్గురు శక్తుల వివరణ వచ్చింది.

1. పూర్ణబ్రహ్మా. వీరికి గల మిగతా నామములు సతపురుషుడు, అకాల పురుషుడు, శబ్దస్వరూపి రాముడు, పరమ అక్షర బ్రహ్మా/పురుషుడు. ఈపూర్ణబ్రహ్మా అసంఖ్య/ అనంత బ్రహ్మాండాలకి ప్రభువు మరియు వాస్తవంలో నాశనం లేనివారు అనగా అవినాశి.

2. పరబ్రహ్మా. వీరిని అక్షర పురుషుడు అని కూడ అంటారు. వాస్తవంగా వీరు అవినాశి కాదు అనగా నాశనం కలవారు. ఈయన ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాలకి స్వామి.

3. బ్రహ్మా. వీరికి జ్యోతినిరంజన్, కాల్, కైల్, క్షర పురుషుడు మరియు ధర్మరాయ్ వంటి

పేర్లు కలవు. ఈయన 21 బ్రహ్మాండాలకి స్వామి. ముందుగా ఈ బ్రహ్మ యొక్క ఒక బ్రహ్మాండం యొక్క సృష్టి ఎలా ఉంటుందో తెలుసుకుందాం. మనకి మరో మూడు పేర్లు పరిచయం అవుతాయి – బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివుడు.

బ్రహ్మ మరియు బ్రహ్మా మధ్య భేదం:– ఒక బ్రహ్మాండంలోని అన్నింటికంటే పైన గల స్థానంలో బ్రహ్మ (క్షర పురుషుడు) స్వయంగా మూడు రహస్య స్థానాలని రచించి బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివ రూపంలో ఉంటాడు మరియు తన భార్య ప్రకృతి (దుర్గా) యొక్క సహయోగంతో ముగ్గురు పుత్రులని ఉత్పత్తి చేస్తాడు. వారి పేర్లు కూడ బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివ అనే పెడతాడు. బ్రహ్మ యొక్క కుమారుడైన బ్రహ్మా (చతుర్ముఖి) ఒక బ్రహ్మాండంలోని కేవలం మూడు లోకాలలోని (పృథ్విలోకం, స్వర్గలోకం మరియు పాతాలలోకం) ఒక్క రజోగుణ విభాగం యొక్క మంత్రి (స్వామి). ఈయన్ని త్రిలోకియ బ్రహ్మా అని అంటారు మరియు బ్రహ్మ ఎవరైతే బ్రహ్మలోకంలో బ్రహ్మా రూపంలో ఉంటారో ఆయన్ని మహాబ్రహ్మా మరియు బ్రహ్మలోకియ బ్రహ్మా అని అంటారు. ఈ బ్రహ్మ (కాల్) ని సదాశివ్, మహాశివ్, మహావిష్ణు అని కూడ అంటారు.

శ్రీ విష్ణు పురాణంలో ప్రమాణము :– చతుర్థ అంశ అధ్యాయం 1 పేజి 230–231లో శ్రీ బ్రహ్మాగారు అనినారు:– ఏ అజన్మ, సర్వమయ విధాతా పరమేశ్వరుడి యొక్క ఆది, మధ్యమం, అంతం, స్వరూపం, స్వభావం, మరియు సారం మేము తెలుసుకొనలేము. (శ్లోకం 83)

ఎవరైతే నా రూపాన్ని ధరించి సంసారంని రచిస్తాడు, స్థితి సమయంలో ఏ పురుష్ రూపం ఉందో మరియు ఎవరైతే రుద్ర రూపంలో విశ్వంను గ్రహించి వేస్తాడు, అనంత రూపంతో సంపూర్ణ జగత్తుని ధారణ (పాలన) చేస్తాడు. (శ్లోకం 86).

"శ్రీ బ్రహ్మాగారు, శ్రీ విష్ణువుగారు మరియు శ్రీ శివుడు గారి ఉత్పత్తి"

21 బ్రహ్మాండాలు సత్‌లోకంనుండి దూరం అయినతరువాత, కాల్ ప్రకృతితో అంటాడు ఇక నన్ను ఎవరు ఏమి చేయగలరు? నాకు ఇష్టం వచ్చినట్టు ప్రవర్తిస్తాను. ప్రకృతి మరల ప్రార్థిస్తుంది కొంచం సిగ్గు పడండి అని. మొదట మీరు నాకు అన్నయ్య అవుతారు, ఎందుకంటే ఆ పూర్ణ పరమాత్మ (కవిర్దేవ్) వచన శక్తితో మీది (బ్రహ్మ) ఉత్పత్తి గుడ్డు నుండి జరిగింది మరియు తరువాత నా ఉత్పత్తి ఆ పరమేశ్వరుడి వచనంతోనే అయింది. రెండవది నేను మీ కడుపు నుండి బయటకు వచ్చితిని, అనగా నేను మీకు కుతూరుని అయ్యాను మరియు మీరు నాకు తండ్రి అయ్యారు. ఈ పవిత్ర సంబంధాలని తెంచడం అనేది మహాపాపం అవుతుంది. నా వద్ద తండ్రి ద్వారా ప్రసాదిత శబ్ద శక్తి ఉంది. ఎన్ని ప్రాణులు మీరు అంటారో అన్నింటని ఉత్పత్తి చేస్తాను. జ్యోతినిరంజన్ దుర్గాదేవి యొక్క ఒక్క మాటని కూడ వినలేదు మరియు అనినాడు నాకు ఏ శిక్ష పడాలో పడింది, నన్ను సత్‌లోకంనుండి బహిష్కరించారు. ఇక మనస్సుకి నచ్చినట్లు చేస్తాను. ఇది చెప్పి కాల్ (క్షర పురుష్) ప్రకృతితో పాటు బలవంతంగా వివాహం చేసుకుంటాడు మరియు ముగ్గురు కుమారుల (రజోగుణ యుక్త–బ్రహ్మాగారు, సతగుణ యుక్త– విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ యుక్త– శివ శంకరగారు) ఉత్పత్తి చేసినాడు. యుక్త వయస్సు వచ్చేంతవరకు ముగ్గురిని దుర్గాదేవి ద్వారా అచేతనంగా ఉంచుతాడు, తరువాత యువకులు అయినాకా శ్రీ బ్రహ్మాగారిని కమలం పువ్వుపై, శ్రీ విష్ణువుని ఆదిశేషుడిపై మరియు శ్రీ శివుడిని కైలాస పర్వతంపై సచేతనంగా చేసి, ఒకరినొకరు కలిసేలా చేస్తాడు. అటు తరువాత ప్రకృతి ద్వారా ఈ ముగ్గురి వివాహములు చేయిస్తాడు మరియు ఒక (

బ్రహ్మాండంలోని మూడు లోకాలలోని (స్వర్గలోకం, పృథ్విలోకం మరియు పాతాళలోకం) ఒక్కొక్క విభాగం యొక్క మంత్రిగా (ప్రభు) నియమిస్తాడు. ఎలాఅంటే, శ్రీ బ్రహ్మాగారికి రజోగుణ విభాగం, శ్రీ విష్ణుగారిని సతగుణ విభాగం మరియు శ్రీ శివశంకరగారికి తమోగుణ విభాగం మరియు స్వయం రహస్య (మహాబ్రహ్మా -మహావిష్ణు -మహాశివ) రూపంలో ముఖ్యమంత్రి పదవిని నిర్వర్తిస్తాడు. ఒక బ్రహ్మాండంలో ఒక బ్రహ్మాలోకాన్ని రచించిరి. అందులోనే మూడు రహస్య స్థానంలు ఏర్పర్చిరి. ఒకటి రజోగుణ ప్రధాన స్థానం ఉంది అక్కడ ఈ బ్రహ్మా (కాల్) స్వయంగా మహాబ్రహ్మా (ముఖ్యమంత్రి) రూపంలో ఉంటాడు మరియు తన భార్య దుర్గని మహాసావిత్రి రూపంలో ఉంచుతాడు. ఈ ఇద్దరి సంయోగంతో ఏ పుత్రుడైతే ఈ స్థానంపై ఉత్పత్తి అవుతాడో అతడు స్వత: రజోగుణి అవుతాడు. రెండవ స్థానం సతగుణ ప్రధానమైనది. అక్కడ ఈ క్షర పురుషుడు స్వయం మహావిష్ణు రూపంను ధరించి ఉంటాడు మరియు తన భార్య దుర్గను మహాలక్ష్మి రూపంలో ఉంచి ఏ పుత్రుడినైతే ఉత్పన్నం చేస్తాడో అతడి పేరు విష్ణు పెడతాడు, ఆ బాలుడు సతగుణ యుక్తుడుగా ఉంటాడు. మూడవది ఈ కాల్ అక్కడనే ఒక తమోగుణ ప్రధాన క్షేత్రంను తయారుచేసినాడు. అందులో స్వయంగా సదాశివ రూపాన్ని ధరించి. తన భార్య దుర్గాదేవిని మహాపార్వతి రూపంలో ఉంచుతాడు. వీరిద్దరి భార్య-భర్తల వ్యవహారంతో కలిగే పుత్రుడికి శివ అని పేరు పెడతారు మరియు అతడిని తమోగుణ యుక్తుడిగా చేసేస్తారు. ***(ప్రమాణం కోసం చూడండి పవిత్ర శ్రీ శివ మహాపురాణం, విధ్యవేశ్వర్ సంహిత పేజి 24-26 పై బ్రహ్మా, విష్ణు, రుద్ర మరియు మహేశ్వర్ కంటే అన్య సదాశివుడు ఉన్నారు మరియు రుద్ర సంహిత అధ్యాయ 6 మరియు 7,9 పేజి నం. 100నుండి, 105 మరయు 110 పై అనువాద కర్త శ్రీ హనుమాన్ ప్రసాద్ పోద్దార్, గీతాప్రెస్ గోరఖపూర్ నుండి ప్రచురిత మరియు పవిత్ర శ్రీమద్ దేవిమహాపురాణం మూడవ స్కందం పేజి నం. 114 నుండి 123 వరకు,గీతాప్రెస్ గోరఖపూర్ నుండి ప్రచురిత, అనువాద కర్త శ్రీ హనుమాన్ ప్రసాద్ పోద్దార్ చిమన్ లాల్ గోస్వామి).*** తరువాత వీరినే మోసంలో ఉంచి తన ఆహారం కోసం జీవుల ఉత్పత్తి శ్రీ బ్రహ్మాగారి ద్వారా మరియు స్థితి (ఒకరి యెడల ఒకరికి మోహ మమతలో ఉంచి కాల్ వలలో ఉంచడం) శ్రీ విష్ణుగారి ద్వారా మరియు సంహారం (ఎందుకంటే కాల్ పురుషుడికి శాపం వలన ఒక లక్ష మానవ శరీర ధారి ప్రాణుల సూక్ష్మ శరీరాలనుండి మురికిని తీసుకుని తినాల్సి ఉంటుంది. దానికోసం 21 బ్రహ్మాండంలో ఒక తప్తశిలా ఉంది అది స్వత: వేడిగా ఉంటుంది, దానిపై సూక్ష్మ శరీరాన్ని వేడి చేసి మురికిని పిండుకుని తింటాడు. జీవులు చనిపోవు కానీ కష్టం సహించరాని విధంగా ఉంటుంది.తరువాత ప్రాణులకి కర్మ ఆధారంపై మిగతా శరీరాలని ప్రసాదిస్తాడు) శ్రీ శివుడు ద్వారా చేయిస్తాడు. ఏలాఅంటే ఒక భవనంలో మూడు గదులు కలవు అనుకుందాం. ఒక గదిలో అశ్లీల చిత్రములు కలవు. ఆ గదిలోకి వెళ్లగానే మనసులో అలాంటి మలిన ఆలోచనలు ఉత్పన్నం అవుతాయి.రెండవ గదిలో సాధు-సంత్‌ల, భక్తుల చిత్రములు తగిలించి ఉంటే మనసులోను మంచి విచారంలు, ప్రభు చింతన ఉంటుంది. మూడవ గదిలో దేశ భక్తుల మరియు అమరుల చిత్రములు ఉంటే మనసులో అలాంటి ఉద్వేదిత విచారములు ఉత్పన్నం అవుతాయి. సరిగ్గా ఈవిధంగానే బ్రహ్మా(కాల్) తన అవసరత-ఆవశ్యకతతో పైన తెల్పిన మూడు గుణ ప్రధాన స్థానముల రచనా చేసియున్నారు.

(చూడండి బ్రహ్మలోకం యొక్క లఘు చిత్రము మరియు జ్యోతి నిరంజన్ (కాల్) బ్రహ్మా, యొక్క లోకం 21 బ్రహ్మాండాల లఘు చిత్రం 122 మరియు 123 పేజిల్లో చూడండి)

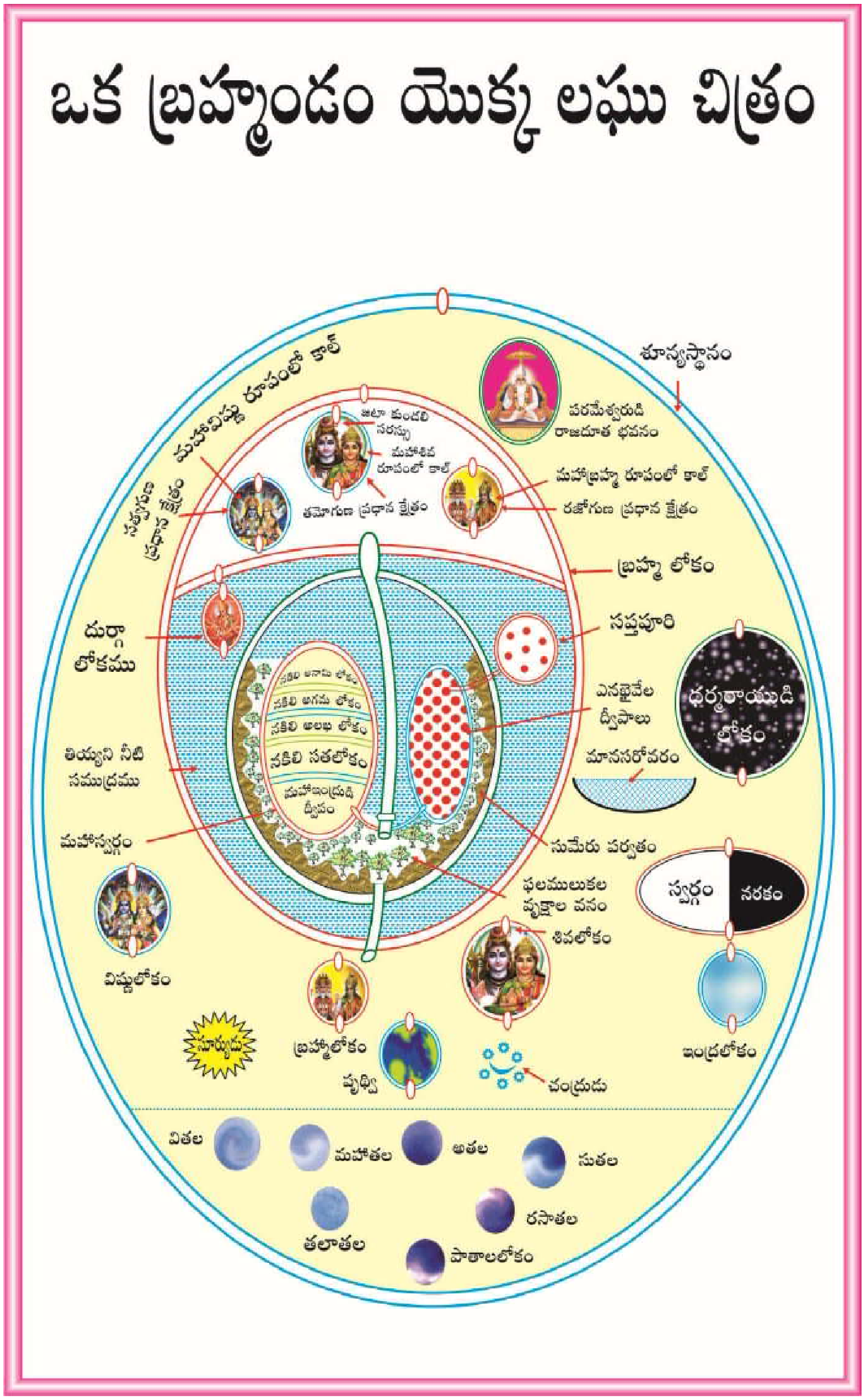
ఒక బ్రహ్మాండం యొక్క లఘు చిత్రం
మహావిష్ణు రూపంలో కాల్
శూన్యస్థానం
పరమేశ్వరుడి
రాజదూత భవనం
జటా కుండలి
సరస్సు
మహాశివ
రూపంలో కాల్
సత్వగుణ
ప్రధాన క్షేత్రం
తమోగుణ ప్రధాన క్షేత్రం
మహాబ్రహ్మా రూపంలో కాల్
రజోగుణ ప్రధాన క్షేత్రం
బ్రహ్మా లోకం
దుర్గా
లోకము
సప్తపూరి
నకిలి అగమ లోకం
నకిలి అలఖ లోకం
నకిలి సతలోకం
మహాఇంద్రుడి
ద్వీపం
ఎనభైవేల
ద్వీపాలు
ధర్మరాయుడి
లోకం
తియ్యని నీటి
సముద్రము
మానసరోవరం
మహాస్వర్గం
సుమేరు పర్వతం
స్వర్గం
నరకం
ఫలములుకల
వృక్షాల వనం
శివలోకం
విష్ణులోకం
సూర్యుడు
బ్రహ్మాలోకం
పృథ్వి
చంద్రుడు
ఇంద్రలోకం
వితల
మహాతల
అతల
సుతల
రసాతల
తలాతల
పాతాలలోకం

బ్రహ్మలోకం యొక్క లఘు చిత్రం

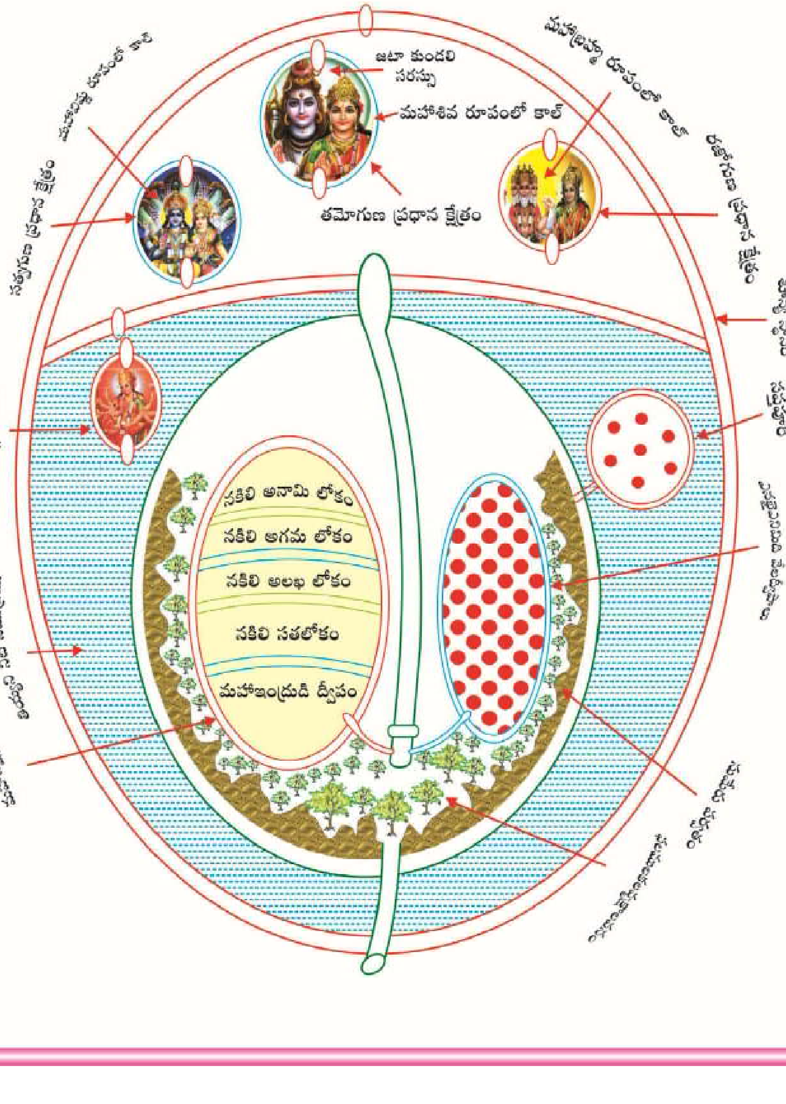

జ్యోతి నిరంజన్ (కాల్) బ్రహ్మ యొక్క లోకాల (21 బ్రహ్మాండాల) లఘు చిత్రం

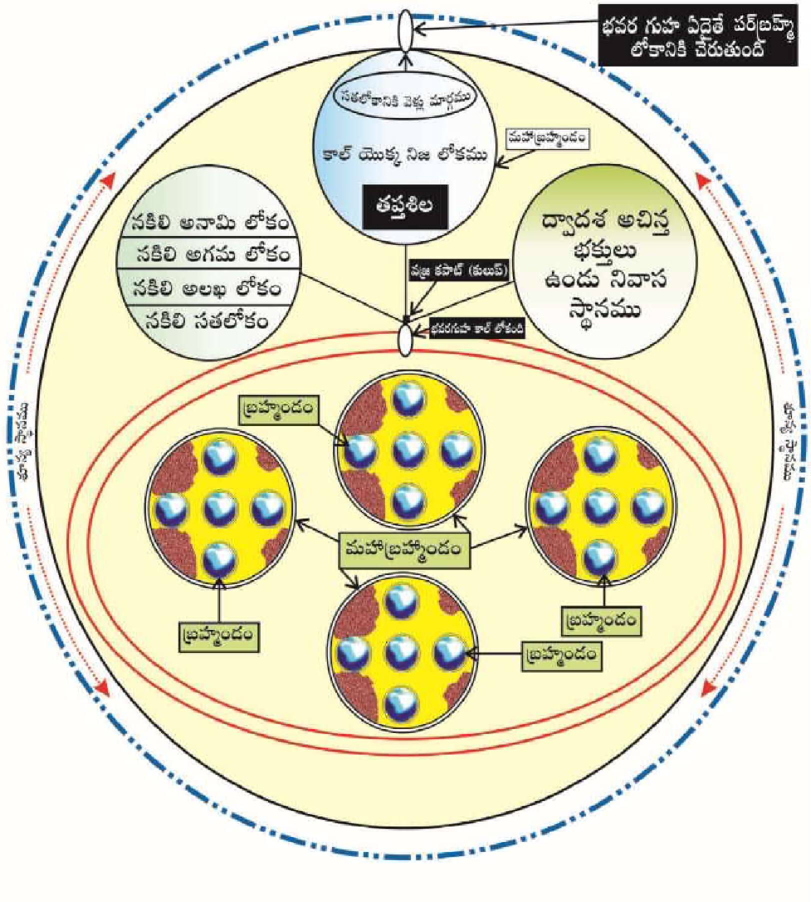

"సంపూర్ణ సృష్టి రచనా"

(సూక్ష్మవేదం నుండి సంగ్రహించబడిన నిజ సృష్టి రచన)

భగవత్ ప్రియ ఆత్మల్లారా! మొదటిసారి ఈ సృష్టి రచనని చదివినపుడు మీకు ఇదంతా కల్పిత కథగా అనిపించవచ్చును, కానీ అన్ని పవిత్ర సద్గంథాలలో గల ప్రమాణాలను చదివి అర్థం చేసుకున్న పిదప అసలు ఈ నిజమైన అమృత జ్ఞానం ఎక్కడ దాగి ఉండెనో? అని మాత్రమే అనిపిస్తుంది.పవిత్ర హృదయంతో, ధైర్యంతో చదువుతు ఉండండి మరియు ఈ అమృత జ్ఞానాన్ని సురక్షితంగా ఉంచండి. ఇది మీ నూట ఒక్కతరాల వరకి పనికి వస్తుంది. పవిత్ర ఆత్మల్లారా! దయతో సత్యనారాయణ (అవినాశి ప్రభు/ సతపురుష్) ద్వారా రచించిన సృష్టి రచన యొక్క వాస్తవిక జ్ఞానాన్ని చదవండి.

1. పూర్ణ బ్రహ్మ :- వీరు కింద తెలుపుతున్న నాలుగు లోకాలకి ప్రభువు. వాస్తవంగా వీరే అవినాశి ప్రభువు. వివిధ రూపాలని ధరించి తన నాలుగు లోకాలలో ఉంటారు. వీరి యందే అనంతమైన బ్రహ్మాండాలు కలవు.

1. సత్‌పురుష్ – సత్‌లోకం
2. అలఖ్ పురుష్ – అలఖ్‌లోకం
3. అగమ్ పురుష్ – అగమ్‌లోకం మరియు
4. అనామి పురుష్ – అనామిలోకం

2. పరబ్రహ్మ :- వీరు కేవలం ఏడు సంఖ్ బ్రహ్మాండాలకి ప్రభువు. వీరికి ఇంకో పేరు అక్షర పురుషుడు. కానీ వాస్తవికంగా వీరు మరియు వీరి బ్రహ్మాండాలు కూడ అవినాశి కావు. అనగా నాశనం కలవి.

3. బ్రహ్మ :- వీరు కేవలం ఇరవైఒక్క బ్రహ్మాండాలకి ప్రభువు. వీరికి క్షర పురుషుడు, జ్యోతినిరంజన్, కాల్ అను పేర్లు కలవు. వీరు మరియు వీరి బ్రహ్మాండాలు అన్నియు నాశనం కలవి. (పై ముగ్గురు ప్రభువుల యొక్క ప్రమాణం పవిత్ర **శ్రీమద్ భగవత్ గీత** యందు అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16 – 17లో కూడ ఉంది)

4. బ్రహ్మ :- (చతుర్ముఖి) వీరు బ్రహ్మ యొక్క జేష్ఠ్య పుత్రులు, విష్ణువు మధ్య పుత్రుడు మరియు శివుడు కనిష్ఠ పుత్రుడు. ఈ ముగ్గురు పుత్రులు కూడా ఒక బ్రహ్మాండంలోని ఒక్కో విభాగం (గుణం) యొక్క ప్రభువులు మరియు నాశనం కలవారు.

విస్తృతమైన వివరణ కోసం కృపతో కింద రాయబడిన సృష్టి రచనని చదవండి.

(కవీర్‌దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్) సూక్ష్మవేదం అనగా కబీర్‌వాణిలో తన ద్వారా రచింపబడిన సృష్టి జ్ఞానాన్ని స్వయంగా చెప్పియున్నారు)

మొట్టమొదట 'అనామి' (పేరులేని లేదా అనామయ) లోకం ఉండింది. దీనిని అకహ లోకం అని కూడ అంటారు. పూర్ణ పరమాత్మ ఈ అనామి లోకంలో ఒకరే ఉండెవారు. పూర్ణ పరమాత్మ యొక్క వాస్తవిక నామం కవిర్‌దేవ్ అనగా కబీర్ పరమేశ్వర్. అన్ని ఆత్మలు వీరి శరీరం యందె ఉండెవి. ఈ కబీర్‌దేవ్ యొక్క ఉపమాత్మక (పదవి) నామం అనామి పురుషుడు. (పురుషుడు అనగా ప్రభువు అని అర్థం. ఎందుకంటే ప్రభువు మనిషికి తన స్వరూపాన్నే ఇచ్చియున్నారు. అందుకె మనిషిని పురుషుడు అని కూడ పిలుస్తారు). అనామి పురుషుడి ఒక రోమకూపం యొక్క ప్రకాశం సంఖ (ఒక వంద క్వాడ్రిలియన్ = 10^{17}) సూర్యుల కంటే అధికంగా ఉంటుంది.

పరమేశ్వర్ కబీర్ సాహెబ్ గారి అసంఖ్య బ్రహ్మాండాలలఘు చిత్రం

అనామి లోకం: ఈ లోకంలో ఆత్మ మరియు పరమాత్మా ఒక రూపమై,కబీర్ సాహెబ్‌యే అనామి పురుషుడు. ఎలాఐతే మట్టి ముద్దవి చిన్న చిన్న ముక్కలు అవుతాయి. వాన పడిన తరువాత భూమి అయిపోతుంది, వేరే అస్థిత్వం ఉండదు.

అగమ లోకం :- ఈ లోకంలో కూడ కబీర్ పరమ్వేరుడు అగమ పురుషుడి రూపంలో ఉంటారు.

అలఖ లోకం :- ఈ లోకంలో కూడ కబీర్ సాహెబ్ అలఖ పురుషుడి రూపంలో ఉంటారు.

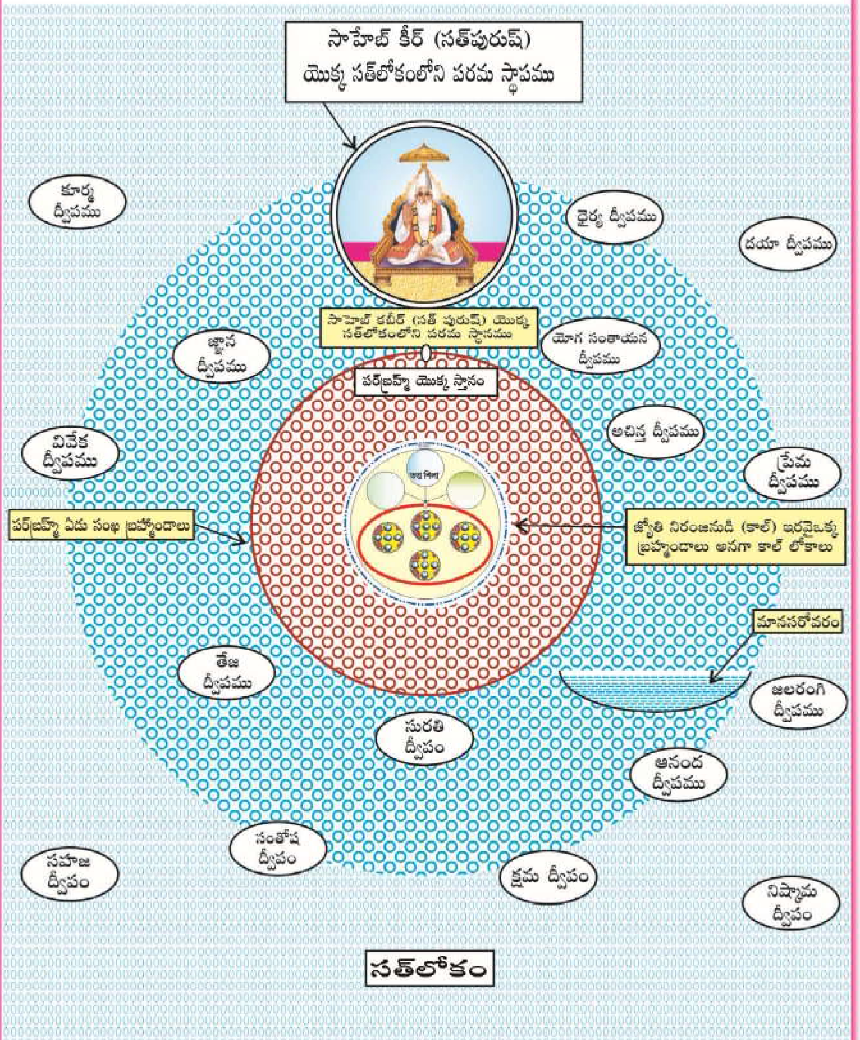

విశేషం :- ఒక దేశం యొక్క ప్రధానమంత్రి శరీరంకు పేరు ఉంటుంది మరియు ఆయన పదవి యొక్క పేరు ప్రధానమంత్రి ఉంటుంది. కొన్నిసార్లు ప్రధానమంత్రిగారు తన వద్ద కొన్ని శాఖలని ఉంచుకుంటారు. ఏప్పుడైతే ఏ విభాగం యొక్క దస్తావేజులపై సంతకం పెడతారో అప్పుడు ఆ శాఖ పదవి గుర్చి కూడ రాస్తారు. ఉదహరణకి గృహ మంత్రాలయ శాఖ యొక్క దస్తావేజులపై సంతకం చేస్తే తనని తాను గృహమంత్రిగా రాస్తారు.అక్కడ ఆ వ్యక్తి యొక్క సంతకం యొక్క శక్తి తగ్గుతుంది (పి.యమ్.సంతకంతో పోల్చితే). ఈ విధంగానే కబీర్ పరమేశ్వర్ (కవిర్దేవ్) గారి ప్రకాశంలో అంతరం వేరు వేరు లోకాలలో అవుతు ఉంటుంది.

సరిగ్గా ఈ విధంగానే పూర్ణ పరమాత్మ కవిర్దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్) కిందగల మిగత మూడు లోకాల (అగమలోకం, అలఖలోకం, సత్‌లోకం) రచనని తన శబ్ద (వచనంతో) చేసిరి. పూర్ణ బ్రహ్మా పరమాత్మా కవిర్దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్) యే అగమలోకంలో ప్రకటితులైరి మరియు కవిర్దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్) గారు అగమ లోకం యొక్క స్వామి కూడ. అక్కడ వీరి ఉపమాత్మక (పదవి) నామం అగమ పురుష్ అనగా అగమ ప్రభువు. ఈ అగమ ప్రభు యొక్క మానవ సదృశ శరీరం చాలా తేజోమయమై ఉంది.దాని ఒక రోమ కూపం యొక్క ప్రకాశం ఖరబ్ (ఒక వంద బిలియన్ = 10^{11}) సూర్యులకంటే అధికంగా ఉంటుంది.

ఈ పూర్ణ పరమాత్మా కవిర్దేవ్ (కబిర్ దేవ్ = కబీర్ పరమేశ్వర్) అలఖ లోకంలో ప్రకటితులైరి మరియు స్వయంగా అలఖ్ లోకం యొక్క స్వామి కూడ.ఉపమాత్మక (పదవి) నామం అలఖ్ పురుష్ కూడ ఈ పరమేశ్వరులదే. ఈ పూర్ణ ప్రభు యొక్క మానవ సదృశ శరీరం తేజోమయ (స్వజ్యోతి) స్వయం ప్రకాశితమై ఉంది. ఒక రోమకుపం ప్రకాశం అరబ్ (ఒక బిలియన్ = 10^{9}) సూర్యుల వెలుగుకంటే ఎక్కువగా ఉంటుంది.

ఈ పూర్ణ ప్రభు సతలోకంలో ప్రకటితిలైరి మరియు సతలోకం యొక్క అధిపతి కూడ వీరే. ఇందువలనే వీరి ఉపమాత్మక (పదవి) నామం సతపురుష్ (అవినాశి ప్రభు). వీరికి అకాలమూర్తి - శబ్ద స్వరూపి రామ్ - పూర్ణ బ్రహ్మా-పరమ అక్షర బ్రహ్మా మొదలగు నామంలు కలవు.ఈ సత్‌పురుష్ కవిర్దేవ్ (కబీర్ ప్రభు) యొక్క మానవ సదృశ శరీరం తేజోమయమై ఉంది.ఒక రోమకుపం యొక్క ప్రకాశం కోట్లకొలది సూర్యులు మరియు అంతయు చంద్రుల ప్రకాశంకంటే కూడ అధికంగా ఉంది.

ఈ కవిర్దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్) సత్‌పురుష్ రూపంలో ప్రకటితులై, సత్‌లోకంలో విరాజితులై, ప్రథమంగా సత్‌లోకంలో మిగత రచన చేసిరి.

ఒక శబ్దం (వచనం) ద్వారా పదహారు ద్వీపాలని రచించిరి. పిదప పదహారు శబ్దాలతో పదహారు పుత్రులని ఉత్పత్తి చేసిరి. ఒక మానసరోవరాన్ని రచించి అందులో అమృత జలం నింపిరి. పదహారు కుమారుల నామంలు:- 1. "కుర్మ", 2. "జ్ఞాని", 3. "వివేక", 4. "తేజం", 5. "సహజ్ ", 6. "సన్తోష్", 7. "సూరతి", 8. "ఆనన్ద", 9. "క్షమ", 10. "నిష్కామ్", 11. "జలరంగి", 12. "అచిన్త", 13. "ప్రేమ", 14. "దయాలు", 15. "ధైర్య", 16. "యోగ సంతాయన్" అనగా "యోగజీత్". (పటం చూడండి)

సత్‌పురుషుడు కబీర్ ప్రభువు పుత్రుడైన అచింతుడికి సత్‌లోకం యందు మిగతా సృష్టిని రచించాల్సిన బాధ్యతను మరియు శక్తిని ప్రధానం చేసిరి. అచిన్తుడు శబ్దంతో అక్షర పురుషుడు (పరబ్రహ్మా) ని ఉత్పత్తి చేసి తనకు సహాయం చేయమని అంటాడు. అక్షర పురుషుడు స్నానం చేయడానికి మానసరోవరానికి వెళ్తాడు, అక్కడ ఆనందం వేసింది మరియు పడుకుంటాడు. చాలా సమయం వరకి బయటకు రాలేదు. అప్పుడు అచింతుడి ప్రార్థన మేరకు అక్షర పురుషుడిని నిద్ర

నుండి మేల్కొపదానికి కవిర్దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్) అదే మానసరోవరం నుండి కొంత అమృత జలాన్ని తీసుకుని , ఒక గుడ్డుగా తయారుచేసి, అందులో ఒక ఆత్మని ప్రవేశింపజేసి, ఆ గుడ్డుని మానసరోవరంలోని నీటిలోకి వదులుతారు. ఆ గుడ్డు చేసే గడగడ శబ్దానికి అక్షర పురుషుడికి నిద్రా భంగం అవుతుంది. అతడు గుడ్డును క్రోధంతో చూడగానే అది రెండు ముక్కలై అందులోంచి జ్యోతినిరంజన్ (క్షర పురుషుడు) బయట పడతాడు. ఇతడే మునుముందు 'కాల్' అని పిల్వబడ్డాడు. ఇతని వాస్తవిక నామం " కైల్ ". అప్పుడు సతపురుషుడు (కబీర్‌దేవ్) ఆకాశవాణి చేసి ఇద్దరిని నీటినుండి బయటకు వచ్చి అచింతుడి ద్వీపంలో ఉండమంటారు. ఆజ్ఞను శిరసావహించి అక్షర పురుషుడు మరియు క్షర పురుషులిద్దరు అచింత ద్వీపమందు ఉండసాగిరి. (పిల్లల తప్పులు వారికే కనిపించాయి,ఎమనంటే పిల్లలకి తరువాత ప్రభు అవ్వాలి అను తపన కలుగకూడదు, ఎందుకంటే సమర్థుడు లేకుండా కార్యం సఫలం అవదు) తరువాత పూర్ణ ధని కవిర్దేవ్‌గారే రచన అంతయు స్వయంగా చేసిరి. తన శబ్ద శక్తితో ఒక రాజేశ్వరి (రాష్ట్రి) శక్తిని ఉత్పత్తి చేసి, దానిద్వారా అన్ని బ్రహ్మాండాలని స్థాపించారు. ఈ శక్తినే పరాశక్తి పరానందని అని కూడ అంటారు. పూర్ణ బ్రహ్మ అన్ని ఆత్మలని తన లోపలి నుండి, తన వచన శక్తితో, తనలాంటి మానవ శరీర సదృశంగా ఉత్పత్తి చేసిరి. ప్రత్యేక్ హంస ఆత్మా యొక్క శరీరాన్ని పరమాత్ముడిలాగే రచించారు దాని తేజం **16** (పదహారు) సూర్యులలాగా మానవ సదృష్యమై ఉంది. కానీ పరమేశ్వరుడి శరీరం యొక్క ఒక రోమకూపం యొక్క ప్రకాశం కోట్లకొలది సూర్యులకంటే అధికంగా ఉంటుంది. చాలా కాలం తరువాత క్షర పురుషుడికి ఆలోచన వచ్చింది మేము ముగ్గురం (అచింత్ - అక్షర పురుష్- క్షర పురుష్) ఒకే ద్వీపంలో ఉంటున్నాం. మిగిలిన వారంతా ఒక్కొక్క ద్వీపంలో ఒక్కొక్కరిగా ఉంటున్నారు. నేను కూడ సాధన చేసి వేరొక ద్వీపాన్ని పొందుతాను. ఇలా ఆలోచించి ఒక కాలిపై నిలబడి **70** యుగాల వరకి తపస్సు చేస్తాడు.

ఆత్మలు కాల్ వలలోకి ఏలా చిక్కాయి ?

విశేషం:- ఎప్పుడైతే బ్రహ్మ (జ్యోతి నిరంజన్) తపస్సు చేస్తుండినాడో అప్పుడు మనం అన్ని ఆత్మలము, ఎవైతే నేడు జ్యోతి నిరంజన్ యొక్క ఇరవైఒక్క బ్రహ్మాండాలలో ఉంటున్నాయో, అవన్ని అతని సాధనపై ఆసక్తులైనాయి మరియు అంతరాత్మాతో అతడిని కోరుకొన సాగినవి. తమ సుఖదాయి ప్రభు సత్‌పురుషుడికి విముఖులైరి. అందువలన పవిత్రతా అను పదవి నుండి పడిపోయిరి. పూర్ణ ప్రభు పదే పదే హెచ్చరిస్తున్నా కూడ మన ఆసక్తి క్షర్ పురుషుడి నుండి మరల లేదు. (ఈ ప్రభావమే నేటికి కాల్ లోకంలో విరాజిల్లుతున్నది. యువకులు హీరో, హీరోయిన్స్ అందంపై మరియు వారు డబ్బుల కోసం చేసే నటనపై ఆసక్తి పెంచుకుంటారు. వద్దన్నా వినరు. ఒకవేళ హీరో కానీ హీరోయిన కానీ దగ్గరి నగరంలోకి వస్తున్నారంటే వాళ్లని చూడటానికి ఆ యువకులు వరుస కడుతారు. ' తీసుకోవడం ఒకటి ఐతే, ఇవ్వడం రెండు' అన్నట్లు తమ కడుపుకోసం హీరో సంపాదించుకుంటే, యువకులు మోసగింపబడుతున్నారు. తల్లి తండ్రులు ఏమియు, ఎంతయు చెప్పిన పిల్లలు వినరు. ఎదో ఒక సమయంలో దొంగతనంగానైన సినిమాకి పోతునే ఉంటారు).

పూర్ణ బ్రహ్మ కవిర్దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్) క్షరపురుడితో ఏమి కావాలో కోరుకోమని అంటారు. అతను అంటాడు, తండ్రి ఈ ద్వీపం నాకు చాలా చిన్నదిగా ఉంది, నాకు వేరొక ద్వీపాన్ని ప్రసాదించు కృప చేయండి. హక్కా కబీర్ (సత్ కబీర్) అతడికి **21** బ్రహ్మాండాలని ప్రసాదిస్తారు. కొంత సమయం పిదప జ్యోతినిరంజన్‌కి ఆలోచన వచ్చింది వీటిలోను కొంత రచన చేయాలి అని. వట్టి

బ్రహ్మాండాలు(ప్లాట్) ఏమి పనికి? ఇలా ఆలోచించి **70** యుగాలు తపస్సు చేసి పరమాత్మా కవిర్దేవ (కబీర్ ప్రభు) నుండి రచనా సామగ్రిని యాచించిరి. సత్‌పురుష్ అతడికి మూడు గుణాలు మరియు ఐదు తత్వంలు ప్రసాదించిరి, వాటితో బ్రహ్మ (జ్యోతినిరంజన్) తన బ్రహాండాలలో కొంత రచన చేసిరి. మరల ఆలోచన చేసిరి ఏమనంటే వీటిలో జీవులు కూడ ఉండాలి, ఒంటరిగా ఉండాలనిపించడం లేదు. ఈ ఆలోచన చేసి **64** యుగాల వరకి మరల తపస్సు చేసిరి. కబీర్ పరమాత్మా అడగగా నాకు కొన్ని ఆత్మలు కావాలి, ఒంటరిగా నేను ఉండలేకపోతున్నాను అని అంటాడు. అప్పుడు సతపురుష్ కవిరగ్ని (కబీర్ పరమేశ్వర్) అన్నారు బ్రహ్మ నీ తపస్సుకి ప్రతిఫలంగా నీకు ఇంకొన్ని బ్రహాండాలని ఇవ్వగలను, కానీ నా ఆత్మలని ఏలాంటి జప-తప సాధనలకి ఫల రూపంగా ఇవ్వలేను. అవును, ఒకవేళ ఏవరైన స్వేచ్ఛతో నీతో పాటు వస్తానంటే ఆ ఆత్మలు వెళ్లొచ్చు. యువ కబీర్ (సమర్థ కబీర్) వచనములు విని జ్యోతినిరంజన్ మన దగ్గరికి పస్తాడు. మనమంత హంస ఆత్మలము మొదటినుండి అతడిపై ఆసక్తులై ఉంటిమి. మనం అతడికి నాలుగు వైపుల చేరి నిలబడితిమి. జ్యోతినిరంజన్ అంటాడు- నేను త్రండి నుండి వేరే **21** బ్రహ్మాండాలని పొందితిని. అక్కడ వివిధ రకాలైన రమణీయ, మనోహరమైన స్థలాలు తయారు చేసితిని. మీరు నాతో పాటు వస్తారా? మనం అన్ని ఆత్మలము ఏవైతే నేడు **21** బ్రహాండాలలో పీడింపబడుతున్నవి, అనినాము మేము సిద్దంగా ఉన్నాము ఒకవేళ త్రండిగారు ఆజ్ఞని ఇస్తే. అప్పుడు క్షర పురుషుడు పూర్ణ బ్రహ్మ మహాన్ కవిర్ (సమర్థ కబీర్ ప్రభు) దగ్గరికి వెళ్తాడు మరియు జరిగింది చెబుతాడు. అప్పుడు కవిరగ్ని (కబీర్ పరమేశ్వర్) అంటారు నా ఎదుట స్వీకృతి ఇచ్చువాళ్లకి ఆజ్ఞని ఇస్తాను. క్షర పురుష్ మరియు పరమ అక్షర పురుష్ (కవిరమితౌజా) ఇద్దరును హంస ఆత్మలమైన మన దగ్గరికి వచ్చిరి. సత్ కవిర్దేవ్ అన్నారు ఏ హంస ఆత్మ బ్రహ్మతో పాటు వెళ్లాలి అనుకుంటుందో చేయ్యి పైకి లేపి తన స్వీకృతిని ఇవ్వోచ్చు అని. తమ తండ్రి ఎదుట ఎవరికి ధైర్యం చాలలేదు. ఎవరు కూడా స్వీకృతిని ఇవ్వలేదు. చాలా సమయం వరకు నిశబ్దం ఆవహించింది. అటు తరువాత ఒక హంస ఆత్మ సాహసం చేసింది మరియు అంది తండ్రి నేను వెళ్లాలి అనుకుంటున్నాను అని. ఇక ఆ ఆత్మను చూసి (ఎవైతే నేడు **21**బ్రహాండాలలో చిక్కి ఉన్నాయి) హంసాత్మలన్నియు స్వీకృతిని ఇచ్చినవి. పరమేశ్వర్ కబీరజీ జ్యోతినిరంజన్‌తో అనినారు నీవు నీ స్థానానికి వెళ్లిపో. ఎవరైతే నీతో పాటు రావడానికి స్వీకృతిని ఇచ్చినాయో నేను ఆ సర్వ హంస ఆత్మలని నీ దగ్గరికి పంపిస్తాను. జ్యోతినిరంజన్ తన **21** బ్రహ్మాండాలలోకి వెళ్లిపోతాడు. ఆ సమయం వరకు ఈ **21** బ్రహ్మాండాలు సత్‌లోకంలోనే ఉండినవి.

అటు తరువాత పూర్ణబ్రహ్మ సర్వ ప్రథమంగా స్వీకృతినిచ్చు హంసకి అమ్మాయి రూపం ఇచ్చిరి కానీ స్త్రీ ఇంద్రి (యోని) రచించలేదు మరియు అన్ని ఆత్మలని (ఏవైతే సమ్మతినిచ్చాయో) ఆ అమ్మాయి శరీరంలో ప్రవేశింపజేసిరి. ఆమె పేరు అష్టా (ఆది మాయ/ ప్రకృతి దేవి/ దుర్గా) అయింది. సత్యపురుష్ ఆమెతో అంటారు కుమారి! నేను నీకు శబ్ద శక్తిని ప్రసాదించాను. ఎన్ని జీవులని బ్రహ్మ ఉత్పత్తి చేయమంటే అన్ని నీవు ఉత్పత్తి చేయ్. పూర్ణ బ్రహ్మ కవిర్దేవ్ (కబీర్ సాహెబ్) తన పుత్రుడు సహజదాస్ ద్వారా ప్రకృతిని క్షర పురుషుడి వద్దకి పంపిచిరి. సహజదాస్‌జీ జ్యోతినిరంజన్‌తో అంటారు తండ్రిగారు ఈ సోదరి శరీరంలోకి ఆ అన్ని ఆత్మలని (ఎవైతే సమ్మతిని ఇచ్చినాయో) ప్రవేశింపచేసినారు మరియు ఈమెకి వచన శక్తిని ప్రసాదించినారు, మీరు ఎన్ని జీవులని కోరుకుంటే ప్రకృతి తన శబ్దంతో ఉత్పత్తి చేయగలదు. ఇది చెప్పి సహజదాస్ తిరిగి తన ద్వీపానికి వచ్చేస్తాడు.

యువ అగుట వలన అమ్మాయి రంగు రూపు నిగనిగలాడుతుండింది. బ్రహ్మ లోపల విషయ-వాసనలు ఉత్పన్నం అయినాయి మరియు ప్రకృతి దేవితో అమర్యాదగా ప్రవర్తించడం

ప్రారంభిస్తాడు. అప్పుడు దుర్గ అంటుంది జ్యోతినిరంజన్ నా వద్ద తండ్రిగారి ద్వారా ప్రసాదిత శబ్ద శక్తి ఉంది. మీరు ఎన్ని జీవులు అంటే అన్నింటిని నేను వచనంతో ఉత్పత్తి చేయగలను. మీరు మైథున పరంపరని ప్రారంభించకండి. మీరు కూడ ఆ తండ్రి యొక్క శబ్దంతో గుడ్డునుండి ఉత్పన్నం అయినారు మరియు నేను కూడ ఆ పరమపితా యొక్క వచనంతో పిదప ఉత్పన్నం అయితిని. అనగా మీరు నా పెద్ద అన్నయ్య అవుతారు, అన్నా-చెల్లెలి ఈ కలయిక మహాపాపంకు కారణం అవుతుంది. కానీ జ్యోతినిరంజన్ ప్రకృతిదేవి యొక్క ఒక ప్రార్థన కూడ వినలేదు మరియు తన శబ్ద శక్తి ద్వారా గోళ్లతో స్త్రీ ఇంద్రి (యోని) ని ప్రకృతికి తగిలిస్తాడు మరియు అత్యాచారం చేయడానికి చూస్తాడు. ఆ సమయంలోనే దుర్గా తన పరువుని రక్షించుకోవడానికి వేరే మార్గం లేక సూక్ష్మ రూపం ధరించి జ్యోతినిరంజన్ యొక్క తెరిచిన ముఖం ద్వారా కడుపులోకి ప్రవేశించి పూర్ణబ్రహ్మ కవిర్‌దేవ్‌తో తన రక్షణకోసం యాచిస్తుంది. ఆ సమయంలోనే కవిర్దేవ్ (కవిర్ దేవ్) తన పుత్రుడు యోగ సంతాయన్ అనగా యోగజీత్ యొక్క రూపాన్ని ధరించి అక్కడ ప్రకటితులైరి. కన్యని బ్రహ్మ ఉదరం నుండి బయటకు తీసిరి మరియు అనిరి జ్యోతినిరంజన్! నేటి నుండి నీ పేరు 'కాల్' అవుతుంది. నీ జన్మ-మృత్యువు అవుతుంటాయి. ఇందువలనే నీ నామం క్షర పురుషుడౌతుంది మరియు ఒక లక్ష మానవ శరీర ధారి ప్రాణులని ప్రతిదినం తినాలి మరియు లక్ష పావు ఉత్పత్తి చేస్తూ ఉండాలి. మీ ఇద్దరిని 21 బ్రహ్మాండాల సహితంగా బహిష్కరిస్తున్నాను. ఇలా అనగానే ఇరవైఒక్క బ్రహ్మాండాలు విమానంలాగా కదిలిపోయాయి. సహజదాస్ ద్వీపానికి దగ్గరగా వెళ్తు సతలోకంనుండి పదహారు సంఖ కోస్ (ఒక కోస్ అంటే సుమారు 3 కి.మీ.) ల దూరంలో వచ్చి ఆగిపోయాయి.

విశేష్ వివరణ- ఇప్పటి వరకి ముగ్గురు శక్తుల వివరణ వచ్చింది.

1. పూర్ణ బ్రహ్మ. వీరికి గల మిగతా నామములు సతపురుషుడు, అకాల పురుషుడు, శబ్దస్వరూపి రాముడు, పరమ అక్షర బ్రహ్మ/పురుషుడు. ఈ పూర్ణబ్రహ్మ అసంఖ్య/ అనంత బ్రహ్మాండాలకి ప్రభువు మరియు వాస్తవంలో నాశనం లేనివారు అనగా అవినాశి.

2. పరబ్రహ్మ. వీరిని అక్షర పురుషుడు అని కూడ అంటారు. వాస్తవంగా వీరు అవినాశి కాదు అనగా నాశనం కలవారు. ఈయన ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాలకి స్వామి.

3. బ్రహ్మ. వీరికి జ్యోతినిరంజన్, కాల్, కైల్, క్షర పురుషుడు మరియు ధర్మరాయ్ వంటి పేర్లు కలవు. ఈయన 21 బ్రహ్మాండాలకి స్వామి. మందుగా ఈ బ్రహ్మ యొక్క ఒక బ్రహ్మాండం యొక్క సృష్టి ఎలా ఉంటుందో తెలుసుకుందాం. మనకి మరో మూడు పేర్లు పరిచయం అవుతాయి - బ్రహ్మ, విష్ణు మరియు శివుడు.

<u>బ్రహ్మ మరియు బ్రహ్మ మధ్య భేదం:-</u> ఒక బ్రహ్మాండంలోని అన్నింటికంటే పైన గల స్థానంలో బ్రహ్మ (క్షర పురుషుడు) స్వయంగా మూడు రహస్య స్థానాలని రచించి బ్రహ్మ, విష్ణు మరియు శివ రూపంలో ఉంటాడు మరియు తన భార్య ప్రకృతి (దుర్గా) యొక్క సహయోగంతో ముగ్గురు పుత్రులని ఉత్పత్తి చేస్తాడు. వారి పేర్లు కూడ బ్రహ్మ, విష్ణు మరియు శివ అనే పెడతాడు. బ్రహ్మ యొక్క కుమారుడైన బ్రహ్మ (చతుర్ముఖి) ఒక బ్రహ్మాండంలోని కేవలం మూడు లోకాలలోని (పృథ్వీలోకం, స్వర్గలోకం మరియు పాతాలలోకం) ఒక్క రజోగుణ విభాగం యొక్క మంత్రి (స్వామి). ఈయన్ని త్రిలోకియ బ్రహ్మ అని అంటారు మరియు బ్రహ్మ ఎవరైతే బ్రహ్మలోకంలో బ్రహ్మ రూపంలో ఉంటారో ఆయన్ని మహాబ్రహ్మ మరియు బ్రహ్మలోకియ బ్రహ్మ అని అంటారు. ఈ బ్రహ్మ (కాల్) ని సదాశివ్, మహాశివ్, మహావిష్ణు అని కూడ అంటారు.

శ్రీ విష్ణు పురాణంలో ప్రమాణము :- చతుర్థ అంశ అధ్యాయం 1 పేజి 230-231లో శ్రీ

ఒక బ్రహ్మాండం యొక్క లఘు చిత్రం

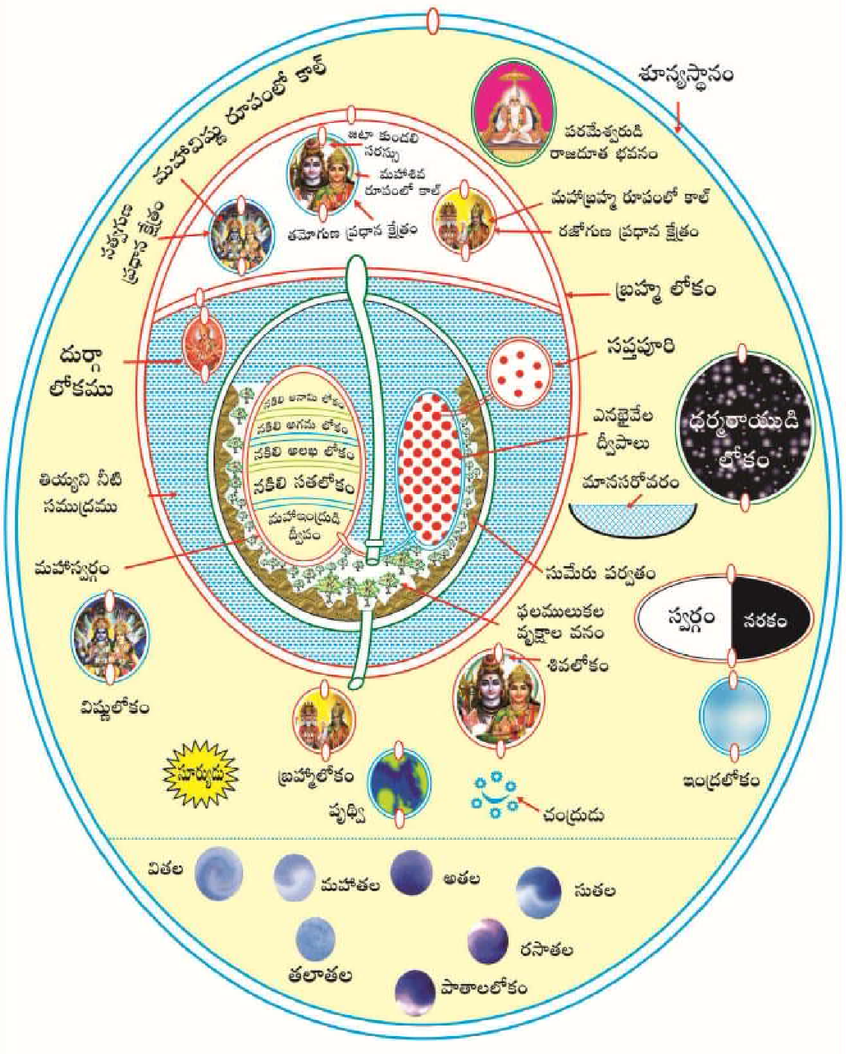

బ్రహ్మగారు అనినారు:- ఏ అజన్మ, సర్వమయ విధాతా పరమేశ్వరుడి యొక్క ఆది, మధ్యమం, అంతం, స్వరూపం, స్వభావం, మరియు సారం మేము తెలుసుకొనలేము. (శ్లోకం 83)

ఏవరైతే నా రూపాన్ని ధరించి సంసారంని రచిస్తాడు, స్థితి సమయంలో ఏ పురుష్ రూపం ఉందో మరియు ఏవరైతే రుద్ర రూపంలో విశ్వంను గ్రహించి వేస్తాడు, అనంత రూపంతో సంపూర్ణ జగత్తుని ధారణ (పాలన) చేస్తాడు. (శ్లోకం 86).

"శ్రీ బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివుల జననం"

21 బ్రహ్మండాలు సత్‌లోకంనుండి దూరం అయినాకా, కాల్ ప్రకృతితో అంటాడు ఇక నన్ను ఎవరు ఎమి చేయగలరు? నాకు ఇష్టం వచ్చినట్టు ప్రవర్తిస్తాను. ప్రకృతి మరల ప్రార్థిస్తుంది కొంచం సిగ్గు పడండి అని. మొదట మీరు నాకు అన్నయ్య అవుతారు, ఎందుకంటే ఆ పూర్ణ పరమాత్మ (కవిర్దేవ్) వచన శక్తితో మీది (బ్రహ్మ) ఉత్పత్తి గుడ్డు నుండి జరిగింది మరియు తరువాత నా ఉత్పత్తి ఆ పరమేశ్వరుడి వచనంతోనే అయింది. రెండవది నేను మీ కడుపు నుండి బయటకు వచ్చితిని, అనగా నేను మీకు కుతూరుని అయ్యాను మరియు మీరు నాకు తండ్రి అయ్యారు. ఈ పవిత్ర సంబంధాలని తెంచడం అనేది మహాపాపం అవుతుంది. నా వద్ద తండ్రి ద్వారా ప్రసాదిత శబ్ద శక్తి ఉంది. ఎన్ని ప్రాణులు మీరు అంటారో అన్నింటని ఉత్పత్తి చేస్తాను. జ్యోతినిరంజన్ దుర్గాదేవి యొక్క ఒక్క మాటని కూడ వినలేదు మరియు అనినాడు నాకు ఏ శిక్ష పడాలో పడింది, నన్ను సత్‌లోకం నుండి బహిష్కరించారు. ఇక మనస్సుకి నచ్చినట్లు చేస్తాను. ఇది చెప్పి కాల్ పురుష్ (క్షర పురుష్) ప్రకృతితో పాటు బలవంతంగా వివాహం చేసుకుంటాడు మరియు ముగ్గురు కుమారుల (రజోగుణ యుక్త-బ్రహ్మగారు, సతగుణ యుక్త- విష్ణువుగారు మరియు తమోగుణ యుక్త- శివ శంకరగారు) ఉత్పత్తి చేసినాడు. యుక్త వయస్సు వచ్చేంతవరకు ముగ్గురిని దుర్గాదేవి ద్వారా అచేతనంగా ఉంచుతాడు, తరువాత యువకులు అయినాకా శ్రీ బ్రహ్మగారిని కమలం పువ్వుపై, శ్రీ విష్ణువుని ఆదిశేషుడిపై మరియు శ్రీ శివుడిని కైలాస పర్వతంపై సచేతనంగా చేసి, ఒకరినొకరు కలిసేలా చేస్తాడు. అటు తరువాత ప్రకృతి ద్వారా ఈ ముగ్గురి వివాహములు చేయిస్తాడు మరియు ఒక బ్రహ్మండంలోని మూడు లోకాలలోని (స్వర్గలోకం, పృథ్విలోకం మరియు పాతాళలోకం) ఒక్కొక్క విభాగం యొక్క మంత్రిగా (ప్రభు) నియమిస్తాడు. ఎలాఅంటే, శ్రీ బ్రహ్మగారికి రజోగుణ విభాగం, శ్రీ విష్ణుగారిని సతగుణ విభాగం మరియు శ్రీ శివశంకరగారికి తమోగుణ విభాగం మరియు స్వయం రహస్య (మహాబ్రహ్మ -మహావిష్ణు -మహాశివ) రూపంలో ముఖ్యమంత్రి పదవిని నిర్వర్తిస్తాడు. ఒక బ్రహ్మండంలో ఒక బ్రహ్మలోకాన్ని రచించిరి. అందులోనే మూడు రహస్య స్థానంలు ఏర్పర్చిరి. ఒకటి రజోగుణ ప్రధాన స్థానం ఉంది అక్కడ ఈ బ్రహ్మ (కాల్) స్వయంగా మహాబ్రహ్మ (ముఖ్యమంత్రి) రూపంలో ఉంటాడు మరియు తన భార్య దుర్గని మహాసావిత్రి రూపంలో ఉంచుతాడు. ఈ ఇద్దరి సంయోగంతో ఏ పుత్రుడైతే ఈ స్థానంపై ఉత్పత్తి అవుతాడో అతడు స్వత: రజోగుణి అవుతాడు. రెండవ స్థానం సతగుణ ప్రధానమైనది. అక్కడ ఈ క్షర పురుషుడు స్వయం మహావిష్ణు రూపంను ధరించి ఉంటాడు మరియు తన భార్య దుర్గను మహాలక్ష్మి రూపంలో ఉంచి ఏ పుత్రుడినైతే ఉత్పన్నం చేస్తాడో అతడి పేరు విష్ణు పెడతాడు, ఆ బాలుడు సతగుణ యుక్తుడుగా ఉంటాడు. మూడవది ఈ కాల్ అక్కడనే ఒక తమోగుణ ప్రధాన క్షేత్రంను తయారుచేసినాడు. అందులో స్వయంగా సదాశివ రూపాన్ని ధరించి. తన భార్య దుర్గాదేవిని మహాపార్వతి రూపంలో ఉంచుతాడు. వీరిద్దరి భార్య-భర్తల వ్యవహారంతో కలిగే పుత్రుడికి శివ అని పేరు పెడతారు మరియు అతడిని తమోగుణ యుక్తుడిగా చేసేస్తారు. (ప్రమాణం కోసం చూడండి పవిత్ర శ్రీ శివ మహాపురాణం, విద్యవేశ్వర్ సంహిత పేజి

24-26 పై బ్రహ్మ, విష్ణు, రుద్ర మరియు మహేశ్వర్ కంటే అన్య సదాశివుడు ఉన్నారు మరియు రుద్ర సంహిత అధ్యాయ 6 మరియు 7,9 పేజి నం. 100నుండి, 105 మరయు 110 పై అనువాద కర్త శ్రీ హనుమాన్ ప్రసాద్ పోద్దార్, గీతాప్రెస్ గోరఖపూర్ నుండి ప్రచురిత మరియు పవిత్ర శ్రీమద్ దేవిమహాపురాణం మూడవ స్కందం పేజి నం. 114 నుండి 123 వరకు,గీతాప్రెస్ గోరఖపూర్ నుండి ప్రచురిత, అనువాద కర్త శ్రీ హనుమాన్ ప్రసాద్ పోద్దార్ చిమన్ లాల్ గోస్వామి). తరువాత వీరినే మోసంలో ఉంచి తన ఆహారం కోసం జీవుల ఉత్పత్తి శ్రీ బ్రహ్మగారి ద్వారా మరియు స్థితి (ఒకరి యెడల ఒకరికి మోహ మమతలో ఉంచి కాల్ వలలో ఉంచడం) శ్రీ విష్ణుగారి ద్వారా మరియు సంహారం (ఎందుకంటే కాల్ పురుషుడికి శాపం వలన ఒక లక్ష మానవ శరీర ధారి ప్రాణుల సూక్ష్మ శరీరాలనుండి మురికిని తీసుకుని తినాల్సి ఉంటుంది. దానికోసం 21 బ్రహ్మాండంలో ఒక తప్తశిలా ఉంది అది స్వత: వేడిగా ఉంటుంది, దానిపై సూక్ష్మ శరీరాన్ని వేడి చేసి మురికిని పిండుకుని తింటాడు. జీవులు చనిపోవు కానీ కష్టం సహించరాని విధంగా ఉంటుంది.తరువాత ప్రాణులకి కర్మ ఆధారంపై మిగతా శరీరాలని ప్రసాదిస్తాడు) శ్రీ శివుడు ద్వారా చేయిస్తాడు. ఏలాఅంటే ఒక భవనంలో మూడు గదులు కలవు అనుకుందాం. ఒక గదిలో అశ్లీల చిత్రములు కలవు. ఆ గదిలోకి వెళ్లగానే మనసులో అలాంటి మలిన ఆలోచనలు ఉత్పన్నం అవుతాయి.రెండవ గదిలో సాధు-సంత్‌ల, భక్తుల చిత్రములు తగిలించి ఉంటే మనసులోను మంచి విచారంలు, ప్రభు చింతన ఉంటుంది. మూడవ గదిలో దేశ భక్తుల మరియు అమరుల చిత్రములు ఉంటే మనసులో అలాంటి ఉద్వేదిత విచారములు ఉత్పన్నం అవుతాయి. సరిగ్గా ఈ విధంగానే బ్రహ్మ (కాల్) తన అవసరత-ఆవశ్యకతతో పైన తెల్పిన మూడు గుణ ప్రధాన స్థానముల రచనా చేసియున్నారు.

"మూడు గుణాలు ఏమిటి? ప్రమాణ సహితంగా"

"మూడు గుణాలలో రజగుణం బ్రహ్మజీ, సతగుణం విష్ణుజీ, తమగుణం శివుడు.
ముగ్గురును బ్రహ్మ (కాల్) మరియు ప్రకృతి (దుర్గా) ద్వారా ఉత్పన్నులైరి మరియు ముగ్గురును
నాశనం కలవారు". అనగా త్రిమూర్తులకీ కూడ జననం-మరణం కలదు.

ప్రమాణం:- గీతా ప్రెస్ గోరఖ్‌పూర్ నుండి ప్రచురిత శ్రీ శివమహాపురాణం ,సంపాదకులు శ్రీ హనుమాన్ ప్రసాద్ పోద్దార్ పేజి సం.24 నుండి 26, విధ్యవేశ్వర్ సంహిత మరియు పేజి 110 అధ్యాయం 9, రుద్ర సంహిత" ఈ విధంగా బ్రహ్మ-విష్ణు మరియు శివ ముగ్గురు దేవతలలో గుణంలు కలవు, కానీ శివ (బ్రహ్మ-కాల్) ని గుణాతీతుడు అని అనినారు.

రెండవ ప్రమాణం:- గీతా ప్రెస్ గోరఖ్‌పూర్ నుండి ప్రచురిత శ్రీమద్ దేవిభాగవత్ పురాణం , శ్రీ హనుమాన్ ప్రసాద్ పోద్దార్ చిమన్ లాల్ గోస్వామి, మూడవ స్కందం, అధ్యాయం5 పేజి 123:- భగవాన్ విష్ణు దుర్గాదేవిని స్తుతిస్తారు ఇలా:- నేను (విష్ణు) , బ్రహ్మ మరియు శంకర్ మీ కృపతోనే విధ్యామానులై ఉంటిమి. మా ఆవిర్భావం (జన్మ) మరియు తిరోభావం (మృత్యువు) అవుతుంది. మేము నిత్యులము (అవినాశి) కాము. నీవే నిత్యం, జగత్‌జననివి, ప్రకృతి మరియు సనాతన దేవివి.

భగవాన్ శంకర్ అంటారు:-భగవాన్ బ్రహ్మ మరియు భగవాన్ విష్ణు మీ నుండి ఉత్పన్నం అయినపుడు వాళ్ల పిదప ఉత్పన్నమగు నేను తమోగుణ లీల చేయు శంకరుడను నీ సంతానం కానా? అనగా నన్ను కూడ ఉత్పన్నం చేయువారు మీరే. ఈ సంసారం యొక్క సృష్టి-స్థితి-సంహారంలో నీ గుణములు ఎల్లవేళ ఉంటాయి. ఈ మూడు గుణాలతో జన్మించిన మేము, బ్రహ్మ-విష్ణు-శంకరుడు నియమానుసారంగా కార్యముచేయట యందు తత్పరులై ఉంటాము.

పై వివరణ కేవలం హిందిలోకి అనువదించబడిన శ్రీదేవి మహాపురణంలోనిది, అందులో కొన్ని విషయాలు దాచడం జరిగింది. ఇందువలన ఈ ప్రమాణమే చూడండి శ్రీ మద్దేవిభాగవత్ మహాపురాణం సభాషటికం సమహాత్యం, ఖేమరాజ్ శ్రీ కృష్ణదాస్ ప్రకాశన్ ముంబయి, ఇందులో సంస్కృత సహితంగా హిందిలో అనువాదం చేయబడింది. మూడవ స్కందం అ. 4. పేజి 10, శ్లోకం 42 :-

బ్రహ్మా-అహమ్ ఈశ్వర: పిలతే ప్రభావాత్సర్వే వయం జని యూతా న యదా తు నిత్యా:, కే అన్యే సురా: శతమఖ్ ప్రమూఖా: చ నిత్యా నిత్యా త్వమేవ జనని ప్రకృతి: పురాణా ।

అనువాదం:- హే మాతా! బ్రహ్మా, నేను మరియు శివ నీ ప్రభావంచే జన్మితులము, నిత్యులముకాము అనగా మేము వినాశులము(నాశనం కలవారము), ఇక మిగతా ఇంద్రాది దేవతలు ఎటుల నిత్యులు అవగలరు. నీవే అవినాశివి, ప్రకృతి మరియు సనాతన దేవివి. (42)

పేజి 11-12, అధ్యాయం 5, శ్లోకం 8 :-

యది దయార్ద్రమనా న సదాంబికే కథమహం విహిత: చ తమోగుణ: కమలజశ్చ రజోగుణసంభవ: సూవిహిత: కిమూ సత్యగుణో హరి:।

అనువాదం:- భగవాన్ శంకర్ ఇలా అంటారు:- హే మాతా! మాపై నీవు దయాయుక్తురాలువైతే నన్ను తమోగుణుడిగా ఎందుకు చేశావు? కమలం నుండి ఉత్పన్నమైన బ్రహ్మాని రజోగుణుడిగా ఎందుకు చేశావు?మరియు విష్ణువుని సతగుణుడిగా ఎందుకు చేశావు? అనగా జీవుల జన్మ-మృత్యువు రూపి చెడు కార్యములయందు మముల్ని ఎందుకు నియమించావు?

శ్లోకం 12 :-

రమయసే స్వపతిం పురుషం సదా తవ గతిం న హి విహ్ విద్మ శివే (12)

అనువాదం:- తన పతి అనగా కాల్ భగవానుడితో ఎల్లప్పుడూ భోగ విలాసం చేస్తూంటావు. మీ గతి ఎవరికి తెలియదు.

ఫలితం:- పై వచనంల నుండి ప్రమాణికరించబడింది ఏమిటంటే రజోగుణం-బ్రహ్మా, సతగుణం-విష్ణు మరియు తమోగుణం-శివుడు అని. ఈ ముగ్గురు నాశనం కలవారు. దుర్గా యొక్క భర్త బ్రహ్మా (కాల్).ఇతడు ఆమెతో భోగ విలాసం చేస్తాడు.

"బ్రహ్మా(కాల్)అవ్యక్తంగా ఉండు ప్రతిజ్ఞ"

(సూక్ష్మవేదం నుండి శేష సృష్టి రచనా........)

ముగ్గురు కుమారుల జననం తరువాత బ్రహ్మా తన పత్నియగు దూర్గా (పకృతి) తో అంటాడు నేను ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నాను. నేను భవిష్యత్తులో ఎవరికి తన వాస్తవిక రూపంలో దర్శనం ఇవ్వను. అందువలన నేను అవ్యక్తుడిగా అనగా వ్యక్తంకానివాడుగా భావింపబడుతాను. నీవు నా భేదాన్ని ఎవరికి ఇవ్వద్దు. నేను రహస్యంగా ఉంటాను. దుర్గాదేవి అడుగుతుంది మీరు మీ యొక్క పుత్రులకి కూడ దర్శనం ఇవ్వరా? బ్రహ్మా అంటాడు నేను నా పుత్రులకి మరియు అన్యులకి ఏలాంటి సాధన వలన దర్శనం ఇవ్వను, ఇది నా శాశ్వత నియమం. దుర్గా అంటుంది ఇదైతే అంత ఉత్తమ నియమం కాదు మీరు మీ సంతానం నుండి కూడ దాగి ఉంటారా? అప్పుడు కాల్ అంటాడు దుర్గా ఇది నా వివశతా (విధి=బలహీనత). నాకు ఒక లక్ష మానవ శరీర ధారి ప్రాణులను తిను శాపం ఉంది. ఒకవేళ నా కుమారులకి (బ్రహ్మా, విష్ణు, మహేష్) ఈ విషయం తెలిస్తే ఉత్పత్తి, స్థితి మరియు సంహారం అను కార్యములు చేయరు. ఇందువలన ఈ నా అనుత్తమ నియమం ఎల్లప్పటికి ఉంటుంది. ఎప్పుడైతే వీళ్లు కొంత పెద్ద అవుతారో వీరిని అచేతులుగా చేయ్. నా విషయంలో ఏమియు

చెప్పవద్దు, లేదంటే నేను నీకు కూడ దండన విధిస్తాను, దుర్గా ఈ భయంతో వాస్తవికతని చెప్పదు. ఇందువలననే గీతా అధ్యాయ 7 శ్లోకం 24లో చెప్పబడినది ఈ బుద్ధిహీన జన సముదాయం నా అనుత్తమ నియమంతో అపరిచితులై ఉన్నారు,ఏమనంటే నేను ఎప్పటికిని ఎవరి ఎదుట ప్రకటితము కాను. నా యోగమాయ ద్వారా దాగి ఉంటాను. ఇందువలనే నన్ను అవ్యక్తుడుకానీ మనుష్య రూపంలో వచ్చిన అనగా కృష్ణుడిగా భావిస్తారు.

(అబుద్ధయ:) బుద్ధిహీన (మమ్) నా యొక్క (అనుత్తమమ్) అనుత్తమ(ఉత్తమం కానిది) అనగా వ్యర్థమైన (అవ్యయమ్) అవినాశి (పరమ్ భావమ్) విశేష భావంను (అజానన్త:) తెలియనివారై (మామ్ అవ్యక్తమ్) అవ్యక్తం కానీ నన్ను (వ్యక్తిమ్) మనుష్య రూపంలో (ఆపన్నమ) వచ్చినట్లు (మన్యన్తే) భావిస్తారు అనగా నేను కృష్ణుడను కాను. (గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 24).

గీతా అ. 11 శ్లోకం 47 మరియు 48లో చెప్పబడినది ఇది నా వాస్తవిక కాల్ రూపము. దీని దర్శనం అనగా బ్రహ్మ ప్రాప్తి వేదాలలో వర్ణిత విధానాల వలన, జపంతో, తపంతో మరియు ఎటువంటి కార్యములతో కాజాలదు.

ముగ్గురు పిల్లలు యువకులు అవగానే మాతా భవాని (ప్రకృతి, అష్టంగి) అంటుంది మీరు సాగర మథనం చేయండి. మొదటిసారి సాగర మథనం చేస్తే (జ్యోతినిరంజన్ తన శ్వాస ద్వారా నాలుగు వేదాలని ఉత్పన్న చేసిరి.వాటిని రహస్య వాణి ద్వారా ఆజ్ఞాపించిరి సాగరంలో నివసించమని) నాలుగు వేదాలు బయటకు వస్తాయి.వాటిని బ్రహ్మ తీసుకుంటాడు. వస్తువులని తీసుకుని ముగ్గురు బాలురు తల్లి వద్దకి వస్తారు మాతా అంటుంది నాలుగు వేదాలని బ్రహ్మ తీసుకుని చదవాలి అని.

గమనిక:- **వాస్తవంలో పూర్ణబ్రహ్మ (కబీర్ పరమేశ్వర్) బ్రహ్మ కి ఐదు వేదాలని ప్రసాదిస్తాడు. కానీ బ్రహ్మ నాలుగు వేదాలని మాత్రమే ప్రకటిస్తాడు. ఐదవ వేదాన్ని దాచిపెడుతాడు. ఆ వేదాన్ని పూర్ణ పరమాత్మా స్వయంగా ప్రకటితులై కవిర్గిర్భి: అనగా కబీర్వాణి ద్వారా లోకోక్తులు మరియు దోహాల మాధ్యమంతో తెలియజేశారు.**

రెండవసారి సాగర మథనం చేస్తే ముగ్గురు కన్యలు వస్తారు. ముగ్గురుని ముగ్గురికి పంచుతుంది. ప్రకృతి (దుర్గా) తన యొక్క అన్య మూడు రూపాలని (సావిత్రి, లక్ష్మి మరియు పార్వతి) ధరిస్తుంది మరియు సముద్రంలో దాచి పెడుతుంది. సాగర మథన సమయంలో బయటకు వస్తాయి. ఆ ప్రకృతే మూడు రూపాలై మరియు భగవాన్ బ్రహ్మ కి సావిత్రి, భగవాన్ విష్ణువుకి లక్ష్మి మరియు భగవాన్ శంకర్‌కి పార్వతిని భార్యలుగా ఇచ్చేస్తుంది. ముగ్గురు భార్య భర్తలు భోగవిలాసం చేసిరి, సురలు-అసురులు పుడుతారు.

(మూడవ సారి సాగర మథనం చేస్తే పదునాలుగు రత్నాలని బ్రహ్మకి, అమృతాన్ని విష్ణువుకి మరియు దేవతలకి, మద్యం (కల్లు) అసూరులకి మరియు విషాన్ని శివుడు కంఠంలో నిలుపుకుంటాడు.ఇదంతా చాలా కాలం తరువాతి విషయం.)

ఎపుడైతే బ్రహ్మ వేదాలని చదవుతున్నాడో అప్పుడు అతడికి తెలిసింది ఈ సర్వ బ్రహ్మాండాలని రచనా చేయు సముదాయం యొక్క యజమాని పురుషుడు వేరే ఉన్నారని. అప్పుడు ఇదే విషయాన్ని విష్ణువుకి మరియు శంకరుడి చెబుతాడు ఎమనంటే వేదాలలో వర్ణన ఉంది ఈ సృష్టిని సృష్టించిన మరొక ప్రభు ఉన్నారు కానీ వేదాలు కూడా ఆ అంతరాన్ని తెల్పలేక పోతున్నాయి, దానికోసం సంకేతం ఉంది,ఏమనంటే ఎవరైన తత్వదర్శి సంత్‌ని అడగండి అని. బ్రహ్మ తల్లి వద్దకు వస్తాడు మరియు వృత్తాంత అంతయు చెబుతు మాతా నీవు అంటు ఉండేదానివి నాకు మించి వేరెవ్వరు లేరని.నేనే కర్తనని.నేనే సర్వ శక్తిమంతురాలినని. కానీ బ్రహ్మ అంటాడు వేదాలు ఈశ్వరుడిచే రచింపబడినవి,

ఇవి అసత్యం కాజాలవు. దుర్గా అంటుంది నీ తండ్రి నీకు దర్శనం ఇవ్వడు, ఆయన ప్రతిజ్ఞ చేసి ఉన్నారు. అప్పుడు బ్రహ్మ అంటాడు మాత నీ మాటలపై ఇక అవిశ్వాసం అయింది. నేను ఆ పురుషుడి (ప్రభు) ని తెలుసుకునే తీరుతును. దుర్గా అంటుంది ఒకవేళ ఆయన నీకు దర్శనం ఇవ్వకుంటే ఏమి చేస్తావు? బ్రహ్మ అంటాడు నేను మీకు నా ముఖాన్ని చూపించను. రెండవ వైపు జ్యోతినిరంజన్ ప్రతిజ్ఞ చేసినాడు తను అవ్యక్తుడిగానే ఉంటాను మరియు ఎవరికి దర్శనం ఇవ్వను అని అనగా 21 బ్రహ్మాండాలలో ఎప్పటికిని తన వాస్తవిక కాల్ రూపంలో ఆకారంలోకి రాను అని.

గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 24

అవ్యక్తమ్, వ్యక్తిమ్, ఆపన్నమ్, మన్యన్తే, మామ్, అబుద్ధయః।
పరమ్, భావమ్, అజానన్తః, మమ, అవ్యయమ్, అనుత్తమమ్ ॥24॥

అనువాదం:- (అబుద్ధయః) బుద్ధిహీనులైన జనులు (మమ) నా (అనుత్తమమ్) అ శ్రేష్టమైన (అవ్యయమ్) శాశ్వత (పరమ్) పరమ (భావమ్) భావాన్ని (అజానన్తః) తెలియనివారై (అవ్యక్తమ్) అదృష్యమానమైన (మామ్) కాల్ అయిన నన్ను (వ్యక్తమ్) ఆకారంలో కృష్ణ అవతారం (ఆపన్నమ్) ప్రాప్తించబడిన వాడిగా (మాన్యన్తే) భావిస్తారు.

గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 25

న, అహమ్, ప్రకాషః, సర్వస్య, యోగమాయసమావృతః ।
ముఢః, అయమ్, న, అభిజానాతి, లోకః, మామ్, అజమ్, అవ్యయమ్ ॥25॥

అనువాదం:- (అహమ్) నేను (యోగమాయాసమావృతః) యోగమాయద్వారా దాగబడిన (సర్వస్య) అందరి (ప్రకాషః) ప్రత్యక్షం (న) కాను అనగా అవ్యక్తంగా ఉంటాను ఇందువలన (అజమ్) జన్మ తీసుకొని (అవ్యయమ్) అవినాశి శాశ్వత భావాన్ని (అయమ్) ఈ (ముఢః) అజ్ఞాని (లోకః) జనసముదాయ సంసారం (మామ్) నన్ను (న) (అభిజానాతి) తెలుసుకోనలేదు అనగా నన్ను అవతార రూపంలో వచ్చినట్లు భావిస్తారు. ఎందుకంటే బ్రహ్మ తన శబ్ద శక్తితో వివిధ రూపాలని తయారు చేసుకుంటాడు, ఇతడు దుర్గా యొక్క భర్త ఇందువలననే ఈ మంత్రంలో అంటున్నాడు నేను శ్రీ కృష్ణ మొదలుగు వారిలా దుర్గా నుండి జన్మించను.

"తన తండ్రి(కాల్/భ్రహ్మ)ని పొందుటకు బ్రహ్మ చేయు ప్రయత్నం"

బ్రహ్మ తల్లిని ఆ విధంగా అడగగానే దుర్గా బ్రహ్మతో అంటుంది అలఖ్ నిరంజన్ మీ తండ్రి.కానీ ఆయన నీకు దర్శనం ఇవ్వడు. బ్రహ్మ అంటాడు నేను దర్శించాకే వస్తాను అని.ఒకవేళ తండ్రి దర్శనం కాకుంటే ఏమి చేస్తావు? అని తల్లి అడగగా బ్రహ్మ ప్రతిజ్ఞ చేస్తాడు నాకు తండ్రి దర్శనం కానట్లయితే నేను మీ సమక్షానికి రాను. ఇలా అంటు బ్రహ్మ వ్యాకులతతో ఉత్తరదిశ వైపు వెళ్లిపోతారు అక్కడ చీకటే చీకటి ఉంటుంది. అక్కడ బ్రహ్మ నాలుగు యుగాల వరకి ధ్యానం చేస్తాడు కానీ ఏమియు ప్రాప్తించదు. కాల్ ఆకాశవాణి చేస్తాడు దుర్గా సృష్టి రచన ఎందుకు చేయలేదని? భవాని అంటుంది మీ పెద్ద కొడుకు బ్రహ్మ మొండిపట్టు పట్టి మీ దర్శనార్థం వెళ్లాడు. బ్రహ్మ (కాల్) అంటాడు అతడిని వెనకకి పిలిపించుకో అని. నేను అతడికి దర్శనం ఇవ్వను. బ్రహ్మ లేకుండా జీవుల ఉత్పత్తి కార్యము అసంభవం. అప్పుడు దుర్గా (ప్రకృతి) తన శబ్ద శక్తితో గాయత్రి నామంగల బాలికని ఉత్పత్తి చేస్తుంది మరియు బ్రహ్మని వెనక్కి తెమ్మని చెబుతుంది. గాయత్రి బ్రహ్మ దగ్గరికి వెళ్తుంది కానీ బ్రహ్మ సమాధి స్థితిలో ఉంటారు. వారికి తన దగ్గరికి ఒకరు వచ్చారు అన్న సంగతి కూడ తెలియని స్థితిలో ఉంటారు. అప్పుడు ఆదికుమారి (ప్రకృతి) గాయత్రికి ధ్యానం ద్వారా అతడి చరణాలని స్పృశించమని చెబుతుంది. గాయత్రి అలానే చేస్తుంది. బ్రహ్మగారి ధ్యానం భంగం అయింది.

క్రోధంతో ఏ పాపి నా ధ్యానంను భంగం చేసింది. నేను నిన్ను శపిస్తాను అని అనిరి. గాయత్రి అనసాగింది ఇందులో నా దోషం ఏమియు లేదు ముందుగా నా మాట వినండి తరువాత శాపం ఇవ్వండి. నన్ను తల్లి మిముల్ని వెనక్కి తీసుకురమ్మన్ని చెప్పింది, ఎందుకంటే మీరు లేకుండా జీవుల ఉత్పత్తి కాజాలదు. బ్రహ్మా అంటాడు నేను ఏలా రాను? తండ్రి దర్శనం కాలేదు. ఇలా వెళ్తె నాకు అవమానం కదా. ఒకవేళ మీరు నా తల్లితో బ్రహ్మాగారికి వారి తండ్రి దర్శనం అయింది, నేను నా కళ్లతో చూశాను అని చెబితే నీ వెంట వస్తాను. అప్పుడు గాయత్రి అంటుంది మీరు నాతో సంభోగం (రతిక్రియ) చేస్తే నేను మీకు అబద్దపు సాక్షంను భరిస్తాను. బ్రహ్మాకి వేరే దారి కనపడలేదు. తల్లి ముందుకు వెళ్లడానికి సిగ్గు అనిపించింది, తరువాత గాయత్రితో రతిక్రియ (సంభోగం) చేస్తాడు.

అప్పుడు గాయత్రి అంటుంది మనం ఇంకో సాక్షిని ఎందుకు తయారు చేసుకోకూడదు? బ్రహ్మా అంటాడు చాలా మంచిది. అప్పుడు గాయత్రి శబ్ద శక్తితో ఒక బాలిక (పుహపవతి పేరు గల) ని పుట్టిస్తుంది మరియు తనతో ఇద్దరును అంటారు నీవు సాక్ష్యం ఇవ్వాలి, ఏమనంటే బ్రహ్మాగారికి తండ్రి దర్శనం అయింది అని. అప్పుడు పుహపవతి అంటుంది నేనెందుకు అబద్దపు సాక్ష్యం ఇవ్వాలి? అవును, ఒకవేళ బ్రహ్మానాతో రతి క్రియా చేస్తే సాక్ష్యం ఇవ్వగలను. గాయత్రి బ్రహ్మాకి నచ్చచెబుతుంది వేరే మార్గం లేదు అని. అప్పుడు బ్రహ్మా పుహపవతితో సంభోగిస్తాడు. ముగ్గురు కలిసి ఆదిమాయ (ప్రకృతి) దగ్గరికి వస్తారు. ఇద్దరు దేవతలు పై షరతులు ఎందుకు పెట్టారంటే ఒకవేళ బ్రహ్మా తల్లి ఎదుట వారి అబద్దపు సాక్ష్యంను చెబితే మాతా వాళ్లని శపిస్తుంది. ఇందువలనే అతడిని కూడ దోషిగా చేసుకున్నారు.

ఇక్కడ మహారాజ్ గరీబ్‌దాస్ జీ అంటారు– "దాస్ గరీబ్ యహ చుక్ ధూరో (ధూర్")

"మాతా(దుర్గా)ద్వారా బ్రహ్మాకి శాపం కలగడం"

దుర్గా బ్రహ్మాని తండ్రి దర్శనం అయిందా అని అడుగుతుంది. అవునని బ్రహ్మా అనగానే సాక్ష్యం చూపించమని అడుగుతుంది. బ్రహ్మా అంటాడు వీరిద్దరి సమక్షంలో సాక్షాత్కారం అయింది.దుర్గా ఆ ఇద్దరు అమ్మాయిలని మీ ఎదుటనే సాక్షాత్కారం అయిందా అని అడుగుతుంది. అప్పుడు వాళు ్ల అంటారు అవును మేము మా కళ్లతో చూశాము. భవానికి అనుమానం వస్తుంది. బ్రహ్మా (కాల్) ఏవరికి దర్శనం ఇవ్వను అని ప్రతిజ్ఞ చేసిరి.వీళ్లేమో దర్శనం అయింది అంటున్నారు. అప్పుడు అష్టంగి (ప్రకృతి) ధ్యానం చేసి కాల్‌ని ఏంటి ఇది నిజమా?అబద్దమా? అని అడుగుతుంది. జ్యోతి నిరంజన్ అంటాడు వీళ్లు ముగ్గురు అబద్దం చెబుతున్నారు. అప్పుడు మాతా అంటుంది నీవు అబద్దం చెబుతున్నావు. ఆకాశవాణి అయింది మీకు ఏమియు దర్శనం అవలేదు అని. ఈ మాట విని బ్రహ్మా తల్లితో అమ్మా! నేను శపథం చేసి తండ్రి వెదకడానికి వెళ్లితిని. కానీ నాకు తండ్రి దర్శనం అవలేదు.తిరిగి రావడానికి సిగ్గుగా అనిపించింది.అందువలనే మేము ఈ అబద్దము చెప్పాల్సి వచ్చింది. అప్పుడు తల్లి అంటుంది నేను మిముల్ని శపిస్తాను.

బ్రహ్మాకి శాపం:– నీ పూజ జగంలో జరుగదు. మునుముందు నీ వంశస్థులు ఉంటారు వాళ్లు మోసాలు చేస్తారు. అబద్దాలని తయారుచేసి జగత్తుని భ్రమింపజేస్తారు. పైకి కర్మలు చేస్తు కనిపిస్తారు కానీ లోపల వికారాలు ఉంటుయి. కథా పురాణాల్ని చదివి వినిపిస్తారు, స్వయంగా సద్‌గ్రంథాలలో ఉన్న వాస్తవికత తెలియకపోయిన , మాన వశంతో మరియు ధనం కోసం గురువులుగా మారి అనుసరించువారికి లోకవేదం (శాస్త్ర విరుద్ధ కల్పిత కథ) వినిపిస్తారు. దేవి–దేవతల పూజా చేస్తూ మరియు చేయిస్తూ, ఇతరులని నిందిస్తూ కష్టంపై కష్టంను భరిస్తారు. వీరిని అనుసరించు వారికి

పరమార్థంను చెప్పరు. దక్షిణ కోసం జగత్‌ని భ్రమింపజేస్తారు. తమని తాము గొప్పగా భావిస్తారు, ఇతరులని నీచులుగా చూస్తారు. ఎప్పుడైతే తల్లి ముఖం నుండి ఇది వినగానే బ్రహ్మ స్పృహని కోల్పోయి నేలపై పడిపోతాడు. చాలా సమయం పిదప స్పృహలోకి వస్తాడు.

గాయత్రికి శాపం:- నీవు మృతలోకంలో ఆవు అవుతావు. నీకు ఎన్నో ఎద్దులు పతులుగా ఉంటాయి.

పుహపవతికి శాపం:- నీ స్థానం మురకి గల, చెడు స్థలంలో ఉంటుంది. నీ పువ్వులని ఏవరు పూజకి ఉపయోగించరు. ఈ అబద్ధపు సాక్ష్యం వలన నీవు నరకంను అనుభవించాలి. నీ పేరు ' కేవదా కేతకి' అగును. (హరియాణాలో 'కూసోంధి' అంటారు.ఇది మురికి ఉన్న చోట ఉంటుంది.)

ఈ విధంగా ముగ్గురిని శపించి మాతా భవాని చాలా పశ్చాత్తాపం చెందింది. (ఈ విధంగా మొదట జీవుడు ఆలోచించక మనసు (కాల్ నిరంజన్) ప్రభావంతో తప్పు పని చేసేస్తాడు.కానీ ఆత్మ (సత్‌పురుష్ అంశం) ప్రభావంతో అతడికి జ్ఞానం అవుతుంది అప్పుడు పశ్చాత్తాపడుతాడు. ఎలాగైతే తల్లి తండ్రులు తమ పిల్లలని చిన్న తప్పుకి శిక్షిస్తారు (క్రోధవశమై). కానీ తరువాత చాల బాధపడుతారు. ఈప్రక్రియ మనసు (కాల్-నిరంజన్) ప్రభావంతో అన్ని జీవులలో పనిచేస్తుంటుంది). అవును, ఇక్కడ ఒక విశేషం ఉంది, ఏమనంటే నిరంజన్ (కాల్-బ్రహ్మ) కూడ తను న్యాయాన్ని చేసిఉన్నాడు- ఒకవేళ ఎదైన జీవి, ఎదైన బలహీన జీవిని సతాయిస్తే (బాదపెడితే) , దానికి బదులు చెల్లించాల్సి ఉ ంటుంది. ఎప్పుడైతే ఆది భవాణి (ప్రకృతి, అష్టంగి) బ్రహ్మ, గాయత్రి మరియు పుహపవతికి శాపంను ఇచ్చిందో అలఖ్ నిరంజన్ (బ్రహ్మ-కాల్) అంటాడు హే భవాని! ఇది నువు మంచిగా చేయలేదు. ఇక నేను (నిరంజన్) నిన్ను కూడ శపిస్తాను. ద్వాపర యుగంలో నీకు కూడ ఐదుగురు భర్తలు ఉ ంటారు. (ద్రోపది ఆదిమాయ యొక్క అవతారం) ఎప్పుడైతే ఈ ఆకాశవాణి వినిందో ఆదిమాయ అంటుంది హే జ్యోతినిరంజన్! నేను నీ వశమై ఉన్నాను నీ ఇష్టంవచ్చినట్టు చేసుకో.

"విష్ణువు తన తండ్రి(కాల్/బ్రహ్మ)ప్రాప్తి కోసం చేయు ప్రస్థానం మరియు మాతా యొక్క ఆశీర్వాదం పొందడం"

దీని తరువాత ప్రకృతి విష్ణువుని అంటుంది కుమారా! నీవు కూడ నీ తండ్రి జాడను తెలుసుకో. అప్పుడు విష్ణు తన తండ్రిని వెదుకుతూ-వెదుకుతూ పాతాల లోకంకు వెళ్లుతాడు. అక్కడ శేషనాగం ఉండింది.విష్ణువు తన హద్దులోకి ప్రవేశించడం చూసి క్రోధితుడై విషంను చీమ్ముతుంది. దాని విష ప్రభావంతో విష్ణుగారి రంగు నీలంగా మారుతుంది,ఎలాఐతే స్ప్రే పెంట్ చేస్తే అవుతుంది. అప్పుడు విష్ణు ఈ నాగుకు మజా చూపించాలి అని అనుకుంటాడు. అప్పుడు జ్యోతినిరంజన్ (కాల్) చూస్తాడు ఇక విష్ణుని శాంతపరచాలి అని ఆకాశవాణి చేస్తాడు విష్ణు నీవు నీ మాతా దగ్గరికి వెళ్ళు మరియు సత్యం చెప్పు. ఏ కష్టమైతే శేషనాగు వలన కలిగిందో, దాని ప్రతిశోధం ద్వాపర యుగంలో తీసుకో. ద్వాపర యుగంలో మీరు (విష్ణు) కృష్ణ అవతారంను ధరిస్తారు మరియు కాలిదహ్ లో కాళింద్రి పేరుగల నాగు, శేషనాగు యొక్క అవతారం అవుతుంది.

ఊంచ్ హోయి నే నీచ సతావై, తాకర్ ఓఏల్ (బదలా) మోహి సోం పావై ।
జో జీవ్ దేయి పిర్ పుని కాహుం, హమ్ పునీ ఓఏల్ దివావైం తాహుం ॥

విష్ణువు మాతా వద్దకి వచ్చిరి మరియు తనకి తండ్రి దర్శనం కాలేదు అని నిజం చెప్పిరి. ఈ మాట విని మాతా (ప్రకృతి) చాలా ప్రసన్నురాలైంది మరియు అంది కుమారా నీవు సత్యవాదివి. ఇక నేను నా శక్తితో నిన్ను నీ తండ్రితో కలిపిస్తాను మరియు నీ మనసులోగల సంశయాలని తొలగిస్తాను.

కబీర్ దేఖ్ పుత్ర తోహి పితా భిటాఊం, తౌరే మన్ కా ధోఖా మిటాఊ ।

మన్ స్వరూప కర్తా కహ్ జానోం, మన్ తే దుజా ఔర్ న మానో ।
స్వర్గ పాతాల దౌర్ మన్ కేరా, మన్ అస్థిర్ మన్ అహై అనేరా ।
నిరంకార్ మన్ హీ కో కహియే, మన్ కి ఆస్ నిశ్ దిన్ రహియే ।
దేఖ్ హూం పలటి సున్య మహ్ జ్యోతి, జహాం పర్ ఝిల్‌మిల్ ఝూలర్ హెూతి ॥

మాతా విష్ణువుతో అంటుంది మనస్సే జగత్తు యొక్క కర్త.ఈయనే జ్యోతి నిరంజన్. ధ్యానంలో ఒక వెయ్యి జ్యోతులు కనిపిస్తాయి అదియే ఆయన రూపం. శంఖువు, ఘంటా మొదలగు వాటి శబ్దం వింటే, అది మహాస్వర్గంలో నిరంజన్ యొక్క శబ్దం అవుతున్నట్లు. నీవు సకల దేవతలకి మకుటంలాంటి వాడవు మరియు నీ ప్రతి కోరిక మరియు కార్యము నేనే పూర్తి చేస్తాను. నీ పూజా సర్వ జగత్తులో జరుగుతుంది. నీవు నాకు సత్యం చెప్పావు. కాల్ యొక్క 21 బ్రహ్మాండాలలోని ప్రాణులకి ఒక విశేష అలవాటు ఉంది,ఏమిటంటే తమ వ్యర్థమైన మహిమని తయారు చేస్తారు. ఏలాఐతే దుర్గదేవి శ్రీ విష్ణుగారితో అంటుంది నీ పూజ సర్వ జగత్తులో అవుతుంది. నేను నీకు తండ్రి దర్శనం చేయించాను. దుర్గాదేవి కేవలం ప్రకాశాన్ని చూపించి విష్ణువుని నమ్మిస్తుంది. శ్రీ విష్ణువు గారు కూడ ప్రభువు యొక్క ఈ స్థితినే తనని అనుసరించువారికి (మునులు, ఋషులు) తెలియజేసిరి, పరమాత్మ యొక్క ప్రకాశం మాత్రమే కనిపిస్తుంది మరియు పరమాత్మా నిరాకారుడని.దీని తరువాత భవాని మహేశ్వరుడి దగ్గరికి వెళ్లి అంటుంది మహేష్! నీవు కూడ వెళ్లి నీ తండ్రిని వెదుకు. నీ ఇద్దరు అన్నయ్యలకి తండ్రి దర్శనం అవలేదు. వారికి ఏమి ఇవ్వాలో అది ప్రసాదించబడింది. ఇక నీవు అడుగు నీకేమి కావాలో. అప్పుడు మహేషుడు అంటాడు హే జననీ! నా ఇద్దరు పెద్దన్నలకి తండ్రి దర్శనం అవలేదు ఇక ప్రయత్నం చేయడం వ్యర్థమవుతుంది. కృపతో నాకు నేను అమరుడిగా (మృత్యుంజయుడు) ఉండు వరమును ప్రసాదించు. అప్పుడు మాతా అంటుంది ఇది నేను చేయలేను. కానీ యుక్తిని చెప్పగలను, దాని వలన నీ ఆయస్సు అందరికంటే ఎక్కువగా అవుతుంది. యుక్తి యోగ సమాధియే. (ఇందువలనే మహాదేవుడు ఎక్కువగా సమాధిలోనే ఉంటారు). ఈ ప్రకారంగా మాతా (అష్టంగి, ప్రకృతి) ముగ్గురు పుత్రులకి విభాగాలని పంచుతుంది:-

భగవాన్ బ్రహ్మాగారికి కాల్‌లోకం యందు 84 లక్షల శరీరాల్ని రచించు (తయారుచేయు) అనగా రజోగుణాన్ని ప్రభావితం చేసి సంతానం ఉత్పత్తి చేసేలా వివశులని చేసే, జీవ ఉత్పత్తి చేయు విభాగంను ప్రధానం చేసిరి.

భగవాన్ విష్ణుగారికి ఈ జీవుల పాలన పోషణ (కర్మానుసారంగా) చేయు, మరియు మోహ-మమతను ఉత్పత్తి చేసి జీవులని స్థితిలో ఉంచు విభాగం ఇచ్చిరి.

భగవాన్ శివశంకరుడికి సంహారం చేయు విభాగం ప్రధానం చేయబడింది. ఎందుకంటే వీరి తండ్రి నిరంజనుడికి ప్రతిరోజు ఒక లక్ష మానవ శరీర ధారి జీవులని తినాల్సి ఉంటుంది.

ఇక్కడ ఒక ప్రశ్న ఉత్పన్నమవుతుంది బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శంకరుడి ద్వారా ఉత్పత్తి, స్థితి మరియు సంహారం ఏలా జరుగుతుంది. ఈ ముగ్గురు ఎవరి లోకంలో వారుంటారు. ఎలాఐతే నేడు సమాచార వ్యవస్థకోసం, ఉపగ్రహాలని ఆకాశంలోకి పంపిస్తారు మరియు కింద నేలపై నుండి సమాచార వ్యవస్థని నడిపిస్తారు. సరిగ్గా ఈ విధంగానే ముగ్గురు దేవతలు ఎక్కడ ఉన్నా వీరి శరీరం నుండి వెలువడు సూక్ష్మగుణాల తరంగాలు మూడులోకాలలో స్వయంచాలకంగా ప్రతి ప్రాణిపై ప్రభావాన్ని చూపిస్తూంటాయి.

పై వివరణ ఒక బ్రహ్మాండంలోని బ్రహ్మ (కాల్) యొక్క రచనది. ఇలాంటివి క్షర పురుషుడివి ఇరవైఒక్క బ్రహాండాలు కలవు.

బ్రహ్మలోకం యొక్క లఘు చిత్రం

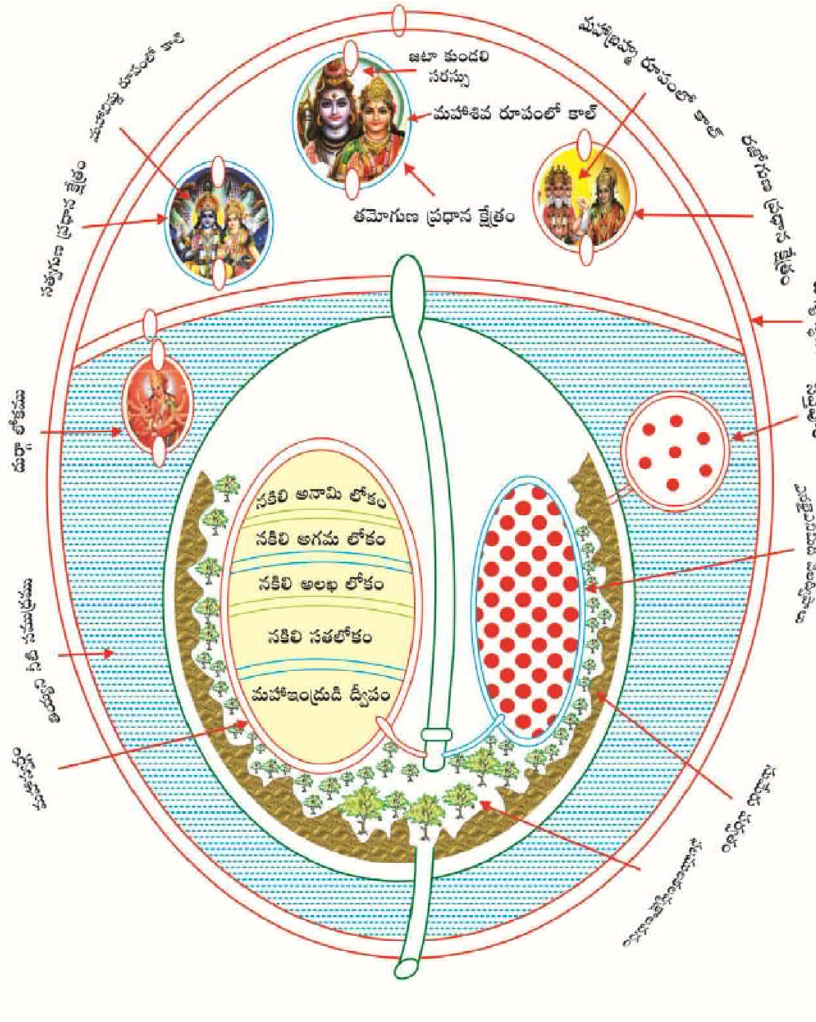

జ్యోతి నిరంజన్ (కాల్) బ్రహ్మ యొక్క లోకాల (21 బ్రహ్మాండాల) లఘు చిత్రం

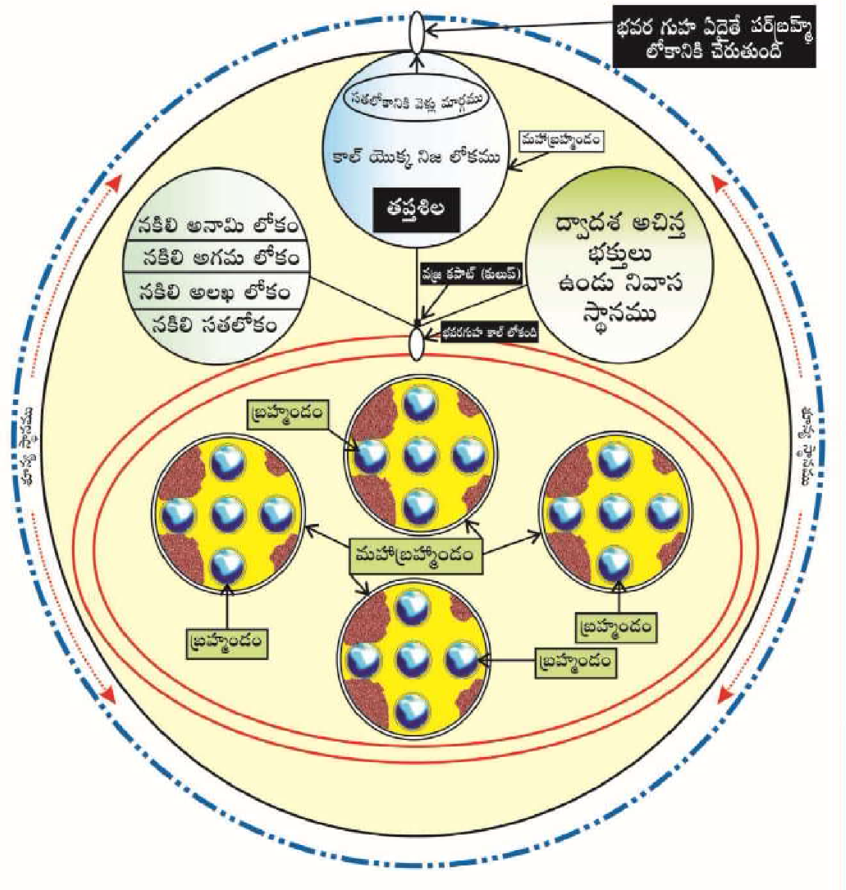

క్షర పురుషుడు (కాల్) స్వయంగా ప్రకటితము కాదు అనగా వాస్తవిక శరీర రూపంలో అందరి ముందుకు రాదు. ఆయనని ప్రసన్నం చేసుకోవడానికి ముగ్గురు దేవతలు (బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివుడు) వేదాలలో వర్ణింపబడిన విధంగా కఠోర సాధన చేసిన కూడ కాల్ దర్శనం కాలేదు. తరువాత వేదాలను ఋషులు చదివారు. కానీ వారు అర్థం చేసుకోలేకపోయారు. ఎందుకంటే అందరి బుద్ధి కాల్ ఆధీనంలో ఉంది. వేదాలలో రాసి ఉంది 'అగ్నే: తనుర్ అసి' (పవిత్ర యజుర్వేద అ.1,మంత్రం 15) అనగా పరమేశ్వరుడు సశరీరుడు అని. పవిత్ర యజుర్వేదం అ.5 మ.1 రెండుసార్లు రాసి ఉంది'అగ్నే: తనుర్ అసి విష్ణవే త్వా సోమస్య తనుర్ అసి' ఈ మంత్రంలో వేదం రెండుసార్లు సాక్ష్యం ఇస్తుంది ఏమనంటే సర్వవ్యాపక, సర్వులని పాలించు కర్త సతపురుషుడు సశరీరుడై ఉన్నాడు. పవిత్ర యజుర్వేదం అ 40 మ. 8లో చెప్పబడింది (కవీర్ మనిషి) ఏ పరమేశ్వరుడి సర్వ ప్రాణులకి కోరిక ఉందో ఆయనే కవీర్ అర్థంలో కబీర్ పరమేశ్వరుడు. ఆయన (కబీర్) శరీరం నాడులు లేని (అస్నావీరమ్) ది, వీర్యం, ఐదు తత్వాల ద్వారా తయారుచేయబడిన భౌతిక శరీర రహితంగా (అకామయ) ఉంది. సర్వజీవుల ప్రభువు అన్నింటికంటే పైనగల సత్యలోకంలో విరాజిల్లుతున్నారు. అట్టి పరమేశ్వరుడికి తేజోమయమైన (స్వర్జ్యోతి) స్వయం ప్రకాశిత శరీరం ఉంది, అది శబ్ద రూపంలో ఉంది అనగా అవినాశియై ఉంది. ఈ కవిర్దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్) యే సకల బ్రహ్మాండాలని రచించిన (వ్యదధాతా) సర్వ బ్రహ్మాండాల రచనకర్త (స్వయంభు:) స్వయం ప్రకటితమగు (యథా తథ్య అర్థాన్) వాస్తవంలో అవినాశియై ఉన్నారు (గీతా అ. 15 శ్లోకం 17లో కూడ ప్రమాణం ఉంది). భావార్థ ఏమిటంటే పూర్ణ బ్రహ్మా యొక్క శరీర నామం కబీర్ (కవిర్ దేవ్). ఆ పరమేశ్వరుడి శరీరం కాంతిపుంజ తత్వంతో చేయబడినది. పరమాత్మా యొక్క శరీరం అతి సుక్ష్మంగా ఉంటుంది అది దివ్య దృష్టి తెరవబడిన సాధకులకి మాత్రమే కనిపిస్తుంది. ఈ విధంగానే జీవుడికి కూడ సూక్ష్మ శరీరం ఉంటుంది దాని పైననే ఐదు తత్వాల అతుకు (కవరు) అనగా ఐదు తత్వాల కాయం ఉంటుంది. ఏదైతే మాతా-పితల సంయోగంతో (శుక్రం) వీర్యముతో తయారుచేయబడింది. శరీరం విడిచిన తరువాత కూడ జీవుడి సూక్ష్మ శరీరం తోడుగా ఉంటుంది. ఆ శరీరం కూడ దివ్యదృష్టి తెరవబడిన సాధకులకి కనిపిస్తుంది. ఈ విధంగా పరమాత్మ మరియు జీవుడి సాకార స్థితిని తెలుసుకోండి. వేదాలలో ఓం నామ స్మరణ యొక్క ప్రమాణం ఉంది.అది కేవలం బ్రహ్మా సాధన వరకు మాత్రమే. ఓం నామ జపం ద్వారా పూర్ణ ప్రభువుని పొందవచ్చు అని తెలుసుకుని ఋషులు కొన్ని వేల సంవత్సరాలు హఠయోగం (సమాధి) చేసిరి. కానీ ప్రభువు దర్శనం అవలేదు, కొన్ని సిద్ధులు ప్రాప్తించాయి. ఆ సిద్ధులతో ఆడుకుని, వాడుకొని ఋషులు కూడ జనన మృత్యువు చక్రంలోనే ఉండిపోయినారు.వారి అనుభవాన్ని లిఖిబద్ధం (గ్రంథస్తం) చేసి, అందులో పరమాత్మని నిరాకారుడిగా పేర్కొన్నారు. బ్రహ్మా (కాల్) ప్రతిజ్ఞ చేశాడు, ఏమనంటే నేను నా వాస్తవిక రూపంలో ఏవరికి దర్శనం ఇవ్వను. నన్ను అవ్యక్తుడిగా భావిస్తారు. (అవ్యక్తం యొక్క భావార్థం ఏమిటంటే ఆకారం ఉంటుంది కానీ వ్యక్తిగత రూపంలో స్థూల అనగా వాస్తవిక రూపంలో దర్శనం ఇవ్వరు. ఎలాగైతే ఆకాశంలో మేఘాలు కమ్మివేయడం వలన పగటి పూట సూర్యుడు కనిపించడు. సూర్యుడు కనిపించడు కానీ వాస్తవంలో మేఘాల వెనుక వైపున ఎలా ఉండాలో అలానే ఉంటాడు, ఈ స్థితిని అవ్యక్త అంటారు.) (ప్రమాణం కోసం గీతా అ. 7 శ్లోకం 24-25, అ. 11 శ్లోకం 48 & 32).

పవిత్ర గీతా చెప్పు బ్రహ్మా (కాల్) శ్రీ కృష్ణుడి శరీరంలో ప్రేతంలా ప్రవేశించి అంటున్నాడు. హే అర్జున్! నేను పెద్దగా అయిన కాల్ను మరియు అందరిని తినడానికి వచ్చియున్నాను. (గీతా అ.11 శ్లోకం 32). ఇది నా వాస్తవ రూపం, దీనిని నీవు కాకుండా అంతకుముందు ఎవరు

చూడలేకపోయారు మరియు ఇక ముందు కూడ ఎవరు చూడలేరు.అనగా వేదాలలో వర్ణిత యజ్ఞం-జపం-తపం మరియు ఓం నామం మొదలగు విధులతో నా ఈ వాస్తవిక స్వరూపం యొక్క దర్శనం కాదు. (గీతా అ. 11 శ్లోకం 48) నేను కృష్ణుడను కాను, ఈ మూర్ఖ మనుషులు కృష్ణ రూపంలో అవ్యక్తం కానీ నన్ను వ్యక్తుడిగా (మనుష్య రూపంగా) భావిస్తున్నారు. వీరు నా వ్యర్థ నియమంతో అపరిచితులై ఉన్నారు, అది ఎమిటంటే నేను ఎప్పటికి వాస్తవిక ఈ కాల్ రూపంలో అందరి ఎదుటకు రాను. నా యోగ మాయ ద్వారా దాగి ఉంటాను. (గీతా అ. 7 శ్లోకం 24-25) <u>విచారం చేయండి:-</u> తను దాగి ఉండే విధానంను స్వయంగా అశ్రేష్టమైనదిగా ఎందుకు అంటున్నారో?

ఒకవేళ ఒక తండ్రి తన బిడ్డలకి కూడ దర్శనం ఇవ్వకుంటే అందులో ఏదో ఒక లోపం ఉన్నట్లు. ఆ కారణంగానే దాగి ఉంటాడు మరియు సౌకర్యాలని కూడ ప్రసాదిస్తున్నాడు. కాల్‌కి శాపం తగలడం వలన ఒక లక్ష మానవ శరీర ధారి జీవులని ప్రతిరోజు తినాల్సి ఉంటుంది మరియు 25శాతం ఎక్కువగా ఉత్పన్నం అవుతారో వారికి ఆశ్రయం కల్పించడానికి మరియు కర్మ భోగం యొక్క దండన ఇవ్వడానికి 84 లక్షల యోనిల రచన చేయబడి ఉంది. ఒకవేళ అందరి ఎదుట కూర్చొని ఒకరి కుతురిని, ఒకరి భార్యని, ఒకరి కొడుకుని, తల్లి తండ్రులని తిన్నట్లయితే అందరికి కాల్ (బ్రహ్మ) పై ద్వేషం కలుగుతుంది మరియు ఎప్పుడైన పూర్ణ పరమాత్మ కవిరగ్ని (కబీర్ పరమేశ్వర్) స్వయంగా వచ్చి లేదా తన సందేశ వాహకుడిని (దూతని) పంపితే అన్ని ప్రాణులు సత్‌భక్తి చేసి కాల్ యొక్క చెరనుండి వెళ్ళిపోతారు. అందువలననే కాల్ మోసం చేసి ఉంచుతాడు. గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 18, 24, 25లో తన సాధన ద్వారా అగు ముక్తిని (గతి) కూడ (అనుత్తమం) అతి అశ్రేష్టమైనదిగా అనినాడు మరియు తన విధానాన్ని (నియమం) కూడ (అనుత్తమ్) అశ్రేష్టమైనదిగా చెప్పినాడు.

ప్రతిఒక బ్రహ్మాండంలోని బ్రహ్మలోకంలో ఒక మహాస్వర్గం తయారు చేసినాడు. మహాస్వర్గంలో ఒక స్థానంపై నకిలి సత్‌లోకం- నకిలి అలఖ లోకం-నకిలి అగమ లోకం మరియు అనామి లోకం యొక్క రచనని ప్రాణులని మోసం చేయడానికి ప్రకృతి (దుర్గా/ఆదిమాయ) ద్వారా చేయబడి ఉంది. కబీర్ సాహెబ్ గారి ఒక శబ్దం కలదు' కర్ నైనో దిదార్ మహల్ మే ప్యారా హై'లో వాణి కలదు 'కాయ భేద్ కియా నిరవారా, యహ్ సబ్ రచనా పిండ మంఝూరా హై। మాయ అవిగత్ జాల్ పసారా, సో కారిగర్ భారా హై। ఆదిమాయ కిన్హి చతురాయి, ఝూఠి బాజి పిండ దిఖాయి, అవిగత్ రచనా రచి అండ మాహి వాకా ప్రతిబింబ డారా హై।'

ఒక బ్రహ్మాండంలో మిగత లోకాల యొక్క రచన ఉంది. అవి శ్రీ బ్రహ్మగారి బ్రహ్మ లోకం, శ్రీ విష్ణుగారి లోకం, శ్రీ శివుడి లోకం. వారి వారి లోకాలలో కూర్చొని ముగ్గురు ప్రభువులు కిందగల మూడు లోకాలపై (స్వర్గలోకం అనగా ఇంద్రలోకం-పృథ్విలోకం మరియు పాతాలలోకం) ఒక్కోక్క విభాగం యొక్క యజమానులై పనులు (మంత్రులై ప్రభుత్వాన్ని నడిపిస్తారు) చేస్తారు మరియు తమ తండ్రి కాల్ యొక్క ఆహారం కోసం ప్రాణుల ఉత్పత్తి, స్థితి మరియు సంహారం యొక్క కార్యాన్ని చేస్తుంటారు. ముగ్గురు ప్రభువుల యొక్క జన్మ మృత్యువు అవుతుంది. అప్పుడు కాల్ వీరిని కూడ తింటాడు. ఈ బ్రహ్మండలో (దీనిని అండం (గుడ్డు) అని కూడ అంటారు.ఎందుకంటే బ్రహ్మాండం గుండ్రంగా ఉంటుంది, దీనిని పిండం అని కూడ అంటారు. ఎందుకంటే శరీరం (పిండం) లో ఒక బ్రహ్మాండం యొక్క రచన కమలాలలో టి.వి. లాగా చూడవచ్చు) ఒక మానసరోవరం మరియు ధర్మరాయ్ (న్యాయాధీశుడు) యొక్క లోకం కలదు మరియు ఒక రహస్య స్థానంపై పూర్ణ పరమాత్మ వేరే రూపాన్ని ధరించి ఉంటాడు. ఎలాఐతే వేరే దేశస్థుడికి రాయబార కార్యాలయం, క్వార్టర్స్ ఉంటుంది. అక్కడికి ఎవరు వెళ్లలేరు. సత్‌లోకం యొక్క భక్తి అసంపూర్ణంగా గల ఆత్మలు అక్కడ ఉ

ంటాయి. ఎప్పుడైతే భక్తి యుగం వస్తుందో ఆ సమయంలో పరమేశ్వర కబీర్ తన ప్రతినిధి పూర్ణ సంత్, సతగురుని పంపిస్తారు. ఈ పుణ్య ఆత్మలు భక్తియుగ సమయంలో భూమిపై మానవ శరీరాన్ని పొందుతాయి మరియు వీరు శీఘ్రంగా సత్‌భక్తిని చేస్తారు. సత్‌గురువు ద్వారా దీక్షని పొంది పూర్ణ మోక్షాన్ని పొందుతారు. ఆ స్థానంపై ఉండునటువంటి హంస ఆత్మల యొక్క నిజ భక్తి సంపాదన ఖర్చు అవదు. పరమాత్మ యొక్క భాండాగారంతో అన్ని సౌకర్యాలు లభిస్తాయి. బ్రహ్మ (కాల్) యొక్క ఉపాసకుల భక్తి సంపాదన స్వర్గం-మహాస్వర్గంలో సమాప్తం అయిపోతుంది. ఎందుకంటే ఈ కాల్ లోకం (బ్రహ్మలోకం) మరియు పంబ్రహ్మ లోకంలో ప్రాణులకి వారు చేసిన కర్మఫలమే లభిస్తుంది.

క్షర పురుషుడు తన **20** బ్రహ్మండాలని నాలుగు మహాబ్రహ్మండాలుగా విభజించినాడు. ఒక మహాబ్రహ్మండంలో ఐదు బ్రహ్మండాల సమూహంను తయారుచేశాడు. నాలుగు వైపుల గుండ్రటి పరిధిలో ఆపి ఉంచినాడు. (పటం చూడండి) **21**వ బ్రహ్మండం యొక్క రచన ఒక మహాబ్రహ్మండం అంత తీసుకుని చేసిరి. **21**వ బ్రహ్మండంలోకి ప్రవేశించగానే మూడు దారులు ఉంటాయి. **21**వ బ్రహ్మండంలో కూడ ఎడమవైపు నకలి సత్‌లోకం, నకలి అలఖ్‌లోకం, నకలి అగమలోకం మరియు నకలి అనామి లోకం యొక్క రచనా ప్రాణులని మాయలో ఉంచడానికి ఆదిమాయ (దుర్గా) ద్వారా చేయబడినది మరియు కుడివైపు పన్నెండు సర్వ శ్రేష్ఠమైన బ్రహ్మ సాధకులని (భక్తులని) ఉంచుతాడు. మరల ప్రత్యేక యుగంలో వాటిని తన సందేశ వాహకుడిగా (సంత్/ సత్‌గురు) తయారు చేసి పృథ్విపైకి పంపిస్తాడు, అతడు శాస్త్రవిధి రహిత సాధన మరియు జ్ఞానంను చెబుతాడు మరియు స్వయం కూడా భక్తిహీనులౌతారు మరియు అనుసరించెవారిని కాల్ చెరలో పడేసి పోతారు. తరువాత గురువుగారు మరియు అనుసరించెవారు ఇద్దరును నరకానికి పోతారు. ఇంకా ఎదుట ఒక తాళం వేసి ఉంటుంది. ఆ మార్గం కాల్ (బ్రహ్మ) యొక్క నిజలోకానికి వెళ్తుంది. అక్కడ ఈ బ్రహ్మ (కాల్) తన వాస్తవిక మానవ సదృశ కాల్ రూపంలో ఉంటాడు. ఈ చోటనే ఒక రాయి ముక్క రొట్టె పెనం ఆకారంలో (రొట్టెలు కాల్చడానికి ఇనుముతో చేసిన గుండ్రటి పెనం) స్వత: (ఎప్పటికి) వేడిగా ఉంటుంది. దానిపై ఒక లక్ష మానవ శరీర ధారి ప్రాణుల సూక్ష్మ శరీరాలని వేయించుకుని వాటినుండి మురికిని తీసి తింటాడు. ఆ సమయంలో అన్ని ప్రాణులు చాలా బాధని అనుభవిస్తాయి మరియు హాహాకారం మొదలవుతుంది. తరువాత కొంత సమయం పిదప అవి మూర్ఛపోతాయి. జీవం చనిపోదు. తరువాత ధర్మరాయుడి లోకంలోకి వెళ్లి కర్మాధారంపై మిగత జన్మలని పొందుతాయి మరియు జన్మ మృత్యువు చక్రంలో ఉండిపోతాయి. పైన చెప్పిన ఎదుట గల తాళాన్ని బ్రహ్మ (కాల్) కేవలం తన ఆహారమైన ప్రాణులకోసం కొన్ని క్షణాల వరకు మాత్రమే తెరుస్తాడు. పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క సత్‌నామం మరియు సార్‌నామంతో ఈ తాళం స్వయంగానే తెరచుకుంటుంది. ఈ విధంగా కాల్ యొక్క వలని పూర్ణ పరమాత్మ కవిర్దేవ్ (కబీర్ సాహెబ్) స్వయంగా తన నిజ భక్త ధర్మదాసుడికి వివరించారు.

"పరబ్రహ్మ యొక్క ఏడు సంఖ బ్రహ్మండాల స్థాపన"

కబీర్ పరమేశ్వర్ (కవిర్దేవ్) ఇంకా చెబుతున్నారు ఏమినంటే పర్‌బ్రహ్మ (అక్షర పురుషుడు) తన కార్యంలో తప్పుని చేసినాడు. ఎందుకంటే ఇతడు మానసరోవరంపై పడుకుని ఉండేను మరియు ఎప్పుడైతే పరమేశ్వరుడు (నేను అనగా కబీర్‌సాహెబ్) ఆ సరోవరంలోకి గుడ్డుని పంపినారో అక్షర పురుషుడు దానిని క్రోధంతో చూసినాడు. ఈ రెండు అపరాధాల వలన ఇతడిని ఏడు సంఖ బ్రహ్మండాల సహితంగా సతలోకంనుండి బయటకు పంపించబడినాడు. రెండవ కారణం అక్షర పురుషుడు తన మిత్రుడు బ్రహ్మ (క్షర పురుషుడి) వియోగంలో వ్యాకులుడై పరమపిత కవిర్దేవ్ (కబీర్‌పరమేశ్వర్) ని

మరిచి అతడినే గుర్తుచేసుకొనసాగాడు. మరియు ఆలోచించాడు ఏమనంటే క్షరపురుషుడు (బ్రహ్మ) చాలా ఆనందం (ఎంజాయ్) చేస్తున్నాడు కావచ్చు, నేను వెనుక ఉండిపోయాను మరియు మిగత కొన్ని ఆత్మలు ఏవైతే పర్‌బ్రహ్మతోపాటు ఏడు సంఖ బ్రహ్మండంలలో జన్మ మృత్యువు యొక్క కర్మదండనని అనుభవిస్తున్నాయో, ఆ హంస ఆత్మలు కాల్ (బ్రహ్మ) యొక్క ఇరవై ఒక్క బ్రహ్మండాలలో ఇరికినవో తోటి ఆత్మల జ్ఞాపకంలో ఉండిపోయినవి మరియు పూర్ణ పరమాత్మ సుఖదాయి కబీర్‌దేవ్ యొక్క జ్ఞాపంకంను మరిచిపోయాయి. పరమేశ్వర్ కబీరదేవ పలుమార్లు వివరించిన కూడ వారి ఆసక్తి తక్కువ కాలేదు. పరబ్రహ్మ (అక్షర పురుషుడు) ఆలోచించాడు. నేను కూడా వేరొక స్థానంను పొందితే మంచిగా ఉంటుంది. ఇలా ఆలోచించి రాజ్యప్రాప్తి యొక్క ఇచ్చతో (కోరికతో) సారనామం యొక్క జపాన్ని ప్రారంభిస్తాడు. ఈ విధంగా మిగత ఆత్మలు (ఏవైతే పరబ్రహ్మ యొక్క ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండంలలో ఇరికి ఉన్నవో) ఆలోచించాయి. బ్రహ్మ (కాల్) తో వెళ్లిన ఆత్మలు అక్కడ చాలా సంతోషంతో ఉండవచ్చు, మనం వెనుక ఉండిపోయాం అని. పరబ్రహ్మ మనసులో ఈ ధారణ ఏర్పడింది, ఏమనంటే క్షరపురుషుడు వేరుపడి చాలా సంతోషంగా ఉన్నాడు. ఇలా విచారం చేసి అంతరాత్మలో వేరు వేరు స్థానాలని పొందాలి అను పట్టుదలని పెంచుకుంటాడు. పర్‌బ్రహ్మ (అక్షర పురుషుడు) హఠయోగం చేయలేదు, కానీ కేవలం వేరొక రాజ్యప్రాప్తి కోసం సహజ ధ్యాన యోగం విశేషంగా పట్టుదలతో చేయసాగాడు. వేరొక స్థానాన్ని పొందడం కోసం పిచ్చివాడిలాగా సంచరించసాగాడు, అన్నం, నీరు తాగడం మానేశాడు.మిగతా కొన్ని ఆత్మలు అతడి వైరాగ్యంపై ఆసక్తులై అతడిని ఇష్టపడసాగాయి. పూర్ణ ప్రభువు అడగగా పరబ్రహ్మ (అక్షర పురుషుడు) వేరొక స్థానంను అడిగినాడు మరియు కొన్ని హంస ఆత్మలు కావాలని యాచించాడు. అప్పుడు కవిర్దేవ్ ఏ ఆత్మలైతే స్వేచ్ఛగా నీతో వెళ్ళాలి అనుకుంటాయో వాటిని పంపిస్తాను అని అంటారు. పూర్ణ ప్రభువు అడిగినారు ఏ హంస ఆత్మ పరబ్రహ్మతో పాటు వెళ్లాలి అనుకుంటుందో, ఇష్టాన్ని వ్యక్తం చేయండి అని. చాలా సమయం తరువాత ఒక హంస ఆత్మ స్వీకృతిని ఇస్తుంది, పిదప చూస్తు చూడగానే అన్ని ఆత్మలు కూడ స్వీకృతిని ఇస్తాయి. మొట్టమొదట స్వీకృతిని ఇచ్చిన హంస ఆత్మని స్త్రీగా చేసినారు. ఆమె పేరు ఈశ్వరీయ మాయ (ప్రకృతి సురతి) అని పెట్టినారు మరియు మిగత ఆత్మలని ఆ ఈశ్వరీయ మాయలో ప్రవేశింపజేసి అచింతుడి ద్వారా పరబ్రహ్మ (అక్షర పురుషుడు) వద్దకి పంపిస్తారు. (పతివ్రతా స్థానంనుండి పడిపోయిన శిక్షని పొందినారు). చాలా యుగాల వరకి ఇద్దరు ఏడు సంఖ బ్రహ్మండాలలోనే ఉండినారు, కానీ పరబ్రహ్మ చెడు వ్యవహారం చేయలేదు. ఈశ్వరీయ మాయ యొక్క స్వేచ్ఛతో అంగీకరించి మరియు తన శబ్ద శక్తి ద్వారా గోళ్లతో స్త్రీ ఇంద్రి (యోనిని) ని చేసినాడు. ఈశ్వరీ దేవి యొక్క అంగీకారంతో సంతానంను ఉత్పత్తి చేసినాడు. ఇందువలన పరబ్రహ్మ లోకంలో (ఏడు సంఖ బ్రహ్మండాల్లో) ప్రాణులకి తప్తశిల యొక్క కష్టం లేదు మరియు అక్కడ పశు పక్షిలు కూడ బ్రహ్మలోక దేవుళ్లతో మంచి చరిత్ర యుక్తమై ఉన్నవి. ఆయుష్షు కూడ చాలా పెద్దదిగా ఉంటుంది. కానీ జన్మ మృత్యువు కర్మాధారంపై కర్మదండన మరియు పరిశ్రమ చేసే పొట్ట నింపుకోవాలి. స్వర్గం మరియు నరకం కూడ అదే విధంగా తయారు చేయబడినవి.పరబ్రహ్మాడ (అక్షర పురుషుడు) కి ఏడు సంఖ బ్రహ్మండాలు అతడి ఇచ్చా రూపి భక్తి ధ్యానం అనగా సహజ సమాధి విధి ద్వారా చేసిన సంపాదన ప్రతిఫలంగా ప్రసాదించబడినవి మరియు సత్‌లోకం నుండి వేరువేరు స్థానాలపై గోళాకారపు పరిధిలో బంధించి ఏడు సంఖ బ్రహ్మండాలతో పాటు పరబ్రహ్మ (అక్షర పురుషుడు మరియు ఈశ్వరీయ మాయని బహిష్కరించినారు.

పూర్ణబ్రహ్మ (సత్‌పురుషుడు) అసంఖ్య బ్రహ్మండాలు సత్‌లోకం మొదలగు వాటిలో కలదు మరియు బ్రహ్మ యొక్క 21 బ్రహ్మండాలు మరియుపరబ్రహ్మ యొక్క ఏడు సంఖ బ్రహ్మండాలకి కూడ

ప్రభువు (మాలిక్). అనగా పరమేశ్వర్ కవిర్దేవ్ సముహం యొక్క ప్రభువు (కుల్ కా మాలిక్=జీవుల సమూహానికి యజమాని).

శ్రీ బ్రహ్మగారికి, శ్రీ విష్ణువుగారికి మరియు శ్రీ శివగారికి నాలుగు-నాలుగు భుజాలు కలవు మరియు 16 కళలు కలవు. దుర్గాదేవికి ఏనిమిది భుజాలు మరియు 64 కళలు కలవు. బ్రహ్మ (కాల్) కి ఒక వేయ్యి భుజాలు మరియు ఒక వేయ్యి కళలు కలవు మరియు 21 బ్రహ్మాండాలకి ప్రభువు.పర్‌బ్రహ్మ (అక్షర పురుషుడు) కి పదివేల భుజాలు కలవు మరియు పది వేల కళలు కలవు మరియు ఏడు సంఖ బ్రహాండాలకి ప్రభువు. పూర్ణ భ్రహ్మ (పరమ అక్షర పురుషుడు అనగా సత్‌పురుషుడు) కి అసంఖ్య భుజాలు మరియు అసంఖ్య కళలు కలవు మరియు భ్రహ్మ యొక్క 21 బ్రహ్మాండాలు మరియు పర్‌బ్రహ్మ యొక్క ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాలతో పాటు అసంఖ్య బ్రహ్మాండాలకి ప్రభువు. ప్రతి ఒక్క ప్రభువు తన అన్ని భుజాలని కుదించకుని కేవలం రెండు భుజాలు కూడ ఉంచుకోగలరు మరియు ఎప్పుడు పడితే అప్పుడు అన్ని భుజాలని కూడ ప్రకటించుకోగలరు. పూర్ణ పరమాత్మ పర్‌భ్రహ్మ యొక్క ప్రతిఒక్క బ్రహ్మాండంలో కూడ వేరొక స్థానాన్ని తయారుచేసుకుని వేరే రూపంలో రహస్యంగా ఉంటాడు. ఎలాఅర్థం చేసుకోవాలంటే తిరిగే ఒక కెమెరాని బయట పెట్టెస్తారు మరియు లోపల టి.వి. (టెలివిజన్) పెట్టెస్తారు. టి.వి.పై దృశ్యం కనిపిస్తుంది మరియు టి.వి.ని బయట పెట్టి లోపల కెమెరాని బిగించుతారు, అందులో కేవలం లోపల కూర్చొను ప్రతినిధుల చిత్రం కనిపిస్తుంది. దానివలన అందరు పనివాళ్లు అప్రమత్తంగా ఉంటారు.

ఈ విధంగా పూర్ణ పరమాత్మ తన సత్‌లోకంలో కుర్చొని అందరిని నియంత్రించి ఉండినారు మరియు ప్రత్యేక బ్రహ్మాండంలో కూడ సత్‌గురు కవిర్దేవ్ విద్యామానులై ఉంటారు. ఎలా అంటే సూర్యుడు దూరంగా ఉంటు కూడ తన ప్రభావాన్ని మిగత లోకాలలో కూడ ఉంచి ఉన్నారు.

"పవిత్ర అధర్వణవేదంలో సృష్టి రచన యొక్క ప్రమాణం"

ఖండం సంఖ్య 4 అనువా సంఖ్య 1 మంత్ర సంఖ్య 1 :-

బ్రహ్మ జజ్ఞానం ప్రథమం పురస్తాద్ ని సీమత: సురుచో వేన ఆవ: ।
స బుద్ధ్యా ఉపమా అస్య వీష్ఠా: సతశ్చ యోనిమసతశ్చ వి వ: ॥1॥

బ్రహ్మ-జ-జ్ఞానమ్-పథ్రమం-పురస్తాత్-విసిమత:-సురుచ:-వేన:-ఆవ:-స:-బుధ్యా:-ఉపమా-అస్య-విష్ఠా-సత:-చ-యోనిం-అసత:-చ-వి వ:

అనువాదం: (పథ్రమం) పూర్వపు అర్థంలో సనాతన (బ్రహ్మ) పరమాత్మా (జ) ప్రకటితమై (జ్ఞానం) తన ఆలోచనతో (పురస్తాత్) శిఖరంలో అనగా సత్‌లోకం మొదలగు వాటిని (సురుచ:) స్వ ఇచ్చతో పెద్ద ఇష్టంతో స్వప్రకాశిత (విసిమత:) హద్దులేకుండా అనగా విశాలంగా వివిధ లోకాలని ఆ (వేన:) నేయువాడైన అతనే అనగా బట్ట మాదిరి నేసి (ఆవ:) సురక్షితం చేశారు (చ) మరియు (స:) ఆ పూర్ణ బ్రహ్మయే సర్వ రచనా కర్తా (అస్య) అందువలన ఆ (బుధ్యా:) ముఖ్య మాలికు యే (యోనిమ్) మూలస్థానమైన సత్‌లోకం యొక్క రచనా చేసిరి (అస్య) దీని (ఉపమా) సదృశ అనగా పోలికతో (సత:) అక్షర పురుషుడు అనగా పర్‌బ్రహ్మ యొక్క లోకాలు కొన్ని స్థాయి (స్థిర) (చ) మరియు (అసత:) క్షర పురుషుడి అస్థాయి లోకాలు మొదలగు (వి వ:) ఆవాస స్థానలు భిన్నంగా (విష్ఠా:) స్థాపించినారు.

భావార్థం:- పవిత్ర వేదాలను చెప్పు భ్రహ్మ (కాల్) **అంటున్నాడు సనాతనమైన పరమేశ్వరుడే స్వయంగా అనామయ లోకం నుండి సత్యలోకంలో ప్రకటితమై తన ఆలోచనతో బట్టలాగా రచనా చేసి పైనగల సత్‌లోకం మొదలగు వాటిని హద్దులేని విధంగా, స్వప్రకాశితంగా, అజర-అమర్**

అనగా అవినాశి గా ఆపాదు మరియు కిందగల పర్‌బ్రహ్మ యొక్క ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాలు మరియు బ్రహ్మ యొక్క 21 బ్రహ్మాండాలు మరియు వీటిలోని చిన్న చిన్న రచన కూడ ఆ పరమాత్ముడే స్థాపించినారు అనగా రచించినారు.

ఖండం 4 అనువాక్యం సంఖ్య 1 శ్లోకం 2 :-

ఇయం పిత్ర్యా రాష్ట్ర్యేత్వగ్రె ప్రథమాయ జనుషే భువనేష్ఠా: ।

తస్మా ఏతం సూరూచం హ్వారమహ్యం ధర్మం శ్రీణన్తు ప్రథమాయ్ ధాస్యవే ॥2॥

ఇయమ్-పిత్ర్యా-రాష్ట్రి-ఎతు-అగ్రే-ప్రథమాయ-జను షే-భువనేష్ఠా:-తస్మా-ఎతమ్- సురుచమ్ - హవారమహ్యమ్ - ధర్మమ్-శ్రీణాన్తు-ప్రథమాయ-ధాస్యవే

అనువాదం:- (ఇయమ్) ఈ (పిత్ర్యా) జగతపితా పరమేశ్వరుడె (ఎతూ) ఈ (అగ్రే) సర్వోత్తమ (ప్రథమాయ) అన్నింటి కంటే ముందు అనగా మొదటి మాయ పరానందిని (రాష్ట్రి) రాజేశ్వరి శక్తి అనగా పరాశక్తి దేనినైతే ఆకర్షణ శక్తి అని కూడ అంటారు, దానిని (జనుషే) ఉత్పన్నం చేసి (భూవనేష్ఠా:) లోక స్థాపన చేసిరి (తస్మా) ఆ పరమేశ్వరుడే (సురుచమ్) పెద్ద కోరికతో స్వేచ్ఛతో (ఎతమ్) ఈ (ప్రథమాయ) ప్రథమ ఉత్పత్తి శక్తి అనగా పరాశక్తి ద్వారా (హారమహ్యమ్) ఒకరినొకరి వియోగాని ఆపుకునే అనగా ఆకర్షణ శక్తి యొక్క (శ్రీణాన్తు) గురుత్వ ఆకర్షణకి పరమాత్ముడు ఆదేశించారు ఎల్లప్పటికి ఉండండి, దానిని ఎప్పటికిని సమాప్తం అవని (ధర్మమ్) స్వభావంతో (ధాస్యవే) ధారణ చేసి తానే అనగా బట్ట మాదిరిగా నేయబడి ఆపబడినవి.

భావార్థం:- జగతపితా పరమేశ్వర్ తన శబ్ద శక్తితో రాష్ట్రి అనగా సర్వ ప్రథమ మాయ రాజేశ్వరిని ఉత్పన్న చేసినారు మరియు ఆ పరాశక్తి ద్వారానే ఒకరినొకరు ఆకర్షణ శక్తి నుండి ఆపుకును, ఎప్పటికిని సమాప్తం కానీ గుణాలతో పైన తెల్పిన అన్ని బ్రహ్మాండాల్ని స్థాపించినారు.

ఖాండ నం. 4 అనువాకం సం. 1 మంత్రం సం.3 :-

ప్ర యో జజ్ఞే విద్వానస్య బన్ధుర్విశ్వా దేవానాం జనిమా వివక్తి ।

బ్రహ్మ బ్రహ్మణ ఉజ్జభార్ మధ్యాన్నిచైరుచ్చై: స్వధా అభి ప్ర తస్థౌ ॥3॥

ప్ర- య:-జజ్ఞే-విద్వానస్య-బన్ధు-విశ్వా-దేవానామ్-జనిమా-వివక్తి-బ్రహ్మ:-బ్రహ్మణ: - ఉజ్జభార్- మధ్యాత్- నిచై:-ఉచ్చై:- అభి:-ప్రతస్థౌ

అనువాదం:- (ప్ర) సర్వ ప్రథమ (దేవానామ్) దేవతల మరియు బ్రహ్మాండాల (జజ్ఞే) ఉత్పత్తి జ్ఞానంను (విధ్వానస్య) జిజ్ఞాస గల భక్తుడి (య:) ఎవరైతే (బన్ధు:) వాస్తవిక స్నేహితుడు అనగా పూర్ణ పరమాత్మయే తన నిజసేవకుడికి (జనిమా) తన ద్వారా సృష్టించబడిన దానిని (వివక్తి) స్వయంగా ఉన్నది ఉన్నట్లు చెబుతాడు ఏమనంటే (బ్రహ్మణ:) పూర్ణ పరమాత్మా (మధ్యాత్) తన మధ్యనుండి అనగా శబ్ద శక్తితో (బ్రహ్మ:) బ్రహ్మ క్షర పురుషుడు అనగా కాల్‌ని (ఉజ్జభార్) ఉత్పన్నం చేసి (విశ్వా) పూర్ణ సంసారాన్ని అనగా అన్ని లోకాలని (ఉచ్చై:) పైన సత్‌లోకాన్ని మరియు (నిచై:) కింద పర్‌బ్రహ్మ మరియు బ్రహ్మ యొక్క అన్ని బ్రహ్మాండాలని (స్వధా) తనని ధారణ చేయునటువంటి (అభి:) ఆకర్షణ శక్తితో (ప్ర తస్థౌ) రెండింటిని సరియైన విధంగా స్థాపింపచేసినారు.

భావార్థం :- పూర్ణ పరమాత్మా తన ద్వారా రచింపబడిన సృష్టి జ్ఞానాన్ని మరియు అన్ని ఆత్మల యొక్క ఉత్పత్తి జ్ఞానంను తన నిజమైన దాసుడికి స్వయంగా చెబుతాడు.ఏమనంటే పూర్ణ పరమాత్మ తన మధ్యనుండి అనగా తన శరీరంతో తన శబ్ద శక్తి ద్వారా బ్రహ్మ (క్షర పురుషుడు) ని ఉత్పత్తి చేసినారు మరియు సర్వ బ్రహ్మాండాలు పైన సతలోకం, అలఖ లోకం, అగమలోకం, అనామి లోకం మొదలగు మరియు కిందగల పర్‌బ్రహ్మ ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాలు మరియు బ్రహ్మ యొక్క

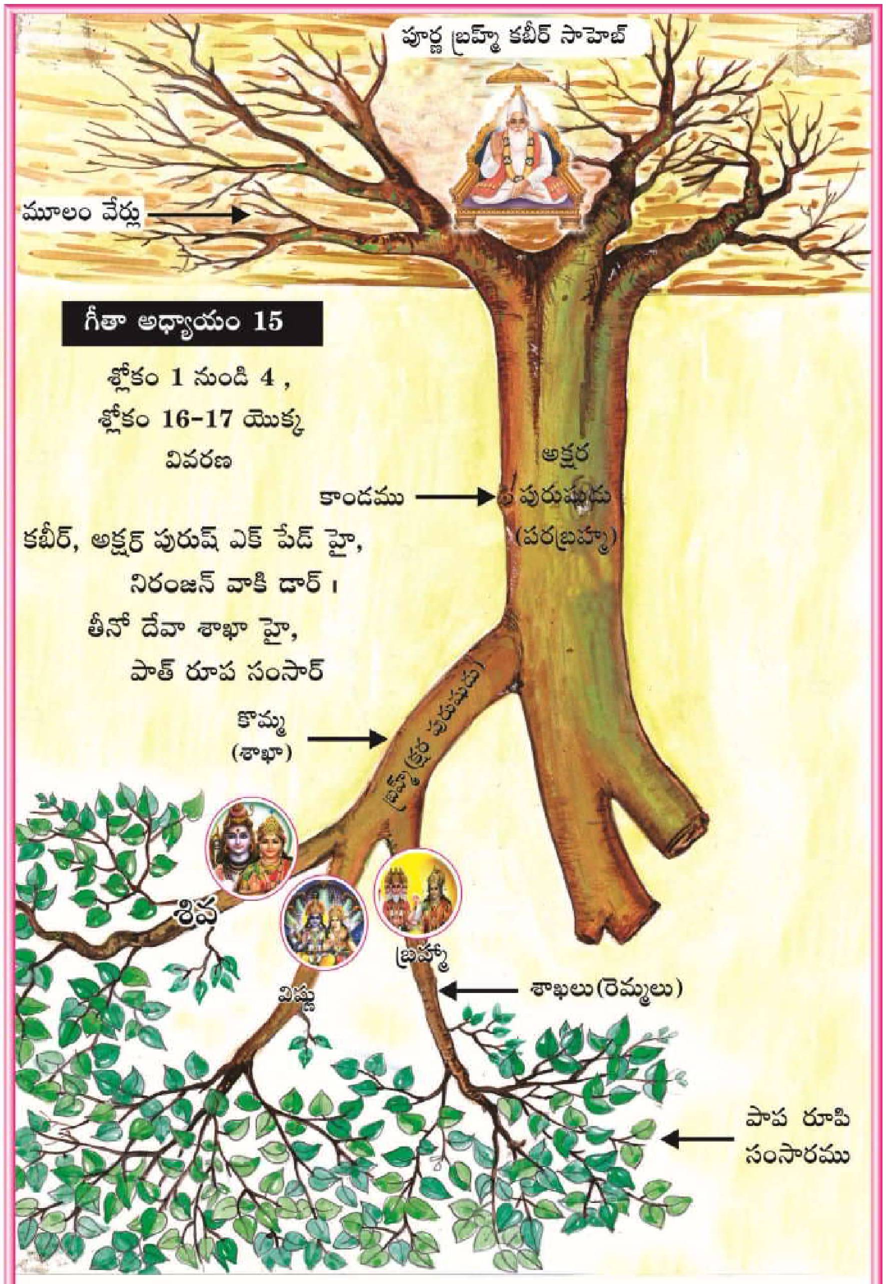

పైకి వేర్లు కిందకు శాఖలు కలగి తలకిందులుగా
వ్రేలాడదీయబడిన సంసార రూపి వృక్షం

21 బ్రహ్మాండాల్ని తనని ధారణ చేయు ఆకర్షణ శక్తితో ప్రతిష్టించి(ఆపి) ఉంచినాడు.

పూర్ణ పరమాత్మ కబీర్ పరమేశ్వర్ (కవిర్దేవ్) తన నిజ సేవకులు అనగా దాసులు, సఖులైన శ్రీ ధర్మదాస్‌జీ, ఆదరణీయ గరీబ్‌దాస్‌జీ మొదలగు వారికి తన ద్వారా రచించిన సృష్టి జ్ఞానంను స్వయంగా తెలిపిరి. పై వేద మంత్రం కూడ ఈ సమర్థనే చేయుచున్నది.

కాండం సం. 4 అనువాకం సం. 1 మంత్రం సం. 4

స: హి దావ: స: పృథివ్యా ఋతస్థా మహీ క్షేమం రోదసి అస్కభాయత్ ।

మహాన్ మహీ అస్కభాయద్ వి జాతో ధ్యాం సద్మ పార్థివం చ రజ: ॥

స:-హి-దివ:-స-పృథివ్యా-ఋతస్థా-మహీ-క్షేమమ్-రోదసి-అకస్భాయత్-మహాన్-మహీ-అకస్భాయద్- విజాత: - ధామ్-సదమ్-పార్థివమ్-చ-రజ:

అనువాదం:- (స:) ఆ సర్వశక్తిశాలి పరమాత్ముడే (హి) సందేహంలేకుండా (దివ:) పైనగల నాలుగు దివ్య లోకాలని -సతలోకం,అలఖలోకం, అగమలోకం, మరియు అనామి లోకం అనగా అకహలోకం, అనగా దివ్య గుణాలుకల లోకాల్ని (ఋతస్థా) సత్యంగా స్థిరపరిచి అనగా చీరస్థాయిగా స్థిరికరించి (స) వాటికి సమానమైన (పృథివ్యా) కిందకల పృథ్విలోకాల్ని-పరబ్రహ్మా ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాలు మరియు కాల్ యొక్క 21 బ్రహ్మాండాలు (మహి) పృథ్వితత్వంతో (క్షేమం) సురక్షితంగా (అస్కభాయత్) ఆపినారు (రోదసి) ఆకాశ్ తత్వం మరియు పృథ్వితత్వం రెండిటికి పైన కిందకల బ్రహ్మాండాల్ని (ఏలాఅంటే ఆకాశం ఒక సూక్ష్మతత్వం, ఆకాశం యొక్క గుణం శబ్దం, పూర్ణ పరమాత్మ పై లోకాల్ని శబ్ద రూపంతో రచించిరి అవి తేజోమయమై ఉన్నవి.మరియు కిందకల పర్‌బ్రహ్మా ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాలు మరియు బ్రహ్మా యొక్క 21 బ్రహ్మాండాలను పృథ్వితత్వంతో రచించిరి.) (మహాన్) పూర్ణ పరమాత్మ (పార్థివమ్) పృథ్వి వంటి (వి) వివిధ వివిధ (ధామ్) లోకాల్ని (చ) మరియు (సదమ్) ఆవాస స్థానాలు (మహి) పృథ్వితత్వంతో (రజ:) ప్రత్యేక బ్రహ్మాండంలో చిన్న చిన్న లోకాలయొక్క (జాత:) రచనా చేసి (అస్కభాయత్) స్థిరపరిచిరి.

భావార్థం:- పైనగల నాలుగు లోకాలు సత్‌లోకం, అలఖ్‌లోకం, అగమ్‌లోకం, మరియు అనామిలోకం వీటిని అజర్-అమర అనగా చీరస్థాయి అనగా అవినాశిగా మరియు కిందకల బ్రహ్మా మరియు పరబ్రహ్మా యొక్క లోకాలను అస్థాయిగా అనగా నాశనం కలవిగా రచనా చేసి మరియు మిగతా చిన్న-చిన్న లోకాలని కూడ ఆ పరమాత్ముడే రచించి స్థిరపరిచినాడు.

కాండం సం. 4 అనువాకం సం. 1 మంత్రం 5

స: బుధ్న్యాదాష్ట్ర జనుషోఽభ్యగ్రం బృహస్పతిర్దేవతా తస్య సమ్రాట్ ।

అహర్యచ్ఛుక్రం జ్యోతిషో జనిష్టాథ ద్యుమన్తో వి వసన్తు విప్రా: ॥5॥

స:- బుధ్న్యాత్-ఆష్ట్ర-జనుషే: -అభి-అగ్రం- బృహస్పతి:-దేవతా-తస్య -సమ్రాట-అహ: -యత్ -శుక్రం- జ్యోతిష:- జనిష్ట- అథ- ద్యుమన్త: -వి -వసన్తు- విప్రా:

అనువాదం:- (స:) ఆ (బుధ్న్యత్) మూల యజమాని ద్వారా (అభి-అగ్రమ్) మొట్టమొదటి స్థానంపై (ఆష్ట్ర) అష్టంగి మాయ-దుర్గా అనగా ప్రకృతిదేవి (జనుషే:) ఉత్పన్నం అయింది ఎందుకంటే కిందకల పరబ్రహ్మా మరియు బ్రహ్మా యొక్క లోకాల ప్రథమ స్థానం సత్‌లోకమే దీనిని మూడవ ధామం అని కూడ అంటారు (తస్య) ఈ దుర్గా యొక్క మాలిక్ కూడ ఈ (సమ్రాట్) రాజాధిరాజ (బృహస్పతి:) అందరికంటే పెద్దపతి మరియు జగత్‌గురు (దేవతా) పరమేశ్వరుడే. (యత్) ఎవరినుండి (అహ:) అందరి వియోగం అయిందో (అథ) దీని తరువాత (జనిష్ట) దుర్గాదేవి కడుపునుండి ఉత్పన్నం అయి (విప్రా:) భక్త ఆత్మలు (వి) వేరొక (ద్యుమన్త:) మనుష్యలోకం లేదా స్వర్గలోకంలో

జ్యోతినిరంజన్ యొక్క ఆదేశంతో దుర్గా అంటుంది (వసన్తు) నివాసం ఉండండి అనగా అవి (ఆత్మలు) నివాసం ఉండసాగినవి.

భావార్థం:- పూర్ణ పరమాత్మ పైనకల నాలుగు లోకాలలోని కిందినుండి మొదటి అనగా సత్యలోకంలో అష్ట్రా అనగా అష్టంగి (ప్రకృతి/దుర్గా) ని ఉత్పత్తి చేసినారు. ఈయనే రాజాధిరాజు, జగత్‌గురు, పూర్ణ పరమేశ్వరుడు (సత్‌పురుషుడు). వీరినుండియే అందరి వియోగం అయింది. పిదప అన్ని జీవులు/ప్రాణులు జ్యోతినిరంజన్ (కాల్) యొక్క (వీర్య) బీజంతో దుర్గా యొక్క గర్భం ద్వారా ఉత్పన్నం అయి స్వర్గ లోకం మరియు పృథ్విలోకంపై నివాసం ఉంగసాగిరి.

కాండం సం. 4 అనువాకం 1 మంత్రం 6

నూనం తదస్య కావ్యో హినోతి మహో దేవస్య పూర్వస్య ధామ్ ।

ఎష జజ్ఞే బహుభి: సాకమిత్థా పుర్వే అర్ధే విషితే ససన్ ను ॥6॥

నూనమ్-తత్-అస్య-కావ్య:-మహ:-దేవస్య- పూర్వస్య-ధామ్-హినోతి-పూర్వే- విషితే- ఎష- జజ్ఞే- బహుభి:- సాకమ్- ఇత్థా-అర్ధే-ససన్-ను.

అనువాదం:- (నూనమ్) నిస్సందేహంగా (తత్) ఆ పూర్ణ పరమేశ్వర్ అనగా బ్రహ్మా యే (అస్య) ఈ (కావ్య:) భక్త ఆత్మ ఎదైతే పూర్ణ పరమేశ్వరుడి భక్తి విధిప్రకారం చేస్తుందో దానిని తిరిగి (మహ:) సర్వశక్తిశాలి (దేవస్య) పరమేశ్వర్ యొక్క (పూర్వస్య) మొదటగల (ధామ్) లోకంలో అనగా సత్యలోకంలో (హినోతి) పంపిస్తాడు.

(పూర్వే) మొదటి వాళ్లు (విషితే) విశేషాన్ని కోరుకుంటు (ఎష) ఈ పరమేశ్వరుడిని మరియు (జజ్ఞే) సృష్టి ఉత్పత్తి జ్ఞానంను తెలుసుకుని (బహుభి:) చాలా ఆనందం (సాకమ్) తో పాటు (అర్ధే) సగం (ససన్) నిద్రించినవాడై (ఇత్థా) విధిప్రకారం ఈ విధంగా (నూ) నిజమైన ఆత్మతో స్తుతి చేస్తాడు.

భావార్థం:- ఆ పూర్ణ పరమేశ్వరుడు సత్యసాధనా చేయునటువంటి సాధకుడిని అదే పూర్వపు స్థానానికి (సత్యలోకినికి) తీసుకుపోతాడు, ఎక్కడైతే వేరుపడి వచ్చామో అక్కడికి. అక్కడ వాస్తవ సుఖదాయి ప్రభుని ప్రాప్తింపచేసుకుని,సంతోషంతో ఆత్మ పరవశించి ఆనందంతో స్తుతిచేస్తుంది ఏమనంటే హే పరమాత్మ! అసంఖ్య జన్మలనుండి మర్చిపోయి తిరుగుతున్న వాళ్లకి వాస్తవిక స్థానం దొరికింది. ఈ ప్రమాణం పవిత్ర ఋగ్వేదం మండల 10 సూక్త 90 మంత్ర 16లో కూడ ఉంది.

ఆదరణీయ గరీబదాస్‌జీగారికి ఈ విధంగా పూర్ణ పరమాత్మ కవిర్దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్) స్వయంగా సత్యభక్తిని ప్రసాదించి సత్యలోకానికి తీసుకెళ్లిరి, అప్పుడు తన అమృతవాణిలో ఆదరణీయ గరీబదాస్ జీ మహారాజ్ కళ్ళతో చూసి అనినారు :-

గరీబ్, అజబ్ నగర్ మే లే గయే, హమకుం సత్‌గురు ఆన్।

ఝిలకే బింబ అగాధ గతి, సుతే చాదర్ తాన్ ॥

కాండం సం. 4 అనువాకం సం. 1 మంత్రం 7

యోఎథర్వాణం పిత్తరం దేవబన్ధుం బృహస్పతిం నమసావ చ గఛ్చాత్ ।

త్వం విశ్వేషాం జనీతా యథాస: కవిర్దేవో న దభాయత్ స్వధావాన్ ॥7॥

య:-అథర్వాణమ్-పిత్తరమ్-దేవబన్ధుం-బృహస్పతిమ్-నమసా-అవ-చ-గఛ్చాత్- త్వమ్-విశ్వేషామ్-జనితా-యథా-స:-కవిర్దేవ:-న-దభాయత్-స్వధావాన్.

అనువాదం:- (య:) ఏ (అథర్వాణమ్) అచల అనగా అవినాశి (పితరమ్) జగతపితా (దేవబన్ధుమ్) భక్తుల యొక్క వాస్తవిక తోడు అనగా ఆత్మ యొక్క ఆధారం (బృహస్పతిమ్) జగత్‌గురు (చ) మరియు (నమసా) వినమ్రుడైన పూజారి అనగా విధానం తెలిసిన సాధకుడికి (అవ) సురక్షణతో పాటు (గఛ్చాత్) సత్‌లోకంకు వెళ్లినవారిని సతలోకం తీసుకెల్లువాడు (విశ్వేషామ్) అన్ని బ్రహ్మండాల (జనితా) రచనా

చేసేవాడు జగదంబ అనగా తల్లి గుణాలతో యుక్తమైన (న దభాయత్) కాల్ లాగా మోసం చేయని (స్వధావాన్) స్వభావం అనగా గుణం కలవాడు (యథా) ఉన్నది ఉన్నట్టు అనగా అలానే (స:) ఆ (త్వమ్) మీరు (కవిర్దేవ్:) కవిర్దేవులే. భాషాభేదం వలన వీరిని కబీర్ పరమేశ్వర్ అని అంటారు.

భావార్థం:- ఈ మంత్రం ద్వారా స్పష్టంగా తెలుస్తుంది ఆ పరమేశ్వరుడి నామం కవిర్దేవ్ అనగా కబీర్ పరమేశ్వరుడే, ఎవరైతే సర్వ సృష్టిరచన చేశారు. ఏ పరమేశ్వరుడు అచల అనగా వాస్తవంలో అవినాశి (గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16-17లో ప్రమాణం) జగత్‌గురు, ఆత్మాధారం, ఎవరైతే పూర్ణ ముక్తి పొంది సత్‌లోకం వెళ్లారో వారిని సత్‌లోకం తీసుకుపోయినవాడు, అన్ని బ్రహ్మాండాలని రచించినవాడు. కాల్ (బ్రహ్మ) లాగా మోసం చేయనివాడు. ఉన్నది ఉన్నట్లు ఆయన స్వయం కబీర్‌దేవులే అనగా కబీర్ ప్రభువే. ఈ పరమేశ్వరుడే సకల బ్రహ్మాండాలని మరియు ప్రాణుల్ని తన శబ్ద శక్తి ద్వారా ఉత్పన్నం చేయడం వలన తల్లి కూడ అనబడుతాడు మరియు (పితరమ్) పితా మరియు (బన్ధు)బంధువు మరియు అన్నయ్య కూడ వాస్తవంలో వీరే అవుతారు మరియు (దేవ) పరమేశ్వరుడు కూడ వీరే. ఇందువలననే ఈ కవిర్దేవ (కబీర్ పరమేశ్వర్) ని స్తుతి చేస్తు ఉంటారు. త్వమేవ మాతా చ పితా త్వమేవ బన్ధు చ సఖా త్వమేవ, త్వమేవ విధ్యా ద్రవిణం త్వమేవ, త్వమేవ సర్వం మమ దేవ దేవ: . ఈ పరమేశ్వరుడి మహిమ యొక్క పవిత్ర ఋగ్వేద మండల్ సం. 1 సూక్తం సం. 24 లో విస్తృత వివరణ ఉంది.

"పవిత్ర ఋగ్వేదంలో సృష్టి రచనా యొక్క ప్రమాణం"

మండల 10 సూక్తం 90 మంత్రం 1

సహస్రశిర్షా పురుష: సహస్రాక్ష: సహస్రపాత్ ।

స భూమిం విశ్వతోం వృత్వాత్యతిష్ఠద్దశాఙ్గులమ్ ॥1॥

సహస్రశిర్షా-పురుష:-సహస్రాక్ష:-సహస్రపాత్-స-భుమిమ్-విశ్వత:- వృత్వా- అత్యాతిష్ఠిత్- దశంగులమ్।

అనువాదం:- (పురుష:) విరాట రూప కాల్ భగవాన్ అనగా క్షర పురుషుడు (సహస్రశిర్షా) వెయ్యి శిరస్సులు గల (సహస్రాక్ష:) వెయ్యి కనులు కల (సహస్రపాత్) వెయ్యి కాళ్లు కల (స) ఆ కాల్ (భూమిమ్) పృథ్వి వంటి 21 బ్రహ్మాండాలని (విశ్వత:) అన్ని వైపుల నుండి (దశంగులమ్) పది వేళ్లతోటి అనగా పూర్ణ రూపంగా ఆక్రమించుకుని (వృత్వా) గుండ్రటి వలయంలో బందించి (అత్యాతిష్ఠత్) దీనికి మించి అనగా తన కాల్‌లోకంలో అందరికంటే వేరుగా 21 బ్రహ్మాండాలలో ఆగి ఉన్నాడు అనగా ఉంటాడు.

భావార్థం:- ఈ మంత్రంలో విరాట్ (కాల్) యొక్క వర్ణన ఉంది. (గీతా అ. 10-11లో కూడ ఇలాంటి వర్ణనే ఉంది. గీతా అ. 11 మంత్రం సంఖ్య 46లో అర్జునుడు అంటాడు హే సహస్రబాహు అనగా వెయ్యి భుజములు కలవారు మీరు మీ చతుర్భుజ రూపంలో దర్శనం ఇవ్వండి)

ఎవరివైతే వెయ్యి చేతులు, వెయ్యి కాళ్లు, వెయ్యి కళ్లు, వెయ్యి చెవులు మొదలగు ఉన్నవో ఆ విరాట రూపి కాల్ ప్రభువు తన ఆధీనంలో అన్ని ప్రాణులని పూర్తిగా వశపరుచుకుని అనగా 20 బ్రహ్మాండాలని గుండ్రటి పరిధిలో ఆగబట్టి స్వయంగా వీటి పైన (వేరొక) 21వ బ్రహ్మాండంలో కూర్చొని ఉన్నాడు.

మండల 10 సూక్తం 90 మంత్రం 2

పురుష ఏవేదం సర్వం యద్‌భూతం యచ్చ భావ్యమ్ ।

ఉతామృతత్వస్యేశానో యదన్నేనాతిరోహతి ॥2॥

పురుష-ఎవ- ఇదమ్- సర్వమ్- యత్- భూతమ్- యత్- చ- భావ్యమ్-ఉత- అమృతత్వస్య- ఇశాన: -యత్- అన్నేన- అతిరోహతి

అనువాదం:- (ఎవ) ఇదేవిధంగా కొంత నిజంగా (పురుష) భగవానుడున్నాడు అతడు అక్షర పురుషుడు అనగా పర(బహ్మ (చ) మరియు (ఇదం) ఇది (యత్) ఎదైతే (భూతం) ఉత్పన్నం అయిందో (యన్) ఎదైతే (భావ్యం) భవిష్యత్తులో అవుతుందో (సర్వం) సర్వం (యత్) ప్రయత్నంతో అనగా శ్రమ ద్వారా (అన్నేన) అన్నం నుండి (అతిరోహతి) వికసితం అవుతాడు. ఈ అక్షర పురుషుడు కూడా (ఉత్) సందేహంగా (అమృతత్వస్య) మోక్షం యొక్క (ఇశాన:) స్వామి అనగా భగవానుడు అక్షర పురుషుడు కూడ కొంచెం నిజమే కానీ పూర్ణ మోక్షం ఇచ్చువాడు మాత్రము కాదు.

భావార్థం:- ఈ మంత్రంలో పర్(బహ్మ (అక్షర పురుషుడి) వివరణ ఉంది. ఎవరైతే కొన్ని భగవానుడి గుణాలు కలిగినవాడు, కానీ ఈయన భక్తి ద్వారా కూడ పూర్ణ మోక్షం పొందలేం. అందువలన ఈయన సందేహయుక్త ముక్తిదాతా అని అనబడింది. ఈయన్ని కొన్ని భగవానుడి గుణాలు కలిగిన అని ఎందుకు అన్నారంటే ఈయన కాల్‌లాగా తప్తశిలపై ఆత్మలని వేయించుకుని తినడు. కానీ ఈయన యొక్క లోకంలో కూడ ప్రాణులకి కష్టపడి కర్మాధారంపైననే ఫలం ప్రాప్తమవుతుంది మరియు అన్నం ద్వారానే అన్ని ప్రాణుల శరీరాలు వికసితం అవుతాయి. జనన మరణాల సమయం కాల్ లోకం కంటే ఎక్కువగా ఉంటుంది, అయినకానీ ఉత్పత్తి లయం మరియు 84 లక్షల యోనిల యందు యాతన ఉంటుంది.

మండల 10 సూక్తం 90 మంత్రం 3

ఎతావానస్య మహిమాతో జ్యాయాంశ్చ పురుష: ।
పాదోఎస్య విశ్వా భూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి ॥3॥

అనువాదం:- (అస్య) ఈ అక్షర పురుషుడి యొక్క (ఎతావాన్) ఇంతయే (మహిమా) గొప్పతనం ఉంది మరియు (పురుష:) ఆ పరమ అక్షర బ్రహ్మ అనగా పూర్ణ బ్రహ్మ పరమేశ్వరుడైతే (అత:) ఇతనికంటే (జ్యాయాన్) పెద్దవాడు (విశ్వా) సమస్త (భూతాని) క్షర మరియు అక్షర పురుషుడు మరియు వీరి లోకంలో మరియు సత్‌లోకంలో కలిపి ఎన్ని ప్రాణులైతే ఉన్నాయో (అస్య) ఈ పూర్ణ పరమాత్మ పరమ అక్షర పురుషుడి యొక్క (పాద:) ఒక పాదం మాత్రమే అనగా ఒక అంశ మాత్రమే (అస్య) ఈ పరమేశ్వరుడి (త్రి) మూడు (దివి) దివ్యలోకాలు (సత-అలఖ-అగమ- లోకాలు) (అమృతమ్) అవినాశి (పాద్) రెండవ పాదము అనగా అది ఎదైన కూడ సర్వ బ్రహ్మాండాలలో ఉత్పన్నం అయి ఉందో,అది సత్‌పురుష్ పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క అంశంమే లేదా అంగమే.

భావార్థం:- ఈ మంత్రంలో అక్షర పురుషుడి మహిమా ఇంతయే ఉంది మరియు ఆ పూర్ణ పరమాత్మా కవిర్దేవ్ ఇతనికంటే పెద్దవాడు అనగా సర్వశక్తిశాలి మరియు సర్వ బ్రహ్మాండాలు ఈయన అంశ మాత్రముపై ఆగి ఉన్నవి. ఈ మంత్రంలో మూడు లోకాల వర్ణన ఎందుకు ఇవ్వబడినది అంటే నాలుగవ అనామి (అనామయ) లోకం అన్ని లోకాల్ని రచించడం కంటే ముందు నుండి ఉంది. ఈ మూడు ప్రభువుల వివరణ గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16-17లో ఉంది. ఈ ప్రమాణమే ఆదరణీయ గరీబ్‌దాస్ సాహెబ్ అంటారు:-

గరీబ్, జాకే అర్ధ రూమ్ పర్ సకల్ పసారా, ఐసా పూర్ణ బ్రహ్మ హమారా ॥
గరీబ్, అనన్త కోటి బ్రహ్మాండ కా, ఏక రతి నహి భార్। సతగురు పురుష కబీర్ హై, కుల్ కే సృజనహార్॥

ఈ ప్రమాణమే ఆదరణీయ దాదు సాహెబ్ అంటున్నారు ఇలా:

జిన్ మోకు నిజ్ నామ్ దియా।సోయి సతగురు హమారా। దాదు దుసరా కోయి నహి,కబీర్ సృజనహార్ ॥

ఈ ప్రమాణమే ఆదరణీయ నానక్ సాహెబ్ ఇస్తున్నారు:

యక్ అర్జ గుఫతమ్ పేశ్ తో దర్ కున్ కరతార్ । హక్కా కబీర్ కరిమ్ తు, బేయేబ్ పరవరదిగార్ ॥

శ్రీ గురుగ్రంథ సాహెబ్ పేజి సం. 721, మహలా 1, రాగ తిలంగ)

కున కరతార్ యొక్క అర్థం సర్వంను రచించినవారు, అనగా శబ్ద శక్తితో రచనా చేయువాడు శబ్ద స్వరూపి ప్రభు, హక్కా కబీర్ యొక్క అర్థం సత్ కబీర్, కరీమ్ యొక్క అర్థం దయాలు, పరవరదిగార్ యొక్క అర్థం పరమాత్మా.

మండల 10 సూక్తం 90 మంత్రం 4

త్రిపాదుర్ధ్వ ఉదైత్పురుష: పాదో2స్యేహాభవత్పున:।

తతో విష్వ ద్వ్యక్రామత్సాశనానశనే అభి ॥ 4॥

త్రి- పాద - ఊర్ధ్వ- ఉదైత్- పురుష:-పాద:-అస్య-ఇహ-అభవత్- పున: -తత: - విశ్వడ్ - వ్యక్రామత్ - స:- అశనానశనే-అభి

అనువాదం:- (పురుష:) ఈ పరమ అక్షర బ్రహ్మ అనగా అవినాశి పరమాత్మ (ఊర్ధ్వ) పైన (త్రి) మూడు లోకాలు సత్‌లోకం-అలఖ్‌లోకం-అగమ్‌లోకం రూపం (పాద) కాళ్ళు అనగా పై భాగంలో (ఉదైత్) ప్రకటితం అవుతాడు అనగా విరాజిల్లుతాడు అనగా ఆసినుడై ఉన్నాడు. (అస్య) ఈ పరమేశ్వర పూర్ణ బ్రహ్మ యొక్క (పాద:) ఒక పాదం అనగా ఒక భాగం జగత్ రూపం (పునర్) తిరిగి (ఇహ) ఇక్కడ (అభవత్) ప్రకటితమవుతాడు (తత:) ఇందువలన (స:) ఆ అవినాశి పూర్ణ పరమాత్మ (అశనానశనే) తినేటువంటి కాల్ మరియు తిననటువంటి పరబ్రహ్మ కంటే (అభి) పైన (విశ్వక్ష:) అంతయు (వ్యక్రామత్) వ్యాపించి ఉన్నాడు అనగా ఆయన ప్రభుత్వం అన్ని బ్రహ్మండాలు మరియు ప్రభువులపై ఉంది. ఆయన ఈ మొత్తం సమూహంకు యజమాని, ఎవరైతే తన శక్తిని అందరిపైన వ్యాపింపచేసినారు.

భావార్థం:- ఈ సకల సృష్టి రచించిన ప్రభు తన రచనా కంటే పైన భాగంలో మూడు స్థానాలలో (సత్‌లోకం, అలఖ్‌లోకం, అగమ్‌లోకం) మూడు రూపంలలో స్వయం ప్రకటితమవుతాడు. అనగా స్వయంగా విరాజిల్లుతున్నాడు.ఇక్కడ అనామి లోకం యొక్క వర్ణన లేదు ఎందుకంటే అనామిలోకం యందు ఎలాంటి రచనా చేయలేదు మరియు అకహ లోకం మిగతా రచనలకంటే ముందుది. మళ్లీ చెప్పబడినది ఏమిటంటే అదే పరమాత్మ యొక్క సత్‌లోకం నుండి వియోగం/వేరుపడి కిందకల బ్రహ్మ మరియు పర్‌బ్రహ్మ యొక్క లోకాలు ఉత్పత్తి అవుతాయి మరియు ఆ పూర్ణ పరమాత్మ తినునటువంటి కాల్ కంటే (ఎందుకంటే కాల్ కి విరాట్ శాపం వలన ఒక లక్ష మానవ శరీరధారి ప్రాణులని తింటాడు) మరియు తిననటువంటి పర్‌బ్రహ్మ కంటే (ఈయన జీవులని తినడు కానీ జననం-మరణం, కర్మదండన ఉంటుంది) పైన అంతయు వ్యాప్తమై ఉన్నాడు అనగా ఈ పూర్ణ పరమాత్మ యొక్క ప్రభుత్వం అందరిపైన ఉంది. కబీర్ పరమేశ్వరుడే మొత్తం సమూహంకు యజమాని, ఎవరైతే తన శక్తిని అందరిపైన వ్యాపింపచేశారు.ఎలాఅంటే సూర్యుడు తన ప్రకాశాన్ని అందరిపైన ప్రసరింపచేసి ప్రభావింపచేస్తాడో, అలానే పూర్ణ పరమాత్మ శక్తి రూపి (రేంజ్-పరిమానం- కెపాసిటి) సామర్థ్యాన్ని అన్ని బ్రహ్మండాలని నియంత్రించడానికి / అజమాయిషి చేయడానికి విడిచి పెడతాడు. ఎలాగైతే మొబైల్ ఫోన్ యొక్క టవర్ ఒక దేశంలో ఉంటు తన శక్తిని ఫోన్ యొక్క రేంజ (పరిమానం) నాలుగు వైపుల వ్యాపింపచేయబడి ఉంటుంది. ఇదే విధంగా పూర్ణ ప్రభువు తన నిరాకార శక్తిని అన్ని వైపుల వ్యాపింపచేశారు. దానివలన పూర్ణ పరమాత్మ అన్ని బ్రహ్మండాల్ని ఒక స్థానంపై కూర్చొని నియంత్రిస్తాడు.

ఈ ప్రమాణమే ఆదరణీయ గరీబ్‌దాస్ మహారాజ్ ఇస్తున్నారు. (అమృతవాణి రాగ కళ్యాణ)

తిన్ చరణ్ చిన్తామణి సాహెబ్, శేష బదన్ పర్ ఛాయే ।

మాతా, పితా, కుల కా బన్ధు, నా కిన్హే జనని జాయే ॥

మండల 10 సూక్తం 90 మంత్రం 5

తస్మాద్విరాట్జాయత్ విరాజో అధి పురుష: ।
స జాతో అత్యరిచ్యత్ పశ్చాద్ భూమిమథో పుర: ॥5॥

తస్మాత్, విరాట్, అజాయత్, విరాజ:, అధి, పురుష:, స, జాత:, అత్యరిచ్యత్, పశ్చాత్, భూమిమ్, అథ:, పుర: ।

అనువాదం:-(తస్మాత్) దాని తరువాత ఆ పరమేశ్వరుడు సత్యపురుషుడి శబ్ద శక్తితో (విరాట్) విరాట్ అనగా బ్రహ్మ (అజాయత్) ఉత్పన్నం అయ్యాడు (పశ్చాత్) దీని తరువాత (పురుష్) పరమేశ్వరుడు (భూమిమ్) పృథ్విలోకాలను, కాల్ మరియు పర్బ్రహ్మ యొక్క లోకాల్ని (అత్యరిచ్యత్) సరియైన విధంగా రచించారు (అథ:) పిదప (పుర:) మిగిలిన చిన్న చిన్న లోకాల్ని (స) ఆ పూర్ణ పరమాత్ముడే (జాత:) ఉత్పన్నం చేశాడు అనగా స్థాపించాడు.

భావార్థం:- పై మంత్రం 4 లో తెలిపిన మూడు లోకాల్ని రచించిన పిదప పూర్ణ పరమాత్మా జ్యోతి నిరంజన్ (కాల్/బ్రహ్మ) ని ఉత్పత్తి చేశాడు అనగా ఆ సర్వ శక్తిమాన్ పరమాత్మా పూర్ణ బ్రహ్మ కవిర్దేవ్ (కబీర్ ప్రభు) ద్వారానే విరాట్ అనగా బ్రహ్మ ఉత్పత్తి అయినారు. ఈ ప్రమాణమే గీతా అధ్యాయం 3 మంత్రం 15 లో ఉంది, ఏమనంటే అక్షర పురుషుడు అనగా అవినాశి ప్రభువు ద్వారా బ్రహ్మ ఉత్పన్నం అయినాడు. ఈ ప్రమాణమే అథర్వణవేదం కాండం 4 అనువాకం 1 సూక్తం 3 లో ఉంది, పూర్ణ పరమాత్మా ద్వారా బ్రహ్మ యొక్క ఉత్పత్తి అయింది. ఆ పూర్ణ బ్రహ్మ యే (భూమిమ్) భూమి మొదలగు చిన్న పెద్ద అన్ని లోకాల యొక్క రచనా చేశారు. ఆ పూర్ణ బ్రహ్మ ఈ విరాట్ భగవాన్ అనగా బ్రహ్మ కంటే కూడ పెద్దవాడు అనగా బ్రహ్మ యజమాని కూడ అవుతాడు.

మండల 10 సూక్తం 90 మంత్రం 15

సప్తాస్యాసన్పరిధయస్త్రి: సప్త సమిధ: కృతా: ।
దేవా యద్యజ్ఞ తన్వానా అబధ్నన్పురుషం పశుమ్ ॥5॥

సప్త, అస్య, ఆసన్, పరిధయ:, త్రిసప్త, సమిధ:, కృతా:, దేవా, యత్, యజ్ఞం, తన్వానా:, అబుధ్నన్, పురుషమ్, పశుమ్ ।

అనువాదం:- (సప్త) ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండలు మరియు (త్రసప్త) 21 బ్రహ్మాండాలు కాల్వి (సమిధ:) కర్మదండ, దు:ఖి రూపి అగ్నితో దు:ఖి (కృతా:) చేయునటువంటి (పరిధయ:) గుండ్రటి పరిధి రూపంలో కల హద్దులో (ఆసన్) ఆసినుడై ఉన్నాడు. (యత్) ఎవరైతే (పురుషమ్) పూర్ణ పరమాత్మ యొక్క (యజ్ఞమ్) విధానంగా ధార్మిక కర్మలు చేస్తాడో (పశుమ్) బలి తీసుకునే పశువు రూపి కాల్ చెరలో, కర్మ బంధనలో బందింపబడిన (దేవా) భక్త ఆత్మలని (తన్వానా) కాల్ ద్వారా రచించబడిన అనగా వ్యాపింపచేసిన పాప కర్మ బంధన వలనుండి (అబధ్నన్) బంధన రహితం అనగా విడిపిస్తాడు అనగా బంధిని విడిపించునటువంటి బంధి విముక్తి (బంధి ఛోడ్) పూర్ణ పరమాత్మా.

భావార్థం:- పరబ్రహ్మ ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాలు మరియు బ్రహ్మ 21 బ్రహ్మాండాలు , దేనిలోనైతే గుండ్రటి పరిధిలో బంధింపబడి పాపకర్మల అగ్నిలో కాలుచున్న ప్రాణులకి వాస్తవిక పూజా విధానం తెలిపి సరియైన ఉపాసన చేయిస్తాడు. ఏ కారణం వలన బలి ఇచ్చునటువంటి పశువుల మాదిరిగా జన్మ మృత్యువు, కాల్ తినడంకోసం తప్తశిలపై కష్టంతో పీడిత భక్తాత్మలని , కాల్చే వ్యాపిత వలని ఛేదించి బందన రహితం అనగా బందనం నుండి విడిపించు బంది ఛోడ్. ఈ ప్రమాణమే పవిత్ర యజుర్వేదం అధ్యాయం 5 మంత్రం 32లో ఉంది, కవిరంఘారసి (కవిర్) కబీర్ పరమేశ్వర్ (అంఘ)

పాపం యొక్క (అరి) శత్రువు (అసి) యే (అవుతాడు) అనగా బంది విముక్తి కబీర్ పరమేశ్వరుడే.
మండల 10 సూక్తం 90 మంత్రం 16

యజ్ఞేన యజ్ఞమయజన్త దేవాస్తాని ధర్మాణి ప్రథమాన్యాసన్ ।
తే హ నాకం మహిమాన: సచన్త యత్ర పూర్వే సాధ్యా: సన్తి దేవా: ॥

యజ్ఞేన, యజ్ఞమ్, అ, యజన్త, దేవా:, తాని, ధర్మాణి, ప్రథమాని, ఆసన్, తే, హ, నాకమ్, మహిమాన:, సచన్త, యత్ర, పూర్వే, సాధ్యా:, సన్ని, దేవా: ।

అనువాదం:- ఏ (దేవా:) నిర్వికార దేవుడి స్వరూప భక్త ఆత్మలు (అ యజ్ఞమ్) వ్యర్థమైన ధార్మిక పూజలకి బదులుగా (యజ్ఞేన) సత్‌భక్తి ధార్మిక కర్మ యొక్క ఆధారంపై (అయజన్త) పూజా చేస్తారో (తాని) వారు (ధర్మాణి) ధార్మిక శక్తి సంపన్నులు (ప్రథమాని) ముఖ్యం అనగా ఉత్తము (ఆసన్) లు (తే హ) వారే వాస్తవంలో (మహిమాన్:) మహోన్నతమైన భక్తి శక్తి యుక్తులై (సాధ్యా:) సఫలులైన భక్తజనులు (నాకమ్) పూర్ణ సుఖదాయి ఐన పరమేశ్వరుడిని (సచన్త) భక్తి నిమిత్తం కారణం అనగా సత్‌భక్తి యొక్క సాధన వల్ల ప్రాప్తింపచేస్తారు. వారు అక్కడికి వెళ్ళిపోతారు (యత్ర) ఎక్కడైతే (పూర్వే) సృష్టికంటే ముందుగల (దేవా:) పాపరహిత దేవ స్వరూప భక్త ఆత్మలు (సన్తి) ఉంటాయో అక్కడికి.

భావార్థం:- ఎవైతే నిర్వికార (ఎవరైతే మాంసం, మద్యం, పొగాకు తాగడాన్ని త్యాగం చేసిన మరియు వేరే చెడు పనులు రహితమైన) దేవ స్వరూపి భక్త ఆత్మలు శాస్త్రనుకూలమైన సాధన చేస్తాయో అవి భక్తి అను సంపాదనచే ధనవంతులై కాల్ యొక్క ఋణంనుండి ముక్తి అయి తన సత్‌భక్తి యొక్క సంపాదనచే ఆ సర్వ సుఖదాయి పరమాత్మని పొందుతారు అనగా సత్‌లోకం వెళ్లిపోతారు,ఎక్కడైతే మొట్టమొదట రచించిన సృష్టి యొక్క దేవ స్వరూప అనగా పాపరహిత హంస ఆత్మలు ఉంటాయి.

కొన్ని ఆత్మలు కాల్ యొక్క వలలో చిక్కి ఇక్కడికి వచ్చినాయి, కొన్ని పర్‌బ్రహ్మాతో పాటు ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాలలోకి వెళ్ళాయి, అయినకూడ అసంఖ్య/అనంత ఆత్మలు ఎవరి విశ్వాసం ఐతే పూర్ణ పరమాత్మపై స్థిరంగా ఉందో, పతివ్రత పాదం నుండి కిందికి జారలేదోఆ ఆత్మలు అక్కడే ఉ ండిపోయినవి.అందువలన ఇక్కడ ఆ వర్ణననే పవిత్ర వేదాలు కూడ సత్యం అని చెప్పాయి. ఈ ప్రమాణమే గీతా అధ్యాయం8 శ్లోకం 8 నుండి 10లో ఉంది, ఏ సాధకుడు పూర్ణ పరమాత్మ యొక్క సత్‌సాధనా శాస్త్రవిధి అనుసారం చేస్తాడో అతడు భక్తి యొక్క సంపాదన బలంతో ఆ పూర్ణ పరమాత్మని పొందుతాడు. అనగా పూర్ణ పరమాత్మ దగ్గరికి వెళ్లిపోతాడు. దీనివలన సిద్ధికరించింది ఏమనంటే ముగ్గురు ప్రభులు ఉన్నారు. బ్రహ్మా- పర్‌బ్రహ్మా-పూర్ణ బ్రహ్మా. వీరినే 1. బ్రహ్మా-ఈశ-క్షర పురుషుడు 2. పర్‌బ్రహ్మా-అక్షర పురుషుడు/ అక్షర బ్రహ్మా ఈశ్వర్ మరియు 3. పూర్ణ బ్రహ్మా-పరమ అక్షర బ్రహ్మా-పరమేశ్వర్-సత్‌పురుష మొదలగు పర్యాయపదాలతో తెలుపబడుతారు.

ఈ ప్రమాణమే ఋగ్వేదం మండల 9 సూక్తం 96 మంత్రం 17-20లో స్పష్టం అయింది. పూర్ణ పరమాత్మ కబీర్ దేవ్ శిశు రూపాన్ని ధరించి ప్రకటితమవుతారు మరియు తన నిర్మల జ్ఞానం అనగా తత్వజ్ఞానంను(కవిర్గిర్భి:) కబీర్ వాణి ద్వారా తనని అనుసరించువారికి చెప్పుచు-చెప్పుచు వర్ణన చేస్తారు. ఆ కబీర్‌దేవ్ బ్రహ్మా యొక్క ధామం మరియు పర్‌బ్రహ్మా యొక్క ధామంకంటే భిన్నంగా ఏ పూర్ణ బ్రహ్మా (పరమ అక్షర పురుష్) యొక్క మూడవ ఋత(నిజ)ధామం (సత్‌లోకం) ఉందో, అక్కడ మనుష్య ఆకారంలో విరాజితమై ఉన్నారు మరియు సత్‌లోకం తరువాత నాలుగవది అనామిలోకం, అందులోను ఈ కబీర్‌దేవ (కబీర్ పరమేశ్వర్) అనామి పురుషుడు రూపంలో మనుష్య సదృశ ఆకారంలో విరాజితమై ఉన్నారు.

"పవిత్ర శ్రీమద్ దేవి మహాపురాణంలో సృష్టి రచనా యొక్క ప్రమాణం"

"బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివ యొక్క తల్లి-తండ్రి"

(దుర్గా మరియు బ్రహ్మ సంయోగంతో బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివ యొక్క జననం)

పవిత్ర శ్రీ మద్దేవి మహాపురాణం మూడవ స్కందం అధ్యాయం**1-3** (గీతాప్రెస్ గోరఖపుర్ ప్రచురిత, అనువాద కర్తా శ్రీ హనుమాన్ ప్రసాద్ పొద్దార్ మరియు చిమన్‌లాల్ గోస్వామి, పేజి సంఖ్య **114** నుండి).

పేజి సం. **114-118** వరకు వివరణ ఉంది. ఏమనంటే ఎంతో మంది ఆచార్యులు భవానిని సంపూర్ణ కోరికలని పూర్తి చేస్తుంది అని చెబుతారు. ఆమె ప్రకృతిగా పిలవబడుతుంది మరియు బ్రహ్మతో పాటు అభేదమైన సంబంధం ఉంది ఎలాఅంటే భార్యని అర్ధాంగి అని కూడ అంటారు అనగా దుర్గా బ్రహ్మ (కాల్) కి భార్య. ఒక బ్రహ్మాండం యొక్క సృష్టి రచన విషయంలో రాజా శ్రీ పరిక్షిత్ అడగడంతో శ్రీ వ్యాసుదు ఇలా చెప్పాడు- నేను ఈ ప్రశ్న శ్రీ నారదురుడిని అడిగితిని హే దేవర్షి! ఈ బ్రహ్మాండం రచన ఏలా జరిగింది? నా ప్రశ్నకి సమాధానంగా శ్రీ నారదుడు ఇలా చెప్పారు నేను నా తండ్రి శ్రీ బ్రహ్మని అడిగాను ఏమనంటే తండ్రి! ఈ బ్రహ్మాండం యొక్క రచన మీరు చేశారా? లేక శ్రీ విష్ణువు దీన్ని రచించారా?లేదా శ్రీ శివుడు రచించారా? సత్యం చెప్పవల్సిందిగా ప్రార్థిస్తున్నాను. అప్పుడు నా పూజ్య తండ్రి చెప్పారు కుమారు నారదా! నన్ను నేను కమలంపై ఉండగా చూసి ఉంటిని, నాకు తెలియలేదు ఈ అగాదమైన జలంలో నేను ఎక్కడినుండి ఉత్పత్తి అయ్యానో. ఒక వెయ్యి సంవత్సరాల వరకి పృథ్వి యొక్క అన్వేషణ చేసితిని, ఎక్కడ జలం యొక్క అంతము కనబడలేదు.తరువాత ఆకాశవాణి అయింది తపం చేయమని. ఒక వెయ్యి సంవత్సరాల వరకి తపస్సు చేసితిని. పిదప సృష్టి చేయమని ఆకాశవాణి అయింది. ఇంతలో మధు మరియు కైటభ అను రాక్షసులు వచ్చారు. వారి భయంతో కమలం యొక్క కాండం పట్టుకుని కిందకు దిగాను.అక్కడ భగవాన్ శ్రీ విష్ణువు శేషశయ్యపై అచేతనస్థితిలో ఉండెను, అందులోంచి ఒక స్త్రీ (పేతవత్ ప్రవిష్ట దుర్గా) వచ్చింది. ఆమె ఆకాశంలో ఆభరణాలు ధరించినట్టు కన్పించింది. అప్పుడు భగవాన్ శ్రీ విష్ణువు స్పృహలోకి వచ్చాడు.. అప్పుడు నేను విష్ణు ఇద్దరం ఉంటిమి. ఇంతలో భగవాన్ శంకురుడు కూడ వచ్చారు. దేవి మమ్మల్ని విమానంలో కుర్చొబెట్టి బ్రహ్మలోకంలోకి తీసుకెళ్లింది. అక్కడ ఇంకో ఒక బ్రహ్మా, ఒక విష్ణు మరియు ఒక శివుడిని చూసితిమి. తరువాత ఒక దేవిని చూశాము, ఆమెను చూడగానే విష్ణువు వివేకంతో కింద తెలిపినట్లు వర్ణన చేశాదు (బ్రహ్మ/కాల్ భగవాన్ విష్ణువుకి చేతనని ప్రధానం చేస్తాడు, అతనికి తన బాల్యం గుర్తుకు వస్తుంది. అప్పుడు చిన్ననాటి కథ చెబుతాడు.)

పేజి **114-120**లో భగవాన్ విష్ణువు , శ్రీ బ్రహ్మ మరియు శ్రీ శివుడితో ఇలా అంటారు ఈమె మన ముగ్గరికి తల్లి. ఈమె జగత జనని, ప్రకృతిదేవి. నేను ఈ దేవిని చూసి ఉంటిని, ఎప్పుడైతే నేను చిన్న బాలుడిగా ఉన్నానో అప్పుడు, ఈమె నన్ను ఉయ్యాలలో పదుకొబెదుచుండెను.

మూడవ స్కందం పేజి **123**పై శ్రీ విష్ణు శ్రీ దుర్గాదేవిని స్తుతి చేస్తూ అంటారు- మీరు శుద్ధ స్వరూపురాలు, ఈ సకల సంసారం మీ నుండే ఉద్భవించింది. నేను (విష్ణు) , బ్రహ్మ మరియు శంకర్ మేమంత మీ యొక్క కృపతోనే విద్యామానమై ఉన్నాం. మా ఆవిర్భావం (జననం) మరియు తిరోభావం (మరణం) అవుతుంటుంది. అనగా మేము ముగ్గరం నాశనం కలవారము. మీరు మాత్రమే నిత్యం (అవినాశి) , జగత్ జనని, ప్రకృతిదేవి అయి ఉన్నారు.

భగవాన్ శంకరుడు అంటాడు- దేవి ఒకవేళ విష్ణువు మీ నుండే ప్రకటితం (ఉత్పన్నం) అయినారు అనగా దీని తరువాత ఉత్పన్నం అయిన బ్రహ్మ కూడ మీ బాలుదు అయినాడు. మరి ఇక

తమోగుణి లీలాచేయు శంకరుడు మీ సంతానమే (కదా) అవుతాను. అనగా నన్ను కూడ ఉత్పన్నం చేసినవారు మీరే.

విచారం చేయండి:- పై వివరణ వలన సిద్ధించబడినది ఏమిటంటే శ్రీ బ్రహ్మగారు, శ్రీ విష్ణువుగారు మరియు శ్రీ శివగారు నాశనం కలవారు. మృత్యుంజయులు మరియు సర్వేశ్వరులు కారు మరియు దుర్గా (ప్రకృతి) యొక్క పుత్రులు మరియు బ్రహ్మ్ (కాల్) వీరికి తండ్రి.

మూడవ స్కందం పేజి 125పై బ్రహ్మ తల్లితో హే మాతా! వేదాలలో ఏ బ్రహ్మ్ గురించి చెప్పబడిందో అది మీరెనా? లేక వేరే ప్రభువు ఉన్నారా? దీనికి సమాధానంగా దుర్గామాతా అంటున్నది-నేను మరియు బ్రహ్మ ఒక్కరమే. తరువాత ఇదే స్కందం పేజి 129 పై చెప్పబడింది ఏమిటంటే ఇప్పుడు నా కార్యాన్ని సిద్ధంపజేయదానికి విమానంపై కుర్చొని మీరు వెంటనే వెళ్లండి.ఎదైన కఠిన కార్యం ఎదురైనపుడు మీరు నన్ను గుర్తుతెచ్చుకోండి, అప్పుడు నేను మీ ముందుకి వస్తాను. దేవతలారా నా (దుర్గాదేవి యొక్క) మరియు బ్రహ్మ్ యొక్క ధ్యానం నిరంతరం చేస్తుండాలి. మా ఇద్దరిని స్మరిస్తూ ఉన్నచో మీ కార్య సిద్ధం కాకుండుటలో కొంచం కూడ సందేహం లేదు.

పై వాక్యంతో స్వసిద్ధమవుతుంది దుర్గా (ప్రకృతి) మరియు బ్రహ్మ్ (కాల్) ముగ్గురు దేవతల యొక్క మాతా-పితలు మరియు బ్రహ్మ-విష్ణు మరియు శివుడు నాశనం కలవారు మరియు వారు పూర్ణ శక్తిమంతులుకారు.

ముగ్గురు దేవతల (బ్రహ్మ-విష్ణు మరియు శివుడు) పెళ్లి దుర్గాదేవి చేసింది. పేజి నం. 128-129పైన, మూడవ స్కందంలో ఉంది.

గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 12

యే, చ, ఎవ, సాత్వికా:, భావా:, రాజసా:, తామసా:, చ, యే,
మత:, ఎవ, ఇతి, తాన్, విద్ధి, న, తు, అహం, తేషు, తే, మయి ॥12॥

అనువాదం:- (చ) ఇంకా (ఎవ) కూడ (యే) ఎదైతే (సాత్విక:) సత్వగుణ విష్ణుగారిచే స్థితి (భావా:) భావం ఉంది మరియు (యే) ఎదైతే (రాజసా:) రజోగుణం బ్రహ్మగారిచే ఉత్పత్తి (చ) మరియు (తామసా:) తమోగుణ శివచే సంహారం ఉంది (తాన్) ఆ అన్నింటిని నువు (మత:, ఎవ) నా ద్వారా చక్కగా రచించిన, నియమానుసారంగా అగు (ఇతి) విధంగా (విద్ధి) తెలుసుకో (తు) కానీ వాస్తవంలో (తేషు) వారిలో (అహం) నేను మరియు (తే) వారు (మయి) నాలో (న) లేరు.

"పవిత్ర శివ మహాపురాణంలో సృష్టి రచన యొక్క ప్రమాణం"

(కాల్ బ్రహ్మ మరియు దుర్గా ద్వారా బ్రహ్మ-విష్ణు మరియు శివుల ఉత్పత్తి)

ఈ ప్రమణమే పవిత్ర శ్రీ శివ మహాపురణం, (గీతాప్రెస్ గోరఖపుర్ ప్రచురిత, అనువాద కర్తా శ్రీ హనుమాన్ ప్రసాద్ పొద్దార్ , అధ్యాయం 6 రుద్ర సంహితా, పేజి సం. 100 పై చెప్పబడినది, ఏమిటంటే ఎవరైతే మూర్తి రహిత పర్‌బ్రహ్మ్ ఉన్నారో, వారి మూర్తియే భగవాన్ సదాశివుడు. వీరి శరీరం నుండి ఒక శక్తి వచ్చింది, ఆ శక్తియే అంబికా, ప్రకృతి (దుర్గా) , త్రిదేవ జనని (బ్రహ్మ-విష్ణు-శివులని ఉత్పన్నం చేయు మాతా) అని అనబడినది. ఆమెకి ఎనిమిది భుజములు కలవు. ఎవరైతే సదాశివుడు ఉ ండినారో వారిని శివ, శంభు మరియు మహేశ్వర్ అని కూడ అంటారు. (పేజి సం. 101పై) వారు తన అన్ని అంగాలలో భస్మంను పూసుకుని ఉంటారు. ఆ కాల్ రూపి బ్రహ్మ ఒక శివలోకం అను నామంగల క్షేత్రాన్ని నిర్మించినాడు. తరువాత ఇద్దరు భార్య-భర్తల వ్యవహారం చేశారు. అందువలన ఒక పుత్రుడు ఉత్పన్నం అయ్యాడు అతని పేరు విష్ణు పెట్టబడింది (పేజి సం. 102)

తరువాత రుద్ర సహిత అధ్యాయం 7 పేజి సం. 103పై బ్రహ్మ ఇలా అంటారు-నా ఉత్పత్తి

శ్రీ భగవాన్ సదాశివ (కాల్) మరియు ప్రకృతి (దుర్గాదేవి) సంయోగంతో అనగా భార్య భర్తల వ్యవహారంతో అయింది. పిదప నన్ను అచేతనంగా చేశారు.

తరువాత రుద్ర సహిత అధ్యాయం 9 పేజి సం.110పై చెప్పబడింది ఈ విధంగా బ్రహ్మ, విష్ణు మరియు రుద్ర ఈ ముగ్గురు దేవతలలో గుణంలు కలవు, కానీ శివ (కాల్) గుణాతీతుడుగా భావింపబడినారు.

ఇక్కడ నాలుగు సిద్దించాయి అనగా సదశివుడు (కాల్-బ్రహ్మ) మరియు ప్రకృతి (దుర్గా) ద్వారానే బ్రహ్మ, విష్ణు మరియు శివ ఉత్పన్నం అయినారు. ముగ్గురు భగవానుల మాతా శ్రీ దుర్గాదేవి మరియు తండ్రి శ్రీ జ్యోతినిరంజన్ (బ్రహ్మ). ఈ ముగ్గురు ప్రభువులలో రజోగుణం-బ్రహ్మజీ, సత్‌గుణం-విష్ణుజీ, తమోగుణం-శివజీ అవుతారు.

"పవిత్ర శ్రీ మద్ భగవత్‌గీత యందు సృష్టి రచనా యొక్క ప్రమాణము"

ఈ ప్రమాణమే పవిత్ర గీతా అధ్యాయం 14 శ్లోకం 3-5 వరకు ఉంది. బ్రహ్మ (కాల్) అంటున్నాడు ప్రకృతి (దుర్గా) నా యొక్క భార్య, నేను బ్రహ్మ ఈమె భర్తను. మా ఇద్దరి సంయోగంతో సర్వ ప్రాణులతో పాటు మూడు గుణాలు (రజగుణం-బ్రహ్మ, సతగుణం -విష్ణు మరియు తమోగుణం-శివుడు) ఉత్పత్తి అయినారు. నేను (బ్రహ్మ) అన్ని ప్రాణుల యొక్క తండ్రిని మరియు ప్రకృతి వీటన్నింటికి తల్లి. నేను ఈమె ఉదరం యందు బీజాన్ని స్థాపిస్తాను దానివలన అన్ని ప్రాణుల యొక్క ఉత్పత్తి అవుతుంది. ప్రకృతి ద్వారా ఉత్పన్నమైన మూడు గుణాలు (రజగుణం-బ్రహ్మ, సతగుణం -విష్ణు మరియు తమోగుణం-శివుడు) జీవుడిని కర్మాధారంపై శరీరంలో బందిస్తాయి.

ఈ ప్రమాణమే అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1 నుండి 4 మరయు 16, 17 లో కూడ ఉంది.

గీతా అ. 15 శ్లోకం 1.

ఊర్ధ్వమూలమ్, అధ:శాఖమ్, అశ్వత్థమ్, ప్రాహు:, అవ్యయమ్,
ఛన్దాంసి, యస్య, పర్ణాని, య:, తమ్, వేద, స:, వేదవిత్ ॥

అనువాదం:- (ఊర్ధ్వమూలమ్) పైన పూర్ణ పరమాత్మా మొదలగు పురుష పరమేశ్వర రూపి వేర్లుకల (అధ:శాఖమ్) కిందికి కొమ్మలు కల (అవ్యయమ్) అవినాశి (అశ్వత్థమ్) విస్తరించబడిన రావి వృక్షం ఉంది, గుర్రంలాగా బలంగా (యస్య) ఎవరి (ఛన్దాంసి) చిన్న-చిన్న భాగాలు లేదా రెమ్మలు (పర్ణాని) పత్రములు (ప్రాహు:) గా అనబడినవి (తమ్) ఆ సంసారరూప వృక్షాన్ని (య:) ఎవరైతే (వేద) సర్వఅంగాల సహితంగా తెలుసుకుంటాడు (స:) అతడు (వేదవిత్) పూర్ణ జ్ఞాని అనగా తత్వదర్శి అవుతాడు.

గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 2.

అధ:, చ, ఊర్ధ్వమ్, ప్రసృతా:, తస్య, శాఖా:, గుణప్రవృద్ధా:,
విషయప్రవాలా:, అధ:, చ, మూలాని, అనుసన్తతాని, కర్మానుబన్ధీని, మనుష్యలోకే॥2॥

అనువాదం:- (తస్య) ఆ వృక్షం యొక్క (అధ:) కింద (చ) మరియు (ఊర్ధ్వమ్) పైన (గుణప్రవృద్ధా:) మూడు గుణాలు (రజగుణం-బ్రహ్మ, సతగుణం -విష్ణు మరియు తమోగుణం-శివుడు) రూపంలో విస్తరించి ఉన్నాయి. (విషయప్రవాలా:) వికార- కామం, క్రోధం, మోహం, లోభం, అహంకారం రూపి రెమ్మలు (శాఖా:) కొమ్మలు బ్రహ్మ, విష్ణు,శివ (కర్మానుబన్ధిని) జీవుల్ని కర్మలలో బంధించు (మూలాని) వేర్లు అనగా ముఖ్య కారణం అయి ఉన్నారు. (చ) మరియు (మనుష్యలోకె) మనుష్యలోకం-అనగా పృథ్విలోకంలో (అధ:) కింద-నరకం, 84లక్షల యోనిలయందు (ఊర్ధ్వమ్) పైన స్వర్గలోకం మొదలగు వాటిలో (అనుసన్తతాని) వ్యవస్థితం చేసి ఉన్నవి.

గీతా అ. 15 శ్లోకం 3.

న, రూపమ్, అస్య, ఇహ, తథా, ఉపలభ్యతే, న, అన్త:, న, చ, ఆది:, న, చ,
సంప్రతిష్ఠా, అశ్వత్థమ్, ఎనమ్, సువిరుధమూలమ్, అసంగశస్త్రేణ, దృడేన, ఛిత్వా ॥

అనువాదం:- (అస్య) ఈ రచనా యొక్క (న) లేదు (ఆది:) ఆరంభం (చ) మరియు (న) లేదు (అన్త:) అంతం (న) లేదు (తథా) ఆ విధమైన (రూపం) స్వరూపం (ఉపలభ్యతే) పొందబడుతుంది (చ) మరియు (ఇహ) ఇక్కడ విచార కాలంలో నా ద్వారా ఇవ్వబడుతున్న గీతా జ్ఞానంలో పూర్తి విషయం నాకు కూడ (న) తెలియదు (ఎనమ్) ఈ (సూవిరుధమూలమ్) మంచిగా స్థిరమైన స్థితిలోగల (అశ్వత్థమ్) బలమైన స్వరూపంకల సంసార రూపి వృక్ష జ్ఞానాన్ని (అసంగశస్త్రేణ) పూర్ణ జ్ఞాన రూపి (దృడెన్) దృడమైన సూక్ష్మవేదం అనగా తత్వజ్ఞానం ద్వారా తెలుసుకుని (ఛీత్వా) కోసి అనగా నిరంజన్ యొక్క భక్తిని క్షణ భంగురం అని తెలుసుకుని బ్రహ్మా, విష్ణు, శివ, బ్రహ్మ మరియు పరబ్రహ్మా కంటే ముందుకల పూర్ణ బ్రహ్మా యొక్క అన్వేషణ చేయాలి.

గీతా అ. 15 శ్లోకం 4.

తత:, పదమ్, తత్, పరిమార్గతవ్యమ్, యస్మిన్, గతా:, న, నివర్తన్తి, భూయ:,
తమ్, ఎవ, చ, ఆద్యమ్, పురుషమ్, ప్రపద్యే, యత:, ప్రవృతి:, ప్రసృతా, పురాణి ॥

అనువాదం:- ఎప్పుడైతే తత్వదర్శి సంత్ దొరుకుతాడో (తత:) దాని తరువాత (తత్) ఆ పరమాత్మ యొక్క (పదమ్) పద స్థానంను అనగా సత్‌లోకాన్ని (పరిమార్గితవ్యమ్) చాలా మంచిగా (నిశ్చితంగా) వెదకాలి (యస్మిన్) దేనిలోకి (గతా:) వెళ్లిన సాధకులు (భుయ:) మరల (న, నివర్తన్తి) తిరిగి సంసారంలోకి రారు (చ) మరియు (యత:) ఏ పరమాత్మా పరమ అక్షర బ్రహ్మ్ ద్వారా (పురాణి) ఆది (ప్రవృతి:) రచనా-సృష్టి (ప్రసృతా) ఉత్పన్నం అయింది (తమ్) అజ్ఞాత (ఆద్యమ్) ఆది యముడు అనగా నేను కాల్ నిరంజన్ (పురుషమ్) పూర్ణ పరమాత్మా (ఎవ) యొక్క (ప్రపద్యే) శరణులో నేను ఉన్నాను మరియు ఆయన పూజ యే చేస్తాను.

గీతా అ. 15 శ్లోకం 16

ద్వౌ, ఇమౌ, పురుషౌ, లోకే, క్షర:, చ, అక్షర:, ఎవ, చ,
క్షర:, సర్వాణి, భూతాని, కుటస్థ:, అక్షర:, ఉచ్యతే ॥

అనువాదం:- (లోకే) ఈ సంసారంలో (ద్వౌ) రెండు విధాలైన (క్షర:) నాశనం కల (చ) మరియు (అక్షర:) అవినాశి (పురుషౌ) భగవానులున్నారు (ఎవ) ఈ విధంగా (ఇమౌ) ఈ రెండు ప్రభువుల లోకాలలో (సర్వాణి) సంపూర్ణ (భూతాని) ప్రాణుల యొక్క శరీరాలైతే (క్షర:) నాశనం కలవి (చ) మరియు (కుటస్థ:) జీవాత్మ (అక్షర:) అవినాశి (ఉచ్యతే) అని చెప్పబడినది.

గీతా అ. 15 శ్లోకం 17

ఉత్తమ:, పురుష:, తు, అన్య:, పరమాత్మా, ఇతి, ఉదాహృత:,
య:, లోకత్రయం ఆవిశ్య, బిభర్తి, అవ్యయ:, ఈశ్వర: ॥

అనువాదం:- (ఉత్తమ:) ఉత్తమ (పురుష:) ప్రభు (తు) ఐతే (అన్య:) మిగతా ఇద్దరు ప్రభువులు క్షర పురుషుడు మరియు అక్షర పురుషుడు కంటే వేరుగా ఉన్నారు (ఇతి) ఈయన వాస్తవంలో (పరమాత్మా) పరమాత్మా (ఉదాహృత:) అని చెప్పబడినారు (య:) ఎవ్వరైతే (లోకత్రయమ్) మూడు లోకాలలో (ఆవిశ్య) ప్రవేశించి (బిభర్తి) అందరిని ధరించి పోషణ చేస్తాడు కేవలం (అవ్యయ:) అవినాశి (ఈశ్వర:) ఈశ్వరుడే. (ప్రభువులలో శ్రేష్టమైనవాడు అనగా సమర్థ ప్రభువు).

భావార్థం:- గీతా జ్ఞానధాతా ప్రభువు కేవలం ఇంతయే చెప్పినారు, ఏమనంటే ఈ సంసారం

తిరోగమనంగా (వ్యతిరేకంగా) వ్రేలాడదీయబడినా వృక్ష తుల్యంగా భావించండి. పైన కల వేర్లని పూర్ణ పరమాత్మాగా తెలుసుకోండి. కిందకల కొమ్మలు, రెమ్మలు మొదలగు వాటిని మిగతా భాగాలుగా భావించండి. ఈ సంసార రూపి వృక్షం యొక్క ప్రత్యేక భాగం యొక్క భిన్న-భిన్న వివరణని ఏ సంత్‌కైతే తెలుసునో ఆయనే తత్వదర్శి సంత్. ఆయన విషయంలో గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 34లో చెప్పబడినది. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 2-3 లో కేవలం మూడు గుణ రూపి శాఖలు కలవు అని చెప్పబడినది. ఇక్కడ విచారకాలంలో అనగా గీతలో మీకు నేను (గీతా జ్ఞానదాత) పూర్తి సమాచారాన్ని ఇవ్వలేను, ఎందుకంటే నాకు ఈ సంసార రచనా యొక్క ఆది మరియు అంతం యొక్క జ్ఞానం లేదు. దాని కోసం గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 34లో చెప్పినట్లు తత్వదర్శి సంత్ ద్వారా ఆ పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క జ్ఞానంను తెలుసుకోండి. ఈ గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1 లో ఆ తత్వదర్శి సంత్ యొక్క పరిచయం ఇవ్వబడినది, ఏమనంటే అతడు సంసార రూపి వృక్షం యొక్క ప్రత్యేక భాగం యొక్క జ్ఞానంను కలిగిస్తాడు.ఆయన్ని అడగండి. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4 లో ఆ తత్వదర్శి సంత్ దొరకగానే ఆ పరమపద పరమేశ్వరుడిని వెదకాలి అనగా ఆ తత్వదర్శి సంత చెప్పిన సాధన చేయాలి దానివలన పూర్ణ మోక్షం (అనాది మోక్షం) ప్రాప్తిస్తుంది.గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16-17లో స్పష్టం అయింది ఏమిటంటే ముగ్గురు పురుషులు ఉన్నారు. ఒకరు క్షర పురుషుడు (బ్రహ్మ) , రెండవది అక్షర పురుషుడు (పర్‌బ్రహ్మ) మరియు మూడవది పరమ అక్షర పురుషుడు (పూర్ణ బ్రహ్మ). క్షర మరియు అక్షర పురుషులిద్దరు అవినాశిలు కారు. ఆ అవినాశి పరమాత్మా వీరిద్దరికంటే వేరుగా ఉన్నారు. ఆయనే మూడు లోకాలలో ప్రవేశించి అందరి పాలన పోషణ చేస్తాడు.

పై శ్రీ మద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1 నుండి 4 మరియు 16-17లో ఇది ప్రమాణితం అయింది ఏమిటంటే తలక్రిందులుగా వ్రేలాడదీయబడిన సంసార రూపి వృక్షం యొక్క మూలం అనగా వేర్లు పరమ అక్షర బ్రహ్మ అనగా పూర్ణ బ్రహ్మ యే, వారిచే పూర్ణ వృక్షం యొక్క పాలన-పోషణ జరుగుతుంది. మరియు చెట్టు యొక్క ఏ భాగమైతే భూమి నుండి వెంటనే బయట భూమితో పాటు కనిపిస్తుందో అది కాండం అవుతుంది దానిని అక్షర పురుషుడు అనగా పర్‌బ్రహ్మ అని తెలుసుకోండి. ఆ కాండం నుండి పైకి వెళ్తుంటే వేరొక పెద్ద కొమ్మ ద్వారా మిగిలిన మూడు శాఖలు వస్తాయి. వాటిని బ్రహ్మ, విష్ణు మరియు శివుడిగా భావించండి మరియు శాఖలకు కల ఆకులని సంసారంలో కల ప్రాణులుగా భావించండి. పై గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 16-17లో స్పష్టం అయింది, ఏమిటంటే క్షర పురుష్ మరియు అక్షర పురుష్ మరియు వీరిద్దరి లోకంలో ఎన్ని ప్రాణులైతే ఉన్నాయో వారి స్థూల శరీరాలు నాశనం కలవి మరియు జీవాత్మా అవినాశి అనగా ఇద్దరు ప్రభువులు మరియు వీరియందు కల సర్వప్రాణులు నాశనం కలవి. అక్షర పురుషుడు అవినాశి అని చెప్పబడినది కానీ వాస్తవంలో అవినాశి ప్రభువు వీరిద్దరికంటే వేరుగా ఉన్నారు. వారు మూడు లోకాల యందు ప్రవేశించి అందరి పాలన-పోషణ చేస్తారు. పై వివరణలో ముగ్గురు ప్రభువుల వేరు-వేరు వివరణ ఇవ్వబడినది.

“పవిత్ర బైబిల్ మరియు పవిత్ర ఖురాన్ షరీఫ్ లో సృష్టి రచనా యొక్క ప్రమాణము”

దీని ప్రమాణమే పవిత్ర బైబిల్ మరియు పవిత్ర ఖురాన్ షరీఫ్‌లో కూడ ఉంది.

ఖురాన్ షరీఫ్ లో పవిత్ర బైబిల్ యొక్క జ్ఞానం కలదు, ఇందువలన ఈ రెండు పవిత్ర సద్‌గ్రంథాలు కలిసి-మెలిసి ప్రమాణికరించాయి, ఏమనంటే సర్వ సృష్టిని రచించిన వారు ఏవరు మరియు ఎలా రచించారు మరియు ఆయన వాస్తవిక నామం ఏమిటి?

పవిత్ర బైబిల్ (ఉత్పత్తి గ్రంథ్ పేజి సం. 2 పైన, అ. 1:20 - 2:5 పైన)

<u>ఆరవ దినం:-</u> ప్రాణి మరియు మనుష్యుడు:

మిగిలిన ప్రాణుల రచనా చేసి 26, పిదప పరమేశ్వరుడు అనినారు, మన మనుషులని తన స్వరూపానుసారంగా తనతో సమానంగా తయారుచేసినారు, ఎవరైతే సర్వ ప్రాణులని వశంలో ఉంచుకుంటాడు 27. అప్పుడు పరమేశ్వరుడు మనిషిని తన స్వరూపానుసారంగా ఉత్పన్నం చేసినాడు, తన స్వరూప అనుసారంగా పరమేశ్వరుడు అతడిని ఉత్పన్నం చేసినారు, నరుడు మరియు నారీలుగా చేసి మనుషుల సృష్టి చేసిరి.

29. ప్రభువు మనుషులు తినడానికి ఎన్ని బీజాలుకల చిన్న చెట్లు మరియు ఎన్ని చెట్లలో బీజం కల ఫలాలు ఉంటాయో వాటని భోజనం కోసం ప్రసాదించిరి. (మాంసం తినమని చెప్పలేదు)

<u>ఏడవ దినం:- విశ్రాంతి దినం:</u> పరమేశ్వరుడు ఆరు రోజులలో సర్వ సృష్టిని ఉత్పత్తి చేసిరి మరియు ఏడవ రోజున విశ్రాంతి తీసుకునిరి.

పవిత్ర బైబిల్ సిద్ధికరింపజేసింది,ఏమనంటే, పరమాత్మా మానవ సదృశ శరీరంలో ఉన్నారు, ఎవరైతే ఆరు రోజులలో సృష్టిని రచించిరి మరియు పిదప విశ్రాంతి తీసుకొనిరి.

పవిత్ర ఖురాన్ షరీఫ్ (సూరత్ ఫుర్కాని 25, ఆయత్ సం. 52, 58, 59)

ఆయత 52 :- ఫలా తూతిఅల్ - కాఫిరన్ వ జహిద్‌హూమ బిహీ జిహాదన్ కబీరా (కబీరన్) ॥52॥

దీని భావార్థం ఏమిటంటే హజరత్ మూహమ్మద్‌గారి యొక్క ఖుదా (ప్రభు) అంటున్నాడు హే పైంగబర్ ! మీరు కాఫీరులు (ఎవరైతే ప్రభు భక్తిని త్యాగం చేసి అన్య దేవి దేవతల మరియు మూర్తి మొదలగు వాటి పూజా చేస్తారు) చెప్పింది నమ్మకండి, ఎందుకంటే ఆ మనుషులు కబీరుని పూర్ణ పరమాత్మాగా భావించరు. మీరు నా ద్వారా ఇచ్చిన ఈ ఖురాన్ యొక్క జ్ఞానాధారంపై శాశ్వతంగా ఉండాలి, ఎమనంటే కబీర్ యే పూర్ణ ప్రభువు మరియు కబీర్ అల్లాహ్ కోసం సంఘర్షణ చేయాలి (కోట్లాట వద్దు) అనగా స్థిరంగా ఉండాలి.

ఆయత 58 :- వ తవక్కల్ అలల్ - హరుల్లిజి లా యముతూ వ సబ్బిహ్ బిహమ్‌దిహి వ కఫా బిహీ బిజూనుబి ఇబాదిహి ఖబీరా (కబీరా) ॥58॥

భావార్థం:- హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు ఎవరినైతే తన ప్రభువుగా భావిస్తారో ఆ అల్లాహ్ వేరొక వైపు అనగా పూర్ణ ప్రభువు వైపు సంకేతం చేస్తున్నారు. హే పైగంబర్! ఆ కబీర్ పరమాత్ముడిపై విశ్వాసం ఉంచు ఎవరైతే నీకు జీవంకల మాహాత్మా రూపంలో వచ్చి కలిశాడో, ఆయన ఎప్పటికి మరణం లేనివాడు, అనగా వాస్తవంలో అవినాశి. పొగడ్తలతో పాటు ఆయన పవిత్ర మహిమని గుణగానం చేయండి. ఆ కబీర్ అల్లాహ్ పూజా యోగ్యుడు మరియు తన ఉపాసకుల యొక్క సర్వ పాపాల్ని నాశనం చేయువాడు.

<u>ఆయత 59:-</u> అల్లజి ఖలకస్సమావల్‌అర్జ వ మా బైనహుమా ఫి సిత్తతి అయ్యామిన్ సుమ్మస్తవా అలల్‌అర్షి అర్రహ్‌మానూ ఫస్‌అల్ బిహీ ఖబీరన్ (కబీరన్) ॥59॥

భావార్థం:- హజరత్ మూహమ్మద్‌కి ఖురన్ షరీఫ్ చెప్పు ప్రభువు (అల్లాహ్) అంటున్నాడు ఆయన కబీర్ ప్రభువుయే ఎవరైతే భూమి మరియు ఆకాశంకు మధ్యలో ఏదైతే విధ్యామానమైన సర్వ సృష్టి రచనని ఆరు రోజులలో చేసిరి మరియు ఏడవ రోజున పైన తన సత్‌లోకంలో సింహాసనంపై విరాజితులైరి (కూర్చొనిరి). ఆయన విషయం గురించి తెలుసుకోవడానికి (బాఖబర్) తత్వదర్శి సంత్‌ని అడగండి.

ఆ పూర్ణ పరమాత్మా ప్రాప్తి ఎలా అవుతుంది? మరియు వాస్తవిక జ్ఞానంను ఎవరైన తత్వదర్శి

(బాఖబర్) సంత్‌ని అడగండి,నాకు తెలియదు.

పై రెండు పవిత్ర ధర్మాల పవిత్ర శాస్త్రంలు కూడ కలిసికట్టుగా ప్రమాణీకరించాయి ఏమిటంటే సర్వ సృష్టి రచయిత, సర్వ పాప వినాశకుడు, సర్వ శక్తిమాన్, అవినాశి పరమాత్మా మానవ సదృశ శరీరంలో ఆకారంలో ఉన్నారు మరియు సత్‌లోకంలో ఉంటాడు. ఆయన నామం కబీర్, ఆయన్ని అల్లాహు అకబీరు అని కూడ అంటారు.

ఆదరణీయ ధర్మదాస్‌గారు పూజ్య కబీర్ ప్రభువుని అడిగిరి హే సర్వశక్తిమాన్! నేటి వరకి ఈ తత్వజ్ఞానంను ఎవరు చెప్పలేదు, వేదాల మర్మము తెలిసిన జ్ఞానులు కూడ చెప్పలేదు. దీని వలన సిద్ధిస్తున్నది ఏమిటంటే నాలుగు వేదాలు మరియు నాలుగు పవిత్ర గ్రంథాలు అబద్ధమైనవి అని. పూర్ణ పరమాత్మా అంటారు:-

కబీర్, వేద్ కతేబ్ ఝుటే నహి భాయి, ఝుటే హై జో సమఝే నాహి ।

భావార్థం ఏమిటంటే నాలుగు వేదాలు (ఋగ్వేదం, అథర్వణవేదం, యజుర్వేదం, సామవేదం) మరియు పవిత్ర నాలుగు కతేబ్ (ఖురాన్ శరీఫ్, జబుర్,తౌరాత్, ఇంజిల్) అబద్ధాలు కావు. కానీ ఎవరైతే వీటిని తెలుసుకోలేకపోయారో వారు అమాయకులు (జ్ఞానంలేనివారు).

“పూజ్య కబీర్ పరమేశ్వరుడి(కవిర్ దేవ్)అమృతవాణి యందు సృష్టి రచనా”

విశేషం:- ఈ అమృతవాణి క్రీ.శ. **1403** నుండి (ఎప్పుడైతే పూజ్య కవిర్దేవ్ లీలామయ శరీరంలో ఐదు సంవత్సరాల వారు అయినారు) క్రీ.శ. **1518** (ఎప్పుడైతే కవిర్దేవ్ మగహర్ స్థానం నుండి సశరీరంగా సత్‌లోకం పోయినారు.) మధ్యలో సుమారు **600** సంవత్సరాల పూర్వము పరమ పూజ్య కబీర్ పరమేశ్వర్‌గారు తన నిజ సేవకుడైన (దాస్ భక్త) ఆదరణీయ ధర్మదాస్ సాహెబ్‌గారికి వినిపించిరి మరియు ధని ధర్మదాస్ సాహెబ్‌గారు దీనిని లిపిబద్ధం చేసిరి. కానీ ఆ సమయంలో ఉన్న పవిత్ర హిందూవులు మరియు పవిత్ర ముసలమానుల అజ్ఞానపు గురువులు (నీమ్-హకిమో) అనిరి ఈ ధానకుడు (నేయువాడు) కబీర్ అబద్ధికుడు అని. ఏ సద్‌గ్రంథాలలో శ్రీ బ్రహ్మా, శ్రీ విష్ణు మరియు శ్రీ శివుల తల్లి-తండ్రుల పేర్లు లేవు. ఈ ముగ్గురు ప్రభువులు అవినాశులు, వీరి జన్మ మృత్యువు కాదు. పవిత్ర వేదాలు మరియు పవిత్ర ఖురాన్ షరీఫ్ మొదలగు వాటిలో కబీర్ పరమేశ్వరుడి ప్రమాణం లేదు మరియు పరమాత్మా నిరాకారుడని రాసినారు. మేము ప్రతిరోజు చదువుతాము. అమాయకపు ఆత్మలు ఆ విచక్షణుల (తెలివైన గురువుల) పై విశ్వాసం చేసుకున్నారు, ఏమనంటే ఈ కబీర్ ధాణకుడైతే అశిక్షితుడు మరియు గురుజీ శిక్షితులు, సత్యం చెబుతున్నారు. నేడు ఆ సత్యమే వెలుగులోకి వస్తున్నది మరియు మన సర్వ పవిత్ర ధర్మాల పవిత్ర సద్‌గ్రంథాలు సాక్షులై ఉన్నవి. దీని వలన సిద్ధమవుతుంది పూర్ణ పరమేశ్వర్, సర్వ సృష్టి రచయిత, సమూహ కర్తా మరియు సర్వజ్ఞ కవిర్దేవు (కబీర్ పరమేశ్వర్) యే, ఎవరైతే కాశీ (బనారస్) లో కమలం పువ్వుపై ప్రకటితులైరో మరియు **120** సంవత్సరాల వరకి వాస్తవిక తేజోమయ శరీరం పైన మానవ సదృశ తేలికైన తేజంకల దాన్ని తయారు చేసుకుని ఉండిరి మరియు తన ద్వారా రచిత సృష్టి యొక్క సరియైన జ్ఞానంను ఇచ్చి సశరీరంగా సత్‌లోకానికి వెళ్లిపోయిరి. కృపతో ప్రేమి పాఠకులు చదవండి కిందకల అమృతవాణి పరమేశ్వర్ కబీర్ సాహెబ్ ద్వారా తెలుపబడినది :-

ధర్మదాస యహ్ జగ బౌరానా। కోయి న జానే పద నిరవానా ॥
యహి కారన్ మై కథా పసారా। జగసే కహియో రామ్ నియారా ॥
యహి జ్ఞాన జగ జీవ సునావో । సబ్ జీవోంకా భరమ్ నశావో ॥

అబ్ మై తుమసే కహెూ చితాయి । త్రయదేవనకి ఉత్పత్తి భాయి ॥
కుఛ్ సంక్షేప కహెూ గుహరాయి । సబ్ సంశయ్ తుమ్హారే మీట్ జాయి ।
భరమ గయే జగ వేద పురానా । ఆది రామకా కా భేద న జానా ॥
రామ రామ సబ్ జగత్ బఖానే । ఆది రామ కోయి బిరలా జానే ॥
జ్ఞాని సూనే సో హిరదై లగాయి । ముర్ఖ సూనే సో గమ్య నా పాయి ॥
మా అష్టంగి పితా నిరంజన్ । వే జమ్ దారూణ వంశన్ అంజన్ ॥
పహిలే కిన్హ నిరంజన్ రాయి । పిఛేసే మాయా ఉపజాయి ॥
మాయా రూప దేఖ్ అతి శోభా । దేవ నిరంజన్ తన మన్ లోభా ॥
కామదేవ ధర్మరాయ్ సత్తాయే । దేవి కో తూరతహి ధర్ ఖాయే ॥
ఎట్ సే దేవి కరి పుకారా । సాహబ్ మేరా కరో ఉబారా ॥
టేర్ సుని తబ్ హమ్ తహాం ఆయే । అష్టంగి కో బంద్ ఛుడాయే ॥
సతలోక మే కిన్హా దురాచారి, కాల్ నిరంజన్ దిన్హా నికారి ॥
మాయా సమేత్ దియా భగాయి, సోలహ్ సంఖ కోస్ దూరి పర్ ఆయి ॥
అష్టంగి ఔర్ కాల్ అబ్ దోయి, మంద్ కర్మ సే గయే బిగోయి ॥
ధర్మరాయ్ కో హికమత్ కిన్హా। నఖ్ రేఖా సే భగకర్ లిన్హా॥
ధర్మరాయ్ కిన్హా భోగ విలాసా । మాయాకో రహి తబ్ ఆసా ॥
తిన్ పుత్ర అష్టంగి జాయే । బ్రహ్మ విష్ణు శివ నామ ధరాయే ॥
తిన్ దేవ విస్తార్ చలాయే । ఇనమే యహ్ జగ ధోఖా ఖాయే ॥
పురుష గమ్య కైసే కో పావై । కాల్ నిరంజన్ జగ భరమావై ॥
తిన్ లోక అపనే సూత దిన్హా। సూన్న నిరంజన్ బాసా లిన్హా॥
అలఖ నిరంజన్ సూన్న ఠికానా । బ్రహ్మ విష్ణు శివ భేద న జానా ॥
తిన్ దేవ సో ఉనకో ధావేం । నిరంజన్ కా వే పార్ నా పావేం ॥
అలఖ నిరంజన్ బడా బటపారా । తిన్ లోక్ జీవ కిన్హ అహారా ॥
బ్రహ్మ విష్ణు శివ నహి బచాయే । సకల ఖాయ్ పూన ధుర్ ఉడాయే ॥
తినకే సూత హై తినోం దేవా । ఆంధర్ జీవ కరత్ హై సేవా ॥
అకాల్ పురుష కాహు నహి చిన్హా। కాల్ పాయ్ సబహి గహ లిన్హాం ॥
బ్రహ్మ కాల్ సకల్ జగ జానే । ఆది బ్రహ్మకో నా పహిచానే ॥
తినో దేవ ఔర్ ఔతారా । తాకో భజే సకల సంసారా ॥
తినో గుణకా యహ్ విస్తారా । ధర్మదాస్ మై కహో పూకారా ॥
గుణ తినో కి భక్తి మే, భూల్ పరో సంసార్ । కహై కబీర్ నిజ నామ బీన్, కైసే ఉతరై పార్ ॥

పై అమృతవాణిలో పరమేశ్వర్ కబీర్ సాహెబ్ తన నిజ సేవకుడు శ్రీ ధర్మదాస్ సాహెబ్‌తో అంటున్నారు ధర్మదాస్! ఈ సర్వ సంసారం తత్వజ్ఞాన లేమితో విచలితమై ఉంది. ఎవరికీ పూర్ణ మోక్ష మార్గము మరియు పూర్ణ సృష్టి రచనా జ్ఞానం లేదు. ఇందువలన నేను మీకు నా ద్వారా రచిత సృష్టి యొక్క కథని వినిపిస్తాను. బుద్ధిమాన్ వ్యక్తి తొందరగా తెలుసుకుంటాడు. కానీ ఎవ్వరైతే సర్వ ప్రమాణాలని చూసి కూడ అంగీకరించరో ఆ అమాయకపు ప్రాణులు కాల ప్రభావంతో ప్రభావితులైరి, వారు భక్తి యోగ్యులు కారు. ఇక నేను చెబుతాను ముగ్గురు భగవానులు (శ్రీ బ్రహ్మ, శ్రీ విష్ణు మరియు శ్రీ శివ గారి) ఉత్పత్తి ఏలా జరిగిందో? వీరి మాత అష్టంగి మరియు పితా జ్యోతి నిరంజనుడు.మొదట బ్రహ్మ

యొక్క ఉత్పత్తి గుడ్డు నుండి అయింది. తరువాత దుర్గా ఉత్పత్తి అయింది. దుర్గా రూపంపై ఆసక్తిని పెంచుకుని కాల్ (బ్రహ్మ) తప్పు (బలవంతం) చేస్తాడు, అప్పుడు దుర్గా అతని పొట్టలో శరణు తీసుకుంది. నేను అక్కడికి పోతిని ఎక్కడైతే జ్యోతి నిరంజన్ కాల్ ఉండినాడు. అప్పుడు భవానిని బ్రహ్మ ఉదరం నుండి బయటకు తీసి **21**బ్రహ్మాండాల సమేతంగా **16** సంఖ కోస్ దూరం పంపించితిని. జ్యోతి నిరంజన్ (ధర్మరాయ్) ప్రకృతిదేవి (దుర్గా) తో భోగవిలాసం చేసినాడు ఈ ఇద్దరి సంయోగంతో మూడు గుణాల (రజోగుణం- బ్రహ్మ, సత్‌గుణం- విష్ణు మరియు తమోగుణం- శివ) ఉత్పత్తి జరిగింది. ఈ మూడు గుణాల (రజోగుణం- బ్రహ్మ, సత్‌గుణం- విష్ణు మరియు తమోగుణం- శివ) సాధన చేస్తు సర్వ ప్రాణులు కాల్ చెరలో చిక్కి ఉన్నవి. ఎప్పటివరకు వాస్తవిక మంత్రం దొరకదో, పూర్ణ మోక్షం ఎలా అవుతుంది?

విశేషం:- ప్రియ పాఠకులారా విచారం చేయండి శ్రీ బ్రహ్మ, శ్రీ విష్ణు మరియు శ్రీ శివగారి స్థితి అవినాశి అని చెప్పబడి ఉండెను. సర్వ హిందూ సమాజం ఇప్పటివరకు ముగ్గురు పరమాత్మలని చిరంజీవులుగా మరియు జన్మ మృత్యువు రహితంగా భావిస్తుండిరి, వాస్తవంలో ఈ ముగ్గురు నాశనం కలవారే. వీరి తండ్రి కాల రూపి బ్రహ్మ మరియు మాతా దుర్గాదేవి. ఈ విషయాన్ని మనం పూర్వ ప్రమాణాలలో చదివాం. ఈ జ్ఞానం మన శాస్త్రాలలో విద్యామానమై ఉంది. కానీ హిందూ సమాజం యొక్క కలియుగ గురువులు, ఋషులు, సంత్‌లకి జ్ఞానం లేదు. ఏ ఉపాధ్యాయుడికి విషయసూచికతో (సెలబస్) పరిచయం లేదో ఆ ఉపాధ్యాయుడు సరియైనవాడు కాదు, విద్యార్థుల భవిష్యత్తుకు శత్రువు. ఇదేవిధంగా ఏ గురువులకి ఇప్పటివరకి తెలియదు శ్రీ బ్రహ్మ, శ్రీ విష్ణు మరియు శ్రీ శివ గారి తల్లి-తండ్రి ఎవరు అని? ఐతే ఆ గురువులు , ఋషులు, సంత్‌లు జ్ఞాన హీనులు. ఈ కారణం వలనే సర్వ భక్త సమాజాన్ని శాస్త్ర విరుద్ధ (లోక వేదం అనగా కల్పిత కథ) జ్ఞానంను వినిపించి అజ్ఞానంతో పరిపూర్ణంచేశారు. శాస్త్రవిధి విరుద్ధమైన భక్తిసాధన చేయించి పరమాత్మా యొక్క వాస్తవిక లాభం (పూర్ణ మోక్షం) నుండి వంచితులుగా ఉంచిరి. అందరి మానవ జన్మని నష్టపరిచారు ఎందుకంటే గీతా అధ్యాయం **16** శ్లోకం **23-24**లో ఈ ప్రమాణమే ఉంది ఎవరైతే శాస్త్రవిధిని త్యాగం చేసి మనసుకి నచ్చిన ఆచరణ పూజా చేస్తారో వారికి ఎలాంటి లాభం కలుగదు. పూర్ణ పరమాత్మా క్రీ.శ. **1403** నుండి సర్వ శాస్త్ర యుక్త జ్ఞానంను తన అమృతవాణి (కవిరవాణి) లో చెప్పడం ప్రారంభించి ఉండిరి. కానీ అజ్ఞాని గురువులు ఈ జ్ఞానంను భక్త సమాజం వరకు పోనివ్వలేదు. అది వర్తమానంలో స్పష్టం అవుతున్నది. దీని వలన సిద్ధమౌతుంది కవిర్దేవ (కబీర్ ప్రభు) తత్వదర్శి సంత్ రూపంలో స్వయంగా పూర్ణ పరమాత్మా యే వచ్చి యుండిరి.

"ఆదరణీయ గరీబదాస్ సాహెబ్ గారి అమృతవాణిలో సృష్టి రచనా ప్రమాణము"

ఆది రమైణి (సద్ గ్రంథ్ పేజి సంఖ్య 690 నుండి 692 వరకు)

ఆది రమైణి అదలి సారా । జా దిన్ హెూతే ధుంధుంకారా ॥1॥
సత్‌పురష్ కిన్హా ప్రకాశా । హమ హెూతే తఖత కబీర్ ఖవాసా ॥2॥
మన మోహిని సిరజి మాయా । సతపురుష ఏక ఖ్యాల బనాయా ॥3॥
ధర్మరాయ సిరజే దరబాని । చౌసఠ్ జుగతప సేవా ఠాంని ॥4॥
పురుష పృథివి జాకుం దిన్హి రాజ్ కరో దేవా ఆధిని ॥5॥
బ్రహ్మాండ ఇకిస్ రాజ్ తుమ్హ దిన్హా। మన్ కి ఇచ్ఛా సబ జూగ్ లిన్హా॥6॥
మాయా మూల్ రూప ఎక్ ఛాజా । మోహి లియే జనహూం ధర్మరాజా ॥7॥
ధర్మ కా మన చంచల్ చిత్ ధార్‌యా । మన్ మాయా కా రూప బిచారా ॥8॥

చంచల చేరి చపల చిరాగా । యా కే పరసే సరబస్ జాగా ॥9॥
ధర్మరాయ్ కియా మన్ కా భాగి । విషయ్ వాసనా సంగ సే జాగి ॥10॥
ఆది పురుష అదలి అనరాగి । ధర్మరాయ దియా దిల్ సే త్యాగి ॥11॥
పురుష్ లోక సే దియా ధహోహి । అగమ దిప చలి ఆయే భాయి ॥12॥
సహజ దాస్ జిస్ దిప రహంతా । కారణ కౌన్ కౌన్ కుల పంథా ॥13॥
ధర్మరాయ బోలే దరబాని । సునో సహజ దాస్ బ్రహ్మజ్ఞాని ॥14॥
చౌసఠ జుగ హమ సేవా కిన్హి । పురుష పృథివి హమ కుం దిన్హి ॥15॥
చంచల్ రూప భయా మన్ బౌరా। మనమోహిని ఠగియా భౌంరా ॥16॥
సతపురుష నే నా మన్ భాయే । పురుష లోక సే హమ్ చలి ఆయే ॥17॥
అగర దిప సునత్ బడభాగి । సహజ దాస్ మేటో మన పాగి ॥18॥
బోలే సహజదాస దిల్ దాని । హమతో చాకర సత్ సహదాని ॥19॥
సతపురుష సైం అరజ గుజారుం । జబ్ తుమ్హారా బివాణ ఉతారుం ॥20॥
సహజదాస్ కో కియా పియానా । సత్యలోక లియా ప్రవానా ॥21॥
సతపురుష సాహిబ్ సరబంగి । అవిగత్ అదలి అచల్ అభంగి ॥22॥
ధర్మరాయ తుమ్హారా దరబాని । అగర్ దిప చలి గయే ప్రాని ॥23॥
కౌన హుకమ్ కరి అరజ్ అవాజా । కహాం పఠావౌ ఉస్ ధర్మరాజా ॥24॥
భయి అవాజ అదలి ఏక్ సాచా । విషయ్ లోక్ జా తిన్యుం బాచా ॥25॥
సహజ విమాంన చలే అధికాయి । ఛీన్ మేం అగర్ దిప్ చలి ఆయి ॥26॥
హమతో అరజ్ కరి అనరాగి । తుమ్హ విషయ్ లోక జావో బడభాగి ॥27॥
ధర్మరాయ కే చలే విమానా । మనసరోవర్ ఆయే ప్రానా ॥28॥
మనసరోవర రహన్ న పాయే । దరై కబీరా థానా లాయే ॥29॥
బంకనాల్ కి విషమి బాటి । తహాం కబీరా రోకి ఘాటి ॥30॥
ఇన్ పాంచో మిలి జగత్ బంధానా । లఖ చౌరాసి జీవ సంతానా ॥31॥
బ్రహ్మా విష్ణు మహేశ్వర్ మాయా । ధర్మరాయ కా రాజ పఠాయా ॥32॥
యొూహ ఖోఖా పుర ఝుఠి బాజి । భిసతి బైకుంఠ దగాసి సాజి ॥33॥
కృతిమ జీవ భూలాంనే భాయి । నిజ ఘర్ కి తో ఖభరి న పాయి ॥34॥
సవా లాఖ ఉపజేం నిత హంసా । ఏక లాఖ వినశేం నిత్ అంసా ॥35॥
ఉపతి ఖపతి ప్రలయ్ ఫేరి । హర్ష శోక్ జౌంరా జమ జేరి ॥36॥
పాంచో తత్వ హై ప్రలయ మాహి । సత్వగుణ రజగుణ తమగుణ ఝాంయి ॥37॥
ఆఠో అంగ మిలి హై మాయా । పిండ బ్రహ్మండ సకల్ భరమాయా ॥38॥
యా మే సురతి శబ్ద కి డోరి । పిండ బ్రహ్మండ లగి హై ఖోరి ॥39॥
శ్వాసా పారస్ మన్ గహ రాఖో । ఖోల్హి కపాట్ అమిరస చాఖో ॥40॥
సునాఊ హంస శబ్ద సున్ దాసా । అగమ దిప హై అగ హై బాసా ॥41॥
భవసాగర్ జమ దండ జమానా । ధర్మరాయ కా హై తలబానా ॥42॥
పాంచో ఊపర్ పద కి నగరి । బాట బిహంగమ్ బంకి డగరి ॥43॥
హమరా ధర్మరాయ సోం దావా । భవసాగర్ మే జీవ భరమావా ॥44॥
హమ తో కహై అగమ కి బాని । జహా అవిగత్ అదలి ఆప్ బినాని ॥45॥

బంది ఛోడ్ హమారా నామమ్ । అజర్ అమర్ హై అస్థిర్ ఠామం ॥46॥
జుగన జుగన హమ కహతే ఆయే । జమ్ జౌరా సే హంస ఛూటాయే ॥47॥
జో కోయి మానే శబ్ద హమారా । భవసాగర నహి భరమే ధారా ॥48॥
యా మే సురతి శబ్ద కా లేఖా । తన్ అందర్ మన్ కహెూ కిన్హి దేఖా ॥49॥
దాస్ గరీబ్ అగమ కి బాని । ఖోజా హంసా శబ్ద సహదాని ॥50॥

పైన గల అమృవాణి యొక్క భావార్థం ఏమిటంటే ఆదరణీయ గరీబ్‌దాస్ సాహెబ్ తెలుపుతున్నారు. మొదట కేవలం అంధకారం ఉండెను మరియు పూర్ణ పరమాత్మా కబీర్ సాహెబ్ సత్‌లోకంలో సింహాసనంపై విరాజితులై ఉండిరి. మనం అక్కడ సేవకులై ఉంటిమి. పరమాత్ముడు జ్యోతినిరంజన్ ని ఉత్పత్తి చేసినారు. పిదప అతని తపస్సుకి వరంగా 21 బ్రహ్మాండాలని ప్రసాదించిరి. పిదప మాయ ప్రకృతిని ఉత్పత్తి చేసిరి. యువ దుర్గా యొక్క రూపంపై మోహితుడై జ్యోతినిరంజన్ (బ్రహ్మ) దుర్గాపై బలత్కారం చేయబోయాడు. బ్రహ్మకి దాని శిక్ష పడుతుంది. అతడిని సత్‌లోకం నుండి దూరంగా పంపిస్తారు మరియు ఒక లక్ష మానవ శరీర ధారి ప్రాణులని ప్రతిదినం తినాలి మరియు లక్ష పావు, ప్రతి దినం ఉత్పన్నం చేయాలి అను శాపం తగులుతుంది. ఇక్కడ సర్వ ప్రాణులు జన్మ మృత్యువు యొక్క కష్టాన్ని పడుతున్నాయి. ఒకవేళ ఎవరైన పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క వాస్తవిక నామాన్ని (నిజనామ జప మంత్రం) మా నుండి పొందుతాడో, అతడిని కాల్ యొక్క బంధనం నుండి విడిపించబడతాడు. మాది బంది విముక్తి నామము. ఆదరణీయ గరీబ్‌దాస్ గారు తన గురు మరియు ప్రభు కబీర్ పరమాత్మా ఆధారంపై అంటున్నారు ఏమనంటే నిజ మంత్రం అనగా సత్‌నామం మరియు సార్ శబ్దాన్ని పొందండి, పూర్ణ మోక్షం అవుతుంది. లేదనంటే నకిలి నామం ఇచ్చు సంత్‌ల మరియు మఠాధిపతుల తియ్య-తియ్యని మాటలను నమ్మి శాస్త్రవిధి రహిత సాధన చేసి కాల్ చెరలోనే ఉండిపోతారు. తరువాత కష్టంపై కష్టం పొందుతారు.

॥ గరీబ్‌దాస్ జీ మహారాజ్ గారి వాణి ॥

(సత్ గ్రంథ సాహిబ్ పేజి సం. 690 నుండి సంగ్రహిత)

మాయా ఆది నిరంజన భాయి, అపనే జయే ఆపై ఖాయి ।
బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర చేలా, ఓం సోహం కా హై ఖేలా ॥
సిఖర్ సూన్న మే ధర్మ అన్యాయి, జిన్ శక్తి డాయన్ మహల్ పఠాయి ।
లాఖ గ్రాస్ నిత్ ఉర్ దుతి, మాయా ఆది తఖ్త కి కుతి ॥
సవా లాఖ ఘడియే నిత భాండె, హంసా ఉతపతి పరలయ్ డాండె ।
యే తినో చేలా బటపారి, సిరజే పురుషా సిరజి నారి ॥
ఖోఖాపుర మే జీవ భూలాయే, స్వపనా బహిస్త వైకుంఠ బనాయే ।
యో హరహట్ కా కుఆ లోయి, యా గల్ బంధ్యా హై సబ్ కోయి ॥
కిడి కుంజర్ ఔర్ అవతారా,హరహట్ డోరి బందే కయి బారా ।
అరబ్ అలిల ఇంద్ర హై భాయి, హరహట్ డోరి బందే సబ్ ఆయి ॥
శేష మహేశ గణేశ్వర్ తాహి, హరహట్ డోరి బందే సబ్ ఆహి ॥
శుక్రాదిక బ్రహ్మాదిక దేవా, హరహట్ డోరి బందే సబ్ ఖేవా ॥
కోటిక కర్తా ఫిరతా దేఖ్యా, హరహట్ డోరి కహు సున్ లేఖా ।
చతుర్భుజి భగవాన్ కహావై, హరహట్ డోరి బందే సబ్ ఆవై ॥
యో హై ఖోఖాపుర కా కుఆ, యా మే పడా సో నిశ్చయ్ మువా ।

జ్యోతి నిరంజన్ (కాల్ బలి) యొక్క వశంలో ఉండి ఈ ముగ్గురు దేవతలు తమ మహిమని చూపించి జీవులని స్వర్గం, నరకం మరియు భవసాగరంలో (84 లక్షల జీవుల యోనిలలో) భ్రమింపచేస్తుంటారు. జ్యోతి నిరంజన్ తన మాయ ద్వారా జీవులని ఉత్పత్తి చేస్తారు మరియు తరువాత చంపేస్తాడు. ఎవిధంగానైతే ఆడ నాగు పాము తన తోకతో గుడ్డులకి నాలుగు వైపుల కుండలిని చేసుకుంటుంది పిదప ఆ గుడ్డులపై తనే కాటు వేస్తుంది. దానివలన గుడ్డు పగిలిపోతుంది. అందులోంచి బిడ్డ బయటకి రాగానే, దానిని నాగిణి తినేస్తుంది. కాటు వేస్తున్నప్పుడు గుడ్లన్ని పగులుతుంటాయి ఎందుకంటే నాగిణికి చాలా గుడ్లు ఉంటాయి. ఏ గుడ్లయితే పగులుతాయో వాటి నుండి పిల్లలు బయటకు వస్తాయి. ఒకవేళ ఎదైన పిల్ల పాము కుండలి నుండి బయటకు వెళ్లిపోతే బ్రతికిపోతుంది. లేదంటే కుండలిలో ఆ నాగిణి విడిచిపెట్టదు. ఎన్ని పిల్లలైతే ఆ కుండలి లోపల ఉంటాయో వాటన్నింటిని తినేస్తుంది.

మాయా కాలి నాగిని, అపని జాయే ఖాత్ । కుండలి మే ఛోడై నహి, సౌ బాతోం కి బాత్ ॥

ఈ విధంగా ఇది కాల్ బ్రహ్మ యొక్క వలయం. నిరంజనుడి భక్తి పూర్తి సంతులనుండి నామం తీసుకుని చేసిన కూడ ఈ నిరంజనుడి కుండలి (21బ్రహ్మాండాలు) నుండి బయటకు పోలేరు. స్వయంగా బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ, ఆది మాయా శేరావాలి(దుర్గా) కూడ నిరంజనుడి కుండలిలో ఉన్నారు. ఈ అమాయకులు అవతారం ధరించి వస్తారు మరియు జన్మ మృత్యువు యొక్క చక్రంలో పడి తిరుగుతారు. ఇందువలన విచారం చేయండి సోహం జపం ఎదైతే ధ్రువ మరియు ప్రహల్లాద్ మరియు సుఖదేవ ఋషి జపించినారు, వారు కూడ దాటలేక పోయారు. ఎందుకంటే శ్రీ విష్ణు పురాణం యొక్క ప్రథమ అంశం అధ్యాయం 12 శ్లోకం 93 లో పేజి సం. 51పై రాసి ఉంది ధ్రువ కేవలం ఒక కల్పం అనగా ఒక వెయ్యి చతుర్యుగ్ వరకి మాత్రమే ముక్తుడు. ఇందువలన కాల లోకంలోనే ఉండిరి. మరియు 'ఓం నమో భగవతే వాసుదేవాయ' మంత్రం జపించు భక్తులు కూడ కృష్ణుడి వరకి భక్తి చేస్తున్నారు, వారు కూడ 84 లక్షల యోనిల యందు తిరుగుతు ఉండటాన్ని తప్పించుకోలేరు. ఇది పరమ పూజ్య కబీర్ సాహిబ్ జీ మరియు ఆదరణీయ గరీబదాస్ సాహెబ్‌జీ మహారాజ్ గారి వాణి ప్రత్యక్ష ప్రమాణం ఇస్తుంది.

అనన్త కోటి అవతార హై, మాయా కే గోవిన్ద। కర్తా హో హో అవతరే, బహుర్ పడే జగ ఫంధ్॥

సత్‌పురుష కబీర్ సాహెబ్ గారి భక్తి ద్వారానే జీవుడు ముక్తి అవగలడు.

ఎప్పటివరకైతే జీవుడు సత్‌లోకానికి తిరిగి వెళ్లడో అప్పటివరకి కాల్ లోకంలో ఈదే విధంగా కర్మలు చేస్తాడు మరియు నామ మరియు దాన ధర్మాల ద్వారా సంపాదించుకున్న దానిని స్వర్గ రూపి హోటల్‌లో ఖర్చుచేసి తిరిగి కర్మాధారంపై 84 లక్షల యోనిల శరీరంలో కష్టాన్ని అనుభవించు కాల్ లోకంలోని వలయంలో తిరుగుతు ఉంటాడు. మాయ (దుర్గా) నుండి ఉత్పత్తి అయి కోట్లాది గోవిందులు (బ్రహ్మ విష్ణు శివులు) మరిణించినారు. భగవానుడి అవతారం ధరించి వచ్చియుండిరి. పిదప కర్మ బంధనలో బంధింపబడి కర్మలని అనుభవించి 84 లక్షల యోనిల యందు వెళ్లిపోయిరి. ఎలాగైతే భగవాన్ విష్ణువుకి దేవర్షి నారదుడి శాపం తగిలింది. వారు శ్రీ రామచంద్ర రూపంలో అయోధ్యకు వచ్చారు. పిదప శ్రీ రామ రూపంలో వాలిని చంపారు. ఆ కర్మ యొక్క దండన అనుభవించడానికి శ్రీ కృష్ణుడి జన్మ ఎత్తినారు. పిదప వాలి యొక్క ఆత్మ వేటగాడు అయింది మరియు తన పగని తీసుకుంది. శ్రీ కృష్ణుడి కాలియందు విషపూరిత బాణాన్ని ప్రయోగించి వధించినాడు. మహారాజ్ గరీబ్‌దాస్ తన వాణి యందు అంటారు:-

బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర మాయా, ఔర్ ధర్మరాయ కహియే ।

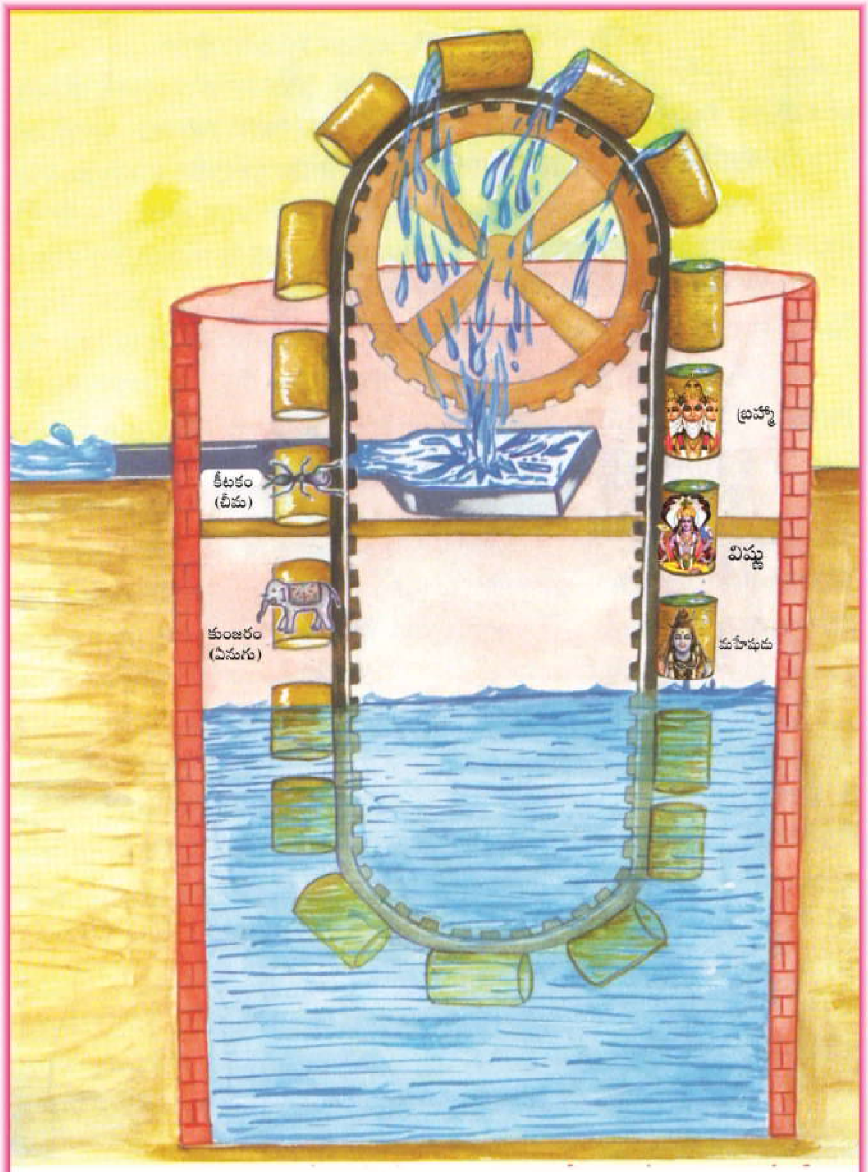

యోహ హరహట కా కూఆ లోయి, యా గల్ బంధ్యా హై సబ్ కోయి ।
కిడి కుంజర్ ఔర్ అవతారా, హరహట డోరి బంధే కయి బారా ॥

కాల్‌లోకంలోని జనన- మరణ రూపి చక్రము

ఇన్ పాంచో మిల్ పరపంచ్ బనాయా, వాణి హమరి లహియే ॥
ఇన్ పాంచో మిల్ జీవ్ అటకాయే, జుగన్ -జుగన్ హమ్ ఆన్ ఛూటాయే।
బంది ఛోడ్ హమారా నామ్, అజర అమర్ హై అస్థిర్ ఠామ్ ॥
పిర్ పైగంబర్ కూతూబ్ ఔలియా, సుర నర మునిజన్ జ్ఞాని ।
యేతా కో తో రాహ్ న పాయా, జమ కే బందే ప్రాణి ॥
ధర్మరాయ కి ధుమా-ధామి, జమ పర జంగ చలాఊ ।
జోరా కో తో జాన్ న దుంగా, బాంధ్ అదల్ ఘర్ ల్యాఊం ॥
కాల్ అకాల్ దోహు కో మోసుం, మహాకాల్ సిర్ ముండు ।
మై తో తఖ్త హజురి హుకమి, చోర్ ఖోజ కుం ఢుండు ॥
ములా మాయా మగ్ మే బైఠి, హంసా చున్-చున్ ఖాయి ।
జ్యోతి స్వరూపి భయా నిరంజన్, మై హి కర్తా భాయి ॥
సంహస అఠాసి దిప మునిశ్వర్ , బంధే మూలా డోరి ।
ఏత్యాం మే జమ్ కా తలబానా, చలియే పురుష్ కిశోరి ॥
మూలా కా తో మాథా దాగుం, సతకి మోహర్ కరుంగా ।
పురుష్ దిప కు హంస చలాఊ, దరా న రోకన్ దుంగా ॥
హమ తో బంది ఛోడ్ కహావా (, ధర్మరాయ హై చకవై ।
సతలోక కి సకల సునావా, వాణి హమరి అఖవై ॥
నౌ లఖ్ పటట్న్ ఊపర్ ఖేలుం, సాహదరే కుం రోకుం ।
ద్వాదస కోటి కటక సబ్ కాటుం, హంస పఠాఊ మోఖుం ॥
చౌదహ భువన్ గమన్ హై మేరా, జల్ థల్ మే సరబంగి ।
ఖాలిక్ ఖలక్ ఖలక్ మే ఖాలిక్, అవిగత్ అచల్ అభంగి ॥
అగర్ అలిల చక్ర హై మేరా, జిత సే హమ్ చల్ ఆయే ।
పాంచో పర్ ప్రవానా మేరా, బంధి ఛూటవన్ ధాయే ॥
జహా ఓంకార్ నిరంజన్ నాహి, బ్రహ్మ విష్ణు వేద నహి జాహి ।
జహా కరతా నహి జాన్ భగవానా, కాయా మాయా పిండ న ప్రాణా ॥
పాంచ తత్వ తినో గుణ నాహి, జోరా కాల్ దిప నహి జాహి ।
అమర్ కరుం సతలోక పఠుఊ, తాతైం బంది ఛోడ్ కహాఊ ॥

కబీర్ పరమేశ్వరుడి మహిమని తెలుపుచూ ఆదరణీయ గరీబదాస్ సాహెబ్ అంటున్నారు మా ప్రభువు కబీర్ బంద విముక్తులు. బంధి ఛోడ్ యొక్క భావార్థం ఏమిటంటే కాల్ యొక్క కారాగారం నుండి విడిపించువాడు. కాల్ 21 బ్రహ్మాండాలో సర్వ ప్రాణులు పాపాల కారణంచె కాల్ కి బందిలుగా ఉన్నారు. పూర్ణ పరమాత్మా కబీర్ సాహెబ్ పాపం యొక్క వినాశనం చేస్తారు. పాపాల వినాశనం బ్రహ్మా, పరబ్రహ్మా, బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివుడు చేయలేరు. కేవలం ఎలాంటి కర్మ చేస్తామో, అలాంటి ఫలాన్ని ఇస్తారు. అందువలన యజుర్వేదం అధ్యాయం 5 యొక్క మంత్రం 32లో రాసి ఉంది 'కవిరంఘారిరసి' కవిర్దేవ్ (కబీర్ పరమేశ్వర్) పాపాలకి శత్రువు. 'బమ్భారిరసి' బందనాలకి శత్రువు అనగా బందిని విడిపించువారు.

ఈ ఐదింటి (బ్రహ్మ-విష్ణు-శివ-మాయా మరియు ధర్మరాయ) పైన సత్‌పురుష పరమాత్మా (కవిర్దేవ్) ఉన్నారు. వారు సత్‌లోకానికి యజమాని. మిగిలిన సర్వ పర్‌బ్రహ్మా-బ్రహ్మ మరియు

బ్రహ్మా-విష్ణు-శివ మరియు ఆది మాయ నాశనం కల పరమాత్ములు. మహాప్రళయంలో వీరు మరియు వీరి లోకాలన్నియు సమాప్తం అవుతాయి. సాధారణ జీవుని కంటే వెయ్యిరెట్లు పొడవుగా వీరి ఆయుష్షు ఉంటుంది. కానీ ఏ సమయంఐతే నిర్ధారించబడినదో అది ఒకరోజు ఖచ్చితంగా అవుతుంది. ఆదరణీయ గరీబ్‌దాస్ జీ మహారాజ అంటున్నారు :

శివ బ్రహ్మా కా రాజ్, ఇంద్ర గినతి కహా । చార్ ముక్తి వైకుంఠ సమజ్, యేతా లహ్యా ॥
సంఖ జుగన్ కి జుని, ఉమ్ర బడ ధారియా । జా జనని కుర్బాన్, సు కాగజ్ పారియా ॥
యేతి ఉమ్ర బులంద్ మరైగా అంత రే । సతగురు లగే న కాన్, న భైంటే సంత్ రే ॥

సంఖ యుగంతో సమానమైన ఆయుస్సు ఉన్న కూడ అది ఒక రోజు సమాప్తం ఖచ్చితంగా అవుతుంది. ఒకవేళ సత్‌పురుష పరమాత్మా కబీర్ సాహిబ్ ద్వారా నియమించబడిన పూర్ణ సంత్ (గురు) ఎవరైతే మూడు నామాల మంత్రాన్ని (ఓం + తత్ + సత్ సాంకేతికం) ఇస్తాడు. మరియు అతనికి పూర్ణ సంత ద్వారా నామదానం చేయడానికి ఆదేశం ఉందో, అతని ద్వారా ఉపదేశం పొంది నామం యొక్క సంపాదన (సాధన) చేసినచో మనం సత్‌లోకంలో అధికారి హంసలం అవగలము. సత్‌సాధనా లేకుండా దీర్ఘాయువు ఏమియు పనికి రాదు, ఎందుకంటే నిరంజనుడి లోకంలో దు:ఖమే ఉంది.

కబీర్ , జీవనా తో థోడా హి భలా, జై సత్ సుమరన్ హెూయ్ ।
లాఖ వర్ష కా జీవనా, లేఖై ధరై నా కోయ్ ॥

కబీర్ సాహిబ్ తన (పూర్ణ బ్రహ్మ) చిరునామాని స్వయంగా చెబుతారు ఏమనంటే ఈ పరమాత్మలకీ పైన అనంత భుజాలు కల పరమాత్మ సహాపురుషుడు ఉన్నారు, ఎవరైతే సత్‌లోకం (సచ్ఛఖండ, సత్‌ధామం) లో ఉంటారు మరియు ఆయన అంతర్గతంగా సర్వలోకాలు (బ్రహ్మ యొక్క 21 బ్రహ్మాండాలు, బ్రహ్మా, విష్ణు మరియు శివ శక్తి లోకాలు మరియు పర్‌బ్రహ్మ యొక్క ఏడు సంఖ బ్రహ్మాండాలు మరియు అన్య సర్వ బ్రహ్మాండాలు) వస్తాయి మరియు అక్కడికి సత్‌నామం-సార్‌నామం యొక్క జపం ద్వారా వెళ్లవచ్చు, ఎదైతే పూర్ణ గురువు ద్వారా ప్రాప్తించబడుతుంది. సచ్ఛఖండ (సత్‌లోకం) లోకి ఏ ఆత్మయితే వెళ్లిపోతుందో, దాని పునర్‌జన్మ అవదు. సత్‌పురుష్ (పూర్ణబ్రహ్మ) కబీర్ సాహెబ్ (కవిర్దేవ్) యే అన్య లోకాలలో స్వయంగా వివిధ నామంలతో విరాజమానులై ఉన్నారు. ఎలాఐతే అలఖ లోకంలో అలఖ పురుష్, అగమ లోకంలో అగమ పురుష్ మరియు అనామి లోకంలో అనామి పురుష రూపంలో విరాజితులై ఉన్నారు. ఇవి వారికి కల ఉపమాత్మక నామములు, కానీ వాస్తవిక నామం ఆ పూర్ణ పురుషుడిది కవిర్దేవ్ (భాషా భేదం వలన కబీర్ సాహెబ్) యే.

"ఆదరణీయ నానక్ సాహెబ్ గారి వాణి యందు సృష్టి రచనా సంకేతం"

శ్రీ నానక్ సాహెబ్‌జీ గారి అమృతవాణి, మహలా 1, రాగ బిలావలూ, అంశ 1 (గురు గ్రంథం పేజి 839)

ఆపే సచు కిఆ కర్ జోడి । అండజ్ ఫోడి జోడి విఛోడ్ ॥
ధరతి ఆకాశ్ కియే బైసణ కఉ థాఉ । రాతి దినంతు కిఏ భఉ-భాఉ ॥
జిన్ కిఏ కరి వేఖణహారా । (3)
త్రితిఆ బ్రహ్మా-బిసను-మహెసా । దేవి దేవ ఉపాఏ వేసా ॥ (4)
పఉణ పాణి అగని బిసరాఉ । తాహి నిరంజన్ సాచో నాఉ ॥
తిసు మహి మనుఆ రహిఆ లివ లాయి । ప్రణవతి నానకు కాలు న ఖాయి॥10

భావార్థం ఏమిటంటే నిజ పరమాత్మా (సత్‌పురుషుడు) స్వయంగానే తన చేతులతో సర్వ సృష్టి రచనా చేశారు. ఆయనే గుడ్డుని తయారుచేసిరి, పిదప పగులకొట్టిరి మరియు అందులోంచి జ్యోతి

నిరంజన్ వచ్చినాడు. ఆ పూర్ణ పరమాత్మనే సకల ప్రాణులు ఉండుటకు భూమి,ఆకాశం,గాలి, నీరు మొదలగు ఐదు తత్వంలు రచించిరి. తన ద్వారా రచిత సృష్టికి స్వయం సాక్షియై ఉన్నారు. వేరెవ్వరు ఈ విషయ సమాచారాన్ని ఇవ్వలేరు. గుడ్డు పగలడంవలన బయటకు వచ్చిన నిరంజనుడి తరువాత ముగ్గరి శ్రీ బ్రహ్మాగారి, శ్రీ విష్ణుగారి మరియు శ్రీ శివగారి ఉత్పత్తి జరిగినది మరియు అన్య దేవిదేవతలు ఉత్పన్నం అయినారు మరియు లెక్కించవీలుకానీ జీవుల ఉత్పత్తి జరిగింది. దాని తరువాత మిగతా దేవతల జీవన చరిత్ర మరియు అన్య ఋషుల అనుభవంతో ఆరు శాస్త్రములు మరియు పద్దెనిమిది పురాణములు తయారైనవి. పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క నిజనామం (సత్‌నామం) యొక్క సాధన శ్రద్ధగల మనసుతో చేయడం వలన మరియు గురు మర్యాదలో ఉండువారిని (ప్రణవతి) కాల్ తినదు అని శ్రీ నానక్ జీ అంటున్నారు.

రాగ మారు (అంశ) అమృతవాణి మహలా 1 (గు. గ్ర. పేజి 1037

సునహు బ్రహ్మా, బిసను, మహెసు ఉపాఏ। సునే వరతే జుగ్ సబాఏ॥
ఇసూ పద బిచారే సో జను పూరా। తిస్ మిలిఏ భరమూ చూకాఇదా॥ (3)
సామ వేదు, రుగ జుజరు అథరబణు। బ్రహమే ముఖ మాఇఆ హై త్రైగుణ॥
తా కి కిమత్ కహి న సకై। కో తిఉ బోలే జిఉ బూలాఈదా॥ (9)

సారాంశం:- ఏ సంత్ పూర్ణ సృష్టి రచనని వినిపిస్తాదు మరియు చెబుతాడు,ఏమనంటే గుడ్డు యొక్క రెండు భాగాలై ఎవరు వచ్చారు, ఎవరైతే పిదప బ్రహ్మలోకం యొక్క శూన్యంలో అనగా గుప్త స్థానం పై బ్రహ్మా-విష్ణు-శివ గారి ఉత్పత్తి చేసిరి మరియు ఆ పరమాత్మా ఎవరు? ఎవరైతే బ్రహ్మ (కాల్) యొక్క ముఖం నుండి నాలుగు వేదాలని (పవిత్ర ఋగ్వేదం, యజుర్వేదం, సామవేదం, అథర్వవేదం) ఉచ్చరింపచేసినారు, ఆ పూర్ణ పరమాత్మా ఎలా అంటే అలా ప్రతిఒక్క ప్రాణిని పిలుస్తాడు. ఈ సర్వ జ్ఞానంను చెప్పునటువంటి సంత్ దొరికితే ఆయన వద్దకి వెళ్లండి మరియు ఆయనే అన్ని సందేహాలని పూర్తిగా తీర్చగలడు, ఆయనే పూర్ణ సంత్ అనగా తత్వదర్శి సంత్.

శ్రీ గురు గ్రంథ సాహెబ్ పేజి 929 అమృతవాణి శ్రీ నానక్ సాహెబ్ జీ గారి రాగ రామకలి మహలా 1 దఖణి ఓఅంకార్

ఓఅంకారి బ్రహ్మా ఉతపతి। ఓఅంకారు కిఆ జిని చిత్। ఓఅంకారి సైల్ జుగ భఏ। ఓఅంకారి బేద్ నిరమయే। ఓఅంకారి సబది ఉధరే। ఓఅంకారి గురుముఖి తరే। ఓనమ్ అఖర్ సూణహు బిచారూ।ఓనమ్ అఖరు త్రిభవణ్ సారు।

శ్రీ నానక్ సాహెబ్ చెప్పుచున్నారు ఓంకార్ అనగా జ్యోతినిరంజన్ ద్వారా బ్రహ్మాగారి ఉత్పత్తి జరిగింది. చాలా యుగాలు సంతోషంగా ఉండిన తరువాత ఓంకార్ (బ్రహ్మా) వేదాలను ఉత్పత్తి చేశాదు అవి బ్రహ్మాగారికి ప్రాప్తించాయి. మూడు లోకాల భక్తి యొక్క కేవలం ఒక ఓం మంత్రమే వాస్తవంలో జపం చేయదానికి ఉంది. ఈ ఓం శబ్దాన్ని పూర్ణ సంత్ నుండి ఉపదేశం తీసుకుని అనగా గురు ధారణ చేసి జపం చేయడం వలన ఉద్దరణ జరుగుతుంది.

విశేషం:- శ్రీ నానక్ సాహెబ్ గారు మూడు మంత్రాల (ఓం+తత్+సత్) స్థాన స్థానం పై రహస్యాత్మక వివరణ ఇచ్చియున్నారు. దానిని కేవలం పూర్ణ సంత్‌యే తెలుసుకోగలదు మరియు మూడు మంత్రాల జపంను ఉపదేశిలకు తెలియజేస్తారు. పేజి 1038

ఉత్తమ్ సతిగురు పురుష్ నిరాలే, సబది రతే హరి రస్ మతవాలే।
రిధి, బుధి, సిధి, గిఆన్ గురు తే పాఇఏ, పూరే భాగ్ మిలాఈదా॥ (15)
సతిగురు తే పాఏ బిచారా, సూన్ సమాధి సచే ఘురబారా।
నానక్ నిరమల్ నాదు సబద్ ధూని, సచూ రామైం నామి సమాఇదా (17)॥5॥17॥

భావార్థం:- వాస్తవిక జ్ఞానంను ఇచ్చు సత్‌గురువైతే అపూర్వమైన (నిరాలే) వారు, వారు కేవలం నామ జపాన్ని జపిస్తారు, అన్య హఠయోగం సాధన చెప్పరు. ఒకవేళ మీకు ధనం,సంపద, పదవి, బుద్ధి లేదా భక్తి శక్తి కూడా కావాలంటే ఆ భక్తి మార్గం యొక్క జ్ఞానం పూర్ణ సంతయే ప్రసాదిస్తాడు. అలాంటి పూర్ణ సంత్ పెద్ద భాగ్యంతో లభిస్తాడు. ఆ పూర్ణ సంతయే వివరణగా చెబుతాడు పైన ఆకాశంలో తన వాస్తవిక ఇల్లు (సత్‌లోకం) పరమేశ్వరుడి రచించిన దాని గురించి.

అందులో ఒక వాస్తవిక సార నామ శబ్దం అవుచున్నది. ఆ ఆనందంలో అవినాశి పరమేశ్వర్ యొక్క సార శబ్దంతో కలిసిపోతారు అనగా ఆ వాస్తవిక సుఖదాయి స్థానంలో నివాసం అవగలదు, మిగతా నామాలు మరియు అసంపూర్తి గురువుల వలన కాజాలదు.

ఆంశిక అమృతవాణి మహలా పహలా (శ్రీ గు.గ్ర. పేజి 359-360)

సివ నగరి మహి ఆసణి బైసఉ కలప్ త్యాగి వాదం । (1)
సిండి సబద సదా ధూని సోహై అహినిసి పురై నాదం । (2)
హరి కిరతి రహ్ రాసి హమారి గురు మూఖ పంథ్ అతీత్ । (3)
సగలి జోతి హమారి సంమిఆ నానా వరణ అనేకం ।
కహ నానక సుణి భరథరి జోగి పారబ్రహ్మ లివ ఏకం । (4)

శ్రీ నానక సాహెబ్ గారు అంటున్నారు హే భరథరి యోగిజీ ! మీ సాధనా భగవాన్ శివుడి వరకె, దాని ద్వారా మీకు శివనగరిలో స్థానం దొరికింది మరియు శరీరంలో ఏదైతే సింగి శబ్దం మొదలగునది అవుతుందో అది ఈ కమలంములదే మరియు టెలివిజన్ మాదిరి ప్రత్యేక దేవలోకం నుండి శరీరంలో వినిపిస్తున్నది.

మేము మాత్రము ఒక పరమాత్మా పర్‌బ్రహ్మ అనగా అందరికంటే పైన ఏ పూర్ణ పరమాత్మా ఉన్నాడు. ఆ పరమాత్మలో లీనం (అనన్య మనస్సుతో లగ్నం) మవుతాము.

మేము బాహ్య ఆడంబరాలు (భస్మం పూసుకునుట, చేతిలో కట్టె పట్టుకునుట) చేయం. నేనైతే అన్ని ప్రాణులని ఒక పూర్ణ పరమాత్మ (సత్‌పురుష్) సంతానంగా భావిస్తాను. అందరు ఆ శక్తితోనే చలించుచున్నారు. మా చిహ్నం ఐతే నామ జపం గురు ద్వారా పొంది చేయుటయే మరియు క్షమించడం మా వేషభుషా (బాణా). నేనైతే పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క ఉపాసకుడను మరియు పూర్ణ సత్‌గురు యొక్క భక్తి మార్గం దీనికంటే భిన్నంగా ఉంటుంది.

అమృతవాణి రాగ ఆసా మహలా 1 (శ్రీ గురు గ్రంథ సాహిబ్ పేజి 420)

॥ఆసా మహలా 1॥ జిని నామూ విసారిఆ దుజై భరమి భూలాఈ। ములూ ఛోడి డాలి లగె కిఆ పావహి ఛాయి ॥1॥ సాహిబు మేరా ఏకు హై అవరు నహీ భాయి । కిరపా తే సుఖు పాఇఆ సాచే పరథాయి ॥3॥ గురు కి సేవా సో కరే జిసు ఆపి కరాఏ । నానాక్ సిరు దే ఛుటిఐ దరగహ్ పతి పాఏ ॥8॥18॥

శ్రీ నానక సాహెబ్ గారు అంటున్నారు ఎవరైతే పూర్ణ పరమాత్మ వాస్తవిక నామాన్ని మరిచిపోయి మిగతా భగవాను నామ జపంలో భ్రమిస్తున్నారో, వారఐతే ఎలా చేస్తున్నారంటే మూలాన్ని (పూర్ణ పరమాత్మాని) వదిలి కొమ్మల (మూడు గుణాల రూపి రజగుణ-బ్రహ్మ, సత్‌గుణ-విష్ణు, తమ్‌గుణ-శివుడు) పోషణ (పూజ) చేస్తున్నారు. ఆ సాధన వలన ఎలాంటి సుఖం కలగదు అనగా మొక్క ఎండిపోతే నీడలో కూర్చొలేరు. భావార్థం ఏమిటంటే శాస్త్రవిధి రహితంగా సాధన చేయడం వ్యర్థమైనది.ఏమియు లాభం కాదు. ఈ ప్రమాణమే పవిత్ర గీతా అధ్యాయం 16 శ్లోకం 23-24 లోను ఉంది. ఆ పూర్ణ పరమాత్మాని పొందటానికి మనసుకి నచ్చిన సాధనని త్యాగం చేసి పూర్ణ గురుదేవులకి సమర్పించి మరియు సత్‌నామంను జపించడం వలనే మోక్షం సంభవం, లేదంటే మృత్యువు

తరువాత నరకంకు వెళ్లుతారు.

శ్రీ గురు గ్రంథ సాహెబ్ పేజి సంఖ్య 843-844

॥ బిలావలూ మహలా 1 ॥ మై మన్ చాహు ఘణా సాచి విగాసి రామ । మోహి ప్రేమ పిరే ప్రభు అబినాశి రామ ॥ అవిగతో హరి నాథు నాథహ్ తిసై భావ సొ థిఐ । కిరపాలూ సదా దఇఆలు దాతా జిఆ అందరి తుం జిఐ । మై ఆధారు తేరా తు ఖసము మేరా మై తాణు తకిఆ తెరఓ । సాచి సుచా సదా నానక్ గురసబది ఝగరూ నిబెరఓ ॥4॥2॥

శ్రీ నానక సాహెబ్ గారు అంటున్నారు అవినాశి పూర్ణ పరమాత్మా నాథుల యొక్క నాథుడు అనగా దేవతల యొక్క దేవుడు (సర్వ ప్రభువులు శ్రీ బ్రహ్మగారు, శ్రీ విష్ణుగారు, శ్రీ శివగారు మరియు బ్రహ్మ మరియు పర్‌బ్రహ్మ పైన కూడ నాథుడు ఉన్నాడు అనగా స్వామి ఉన్నాడు.) నేనైతే నిజ నామాన్ని హృదయంలో నింపుకుని ఉన్నాను. హే పరమాత్మా ! సకల ప్రాణుల జీవనాధారం కూడ మీరే. నేను మీ యొక్క ఆశ్రయంలో ఉన్నాను. మీరు నాకు యజమాని. మీరే గురు రూపంలో వచ్చి సత్‌భక్తి యొక్క నిర్దేశిత / నిర్ణయాత్మక జ్ఞానంను ఇచ్చి కోట్లాట లేకుండా చేసినారు. అనగా అన్ని సందేహాలకి సమాధానం ఇచ్చారు.

శ్రీ గురు గ్రంథ సాహెబ్ పేజి సంఖ్య 721, రాగ తిలంగ మహలా 1

యక్ అర్జ గూఫతమ్ పేశ తో దర కున్ కరతార్ ।
హక్కా కబీర్ కరిమ తు బెఐబ్ పరవరదిగార్ ।
నానక బూగోయద్ జన తురా తేరే చాకరాం పాఖాక ।

హే (హక్కా కబీర్) మీరు సత్‌కబీర్ (కున కరతార్) శబ్ద శక్తితో రచనా చేయునటువంటి శబ్ద స్వరూపి ప్రభు అనగా సర్వ సృష్టి రచనా చేయువారు, మీరే (బేఎబ్ పరవరదిగార్) , అందరి పాలన కర్తా, దయాలు ప్రభువులు, నేను మీ దాసులకి దాసుడను.

శ్రీ గురు గ్రంథ సాహెబ్ పేజి సంఖ్య 24. రాగ సిరి మహలా 1

తేరా ఏక్ నామ తారే సంసార్, మై ఇహా ఆస్ ఇహొ ఆధార్ ।
నానక్ నిచ కహై బిచార్, ధాణక రూప రహా కరతార్ ।

పై అమృతవాణి ప్రమాణికరిస్తుంది ఏమిటంటే కాశీలో ధాణక్ (నేయువాడు-జులాహా) ఉన్నాడో ఆయనే ఈ సమూహం మొత్తం యొక్క సృష్టికర్తా. అతి ఆధీనులై శ్రీ నానక్ సాహెబ్ జీ అంటున్నారు నేను సత్యం చెబుతున్నాను ఈ ధాణక్ అనగా కబీర్ నేయువాడు యే పూర్ణ బ్రహ్మ (సత్‌పురుషుడు).

విశేషం:- పై ప్రమాణాలతో సాంకేతిక జ్ఞానంతో ప్రమాణితమవుతుంది సృష్టి రచనా ఏ విధంగా జరిగింది. ఇక పూర్ణ పరమాత్మాని పొందాలి. ఇది పూర్ణ సంత్ నుండి నామం తీసుకోవడం వలనే సంభవం అవుతుంది.

"అన్య(వేరే)సంత్‌ల ద్వారా సృష్టి రచనా యొక్క కల్పిత కథలు"

వేరే సంత్‌ల ద్వారా ఏదైతే సృష్టి రచనా జ్ఞానం చెప్పబడినదో అది ఎలా ఉంది? కృపతో చదవండి :- సృష్టి రచనా విషయంలో రాధాస్వామి పంథ సంత్‌ల మరియు ధన్-ధన్ సత్‌గురు పంథ్ యొక్క సంత్‌ల విచారాలు :-

పవిత్ర పుస్తకం జీవన చరిత్ర పరమ సంత్ బాబా జయమల్ సింహజీ మహారాజ్ పేజి నం. 102-103 నుండి "సృష్టి రచనా" (సావన్ కృపాల్ పబ్లికేషన్, ఢిల్లీ)

'మొదట సత్‌పురుషుడు నిరాకారుడిగా ఉండెను, పిదప ఆకారంలోకి రావడంతో పైన గల మూడు నిర్మలమైన మండలాలు (సత్‌లోకం, అలఖ్‌లోకం అగమ్‌లోకం) తయారైనవి మరియు ప్రకాశం

మరియు మండలాల యొక్క నాదం తయారైంది.

పవిత్ర పుస్తకం సారవచన (నసర్) ప్రకాశకులు :- రాధాస్వామి సత్సంగ సభా, దయాల్‌బాగ ఆగరా, "సృష్టి రచనా" పేజి 81

మొదట అంధకారం ఉండెను. అందులో పురుషుడు శూన్య సమాధిలో ఉండెను. అప్పుడు ఏలాంటి రచనా జరగలేదు. ఎప్పుడైతే ఆనందం (మౌజ్) అయిందో అప్పుడు శబ్దం ప్రకటితమైనది మరియు దాని నుండి సర్వ రచనా జరిగింది, మొదట సతలోకం మరియు పిదప సత్‌పురుషుడి కళతో మూడు లోకాలు మరియు సర్వం విస్తరించబడినది.

ఈ జ్ఞానం ఎలాఉంది అంటే ఒక సమయంలో ఒక పిల్లవాడు ఉద్యోగం కోసం ఇంటర్వ్యూ ఇవ్వడానికి వెళ్లాడు. అధికారి అడిగాడు నీవు మహాభారతాన్ని చదివావా అని. బాలుడు అంటాడు వేళ్లపై సమాధానం చెప్పగలను అని. అధికారి ప్రశ్నిస్తాడు పంచ పాండవుల పేర్లు చెప్పు? బాలుడు ఉత్తరం ఇస్తాడు ఒకరు భీముడు , ఒకరు అతని పెద్ద అన్నయ్య , ఒకరు అతని కంటే చిన్నవాడు, ఇంకొకరు ఉండెను మరియు ఒకరి పేరు మరిచిపోయాను. పైన కల సృష్టి రచనా జ్ఞానం ఇలానే ఉంది.

సత్‌పురుష్ మరియు సత్‌లోకం యొక్క మహిమని చెప్పువారు మరియు ఐదు నామాలు (ఓంకార్ - జ్యోతి నిరంజన్ -రరంకార-సోహం-సత్‌నామం) ఇచ్చువారు మరియు మూడు నామాలు (అకాల మూర్తి-సత్‌పురుష్-శబ్ద స్వరూపి రామ్) ఇచ్చు సంత్‌ల ద్వారా రచిత పుస్తకముల నుండి కొంత ముగింపు :-

సంతమత్ ప్రకాష్ భాగ 3 పేజి 76 పై రాసి ఉంది "సచ్ఖండ లేదా సతనామ్ నాలుగవ లోకం", ఇక్కడ 'సతనామా'న్ని స్థానం అని చెప్పినారు. తరువాత ఈ పవిత్ర పుస్తకం పేజి నం. 79 రాసి ఉంది. "ఒక రాముడు దశరథుడి కూమారుడు, రెండవ రాముడు 'మనస్సు', మూడవ రాముడు 'బ్రహ్మ', నాలుగవ రాముడు 'సత్‌నామ్', ఈయన నిజ రాముడు". పవిత్ర పుస్తకం సంతమత ప్రకాశ మొదటి భాగం పేజి నం. 17 పై రాసి ఉంది " అది సత్‌లోకం, దానినే సత్‌నామం అని అంటారు". పవిత్ర పుస్తకం సార వచన నసర యాని వార్తిక్ పేజి నం. 3 పై రాసి ఉంది "ఇప్పుడు అర్థం చేసుకోవాలి రాధాస్వామి పంథ్ అందరి కంటే ఉన్నతమైనది, దేనినైతే సంత్‌లు సత్‌లోకం మరియు సచ్ఖండ మరియు సార్ శబ్దం మరియు సత్ శబ్దం మరియు సత్‌నామం మరియు సత్‌పురుష్ చేసి గానం చేసిరి". పవిత్ర పుస్తకం సారవచన (నసర్) ఆగరా ద్వారా ప్రకాశిత పేజి 4 పై కూడ పైన కల వివరణే ఉంది. పవిత్ర పుస్తకం 'సచ్ఖండ కి సడక్' పేజి నం. 226 "సంతుల దేశం సచ్ఖండ లేదా సత్‌లోకం, దానినే సత్‌నామ-సత్‌శబ్ద-సార్‌శబ్ద అని అంటారు".

విశేషం:- పై వ్యాఖ్యా ఏలా అనిపిస్తుందంటే ఎవరైతే జీవితంలో నగరాన్ని చూడలేదో, కారు చూడలేదో మరియు పెట్రోల్ చూడలేదో, డ్రైవరు గుర్చి తెలియదో అతను తన తోటి వారితో అంటాడు నేను నగరానికి వెళ్తాను, కారులో కూర్చుండి ఆనందం పొందుతాను. తరువాత తన తోటివారు అడిగారు కారు ఏలా ఉంటుంది?, పెట్రోలు ఏలా ఉంటుంది?, డ్రైవరు అంటే? నగరం ఎలా ఉంటుంది? ఆ గురువు సమాధానం ఇచ్చాడు ఇలా- నగరం అనండి కావాలంటే కారు అనండి ఒకటే విషయం నగరం కూడ కారుయే, పెట్రోలు కూడ కారునే, డ్రైవరు కూడ కారునే అంటారు, రోడ్డు కూడ కారునే అంటారు.

రండి ఆలోచన చేద్దాం:- సత్‌పురుషుడైతే పూర్ణ పరమాత్ముడు. సత్‌నామం రెండు మంత్రాల నామం అందులో ఒకటి ఓం+తత్ సాంకేతికమైనది. మరియు దీని తరువాత సార్ నామం సాధకుడికి పూర్ణ గురువు ద్వారా ఇవ్వబడుతుంది. ఈ సత్‌నామం మరియు సార్‌నామం రెండును స్మరణ చేయు నామములే. సత్‌లోకం ఆ స్థానం ఎక్కడైతే సత్‌పురుషుడు ఉంటాడు. పుణ్యాత్మల్లారా స్వయంగా నిర్ణయించుకోండి సత్యం ఏమిటో మరియు అసత్యం ఏమిటో అని.

గ"శాస్త్రములలో పరమాత్మా"

ప్రశ్న :- సంసారంలోని శాస్త్రంలు మరియు సంత్‌లు, పరమాత్మా విషయంలో ఎలాంటి సమాచారం ఇస్తారు?

సమాధానం :- విశ్వంలోని ముఖ్య శాస్త్రములు, సద్‌గ్రంథాలలో పరమాత్మని సరియైన విధముగానే పరిభాషితము చేసినారు. మొదట ఇది తెలుసుకుందాం ఏమనంటే విశ్వంలోని ముఖ్య శాస్త్రంలు, సద్‌గ్రంథాలు ఏవి?

1. వేదాలు

వేదాలు రెండు విధాలుగా కలవు :- 1. సూక్ష్మవేదం, 2. సామాన్య వేదం.

1. సూక్ష్మవేదం :- ఇది ఆ జ్ఞానము, ఏదైతే పరమాత్మా స్వయం పృథ్విపై ప్రకటితమై తన ముఖ కమలం నుండి ఉచ్చారణ చేసి చెబుతారు, ఇది సంపూర్ణ జ్ఞానయుక్తమైనది.

ప్రమాణం :- ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 86 మంత్రం 26-27

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 82 మంత్రం 1-2, 3

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 94 మంత్రం 1

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 95 మంత్రం 2

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 20 మంత్రం 1

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 16 నుండి 20

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 54 మంత్రం 3

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 1 మంత్రం 32

యజుర్వేదం అధ్యాయం 9 మంత్రం 1 మరియు 32

యజుర్వేదం అధ్యాయం 29 మంత్రం 25

అథర్వణవేదం కాండం 4 అనువాకం 1 మంత్రం 7

(సామవేదం మంత్ర సంఖ్యా 822)

అన్య ప్రమాణములు :- శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం 4 మంత్రం 32లో ఉంది. చెప్పినారు ఏమనంటే సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మ అనగా సత్ పురుషుడు తన ముఖ కమలం నుండి వాణిని పలుకుతూ తత్వజ్ఞానమును విస్తారముగా చెబుతారు. కారణం :- పరమాత్మా సృష్టి ప్రారంభంలో సంపూర్ణ జ్ఞానమును బ్రహ్మ (జ్యోతి నిరంజన్ అనగా కాల్ పురుషుడు) అంత:కరణంలో వేసిఉంచిరి. (ఫాక్స్ చేసిఉండిరి) పరమాత్మా ద్వారా నిర్ధారింపబడిన సమయానికి ఈ జ్ఞానము స్వయముగానే కాల్ పురుషుడి శ్వాసలద్వారా సముద్రంలో ప్రకటితమైనది. కాల్ పురుషుడు ఇందులోంచి ముఖ్యమైన సమాచారమును తీసివేసినాడు. మిగిలిన అసంపూర్తి జ్ఞానమును సంసారంలోకి ప్రవేశింపచేసినాడు. అదియే నాలుగు భాగాల్లో నాలుగు వేదాల రూపంలో తెలియజేయబడుచున్నది.

2. సామాన్య వేదం :- ఇది అదే ఆంశిక జ్ఞానము, ఎదైతే బ్రహ్మ (జ్యోతి నిరంజన్ అనగా కాల్) తన జ్యేష్ఠ పుత్రుడైన బ్రహ్మకీ ఇచ్చి ఉండిరి. ఇది అసంపూర్ణ జ్ఞానమే. ఇందులోంచి ముఖ్య సమాచారం తీసివేయబడినది. బ్రహ్మ అనగా కాల్ కావాలనే తీసేసి ఉండేను. కారణం ఇది ఉ ండేను ఏమనంటే "కాల్ పురుషుడికి" భయం ఉంటుంది ఏమనంటే ఎవరికిని పూర్ణ పరమాత్మా జ్ఞానము అవకూడదు. ఒకవేళ ప్రాణులకీ పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క జ్ఞానము అయినట్టయితే అందరూ ఈ కాల్ లోకాన్ని త్యాగం చేసి పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క లోకంలోకి (సత్‌లోకం - శాశ్వతస్థానము)

వెళ్లిపోతారు, అక్కడికి వెళ్లిన పిదప జన్మ-మృత్యువు సమాప్తం అవుతుంది. ఇందువలన బ్రహ్మ (కాల్ పురుషుడు) పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క పరమపదం యొక్క సమాచారం చెప్పలేదు, అది నష్టం చేసి ఉంచేను. దాని పూర్తి చేయడానికి పూర్ణ పరమాత్మా స్వయం సశరీరముగా ప్రకటితమై సంపూర్ణ జ్ఞానము చెబుతారు. తనను ప్రాప్తింపచేసుకొను వాస్తవిక మంత్రములు కూడ చెబుతాడు, ఏదైతే కాల్ భగవానుడు సమాప్తం చేసి శేష జ్ఞాన ప్రధానం చేసి ఉంచియున్నాడు. దానిని ఋషిజనులు వేదం అంటారు. ఋషి వేదవ్యాసుడుగారు ఈ వేదంను రాసినారు మరియు నాలుగు భాగాలుగా చేసినారు.

1. ఋగ్వేదం, 2. యజుర్వేదం, 3. సామవేదం, 4. అథర్వణవేదం, ఏవైతే వర్తమానంలో ప్రచలితమై ఉన్నవి. ఈ నాలుగు వేదాల సారాంశమును కాల్ పురుషుడు శ్రీమద్ భగవత్ గీతా రూపంలో శ్రీ కృష్ణుడి శరీరంలో ప్రవేశించి మహాభారత యుద్ధానికి పూర్వం చెప్పియుండిరి. అది కూడ తరువాత మహర్షి వ్యాసుడుగారు లిపిబద్ధం చేసినారు. అది నేడు మనకు అందుబాటులో ఉంది.

సద్గ్రంథాల్లో బైబిల్ పేరు కూడ ఉంది. బైబిల్ :- ఇది మూడు పుస్తకముల సంగ్రహము.

1. తౌరత్ 2. జబుర్ 3. ఇంజిల్.

బైబిల్‌లో మొట్టమొదట సృష్టిరచనా యొక్క సమాచారం ఉంది, అందులో రాసి ఉంది ఏమనంటే పరమాత్మా మొట్టమొదట సృష్టి రచనా చేసిరి. పృథ్వి, సూర్యుడు, పగలు-రాత్రి, పశు -పక్షి, మనిషి (నర-నారి) రచనా పరమాత్మా ఆరు రోజుల్లో చేసిరి మరియు ఏడవ రోజున సింహాసనం పై విరాజితులైరి. సృష్టిరచనా అధ్యాయం 1 యొక్క శ్లోకం 26, 27-28లో ఇది కూడ స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే పరమాత్మ మనిషిని తన స్వరూపము మాదిరే ఉత్పన్నం చేసినారు. దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే పరమాత్మా కూడ మనిషిలాగా(నరాకారం) ఉంటారు.

మాంసం తినుట బైబిల్‌లో నిషిద్ధం :-

ఈ ఉత్పత్తి గ్రంథంలో బైబిల్‌లో రాసి ఉంది ఏమనంటే (శ్లోకం 27-28లో) మనుషులు తినడానికి బీజముల మొక్కలు (గోధుమలు, సెనగలు, బాజరా మొదలగునవి) మరియు ఫలములుకల వృక్షములు ఇచ్చిరి, ఇది మీ భోజనము. పశు-పక్షాదులు తినుటకు గడ్డి, ఆకులుకల చెట్లు ఇచ్చిరి. దీని తరువాత పరమాత్మ అయితే తన నిజధామం (సత్యలోకం) లో సింహాసనంపై వెళ్లి కూర్చున్నారు. బైబిల్ ఇకముందు ఏదైతే జ్ఞానము ఉందో అది కాల్ భగవానుడిది మరియు ఇతని పుత్రులది ఇచ్చి యున్నది. ఒకవేళ బైబిల్, గ్రంథంలో వెళ్లిన కొలది మాంసం తినుట కోసం రాసి ఉన్నట్లయితే అది పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క ఆదేశం కాదు. అది ఏదోఒక అసంపూర్ణ ప్రభువుదే. పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క ఆదేశంను అవహేళన అవడంచేత పాపములో భాగస్తుడవుతాడు.

ఖురాన్ షరీఫ్ (మజిద్) :- బైబిల్ తరువాత సద్ గ్రంథాల్లో ఖురాన్ షరీఫ్ నామం శ్రద్ధతో తీసుకుంటారు, ఖురాన్ జ్ఞాన ధాతా కూడ ఆయనే ఎవరైతే బైబిల్ జ్ఞానము ఇచ్చినారు మరియు నాలుగు వేదాలు మరియు శ్రీమద్ భగవత్ గీతా జ్ఞానము ఇచ్చినారు, ఇందువలన అతను ఆ ప్రకరణలని బైబిల్ మరియు ఖురాన్‌లో తెలుపలేదు ఏ ప్రకరణల జ్ఞానము నాలుగు వేదాలు మరియు శ్రీమద్ భగవత్ గీతాలో ఇచ్చినారు.

ఉపనిషత్తులు :- ఇవి సంఖ్యలో 11గా భావిస్తారు, ఉపనిషత్తుల జ్ఞానము ఎదో ఒక ఋషి యొక్క తన స్వంత అనుభవమే. ఒకవేళ ఆ అనుభవం వేదాలు మరియు గీతచేత కలువకపోతే

అది వ్యర్థమైనది. దానిని గ్రహించకూడదు. ఇందువలనే ఉపనిషత్తులని వదిలేసి వేదాలు మరియు గీతా యొక్క జ్ఞానమును గ్రహించాలి ఎందుకంటే ఉపనిషత్తుల యొక్క అధికముగా జ్ఞానము వేదాలు మరియు గీతా యొక్క జ్ఞానముకు విపరీతముగ/వ్యతిరేకముగా ఉంటుంది. ఈవిధముగానే బైబిల్ మరియు ఖురాన్ యొక్క జ్ఞానమును భావించండి, ఏ జ్ఞానం అయితే వేదాలు మరియు గీతాచే సరితూగదో(కలువదో), దానిని గ్రహించకూడదు.

పురాణాలు :- వీటి సంఖ్య 18 (పద్దెనిమిది) గా భావింపబడుతుంది. ఈ పురాణముల జ్ఞానము ఒక్కటే బోదనగా(ఒక్కరే తెలియజేసినది) భావింపబడినది. ఈ జ్ఞానము మొట్టమొదట బ్రహ్మాగారు తన పుత్రులకీ (దక్షుడు మొదలగు ఋషులకీ) ఇచ్చియుండిరి. రాజా దక్షుడు, మనువు మరియు పారాసర్ మొదలగు ఋషులు దీని ప్రచారం చేస్తూన్న సమయంలో తమ అనుభవాన్ని కూడ కలిపినారు/జోడించినారు. ఈవిధముగా 18 భాగాల్లో పురాణముల జ్ఞానము భావింపబడినది. 18 పురాణముల జ్ఞానము ఏదైతే వేదాలు మరియు గీతాచేత సరితూగనట్లయితే దాని త్యాగం చేయాలి. ఈవిధంగా వేరే ఏ పుస్తకం వేదాలు మరియు గీతా జ్ఞానము కంటే విపరీత జ్ఞాన యుక్తముగా ఉంటే, దానిని కూడ త్యాగం చేయట సరియైనది.

గీతా అధ్యాయం 18 శ్లోకం 62లో గీతా జ్ఞాన ధాతా అర్జునుడికి చెప్పుచున్నారు ఏమనంటే నీవు సర్వభావంతో ఆ పరమేశ్వరుడి (ఎవరైతే గీతా జ్ఞానధాతా కంటే వేరే) శరణులోకి వెళ్లు. ఆ పరమేశ్వరుడి కృపతోనే నీవు పరమశాంతి మరియు సనాతన పరమధామం (సత్‌లోకం)కు ప్రాప్తింపబడుతావు. గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 32లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఏ జ్ఞానము (సూక్ష్మవేదం) స్వయం పరమాత్మా తన ముఖ కమలం నుండి పలికి చెబుతారు, అది సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మా యొక్క వాణి అనబడుతుంది, దానినే తత్వజ్ఞానము అని కూడ అంటారు అందులో పరమాత్మా పూర్ణ మోక్ష మార్గపు జ్ఞానము ఇచ్చియున్నారు. గీతా అధ్యాయం 4 శ్లోకం 34లో చెప్పినారు ఏమనంటే ఆ తత్వజ్ఞానమును నీవు తత్వదర్శి సంత్‌ల వద్దకు వెళ్లి అర్థం చేసుకో. వారికి దండవత్ ప్రణామం చేసి ప్రశ్నించడంచేత ఆ తత్వదర్శి సంత్ నీకు తత్వజ్ఞాన ఉపదేశిస్తారు. గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 1లో తత్వదర్శి సంత్ యొక్క గుర్తింపు చెప్పబడినది. చెప్పబడినది ఏమనంటే ఏ సంత్ అయితే సంసార రూపి వృక్షపు సర్వ అంగాలని తెలిసినవారో, ఆ వేదవిత్ అనగా వేదాల తాత్పర్యంను తెలిసినవారో, ఆయనే తత్వదర్శి సంత్. సూక్ష్మవేదం అనగా సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మా యొక్క వాణిలో చెప్పబడినది :-

కబీర్, అక్షర్ పురుష్ ఏక్ పేడ్ హై, క్షర పురుష్ వాకి డార్ ।
తినో దేవా శాఖా హై, పాత్ రూప సంసార్ ॥

ఈ సచ్చిదానంద ఘన బ్రహ్మా యొక్క వాణినే తత్వజ్ఞానము కూడ అంటారు.
గీతా అధ్యాయం 15 శ్లోకం 4లో చెప్పినారు ఏమనంటే తత్వజ్ఞానమును ప్రాప్తింపచేసుకొనిన తరువాత పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదంను అన్వేషించాలి ఎక్కడికైతే వెళ్లిన తరువాత సాధకుడు ఎన్నడును తిరిగి మరల సంసారంలోకి రాడు అనగా అతడి పూర్ణ మోక్షం అవుతుంది. ఆ పరమాత్మాయే సంసార రూపి వృక్షం యొక్క రచనా చేసినారు, కేవలం ఆయన భక్తి చేయండి. గీతా జ్ఞాన ధాతా తన సాధనా కంటే శ్రేష్టముగా ఆ పూర్ణ పరమాత్మా యొక్క భక్తిని భావిస్తాడు, ఆయనచేతనే పరమేశ్వరుడి ఆ పరమపదం ప్రాప్తింపబడుతుంది, దాని ప్రాప్తింపచేసుకొనిన తరువాత జీవుడి జన్మ-మృత్యువు చక్రం ఎల్లప్పటి కోసం సమాప్తం అవుతుంది.

శ్రీ గురు గ్రంథ సాహెబ్‌గారు :- ఇది సిక్కు ధర్మపు గ్రంథముగా భావింపబడుతుంది,

వాస్తవంలో ఇది ఎందరో మహాత్ముల అమృత వాణుల సంగ్రహం, అందులో శ్రీ నానక్ దేవ్‌గారి వాణి అనగా మహలా–పహలా యొక్క వాణి తత్వజ్ఞానముతో అనగా సూక్ష్మవేదంతో సరితూగుతుంది ఎందుకంటే శ్రీ నానక్‌గారికి పరమాత్మా కలిసి ఉండిరి, ఏ సమయంలోనైతే శ్రీ నానక్‌దేవ్ సాహెబ్‌గారు సుల్తాన్‌పూర్ నగరంలో నవాబు దగ్గర మోది ఖానాలో ఉద్యోగం చేసేవారు. సుల్తాన్‌పూర్ నగరానికి అర కిలోమీటరు దూరంలో బేయి నది ప్రవహిస్తుంది, శ్రీ నానక్‌గారు ప్రతిరోజు ఆ నదిలో స్నానం చేయడానికి పోయేవారు. ఒక రోజు పరమాత్మా జిందా బాబా యొక్క వేషభూషలో బేయి నది పై ప్రకటితమయ్యిరి, అక్కడ శ్రీ నానక్ దేవ్‌గారితో జ్ఞాన చర్చా అయినది. దాని తరువాత శ్రీ నానక్‌గారు నదిలో మునిగిరి కానీ బయటకు రాలేదు. అక్కడ ఉన్నటువంటి వ్యక్తులు నానక్‌గారు నదిలో మునిగిపోయిరి అని భావించిరి. నగరంలోని ప్రజలు నదిలో వల వేసి కూడ వెదికినారు కానీ నిరాశయే చేతికి తగిలింది ఎందుకంటే శ్రీ నానక్‌దేవ్‌గారైతే జిందా బాబా రూపంలో ప్రకటిత పరమాత్మాతోపాటు సచ్‌ఖండ్‌కు(సత్‌లోకం) వెళ్లి ఉండిరి. మూడు రోజుల తరువాత శ్రీ నానక్‌దేవ్‌గారు తిరిగి పృథ్విపైకి వచ్చిరి. అదే బెయి నది యొక్క అదే ఒడ్డుపై నిలబడిరి, ఎక్కడినుండి అయితే అంతర్ధ్యానం అయ్యిరి. శ్రీ నానక్‌గారిని జీవితుడిగా చూసి సుల్తాన్‌పూర్ వాసుల ఆనందానికి హద్దులు లేకుండా అయినది. శ్రీ నానక్‌గారి సోదరి నానకీ కూడ సుల్తాన్‌పూర్ నగరంలోనే వివాహం ఇచ్చి ఉండిరి. శ్రీ నానక్‌గారు తన సోదరి దగ్గరే ఉండేవారు. తన సోదరుడి మరణ బాధతో దు:ఖిత సోదరి నానకీకి చాలా ఆశ్చర్యం అయినది మరియు బాద ఆనందంలోకి మారిపోయినది. శ్రీ నానక్‌దేవ్‌గారికి పరమాత్మా లభించిరి, సత్ జ్ఞానము లభించినది, సత్యమైన నామం (సత్‌నామం) లభించినది, పుస్తకం భాయి బాలే వాలి “జన్మ సాఖి గురు నానక్ దేవ్ జీ” లో మరియు ప్రాణ సంగలి హింది లిపిలోకల దానిలో దాని సంపాదకులు సంత్ సంపూర్ణ సింహ్‌గారు ఉండిరి. ఈ రెండు పుస్తకాల్లో ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే శ్రీ గురు నానక్ దేవ్‌గారు స్వయం మర్దానాకీ చెప్పినారు ఏమనంటే నాకు పరమాత్మా జిందా బాబా రూపంలో బేయి నదిపై కలిసినారు, ఎప్పుడైతే నేను స్నానం చేయడంకోసం వెళ్లి ఉంటిని. నేను మూడు రోజులు వారితోపాటే ఉంటిని, ఆ బాబా జిందా నా సత్‌గురువు కూడ మరియు ఆయన సర్వ సృష్టిరచనాకారుడు కూడ. ఇందువలనే ఆయనే “బాబా” అని పిలిపించుటకు అధికారం కలవాడు, అన్యులని “బాబా” అని అనకూడదు, ఆయన నామం కబీర్.

కాయమ్ దాయకా కుదరతీ సబ్ పీరన్ సిర్ పీర్ ఆలమ్ బడా కబీర్ ॥

ఇందువలన శ్రీ నానక్ గారి వాణి (మహలా 1), అది సూక్ష్మవేదంతో కలుస్తుంది, ఇది సరియైనది. అన్య సంత్‌ల వాణి అంత సరిగ్గా(ఖచ్చితత్వం) కలవదు. కారణం ఏమిటంటే శ్రీ నానక్ దేవ్‌గారి పరమాత్మా కబీర్ గారు లభించి ఉండిరి.

ప్రమాణం :– శ్రీ గురు గ్రంథ సాహిబ్‌లో పేజి 24పై రాసి ఉన్న వాణి :–

ఎక్ సుఆన్ దుయి సుఆని నాల్ భలకే భౌంకహీ సదా బియాల్,
దుడ్ ఛురా ముఠా మురదార్ ధాణక్ రూప్ రహా కరతార్ ।
తేరా ఎక్ నామ్ తారే సంసార్ మై ఏహో ఆశ్ ఏహో ఆధార్,
ధాణక్ రూప్ రహా కరతార్ ।
ఫాహి సురత్ మలుకీ వేశ్, ఎహ్ ఠగవాడా ఠగీ దేశ్ ।
ఖరా సిఆంణా బహుతా భార్, ధాణక్ రూప్ రహా కరతార్ ॥

శ్రీ గురు గ్రంథ సాహిబ్ గారు పేజి 731పై కింది వాణి కలదు :–

నిచ్ జాతి పరదేశి మేరా, క్షణ ఆవై క్షణ జావై ।
జాకి సంగత్ నానక్ రహందా, క్యుకర్ ముందా పావై ॥

పేజి 721పైకల వాణి :-

యక్ అర్జ గుఫతమ్ పేశ్ తోదర్, కున్ కరతార్ ।
హక్కా కబీర్ కరీమ్ తు, బేఎబ్ పరవరదిగార్ ॥

ఈ తెలిపిన అమృతవాణి శ్రీ గురు గ్రంథ సాహెబ్‌జీది దీనిచే సిద్ధిస్తున్నది ఏమనంటే శ్రీ నానక్‌గారికి పరమాత్మా లభించి యుండిరి. ఆయనే "కబీర్ కరతార్", ఎవరైతే కాశీలో ధాణక్(నేతపనివాడు) రూపంలో లీలా చేయడానికి వచ్చి యుండిరి.

సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారికీ (గ్రామం = ఛుడానీ, జిలా జజ్జర్ హరియాణ) కూడ ఈవిధముగానే జిందా బాబా రూపంలో కబీర్ పరమాత్మా కలిసి ఉండిరి, అదేవిధముగా సచ్‌ఖండ్ (సత్‌లోకం) తీసుకొని పోయి ఉండిరి, తరువాత తిరిగి పంపించి ఉండిరి. సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారు అనినారు :-

గరీబ్, హమ్ సుల్తాని నానక్ తారే, దాదు కుం ఉపదేశ్ దియా ।
జాతి జులాహా భేద్ నహి పాయా, కాశీ మాహే కబీర్ హుఆ ॥
అన్నత్ కోటి బ్రహ్మాండ కా, ఎక్ రతి నహి భార్ ।
సతగురు పురుష్ కబీర్ హై, కుల్ కే సిరజన్ హార్ ॥

సంత్ దాదూ దాస్ జీ మహారాజ్‌గారికి కూడ పరమాత్మా జిందా బాబా రూపంలో కలిసి ఉండిరి. శ్రీ దాదూగారు 7 సంవత్సరాలు ఉండిరి. గ్రామం బయట పిల్లలతో ఆడుకొనుచుండిరి. పరమాత్మా వారిని కూడ జిందా రూపంలోనే కలిసి ఉండిరి, సత్‌లోకం తీసుకొని పోయిరి. దాదూగారు కూడ మూడు రోజుల వరకు అచేతనులుగా ఉండిరి, తరువాత సచేతులవ్వగానే పరమాత్మా కబీర్‌గారి మహిమని చెప్పసాగిరి.

జిన్ మోంకు నిజ్ నామ్ (వాస్తవిక నామం) దియా, సోయి సత్‌గురు హమార్ ।
దాదూ దుసరా కోయి నహి, కబీర్ సిరజనహార్ ॥
దాదూ నామ్ కబీర్ కీ, జై కోయి లేవే ఓట్ ।
ఉనకో కబహు లాగే నహి, కాల్ బజ్ర కీ చోట్ ॥

సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారు అనిరి :-

దాదూ కుం సత్‌గురు మిలే, దేయి పాన్ కీ పీఖ్ ।
బుఢా బాబా జిసే కహై, యహ్ దాదూ నంహి సీఖ్ ॥
పహలీ చోట్ దాదూ కో, మిలే పురుష్ కబీర్ ।
టక్కర్ మారి జద్ మిలే, ఫిర్ సామ్భర్ కే తీర్ ॥

సంత్ ధర్మదాస్‌గారికి (బాంధవగఢ్) లభించిరి :- ఏ సమయంలో భ్రమణం చేస్తూ తీర్థ యాత్రలు చేస్తూ ధర్మదాస్‌గారు మథురా చేరుకొనినారో అప్పుడు ఆ పరమాత్మా జిందా రూపంలో కలిసి ఉండిరి. ధర్మదాస్‌గారిని కూడ పరమాత్మా సత్‌లోకం తీసుకొని పోయి ఉండిరి. మూడు రాత్రులు-పగలు వరకు ధర్మదాస్‌గారు కూడ శ్రీ నానక్‌దేవ్‌గారిలాగా పరమాత్మతో పాటు ఆకాశమండలంలో (సత్‌లోకం) ఉండిరి. ధర్మదాస్‌గారి శరీరం అచేతనంగా ఉండింది. మూడవ రోజు స్పృహలోకి రాగానే చెప్పినారు ఏమనంటే నేను సత్‌లోకంలో పరమాత్మతో పాటు పోయి ఉంటిని. పరమాత్మా కాశీ నగరంలో లీలా చేయడానికి వచ్చినారు, వారిని కలుస్తాను. ధర్మదాస్‌గారు బనారస్ (కాశీ) వెళ్లిరి. అక్కడ నేతపనివాడి రూపంలో పరమాత్మా కార్యము చేస్తూ చూసి

ఆశ్చర్యచకితులైరి, చరణాలలో పడిపోయిరి మరియు యథార్థ భక్తి మార్గము ప్రాప్తింపచేసుకొని కళ్యాణం చేయించుకొనిరి. అధిక సమాచారం కోసం చదవండి ఇదే పుస్తకంలోని పేజి **55** పై. (ఎవరెవరికీ లభించినారు పరమాత్మా)

హజరత్ ముహమ్మద్‌గారికి కూడ పరమాత్మా మక్కా (కాబా)లో జిందా మహాత్మా రూపంలో కలిసి యుండిరి మరియు వారిని తన లోకంలోకి తీసుకొని పోయిరి ఏదైతే ఒక బ్రహ్మాండంలో రాజదూత భవనం రూపంలో తయారై ఉంది, పరమాత్మా హజరత్ ముహమ్మద్‌గారికీ తెలియజేసిరి మరియు తన జ్ఞానము వినిపించిరి కానీ హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు పరమాత్మా జ్ఞానమును స్వీకరించలేదు మరియు సత్‌లోకంలో ఉండు కోరికను ఇష్టపడలేదు. ఇందువలన హజరత్ ముహమ్మద్‌గారిని తిరిగి శరీరంలోకి పంపించిరి. ఆ సమయంలో హజరత్ ముహమ్మద్‌గారి అనేక వేల ముసల్‌మాన్ అనుయాయులు అయి ఉండిరి, వారి మహిమా సంసారంలో పూర్ణ గతితో వ్యాపిస్తు ఉండేను మరియు ఖురాన్ యొక్క జ్ఞానమును సర్వోత్తముగా భావింస్తు ఉండేవారు.

సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారు చెప్పినారు ఏమనంటే కబీర్ పరమేశ్వరుడు ముహమ్మద్ సాహెబ్‌గారిని పై లోకంలోకి తీసుకొని పోయిరి, కానీ అక్కడ ఉండలేదు. గరీబ్‌దాస్‌గారు అనినారు ఏమనంటే

కబీర్ పరమేశ్వర్‌గారు చెప్పినారు :-

హమ్ ముహమ్మద్ కో వంహా లే గయో, ఇచ్ఛా రూపి వంహా నహి రహయో ।
ఉల్ట ముహమ్మద్ మహల్ పఠాయా, గుఝ బీరజ ఎక్ కలమా ల్యాయా ।
రోజా, బంగ్, నిమాజ్ దయి రే, బిస్మిల్ కీ నహి బాత్ కహి రే ।
మారి గఊ శబ్ద కే తీరం, ఐసే హెూతే ముహమ్మద్ పీరం ।
శబ్దై ఫేర్ జివాయి, జీవ్ రాఖ్యా మాంస్ నహి భఖ్యా, ఐసే పీర్ ముహమ్మద్ భాయి ।
మారి గఊ లే శబ్ద తలవార్, జీవత్ హుయి నహి అల్లాహ్ సే కరి పుకార్ ।
తబ్ హమోం (ముఝుకో) ముహమ్మద్ నే యాద్ కియా రే । శబద్వ స్వరూప హమ్ బేగ్ గయా రే ।
మయి గఊ హమనే తురన్త జీవాయి । తబ్ ముహమ్మద్ కై నిశ్చయ్ ఆయి ॥
తుమ్ కబీర్ అల్లాహ్ దర్వేశా । మోమిన్ ముహమ్మద్ కా గయా అందేశా ॥
కహా ముహమ్మద్ సున్ జిన్దా సాహెబ్ । తుమ్ అల్లాహ్ కబీర్ ఔర్ సబ్ నాయబ్ ॥

ఈ ప్రమాణం "ఖురాన్ షరీఫ్" లోని సురత్ ఫుర్కాని **25** ఆయత్ **52** నుండి **59** లో కూడ ఉంది, ఖురాన్ షరీఫ్ యొక్క జ్ఞాన ధాతాని హజరత్ ముహమ్మద్ మరియు ముస్లిం ధర్మపు సర్వ శ్రద్ధాలులు తమ ఖుదాగా భావిస్తారు, ఆయన్నే పూర్ణ పరమాత్మాగా కూడ భావిస్తారు, ఈ **52** నుండి **59** ఆయతులయందు ఖురాన్ జ్ఞాన ధాతా అనినారు ఏమనంటే హే పైగమ్బర్! హజరత్ ముహమ్మద్! ఏదైతే ఖురాన్‌లోని ఆయత్‌లలో నేను నీకు జ్ఞానము ఇచ్చినానో, దానిపై నీవు అచంచలంగా ఉండు. అల్లాహ్ కబీర్‌యే మరియు ఈ కాఫీర్‌లు ఆ అల్లాహ్‌పై విశ్వాసం ఉంచరు. నీవు వీరి మాటల్లోకి రావద్దు, వీరితో సంఘర్షణ పడవద్దు, గొడవ పెట్టుకోవద్దు. హే పైగమ్బర్! ఈయన కబీర్ నామంకల పరమాత్మా ఎవరైతే ఎవరినో కుమారుడు, కోడలు, అత్త, మామ మరియు బాబాయిగా చేసినారు, నీవు ఆ జిందాపై విశ్వాసం ఉంచు. (ఏవరైతే నీకు కాబాలో కలిసి ఉండిరి) ఆయనే వాస్తవంలో అవినాశి పరమాత్మా, ఆయన తన భక్తుల పాపములను క్షమింపచేస్తాడు, ఆయనే కబీర్ అల్లాహ్. ఈ కబీర్ అల్లాహ్ ఆయనే ఎవరి వర్ణన అయితే బైబిల్ గ్రంథంలో ఉత్పత్తి గ్రంథంలో వస్తుంది ఏమనంటే ఆ పరమాత్మా ఆరు రోజులలో ఆకాశం మరియు భూమి మరియు దీని మధ్యనకల నక్షత్రములు చేసినారు అనగా సర్వ సృష్టిరచనా చేసినారు మరియు ఏడవ రోజున

సింహాసనంపై వెళ్లి కూర్చొన్నాడు. ఆయన వార్తా/సమాచారం/గుర్తింపు ఏదైన బాహాఖబర్ అనగా తత్వదర్శి సంత్‌ని అడగండి.

హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు మాంసం తినేవారు కాదు :-

సంత్ గరీబ్‌దాస్ మహారాజ్‌గారు(గ్రామం-ఛుడానీ, జిలా-జజ్జర్) తన అమృతవాణిలో కూడ స్పష్టం చేసినారు ఏమనంటే హజరత్ ముహమ్మద్ మరియు ఒక లక్ష ఎనభైవేల భక్తజనులు, ముస్లింలు ఉండిరి. వారు మాంసం తినలేదు మరియు ఆవుని బిస్మల్ (హత్య) చేయలేదు.

గరీబ్, నబి ముహమ్మద్ నమస్కార్ హై, రామ్ రసూల్ కహాయా ।
ఎక్ లాఖ్ అస్సీ కుం సౌగన్ధ, జిన్ నహి కరద్ చలాయా ॥
అర్స-కుర్స పర్ అల్లాహ్ తఖ్త హై, ఖాలిక్ బిన్ నహి ఖాలీ ।
వే పైగమ్బర్ పాక్ పురుష్ థే, సాహెబ్ కే అబదాలీ ॥

భావార్థము :- గరీబ్‌దాస్‌గారు చెప్పినారు ఏమనంటే నబి ముహమ్మద్‌గారికి నేను ప్రమాణం చేస్తాను. వారైతే పరమాత్మా రసూల్(సందేశవాహకులు)ఉండిరి. వారి ఒక లక్ష ఎనభైవేల ముస్లిం భక్తజనులు ఉండిరి. నేను (గరీబ్‌దాస్‌గారు) ఒట్టు వేసుకుంటాను ఏమనంటే వారు (ఒక లక్ష ఎనభై వేల భక్తజనులు) మరియు హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు ఎన్నడు ఏ జీవుడిపై కరద్ (కత్తి) ఉపయోగించలేదు అనగా ఎన్నడును జీవ హింస చేయలేదు మరియు మాంసం తినలేదు.

పరమాత్మ ఆకాశంలోని అంతిమ స్థానముపై (సర్వ బ్రహ్మాండముల పైనకల స్థానము) విరాజితులై ఉన్నారు, కానీ ఆయన చూపులోంచి ఏ జీవి కూడ తప్పించుకోలేదు, ఆయన సర్వ జీవులని చూస్తాడు. ఆ పైగమ్బర్ (హజరత్ ముహమ్మద్ మరియు అన్యులు) పవిత్ర ఆత్మలుండిరి. వారు పరమాత్మ కృపా పాత్రులుండిరి.

సంత్ జమ్భేశ్వర్ మహారాజ్ గారి విచారములు :-

ఈ విషయం యొక్క సాక్ష్యం సంత్ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్ (బిశ్నోయి ధర్మ ప్రవర్తకులు) ఇచ్చునారు. శబ్ద సంఖ్యా 12 లో :-

మహమద్-మహమద్ న కర్ కాజీ, మహమద్ కా తో విషమ విచారూ ।
మహమద్ హాథ్ కరద్ న హెూతి, లోహే ఘడి న సారూ ।
మహమద్ సాథ్ పయంబర్ సీధా, ఎక్ లాఖ్ అస్సీ హజారూం ।
మహమద్ మరద్ హలాలీ హెూతా, తుమ్ హీ భయే మురదారూం ।

భావార్థము :- సంత్ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్ చెప్పినారు ఏమనంటే :- హే కాజీ ! మీరు ఆ పవిత్ర ఆత్మ ముహమ్మద్‌గారు నామం తీసుకొని ఏదైతే ఆవు లేదా మిగతా జీవులని చంపుతారో, ఆ మహాపురుషుడిని బద్‌నామ్(అవమానం) చేస్తున్నారు, హజరత్ ముహమ్మద్‌గారి విచారములు చాలా కఠినముగా ఉండేవి. మీరు ఆయన చెప్పిన మార్గము నుండి తప్పినారు, ముహమ్మద్ గారి చేతిలో కరద్ (జీవులని కోయు కత్తి) లేకుండేను, ఏదైతే ఇనుము వేడిచేయబడి దెబ్బలు కొట్టబడి తయారు అవుతుంది. హజరత్ ముహమ్మద్‌తో పాటు ఒక లక్ష ఎనభై వేల పవిత్రాత్మలు ముస్లిం అనుయాయులుగా ఉండిరి. వారు సాధారణ అనగా నైతిక పైగమ్బరులుండిరి. హజరత్ ముహమ్మద్‌గారైతే శూరవీర్ హలాల్ యొక్క సంపాదన చేసి తినివారుగా ఉండిరి. మీరేమో మురదారు (జీవ హింసా చేయువారు)లు. మీరు ఆ మహాపురుషుడి ప్రకారం మీ జీవనం పాపంలేకుండా

చేసుకోండి. జీవ హింసా చేయకండి.

సంత్ జమ్భేశ్వర్ గారికి పరమాత్మా జిందా మహాత్మా రూపంలో సమరాథల్‌లో కలిసి ఉండిరి :-

వేదాల్లో ప్రమాణం ఉంది ఏమనంటే పరమాత్మా సత్‌ఇలోకంలో ఉంటారు, అక్కడినుండి గతిచేసి పృథ్వీపై ప్రకటితం అవుతాడు, మంచి ఆత్మలకీ లభిస్తాడు. వారికి ఆధ్యాత్మిక యథార్థ జ్ఞానము ఇస్తాడు, కవుల మాదిరి ఆచరణ చేస్తూ పృథ్వీపై తిరుగుతారు. అందుచేత ప్రసిద్ధ కవులలో నుండి ఒక కవి అవుతాడు. ఆయన కవి యొక్క ఉపాధి/పదవిని పొందుతాడు, పరమాత్మా గుప్త భక్తి యొక్క మంత్రములని తెలియజేస్తాడు, అవి వేదాలు మరియు కతేబులు మొదలగు గ్రంథంలయందు ఉండవు. కృపతో ఈ మంత్రముల అనువాదం చూడండి ఫోటోకాపీలలో ఇదే పుస్తకంలోని పేజి 101 పై.

ప్రమాణం :- ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 86 మంత్రం 26-27

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 82 మంత్రం 1-2, 3

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 94 మంత్రం 1

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 95 మంత్రం 2

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 20 మంత్రం 1

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 96 మంత్రం 16 నుండి 20

ఋగ్వేద మండలం 9 సూక్తం 54 మంత్రం 3

ముందు పేజిల్లో రాసి ఉంది ఏమనంటే హజరత్ ముహమ్మద్‌గారు మరియు అన్య ఎందరో మహాత్ములకీ పరమాత్మా జిందా మహాత్మా రూపంలో కలిసి ఉండిరి అదే విధంగా మహాత్మా జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్‌గారికి సమరాథల్‌లో జిందా సంత్ రూపంలో పరమాత్మా కలిసి ఉండిరి.

ప్రమాణం :- శ్రీ జమ్భేశ్వర్ జీ గారి వాణి శబ్ద సంఖ్యా = 50 లోని కొంత అంశం :-

దిల్-దిల్ ఆప్ ఖుదాయ్ బంద్ జాగ్యో, సబ్ దిల్ జాగ్యో సోయి ।
జో జిన్దో హజ్ కాబై జాగ్యో, థల్ సిర్ జాగ్యో సోయి ।
నామ్ విష్ణు కై ముసకల్ ఘాతై, తే కాఫర్ సైతాని ।
హిందూ హెూయ్ కా తీర్థ న్హావై, పిండ్ భరావై, తేపణ్ రహా ఇంవాణి ।
తురక్ హెూయ్ హజ్ కాంబో ధోకే, భులా ముసలమాణి ।
కే కే పురుష్ అవర్ జాగైలా, థల్ జాగ్యో నిజ వాణి ।

భావార్థము :- శ్రీ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్‌గారు చెప్పినారు ఏమనంటే పరమాత్మా జిందా మహాత్మా రూపంలో హజరత్ ముహమ్మద్‌గారికి కాబా (మక్కా)లో ఆ సమయంలో కలిసి ఉండిరి ఏ సమయంలోనైతే ముహమ్మద్‌గారు హజ్ కోసం మక్కాకి పోయి ఉండిరి మరియు వారిని మెల్కోల్పి ఉండిరి ఏమనంటే మందిరం-మక్కా మొదలగు తీర్థ స్థానాలపై తిరగడంచేత పరమాత్మా లభించదు, పరమాత్మా ప్రాప్తికోసం మంత్ర జపం యొక్క ఆవశ్యకత ఉంటుంది. శ్రీ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్ మరల చెప్పినారు ఏమనంటే ఆ పరమాత్మయే థల్ సిర్ (సమరాథల్) స్థానంకు (రాజస్థాన్ ప్రాంతం) వచ్చిరి మరియు నన్ను మెల్కోల్పిరి. తెలియదు ఇంకా ఎంత మంది ఇంకా మెల్కోంటారో నా సమరాథల్ ప్రసిద్ధమైనది. ఇది నా నిజ వాణి అనగా విశేష వచనం ఉంది. నేను నా అనుభవం యొక్క నిజ యథార్థ వాణి పలికి సమరాథల్‌లోని వ్యక్తులయందు పరమాత్మా భక్తిని జాగృతం చేసితిని, సత్యం నుండి దూరం అయి ముస్లింలు ఇప్పటికి కూడ కాబాయందు హజ్ చేయడానికి

వెళ్లుతారు, అక్కడ ధోక్ ఉంచుతారు, రాయిని సిజదా(మొక్కుతారు) చేస్తారు అది వ్యర్థమైనది. ఈవిధముగా హిందూవులు కూడ తీర్థాలకి వెళ్లుతారు, భూతములని పూజిస్తారు, పిండాలు పెడుతారు, ఇది వ్యర్థమైన సాధనా.

సంత్ శ్రీ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్‌గారు **29** నియమాలు తయారుచేసి స్వచ్ఛ సాధక సమాజం తయారుచేసి ఉండిరి వారు **29** (ఇరవై తొమ్మిది = బిస్ నౌ(హిందిలో)) నియమాలు పాటించేవారు మరియు శ్రీ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్ ద్వారా చెప్పబడిన నామ జపం చేసేవారు, వారు బిస్నోయి (**29** నియమాల పాలన చేయువారు) అనబడేవారు.

వర్తమానంలో "బిస్నోయి" బహుశా ఉన్నాడో లేదో? ఎందుకంటే సమయం మరియు పరిస్థితులు మారుతు ఉంటాయి. దాని ప్రకారముగా మానవుల వ్యవహారం, ఆచార-విచారములు మారుతు ఉంటాయి. దీని ముఖ్య కారణం సంత్ యొక్క లేకపోవడమే. శ్రీ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్‌గారు స్వర్గధామం వెళ్లిన తరువాత వారి లాంటి సిద్ధి-శక్తి మరియు భక్తి యుక్త మహాపురుషుడు లేకుండిరి, అందుచేత మర్యాద పాలన కాకుండా ఉన్నది. వర్తమానంలో "బిస్నోయి" ధర్మ అనుయాయులు కేవలం తీర్థ యాత్రలకే అధికముగా ప్రాముఖ్యతని ఇస్తున్నారు మరియు ఆ తీర్థ స్థానాలపైనే హవనం మొదలగునవి చేసి తమను ధన్యులుగా భావిస్తారు. తీర్థ స్థానం ఆ స్థానమును అంటారు ఎక్కడైతే ఎద్దైతే సంత్ తన జీవన కాలంలో సాధనా చేసి ఉండిరి మరియు కొన్ని అద్భుతాలు చూపించి ఉండిరి మరియు జన్మ స్థానము మరియు నిర్వాణ(మరణ) స్థానము కూడ తీర్థ స్థానము మరియు జ్ఞాపకచిహ్నంలు అనబడుతాయి. తీర్థ స్థలం, ధామం జ్ఞాపకార్థాలే, వీటి ఉంటుట కూడ అవసరమైనదే ఎందుకంటే ఎవరిదైతే ఘటనాస్థలమో, ఆయన జ్ఞాపకం తయారై ఉంటుంది మరియు సత్యతా యొక్క ప్రతీకలగా ఆ ఘటనా స్థలములు ఉంటాయి, కానీ సాధనా-భక్తి చేయకుండా జీవనం సార్థకం అవలేదు, పూర్ణ గురువును వెదికి ఆయన చెప్పిన మార్గముపై నడిచి జీవనం సఫలం చేసుకోండి ఎందుకంటే ప్రత్యేక మహాపురుషులు గురువుని చేసుకున్నారు, గురువు కూడ సమయం గురువు ఉండాలి ఎవరైతే తన ముఖ కమలం నుండి భక్తి విధి చెబుతాడు. కొంత సమయం గడిచిన తరువాత ప్రత్యేక ధర్మంలో భక్తివిధి మార్పింపబడుతుంది, అది హానికారం అవుతుంది. ఉదహరణ కోసం :-

సంత్ శ్రీ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్‌గారి **120** శబ్దములు కలవు అవి వారి ముఖ కమలం నుండి ఉచ్చరింపబడిన అమృతవాణి. వర్తమానంలో ప్రతిఒక్క శబ్ద ప్రారంభంలో "ఓమ్" తగిలించినారు అది తప్పు. మరియు అది సంత్‌గారికి అవమానం. ఒకవేళ "ఓమ్" శబ్దం లేకుండా ఈ శబ్ద వాణి సార్థకం కానట్లయితే శ్రీ జమ్భేశ్వర్‌గారే జోడించేవారు కదా. ఎలాఅంటే కంపెని మోటర్ సైకిల్ యొక్క పిస్టన్ తయారు చేస్తుంది, అది పూర్ణ రూపముగా సరిగ్గా ఉంటుంది. ఒకవేళ ఎవరో వ్యక్తి తన ఆలోచనతో ఆ పిస్టన్‌తో ఏదైన నట్ వైల్డ్ చేసి చతురత చూపించినట్లయితే ఎంతవరకు సరియైనది? వ్యర్థమైనది. ఈ విధంగా సంత్ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్‌గారి వాణిని "ఓమ్" తగిలించి చదవడం కూడ లాభ స్థానములో హాని కలిగిస్తుంది.

ఈ విధంగా ఒక గాయత్రి మంత్రంను తయారు చేసి ఉంచినారు దానిని హిందూ ధర్మ వ్యక్తులు శ్రద్ధతో జపం చేస్తారు. మంత్రం ఈవిధంగా చెడకొట్టినారు = "ఓమ్ భూర్భవ స్వ: తత్సవితుర్ వరేణియమ్ భర్గోదేవస్య ధీమహి ధీయో యో న ప్రచోదయాత్". వాస్తవంలో ఇది యజుర్వేదం అధ్యాయం **36** యొక్క మంత్రం **3**, దీని ముందు "ఓమ్" అక్షరం లేదు. వేద వాణి భగవానుల ద్వారా ఇవ్వబడినది, దీని ఎదుట "ఓమ్" అక్షరం తగిలించడం భగవంతుడిని

అవమానించినట్టే, పిస్టన్ యొక్క నట్ వైల్డ్ చేయడమే అది వ్యర్థమైనది.

సంత్ శ్రీ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్‌గారి శబ్ద సంఖ్యా = 69లో చెప్పినారు ఏమనంటే వేదాలు మరియు పురాణాల్లో ఆ యథార్థ భక్తి మార్గము లేదు. వీటిని సరిగ్గా అర్థం చేసుకొనకా భూతముల పూజ ప్రారంభించినారు. ఆ అపరమపావనైన పరమాత్మాని ఎందుకు జపించరు ఏవరైతే సంసార రూపి వృక్షం యొక్క మూలమో(వేర్లు). మూలము యొక్క పూజ చేయకా కొమ్మలు మరియు ఆకులని పూజచేయడం వ్యర్థమైనది, దానిచేత జమ్ మరియు కాల్ నుండి కాపాడబడలేదు (జమ్ = జన్మ, కాల్ = మృత్యువు) అనగా జనన-మరణం సమాప్తం అవదు.

ఒక మంచి పురుషుడే తంత్ అనగా తత్వ జ్ఞానమును అడిగినాడు. ఆయన జీవన విధానంను తెలుసుకొనిరి, అందుచేత జీవించి ఉండగానైతే (లాహో) = లాభం అవుతుంది, మరియు మృత్యువు తరువాత కూడ హాని అవదు, అతను మోక్ష ప్రాప్తి చేసుకుంటాడు.

శబ్ద సంఖ్యా 72 యొక్క కొంత వాణి :-

వేద కురాణ్ కుమాయా జాలూం భూలా జీవ్ కూజీవ్ కూజాణి ।
కేవల్ జ్ఞాని థల్ సిర్ ఆయో పరగట్ ఖేల్ పసారి ।
కోడ్ తేతింసా పోహ్ రచావణ్ హారీ, జ్యాం ఛక్ ఆయిసారీ ।

శబ్ద సంఖ్యా 72లో శ్రీ జమ్భేశ్వర్ జీ అనినారు ఏమనంటే తత్వజ్ఞానం చెప్పువారు సమరాథల్‌కి వచ్చినారు. ఆయన కేవలం జ్ఞాని అనగా పూర్ణ జ్ఞానం తెలిసినవారు మరియు సర్వ సృష్టిని రచించినవారు. ఆయన తత్వజ్ఞానముచేతనే పూర్ణ తృప్తి అయినది, ఈయనే పూర్ణ గురువు.

శబ్ద సంఖ్యా 69 యొక్క కొంత వాణి :-

సో అపరంపార్ కాంయ్ న జంపో, తత్ ఖిణ్ లహా ఇమాణో ।
భల్ మూల్ సించో రే ప్రాణి, జ్యాం తరవర్ మేలత్ డాలూ ।
జయియా మూల్ న సిచ్చో తో జామణ్-మరణ్ బిగోవో ।
అంహనిశ్ కరణి థిర్ న రహిబా న బంచ్యో జమ్ కాలూం ।
కోయి కోయి భల్ మూల్ సించిలో, భల్ తంత్ బుఝిలో జా జీవన్ ।
కీ విధి జాణి,
జీవతడా కథు లాహో హొసీ మూవా న ఆవత్ హాంణి ।

శ్రీ జమ్భేశ్వర్ గారు గురువు ఏవరు ఉండిరి?

శ్రీ జమ్భేశ్వర్‌గారికి పూర్ణ పరామత్మా సర్వ రచనాకర్తా జిందా మహాత్మా రూపంలో కలిసి ఉండిరి. వారినే తన గురువుగా భావించినారు, సంత్ శ్రీ జమ్భేశ్వర్‌గారు గురువులు ఉండిరి :-

ప్రమాణం :- శబ్ద సంఖ్యా 90 యొక్క చివరకల వాణి :-

జాం జాం పవన్ ఆసణ్, పాణి ఆసణ్, చంద్ ఆసణ్ ।
సూర్ (సూర్య) ఆసణ్ గురు ఆసణ్ సంమరా థలే ।
కహై సతగురు భూల్ మత్ జాయియో పడోలా అభై దోజఖే ।

శబ్ద సంఖ్యా 91 యొక్క కొంత వాణి :-

ఛందే-మందే బాలక్ బుద్దే, కుడే కపటే ఋధ్ న సిద్దే ।
మేరే గురు జో దిన్హి శిక్షా సర్వ ఆలింగణ ఫోరి దీక్షా ।
సత్-సత్ భాఖత్ గురు రాయోం జరా మరణ్ భో భాగుం ।

శబ్ద సంఖ్యా 92 యొక్క కొంత వాణి :-

పఢ్ వేద్ కురాణ్ కుమాయా జాలోం దంత్ కథా జుగ్ ఛాయో ।
సిద్ధ సాధక్ కో ఎక్ మతో, జిన్ జీవత్ ముక్త దృఢాయో ।
జుగాం-జుగాం కా జోగి ఆయో, సత్‌గురు సిద్ధ బతావో ।
సహజ స్నాని కేవల్ జ్ఞాని బ్రహ్మ జ్ఞాని సుకృత్ అహల్యో న జాయి ।

పైన ఇవ్వబడిన వాణుల భావార్థము :- శబ్ద సంఖ్యా 90 వాణుల్లో శ్రీ సంత్ జమ్భేశ్వర్ జీ మహారాజ్‌గారు చెప్పినారు ఏమనంటే ఎలాఐతే పవన యొక్క ఆసనం (స్థానం = దేరా = ఆశ్రమం) ఉంది, వాయువు కొంత కి.మీ. పై వరకు ఉంది, దానిది కూడ స్థానము ఉంది బహుశా అది తన స్థానంలో (ఆసనం) లో అటు-ఇటు నడుస్తు (వీస్తు) ఉంటుంది. ఈ విధముగానే నీరు = జలం యొక్క స్థానము ఉంది, చంద్రుడు మరియు సూర్యుడిది కూడ స్థానము ఉంది. అదేవిధముగా సత్‌గురువు లభించిన తరువాత నేను సమరాథల్‌లో నా ఆసనం (అస్థాన్) స్థాపితం చేసితిని. నా గురువులు చెప్పిరి ఏమనంటే పరమాత్ముని మరిచిపోవద్దు లేదంటే నరకంలో పడిపోతావు. ఇందువలన సంత్ జమ్భేశ్వర్‌గారు మానవమాత్రులని జాగ్రత్తపరుస్తున్నారు ఏమనంటే గురువుని చేసుకోండి మరియు పరమాత్మా భక్తి చేయండి.

పుష్టి :- ఎలాఐతే సంత్ జమ్భేశ్వర్ గారికి పరమాత్మా జిందా మహాత్మా రూపంలో లభించియుండిరో, అలానే సంత్ గరీబ్‌దాస్ జీ మహారాజ్ గారికి (గ్రామం ఛుదానీ జిల్లా జజ్జర్ హరియాణ) లభించియుండిరి. వారు కూడ తన అమృతవాణి యందు చెప్పినారు ఏమనంటే :-

గరీబ్, ఐసా సత్‌గురు హమ్ మిల్యా, హై జిందా జగదీశ్ ।
సున్న విదేశి మిల్ గయా, ఛత్ర ముకుట్ హై శిశ్ ॥
గరీబ్, జిన్దా జోగి జగత్ గురు, మాలిక్ మురసిద్ పీర్ ।
దోంహు దిన్ ఝుగడా మండ్‌యా, పాయా నహి శరీర్ ॥
గురు జ్ఞాన్ అమాన్ అడోల్ అబోల్ హై, సత్‌గురు శబ్ద సేరి పిఛానీ ।
దాస్ గరీబ్ కబీర్ సత్‌గురు మిల్యా, ఆన్ అస్థాన్ రోప్యా ఛుదానీ ॥

ఈవిధంగా సంత్ జమ్భేశ్వర్ గారు శబ్ద సంఖ్యా 91 యొక్క అమృతవాణి యందు చెప్పినారు ఏమనంటే నా గురువుగారి జ్ఞానము కుడే = అబద్దం, కపటే = కపటయుక్తం మరియు బాలక్ బుద్ధి అనగా అసంపూర్తి జ్ఞానము మరియు మందమైన జ్ఞానము మరియు రిద్ధి-సిద్ధి ది కాదు. ఇదైతే పూర్ణ మోక్ష మార్గము, నా గురువుగారు సర్వ సత్ జ్ఞాన శిక్షణ(చదువు) ఇచ్చిరి. అదియే దీక్షా రూపంలో నేను తరువాత చెప్పినాను దానిచేత “జరా” వృద్ధ స్థితిలో అగునట్టి కష్టం, మరణం (మృత్యువు) భయం సమాప్తం అయిపోయింది.

పుష్టి :- శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం 7 శ్లోకం 29లో కూడ ఈ ప్రమాణం ఉంది. చెప్పబడినది ఏమనంటే ఏ సాధకులైతే తత్వదర్శి సంత్‌ను వెదుకుతారో, వారు జరా-మరణం నుండి విముక్తి పొందు ప్రయత్నం చేస్తారు ఎందుకంటే వారు తత్ బ్రహ్మచే పరిచితులౌతారు, సర్వ కర్మలచేత కూడ పరచితులౌతారు.

శబ్ద సంఖ్యా 92 లోని అమృతవాణి యొక్క భావార్థము :- సంత్ జమ్భేశ్వర్ గారు అనినారు ఏమనంటే వేదాలు మరియు కురాన్‌ను సరిగ్గా అర్థంచేసుకొనకా తమ కల్పిత కథలని మానవ సమాజానికి వినిపిస్తారు, సిద్ధుడికి మరియు సాధకుడికి ఒకటే అభిప్రాయం ఉంటుంది. వారు జీవించి కూడ మృతుడిగానే సంసారంలో ఉంటారు, సంసారమును సారంలేనిదిగా తెలుసుకుంటారు.

పరమాత్మా ప్రతిఒక్క యుగంలో ప్రకటితమై యథార్థ భక్తి జ్ఞానము ప్రధానం చేస్తారు, ఆయన సత్‌గురువు అవుతారు. ఆయన పూర్ణ సిద్ధుడు అనగా సమర్థుడవుతాడు. ఆ సత్‌గురువు మరియు సంత్ రూపంలో ప్రకటిత పరమాత్మాయే కేవలం జ్ఞాని అనగా ఒక్క సత్‌జ్ఞాను తెలిసినవారిగా ఉంటాడు. ఆ సత్‌గురువు నుండి ఎవరైతే దీక్షా తీసుకుంటారో, ఆ బ్రహ్మ జ్ఞాని అనగా సత్ సాధకుడి సాధనా అహల్యో అనగా భక్తి వ్యర్థముగా పోదు, అతను పూర్ణ మోక్షం ప్రాప్తింపచేసుకుంటాడు.

విశ్లేషణ :- బిస్నోయి ధర్మ అనువాదకర్తా శబ్ద సంఖ్యా **50** యొక్క అమృతవాణి, ఈ పంక్తుల భావార్థం ఎలా చేస్తారు :-

దిల్ దిల్ ఆప్ ఖుదాబంద్ జాగ్యో, సబ్ దిల్ జాగ్యో సోయి ।
జో జిన్దో హజ్ కాబే జాగ్యో, థల్‌సిర్ జాగ్యో సోయి ॥

తప్పుడు భావార్థము చేస్తారు ఏమనంటే ఏ పరమాత్మా ముహమ్మద్‌గారిని కాబాలో కలిసి ఉండిరో, వారే శ్రీ సంత్ జమ్భేశ్వర్‌గారే సమరాథల్‌లోకి వచ్చి యుండిరి. ఒకవేళ ఇలానే అర్థం ఉన్నట్లయితే సంత్ జమ్భేశ్వర్‌గారి జన్మ అయితే పవిత్ర గ్రామం పీపాసర్‌లో అయి ఉండేను, వారైతే మొదటనే అక్కడకు వచ్చి ఉండిరి, సమరాథల్‌కు అయితే తరువాత వెళ్లిరి, తరువాత లాలాసర్‌లో నిర్వాణం అయినది. వాస్తవిక అర్థం ముందు పేజిల్లో రాసి ఉంది, అదియే సరియైనది. అయినా కూడ ఏ మహాన్ ఆత్మలకీ పరమాత్మా కలిసిరో, వారు పూర్ణ సంత్ ఉంటారు, కానీ సత్ భక్తి అధికారి కాకుండా మరియు సమయం కాకుండా చెప్పబడదు. సంత్ జమ్భేశ్వర్‌గారు స్వయంగా ఏదైతే నామ జపం చేసేవారు, అది బిస్నోయి ధర్మంలో చేయబడు ఆరతీ సంఖ్యా **8** లో ప్రథమ పంక్తిలో రాసి ఉంది అది ఈవిధంగా ఉంది. ఆరతీ - **8** :-

"ఓమ్ శబ్ద సోహంగ ధ్యావే । ప్రభు శబ్ద సోహంగ ధ్యావై "

కానీ ఈ మంత్రం జపం ఎలా చేయాలో, గురువు లేకుండా జ్ఞానము కాదు(తెలియదు). శ్రీ సంత్ జమ్భేశ్వర్ గారు స్వయం పై మంత్ర జపం చేసేవారు, అన్యులకీ చెప్పెవారు "విష్ణు-విష్ణు భణ్ రే ప్రాణి" అనగా విష్ణు-విష్ణు జపిస్తు ఉండండి అని. కారణం ఇది ఉండేను ఏమనంటే ఎప్పటివరకైతే అధికారి శిష్యుడిగా అవరో, అప్పటివరకు ఈ మంత్రం ఇవ్వబడదు.(ఇచ్చు అధికారం గురువు ద్వారా పొందకుండా ఇతరులకీ ఇవ్వడం జరుగదు). రెండవ విశేష విషయం ఇది ఏమనంటే పరమాత్మా ఏ సంత్ మహాత్మాని కలిసినా/లభించినా కూడ, వారి ఈ మంత్రం గుప్తం/రహస్యంగా ఉంచాలనే చెప్పిరి ఎప్పటివరకైతే కలియుగం **5505** సంవత్సరాలు గడిచిపోతుంది. సన్ **1997** లో కలియుగం **5505** సంవత్సరాలు గడిచిపోయింది/సమాప్తం చేసుకుంది, ఇప్పుడు ఈ మంత్రం ఇవ్వాల్సి ఉంది. ఈ మంత్రంను ఇచ్చువారు కూడ పూర్ణ సంత్ ఉండాలి. ఈవిధంగా శ్రీ నానక్ దేవ్‌గారు స్వయం అయితే ఆ నామమే జపించేవారు ఏదైతే బిస్నోయి ధర్మపు ఆరతీ సంఖ్యా **8** లోని ప్రథమ పంక్తిలో ఉంది, కానీ అన్య సిక్కులకీ చెప్పెవారు ఏమనంటే వాహె గురు -వాహె గురు జపించండి అని. కారణం ఇదియే ఉండేను ఈ మంత్రమును కలియుగం **5505** సం॥లు సమాప్తం అయ్యేంతవరకు రహస్యంగా ఉంచుటయే. ఇప్పుడు ఈ మంత్ర జపము ఇంటి-ఇంటిలో అవుతుంది, ఈ రెండు అక్షరముల మంత్రమును సత్‌నామం అని కూడ అంటారు.

ఈ రెండు అక్షరముల నామం సంత్ ఘీసా దాస్‌గారకి (గ్రామం ఖేఖడా, జిలా భాఘపత్, ఉత్తరప్రదేశ్) జిందా రూపంలో ప్రకటితులై పరమాత్మా చెప్పి ఉండిరి. వారు తన వాణి యందు చెప్పినారు ఏమనంటే :-

ఓహంగ సోహంగ జపలే భాయి । రామ్ నామ్ కీ యహి కమాయి ।

సంత్ గరీబ్‌దాస్ గారికి (గ్రామం ఛుడానీ, జిలా జజ్జర్, హరియాణ) కూడ పరమాత్మా జిందా మహాత్మా రూపంలో అడవిలో లభించి ఉండిరి. వారికీ కూడ ఈ మంత్రం జపం చేయదానికి ఇచ్చి ఉండిరి ఏదైతే సంత్ గరీబ్‌దాస్‌గారు అమృతవాణియందు రాసిరి :- "రామ్ నామ్ జప్ కర్ స్థిర్ హెూయి, ఓమ్ సోహం మంత్ర దోయి ", కానీ గరీబ్‌దాస్‌గారు అన్యులకీ ఈ మంత్రం జపం చేయుటకు ఇవ్వలేదు. కేవలం ఒక సంత్‌కు ఇచ్చిరి ఆయనకి కూడ ఖచ్చితమైన నిర్దేశం ఇచ్చిరి ఏమనంటే నీవు కూడ కేవలం ఒక్క నీ విశ్వాసపాత్రుడైన శిష్యుడికి ఇవ్వు. ఈవిధంగా తరువాత ఒక శిష్యుడుకీ ఇవ్వబడినది. ఈ సంప్రదాయం నడుస్తూ ఈ మంత్రం కేవలం నా పూజ్య గురుదేవులు సంత్ రామదేవానంద జీ మహారాజ్‌గారి వద్దకు వచ్చినది. తరువాత వారు నాకు ఇచ్చిరి మరియు తరువాత నామం ఇచ్చు ఆదేశం **1994**లో ఇచ్చిరి. **1997**లో పరమాత్మా కూడ నాకు (సంత్ రామ్‌పాల్‌దాస్‌గారికి) కలిసిరి, ఈ నామం మరియు సార నామం ఇచ్చు ఆజ్ఞ ఇచ్చిరి. వర్తమాన సమయం మోక్ష ప్రాప్తికి సర్వోత్తమ(ఉత్తమమైన) సమయం.

ప్రశ్న ఉండేను ఏమనంటే సంసార్ గ్రంథాల్లో పరమాత్మాని ఎలా చెప్పినారు?

సమాధానం :- ఇప్పటివరకు సద్‌గ్రంథాలు మరియు పరమాత్మా ప్రాప్త కొందరు మహాపురుషుల సంక్షిప్త సమాచారం రాసినారు.

"పరమాత్మా సాకారుదు, నరాకారుడు" ఇదియే ఫలితము సర్వ సద్‌గ్రంథాలది మరియు పరమాత్మా ప్రాప్త సంత్‌లది.

ఎంతమంది అయితే సంత్ మహాత్ములు అయ్యిరో, ఎవరికైతే పరమాత్మా లభించినారో, వారందరు ఎలాంటి ధర్మ విశేష స్థాపనా చేయలేదు. అవును, వారు ధార్మికతాని పైకి తెచ్చినారు మరియు భక్తిని ఉదయంపచేయు ప్రయత్నం చేసిరి. కానీ సమయం గడిచిపోయిన తరువాత అది ఒక ధర్మం అనగా సముదాయ రూపం సంతరించుకుంటుంది. ఎలాఐతే సిక్కు ధర్మం అయింది, అలానే బిస్నోయి ధర్మం అయినది. మొదట వీరంతా హిందూ ధర్మంను అంగీకరించేవారిగా ఉండిరి, కానీ హిందూ ధర్మంలో సత్ సాధనా లేకుండేను పరమాత్మ నుండి ప్రాప్త యథార్థ జ్ఞాన ఆధారంతో ఈ మహాత్ములు భక్తి మరియు ధార్మికతని ప్రజలకీ చెప్పినారు దానిచేత అనుయాయులకీ లాభం అవసాగింది, వారు ఆ మార్గముతో జోడింపసాగిరి. ఈవిధంగా ఎన్నో వందల సంవత్సరాలు గడిచిపోయినవి. సిక్కు ధర్మ ప్రవర్తుకులు గురు నానక్ దేవ్‌గారు మరియు బిస్నోయి ధర్మ సంస్థాపకులు శ్రీ సంత్ జమ్భేశ్వర్‌గారు సమకాలీనులుగా ఉండిరి. వర్తమానంలో రెండు ధర్మాల్లోను ఆ భక్తి మరియు మర్యాద ఉండబడలేదు. దీని మరల ఉత్పత్తి నా (సంత్ రామ్‌పాల్) ద్వారా చేయబడుచున్నది, అదే యథార్థ భక్తి మరియు మర్యాద పాలన చేయించబడుచున్నది ఏదైతే పై మహాపురుషులు చేసేవారు మరియు చేయించేవారు. పై మహాత్ములతోపాటు ఆ సమయంలో చాలా వ్యక్తులు విరోధం చేసిరి, వారిని మంచి-చెడు కూడ అనినారు. కానీ సంత్ తమ ఉద్దేశ్యంపై కఠినముగా ఉంటారు ఎందుకంటే వారు మానవ కళ్యాణం కోసం జన్మిస్తారు. వర్తమానంలో నా (సంత్ రామ్‌పాల్‌గారితో) తో ఎలాంటి హత్యాచారాలు మరియు అన్యాయం అవుచున్నది, ఎలా చెడ్డవానిగా చిత్రీకరించబడుచున్నాను, కానీ సత్యమును నష్టం చేయలేరు. ఈ అధ్యాత్మ జ్ఞానపు తుఫానునూ ఎవ్వరును ఆపలేరు. ఇప్పుదు సత్య ఆధ్యాత్మ జ్ఞానము యొక్క విస్ఫోటనం జరిగి ఉంది.

"బిస్నోయి ధర్మం యొక్క భక్తి"

ప్రశ్న :- బిస్నోయి ధర్మంలో ఏమి భక్తి ఉంటుంది? దీని ప్రవర్తుకులు ఏ మహాపురుషులు ఉండిరి?

సమాధానం :- బిస్నోయి ధర్మ ప్రవర్తకులు శ్రీ జమ్భేశ్వర్‌జీ మహారాజ్ ఉండిరి. వారి జన్మ గ్రామం పిపాసర్ (రాజస్థాన్)లో అయినది, వీరి భక్తిస్థల గ్రామం = సమరాథల్ (రాజస్థాన్)లో ఉంది మరియు నిర్వాణ(మృత్యువు) స్థలం గ్రామం లాలాసర్ (రాజస్థాన్) దగ్గరలో ఉంది దానిని ముకామ్ అంటారు. (ముకామ్ = స్థలం = స్థానం)

బిస్నోయి ధర్మంలో భక్తి :- శ్రీ జమ్భేశ్వర్‌గారిని శ్రీ విష్ణువుగారి (సత్‌గుణ విష్ణువు) అవతారముగా భావించడం జరిగింది అది శ్రీ జమ్భేశ్వర్‌గారు తన అమృతవాణియందుదు చెప్పినారు.

ప్రమాణం :- శబ్ద వాణి శ్రీ జమ్భేశ్వర్‌గారి శబ్ద సంఖ్యా **94, 54, 67, 116**

బిస్నోయి ధర్మంలో శ్రీ విష్ణువు గారు మరియు శ్రీ కృష్ణగారి(శ్రీ విష్ణువు సత్‌గుణ అవతారం ఉండిరి) భక్తి చేయడం కోసం శ్రీ జమ్భేశ్వర్‌గారు తన ముఖ కమలం ఆదేశం ఇచ్చిరి. బిస్నోయి ధర్మపు భక్తిచేత స్వర్గ ప్రాప్తియే (వైకుంఠవాసం) అంతిమ లాభం ఉండింది, ఇది కూడ అమృతవాణిలో ప్రమాణం ఉంది.

ప్రమాణం :- శబ్ద వాణి సంఖ్యా **13, 14, 15, 23, 25, 31, 33, 34, 64, 67, 78, 97, 98, 102, 119, 120**

శ్రీ విష్ణువుగారిని సంసారం యొక్క మూలం అనగా పాలన కర్తా అని చెప్పినారు.

"సత్‌గురువు ద్వారా నామ దీక్ష తీసుకొని భక్తి చేయండి"

వాణి శబ్ద సంఖ్యా = **31**

శ్రీ జమ్భేశ్వర్ మహారాజ్ గారి ఆదేశం ఉంది ఏమనంటే గురువు ద్వారా నామం తీసుకొని భక్తిచేయడంచేత లాభం అవుతుంది, మొదట గురువును పరిశీలించండి, గురువు లేకుండా దానం కూడ చేయవద్దు, గురువే దానం కోసం సుపాత్రుడు, కుపాత్రుడికీ దానం ఇవ్వకూడదు.

ప్రమాణం :- శబ్ద వాణి సంఖ్యా :- **1, 23, 26, 29, 30, 35, 36, 37, 40, 41, 45, 77, 85, 86, 90, 101, 107, 108, 120, 56**

కుపాత్రుడికీ దానం ఇచ్చుట వ్యర్థమైనది :- విశేష వివరణ = శబ్ద వాణి సంఖ్యా **56**లో ఉంది. అందులో చెప్పబడినది ఏమనంటే కుపాత్రుడికీ దానం ఇచ్చుట ఎలాంటిదంటే చీకటి రాత్రిలో దొంగ దొంగతనం చేసుకపోయినట్టు మరియు సుపాత్రుడికీ దానం ఇచ్చుట ఎలాంటిదంటే పంట పండించు పొలంలో విత్తనాలు వేసినట్టు. బిస్నోయి ధర్మంలో తీర్థాలకు వెళ్లుట, అక్కడ స్నానార్థము వెళ్లడం, పిండాలు పెట్టుట మొదలగు పూజల నిషేదం ఉంది.

ప్రమాణం :- శబ్ద వాణి సంఖ్యా = **50**

శ్రీ జమ్భేశ్వర్ మహారాజ్ గారికి పరమాత్మా జిందా రూపంలో గ్రామం సమరాథల్‌లో కలిసి ఉండిరి. ప్రమాణం :- శబ్ద వాణి సంఖ్యా **50, 72, 90**

వేద శాస్త్రంలలో పూర్ణ మోక్ష మార్గము లేదు :- ప్రమాణం - శబ్ద వాణి సంఖ్యా **59**

భక్తి లేకుండా రాజ్-పాట్ మరియు సర్వ మహిమా వ్యర్థమైనది :- ప్రమాణం వాణి సంఖ్యా **60**

శ్రీ రామచంద్రుడు గారు కొన్ని పొరపాట్లు చేసి ఉండిరి :- ప్రమాణం శబ్ద వాణి స. **62**

గురువును విడిచి పెట్టి శిష్యుడి సమ్మానం(గౌరవం/మహిమా) చేయుట తప్పు :- ప్రమాణం శబ్ద వాణి సంఖ్యా **71**

కబీర్ పరమేశ్వర్‌గారు కూడ చెప్పినారు :-

గురు కో తజై భజై జో ఆనా (అన్య) । తా పశుఆ కో ఫోకట్ జ్ఞానా ॥

బిన్నోయి ధర్మంలో స్వర్గమే(వైకుంఠం) ఉత్తమమైన లోకంగా భావించినారు :- ప్రమాణం శబ్ద వాణి సంఖ్యా 73, 119, 94

"హరియాణలో హరి వస్తారు"

శ్రీ జమ్భేశ్వర్‌గారి శబ్ద వాణి సంఖ్యా 102లో రాసి ఉంది :-

విష్ణు-విష్ణు భణ అజర్ జరి జై, ధర్మ హువై పాపాం ఛుటిజై ।
హరి పర్ హరి కో నామ్ జపీజై, హిరయాలో హరి ఆణ్ హరుం, హరి నారాయణ దేవ నరుం ।
ఆశా సాస్ నిరాస్ భయిలో, పాయిలో మోక్ష దవార్ ఖింణూ ॥

భావార్థము :- ఇందులో చెప్పబడినది ఏమనంటే "హరియాలో హరి ఆణ్ హరుం" ఇందులో "హరియాలో" శబ్ద యొక్క అర్థం హరియాణ. ఆ సమయంలో హరియాణ ప్రాంతం లేదు. ఇందువలనే "హరియాలో" అని రాయబడినది. ఈ పంక్తి యొక్క అర్థం ఏమనంటే "హరి అనగా పరమాత్మా హరియాలో అనగా హరియాణ ప్రాంతంలో వస్తారు" పరమాత్మా ఎవరినైతే నారాయణ అంటారు. వారు నర్ అనగా సాధారణ మనిషి రూపంను ధరించి వస్తారు. నారాయణ యొక్క అర్థం జలము నుండి ప్రకటితం అయ్యేవాడు అని, ఆయన కేవలం పరమేశ్వరుడే. ఇందువలన పరమాత్మని నారాయణ అంటారు. ఆయన ద్వారా చెప్పబడిన జ్ఞానంచేత నిరాశ చెందిన భక్తుల ఆశా మెల్కొంటుంది మరియు మోక్షం యొక్క ద్వారము ప్రాప్తిస్తుంది. భావార్థము ఏమిటంటే శాస్త్ర విరుద్ధ సాధనా చేయడంచేత సాధకుడు భక్తిచేసి కూడ ఏమియు లాభం కూడ పొందలేక ఉండిరి, పరమాత్మా హరియాణలో వచ్చేదరు. వారి ద్వారా చెప్పబడిన శాస్త్రోక్త భక్తి సాధనాచే మోక్ష ద్వారము ప్రాప్తింపబడుతుంది మరియు నిరాశులకీ ఆశ అవుతుంది ఏమనంటే ఇప్పుడు ఇక్కడ కూడ సుఖం లభిస్తుంది మరియు పరలోకంలో కూడ మరియు మోక్ష ప్రాప్తి తప్పకుండా అవుతుంది.

వాణి :- హరి పర్ హిరే కో నామ్ ఉపీజై । **ఈ వాణి ఈవిధంగా చదవండి :-**

హర్ పల్ హరి కో నామ్ జపీజై ।

"శ్రీ జమ్భేశ్వర్‌గారికి కూడ ఎవరో గురువు ఉండిరి" (మొదటనే రాసి ఉంచిరి)

ప్రమాణం :- శబ్ద వాణి సంఖ్యా 90, 91, 92

శబ్ద సంఖ్యా 90 యొక్క గురు సంబంధిత వాణి గురు ఆసణ్ సమరాథలే ।

కహై సత్‌గురు భూల్ మత్ జాయింయో పడోలా అమై దోజఖే ।

శబ్ద సంఖ్యా 91 నుండి కొంత భాగం :-

మేరే గురు జో దీన్హి శిక్షా, సర్వ ఆలిడగణం ఫేరీ దీక్షా ।
సత్ సత్ భాఖత్ గురు రాంయో జరా మరణ భయ్ భాగు ॥

ప్రమాణం కోసం పుస్తకం "గీతా నీ జ్ఞాన అమృతం" లోని సంబంధిత శ్రీమద్ భగవత్ గీతాలోని కొన్ని అధ్యాయాలు మరియు శ్లోకాలు. వాటి హింది అనువాదం " శ్రీ జయదయాల్ గోయందకా" ద్వారా చేయబడినది మరియు తెలుగు అనువాదం డా. ఎమ్. కృష్ణమాచార్యులు మరియు డా. వెంకట రామయ్యగారు చేసిరి మరియు భారతదేశంలోని ప్రసిద్ధ ముద్రణ "గీతా ప్రెస్, గోరఖపూర్" (ఉత్తర్‌ప్రదేశ్) ద్వారా ప్రకాశింపబడినది.

(శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం 1లో ఏ శ్లోకం కూడ గీతా జ్ఞాన ధాతా ద్వారా చెప్పబడలేదు. ఇందువలన దీనిని వదిలేయడం జరిగింది.)

శ్రీమద్ భగవత్ గీతా అధ్యాయం 2లోని కొన్ని శ్లోకముల ఫోటోకాపీలు :-

అథ ద్వితీయోఽధ్యాయః - సాంఖ్యయోగః

అర్జున ఉవాచ

కథం భీష్మమహం సంఖ్యే ద్రోణం చ మధుసూదన ।
ఇషుభిః ప్రతియోత్స్యామి పూజార్హావరిసూదన ॥ 4 ॥

మధుసూదన	= ఓ మధుసూదనా!		ద్రోణమ్	= ద్రోణాచార్యుని
అహమ్	= నేను		ప్రతియోత్స్యామి	= ఎదుర్కొని పోరాడగలను?
సంఖ్యే	= రణమునందు			
కథమ్	= ఏ విధముగా		(యతః)	= ఏలననగా
ఇషుభిః	= బాణములతో		అరిసూదన	= ఓ అరిసూదనా!
భీష్మమ్	= భీష్మపితామహుని		(తౌ)	= ఆ ఇద్దఱును
చ	= మఱియు		పూజార్హౌ	= (నాకు) పూజింప దగినవారు

గురూనహత్వా హి మహానుభావాన్
శ్రేయో భోక్తుం భైక్ష్యమపీహ లోకే ।
హత్వార్థకామాంస్తు గురూనిహైవ
భుంజీయ భోగాన్ రుధిరప్రదిగ్ధాన్ ॥ 5 ॥

మహానుభావాన్	= మహానుబావులైన	హి	= ఎందులకనగా
గురూన్	= గురువులను	గురూన్	= గురుజనులను
అహత్వా	= చంపక	హత్వా (అపి)	= చంపి ఐనను
ఇహ లోకే	= (నేను) ఈలోకమున	ఇహ	= ఈ లోకమున
భైక్ష్యమ్ అపి	= భిక్షాన్నమును ఐనను	రుధిరప్రదిగ్ధాన్	= రక్తసిక్తమైన
		అర్థకామాన్	= అర్థకామరూపములైన
భోక్తుమ్	= తినుటకు (తినుట)	భోగాన్, ఏవ, తు,	= భోగములనే
శ్రేయః	= శ్రేయస్కరము (అని భావింతును)	భుంజీయ	= అనుభవింపవలసి యుండును గదా!

న చైతద్విద్మః కతరన్నో గరీయో
యద్వా జయేమ యది వా నో జయేయుః ।
యానేవ హత్వా న జిజీవిషామః
తేఽవస్థితాః ప్రముఖే ధార్తరాష్ట్రాః ॥ 6 ॥

ఏతత్ చ	= ఇదియును	నః	= మనలను
న, విద్మః	= ఎఱుగము	జయేయుః	= వారు జయింతురా?
నః	= మనకు (యుద్ధము) చేయుట, చేయకుండుట అను)	యాన్ హత్వా	= ఎవరిని చంపి (మేము)
		న, జిజీవిషామః	= జీవించుటకును ఇష్టపడము
కతరత్	= రెండింటిలో ఏది	తే ఏవ	= వారే

గరీయః	=	శ్రేష్ఠము			(ఆ ఆత్మీయులే)
యత్, వా	=	మఱియు (దీనినిగూడ ఎఱుగము)	ధార్తరాష్ట్రాః	=	ధార్తరాష్ట్రులు
జయేమ	=	వారిని మనము జయించెదమా ?	ప్రముఖే	=	(మన) ఎట్టఎదుట
యది, వా	=	లేక	అవస్థితాః	=	నిలిచియున్నారు.

కార్పణ్యదోషోపహతస్వభావః
పృచ్ఛామి త్వాం ధర్మసమ్మూఢచేతాః ।
యచ్ఛ్రేయః స్యాన్నిశ్చితం బ్రూహి తన్మే
శిష్యస్తేఽహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్ ॥ 7 ॥

కార్పణ్యదోషోప హతస్వభావః	=	పిరికితనమనెడి దోషమునకులోనైన స్వభావముకలిగినవాడనై	తత్	=	దానిని
			మే	=	నాకు
			బ్రూహి	=	తెలుపుము
ధర్మ సమ్మూఢచేతాః	=	ధర్మవిషయమున మూఢచిత్తుడనై	అహమ్	=	(ఏలనన) నేను
			తే	=	నీకు
త్వామ్	=	నిన్ను	శిష్యః	=	శిష్యుడను
పృచ్ఛామి	=	అడుగుచున్నాను	త్వామ్	=	నిన్ను
యత్	=	ఏ (ఏసాధన)	ప్రపన్నమ్	=	శరణుపొందినవాడను
నిశ్చితమ్	=	నిశ్చయముగా	మామ్	=	(కనుక) నన్ను (నాకు)
శ్రేయః, స్యాత్	=	మేలు అగునో?	శాధి	=	ఉపదేశింపుము.

న త్వేవాహం జాతు నాసం న త్వం నేమే జనాధిపాః ।
న చైవ న భవిష్యామః సర్వే వయమతః పరమ్ ॥ 12 ॥

అహమ్	=	నేను	జనాధిపాః	=	రాజులు
జాతు	=	ఒకప్పుడును	న (ఆసన్)	=	'లేరనునది'యును లేదు
న, ఆసమ్	=	లేను-అనునది	చ	=	మరియు
న, తు, ఏవ	=	లేనేలేదు	అతః, పరమ్	=	ఇకమీదట
త్వమ్	=	నీవు	వయమ్, సర్వే	=	మనము అందఱము
న (ఆసీః)	=	"లేవు-అనునది"లేదు	న, భవిష్యామః	=	"లేకపోవుట" యనునది
ఇమే	=	ఈ	న, ఏవ	=	లేనే లేదు

అవినాశి తు తద్విద్ధి యేన సర్వమిదం తతమ్ ।
వినాశమవ్యయస్యాస్య న కశ్చిత్ కర్తుమర్హతి ॥ 17 ॥

అవినాశి	=	నాశరహితమైన	అస్య అవ్యయస్య	=	శాశ్వతమైన దానియొక్క (ఆత్మయొక్క)
తత్, విద్ధి	=	దానిని తెలిసికొనుము			
యేన, తు	=	దేనిచేనైతే	వినాశమ్	=	వినాశమును
ఇదమ్, సర్వమ్	=	ఈ జగత్తంతయు (దృశ్యవర్గము)	కర్తుమ్	=	చేయుటకు
			కశ్చిత్	=	ఎవ్వడును
తతమ్	=	వ్యాప్తమైయున్నదో	న, అర్హతి	=	సమర్థుడు కాడు.

వాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ
నవాని గృహ్ణాతి నరోఽపరాణి ।
తథా శరీరాణి విహాయ జీర్ణా-
న్యన్యాని సంయాతి నవాని దేహీ ॥ 22 ॥

యథా	=	ఏ విధముగా	తథా	=	అట్లే
నరః	=	మానవుడు	దేహీ	=	జీవాత్మ
జీర్ణాని	=	జీర్ణమైనట్టి (ప్రాత)	జీర్ణాని	=	ప్రాత
వాసాంసి	=	వస్త్రములను	శరీరాణి	=	శరీరములను
విహాయ	=	త్యజించి	విహాయ	=	వీడి
అపరాణి	=	ఇతరములైన			
నవాని	=	నూతనములైనవానిని (క్రొత్త వస్త్రములను)	అన్యాని	=	ఇతరములైన
			నవాని	=	క్రొత్తశరీరములను
గృహ్ణాతి	=	గ్రహించునో	సంయాతి	=	పొందును

జాతస్య, హి, ధ్రువః, మృత్యుః, ధ్రువమ్, జన్మ, మృతస్య, చ,
తస్మాత్, అపరిహార్యే, అర్థే, న, త్వమ్, శోచితుమ్, అర్హసి ॥ 27 ॥

హి	=	ఏలనన (ఇట్లు భావించినచో)	తస్మాత్	=	అందువలన
జాతస్య	=	పుట్టినవానికి	అపరిహార్యే	=	పరిహరించుటకు సాధ్యముకాని
మృత్యుః	=	మరణము			
ధ్రువః	=	నిశ్చయము (తప్పదు)	అర్థే	=	విషయమున
చ	=	మఱియు	త్వమ్	=	నీవు
మృతస్య	=	మరణించినవానికి	శోచితుమ్	=	శోకించుటకు
జన్మ	=	పుట్టుక	న, అర్హసి	=	అర్హుడవుకావు (శోకింపరాదు).
ధ్రువమ్	=	నిశ్చితము(తప్పదు)			

హతో వా ప్రాప్స్యసి స్వర్గం జిత్వా వా భోక్ష్యసే మహీమ్ ।
తస్మాదుత్తిష్ఠ కౌంతేయ యుద్ధాయ కృతనిశ్చయః ॥ 37 ॥

వా	=	ఒకవేళ	భోక్ష్యసే	=	అనుభవించెదవు
హతః	=	(నీవు) చంపబడినచో	తస్మాత్	=	అందువలన
స్వర్గమ్	=	స్వర్గమును	కౌంతేయ	=	కుంతీకుమారా!(అర్జునా!)
ప్రాప్స్యసి	=	పొందగలవు	యుద్ధాయ	=	యుద్ధము చేయుటకొఱకు
వా	=	లేక (అట్లుగాక)			
జిత్వా	=	(నీవు యుద్ధమున) జయించినచో	కృతనిశ్చయః	=	తిరుగులేని నిశ్చయము గలవాడవై
మహీమ్	=	భూమండల రాజ్యమును	ఉత్తిష్ఠ	=	లెమ్ము (కటిబద్ధుడవు కమ్ము)

సుఖదుఃఖే సమే కృత్వా లాభాలాభౌ జయాజయౌ ।
తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాపమవాప్స్యసి ॥ 38 ॥

జయాజయౌ	=	జయాపజయములను	యుజ్యస్వ	=	సన్నద్ధుడవుకమ్ము
లాభాలాభౌ	=	లాభనష్టములను	ఏవమ్	=	ఈ విధముగా (యుద్ధము చేయుటవలన)
సుఖదుఃఖే	=	సుఖదుఃఖములను			
సమే	=	సమానమైనవానినిగా			
కృత్వా	=	భావించి			
తతః	=	అనంతరము	పాపమ్	=	పాపమును
యుద్ధాయ	=	యుద్ధము (చేయుట)కొఱకై	న, అవాప్స్యసి	=	(నీవు) పొందనే పొందవు.

యావానర్థ ఉదపానే సర్వతః సంప్లుతోదకే ।
తావాన్ సర్వేషు వేదేషు బ్రాహ్మణస్య విజానతః ॥ 46 ॥

సర్వతః	=	అంతట	(అస్తి)	=	ఉండునో
సంప్లుతోదకే	=	పరిపూర్ణమైన జలాశయము	విజానతః	=	బ్రహ్మతత్త్వమును ఎఱింగిన
(ప్రాప్తే సతి)	=	ప్రాప్తించుచుండగా (అందుబాటులో ఉండగా)	బ్రాహ్మణస్య	=	బ్రహ్మజ్ఞానికి
ఉదపానే	=	చిన్న జలాశయము నందు(మనుష్యునకు)	సర్వేషు, వేదేషు	=	సమస్తవేదములయందు
			తావాన్	=	అంతప్రయోజనమే (ఉండును).
యావాన్, అర్థః	=	ఎట్టి ప్రయోజనము			

కర్మజం బుద్ధియుక్తా హి ఫలం త్యక్త్వా మనీషిణః ।
జన్మబంధవినిర్ముక్తాః పదం గచ్ఛంత్యనామయమ్ ॥ 51 ॥

హి	=	ఏలనన	జన్మబంధ వినిర్ముక్తాః	=	జన్మరూపబంధముల నుండి ముక్తులై
బుద్ధియుక్తాః	=	సమత్వబుద్ధిగలవారైన			
మనీషిణః	=	జ్ఞానులు			
కర్మజమ్	=	కర్మలవలన ఉత్పన్నమగు	అనామయమ్	=	వికారరహితమైన
ఫలమ్	=	ఫలమును	పదమ్	=	పరమపదమును
త్యక్త్వా	=	త్యజించి	గచ్ఛంతి	=	పొందుదురు.

శ్రుతివిప్రతిపన్నా తే యదా స్థాస్యతి నిశ్చలా ।
సమాధావచలా బుద్ధిస్తదా యోగమవాప్స్యసి ॥ 53 ॥

శ్రుతివిప్రతిపన్నా	=	నానావిధవచనములను వినుటవలన విచలితమైన	నిశ్చలా	=	నిశ్చలముగా
			అచలా	=	స్థిరముగా
			స్థాస్యతి	=	నిలుచునో
తే	=	నీ యొక్క	తదా	=	అప్పుడే
బుద్ధిః	=	బుద్ధి	యోగమ్	=	యోగమును (భగవత్సాక్షాత్కారమును)
యదా	=	ఎప్పుడయితే			
సమాధౌ	=	పరమాత్మయందు	అవాప్స్యసి	=	(నీవు) పొందగలవు.

విషయా వినివర్తంతే నిరాహారస్య దేహినః ।
రసవర్జం రసోఽప్యస్య పరం దృష్ట్వా నివర్తతే ॥ 59 ॥

నిరాహారస్య	= ఇంద్రియములద్వారా విషయములను గ్రహింపని	అస్య	= ఈ స్థితప్రజ్ఞాని యొక్క
దేహినః	= పురుషునియొక్క (పురుషునినుండి)	రసః అపి	= ఆసక్తి కూడ
		పరమ్	= పరమాత్మను
విషయాః	= శబ్దాదివిషయములు		
వినివర్తంతే	= నివృత్తములగును	దృష్ట్వా	= చూచి (సాక్షాత్కారము పొంది)
రసవర్జమ్	= (కాని) వాటియందలి ఆసక్తి మాత్రము పోదు	నివర్తతే	= నివృత్తమగును.

అథ తృతీయోఽధ్యాయః- కర్మయోగః

అర్జున ఉవాచ

జ్యాయసీ చేత్ కర్మణస్తే మతా బుద్ధిర్జనార్దన ।
తత్కిం కర్మణి ఘోరే మాం నియోజయసి కేశవ ॥ 1 ॥

జనార్దన!	= ఓ జనార్దనా!	కేశవ!	= ఓ కేశవా!
కర్మణః	= కర్మకంటెను	మామ్	= నన్ను
బుద్ధిః	= జ్ఞానము	ఘోరే	= భయంకరమైన
జ్యాయసీ తే	= శ్రేష్ఠమైనదని నీ	కర్మణి	= (ఈ) యుద్ధ కార్యమునందు
మతా, చేత్	= అభిప్రాయమైనచో	కిమ్	= ఎందులకు
తత్	= అట్టిస్థితిలో	నియోజయసి	= నియోగించుచున్నావు?

వ్యామిశ్రేణేవ వాక్యేన బుద్ధిం మోహయసీవ మే ।
తదేకం వద నిశ్చిత్య యేన శ్రేయోఽహమాప్నుయామ్ ॥ 2

వ్యామిశ్రేణ, ఇవ	= కలగాపులగమువలె ఉన్న	అహమ్	= నేను
వాక్యేన	= (నీ)మాటలతో	శ్రేయః	= శ్రేయస్సును
మే	= నా	ఆప్నుయామ్	= పొందుదునో
బుద్ధిమ్	= బుద్ధిని	తత్, ఏకమ్	= అట్టి ఒక మార్గమ (కర్మమునో, జ్ఞానమ
మోహయసి, ఇవ	= భ్రమింపజేయు చున్నట్లు ఉన్నావు	నిశ్చిత్య	= నిశ్చయముగా
యేన	= దేనిచేత	వద	= చెప్పుము.

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

లోకేఽస్మిన్ ద్వివిధా నిష్ఠా పురా ప్రోక్తా మయానఘ ।
జ్ఞానయోగేన సాంఖ్యానాం కర్మయోగేన యోగినామ్ ॥ 3 ॥

అనఘ!	=	పాపరహితుడా!	సాంఖ్యానామ్	=	సాంఖ్యయోగులకు
అస్మిన్, లోకే	=	ఈలోకమునందు	జ్ఞానయోగేన[1]	=	జ్ఞానయోగము ద్వారా (మరియు)
ద్వివిధా, నిష్ఠా	=	రెండు విధములగు నిష్ఠలు			
మయా	=	నాచేత	యోగినామ్	=	యోగులకు
పురా, ప్రోక్తా	=	ఇంతకుముందే చెప్పబడినవి	కర్మయోగేన[2]	=	కర్మయోగముద్వారా (నిష్ఠ కలుగును)

వ కర్మణామనారంభాత్ నైష్కర్మ్యం పురుషోఽశ్నుతే ।
వ చ సన్న్యసనాదేవ సిద్ధిం సమధిగచ్ఛతి ॥ 4 ॥

పురుషః	=	మానవుడు	చ	=	మరియు
కర్మణామ్	=	కర్మలను	సన్న్యసనాత్, ఏవ	=	కర్మలను త్యజించి నంతమాత్రమున
అనారంభాత్	=	ఆచరింపకుండుటవలన			
నైష్కర్మ్యమ్[1]	=	నైష్కర్మ్యమును అనగా యోగనిష్ఠాస్థితిని	సిద్ధిమ్	=	సిద్ధిని (సాంఖ్య యోగనిష్ఠను)
వ, అశ్నుతే	=	పొందడు	వ సమధిగచ్ఛతి	=	పొందజాలడు.

వ హి కశ్చిత్ క్షణమపి జాతు తిష్ఠత్యకర్మకృత్ ।
కార్యతే హ్యవశః కర్మ సర్వః ప్రకృతిజైర్గుణైః ॥ 5 ॥

హి	=	నిస్సందేహముగా	సర్వః	=	ప్రతిమనుష్యుడును (మనుష్యులందరునూ)
కశ్చిత్	=	ఏమనుష్యుడైనను			
జాతు	=	ఒకానొకప్పుడును	ప్రకృతిజైః,గుణైః	=	ప్రకృతిజనితము లైన గుణములచేత
క్షణమ్, అపి	=	క్షణకాలముగూడ			
అకర్మకృత్	=	కర్మను చేయనివాడై	అవశః	=	అవశుడై(అవశముగనే)
వ, తిష్ఠతి	=	ఉండజాలడు	కర్మ	=	కర్మను (చేయుటకు)
హి	=	ఏలననగా	కార్యతే	=	బాధ్యుడగుచున్నాడు.

కర్మేంద్రియాణి సంయమ్య య ఆస్తే మనసా స్మరన్ ।
ఇంద్రియార్థాన్ విమూఢాత్మా మిథ్యాచారః స ఉచ్యతే ॥ 6

యః	=	ఎవడైతే	స్మరన్	=	చింతించుచు
కర్మేంద్రియాణి	=	సమస్తేంద్రియములను	ఆస్తే	=	ఉండునో
సంయమ్య	=	(బాహ్యముగా) అదుపుచేసి	సః, విమూఢాత్మా	=	ఆ మూఢుడు
			మిథ్యాచారః	=	దంభా(కపటా) చారముగలవాడు–అ
మనసా	=	మనస్సుద్వారా			
ఇంద్రియార్థాన్	=	శబ్దాది విషయములను	ఉచ్యతే	=	చెప్పబడుచున్నాడు

యస్త్వింద్రియాణి మనసా నియమ్యారభతేఽర్జున ।
కర్మేంద్రియైః కర్మయోగమ్ అసక్తః స విశిష్యతే ॥ 7 ॥

తు = కాని		అసక్తః = అనాసక్తుడై	
అర్జున! = ఓ అర్జునా!		కర్మేంద్రియైః = సమస్త-ఇంద్రియములచేత	
యః = ఎవడైతే		కర్మయోగమ్ = కర్మయోగమును	
మనసా = మనస్సుద్వారా		ఆరభతే = ఆచరించునో	
ఇంద్రియాణి = ఇంద్రియములను		సః = అతడు	
నియమ్య = వశపరచుకొని		విశిష్యతే = శ్రేష్ఠుడగును.	

నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్యాయో హ్యకర్మణః ।
శరీరయాత్రాఽపి చ తే వ ప్రపిద్ధ్యేదకర్మణః ॥ 8 ॥

త్వమ్ = నీవు	కర్మ = కర్మలను చేయుటయే
నియతమ్ = విధ్యుక్తమైవ	జ్యాయః = శ్రేష్ఠము
కర్మ = కర్తవ్యకర్మను	చ = మఱియు
కురు = చేయుము	అకర్మణః = కర్మలనాచరించకపోవుటచే
హి = ఏలననగా	తే, శరీరయాత్రా= నీ శరీరనిర్వహణ
అకర్మణః = కర్మలనాచరింవ కుండుటకంటె	అపి = కూడా
	వ, ప్రపిద్ధ్యేత్ = కొనసాగదు

యజ్ఞార్థాత్ కర్మణోఽన్యత్ర లోకోఽయం కర్మబంధనః ।
తదర్థం కర్మ కౌంతేయ ముక్తపంగః పమాచర ॥ 9 ॥

కౌంతేయ = ఓ కౌంతేయా! (అర్జునా)	కర్మబంధనః = కర్మబంధములలో చిక్కుకొనును
యజ్ఞార్థాత్ = యజ్ఞార్థముచేయబడు	
కర్మణః = కర్మలుగాక	ముక్తపంగః = (కమక)ఆసక్తి రహితుడవై
అన్యత్ర = ఇతరకర్మలలో నిమగ్నులగుటవలవ	తదర్థమ్ = యజ్ఞార్థము
అయమ్, లోకః = ఈలోకము (మనుష్య సముదాయము)	కర్మ = కర్తవ్యకర్మను
	పమాచర = చక్కగా ఆచరింపుము.

సహయజ్ఞాః ప్రజాః సృష్ట్వా పురోవాచ ప్రజాపతిః ।
అనేన ప్రసవిష్యధ్వమ్ ఏష వోఽస్త్విష్టకామధుక్ ॥ 10 ॥

ప్రజాపతిః = ప్రజాపతియైన బ్రహ్మ	అనేన = ఈ యజ్ఞముద్వారా
పురా = కల్పాదియందు	ప్రసవిష్యధ్వమ్ = వృద్ధి చెందుడు
సహయజ్ఞాః = యజ్ఞసహితముగా	ఏషః = ఈ యజ్ఞము
ప్రజాః = ప్రజలను	వః = మీకు
సృష్ట్వా = సృజించి	ఇష్టకామధుక్ = ఇష్టభోగములను ఇచ్చునది
ఉవాచ = పలికెను	
(యూయమ్) = మీరు	అస్తు = అగుగాక !

దేవాన్ భావయతానేన తే దేవా భావయంతు వః ।
పరస్పరం భావయంత: శ్రేయః పరమవాప్స్యథ ॥ 11 ॥

అనేన	=	ఈయజ్ఞముద్వారా(మీరు)	(ఏవమ్)	=	ఈ విధముగా
దేవాన్	=	దేవతలను	పరస్పరమ్	=	పరస్పరము
భావయత	=	తృప్తిపరచుడు	భావయంతః	=	సంతృప్తిపఱచు కొనుచు
తే, దేవాః	=	ఆ దేవతలు	(యూయమ్)	=	మీరు
వః	=	మిమ్ములను	పరమ్, శ్రేయః	=	పరమ శ్రేయస్సును
భావయంతు	=	వృద్ధిపరచుదురుగాక!	అవాప్స్యథ	=	పొందగలరు.

ఇష్టాన్ భోగాన్ హి వో దేవా దాస్యంతే యజ్ఞభావితాః ।
తైర్దత్తానప్రదాయైభ్యో యో భుంక్తే స్తేన ఏవ సః ॥ 12

యజ్ఞభావితాః	=	యజ్ఞములద్వారా సంతృప్తిచెందిన	తైః	=	ఆ దేవతలచే
			దత్తాన్	=	ఇయ్యబడిన భోగముల
దేవాః	=	దేవతలు	యః	=	ఎవడైతే
వః	=	మీకు	ఏభ్యః	=	వీరికి
ఇష్టాన్	=	ఇష్టములైన	అప్రదాయ	=	ఇయ్యకయే
భోగాన్	=	భోగములను	భుంక్తే	=	అనుభవించునో
హి	=	నిశ్చయముగా	సః	=	అతడు
దాస్యంతే	=	ప్రసాదించెదరు	స్తేనః, ఏవ	=	దొంగయే

యజ్ఞశిష్టాశినః సంతో ముచ్యంతే సర్వకిల్బిషైః ।
భుంజతే తే త్వఘం పాపా యే పచంత్యాత్మకారణాత్ ॥ 13 ।

యజ్ఞశిష్టాశినః	=	యజ్ఞశిష్టాన్నమును భుజించునట్టి	ఆత్మకారణాత్	=	తమశరీరపోషణకొరకే
			పచంతి	=	(అన్నమును) వండుకొందురో
సంతః	=	సత్పురుషులు			
సర్వకిల్బిషైః	=	సర్వపాపములనుండి	తే, తు	=	వారైతే
ముచ్యంతే	=	ముక్తులగుదురు	అఘమ్	=	పాపమునే
యే, పాపాః,(తు)=		ఏపాపాత్ములైతే	భుంజతే	=	భుజింతురు

అన్నాద్భవంతి భూతాని పర్జన్యాదన్నసంభవః ।
యజ్ఞాద్భవతి పర్జన్యో యజ్ఞః కర్మసముద్భవః ॥ 14 ॥
కర్మ బ్రహ్మోద్భవం విద్ధి బ్రహ్మాక్షరసముద్భవమ్ ।
తస్మాత్ సర్వగతం బ్రహ్మ నిత్యం యజ్ఞే ప్రతిష్ఠితమ్ ॥ 15 ॥

భూతాని = ప్రాణులన్నియును
అన్నాత్ = అన్నమునుండి
భవంతి = ఉత్పన్నములగును
పర్జన్యాత్ = వర్షమువలన
అన్నసంభవః = అన్నోత్పత్తి యగును
పర్జన్యః = వర్షము
యజ్ఞాత్, భవతి = యజ్ఞమువలన కలుగును
యజ్ఞః = యజ్ఞము
కర్మసముద్భవః= విహితకర్మలవలన ఏర్పడును
కర్మ = కర్మ (సముదాయము)
బ్రహ్మోద్భవమ్ = వేదములనుండి

ఉత్పన్నములైనవనియు
బ్రహ్మ = వేదము(లు)
అక్షర సముద్భవమ్ = నాశరహితుడైన పరమాత్మ నుండి ప్రకటితము లైనవనియు
విద్ధి = ఎఱుంగుము
తస్మాత్ = అందువలన
సర్వగతమ్ = సర్వవ్యాపియైన
బ్రహ్మ = పరమాత్మ
నిత్యమ్ = సర్వదా
యజ్ఞే = యజ్ఞమునందు
ప్రతిష్ఠితమ్ = ప్రతిష్ఠితుడైనవానినిగా (ఎఱుంగుము).

ఏవం ప్రవర్తితం చక్రం వానువర్తయతీహ యః ।
అఘాయురింద్రియారామో మోఘం పార్థ స జీవతి ॥ 16 ॥

పార్థ! = ఓపార్థా!
యః = ఎవడైతే
ఇహ = ఈలోకమున
ఏవమ్ = ఈ విధముగా (పరంపరగా)
ప్రవర్తితమ్ = ప్రచలితమైన
చక్రమ్ = సృష్టిచక్రమును

న, అనువర్తయతి = అనుసరింపడో (తన కర్తవ్యమును పాటింపడో)
సః = అతడు (అట్టి)
ఇంద్రియారామః = ఇంద్రియసుఖ లోలుడైనవాడు
అఘాయుః = పాపాత్ముడు
మోఘమ్, జీవతి = వ్యర్థముగా జీవించును.

తస్మాదసక్తః సతతం కార్యం కర్మ సమాచర ।
అసక్తో హ్యాచరన్ కర్మ పరమాప్నోతి పూరుషః ॥ 19 ॥

తస్మాత్ = అందువలన
సతతమ్ = ఎల్లప్పుడును
అసక్తః = ఆసక్తిరహితుడవై
కార్యమ్, కర్మ = కర్తవ్యకర్మను
సమాచర = చక్కగా ఆచరింపుము
హి = ఏలనన

పూరుషః = మనుష్యుడు
అసక్తః = ఆసక్తిరహితుడై
కర్మ = కర్మ(ల)ను
ఆచరన్ = ఆచరించుచు
పరమ్ = పరమాత్మను
ఆప్నోతి = పొందును.

యది హ్యహం వ వర్తేయం జాతు కర్మణ్యతంద్రితః ।
మమ వర్త్మానువర్తంతే మనుష్యాః పార్థ సర్వశః ॥ 23 ॥

హి	=	ఏలనన	వ, వర్తేయమ్	=	ప్రవర్తింపకున్నచో (గొప్ప హాని కలుగును, ఏలనన)
పార్థ	=	ఓపార్థా!			
యది	=	ఒకవేళ	మనుష్యాః	=	మనుజులు
జాతు	=	ఎప్పుడైనను	సర్వశః	=	అన్నివిధములా
అహమ్	=	నేను	మమ	=	నా యొక్క
అతంద్రితః	=	సావధానుడనై	వర్త్మ	=	మార్గమునే
కర్మణి	=	కర్మయందు	అనువర్తంతే	=	అనుసరించెదరు.

వ బుద్ధిభేదం జనయేదజ్ఞానాం కర్మసంగినామ్ ।
జోషయేత్ సర్వకర్మాణి విద్వాన్ యుక్తః సమాచరన్ ॥ 26 ॥

యుక్తః	=	పరమాత్మ స్వరూపము నందు నిశ్చలముగా ఉండునట్టి	బుద్ధిభేదమ్	=	బుద్ధియందు భ్రమను (కర్మలయందు అశ్రద్ధను)
విద్వాన్	=	జ్ఞాని	వ, జనయేత్	=	కల్గింపరాదు
కర్మసంగినామ్	=	శాస్త్రోక్త కర్మలయందు ఆసక్తులైన	సర్వకర్మాణి	=	(స్వయముగా) విధ్యుక్త కర్మలను అన్నింటిని
అజ్ఞానామ్	=	అజ్ఞానులకు	సమాచరన్	=	చక్కగా ఆచరించుచు
			జోషయేత్	=	ఆచరింపజేయవలెను

యే మే మతమిదం నిత్యమనుతిష్ఠంతి మానవాః ।
శ్రద్ధావంతోఽనసూయంతో ముచ్యంతే తేఽపి కర్మభిః ॥ 31 ॥

యే, మానవాః	=	ఏ మనుష్యులు	అనుతిష్ఠంతి	=	అనుసరింతురో
అనసూయంతః	=	దోషదృష్టిలేనివారై	తే, అపి	=	వారును
శ్రద్ధావంతః	=	శ్రద్ధగలవారై			
మే, ఇదమ్, మతమ్	=	నా, ఈమతమును	కర్మభిః	=	కర్మలనుండి
నిత్యమ్	=	సర్వదా	ముచ్యంతే	=	ముక్తులయ్యెదరు.

శ్రేయాన్ స్వధర్మో విగుణః పరధర్మాత్ స్వనుష్ఠితాత్ ।
స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మో భయావహః ॥ 35 ॥

స్వనుష్ఠితాత్	=	బాగుగా ఆచరింపబడిన	స్వధర్మే	=	స్వధర్మమునందు
పరధర్మాత్	=	ఇతరుల ధర్మము కంటెను	నిధనమ్	=	మరణము (ఐనను)
			శ్రేయః	=	శ్రేయస్కరము
విగుణః	=	గుణరహితమే ఐనను	పరధర్మః	=	ఇతరుల ధర్మము
స్వధర్మః	=	స్వధర్మము	భయావహః	=	భయమును గొలుపునది
శ్రేయాన్	=	అత్యుత్తమమైనది			

ఇంద్రియాణి పరాణ్యాహుః ఇంద్రియేభ్యః పరం మనః ।
మనసస్తు పరా బుద్ధిః యో బుద్ధేః పరతస్తు సః ॥ 42 ॥

ఇంద్రియాణి	=	ఇంద్రియములు	పరమ్	=	శ్రేష్ఠమైనది, సూక్ష్మమైనది
పరాణి	=	(స్థూలశరీరము కంటెను) శ్రేష్ఠములు, బలీయములు, సూక్ష్మములు	మనసః, తు	=	మనస్సుకంటెను
			బుద్ధిః, పరా	=	బుద్ధి శ్రేష్ఠమైనది
			తు	=	మఱియు
ఆహుః	=	(అని) అందురు	యః	=	ఏదైతే
ఇంద్రియేభ్యః	=	ఇంద్రియములకంటెను	బుద్ధేః, పరతః	=	బుద్ధికంటెను శ్రేష్ఠమైనదో
మనః	=	మనస్సు	సః	=	అది (ఆత్మ)

ఏవం బుద్ధేః పరం బుద్ధ్వా సంస్తభ్యాత్మానమాత్మనా ।
జహి శత్రుం మహాబాహో కామరూపం దురాసదమ్ ॥ 43 ॥

ఏవమ్	=	ఈవిధముగా	ఆత్మానమ్	=	మనస్సును
బుద్ధేః	=	బుద్ధికంటెను	సంస్తభ్య	=	వశపఱచుకొని
పరమ్	=	సూక్ష్మము, బలీయము శ్రేష్ఠమైనది ఆత్మయని	మహాబాహో!	=	ఓ మహాబాహూ!
			దురాసదమ్	=	దుర్జయమైన
			కామరూపమ్	=	కామమనెడి
బుద్ధ్వా	=	తెలిసికొని	శత్రుమ్	=	శత్రువును
ఆత్మనా	=	బుద్ధిద్వారా	జహి	=	నిర్మూలింపుము

అథ చతుర్థోఽధ్యాయః - జ్ఞాన, కర్మ, సన్న్యాసయోగః

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

ఇమం వివస్వతే యోగం ప్రోక్తవానహమవ్యయమ్ ।
వివస్వాన్ మనవే ప్రాహ మనురిక్ష్వాకవేఽబ్రవీత్ ॥ 1 ॥

అహమ్	= నేను	మనవే	= (తనకుమారుడైన వైవస్వత) మనువునకు
ఇమమ్, అవ్యయమ్, యోగమ్	= శాశ్వతమైన ఈ యోగమును	ప్రాహ	= చెప్పెను
		మనుః	= (ఆ) మనువు
వివస్వతే	= సూర్యునకు	ఇక్ష్వాకవే	= (తన కుమారుడైన) ఇక్ష్వాకునకు
ప్రోక్తవాన్	= చెప్పియుంటిని		
వివస్వాన్	= సూర్యుడు	అబ్రవీత్	= చెప్పెను.

ఏవం పరంపరాప్రాప్తమిమం రాజర్షయో విదుః ।
స కాలేనేహ మహతా యోగో నష్టః పరంతప ॥ 2 ॥

పరంతప!	= ఓ పరంతపా! (అర్జునా!)	విదుః	= ఎఱింగిరి
ఏవమ్	= ఈ విధముగా	సః, యోగః	= ఆయోగము
పరంపరాప్రాప్తమ్	= పరంపరగా ప్రాప్తించిన	మహతా, కాలేన	= చాలాకాలము క్రిందటనే
ఇమమ్	= ఈ యోగమును	ఇహ	= ఈభూలోకమునందు
రాజర్షయః	= రాజర్షులు	నష్టః	= లుప్త ప్రాయమాయెను.

స ఏవాయం మయా తేఽద్య యోగః ప్రోక్తః పురాతనః ।
భక్తోఽసి మే సఖా చేతి రహస్యం హ్యేతదుత్తమమ్ ॥ 3 ॥

(త్వమ్)	= నీవు	మయా	= నా చేత
మే, భక్తః	= నా భక్తుడవు	తే	= నీకు
చ	= మఱియు	ప్రోక్తః	= చెప్పబడుచున్నది
సఖా, అపి, ఇతి	= ప్రియసఖుడవు. కనుక	హి	= ఎందువలననగా
సః, పురాతనః, యోగః, ఏవ	= ఆ ప్రాచీనమైన యోగమే	ఏతత్	= ఇది
		ఉత్తమమ్	= మిక్కిలి ఉత్తమమైనది
అయమ్	= ఇది (ఈ యోగము)		
[illegible]	= నేడు	రహస్యమ్	= గోప్యమైనది.

అర్జున ఉవాచ

అపరం భవతో జన్మ పరం జన్మ వివస్వతః ।
కథమేతద్విజానీయాం త్వమాదౌ ప్రోక్తవానితి ॥ 4

భవతః, జన్మ = మీజన్మ
అపరమ్ = ఇటీవలిది
వివస్వతః, జన్మ = సూర్యుని జన్మ
పరమ్ = అతి ప్రాచీనమైనది (కల్పాదియందు జరిగినది)
త్వమ్ = నీవు
ఆదౌ = కల్పాదియందు (సూర్యునకు)
ఏతత్ = ఈయోగమును
ప్రోక్తవాన్ = చెప్పియుంటివి
ఇతి = అని
కథమ్ = (నేను) ఎట్లు
విజానీయామ్ = తెలిసికొనగలను.

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జున ।
తాన్యహం వేద సర్వాణి న త్వం వేత్థ పరంతప ॥ 5 ॥

పరంతప! = ఓపరంతపా!
అర్జున! = ఓఅర్జునా!
మే, చ, తవ = నావియు, నీవియు
బహూని, జన్మాని = పెక్కుజన్మలు
వ్యతీతాని = గతించినవి
తాని, సర్వాణి = వాటినన్నింటిని
త్వం, న, వేత్థ = నీవెఱుంగవు
అహమ్, వేద = నేను ఎఱుగుదును.

అజోఽపి సన్నవ్యయాత్మా భూతానామీశ్వరోఽపి సన్ ।
ప్రకృతిం స్వామధిష్ఠాయ సంభవామ్యాత్మమాయయా ॥ 6 ॥

(అహమ్) = నేను
అజః = జన్మరహితుడను
అవ్యయాత్మా = శాశ్వతుడను
సన్, అపి = ఐనప్పటికిని
భూతానామ్ = సమస్తప్రాణులకు
ఈశ్వరః, సన్, అపి = ఈశ్వరుడను అయినప్పటికిని

స్వామ్, ప్రకృతిమ్ = నా ప్రకృతిని
అధిష్ఠాయ = అధీనములో ఉంచుకొని
ఆత్మమాయయా = నాయోగమాయచే
సంభవామి = అవతరించుచుందును.

యదా యదా హి ధర్మస్య గ్లానిర్భవతి భారత ।
అభ్యుత్థానమధర్మస్య తదాత్మానం సృజామ్యహమ్ ॥ 7 ॥

భారత! = ఓ అర్జునా!
యదా, యదా = ఎప్పుడెప్పుడు
ధర్మస్య = ధర్మమునకు
గ్లానిః = హానియు
అధర్మస్య = అధర్మమునకు
అభ్యుత్థానమ్ = వృద్ధియు
భవతి = అగునో
తదా, హి = అప్పటికి అప్పుడే
అహమ్ = నేను
ఆత్మానమ్ = నారూపమును
సృజామి = ప్రకటించుచుందును.

పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ దుష్కృతామ్ ।
ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే ॥ 8 ॥

సాధూనామ్ = సత్పురుషులయొక్క
పరిత్రాణాయ = పరిరక్షణముకొరకు
దుష్కృతామ్ = దుష్టులయొక్క
వినాశాయ = వినాశముకొఱకు
చ = మఱియు

ధర్మసంస్థాపనార్థాయ = ధర్మమును సుస్థిరమొనర్చుటకు
యుగే, యుగే = ప్రతియుగమునందును
సంభవామి = (నేను) అవతరింతును

జన్మ కర్మ చ మే దివ్యమ్ ఏవం యో వేత్తి తత్త్వతః ।
త్యక్త్వా దేహం పునర్జన్మ నైతి మామేతి సోఽర్జున ॥ 9 ॥

అర్జున! = ఓ అర్జునా!
మే, జన్మ = నాయొక్క జన్మయును
కర్మ, చ = కర్మయును
దివ్యమ్ = దివ్యము(లు)
ఏవమ్, యః = ఇట్లు ఎవడైతే
తత్త్వతః (1) = తాత్త్వికముగా
వేత్తి = ఎఱుంగునో

సః = అతడు
దేహమ్, త్యక్త్వా = తనువును వీడిన పిమ్మట
పునః, జన్మ, న, ఏతి = మఱల జన్మను పొందడు
మామ్, ఏతి = నన్నేపొందును

వీతరాగభయక్రోధా మన్మయా మాముపాశ్రితాః ।
బహవో జ్ఞానతపసా పూతా మద్భావమాగతాః ॥ 10 ॥

వీతరాగ, భయక్రోధాః = రాగభయ క్రోధరహితులు
మన్మయాః = నాయందే అనన్యభక్తితో స్థితమైనవారు

మామ్, ఉపాశ్రితాః = నన్ను ఆశ్రయించినవారు (అగు)
బహవః = పెక్కుమంది భక్తులు

జ్ఞానతపసా = జ్ఞానరూప తపస్సుచే
పూతాః = పవిత్రులై
మద్భావమ్, ఆగతాః = నా స్వరూపమును పొందియుండిరి

యే యథా మాం ప్రపద్యంతే తాంస్తథైవ భజామ్యహమ్ ।
మమ వర్త్మానువర్తంతే మనుష్యాః పార్థ సర్వశః ॥ 11 ॥

పార్థ! = ఓపార్థా!
యే = ఎవరు
మామ్ = నన్ను
యథా, ప్రపద్యంతే = ఎట్లు సేవింతురో?
అహమ్ = నేను
తాన్ = వారిని
తథా, ఏవ = అట్లే

భజామి = అనుగ్రహింతును
మనుష్యాః = మనుష్యులు
సర్వశః = అన్నివిధముల
మమ = నాయొక్క
వర్త్మ = మార్గమును
అనువర్తంతే = అనుసరించుచుందురు.

కాంక్షంతః కర్మణాం సిద్ధిం యజంత ఇహ దేవతాః ।
క్షిప్రం హి మానుషే లోకే సిద్ధిర్భవతి కర్మజా ॥ 12 ॥

ఇహ, మానుషే, లోకే = ఈ మనుష్య లోకమునందు
కర్మణామ్ = కర్మలయొక్క
సిద్ధిమ్ = ఫలమును
కాంక్షంతః = కోరుకొనువారు
దేవతాః = (ఇతర) దేవతలను
యజంతే = పూజింతురు
హి = ఏలనన
కర్మజా, సిద్ధిః = కర్మలను ఆచరించుట వలన కలుగు ఫలము
క్షిప్రమ్, భవతి = (వారికి) శీఘ్రముగా లభించును.

చాతుర్వర్ణ్యం మయా సృష్టం గుణకర్మవిభాగశః ।
తస్య కర్తారమపి మాం విద్ధ్యకర్తారమవ్యయమ్ ॥ 13 ॥

గుణకర్మవిభాగశః = గుణ, కర్మల విభజనను అనుసరించి
చాతుర్వర్ణ్యమ్ = బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర రూప (నాలుగు) వర్ణముల సమూహము
మయా = నాచేత
సృష్టమ్ = సృష్టింపబడినది
తస్య = ఆసృష్టికి
కర్తారమ్, అపి = కర్తను ఐనప్పటికిని
అవ్యయమ్ = శాశ్వతుడ (పరమేశ్వరుడ)నైన
మామ్ = నన్ను
అకర్తారమ్ = అకర్తనుగా
విద్ధి = ఎఱుంగుము.

న మాం కర్మాణి లింపంతి న మే కర్మఫలే స్పృహా ।
ఇతి మాం యోఽభిజానాతి కర్మభిర్న స బధ్యతే ॥ 14 ॥

కర్మఫలే = కర్మఫలమునందు
మే, స్పృహా,న = నాకు ఆసక్తి లేదనియు
మామ్ = నన్ను
కర్మాణి = కర్మలు
న, లింపంతి, ఇతి = అంటవు అనియు
యః = ఎవడైతే
మామ్ = నన్ను
అభిజానాతి = తెలిసికొనునో
సః, కర్మభిః = అతడు కర్మలచేత
న, బధ్యతే = బంధింపబడడు.

ఏవం జ్ఞాత్వా కృతం కర్మ పూర్వైరపి ముముక్షుభిః ।
కురు కర్మైవ తస్మాత్ త్వం పూర్వైః పూర్వతరం కృతమ్ ॥ 15 ॥

పూర్వైః = ప్రాచీనులైన
ముముక్షుభిః అపి = ముముక్షువులచేతగూడ
ఏవమ్ = ఈ విధముగా
జ్ఞాత్వా = తెలిసికొనబడి
కర్మ, కృతమ్ = కర్మలు చేయబడినవి
తస్మాత్ = అందువలన
త్వమ్ = నీవును
పూర్వైః = ప్రాచీనులచేత
పూర్వతరమ్, కృతమ్ = నిరంతరము చేయబడుచువచ్చిన
కర్మ, ఏవ = కర్మలనే
కురు = చేయుము.

కిం కర్మ కిమకర్మేతి కవయోఽప్యత్ర మోహితాః ।
తత్తే కర్మ ప్రవక్ష్యామి యద్ జ్ఞాత్వా మోక్ష్యసేఽశుభాత్ ॥ 16 ॥

కర్మ, కిమ్	= కర్మ అనగానేమి?	అశుభాత్	= కర్మబంధమునుండి
అకర్మ, కిమ్	= అకర్మయనగానేమి?	మోక్ష్యసే	= విముక్తి పొందుదువో?
ఇతి, అత్ర	= (అను) ఈ విషయమును నిర్ణయించుటలో	తత్, కర్మ	= ఆకర్మతత్త్వమును
కవయః, అపి	= బుద్ధిమంతులును	తే	= నీకు
మోహితాః	= మోహితులగుచున్నారు	ప్రవక్ష్యామి	= విశద పరచుచున్నాను
యత్, జ్ఞాత్వా	= (కావున) దేనిని తెలిసికొని, (నీవు)		

కర్మణో హ్యపి బోద్ధవ్యం బోద్ధవ్యం చ వికర్మణః ।
అకర్మణశ్చ బోద్ధవ్యం గహనా కర్మణో గతిః ॥ 17 ॥

కర్మణః, అపి	= కర్మ యొక్క తత్త్వముగూడ	వికర్మణః, చ	= వికర్మలక్షణముగూడ
బోద్ధవ్యమ్	= తెలిసికొనదగినది	బోద్ధవ్యమ్	= తెలిసికొనదగినది
చ, అకర్మణః, అపి	= అట్లే అకర్మయొక్క స్వరూపముగూడ	హి	= ఏలనన
బోద్ధవ్యమ్	= ఎఱుంగదగినది	కర్మణః, గతిః	= కర్మయొక్క గతి (తత్త్వము)
		గహనా	= అతివిగూఢమైనది.

కర్మణ్యకర్మ యః పశ్యేత్ అకర్మణి చ కర్మ యః ।
స బుద్ధిమాన్ మనుష్యేషు స యుక్తః కృత్స్నకర్మకృత్ ॥ 18 ॥

యః	= ఎవరయితే	సః	= అతడు
కర్మణి	= కర్మయందు	మనుష్యేషు	= మనుష్యులలో
అకర్మ, పశ్యేత్	= అకర్మను దర్శించునో	బుద్ధిమాన్	= బుద్ధిశాలి
యః, చ	= ఎవరైతే	సః, యుక్తః	= అట్టియోగి
అకర్మణి	= అకర్మయందు	కృత్స్న-కర్మకృత్	= సమస్త కర్మలను చేయువాడు.
కర్మ	= కర్మను (దర్శించునో)		

యస్య సర్వే సమారంభాః కామసంకల్పవర్జితాః ।
జ్ఞానాగ్నిదగ్ధకర్మాణం తమాహుః పండితం బుధాః ॥ 19 ॥

యస్య సర్వే, సమారంభాః	= ఎవనియొక్క శాస్త్రసమ్మతములైన కర్మలన్నియును	తమ్	= ఆ మహాపురుషుని
కామసంకల్ప-వర్జితాః	= కామసంకల్ప రహితములై (జరుగునో)	బుధాః	= జ్ఞానులు
జ్ఞానాగ్నిదగ్ధ-కర్మాణమ్	= ఎవనియొక్క కర్మలన్నియును జ్ఞానాగ్నిచే భస్మమగునో	పండితమ్, (ఇతి)	= పండితుడని
		ఆహుః	= అందురు.

త్యక్త్వా కర్మఫలాసంగం నిత్యతృప్తో నిరాశ్రయః ।
కర్మణ్యభిప్రవృత్తోఽపి నైవ కించిత్ కరోతి సః ॥ 20 ॥

కర్మఫలాసంగమ్	= సమస్తకర్మలయందును, వాటి ఫలముల యందును ఆసక్తిని	సః	= అట్టి పురుషుడు
త్యక్త్వా	= (సర్వథా)వీడి	కర్మణి	= కర్మలయందు
నిరాశ్రయః	= ప్రాపంచిక-ఆశ్రయరహితుడై	అభిప్రవృత్తః, అపి	= పూర్తిగా ప్రవృత్తుడు అయినప్పటికిని
నిత్యతృప్తః	= (పరమాత్మయందే) నిత్య తృప్తిని పొందిన	కించిత్, ఏవ	= ఏ కొంచెముగూడ
		న, కరోతి	= (వాస్తవముగా) చేయువాడు కాడు

నిరాశీర్యతచిత్తాత్మా త్యక్తసర్వపరిగ్రహః ।
శారీరం కేవలం కర్మ కుర్వన్ నాప్నోతి కిల్బిషమ్ ॥ 21 ॥

యతచిత్తాత్మా	= అంతఃకరణమును, శరీరేంద్రియములను జయించినవాడును	కేవలమ్	= కేవలము
త్యక్తసర్వపరిగ్రహః	= సమస్త భోగసామగ్రిని పరిత్యజించినవాడును	శారీరమ్, కర్మ	= శారీరిక కర్మలను
నిరాశీః	= ఆశారహితుడైనవాడును-(అగు సాంఖ్యయోగి)	కుర్వన్	= ఆచరించుచును
		కిల్బిషమ్	= పాపము(ల)ను
		న, ఆప్నోతి	= పొందడు.

యదృచ్ఛాలాభసంతుష్టో ద్వంద్వాతీతో విమత్సరః ।
సమః సిద్ధావసిద్ధౌ చ కృత్వాపి న నిబధ్యతే ॥ 22 ॥

యదృచ్ఛాలాభ-సంతుష్టః	= అప్రయత్నముగా అమరిన లాభములతో సంతుష్టుడైన వాడు	సిద్ధౌ, అసిద్ధౌ, చ	= సిద్ధి, అసిద్ధులయందును
విమత్సరః	= అసూయలేనివాడు	సమః	= సమదృష్టి కలిగియుండువాడు- అగు కర్మయోగి
ద్వంద్వాతీతః	= హర్షశోకాది ద్వంద్వములకు అతీతుడు	కృత్వా, అపి	= కర్మలను చేయుచును
		న, నిబధ్యతే	= బంధింపబడడు.

గతసంగస్య ముక్తస్య జ్ఞానావస్థితచేతస: ।
యజ్ఞాయాచరత: కర్మ సమగ్రం ప్రవిలీయతే ॥ 23 ॥

గతసంగస్య	= సర్వథా ఆసక్తిరహితుడును	యజ్ఞాయ	= కేవలము యజ్ఞార్థమే
ముక్తస్య	= దేహాభిమానము, మమకారము ఏమాత్రమూ లేనివాడును	ఆచరత:	= కర్మలను ఆచరించు వాడును అగు పురుషునియొక్క
జ్ఞానావస్థితచేతస:	= పరమాత్మ జ్ఞానమునందే నిరంతరము మనస్సును లగ్నమొనర్చినవాడును	సమగ్రమ్, కర్మ	= కర్మలన్నియును
		ప్రవిలీయతే	= విలీనములగును

బ్రహ్మార్పణం బ్రహ్మ హవిర్బ్రహ్మాగ్నౌ బ్రహ్మణా హుతమ్ ।
బ్రహ్మైవ తేన గంతవ్యం బ్రహ్మకర్మసమాధినా ॥ 24 ॥

అర్పణమ్, బ్రహ్మ	= యజ్ఞకర్మలయందు ఉపయుక్తములగు స్రువాది సాధనములు బ్రహ్మము	బ్రహ్మణా	= బ్రహ్మరూపకర్తద్వారా
		బ్రహ్మాగ్నౌ	= బ్రహ్మరూపాగ్ని యందు
		హుతమ్	= హోమముచేయబడి నదియు బ్రహ్మము
హవి:, బ్రహ్మ	= హోమద్రవ్యము	తేన, బ్రహ్మకర్మ-	= అట్టి బ్రహ్మరూపకర్మ యందు స్థితుడైన
సమాధినా	యోగి ద్వారా	బ్రహ్మ, ఏవ	= బ్రహ్మమే
గంతవ్యమ్	= పొందదగినది (ఫలము) కూడ		

దైవమేవాపరే యజ్ఞం యోగిన: పర్యుపాసతే ।
బ్రహ్మాగ్నావపరే యజ్ఞం యజ్ఞేనైవోపజుహ్వతి ॥ 25 ॥

అపరే	= ఇతరులు (కొందఱు)	బ్రహ్మాగ్నౌ	= పరబ్రహ్మ పరమాత్మ రూప-అగ్నియందు
యోగిన:	= యోగులు		
దైవమ్, యజ్ఞమ్, ఏవ	= దైవపూజారూప యజ్ఞమునే	యజ్ఞేన, ఏవ	= (అభేద దర్శనరూప) యజ్ఞముద్వారా మాత్రమే
పర్యుపాసతే	= చక్కగా అనుష్ఠింతురు	యజ్ఞమ్, ఉపజుహ్వతి[1]	= ఆత్మరూపయజ్ఞమును ఆచరింతురు.
అపరే	= మఱికొందరు		

శ్రోత్రాదీనీంద్రియాణ్యన్యే సంయమాగ్నిషు జుహ్వతి ।
శబ్దాదీన్ విషయానన్య ఇంద్రియాగ్నిషు జుహ్వతి ॥ 26 ॥

అన్యే	= కొందరు యోగులు	ఇంద్రియాణి	= ఇంద్రియములను
శ్రోత్రాదీని,	= శ్రోత్రాది సమస్త-	సంయమాగ్నిషు	= సంయమనరూపాగ్నులయందు

జుహ్వతి = హోమము చేయుదురు
అన్యే = మఱికొందరు యోగులు
శబ్దాదీన్, విషయాన్ = శబ్దాది సమస్త విషయములను
ఇంద్రియాగ్నిషు = ఇంద్రియ రూపాగ్నుల యందు
జుహ్వతి = హవనము చేయుదురు

సర్వాణీంద్రియకర్మాణి ప్రాణకర్మాణి చాపరే ।
ఆత్మసంయమయోగాగ్నౌ జుహ్వతి జ్ఞానదీపితే ॥ 27 ॥

అపరే = మఱికొందరు యోగులు
సర్వాణి, ఇంద్రియకర్మాణి = ఇంద్రియ కర్మలను అన్నింటిని
చ = మఱియు
ప్రాణకర్మాణి = ప్రాణక్రియలను అన్నింటిని
జ్ఞానదీపితే = జ్ఞానముచే ప్రకాశితమైన
ఆత్మసంయమ-యోగాగ్నౌ = ఆత్మసంయమ యోగ రూపాగ్ని యందు
జుహ్వతి(1) = హవనము చేయుచుందురు

ద్రవ్యయజ్ఞాస్తపోయజ్ఞా యోగయజ్ఞాస్తథాపరే ।
స్వాధ్యాయజ్ఞానయజ్ఞాశ్చ యతయః సంశితవ్రతాః ॥ 28 ॥

అపరే = కొందఱు
ద్రవ్యయజ్ఞాః = ద్రవ్యసంబంధ యజ్ఞములను
తపోయజ్ఞాః = (కొందరు) తపోరూప యజ్ఞములను
తథా = అట్లే
యోగయజ్ఞాః = (కొందరు) యోగరూప యజ్ఞములను
చ = మఱియు
సంశితవ్రతాః = అహింసాది తీక్ష్ణ వ్రతములను చేపట్టిన
యతయః = యత్నశీలురైన వారు
స్వాధ్యాయజ్ఞాన-యజ్ఞాః = స్వాధ్యాయరూప జ్ఞానయజ్ఞములను ఆచరింతురు

అపానే జుహ్వతి ప్రాణం ప్రాణేఽపానం తథాపరే ।
ప్రాణాపానగతీ రుద్ధ్వా ప్రాణాయామపరాయణాః ॥ 29 ॥
అపరే నియతాహారాః ప్రాణాన్ ప్రాణేషు జుహ్వతి ।
సర్వేఽప్యేతే యజ్ఞవిదో యజ్ఞక్షపితకల్మషాః ॥ 30 ॥

అపరే = కొందఱుయోగులు
అపానే = అపానవాయువునందు
ప్రాణమ్ = ప్రాణవాయువును
జుహ్వతి = హోమము చేయుదురు
తథా = అట్లే మరికొందరు యోగులు
ప్రాణే = ప్రాణవాయువునందు
అపానమ్ = అపానవాయువును (హవనము చేయుదురు)
అపరే = మఱికొందరు
నియతాహారాః = నియమితాహారనిష్ఠితులై
ప్రాణాయామ పరాయణాః = ప్రాణాయామ పరాయణులైనవారు
ప్రాణాపానగతీ = ప్రాణాపానగమనములను

రుధ్వా = నిలిపి
ప్రాణాన్ = ప్రాణములను
ప్రాణేషు = ప్రాణములయందు
జుహ్వతి = హోమము చేయుదురు
ఏతే, యజ్ఞవిదః = యజ్ఞవిదులైన–
ఈ సాధకులు
సర్వే, అపి = అందఱును
యజ్ఞక్షపిత-కల్మషాః = యజ్ఞముల ద్వారాపాపములను రూపుమాపినవారు

యజ్ఞశిష్టామృతభుజో యాంతి బ్రహ్మ సనాతనమ్ ।
నాయం లోకోఽస్త్యయజ్ఞస్య కుతోఽన్యః కురుసత్తమ ॥ 31 ॥

కురుసత్తమ! = కురుశ్రేష్ఠుడవైన ఓ అర్జునా!
యజ్ఞశిష్టామృత భుజః = యజ్ఞపూత శేషమైన అమృతమును అనుభవించు యోగులు
సనాతనమ్ = సనాతనుడైన
బ్రహ్మ = పరబ్రహ్మమును
యాంతి = పొందుచున్నారు
అయజ్ఞస్య = యజ్ఞము చేయనివానికి
అయమ్,లోకః, న, అస్తి = ఈ లోకమే సుఖప్రదము కాదు
అన్యః = (ఇంక) పరలోక (విషయ)ము
కుతః = ఎట్లు? (ఎక్కడిది?)

ఏవం బహువిధా యజ్ఞా వితతా బ్రహ్మణో ముఖే ।
కర్మజాన్ విద్ధి తాన్ సర్వాన్ ఏవం జ్ఞాత్వా విమోక్ష్యసే ॥ 32 ॥

ఏవమ్ = ఇట్లు
బహువిధాః, = బహువిధములైన
యజ్ఞాః = యజ్ఞములు
బ్రహ్మణః, ముఖే = వేదము(ల) ద్వారా
వితతాః = విశదపఱచబడినవి
తాన్, సర్వాన్ = వాటినన్నింటిని
కర్మజాన్ = మనోవాక్కాయ కర్మల ద్వారా సుసంపన్నమగునని
విద్ధి = తెలిసికొనుము
ఏవమ్, జ్ఞాత్వా= ఇట్లు తెలిసికొని
విమోక్ష్యసే = విముక్తుడవయ్యెదవు

శ్రేయాన్ ద్రవ్యమయాద్యజ్ఞాత్ జ్ఞానయజ్ఞః పరంతప ।
సర్వం కర్మాఖిలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే ॥ 33 ॥

పరంతప! పార్థ! = ఓ పరంతపా! ఓ పార్థా!
ద్రవ్యమయాత్ = ద్రవ్యములతో ఆచరింపబడు
యజ్ఞాత్ = యజ్ఞము కంటెను
జ్ఞానయజ్ఞః, = జ్ఞానయజ్ఞము
శ్రేయాన్ = మిక్కిలిశ్రేష్ఠమైనది
అఖిలమ్, సర్వమ్, కర్మ = కర్మలన్నియును
జ్ఞానే = జ్ఞానమునందు
పరిసమాప్యతే = పరిసమాప్తమగును

తద్విద్ధి ప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేన సేవయా ।
ఉపదేక్ష్యంతి తే జ్ఞానం జ్ఞానినస్తత్త్వదర్శినః ॥ 34 ॥

తత్త్వదర్శినః = పరమాత్మతత్త్వమును ఎఱింగిన
జ్ఞానినః = జ్ఞానులు
జ్ఞానమ్ = తత్త్వజ్ఞానమును
తే = నీకు
ఉపదేక్ష్యంతి = ఉపదేశించెదరు

ప్రణిపాతేన = (వారికి) దండప్రణామములు ఆచరించుటద్వారా
సేవయా = సేవలొనర్చుటద్వారా
పరిప్రశ్నేన = వినయముతో ప్రశ్నించుటవలన
తత్ = ఆ తత్త్వజ్ఞానమును
విద్ధి = (నీవు) తెలిసికొనుము

యద్ జ్ఞాత్వా న పునర్మోహమ్ ఏవం యాస్యసి పాండవ ।
యేన భూతాన్యశేషేణ ద్రక్ష్యస్యాత్మన్యథో మయి ॥ 35 ॥

పాండవ! = ఓ అర్జునా!
యత్, జ్ఞాత్వా = దేనిని తెలిసికొని
పునః = మఱల
ఏవమ్, మోహమ్ = ఇట్టి మోహమును
న, యాస్యసి = పొందవో
యేన = ఎట్టి జ్ఞానప్రభావముచేత
భూతాని = సమస్త భూతములను

అశేషేణ = నిశ్శేషముగా
ఆత్మని(1) = (మొదట) నీయాత్మయందును
అథో = పిమ్మట
మయి = పరమాత్మనైన నాయందును
ద్రక్ష్యసి(2) = చూడగలవో (దానిని ఎఱుంగుము)

అపి చేదసి పాపేభ్యః సర్వేభ్యః పాపకృత్తమః ।
సర్వం జ్ఞానప్లవేనైవ వృజినం సంతరిష్యసి ॥ 36 ॥

(త్వమ్) = నీవు
సర్వేభ్యః, పాపేభ్యః, అపి = పాపులందఱికంటెను
పాపకృత్తమః, అసి, చేత్ = అధికముగా పాపములను చేసినవాడవైనచో

జ్ఞానప్లవేన, ఏవ = జ్ఞానమనెడి నౌక ద్వారా
సర్వమ్, వృజినమ్ = సమస్త పాప సముద్రమును
సంతరిష్యసి = పూర్తిగా దాటగలవు.

యథైధాంసి సమిద్ధోఽగ్నిః భస్మసాత్కురుతేఽర్జున ।
జ్ఞానాగ్నిః సర్వకర్మాణి భస్మసాత్కురుతే తథా ॥ 37 ॥

అర్జున! = ఓ అర్జునా!
యథా = ఎట్లైతే,
సమిద్ధః, అగ్నిః = ప్రజ్వలించుచున్న అగ్ని
ఏధాంసి = ఇంధనములను
భస్మసాత్, కురుతే = భస్మమొనర్చునో

తథా = అట్లే
జ్ఞానాగ్నిః = జ్ఞానమనెడి అగ్ని
సర్వకర్మాణి = కర్మలను అన్నింటిని
భస్మసాత్, కురుతే = భస్మ మొనరించును

న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే ।
తత్స్వయం యోగసంసిద్ధః కాలేనాత్మని విందతి ॥ 38 ॥

ఇహ	=	ఈ జగత్తునందు	హి	=	నిస్సందేహముగా
జ్ఞానేన, సదృశమ్	=	జ్ఞానముతో సమానముగా	న, విద్యతే	=	(ఏదియును) లేదు
పవిత్రమ్	=	పవిత్రమైనది	తత్	=	ఆ జ్ఞానమును

కాలేన	=	దీర్ఘకాలమువఱకును	స్వయమ్	=	స్వయముగనే
యోగసంసిద్ధః	=	కర్మయోగముద్వారా శుద్ధాంతఃకరణము గలవాడు	ఆత్మని	=	ఆత్మయందు
			విందతి	=	పొందును

శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం తత్పరః సంయతేంద్రియః ।
జ్ఞానం లబ్ధ్వా పరామ్ శాంతిమచిరేణాధిగచ్ఛతి ॥ 39 ॥

సంయతేంద్రియః	=	జితేంద్రియుడు	జ్ఞానమ్, లబ్ధ్వా	=	(ఈ) జ్ఞానమును పొంది
తత్పరః	=	సాధనపరాయణుడు			
శ్రద్ధావాన్	=	శ్రద్ధగలవాడు	అచిరేణ	=	తత్క్షణముననే
జ్ఞానమ్	=	ఈ తత్త్వజ్ఞానమును	పరామ్, శాంతిమ్	=	పరమశాంతిని
లభతే	=	పొందును	అధిగచ్ఛతి	=	పొందును

అజ్ఞశ్చాశ్రద్దధానశ్చ సంశయాత్మా వినశ్యతి ।
నాయం లోకోఽస్తి న పరో న సుఖం సంశయాత్మనః ॥ 40 ॥

అజ్ఞః	=	వివేకహీనుడును	సంశయాత్మనః	=	సంశయాత్మునకు
చ	=	మఱియు	అయమ్, లోకః	=	ఈ లోకము
అశ్రద్దధానః	=	శ్రద్ధారహితుడు	న, అస్తి	=	ఉండదు
సంశయాత్మా	=	సంశయగ్రస్తుడైనవాడు	న, పరః, చ	=	పరలోకమూ ఉండదు
వినశ్యతి	=	భ్రష్టుడై నశించును	న, సుఖమ్	=	సుఖమూ ఉండదు

యోగసన్న్యస్తకర్మాణం జ్ఞానసంఛిన్నసంశయమ్ ।
ఆత్మవంతం న కర్మాణి నిబధ్నంతి ధనంజయ ॥ 41 ॥

ధనంజయ!	=	ఓ ధనంజయా! అర్జునా!	ఆత్మవంతమ్	=	అంతఃకరణమును వశమునందు ఉంచుకొనిన వాడును అగువానిని
యోగసన్న్యస్త-కర్మాణమ్	=	విధ్యుక్త కర్మలను ఆచరించుచు వాటిని భగవదర్పణము చేయువాడును			

జ్ఞానసంఛిన్న- సంశయమ్	=	వివేకముద్వారా సంశయములను అన్నింటిని తొలగించుకొనినవాడును	కర్మాణి	=	కర్మలు
			న, నిబధ్నంతి	=	ఏమాత్రము బంధింపవు

తస్మాదజ్ఞానసంభూతం హృత్‌స్థం జ్ఞానాసినాత్మనః ।
ఛిత్త్వైనం సంశయం యోగమ్ ఆతిష్ఠోత్తిష్ఠ భారత ॥ 42 ॥

ఆత్మనః, సంశయమ్	=	నీ సంశయమును	యోగమ్	=	సమత్వ రూపకర్మ యోగమునందు
			ఆతిష్ఠ	=	స్థితుడవుకమ్ము
జ్ఞానాసినా	=	వివేకమనెడి ఖడ్గముచే	ఉత్తిష్ఠ	=	యుద్ధమునకై లెమ్ము
ఛిత్త్వా	=	ఛేదించి			

అథ పంచమోఽధ్యాయః - కర్మసన్న్యాసయోగః

అర్జున ఉవాచ

సన్న్యాసం కర్మణాం కృష్ణ పునర్యోగం చ శంససి ।
యచ్ఛ్రేయ ఏతయోరేకం తన్మే బ్రూహి సునిశ్చితమ్ ॥ 1 ॥

కృష్ణ!	=	కృష్ణా!	ఏతయోః	=	ఈ రెండింటిలో
కర్మణామ్, సన్న్యాసమ్	=	(ఒకసారి) కర్మసన్న్యాసమును	యత్	=	ఏది
			సునిశ్చితమ్	=	నిశ్చయముగా
			మే, శ్రేయః	=	నాకు శ్రేయస్కరమో
పునః	=	మఱియొకసారి			
యోగమ్ చ,	=	కర్మయోగమునూ	తత్, ఏకమ్	=	ఆ ఒక్కదానిని
శంససి	=	ప్రశంసించుచున్నావు	బ్రూహి	=	తెలుపుము

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

సన్న్యాసః కర్మయోగశ్చ నిఃశ్రేయసకరావుభౌ ।
తయోస్తు కర్మసన్న్యాసాత్ కర్మయోగో విశిష్యతే ॥ 2 ॥

సన్న్యాసః[1]	=	సన్న్యాసము	తు	=	అయితే
చ	=	మఱియు	తయోః	=	ఆ రెండింటిలో
కర్మయోగః	=	కర్మయోగము	కర్మసన్న్యా- సాత్	=	కర్మసన్న్యాసము కంటెను
ఉభౌ	=	(అను) ఈ రెండును	కర్మయోగః[2]	=	(సాధనసులభమైన) కర్మయోగము
నిఃశ్రేయసకరౌ	=	పరమశ్రేయస్సును గూర్చునవియే	విశిష్యతే	=	శ్రేష్ఠమైనది

జ్ఞేయః స నిత్యసన్న్యాసీ యో న ద్వేష్టి న కాంక్షతి ।
నిర్ద్వంద్వో హి మహాబాహో సుఖం బంధాత్ ప్రముచ్యతే ॥ 3 ॥

మహాబాహో	= ఓ అర్జునా!	హి	= ఏలనన
యః	= ఎవడైతే	నిర్ద్వంద్వః	= రాగద్వేషాది ద్వంద్వరహితుడు
న, ద్వేష్టి	= (ఎవరినీ) ద్వేషింపడో		
న, కాంక్షతి	= (దేనినీ) ఆసింపడో	సుఖమ్	= సుఖముగా
సః	= అట్టి కర్మయోగి	బంధాత్	= సంసార బంధముల నుండి
నిత్యసన్న్యాసీ	= సదా సన్న్యాసిగా		
జ్ఞేయః	= తెలిసికొనదగినవాడు	ప్రముచ్యతే	= ముక్తుడగును

సాంఖ్యయోగౌ పృథగ్బాలాః ప్రవదంతి న పండితాః ।
ఏకమప్యాస్థితః సమ్యగుభయోర్విందతే ఫలమ్ ॥ 4 ॥

బాలాః	= మూర్ఖులు	(హి)	= ఎందుకనగా
సాంఖ్యయోగౌ	= సన్న్యాసయోగము, కర్మయోగము	ఏకమ్, అపి	= ఆ రెండింటిలో ఏ ఒక్క దానియందైనను
పృథక్	= వేర్వేఱు ఫలములను ఇచ్చునవిగా	సమ్యక్, ఆస్థితః	= బాగుగా స్థితుడైనవాడు
		ఉభయోః, ఫలమ్	= రెండింటి ఫలమగు పరమాత్మను
ప్రవదంతి	= చెప్పుచుందురు		
న, పండితాః	= పండితులు అట్లు చెప్పరు	విందతే	= పొందును.

యత్సాంఖ్యైః ప్రాప్యతే స్థానం తద్యోగైరపి గమ్యతే ।
ఏకం సాంఖ్యం చ యోగం చ యః పశ్యతి స పశ్యతి ॥ 5 ॥

యత్, స్థానమ్	= ఏ పరంధామము	చ	= మఱియు
సాంఖ్యైః	= జ్ఞానయోగులచేత	యోగమ్	= కర్మయోగమును
ప్రాప్యతే	= పొందబడునో	ఏకమ్	= ఫలవిషయమున ఒక్కదానినిగా
తత్	= ఆస్థానము		
యోగైః, అపి	= కర్మయోగులచేతనూ	పశ్యతి	= చూచునో
గమ్యతే	= పొందబడును	సః, చ	= అతడే
యః	= ఏ పురుషుడు	పశ్యతి	= నిజముగా చూచువాడు (నిజమైన ద్రష్ట).
సాంఖ్యమ్	= జ్ఞానయోగమును		

సన్న్యాసస్తు మహాబాహో దుఃఖమాప్తుమయోగతః ।
యోగయుక్తో మునిర్బ్రహ్మ నచిరేణాధిగచ్ఛతి ॥ 6

తు	= అయితే	దుఃఖమ్	= కష్టము
మహాబాహో!	= ఓ మహాబాహూ!	మునిః	= భగవత్స్వరూపము

అయోగత: = కర్మయోగమును అనుష్ఠింపక
సన్న్యాస: = సన్న్యాసము (శరీరేంద్రియ మనస్సులద్వారా జరుగు కర్మలన్నింటి యందును కర్తృత్వమును త్యజించుట)
ఆప్తుమ్ = పొందుట

మననము చేయు
యోగయుక్త: = కర్మయోగి
బ్రహ్మ = పరబ్రహ్మ పరమాత్మను
నచిరేణ = శీఘ్రముగా
అధిగచ్ఛతి = పొందును.

యోగయుక్తో విశుద్ధాత్మా విజితాత్మా జితేంద్రియః ।
సర్వభూతాత్మభూతాత్మా కుర్వన్నపి న లిప్యతే ॥ 7 ।

విజితాత్మా = మనస్సును వశము నందుంచుకొనిన వాడును
జితేంద్రియః = జితేంద్రియుడును
విశుద్ధాత్మా = అంతఃకరణశుద్ధి కలవాడును
సర్వభూతాత్మభూతాత్మా = సర్వప్రాణులలో ఆత్మ స్వరూపుడైన

పరమాత్మను తన ఆత్మగా కలవాడునగు
యోగయుక్తః = కర్మయోగి
కుర్వన్, అపి = కర్మలను ఆచరించుచున్నను
న, లిప్యతే = ఆ కర్మలు వానిని అంటవు

నైవ కించిత్ కరోమీతి యుక్తో మన్యేత తత్త్వవిత్ ।
పశ్యన్ శృణ్వన్ స్పృశన్ జిఘ్రన్నశ్నన్ గచ్ఛన్ స్వపన్ శ్వసన్ ॥ 8 ॥
ప్రలపన్ విసృజన్ గృహ్ణన్నున్మిషన్ నిమిషన్నపి ।
ఇంద్రియాణీంద్రియార్థేషు వర్తంత ఇతి ధారయన్ ॥ 9 ॥

తత్త్వవిత్, యుక్తః = తత్త్వజ్ఞుడైన సాంఖ్యయోగి
పశ్యన్ = చూచుచు
శృణ్వన్ = వినుచు
స్పృశన్ = స్పృశించుచు
జిఘ్రన్ = ఆఘ్రాణించుచు
అశ్నన్ = తినుచు
గచ్ఛన్ = నడుచుచు
స్వపన్ = నిద్రించుచు
శ్వసన్ = శ్వాసక్రియలను నడుపుచు
ప్రలపన్ = భాషించుచు
విసృజన్ = త్యజించుచు

గృహ్ణన్ = గ్రహించుచు
ఉన్మిషన్ = కనులను తెరచుచు
నిమిషన్, అపి = మూయుచును
ఇంద్రియాణి = ఇంద్రియములు
ఇంద్రియార్థేషు = తమ తమ శబ్దాది విషయములయందు
వర్తంతే, ఇతి = ప్రవర్తించుచున్నవని
ధారయన్ = తలంచుచు
కించిత్, న, ఏవ, కరోమి = నేను ఏ కొంచెమూ (ఏమియు)చేయుట లేదు
ఇతి, మన్యేత = అని భావించును

బ్రహ్మణ్యాధాయ కర్మాణి సంగం త్యక్త్వా కరోతి యః ।
లిప్యతే న స పాపేన పద్మపత్రమివాంభసా ॥ 10 ॥

యః	= ఎవడైతే	అంభసా,	= జలబిందువులచే
కర్మాణి	= కర్మలనన్నింటిని	పద్మపత్రమ్, ఇవ	= పద్మపత్రమువలె (తాకబడకుండునట్లు)
బ్రహ్మణి, ఆధాయ	= భగవదర్పణము గావించి	పాపేన	= పాపము(ల)చే
సంగమ్, త్యక్త్వా	= ఆసక్తిని త్యజించి	న, లిప్యతే	= తాకబడడు (పాపములు ఆపురుషుని ఏ మాత్రముఅంటవు)
కరోతి	= (కర్మలను) ఆచరించుచున్నాడో		
సః	= ఆ పురుషుడు		

కాయేన మనసా బుద్ధ్యా కేవలైరింద్రియైరపి ।
యోగినః కర్మ కుర్వంతి సంగం త్యక్త్వాత్మశుద్ధయే ॥ 11 ॥

యోగినః	= కర్మయోగులు	బుద్ధ్యా	= బుద్ధిచేతను
సంగమ్,	= మమతాసక్తులను	కాయేన, అపి	= శరీరముచేతను
త్యక్త్వా	= వీడి	ఆత్మశుద్ధయే	= ఆత్మశుద్ధికొఱకు మాత్రమే
కేవలైః	= కేవలము		
ఇంద్రియైః	= ఇంద్రియములచేతను	కర్మ, కుర్వంతి	= కర్మలను ఆచరించుచుందురు.
మనసా	= మనస్సుచేతను		

యుక్తః కర్మఫలం త్యక్త్వా శాంతిమాప్నోతి నైష్ఠికీమ్ ।
అయుక్తః కామకారేణ ఫలే సక్తో నిబధ్యతే ॥ 12 ॥

యుక్తః	= నిష్కామకర్మయోగి	అయుక్తః	= సకామపురుషుడు
కర్మఫలమ్	= కర్మఫలము(ల)ను	కామకారేణ	= వాంఛల ప్రేరణలచే
త్యక్త్వా	= త్యజించి	ఫలే, సక్తః	= ఫలాసక్తితో (కర్మలనుఆచరించి)
నైష్ఠికీమ్, శాంతిమ్	= భగవత్ప్రాప్తిరూపమైన శాంతిని	నిబధ్యతే	= బంధింపబడును (బద్ధుడగును)
ఆప్నోతి	= పొందును		

సర్వకర్మాణి మనసా సన్న్యస్యాస్తే సుఖం వశీ ।
నవద్వారే పురే దేహీ నైవ కుర్వన్ న కారయన్ ॥ 13 ॥

వశీ, దేహీ	= అంతఃకరణమును వశమునందుంచుకొని, సాంఖ్యయోగమును ఆచరించు పురుషుడు	సర్వకర్మాణి	= సమస్తకర్మలను
		మనసా	= మానసికముగా
		సన్న్యస్య	= త్యజించి
		సుఖమ్	= సుఖముగా
న, కుర్వన్	= కర్మలను ఆచరింపక	ఆస్తే	= (సచ్చిదానంద ఘనపరమాత్మ స్వరూపమున) స్థితుడైయుండును.
న, కారయన్, ఏవ	= ఆచరింపజేయకయే		
నవద్వారే, పురే	= నవద్వారములుగల శరీరమను పురమునందు		

న కర్తృత్వం న కర్మాణి లోకస్య సృజతి ప్రభుః ।
న కర్మఫలసంయోగం స్వభావస్తు ప్రవర్తతే ॥ 14 ॥

ప్రభుః	= పరమేశ్వరుడు	న (సృజతి)	= సృజింపడు
లోకస్య, కర్తృత్వమ్	= మానవుల కర్తృత్వమును	తు	= అయితే
న, సృజతి	= సృజింపడు		
కర్మాణి	= (వారి) కర్మలను	స్వభావః	= (ఈయన్నింటియందును) ప్రకృతియే
న (సృజతి)	= సృజింపడు		
కర్మఫలసంయోగమ్	= కర్మఫలసంయోగమును	ప్రవర్తతే	= ప్రవర్తిల్లును

నాదత్తే కస్యచిత్పాపం న చైవ సుకృతం విభుః ।
అజ్ఞానేనావృతం జ్ఞానం తేన ముహ్యంతి జంతవః ॥ 15 ॥

విభుః	= సర్వవ్యాపియైన భగవంతుడు	అజ్ఞానేన	= అజ్ఞానముచేత
కస్యచిత్	= ఏ ఒక్కనియొక్క	జ్ఞానమ్	= జ్ఞానము
పాపమ్, న, ఆదత్తే	= పాపకర్మమును గ్రహింపడు	ఆవృతమ్	= ఆవరింపబడును
		తేన	= ఆకారణముచేత
చ	= మఱియు	జంతవః	= ప్రాణులు(మానవులు)
సుకృతమ్, ఏవ, న, (ఆదత్తే)	= పుణ్యకర్మలను గ్రహింపడు (కాని)	ముహ్యంతి	= మోహితులగుచున్నారు

జ్ఞానేన తు తదజ్ఞానం యేషాం నాశితమాత్మనః ।
తేషామాదిత్యవత్ జ్ఞానం ప్రకాశయతి తత్పరమ్ ॥ 16 ॥

తు	= అయితే	జ్ఞానమ్	= ఆ జ్ఞానము
యేషామ్,	= ఎవరియొక్క	తత్పరమ్	= సచ్చిదానంద ఘనపరమాత్మను
తత్, అజ్ఞానమ్	= ఆ అజ్ఞానము		
ఆత్మనః, జ్ఞానేన	= పరమాత్మ తత్త్వజ్ఞానముచేత	ఆదిత్యవత్	= సూర్యునివలె (సూర్యప్రభవలె)
నాశితమ్	= నశింపజేయబడునో	ప్రకాశయతి[1]	= ప్రకాశింప (దర్శింప)జేయును.
తేషామ్	= వారికి		

తద్బుద్ధయస్తదాత్మానః తన్నిష్ఠాస్తత్పరాయణాః ।
గచ్ఛంత్యపునరావృత్తిం జ్ఞాననిర్ధూతకల్మషాః ॥ 17 ॥

తదాత్మానః, తద్బుద్ధయః	= తద్రూపమును పొందిన, మనోబుద్ధులు గలవారును	తత్పరాయణాః	= తత్పరాయణులును అగు పురుషులు
		జ్ఞాననిర్ధూత-కల్మషాః	= జ్ఞానసాధనతో పాపరహితులై
తన్నిష్ఠాః	= ఆ సచ్చిదానందఘన పరమాత్మయందే నిరంతరము ఏకీభావముతో స్థితులైనవారును	అపునరావృత్తిమ్	= పునరావృత్తిరహితమైన పరమగతిని
		గచ్ఛంతి	= పొందుదురు

విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిని ।
శుని చైవ శ్వపాకే చ పండితాః సమదర్శినః ॥ 18 ॥

పండితాః	=	జ్ఞానులు	హస్తిని	=	ఏనుగునందును
విద్యావినయ-సంపన్నే	=	విద్యతో, వినమ్రతతో ఒప్పుచున్న	శుని	=	కుక్కయందును
			శ్వపాకేచ	=	చండాలునియందును
బ్రాహ్మణే, చ	=	బ్రాహ్మణునియందును	సమదర్శినః ఏవ	=	సమదృష్టినే కలిగియుందురు.(1)
గవి	=	గోవునందును			

ఇహైవ తైర్జితః సర్గో యేషాం సామ్యే స్థితం మనః ।
నిర్దోషం హి సమం బ్రహ్మ తస్మాద్ బ్రహ్మణి తే స్థితాః ॥ 19 ॥

యేషాం, మనః	=	ఎవరి మనస్సు	నిర్దోషమ్, సమమ్	=	దోషరహితుడు, సముడు
సామ్యే, స్థితమ్	=	సమభావమునందు స్థితమై యుండునో	తస్మాత్	=	అందువలన
తైః	=	వారిచే	తే	=	వారు (అట్టిజ్ఞానులు)
ఇహ, ఏవ	=	ఈ జన్మయందే	బ్రహ్మణి, స్థితాః	=	సచ్చిదానందఘన పరమాత్మయందు స్థితులు అనగా వారు త్రిగుణా తీతులు, జీవన్ముక్తులు
సర్గః	=	జగత్తంతయు			
జితః(2)	=	జయింపబడినది యగును			
హి	=	ఏలనన			
బ్రహ్మ	=	సచ్చిదానంద ఘనపరమాత్మ			

న ప్రహృష్యేత్ ప్రియం ప్రాప్య నోద్విజేత్ ప్రాప్య చాప్రియమ్ ।
స్థిరబుద్ధిరసమ్మూఢో బ్రహ్మవిద్బ్రహ్మణి స్థితః ॥ 20 ॥

ప్రియమ్, ప్రాప్య	=	ప్రియమును పొంది	అసమ్మూఢః	=	మోహవివశుడు కానివాడును అగు
న, ప్రహృష్యేత్	=	పొంగిపోనివాడును			
చ	=	అట్లే	బ్రహ్మవిత్	=	బ్రహ్మవేత్త
అప్రియమ్, ప్రాప్య	=	అప్రియమును పొంది			
న, ఉద్విజేత్	=	ఉద్వేగమునకులోను కానివాడును	బ్రహ్మణి	=	సచ్చిదానంద ఘన పరబ్రహ్మమునందు
స్థిరబుద్ధిః	=	నిశ్చలమైన బుద్ధి గలవాడును	స్థితః	=	ఏకీభావస్థితుడై యుండును.

బాహ్యస్పర్శేష్వసక్తాత్మా విందత్యాత్మని యత్సుఖమ్ ।
స బ్రహ్మయోగయుక్తాత్మా సుఖమక్షయమశ్నుతే ॥ 21 ॥

బాహ్యస్పర్శేషు	= ప్రాపంచిక విషయములయందు		ఆత్మని యత్, సుఖమ్	= ఆత్మయందు(స్థితమైన) ధ్యాన జనితమైన ఏ సాత్త్వికానందము కలదో
అసక్తాత్మా	= అనాసక్తమైన అంతః కరణముగల సాధకుడు		(తత్)	= దానిని
విందతి	= పొందును			అభిన్న భావస్థితుడై
సః	= (పిదప) అతడు		అక్షయమ్, సుఖమ్	= అక్షయానందమును
బ్రహ్మయోగ-యుక్తాత్మా	= సచ్చిదానందఘన పరబ్రహ్మ పరమాత్మ ధ్యానయోగమునందు		అశ్నుతే	= పొందును (అనుభవించును).

యే హి సంస్పర్శజా భోగా దుఃఖయోనయ ఏవ తే ।
ఆద్యంతవంతః కౌంతేయ న తేషు రమతే బుధః ॥ 22 ॥

కౌంతేయ!	= ఓ అర్జునా!	దుఃఖయోనయః, ఏవ	= దుఃఖహేతువులే
యే, సంస్పర్శజాః, భోగాః	= విషయేంద్రియ సంయోగము వలన ఉత్పన్నములగు భోగములు ఏవి గలవో	ఆద్యంతవంతః	= (అవి) ఆదియు, అంతము గలవి (అనిత్యములు)
తే	= (భోగలాలసులకు సుఖములుగ భాసించు) ఆ భోగములు అన్నియును	బుధః	= వివేకి
		తేషు	= వాటియందు
హి	= నిస్సందేహముగా	న, రమతే	= రమింపడు

శక్నోతీహైవ యః సోఢుం ప్రాక్శరీరవిమోక్షణాత్ ।
కామక్రోధోద్భవం వేగం స యుక్తః స సుఖీ నరః ॥ 23 ॥

యః	= ఏ సాధకుడు	సోఢుమ్	= సహించుటకు
ఇహ	= ఈజన్మయందు	శక్నోతి	= సమర్థుడగుచున్నాడో
శరీరవిమోక్షణాత్, ప్రాక్, ఏవ	= శరీరమును విడువకముందే	సః, నరః	= ఆ సాధకుడు
		యుక్తః	= నిజమైన యోగి
కామక్రోధో-ద్భవమ్, వేగమ్	= కామక్రోధాదులవలన కలిగిన ఉద్వేగమును	సః	= అతడే
		సుఖీ	= నిజమైన సుఖి

యోఽంతఃసుఖోఽంతరారామః తథాంతర్జ్యోతిరేవ యః ।
స యోగీ బ్రహ్మనిర్వాణం బ్రహ్మభూతోఽధిగచ్ఛతి ॥ 24 ॥

యః = ఏ పురుషుడు
ఏవ = నిశ్చయముగా
అంతఃసుఖః = సమష్టి, అంతరాత్మ యందు సుఖించువాడును
అంతరారామః = ఆత్మయందు రమించువాడును
తథా = అట్లే
యః = ఎవడు
అంతర్జ్యోతిః = ఆత్మజ్ఞానముకల వాడు అగునో
సః = ఆ (అట్టి)
బ్రహ్మభూతః = సచ్చిదానందఘన పరబ్రహ్మ పరమాత్మ యందు ఏకీభావస్థితుడైన
యోగీ = సాంఖ్యయోగి
బ్రహ్మ-నిర్వాణమ్ = బ్రహ్మనిర్వాణ (పరమపద)మును
అధిగచ్ఛతి = పొందును

లభంతే బ్రహ్మనిర్వాణమ్ ఋషయః క్షీణకల్మషాః ।
ఛిన్నద్వైధా యతాత్మానః సర్వభూతహితే రతాః ॥ 25 ॥

క్షీణకల్మషాః = పాపరహితులును
ఛిన్నద్వైధాః = జ్ఞాన ప్రభావమునసమస్త సంశయముల నివృత్తిని సాధించిన వారును
సర్వభూతహితే, రతాః = సర్వప్రాణుల హితమును గోరువారును
యతాత్మానః = నిశ్చల స్థితితో మనస్సును పరమాత్మ యందు లగ్నము చేసినవారును అగు
ఋషయః = బ్రహ్మవేత్తలు
బ్రహ్మ నిర్వాణమ్ = బ్రహ్మనిర్వాణమును (శాంతబ్రహ్మను)
లభంతే = పొందుదురు.

కామక్రోధవియుక్తానాం యతీనాం యతచేతసామ్ ।
అభితో బ్రహ్మనిర్వాణం వర్తతే విదితాత్మనామ్ ॥ 26 ॥

కామక్రోధ-వియుక్తానామ్ = కామక్రోధ రహితులును
యతచేతసామ్ = చిత్తమును జయించినవారును
విదితాత్మనామ్ = పరబ్రహ్మపరమాత్మ సాక్షాత్కారమును పొందినవారును అగు
యతీనామ్ = జ్ఞానులకు
అభితః = అంతట
బ్రహ్మ-నిర్వాణమ్ = శాంత పరబ్రహ్మ పరమాత్మయే
వర్తతే = పరిపూర్ణుడై యుండును (గోచరించును).

స్పర్శాన్కృత్వా బహిర్బాహ్యాన్ చక్షుశ్చైవాంతరే భ్రువోః ।
ప్రాణాపానౌ సమౌ కృత్వా నాసాభ్యంతరచారిణౌ ॥ 27 ॥
యతేంద్రియమనోబుద్ధిః మునిర్మోక్షపరాయణః ।
విగతేచ్ఛాభయక్రోధో యః సదా ముక్త ఏవ సః ॥ 28 ॥

బాహ్యాన్, స్పర్శాన్	= బాహ్యావిషయ భోగములను	యతేంద్రియ-మనోబుద్ధిః	= మనోబుద్ధీంద్రియము లను జయించినట్టి
బహిః ఏవ, కృత్వా	= బయటికి పారద్రోలి	యః	= ఎవడైతే
చ	= మఱియు	మోక్షపరాయణః	= మోక్షపరాయణుడై
చక్షుః	= దృష్టిని	మునిః	= మననశీలుడై
భ్రువోః,అంతరే	= భ్రూమధ్యమున (నిలిపి)	విగతేచ్ఛా భయక్రోధః	= ఇచ్ఛాభయక్రోధరహితు డైనవాడును అగునో
నాసాభ్యంతర-చారిణౌ	= నాసికా రంధ్రముల యందు చరించుచున్న	సః	= అతడు
ప్రాణాపానౌ	= ప్రాణాపానవాయువులను	సదా	= సర్వదా
సమౌ, కృత్వా	= సమముగాచేసి	ముక్తః, ఏవ	= ముక్తుడే యగును

భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరమ్ ।
సుహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాత్వా మాం శాంతిమృచ్ఛతి ॥ 29 ॥

మామ్	= నన్ను	సర్వభూతానామ్	= సకలప్రాణులకును
యజ్ఞతపసామ్	= యజ్ఞములకును, తపస్సులకును	సుహృదమ్	= ఆత్మీయునిగాను
భోక్తారమ్	= భోక్తనుగాను	జ్ఞాత్వా	= తెలిసికొని (తత్త్వ జ్ఞానముతో గ్రహించి)
సర్వలోక-మహేశ్వరమ్	= సమస్త లోకములకును, లోకేశ్వరులకును అధిపతిగాను	శాంతిమ్	= (భక్తుడు) పరమశాంతిని
		ఋచ్ఛతి	= పొందును.

అథ షష్ఠోఽధ్యాయః - ఆత్మసంయమయోగః

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

అనాశ్రితః కర్మఫలం కార్యం కర్మ కరోతి యః ।
స సన్న్యాసీ చ యోగీ చ న నిరగ్నిర్నచాక్రియః ॥ 1 ॥

యః	= ఏ పురుషుడు	చ	= కాని
కర్మఫలమ్	= కర్మఫలమును	నిరగ్నిః	= కేవలము అగ్నికార్యములను త్యజించినవాడు
అనాశ్రితః	= ఆశ్రయింప (ఆశింప)నివాడై	న	= సన్న్యాసికాడు
కార్యమ్, కర్మ	= కర్తవ్యకర్మను	చ	= అట్లే
కరోతి	= ఆచరించునో	అక్రియః	= కేవలము క్రియలను త్యజించినవాడు
సః	= అతడే	న	= (యోగియు)కాడు.
సన్న్యాసీ	= నిజమైన సన్న్యాసి		
చ	= మఱియు		
యోగీ	= నిజమైన యోగి		

యం సన్న్యాసమితి ప్రాహుః యోగం తం విద్ధి పాండవ ।
న హ్యసన్న్యస్తసంకల్పో యోగీ భవతి కశ్చన ॥ 2 ॥

పాండవ!	= ఓ అర్జునా!	హి	= ఏలనన
యమ్	= దేనిని	అసన్న్యస్త-సంకల్పః	= సంకల్పత్యాగము చేయనివాడు
సన్న్యాసమ్, ఇతి(1)	= సన్న్యాసము-అని	కశ్చన	= ఎవ్వడును
ప్రాహుః	= చెప్పుదురో		
తమ్, యోగమ్,(1) విద్ధి	= దానిని యోగమని యెఱుంగుము	యోగీ, న, భవతి	= యోగి కాలేడు.

ఆరురుక్షోర్మునేర్యోగం కర్మ కారణముచ్యతే ।
యోగారూఢస్య తస్యైవ శమః కారణముచ్యతే ॥ 3 ॥

యోగమ్, ఆరురుక్షోః	= యోగారూఢస్థితిని పొందగోరు	యోగారూఢస్య తస్య	= యోగారూఢుడైన ఆ పురుషునకు
మునేః	= మననశీలుడైన పురుషునకు	శమః, ఏవ	= సర్వసంకల్పరాహిత్యమే
కర్మ	= నిష్కామ కర్మాచరణమే	కారణమ్	= (మోక్షప్రాప్తికి) మూలము (సాధన)గా
కారణమ్ ఉచ్యతే	= కారణమని చెప్పబడుచున్నది	ఉచ్యతే	= చెప్పబడు చున్నది.

యదా హి నేంద్రియార్థేషు న కర్మస్వనుషజ్జతే ।
సర్వసంకల్పసన్న్యాసీ యోగారూఢస్తదోచ్యతే ॥ 4 ॥

యదా	= ఎప్పుడయితే	తదా	= అప్పుడు
ఇంద్రియార్థేషు	= శబ్దాది విషయములయందు	సర్వసంకల్ప సన్న్యాసీ	= సమస్త సంకల్పములను త్యజించిన పురుషుడు
న, అనుషజ్జతే	= ఆసక్తుడుకాడో	యోగారూఢః,	= యోగారూఢుడు
కర్మసు, హి	= కర్మలయందును	ఉచ్యతే	= అనబడును.
న, (అనుషజ్జతే)	= ఆసక్తుడుకాడో		

ఉద్ధరేదాత్మనాత్మానం నాత్మానమవసాదయేత్ ।
ఆత్మైవ హ్యాత్మనో బంధుః ఆత్మైవ రిపురాత్మనః ॥ 5 ॥

ఆత్మనా	= (ప్రతివ్యక్తియు) తనచేత	హి	= ఏలనన
ఆత్మానమ్	= తనను	ఆత్మా, ఏవ	= (మనుష్యుడు) తానే
ఉద్ధరేత్	= (సంసార సముద్రము నుండి) ఉద్ధరించు కొనవలెను	ఆత్మనః	= తనకు
		బంధుః	= బంధువు
		ఆత్మా, ఏవ	= తానే
ఆత్మానమ్	= తనను	ఆత్మనః	= తనకు
న, అవసాదయేత్	= (తాను) అధోగతిలో	రిపుః	= శత్రువు.

బంధురాత్మాత్మనస్తస్య యేనాత్మైవాత్మనా జితః ।
అనాత్మనస్తు శత్రుత్వే వర్తేతాత్మైవ శత్రువత్ ॥ 6 ॥

యేన, ఆత్మనా,	= ఏ జీవాత్మద్వారా	అనాత్మనః	= మనస్సుతో, ఇంద్రియములతో గూడిన శరీరమును జయింపనివానికి
ఆత్మా	= మనస్సుతో, ఇంద్రియములతో గూడిన శరీరము		
జితః	= జయింపబడినది యగునో	ఆత్మా, ఏవ	= తానే
		శత్రువత్	= శత్రువువలె
తస్య, ఆత్మనః	= అట్టి జీవాత్మకు	శత్రుత్వే	= శత్రుత్వమునందు (లక్ష్యసాధనకు అవరోధముగా)
ఆత్మా, ఏవ	= తానే		
బంధుః	= మిత్రుడు		
తు	= మఱియు	వర్తేత	= వర్తించును.

జితాత్మనః ప్రశాంతస్య పరమాత్మా సమాహితః ।
శీతోష్ణసుఖదుఃఖేషు తథా మానావమానయోః ॥ 7 ॥

శీతోష్ణసుఖ-దుఃఖేషు	= శీతోష్ణసుఖదుఃఖముల యందును	ప్రశాంతస్య	= అంతఃకరణవృత్తులు నిశ్చలముగా ఉన్నట్టి
తథా	= అట్లే	జితాత్మనః	= స్వాధీనమైన ఆత్మ గలవానియొక్క (జ్ఞానమునందు)
మానావ-మానయోః	= మానావమానముల యందును		

పరమాత్మా	= సచ్చిదానందఘన పరమాత్మ	సమాహితః	= చక్కగా స్థితుడై యుండును.

జ్ఞానవిజ్ఞానతృప్తాత్మా కూటస్థో విజితేంద్రియః ।
యుక్త ఇత్యుచ్యతే యోగీ సమలోష్టాశ్మకాంచనః ॥ 8 ॥

జ్ఞానవిజ్ఞాన-తృప్తాత్మా	= అంతఃకరణము నందు జ్ఞాన విజ్ఞానములు నిండి యున్నట్టి	సమలోష్టాశ్మ-కాంచనః	= మట్టిని, ఱాతిని, బంగారమును సమానముగా చూచువాడును, అగు
కూటస్థః	= వికారరహితుడును	యోగీ	= యోగి
విజితేంద్రియః	= ఇంద్రియములను జయించినవాడును	యుక్తః, ఇతి	= పరమాత్మ ప్రాప్తినందినవాడు అని
		ఉచ్యతే	= చెప్పబడును.

సుహృన్మిత్రార్యుదాసీనమధ్యస్థద్వేష్యబంధుషు ।
సాధుష్వపి చ పాపేషు సమబుద్ధిర్విశిష్యతే ॥ 9 ॥

సుహృన్మిత్రార్యు-దాసీన-మధ్యస్థద్వేష్య-బంధుషు	= సుహృదులు,(1) మిత్రులు,శత్రువులు, ఉదాసీనులు(2) మధ్యస్థులు,(3) ద్వేషింపదగినవారు, బంధువులు మొదలగు వారియందును	సాధుషు, చ	= సత్పురుషుల యందును
		పాపేషు, అపి	= పాపులయందును
		సమబుద్ధిః	= సమానభావముగలవాడు
		విశిష్యతే	= మిక్కిలిశ్రేష్ఠుడు

యోగీ యుంజీత సతతమ్ ఆత్మానం రహసి స్థితః ।
ఏకాకీ యతచిత్తాత్మా నిరాశీరపరిగ్రహః ॥ 10 ॥

యతచిత్తాత్మా	= శరీరేంద్రియ మనస్సులను వశమునందుంచు కొనినవాడును	ఏకాకీ	= ఒంటరిగా
		రహసి	= నిర్జన ప్రదేశమున
		స్థితః	= ఉన్నవాడై
నిరాశీః	= ఆశారహితుడును	ఆత్మానమ్	= ఆత్మను
అపరిగ్రహః	= భోగసామగ్రిని ప్రోగు చేయనివాడును అగు	సతతమ్	= నిరంతరము
		యుంజీత	= పరమాత్మయందు లగ్నము చేయవలెను.
యోగీ	= యోగి		

శుచౌ దేశే ప్రతిష్ఠాప్య స్థిరమాసనమాత్మనః ।
నాత్యుచ్ఛ్రితం నాతినీచం చైలాజినకుశోత్తరమ్ ॥ 11 ॥

శుచౌ, దేశే	= పరిశుభ్రమైన ప్రదేశమున	న, అత్యుచ్ఛ్రితమ్	= మిక్కిలి ఎత్తుగా లేనట్టిదియు

చైలాజిన-కుశోత్తరమ్ = క్రమముగా దర్భాసనమును, జింకచర్మమును వస్త్రమును (ఒకదానిపై నొకటి) పఱచబడి నట్టిదియు
న, అతినీచమ్ = మిక్కిలి నిమ్నముగా లేనట్టిదియు ఐన
ఆత్మనః, ఆసనమ్ = తన ఆసనమును
స్థిరమ్ = స్థిరముగా
ప్రతిష్ఠాప్య = ఏర్పఱచుకొని

తత్రైకాగ్రం మనః కృత్వా యతచిత్తేంద్రియక్రియః ।
ఉపవిశ్యాసనే యుంజ్యాత్ యోగమాత్మవిశుద్ధయే ॥ 12 ॥

తత్ర, ఆసనే = ఆ ఆసనముపై
ఉపవిశ్య = కూర్చుండి
యతచిత్తేంద్రియ-క్రియః = చిత్తేంద్రియక్రియలను వశమునందుంచుకొని
మనః = మనస్సును
ఏకాగ్రమ్, కృత్వా = ఏకాగ్రమొనర్చి
ఆత్మవిశుద్ధయే = అంతఃకరణశుద్ధి కొఱకు
యోగమ్ = యోగమును
యుంజ్యాత్ = అభ్యసింపవలెను.

సమం కాయశిరోగ్రీవం ధారయన్నచలం స్థిరః ।
సంప్రేక్ష్య నాసికాగ్రం స్వం దిశశ్చానవలోకయన్ ॥ 13 ॥

కాయ-శిరోగ్రీవమ్ = శరీరమును, శిరస్సును, మెడను
సమమ్ = నిటారుగా
అచలమ్ = నిశ్చలముగా
ధారయన్ = ఉంచుచు(ఉంచి)
చ = మఱియు
స్థిరః = స్థిరముగానున్నవాడై
స్వమ్, నాసికాగ్రమ్ = తన నాసికాగ్రముపై
సంప్రేక్ష్య = దృష్టిని ఉంచి
దిశః, అనవ-లోకయన్ = చూపులను దిక్కుల వైపునకు పోనీయక ఉంచవలెను.

ప్రశాంతాత్మా విగతభీః బ్రహ్మచారివ్రతే స్థితః ।
మనః సంయమ్య మచ్చిత్తో యుక్త ఆసీత మత్పరః ॥ 14 ॥

యుక్తః = ధ్యానయోగి
బ్రహ్మచారివ్రతే = బ్రహ్మచర్యవ్రతము నందు
స్థితః = ఉన్నవాడై
విగతభీః = భయములేనివాడై
ప్రశాంతాత్మా = ప్రశాంతమైన అంతః కరణము గలవాడై
మనః = మనస్సును
సంయమ్య = వశము నందుంచుకొని
మచ్చిత్తః = నాయందే చిత్తము గలవాడును
మత్పరః = మత్పరాయణుడును ఐ
ఆసీత = ఉండవలెను.

యుంజన్నేవం సదాత్మానం యోగీ నియతమానసః ।
శాంతిం నిర్వాణపరమాం మత్సంస్థామధిగచ్ఛతి ॥ 15 ॥

నియతమానసః యోగీ = మనోనిగ్రహముగల వాడగు యోగి
ఏవమ్ = ఈ ప్రకారముగా
ఆత్మానమ్ = ఆత్మను
సదా = నిరంతరము
యుంజన్ = (పరమేశ్వరుడనైన నాస్వరూపమునందే) లగ్నమొనర్చుచు

మత్సంస్థామ్ = నాయందు స్థితమై యున్న
నిర్వాణ పరమామ్, శాంతిమ్ = పరమానందమునకు పరాకాష్ఠ రూపమైన శాంతిని
అధిగచ్ఛతి = పొందును.

నాత్యశ్నతస్తు యోగోఽస్తి న చైకాంతమనశ్నతః ।
న చాతిస్వప్నశీలస్య జాగ్రతో నైవ చార్జున ॥ 16 ॥

అర్జున! = ఓ అర్జునా!
యోగః = ధ్యానయోగము
అతి, అశ్నతః, తు = అతిగా భుజించు వానికిని
న, అస్తి = కలుగనేరదు
ఏకాంతమ్, అనశ్నతః, చ = ఏ మాత్రము భుజింపని వానికినీ

న = కలుగనేరదు
అతి, స్వప్న శీలస్య, చ = మిక్కిలి నిద్రించు వానికినీ
జాగ్రతః, చ = పూర్తిగా మేల్కొని యుండువానికినీ
న, ఏవ = కలుగనే కలుగదు.

యుక్తాహారవిహారస్య యుక్తచేష్టస్య కర్మసు ।
యుక్తస్వప్నావబోధస్య యోగో భవతి దుఃఖహా ॥ 17 ॥

యుక్తాహార-విహారస్య = యుక్తమైన (తగిన) ఆహారవిహారములు గలవాడును
కర్మసు = కర్మాచరణముల యందు
యుక్తచేష్టస్య = యోగ్యముగ ప్రవర్తించువాడును

యుక్తస్వప్నావ-బోధస్య = నిద్రయందును, మేల్కొనియుండుట యందును యథాయోగ్యముగ ఉండువాడును-అగు మనుష్యునకు
దుఃఖహా = దుఃఖనాశకమగు
యోగః = ధ్యానయోగము
భవతి = అగును (సిద్ధించును

తం విద్యాద్దుఃఖసంయోగవియోగం యోగసంజ్ఞితమ్ ।
స నిశ్చయేన యోక్తవ్యో యోగోఽనిర్విణ్ణచేతసా ॥ 23 ॥

దుఃఖసంయోగ-వియోగమ్ = దుఃఖరూప సంసార బంధములనుండి విముక్తిని కలిగించు
తమ్ = అట్టి స్థితిని
యోగసంజ్ఞితమ్ = యోగమను పేరుతో
విద్యాత్ = ఎఱుంగవలెను

సః, యోగః = ఆ యోగము
అనిర్విణ్ణచేతసా = విసుగులేని చిత్తముతో (ధైర్యోత్సాహములతో)
నిశ్చయేన = నిశ్చయముగా
యోక్తవ్యః = సాధన చేయదగినది.

సర్వభూతస్థితం యో మాం భజత్యేకత్వమాస్థితః ।
సర్వథా వర్తమానోఽపి స యోగీ మయి వర్తతే ॥ 31 ॥

యః	=	ఏ పురుషుడు (యోగి)	భజతి	=	భజించునో
ఏకత్వమ్, ఆస్థితః	=	భగవంతునియందు ఏకీభావస్థితుడై	సః, యోగీ	=	అట్టి యోగి
సర్వభూత-స్థితమ్	=	సమస్తభూతముల యందును ఆత్మరూపమున స్థితుడనైయున్న	సర్వథా, వర్తమానః, అపి	=	సర్వవ్యవహారముల యందు ప్రవర్తించు చున్నను
మామ్	=	సచ్చిదానంద ఘన వాసుదేవుడనైన నన్ను	మయి	=	(వాసుదేవుడనైన) నాయందే
			వర్తతే	=	ప్రవర్తించును.

ఆత్మౌపమ్యేన సర్వత్ర సమం పశ్యతి యో ఽర్జున ।
సుఖం వా యది వా దుఃఖం స యోగీ పరమో మతః ॥ 32 ॥

అర్జున!	=	ఓ అర్జునా!	సుఖమ్, వా, యది, వా, దుఃఖమ్	=	సుఖమునుగాని, దుఃఖమునుగాని (సమానముగా భావించునో)
యః	=	ఏ యోగి			
సర్వత్ర	=	అంతట (సమస్త ప్రాణులను)			
ఆత్మౌపమ్యేన(1)	=	తనవలె (తనతో)	సః, యోగీ	=	అట్టి యోగి
సమమ్	=	సమానముగా	పరమః, మతః	=	పరమశ్రేష్ఠుడు అని భావింపబడును.
పశ్యతి	=	చూచునో			

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

అసంశయం మహాబాహో మనో దుర్నిగ్రహం చలమ్ ।
అభ్యాసేన తు కౌంతేయ వైరాగ్యేణ చ గృహ్యతే ॥ 35 ॥

మహాబాహో !	=	ఓ అర్జునా!	తు	=	అయితే
అసంశయమ్	=	నిస్సందేహముగా	కౌంతేయ!	=	ఓ కుంతీసుతా!
మనః	=	మనస్సు	అభ్యాసేన, చ	=	అభ్యాసముచేతను
చలమ్	=	చంచలమైనదే	వైరాగ్యేణ	=	వైరాగ్యమువలనను
దుర్నిగ్రహమ్	=	నిగ్రహింపశక్యము కానిదే	గృహ్యతే	=	నిగ్రహింపబడును (నిగ్రహించుట సాధ్యమే)

అసంయతాత్మనా యోగో దుష్ప్రాప ఇతి మే మతిః ।
వశ్యాత్మనా తు యతతా శక్యోఽవాప్తుముపాయతః ॥ 36 ॥

అసంయ-తాత్మనా	=	మనస్సును వశపఱచు కొనని వానికి	వశ్యాత్మనా, యతతా	=	మనస్సువశమైన ప్రయత్నశీలునకు

యోగః	= యోగము (యోగసిద్ధి)	ఉపాయతః	= సాధనద్వారా
దుష్ప్రాపః	= దుష్ప్రాప్యము (పొందుట అశక్యము)	అవాప్తుమ్, శక్యః	= (దానిని) పొందుట శక్యమే
		ఇతి	= అని
తు	= అయితే	మే, మతిః	= నా అభిప్రాయము

అర్జున ఉవాచ

అయతిః శ్రద్ధయోపేతో యోగాచ్చలితమానసః ।
అప్రాప్య యోగసంసిద్ధిం కాం గతిం కృష్ణ గచ్ఛతి ॥ 37 ॥

కృష్ణ!	= ఓ కృష్ణా!	యోగసంసిద్ధిమ్	= యోగసిద్ధిని
శ్రద్ధయా, ఉపేతః	= (యోగమునందు) శ్రద్ధాదరములు గలవాడైనను	అప్రాప్య	= పొందక
అయతిః	= సంయమికానివాడై		
యోగాత్, చలితమానసః	= అవసాన దశయందు యోగమునుండి చలించిన మనస్సుకల వాడైన (సాధకుడు)	కామ్, గతిమ్	= ఎట్టిగతిని
		గచ్ఛతి	= పొందును?

కచ్చిన్నోభయవిభ్రష్టః ఛిన్నాభ్రమివ నశ్యతి ।
అప్రతిష్ఠో మహాబాహో విమూఢో బ్రహ్మణః పథి ॥ 38 ॥

మహాబాహో!	= ఓ కృష్ణా!	ఛిన్నాభ్రమ్, ఇవ	= ఛిన్నాభిన్నమైన మేఘమువలె
బ్రహ్మణః, పథి	= భగవత్ప్రాప్తి రూప మార్గమునందు	ఉభయవిభ్రష్టః	= ఉభయభ్రష్టుడై
విమూఢః	= మోహితుడై	కచ్చిత్, న, నశ్యతి	= అధోగతిపాలుకాడు గదా?
అప్రతిష్ఠః	= ఆశ్రయరహితుడై		

ఏతన్మే సంశయం కృష్ణ ఛేత్తుమర్హస్యశేషతః ।
త్వదన్యః సంశయస్యాస్య ఛేత్తా న హ్యుపపద్యతే ॥ 39 ॥

కృష్ణ	= ఓ కృష్ణా!	అర్హసి	= (నీవే) అర్హుడవు
మే	= నా యొక్క	హి	= ఏలనన
ఏతత్, సంశయమ్	= ఈ సందేహమును	త్వదన్యః	= నీవు తప్ప మఱి యెవ్వడును
అశేషతః	= పూర్తిగా	అస్య, సంశయస్య, ఛేత్తా	= ఈ సంశయమును తొలగింప గలవాడు
ఛేత్తుమ్	= ఛేదించుటకు (తొలగించుటకు)	న, ఉపపద్యతే	= లభింపడు

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

పార్థ నైవేహ నాముత్ర వినాశస్తస్య విద్యతే ।
న హి కల్యాణకృత్ కశ్చిత్ దుర్గతిం తాత గచ్ఛతి ॥ 40 ॥

పార్థ!	=	ఓ పార్థా!	హి	=	ఏలనన
తస్య	=	అట్టి పురుషునకు	తాత!	=	ఓ నాయనా!
ఇహ	=	ఈ లోకమున	కల్యాణకృత్	=	భగవత్ప్రాప్తికై కర్తవ్య కర్మలను ఆచరించువాడు
వినాశః	=	వినాశము			
న, విద్యతే	=	ఉండదు	కశ్చిత్	=	ఎవ్వడును
అముత్ర, ఏవ	=	పరలోకమునందును	దుర్గతిమ్, న గచ్ఛతి	=	దుర్గతిపాలుగాడు
న(విద్యతే)	=	(వినాశము) ఉండదు			

ప్రాప్య పుణ్యకృతాం లోకానుషిత్వా శాశ్వతీః సమాః ।
శుచీనాం శ్రీమతాం గేహే యోగభ్రష్టోఽభిజాయతే ॥ 41 ॥

యోగభ్రష్టః	=	యోగభ్రష్టుడైన పురుషుడు	శాశ్వతీః,సమాః ఉషిత్వా	=	పెక్కు సంవత్సరములు గడిపి
పుణ్యకృతామ్, లోకాన్	=	పుణ్యాత్ములు పొందు లోకములను అనగా స్వర్గాది-ఉత్తమ లోకములను	శుచీనామ్, శ్రీమతామ్	=	పవిత్రులైన సంపన్నుల యొక్క
			గేహే	=	గృహమునందు
ప్రాప్య	=	పొంది (అచట)	అభిజాయతే	=	జన్మించును

అథవా యోగినామేవ కులే భవతి ధీమతామ్ ।
ఏతద్ధి దుర్లభతరం లోకే జన్మ యదీదృశమ్ ॥ 42 ॥

అథవా	=	అథవా (విరాగియైన పురుషుడు ఆ పుణ్య లోకములకు పోకుండగనే)	ఈదృశమ్, జన్మ	=	ఈ విధమైన జన్మ
			యత్	=	ఏది కలదో
			ఏతత్	=	ఇది
ధీమతామ్	=	జ్ఞానులైన	లోకే	=	లోకమునందు (లభించుట)
యోగినామ్ కులే, ఏవ	=	యోగుల కుటుంబములోనే	హి	=	నిస్సందేహముగా
భవతి	=	జన్మించును	దుర్లభతరమ్	=	మిక్కిలి దుర్లభము.

తత్ర తం బుద్ధిసంయోగం లభతే పౌర్వదేహికమ్ ।
యతతే చ తతో భూయః సంసిద్ధౌ కురునందన ॥ 43 ॥

కురునందన!	=	ఓ అర్జునా!	లభతే	=	(అనాయాసముగా) పొందును
తత్ర	=	అచ్చట			
పౌర్వదేహికమ్	=	పూర్వదేహమున సాధించిన	చ	=	మఱియు
			తతః	=	దానిప్రభావమున
తమ్, బుద్ధి-సంయోగమ్	=	ఆ బుద్ధి యోగమును (అనగా సమత్వబుద్ధి రూపయోగ సంస్కారములను),	సంసిద్ధౌ	=	పరమాత్మ ప్రాప్తికై
			భూయః యతతే	=	మునుపటికంటె ఎక్కువగా మఱల ప్రయత్నించును

పూర్వాభ్యాసేన తేనైవ హ్రియతే హ్యవశోఽపి సః ।
జిజ్ఞాసురపి యోగస్య శబ్దబ్రహ్మాతివర్తతే ॥ 44 ॥

సః	=	అతడు
అవశః, అపి	=	పరాధీనుడైనను
తేన, పూర్వా భ్యాసేన, ఏవ	=	ఆ పూర్వాభ్యాస ప్రభావముననే
హి	=	నిస్సందేహముగా
హ్రియతే	=	(భగవంతునివైపు) ఆకర్షితుడగును
యోగస్య, జిజ్ఞాసుః,	=	అట్లే సమబుద్ధిరూప యోగ జిజ్ఞాసువు
అపి	=	గూడ
శబ్దబ్రహ్మ	=	వేదములలో తెల్పబడిన సకామ కర్మఫలములను
అతివర్తతే	=	అధిగమించును.

ప్రయత్నాద్యతమానస్తు యోగీ సంశుద్ధకిల్బిషః ।
అనేకజన్మసంసిద్ధః తతో యాతి పరాం గతిమ్ ॥ 45 ॥

తు	=	అయితే
ప్రయత్నాత్	=	ప్రయత్నపూర్వకముగా
యతమానః, యోగీ	=	అభ్యాసము చేయు యోగి
అనేకజన్మ- సంసిద్ధః	=	అనేక జన్మల సంస్కారముల ప్రభావమున ఈజన్మ యందే సిద్ధిని పొంది
సంశుద్ధ- కిల్బిషః	=	సంపూర్ణముగా పాపరహితుడై
తతః	=	తత్ క్షణమే
పరామ్, గతిమ్	=	పరమగతిని
యాతి	=	పొందును

తపస్విభ్యోఽధికో యోగీ జ్ఞానిభ్యోఽపి మతోఽధికః ।
కర్మిభ్యశ్చాధికో యోగీ తస్మాద్యోగీ భవార్జున ॥ 46 ॥

యోగీ	=	యోగి
తపస్విభ్యః, అధికః	=	తాపసులకంటెను శ్రేష్ఠుడు
జ్ఞానిభ్యః,అపి అధికః	=	శాస్త్రజ్ఞానులకంటెను శ్రేష్ఠుడు అని
మతః	=	భావింపబడును
చ	=	మఱియు
యోగీ	=	యోగి
కర్మిభ్యః, అధికః	=	సకామ కర్మలనుఆచరించు వారి కంటెను శ్రేష్ఠుడు
తస్మాత్	=	అందువలన
అర్జున!	=	ఓ అర్జునా!
యోగీ, భవ	=	యోగివి కమ్ము

యోగినామపి సర్వేషాం మద్గతేనాంతరాత్మనా ।
శ్రద్ధావాన్ భజతే యో మాం స మే యుక్తతమో మతః ॥ 47 ॥

సర్వేషామ్, యోగినామ్, అపి	=	యోగులందఱిలోను
యః	=	ఎవడయితే
శ్రద్ధావాన్	=	శ్రద్ధగలవాడై
మామ్	=	నన్ను
భజతే	=	నిరంతరము భజించునో
సః	=	అట్టియోగి
మే	=	నాకు

మద్గతేన, అంతరాత్మనా	= నాయందు లగ్నమైన అంతరాత్మతో	యుక్తతమః	= పరమశ్రేష్ఠుడు అని
		మతః	= భావింపబడును

అథ సప్తమోఽధ్యాయః - జ్ఞాన, విజ్ఞానయోగః

శ్రీ భగవాన్ ఉవాచ

మయ్యాసక్తమనాః పార్థ యోగం యుంజన్ మదాశ్రయః ।
అసంశయం సమగ్రం మాం యథా జ్ఞాస్యసి తచ్ఛృణు ॥ 1 ॥

పార్థ!	= ఓ పార్థా!	మామ్	= నన్ను
మయి, ఆసక్తమనాః	= అనన్యభక్తితో నాయందే ఆసక్తమైన మనస్సు కలవాడవై	యథా	= ఎట్లు (నీవు)
మదాశ్రయః	= మత్పరాయణుడవై	అసంశయమ్	= నిస్సందేహముగా
యోగమ్, యుంజన్	= యోగమునందు నిమగ్నుడవగుచు	జ్ఞాస్యసి	= తెలిసికొనగలవో
సమగ్రమ్	= సంపూర్ణ విభూతి, బలము, ఐశ్వర్యాది గుణయుక్తుడను, సర్వప్రాణులకు, ఆత్మస్వరూపుడను ఐన	తత్	= దానిని (ఆవిధమును)
		శృణు	= వినుము

జ్ఞానం తేఽహం సవిజ్ఞానమ్ ఇదం వక్ష్యామ్యశేషతః ।
యద్జ్ఞాత్వా నేహ భూయోఽన్యత్ జ్ఞాతవ్యమవశిష్యతే ॥ 2 ॥

యత్	= దేనిని	సవిజ్ఞానమ్, ఇదమ్, జ్ఞానమ్	= విజ్ఞానసహితమైన ఈ తత్త్వ జ్ఞానమును
జ్ఞాత్వా	= ఎఱింగినచో		
ఇహ	= ఈ లోకమున		
భూయః	= మఱల	అహమ్	= నేను
అన్యత్	= మఱియొకటి	తే	= నీకు
జ్ఞాతవ్యమ్	= తెలిసికొనదగినది	అశేషతః	= సంపూర్ణముగా
న, అవశిష్యతే	= మిగిలియుండదో అట్టి	వక్ష్యామి	= తెలిపెదను

మనుష్యాణాం సహస్రేషు కశ్చిద్యతతి సిద్ధయే ।
యతతామపి సిద్ధానాం కశ్చిన్మాం వేత్తి తత్త్వతః ॥ 3 ॥

మనుష్యాణామ్, సహస్రేషు	= వేలకొలది మనుష్యులలో	యతతామ్ సిద్ధానామ్, అపి	= (అట్లు) ప్రయత్నించినట్టి యోగులలో గూడ
కశ్చిత్	= ఒకానొకడు మాత్రమే	కశ్చిత్	= ఒకానొకడు మాత్రమే (మత్పరాయణుడై)
సిద్ధయే	= భగవత్ప్రాప్తి సిద్ధించుటకై	మామ్	= నన్ను
		తత్త్వతః	= నా యథార్థ స్వరూపమును

యతతి = ప్రయత్నించును

వేత్తి = ఎఱుంగును

భూమిరాపోఽనలో వాయుః ఖం మనో బుద్ధిరేవ చ ।
అహంకార ఇతీయం మే భిన్నా ప్రకృతిరష్టధా ॥ 4 ॥
అపరేయమితస్త్వన్యాం ప్రకృతిం విద్ధి మే పరామ్ ।
జీవభూతాం మహాబాహో యయేదం ధార్యతే జగత్ ॥ 5 ॥

భూమిః = భూమి
ఆపః = నీరు
అనలః = అగ్ని
వాయుః = వాయువు
ఖమ్ = ఆకాశము
మనః = మనస్సు
బుద్ధిః = బుద్ధి
చ = మఱియు
అహంకారః,ఏవ= అహంకారమూ
ఇతి = అని
మే = నాయొక్క
ఇయమ్ = ఇట్టి (ఈ)
ప్రకృతిః = ప్రకృతి
అష్టధా, భిన్నా = ఎనిమిది విధములుగా (కలదు)
మహాబాహో = ఓ అర్జునా!

ఇయమ్, తు = ఈ అష్టవిధప్రకృతి అయితే
అపరా = అపరాప్రకృతి అనియు లేక జడప్రకృతి అనియు (చెప్పబడుచున్నది)
యయా = దేనిచేత
ఇదమ్, జగత్ = ఈ జగత్తు
ధార్యతే = ధరింపబడుచున్నదో
మే = నాయొక్క
జీవభూతామ్ = జీవరూపమైన
పరామ్, ప్రకృతిమ్= పరా ప్రకృతిని
ఇతః, అన్యామ్ = ఈ అష్టవిధ ప్రకృతి కంటెను వేరైన దానినిగా
విద్ధి = ఎఱుంగుము

ఏతద్యోనీని భూతాని సర్వాణీత్యుపధారయ ।
అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రలయస్తథా ॥ 6 ॥

సర్వాణి, భూతాని= సమస్తప్రాణులును
ఏతద్యోనీని = ఈ రెండు ప్రకృతుల నుండియే ఉత్పన్నములు అగుచున్నవి
అహమ్ = (మఱియు) నేను
కృత్స్నస్య, జగతః = సమస్త జగత్తునకు

ప్రభవః = పుట్టుకస్థానము
తథా = అట్లే
ప్రలయః = విలీనస్థానము (అనగా సమస్త జగత్తునకు నేనే మూలకారణము)
ఇతి, ఉపధారయ = అని, ఎఱుంగుము

మత్తః పరతరం నాన్యత్ కించిదస్తి ధనంజయ ।
మయి సర్వమిదం ప్రోతం సూత్రే మణిగణా ఇవ ॥ 7 ॥

ధనంజయ! = ఓ ధనంజయా!
మత్తః = నాకంటెను
అన్యత్, కించిత్ = వేఱైనదేదియును
పరతరమ్ = పరమకారణమైనది
న, అస్తి = లేదు

ఇదమ్, సర్వమ్ = ఈ సంపూర్ణ జగత్తు
సూత్రే = సూత్రమునందు
మణిగణాః, ఇవ = మణులవలె
మయి = నాయందు
ప్రోతమ్ = కూర్చబడినది

రసోఽహమప్సు కౌంతేయ ప్రభాస్మి శశిసూర్యయోః ।
ప్రణవః సర్వవేదేషు శబ్దః ఖే పౌరుషం నృషు ॥ 8 ॥

కౌంతేయ!	= ఓ అర్జునా!	ప్రణవః	= ఓంకారమును
అహమ్	= నేను	ఖే	= ఆకాశమునందు
అప్సు	= నీటియందు	శబ్దః	= శబ్దమును
రసః	= రసతన్మాత్రను		
శశిసూర్యయోః	= సూర్యచంద్రులయందు	నృషు	= మానవులయందు
ప్రభా	= ప్రకాశమును	పౌరుషమ్	= పౌరుషమును
సర్వవేదేషు	= వేదములన్నింటియందును	అస్మి	= ఐ యున్నాను

పుణ్యో గంధః పృథివ్యాం చ తేజశ్చాస్మి విభావసౌ ।
జీవనం సర్వభూతేషు తపశ్చాస్మి తపస్విషు ॥ 9 ॥

పృథివ్యామ్	= పృథ్వియందు	చ	= మఱియు
పుణ్యః, గంధః	= పవిత్రమైన గంధతన్మాత్రను	సర్వభూతేషు	= సమస్తప్రాణులయందు
		జీవనమ్	= జీవశక్తిని (చైతన్యమును)
చ	= మఱియు	చ	= మఱియు
విభావసౌ	= అగ్నియందు	తపస్విషు	= తాపసులయందు
తేజః	= తేజస్సును	తపః	= తపస్సును
అస్మి	= ఐ యున్నాను	అస్మి	= ఐ యున్నాను

బీజం మాం సర్వభూతానాం విద్ధి పార్థ సనాతనమ్ ।
బుద్ధిర్బుద్ధిమతామస్మి తేజస్తేజస్వినామహమ్ ॥ 10 ॥

పార్థ!	= ఓ పార్థా!	అహమ్	= నేను
సర్వభూతానామ్	= సమస్తభూతములకును	బుద్ధిమతామ్	= ప్రజ్ఞావంతులలో
సనాతనమ్	= శాశ్వతమైన	బుద్ధిః	= ప్రజ్ఞను
బీజమ్	= బీజముగా	తేజస్వినామ్	= తేజోవంతులలో
మామ్	= నన్ను	తేజః	= తేజస్సును
విద్ధి	= ఎఱుంగుము	అస్మి	= ఐ యున్నాను

బలం బలవతాం చాహం కామరాగవివర్జితమ్ ।
ధర్మావిరుద్ధో భూతేషు కామోఽస్మి భరతర్షభ ॥ 11 ॥

భరతర్షభ!	= ఓ అర్జునా!	భూతేషు	= సమస్తప్రాణులయందును
అహమ్	= నేను	ధర్మావిరుద్ధః	= ధర్మమునకు విరుద్ధముకాని (శాస్త్రానుకూలమైన)
బలవతామ్	= బలవంతులలో		
కామరాగవివర్జితమ్	= కామరాగ రహితమైన		
బలమ్	= బలమును	కామః	= కామమును
చ	= మఱియు	అస్మి	= ఐ యున్నాను.

యే చైవ సాత్త్వికా భావా రాజసాస్తామసాశ్చ యే ।
మత్త ఏవేతి తాన్ విద్ధి న త్వహం తేషు తే మయి ॥ 12 ॥

యే, చ, ఏవ	= ఏవైతే	విద్ధి	= ఎఱుంగుము
సాత్త్వికాః, భావాః	= సాత్త్వికభావములుగలవో	తు	= ఐతే నిజముగా[1]
యే, చ, రాజసాః	= రాజస భావములేవిగలవో	తేషు	= ఆ త్రిగుణ భావములయందు
తామసాః	= తామసభావములేవిగలవో	అహమ్, చ	= నేనుగాని
తాన్	= వాటిని	తే	= అవి
మత్తః, ఏవ, ఇతి	= నానుండియే కలుగుచున్నవానివిగా	మయి,చ	= నాయందుగాని
		న	= లేవు (నేను త్రిగుణాతీతుడను)

త్రిభిర్గుణమయైర్భావైః ఏభిః సర్వమిదం జగత్ ।
మోహితం నాభిజానాతి మామేభ్యః పరమవ్యయమ్ ॥ 13 ॥

గుణమయైః	= గుణములయొక్క కార్యరూపములైన	ఏభ్యః	= (కనుక) ఈ మూడు గుణములకంటెను
ఏభిః, త్రిభిః, భావైః[2]	= మూడు విధములైన సాత్త్విక, రాజస, తామస భావములచే	పరమ్	= శ్రేష్ఠుడనైన
		అవ్యయమ్	= శాశ్వతుడనైన
		మామ్	= నన్ను
ఇదమ్, సర్వమ్, జగత్	= ఈ సమస్త జగత్తు (ప్రాణి సముదాయము)	న, అభిజానాతి	= (ఆప్రాణి సముదాయము) తెలిసికొనలేకున్నది
మోహితమ్	= మోహితమగుచున్నది		

దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా ।
మామేవ యే ప్రపద్యంతే మాయామేతాం తరంతి తే ॥ 14 ॥

హి	= ఏలననగా	మామ్, ఏవ	= కేవలము, నిరంతరము నన్నే
ఏషా	= ఈ	ప్రపద్యంతే	= భజించుచున్నారో
మమ, మాయా	= నా మాయ	తే	= వారు
దైవీ	= అలౌకికమైనది	ఏతామ్, మాయామ్	= ఈ, మాయను
గుణమయీ	= త్రిగుణాత్మకమైనది	తరంతి	= ఉల్లంఘించి, సంసార సముద్రమునుండి బయటపడుదురు
దురత్యయా	= అధిగమింప సాధ్యముకానిది		
యే	= ఎవరైతే		

న మాం దుష్కృతినో మూఢాః ప్రపద్యంతే నరాధమాః ।
మాయయాపహృతజ్ఞానా ఆసురం భావమాశ్రితాః ॥ 15 ॥

మాయయా	=	మాయచేత	దుష్కృతిన:	=	దుష్కర్మలను ఆచరించువారును అగు
అపహృతజ్ఞానా:	=	అపహృతమైన జ్ఞానముగల వారును			
ఆసురమ్, భావమ్	=	ఆసుర స్వభావమును	మూఢా:	=	మూర్ఖులు
ఆశ్రితా:	=	ఆశ్రయించిన వారును	మామ్	=	నన్ను
నరాధమా:	=	నరులలో అధములును	న, ప్రపద్యంతే	=	భజింపరు

చతుర్విధా భజంతే మాం జనా: సుకృతినోఽర్జున ।
ఆర్తో జిజ్ఞాసురర్థార్థీ జ్ఞానీ చ భరతర్షభ ॥ 16 ॥

భరతర్షభ!	=	ఓ భరతశ్రేష్ఠా!	జిజ్ఞాసు:	=	ఐహిక విషయములపై ఆసక్తిని వీడి, పరమాత్మతత్త్వ జ్ఞానమును పొందుటకు ఇచ్ఛగలవారును
అర్జున!	=	అర్జునా!	చ	=	మఱియు
సుకృతిన:	=	శుభకర్మలను ఆచరించువారై	జ్ఞానీ	=	పరమాత్మ ప్రాప్తినందిన జ్ఞానులును ఐన
అర్థార్థీ	=	సంపదలను కోరువారును	చతుర్విధా:	=	నాలుగువిధములైన
ఆర్త:	=	(శారీరిక, మానసిక సంతాపములకు గురియైన) ఆర్తులును	జనా:	=	భక్తులు
			మామ్	=	నన్ను
			భజంతే	=	భజింతురు

తేషాం జ్ఞానీ నిత్యయుక్త ఏకభక్తిర్విశిష్యతే ।
ప్రియో హి జ్ఞానినోఽత్యర్థమ్ అహం స చ మమ ప్రియ: ॥ 17 ॥

తేషామ్	=	వారిలో	జ్ఞానిన:	=	యథార్థముగ నాతత్త్వమును ఎఱింగిన జ్ఞానికి
నిత్యయుక్త:	=	నిరంతరమునాయందే ఏకీభావస్థితుడును	అహమ్	=	నేను
ఏకభక్తి:	=	అనన్యమైనభక్తిగల	అత్యర్థమ్	=	అత్యంతము
			ప్రియ:	=	ఇష్టుడను
జ్ఞానీ	=	జ్ఞానియైనవాడు	చ	=	మఱియు
విశిష్యతే	=	శ్రేష్ఠుడు	స:, మమ	=	అతడును నాకు
హి	=	ఏలనన	ప్రియ:	=	ఇష్టుడు

ఉదారా: సర్వ ఏవైతే జ్ఞానీ త్వాత్మైవ మే మతమ్ ।
ఆస్థిత: స హి యుక్తాత్మా మామేవానుత్తమాం గతిమ్ ॥ 18 ॥

ఏతే	= ఈ చతుర్విధభక్తులు	సః	= అట్టిభక్తుడు
సర్వే, ఏవ	= అందఱును	యుక్తాత్మా	= తన మనస్సును, బుద్ధిని నాయందే స్థిరముగా నిల్పినవాడై
ఉదారాః	= ఉదారులే	అనుత్తమామ్, గతిమ్	= అత్యుత్తమ గతి స్వరూపమైన
తు	= కాని	మామ్, ఏవ	= నాయందే
జ్ఞానీ	= జ్ఞానియైనవాడు మాత్రము	ఆస్థితః	= స్థితుడై ఉన్నవాడు
ఆత్మా, ఏవ	= (సాక్షాత్తుగా) నా స్వరూపమే, అని		
మే, మతమ్	= నా అభిప్రాయము		
హి	= ఏలనన		

బహూనాం జన్మనామంతే జ్ఞానవాన్ మాం ప్రపద్యతే ।
వాసుదేవః సర్వమితి స మహాత్మా సుదుర్లభః ॥ 19 ॥

బహూనామ్	= అనేకములైన	వాసుదేవః, ఇతి	= వాసుదేవమయమే అని భావించి
జన్మనామ్	= జన్మములయొక్క		
అంతే	= అంతమున (పిదప)	మామ్	= నన్ను
జ్ఞానవాన్	= భగవత్తత్త్వమును ఎఱింగిన జ్ఞాని	ప్రపద్యతే	= భజించును
		సః, మహాత్మా	= అట్టి మహాత్ముడు
సర్వమ్	= సమస్తము	సుదుర్లభః	= లభించుట అరుదు

కామైస్తైస్తైర్హృతజ్ఞానాః ప్రపద్యంతేఽన్యదేవతాః ।
తం తం నియమమాస్థాయ ప్రకృత్యా నియతాః స్వయా ॥ 20 ॥

తైః, తైః, కామైః	= నానావిధములైన ఆయా భోగవాంఛలచే	తమ్, తమ్, నియమమ్	= వారి వారి (ఆయా) నియమములను
హృతజ్ఞానాః	= అపహృతమైన జ్ఞానముగలవారు	ఆస్థాయ	= పాటించి
స్వయా, ప్రకృత్యా	= తమస్వభావములచే	అన్యదేవతాః	= ఇతరదేవతలను
నియతాః	= ప్రేరితులై	ప్రపద్యంతే	= ఆరాధింతురు

యో యో యాం యాం తనుం భక్తః శ్రద్ధయార్చితుమిచ్ఛతి ।
తస్య తస్యాచలాం శ్రద్ధాం తామేవ విదధామ్యహమ్ ॥ 21 ॥

యః,యః,భక్తః	= ఏయే సకామభక్తుడు	శ్రద్ధామ్	= శ్రద్ధను
యామ్, యామ్, తనుమ్	= ఏయే దేవతా స్వరూపమును	తామ్, ఏవ	= ఆ దేవతను గూర్చియే (ఆ దేవతలయందే)
శ్రద్ధయా	= శ్రద్ధతో		
అర్చితుమ్	= పూజించుటకు	అచలామ్	= స్థిరమైనదానినిగా
ఇచ్ఛతి	= కోరుకొనునో	అహమ్	= నేను
తస్య తస్య	= ఆయా భక్తుని	విదధామి	= చేయుదును

స తయా శ్రద్ధయా యుక్తః తస్యారాధనమీహతే ।
లభతే చ తతః కామాన్ మయైవ విహితాన్ హి తాన్ ॥ 22 ॥

సః	=	ఆ భక్తుడు	తతః	=	ఆ దేవతనుండి
తయా, శ్రద్ధయా	=	అట్టిశ్రద్ధతో	మయా,ఏవ	=	నా అనుగ్రహము వలననే
యుక్తః	=	కూడినవాడై	విహితాన్	=	విహితములైన
తస్య, ఆరాధనమ్	=	ఆ దేవతారాధనమునే	తాన్, కామాన్	=	ఆ భోగములను
ఈహతే	=	ఇష్టముతో చేయును	హి	=	నిస్సందేహముగా
చ	=	మఱియు	లభతే	=	పొందును

అంతవత్తు ఫలం తేషాం తద్భవత్యల్పమేధసామ్ ।
దేవాన్ దేవయజో యాంతి మద్భక్తా యాంతి మామపి ॥ 23 ॥

తు	=	అయితే	దేవయజః	=	దేవతలను పూజించువారు
తేషామ్, అల్పమేధసామ్	=	ఆ అల్పబుద్ధుల యొక్క	దేవాన్	=	ఆ దేవతలనే
			యాంతి	=	పొందుదురు
తత్, ఫలమ్	=	ఆ ఫలము	మద్భక్తాః	=	నా భక్తులు
అంతవత్	=	నశ్వరము	మామ్, అపి	=	(కడకు) నన్నే
భవతి	=	అగును	యాంతి	=	పొందుదురు

అవ్యక్తం వ్యక్తిమాపన్నం మన్యంతే మామబుద్ధయః ।
పరం భావమజానంతో మమావ్యయమనుత్తమమ్ ॥ 24 ॥

మమ	=	నాయొక్క	అవ్యక్తమ్	=	ఇంద్రియములకును, మనస్సునకును గోచరింపనివాడనైన
అనుత్తమమ్	=	అత్యుత్తమము			
అవ్యయమ్	=	శాశ్వతము ఐన	మామ్	=	సచ్చిదానందఘన పరమాత్ముడనైన నన్ను
పరమ్, భావమ్	=	పరమభావమును			
			వ్యక్తిమ్, ఆపన్నమ్	=	సామాన్యవ్యక్తినిగా
అబుద్ధయః	=	బుద్ధిహీనులు			
అజానంతః	=	ఎఱుంగనివారై	మన్యంతే	=	తలంచెదరు

నాహం ప్రకాశః సర్వస్య యోగమాయాసమావృతః ।
మూఢోఽయం నాభిజానాతి లోకో మామజమవ్యయమ్ ॥ 25 ॥

యోగమాయా-సమావృతః	= నా యోగమాయచే కప్పబడినవాడనై	మూఢః, లోకః	= మూఢలోకము (అజ్ఞానులు)
అహమ్	= నేను	మామ్	= నన్ను
సర్వస్య	= ప్రతివ్యక్తికిని	అజమ్	= జన్మరహితునిగా
ప్రకాశః, న	= ప్రత్యక్షముగా గోచరించువాడను కాను	అవ్యయమ్	= శాశ్వతునిగా
		న, అభిజానాతి	= తెలిసికొనలేదు (తెలిసికొనలేరు)
అయమ్	= ఈ		

వేదాహం సమతీతాని వర్తమానాని చార్జున ।
భవిష్యాణి చ భూతాని మాం తు వేద న కశ్చన ॥ 26 ॥

అర్జున!	= ఓ అర్జునా!	భూతాని	= ప్రాణులనన్నింటిని గూర్చి
సమతీతాని	= గతించిపోయినట్టివియు	అహమ్	= నేను
చ	= మఱియు	వేద	= ఎఱుంగుదును
వర్తమానాని	= ప్రస్తుత కాలమునందు ఉన్నట్టివియు	తు	= అయితే
		మామ్	= నన్ను
చ	= మఱియు	కశ్చన	= నాయందు శ్రద్ధలేనివాడు ఎవ్వడును
భవిష్యాణి	= రాబోవుకాలమున జన్మించునట్టివియు ఐన	న వేద	= ఎఱుంగడు

ఇచ్ఛాద్వేషసముత్థేన ద్వంద్వమోహేన భారత ।
సర్వభూతాని సమ్మోహం సర్గే యాంతి పరంతప ॥ 27 ॥

భారత!	= ఓ భరతవంశీ!	సర్వభూతాని	= సమస్తప్రాణులును
పరంతప!	= ఓ అర్జునా!		
సర్గే	= (ఈ) జగత్తునందు	సమ్మోహమ్	= అంతులేని వ్యామోహమును
ఇచ్ఛాద్వేషసముత్థేన	= రాగద్వేషములవలన కలిగిన		
ద్వంద్వ-మోహేన	= సుఖదుఃఖాదిద్వంద్వముల ప్రభావమున మోహ కారణముగ	యాంతి	= పొందుచున్నవి

యేషాం త్వంతగతం పాపం జనానాం పుణ్యకర్మణామ్ ।
తే ద్వంద్వమోహనిర్ముక్తా భజంతే మాం దృఢవ్రతాః ॥ 28 ॥

తు	= కాని	ద్వంద్వ మోహ నిర్ముక్తాః	= రాగద్వేషజనితములైన సుఖదుఃఖాదిద్వంద్వ రూపమోహముల నుండి విముక్తులై
పుణ్య-కర్మణామ్	= నిష్కామభావముతో పుణ్యకర్మలను ఆచరించు		
యేషామ్, జనానామ్	= ఏ పురుషులయొక్క	దృఢవ్రతాః	= దృఢనిశ్చయము గలవారై
పాపమ్	= పాపము(లు)		
అంతగతమ్	= నశించిపోవునో	మామ్	= నన్ను
తే	= అట్టివారు (అట్టిభక్తులు)	భజంతే	= భజింతురు

జరామరణమోక్షాయ మామాశ్రిత్య యతంతి యే ।
తే బ్రహ్మ తద్విదుః కృత్స్నమ్ అధ్యాత్మం కర్మ చాఖిలమ్ ॥ 29 ॥

యే	= ఏ పురుషులు	తే	= వారు (ఆపురుషులు)
మామ్	= నన్ను	తత్, బ్రహ్మ	= ఆ పరబ్రహ్మను
ఆశ్రిత్య	= ఆశ్రయించి (శరణుపొంది)	కృత్స్నమ్, అధ్యాత్మమ్	= సంపూర్ణమైన అధ్యాత్మమును
జరామరణ-మోక్షాయ	= జరామరణములనుండి విముక్తికై	చ	= మఱియు
		అఖిలమ్, కర్మ	= సంపూర్ణ కర్మమును
యతంతి	= ప్రయత్నింతురో	విదుః	= తెలిసికొందురు

సాధిభూతాధిదైవం మాం సాధియజ్ఞం చ యే విదుః ।
ప్రయాణకాలేఽపి చ మాం తే విదుర్యుక్తచేతసః ॥ 30 ॥

యే	= ఏ పురుషులు		ఆత్మరూపుడనైయున్న)
సాధిభూతాధి-దైవమ్	= అధిభూత - అధిదైవములతో	మామ్	= నన్ను
చ	= మఱియు	ప్రయాణకాలే, అపి	= ప్రయాణకాలము నందైనను (అవసానసమయమున నైనను)
సాధియజ్ఞమ్	= అధియజ్ఞముతో గూడిన (అందఱికినీ		

విదుః[1]	= ఎఱుంగుదురో	మామ్, చ	= నన్నే
తే	= వారు (ఆ పురుషులు)	విదుః	= ఎఱుంగుదురు (పొందుదురు)
యుక్తచేతసః	= నిశ్చలబుద్ధిగలవారై		

అథ అష్టమోఽధ్యాయః - అక్షరబ్రహ్మయోగః

అర్జున ఉవాచ

కిం తద్బ్రహ్మ కిమధ్యాత్మం కిం కర్మ పురుషోత్తమ ।
అధిభూతం చ కిం ప్రోక్తమ్ అధిదైవం కిముచ్యతే ॥ 1 ॥

పురుషోత్తమ! = ఓ పురుషోత్తమా!		కిమ్ = ఏమి	
తత్ = ఆ		అధిభూతమ్ = అధిభూతము-అని	
బ్రహ్మ = బ్రహ్మము అనగా		కిమ్, ప్రోక్తమ్ = ఏది చెప్పబడినది	
కిమ్ = ఏమి?			
అధ్యాత్మమ్ = అధ్యాత్మము-అనగా		చ = మఱియు	
కిమ్ = ఏమి?		అధిదైవమ్ = అధిదైవము-అని	
కర్మ = కర్మ అనగా		కిమ్, ఉచ్యతే = ఏది చెప్పబడును?	

అధియజ్ఞః కథం కోఽత్ర దేహేఽస్మిన్ మధుసూదన ।
ప్రయాణకాలే చ కథం జ్ఞేయోఽసి నియతాత్మభిః ॥ 2 ॥

అస్మిన్ = ఈ	నియతాత్మభిః = మనస్సును పరమాత్మునియందు లగ్నము చేసిన యోగులచే
దేహే = దేహమునందు	
కథమ్ = (అది) ఎట్లుండును?	కథమ్ = ఎట్లు
చ = మఱియు	జ్ఞేయః, అసి = (నీవు) తెలిసికొనబడుదువు.
ప్రయాణకాలే = అంత్యకాలమున	

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

అక్షరం బ్రహ్మ పరమం స్వభావోఽధ్యాత్మముచ్యతే ।
భూతభావోద్భవకరో విసర్గః కర్మసంజ్ఞితః ॥ 3 ॥

పరమమ్ = సర్వశ్రేష్ఠుడైన	ఉచ్యతే = చెప్పబడును
అక్షరమ్ = శాశ్వతుడైన, పురుషోత్తముని	భూత-భావోద్భవకరః = సకల ప్రాణుల ఉత్పత్తి అభ్యుదయములకు కారణమైన
బ్రహ్మ = బ్రహ్మము అని అందురు	
స్వభావః = స్వస్వరూపము అనగా జీవాత్మ	విసర్గః = త్యాగ (సృష్టించు) క్రియయే
అధ్యాత్మమ్ = అధ్యాత్మము-అని	'కర్మ' సంజ్ఞితః = 'కర్మ'యనబడుమ

అధిభూతం క్షరో భావః పురుషశ్చాధిదైవతమ్ ।
అధియజ్ఞోఽహమేవాత్ర దేహే దేహభృతాం వర ॥ 4 ॥

దేహభృతామ్ వర!	= దేహధారులలో శ్రేష్ఠుడవైన ఓ అర్జునా!		అధిదైవతమ్	= అధిదైవము
			చ	= మఱియు
భావః, క్షరః	= ఉత్పత్తి, వినాశశీలములైన పదార్థములన్నియును		అత్ర, దేహే	= ఈ దేహము(ల)లో అంతర్యామిగానున్న
అధిభూతమ్	= అధిభూతములు అనబడును		అహమ్, ఏవ	= నేనే (వాసుదేవుడనే)
పురుషః[1]	= హిరణ్మయుడైన పురుషుడు		అధియజ్ఞః	= అధియజ్ఞమును

అంతకాలే చ మామేవ స్మరన్ ముక్త్వా కలేవరమ్ ।
యః ప్రయాతి స మద్భావం యాతి నాస్త్యత్ర సంశయః ॥ 5 ॥

యః	= ఎవడు	సః	= ఆపురుషుడు
అంతకాలే, చ	= అంత్యకాలమునందును	మద్భావమ్	= నాస్వరూపమునే (నన్నే)
మామ్, ఏవ	= నన్నే		
స్మరన్	= స్మరించుచు	యాతి	= పొందును
కలేవరమ్	= శరీరమును	అత్ర	= ఈ విషయమున
ముక్త్వా	= వీడి	సంశయః	= సందేహము
ప్రయాతి	= పోవునో	న, అస్తి	= లేదు

యం యం వాపి స్మరన్ భావం త్యజత్యంతే కలేవరమ్ ।
తం తమేవైతి కౌంతేయ సదా తద్భావభావితః ॥ 6 ॥

కౌంతేయ!	= ఓ కుంతీసుతా!	త్యజతి	= త్యజించునో
అంతే	= (ఏమనుష్యుడు) అంత్యకాలమునందు	తమ్, తమ్, ఏవ	= ఆయా స్వరూపములనే
యమ్, యమ్	= ఏయే	ఏతి	= పొందును
భావమ్, వా, అపి	= భావము(ల)ను	సదా	= (ఏలనన) నిరంతరము
స్మరన్	= స్మరించుచు	తద్భావభావితః	= (అతడు) ఆభావములచే ప్రభావితుడు అగును
కలేవరమ్	= శరీరమును		

తస్మాత్ సర్వేషు కాలేషు మామనుస్మర యుధ్య చ ।
మయ్యర్పితమనోబుద్ధిః మామేవైష్యస్యసంశయమ్ ॥ 7 ॥

తస్మాత్	= అందువలన (ఓ అర్జునా!)	మయి	= నాయందే
సర్వేషు	= సమస్తమైన	అర్పిత-మనోబుద్ధిః	= మనస్సును, బుద్ధిని నిమగ్నమొనర్చిన వాడవై
కాలేషు	= కాలములయందును		
మామ్	= నన్ను		
అనుస్మర	= స్మరించుచుండుము	అసంశయమ్	= నిస్సందేహముగా
చ	= మఱియు	మామ్,ఏవ	= నన్నే
యుధ్య	= యుద్ధమును చేయుము	ఏష్యసి	= పొందగలవు

అభ్యాసయోగయుక్తేన చేతసా నాన్యగామినా ।
పరమం పురుషం దివ్యం యాతి పార్థానుచింతయన్ ॥ 8 ॥

పార్థ!	= ఓ పార్థా!	చేతసా	= మనస్సుతో
అభ్యాసయోగ-యుక్తేన	= పరమేశ్వరుని ధ్యానయోగసాధనయందే నిమగ్నమైన	(పురుషః	= మనుష్యుడు)
		అనుచింతయన్	= అనుక్షణము స్మరించుచు
		పరమమ్	= సర్వశ్రేష్ఠుడైన
న, అన్యగామినా	= మఱియొక విషయమునే చింతింపనట్టి	దివ్యమ్, పురుషమ్	= అపురుషోత్తముని
		యాతి	= పొందును

కవిం పురాణమనుశాసితారమ్
అణోరణీయాంసమనుస్మరేద్య: ।
సర్వస్య ధాతారమచింత్యరూపమ్
ఆదిత్యవర్ణం తమస: పరస్తాత్ ॥ 9 ॥

య:	=	ఏ పురుషుడు	అచింత్యరూపమ్	=	అచింత్యరూపుడును
కవిమ్	=	సర్వజ్ఞుడును	ఆదిత్యవర్ణమ్	=	సూర్యుని వలె నిత్యచేతన ప్రకాశరూపుడును
పురాణమ్	=	అనాదియు	తమస:, పరస్తాత్	=	అజ్ఞానమును పారద్రోలు వాడును ఐన సచ్చిదానంద ఘనపరమాత్మను
అనుశాసితారమ్[1]	=	అందరిని శాసించువాడును			
అణో:	=	అణువుకంటెను			
అణీయాంసమ్	=	సూక్ష్మమైనవాడును			
సర్వస్య, ధాతారమ్	=	సకలప్రాణులను ధరించి, పోషించువాడును	అనుస్మరేత్	=	అనుక్షణము స్మరించునో.....

ప్రయాణకాలే మనసాచలేన
భక్త్యా యుక్తో యోగబలేన చైవ ।
భ్రువోర్మధ్యే ప్రాణమావేశ్య సమ్యక్
స తం పరం పురుషముపైతి దివ్యమ్ ॥ 10 ॥

స:	=	అట్టి	చ	=	మఱియు
భక్త్యా, యుక్త:	=	భక్తిగలపురుషుడు	అచలేన	=	నిశ్చలమైన
ప్రయాణకాలే	=	అంత్యకాలమున	మనసా	=	మనస్సుతో
యోగబలేన	=	యోగబలముచే	(స్మరన్)	=	(స్మరించుచు)
భ్రువో:, మధ్యే	=	భ్రూమధ్య ప్రదేశమున	తమ్	=	ఆ
			దివ్యమ్	=	దివ్యుడును
ప్రాణమ్	=	ప్రాణమును	పరమ్, పురుషమ్, ఏవ	=	పరమపురుషుడును ఐన పరమాత్మనే
సమ్యక్	=	చక్కగా			
ఆవేశ్య	=	నిలిపి	ఉపైతి	=	పొందు(చేరు)ను

యదక్షరం వేదవిదో వదంతి
విశంతి యద్యతయో వీతరాగాః ।
యదిచ్ఛంతో బ్రహ్మచర్యం చరంతి
తత్తే పదం సంగ్రహేణ ప్రవక్ష్యే ॥ 11 ॥

వేదవిదః	=	వేదవిదులైన విద్వాంసులు	ఇచ్ఛంతః	=	కోరుకొనువారై బ్రహ్మచారులు
యత్	=	ఏ సచ్చిదానందఘన పరమాత్మను	బ్రహ్మచర్యమ్	=	బ్రహ్మచర్య వ్రతమును
అక్షరమ్	=	శాశ్వతునిగా	చరంతి	=	ఆచరించుచున్నారో
వదంతి	=	చెప్పుదురో	తత్	=	అట్టి
వీతరాగాః	=	ఆసక్తిరహితులైన	పదమ్	=	పరమపదమును గూర్చి
యతయః	=	యత్నశీలురైన సన్న్యాసులు	తే	=	నీకు
యత్	=	ఏపరమపదమును	సంగ్రహేణ	=	సంక్షిప్తముగా
విశంతి	=	ప్రవేశించుచున్నారో	ప్రవక్ష్యే	=	చెప్పెదను
యత్	=	ఏ పరమపదమును			

సర్వద్వారాణి సంయమ్య మనో హృది నిరుధ్య చ ।
మూర్ధ్న్యాధాయాత్మనః ప్రాణమ్ ఆస్థితో యోగధారణామ్ ॥ 12 ॥
ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ వ్యాహరన్ మామనుస్మరన్ ।
యః ప్రయాతి త్యజన్ దేహం స యాతి పరమాం గతిమ్ ॥ 13 ॥

సర్వద్వారాణి	=	సర్వేంద్రియములను	నిరుధ్య	=	స్థిరమునర్చి
సంయమ్య	=	నిగ్రహించి	ప్రాణమ్	=	(అట్లు వశమైనమనస్సు ద్వారా) ప్రాణమును
చ	=	అట్లే			
మనః	=	మనస్సును	మూర్ధ్ని	=	మూర్ధస్థానము (సహస్రారము) నందు
హృది	=	హృదయమునందు			
ఆధాయ	=	స్థిరముగా ఉంచి	మామ్	=	నిర్గుణ పరబ్రహ్మనైన నన్ను
ఆత్మనః	=	పరమాత్మ యొక్క			
యోగధారణామ్	=	ధ్యానమునందే	అనుస్మరన్	=	చింతనచేయుచు
ఆస్థితః	=	నిమగ్నుడై	దేహమ్	=	శరీరమును
యః	=	ఏపురుషుడు	త్యజన్	=	త్యజించుచు
ఓమ్, ఇతి	=	'ఓమ్' అను	ప్రయాతి	=	వెళ్ళిపోవుచున్నాడో
ఏకాక్షరమ్ బ్రహ్మ	=	ఏకాక్షరరూప బ్రహ్మమును	సః	=	ఆపురుషుడు
			పరమామ్,గతిమ్	=	పరమగతిని
వ్యాహరన్	=	ఉచ్చరించుచు	యాతి	=	పొందును

అనన్యచేతాః సతతం యో మాం స్మరతి నిత్యశః ।
తస్యాహం సులభః పార్థ నిత్యయుక్తస్య యోగినః ॥ 14 ॥

పార్థ!	=	ఓపార్థా!	స్మరతి	=	స్మరించునో
యః	=	ఏయోగి	తస్య	=	ఆ
(మయి)	=	(నాయందు)	నిత్యయుక్తస్య	=	సంతతము మత్పరాయణుడైన
అనన్యచేతాః	=	అనన్యచిత్తుడై	యోగినః	=	యోగికి
నిత్యశః	=	సర్వదా	అహమ్	=	నేను
సతతమ్	=	నిరంతరము	సులభః	=	సులభుడను (సులభముగా లభింతును)
మామ్	=	పురుషోత్తముడ నైననన్ను			

మాముపేత్య పునర్జన్మ దుఃఖాలయమశాశ్వతమ్ ।
నాప్నువంతి మహాత్మానః సంసిద్ధిం పరమాం గతాః ॥ 15 ॥

పరమామ్	=	అత్యుత్తమమైన	**ఉపేత్య**	=	పొంది (పొందిన పిమ్మట)
సంసిద్ధిమ్	=	సిద్ధిని	**దుఃఖాలయమ్**	=	దుఃఖములకు నిలయమైన
గతాః	=	పొందినట్టి	**అశాశ్వతమ్**	=	క్షణభంగురమైన
మహాత్మానః	=	మహాత్ములు	**పునర్జన్మ**	=	పునర్జన్మను
మామ్	=	నన్ను	**న, అప్నువంతి**	=	పొందనే పొందరు

ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోఽర్జున ।
మాముపేత్య తు కౌంతేయ పునర్జన్మ న విద్యతే ॥ 16 ॥

అర్జున!	=	ఓ అర్జునా!	తు, కౌంతేయ!	=	అయితే ఓ అర్జునా!
ఆబ్రహ్మ-భువనాత్	=	బ్రహ్మలోక పర్యంతముగల	మామ్	=	నన్ను
లోకాః	=	సమస్తలోకములును	ఉపేత్య	=	పొందుట వలన
పునరావర్తినః[1]	=	పునరావృత్తములు	పునర్జన్మ	=	పునర్జన్మ
			న, విద్యతే	=	ఉండదు

సహస్రయుగపర్యంతమ్ అహర్యద్బ్రహ్మణో విదుః ।
రాత్రిం యుగసహస్రాంతాం తేఽహోరాత్రవిదో జనాః ॥ 17 ॥

యత్	=	ఏది	రాత్రిమ్	=	'రాత్రి' నిగాను
సహస్రయుగ పర్యంతమ్	=	వేయిచతుర్యుగముల కాలము	**(యే)**	=	ఏ పురుషులు
బ్రహ్మణః	=	బ్రహ్మకు	విదుః[1]	=	ఎఱుంగుదురో
అహః	=	పగలు–అనియు	**తే, జనాః**	=	అట్టి యోగులు
(యామ్)	=	ఏది			
యుగసహస్రాంతామ్	=	అట్టి వేయి చతుర్యుగముల కాలమును	అహోరాత్రవిదః	=	కాలతత్త్వమును నిజముగా నెఱిగినవారు

అవ్యక్తాద్వ్యక్తయః సర్వాః ప్రభవంత్యహరాగమే ।
రాత్ర్యాగమే ప్రలీయంతే తత్రైవావ్యక్తసంజ్ఞకే ॥ 18 ॥

సర్వాః, వ్యక్తయః	=	చరాచర ప్రాణులన్నియును			అగును మఱియు
అహరాగమే	=	బ్రహ్మయొక్క పగటికాలము ప్రారంభముకాగానే	రాత్ర్యాగమే	=	బ్రహ్మయొక్క రాత్రి కాలము ప్రారంభము కాగానే
అవ్యక్తాత్	=	అవ్యక్తమునుండి	తత్ర, అవ్యక్తసంజ్ఞకే, ఏవ	=	అవ్యక్తమను పేరుగల బ్రహ్మము యొక్క సూక్ష్మ శరీరమునందే
ప్రభవంతి	=	ఉత్పన్నములు (ప్రకటితములు)	ప్రలీయంతే	=	లీనమగును

భూతగ్రామః స ఏవాయం భూత్వా భూత్వా ప్రలీయతే ।
రాత్ర్యాగమేఽవశః పార్థ ప్రభవత్యహరాగమే ॥ 19 ॥

పార్థ!	=	అర్జునా!	అవశః	=	ప్రకృతివశమున
సః, ఏవ	=	అట్టి (ఉపర్యుక్తమైన)	రాత్ర్యాగమే	=	రాత్రి ప్రవేశకాలమునందు
అయమ్	=	ఈ	ప్రలీయతే	=	లీనమగును మరియు
భూతగ్రామః	=	భూతసముదాయము	అహరాగమే	=	దినప్రవేశ కాలమునందు
భూత్వా, భూత్వా	=	మఱల మఱల ఉత్పన్నమగుచు	ప్రభవతి	=	(మరల) ఉత్పన్నమగును

పరస్తస్మాత్తు భావోఽన్యోఽవ్యక్తోఽవ్యక్తాత్ సనాతనః ।
యః స సర్వేషు భూతేషు నశ్యత్సు న వినశ్యతి ॥ 20 ॥

తు	=	అయితే	అవ్యక్తః	=	అవ్యక్తమైన
తస్మాత్, అవ్యక్తాత్	=	ఆ అవ్యక్తముకంటెను	భావః	=	భావముగలదో
పరః	=	అత్యంత పరమైనది	సః	=	ఆ పరమ దివ్యపురుషుడు
అన్యః	=	విలక్షణమైన మఱియొకటి	సర్వేషు	=	సమస్తమైన
			భూతేషు	=	భూతములు
యః	=	ఏ	నశ్యత్సు	=	నశించిపోవుచున్నను
సనాతనః	=	సనాతనమైన	న, వినశ్యతి	=	నశించిపోడు

అవ్యక్తోఽక్షర ఇత్యుక్తః తమాహుః పరమాం గతిమ్ ।
యం ప్రాప్య న నివర్తంతే తద్ధామ పరమం మమ ॥ 21 ॥

అవ్యక్తః	=	ఈ అవ్యక్తమే	ఆహుః	=	పలుకుదురు (వ్యవహరింతురు)
అక్షరః, ఇతి	=	అక్షరమనియు			
ఉక్తః	=	చెప్పబడును	యమ్	=	ఏ పరమగతిని

తమ్	= 'అక్షరము' అని వ్యవహరింపబడు ఆ అవ్యక్తభావమునే	ప్రాప్య	= పొంది
		న, నివర్తంతే	= (మఱల) తిరిగిరారో
		తత్	= అది
పరమామ్, గతిమ్	= పరమగతి అనియు	మమ	= నాయొక్క
		పరమమ్, ధామ	= పరంధామము

పురుషః స పరః పార్థ భక్త్యా లభ్యస్త్వనన్యయా ।
యస్యాంతఃస్థాని భూతాని యేన సర్వమిదం తతమ్ ॥ 22 ॥

యేన	= ఏ సచ్చిదానంద ఘనపరమాత్మచేత	పురుషః, తు	= పురుషోత్తముడు (అనగా సనాతన - అవ్యక్త పరమాత్మ) అయితే
ఇదమ్	= ఈ		
సర్వమ్	= సమస్తమైన జగత్తు		
తతమ్[1]	= పరిపూర్ణమైయున్నదో	అనన్యయా, భక్త్యా[2]	= అనన్యమైన భక్తితో మాత్రమే
సః	= ఆ		
పరః	= సర్వశ్రేష్ఠుడైన	లభ్యః	= లభ్యుడు (అగును)

వేదేషు యజ్ఞేషు తపస్సు చైవ
దానేషు యత్పుణ్యఫలం ప్రదిష్టమ్ ।
అత్యేతి తత్సర్వమిదం విదిత్వా
యోగీ పరం స్థానముపైతి చాద్యమ్ ॥ 28 ॥

యోగీ	= యోగియైన పురుషుడు	యత్	= ఏ
ఇదమ్	= ఈ తత్త్వరహస్యమును	పుణ్యఫలమ్, ప్రదిష్టమ్	= పుణ్యఫలము చెప్పబడినదో
విదిత్వా	= తెలిసికొని		
వేదేషు	= వేద(పఠన)ముల యందును	తత్, సర్వమ్	= ఆ సమస్త ఫలమును
చ	= మఱియు	ఏవ	= నిస్సందేహముగా
యజ్ఞేషు	= యజ్ఞముల (చేయుట) యందును	అత్యేతి	= అధిగమించును
		చ	= మఱియు
తపస్సు	= తపస్సుల (ఆచరించుట) యందును	ఆద్యమ్	= సనాతనమైన
		పరమ్, స్థానమ్	= పరమపదమును
దానేషు	= దానముల (చేయుట) యందును	ఉపైతి	= పొందును

అథ నవమోఽధ్యాయః - రాజవిద్యారాజగుహ్యయోగః

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

ఇదం తు తే గుహ్యతమం ప్రవక్ష్యామ్యనసూయవే ।
జ్ఞానం విజ్ఞానసహితం యద్జ్ఞాత్వా మోక్ష్యసేఽశుభాత్ ॥ 1 ॥

యత్, తు	= దేనినయితే	గుహ్యతమమ్	= పరమగోప్యమైన
జ్ఞాత్వా	= తెలిసికొనుటవలన	విజ్ఞానసహితమ్	= విజ్ఞానసహితమైన

అశుభాత్	=	దుఃఖరూపసంసారము నుండి	జ్ఞానమ్	=	జ్ఞానమును
మోక్ష్యసే	=	ముక్తుడవయ్యెదవో	అనసూయవే	=	దోషదృష్టిలేనివాడవైన
(తత్)	=	అట్టి	తే	=	నీకు
ఇదమ్	=	ఈ	ప్రవక్ష్యామి	=	(మఱల) సమగ్రముగా వివరించెదను.

రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్రమిదముత్తమమ్ ।
ప్రత్యక్షావగమం ధర్మ్యం సుసుఖం కర్తుమవ్యయమ్ ॥ 2 ॥

ఇదమ్	=	ఈ విజ్ఞానసహిత జ్ఞానము	ప్రత్యక్షావగమమ్	=	ప్రత్యక్షముగా ఫలములను ఇచ్చునది
రాజవిద్యా, రాజగుహ్యమ్	=	అన్ని విద్యలకును తలమానికము, సమస్త గోప్యవిషయములకును శిరోభూషణము	ధర్మ్యమ్	=	ధర్మయుక్తము
			కర్తుమ్	=	సాధన చేయుటకు
పవిత్రమ్	=	మిక్కిలి పవిత్రమైనది	సుసుఖమ్	=	మిక్కిలి సుగమమైనది
ఉత్తమమ్	=	అత్యుత్తమము	అవ్యయమ్	=	శాశ్వతమైనది.

అశ్రద్దధానాః పురుషా ధర్మస్యాస్య పరంతప ।
అప్రాప్య మాం నివర్తంతే మృత్యుసంసారవర్త్మని ॥ 3 ॥

పరంతప!	=	ఓ పరంతపా!	మామ్	=	నన్ను
అస్య	=	(పైన పేర్కొనబడిన) ఈ	అప్రాప్య	=	పొందక
ధర్మస్య	=	ధర్మమార్గమునందు	మృత్యుసంసారవర్త్మని	=	మృత్యురూప సంసార చక్రమున
అశ్రద్దధానాః	=	శ్రద్ధారహితులైన			
పురుషాః	=	పురుషులు	నివర్తంతే	=	పరిభ్రమించుచుందురు.

మయా తతమిదం సర్వం జగదవ్యక్తమూర్తినా ।
మత్స్థాని సర్వభూతాని న చాహం తేష్వవస్థితః ॥ 4 ॥

అవ్యక్తమూర్తినా	=	నిరాకారపరబ్రహ్మనైన	మత్స్థాని	=	(నా సంకల్పమును ఆధారముగాగొని) నా యందే అంతర్గతములై యున్నవి (కాని)
మయా	=	నాచేత			
ఇదమ్	=	ఈ			
సర్వమ్	=	సమస్తమైన			
జగత్	=	జగత్తు	అహమ్	=	నేను
తతమ్	=	(నీటితో మంచువలె) పరిపూర్ణమైయున్నది	తేషు	=	వాటియందు
చ	=	మఱియు	న, అవస్థితః	=	(వాస్తవముగా) స్థితుడమకాను.
సర్వభూతాని	=	ప్రాణులన్నియును			

న చ మత్స్థాని భూతాని పశ్య మే యోగమైశ్వరమ్ ।
భూతభృన్న చ భూతస్థో మమాత్మా భూతభావనః ॥ 5 ॥

భూతాని = ఆ ప్రాణులన్నియును
మత్స్థాని, న = నాయందు స్థిరముగా లేవు, కాని
మే = నాయొక్క
ఐశ్వరమ్ = ఈశ్వరీయమైన
యోగమ్ = యోగశక్తిని
పశ్య = చూడుము
భూతభావనః = భూతములను సృష్టించువాడను
చ = మఱియు
భూతభృత్, చ= భూతములను ధరించువాడను, భరించువాడను నేనేయైనను
మమ, ఆత్మా = నా ఆత్మ (వాస్తవముగా)
భూతస్థః, న = ఆ భూతముల యందు స్థితమైయుండదు.

యథాకాశస్థితో నిత్యం వాయుః సర్వత్రగో మహాన్ ।
తథా సర్వాణి భూతాని మత్స్థానీత్యుపధారయ ॥ 6 ॥

సర్వత్రగః = అంతటను సంచరించునట్టి
మహాన్ = మిక్కిలి విస్తృతమైన
వాయుః = (ఆకాశమునుండియే ఉత్పన్నమైన) వాయువు
యథా = ఎట్లు
నిత్యమ్ = నిరంతరము
ఆకాశస్థితః = ఆకాశమునందే స్థితమైయుండునో
తథా = అట్లే
భూతాని = నా సంకల్పమువలననే ఉత్పన్నములైన భూతములు (ప్రాణులు)
సర్వాణి = అన్నియును
మత్స్థాని = నా యందే స్థితమై యున్నవి
ఇతి = అని
ఉపధారయ = ఎఱుంగుము.

సర్వభూతాని కౌంతేయ ప్రకృతిం యాంతి మామికామ్ ।
కల్పక్షయే పునస్తాని కల్పాదౌ విసృజామ్యహమ్ ॥ 7 ॥

కౌంతేయ! = ఓ కౌంతేయా!
కల్పక్షయే = కల్పాంతమునందు
సర్వభూతాని = భూతములన్నియును
మామికామ్, ప్రకృతిమ్ = నా ప్రకృతినే
యాంతి = చేరును (ప్రకృతిలో లీనమగును)
కల్పాదౌ = (మఱియు) కల్పాది యందు
తాని = వాటిని
పునః = మఱల
అహమ్ = నేను
విసృజామి = సృష్టించుచుందుము.

ప్రకృతిం స్వామవష్టభ్య విసృజామి పునః పునః ।
భూతగ్రామమిమం కృత్స్నమ్ అవశం ప్రకృతేర్వశాత్ ॥ 8 ॥

(అహమ్) = నేను
స్వామ్, ప్రకృతిమ్ = స్వీయప్రకృతిని (నామూలప్రకృతిని)
అవష్టభ్య = స్వీకరించి
ప్రకృతేః, వశాత్ = తమతమ స్వభావ వశమున
అవశమ్ = పరతంత్రమైయున్న
ఇమమ్ = ఈ
కృత్స్నమ్ = సమస్తమైన
భూతగ్రామమ్ = భూత సముదాయమును
పునః, పునః = మాటిమాటికిని
విసృజామి = (వాటి కర్మాను సారము) సృష్టించుచుందును

అవజానంతి మాం మూఢా మానుషీం తనుమాశ్రితమ్ ।
పరం భావమజానంతో మమ భూతమహేశ్వరమ్ ॥ 11 ॥

మమ = నాయొక్క
పరమ్, భావమ్[1] = పరమభావమును
అజానంతః = ఎఱుగనివారై
మూఢాః = అజ్ఞానులు
భూత మహేశ్వరమ్ = సకలప్రాణులకును మహేశ్వరుడను

మానుషీమ్, తనుమ్ ఆశ్రితమ్ = (లోక కల్యాణార్థము) మానుష శరీరమును ఆశ్రయించిన (స్వీకరించిన)వాడను ఐన
మామ్ = నన్ను
అవజానంతి = తక్కువగా ఊహింతురు

సతతం కీర్తయంతో మాం యతంతశ్చ దృఢవ్రతాః ।
నమస్యంతశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే ॥ 14 ॥

దృఢవ్రతాః = అట్టి దృఢనిశ్చయము గల భక్తులు
సతతమ్ = నిరంతరము (వాద్యబృందముతో)
కీర్తయంతః, చ = (నా నామ గుణములను) కీర్తించుచుందురు
యతంతః, చ = (నన్ను చేరుటకు) యత్నించుచుందురు

మామ్ = నన్నుగూర్చి
నమస్యంతః = నమస్కరించు చుందురు
నిత్యయుక్తాః = నా ధ్యానమునందే నిమగ్నులగు చుందురు
భక్త్యా = అనన్యభక్తితో
మామ్ = నన్ను
ఉపాసతే = ఉపాసించుచుందురు

జ్ఞానయజ్ఞేన చాప్యన్యే యజంతో మాముపాసతే ।
ఏకత్వేన పృథక్త్వేన బహుధా విశ్వతోముఖమ్ ॥ 15 ॥

అన్యే = మఱికొందఱు జ్ఞాన యోగులు
మామ్ = నిర్గుణ నిరాకార బ్రహ్మనైన నన్ను
జ్ఞానయజ్ఞేన = జ్ఞానయజ్ఞము ద్వారా
ఏకత్వేన = అభేదభావముతో

యజంతః = పూజింతురు
అపి, చ = మఱికొందఱు
బహుధా = అనేకవిధములుగానున్న
విశ్వతో ముఖమ్ = నా విరాట్ స్వరూపమును
పృథక్త్వేన = పృథగ్భావముతో
ఉపాసతే = ఉపాసింతురు

గతిర్భర్తా ప్రభుః సాక్షీ నివాసః శరణం సుహృత్ ।
ప్రభవః ప్రలయః స్థానం నిధానం బీజమవ్యయమ్ ॥ 18 ॥

గతిః = పరమగతియైన పరంధామమును
భర్తా = భరించి, పోషించు వాడను
ప్రభుః = అందఱికిని స్వామిని
సాక్షీ = అందఱి మంచి చెడ్డలను చూచువాడను
(అహమ్, ఏవ)= నేనే

సుహృత్ = సుహృత్తును
ప్రభవః, ప్రలయః = అందఱి ఉత్పత్తి, ప్రలయములకు హేతువును
స్థానమ్ = వారి స్థితికి ఆధారమును
నిధానమ్ = నిధానమును (పెన్నిధిని)
అవ్యయమ్ = శాశ్వతమైన

నివాసస్థానమును శరణుపొందదగినవాడమ		బీజమ్	= కారణమును
		(అహమ్, ఏవ)	= నేనే

తపామ్యహమహం వర్షం నిగృహ్ణామ్యుత్సృజామి చ ।
అమృతం చైవ మృత్యుశ్చ సదసచ్చాహమర్జున ॥ 19 ॥

అర్జున!	= ఓ అర్జునా!	ఉత్సృజామి	= వర్షించుచున్నాను
అహమ్	= నేను	అహమ్, ఏవ	= నేనే
తపామి	= సూర్యరూపమున తపించుచున్నాను	అమృతమ్	= అమృతమును
		చ	= మఱియు
వర్షమ్	= (సముద్రములనుండి) వర్షజలములను	మృత్యుః, చ	= మృత్యువును
		సత్, అసత్, చ	= సత్తును, అసత్తును గూడ
నిగృహ్ణామి	= ఆకర్షించుచున్నాను		
చ	= మఱియు	అహమ్, (ఏవ)	= నేనే.

త్రైవిద్యా మాం సోమపాః పూతపాపా
యజ్ఞైరిష్ట్వా స్వర్గతిం ప్రార్థయంతే ।
తే పుణ్యమాసాద్య సురేంద్రలోకమ్
అశ్నంతి దివ్యాన్ దివి దేవభోగాన్ ॥ 20 ॥

త్రైవిద్యాః	= ఋగ్యజుస్సామవేదములచే ప్రోక్తములైన సకామకర్మలను ఆచరించువారును	యజ్ఞైః	= యజ్ఞములద్వారా
		మామ్	= నన్ను
		ఇష్ట్వా	= పూజించి
		స్వర్గతిమ్	= స్వర్గప్రాప్తిని
సోమపాః	= సోమరసపానము చేయువారును	ప్రార్థయంతే	= అర్థించుచుందురు
		తే	= ఆ పురుషులు
పూతపాపాః[1]	= పాపరహితులును అగు పురుషులు	పుణ్యమ్	= పుణ్యఫలరూపమైన
		సురేంద్రలోకమ్	= స్వర్గలోకమును
ఆసాద్య	= పొంది	దేవభోగాన్	= దేవభోగములను
దివి	= స్వర్గమునందు	అశ్నంతి	= అనుభవింతురు.
దివ్యాన్	= దివ్యములైన		

తే తం భుక్త్వా స్వర్గలోకం విశాలం
క్షీణే పుణ్యే మర్త్యలోకం విశంతి ।
ఏవం త్రయీధర్మమనుప్రపన్నా
గతాగతం కామకామా లభంతే ॥ 21 ॥

తే	= ఆ పురుషులు	త్రయీధర్మమ్	= (స్వర్గప్రాప్తి సాధనములైన) వేద త్రయ విహిత సకామ కర్మఫలము(ల)ను
తమ్	= ఆ		
విశాలమ్	= విశాలములైన		
స్వర్గలోకమ్	= స్వర్గలోకభోగములను	అనుప్రపన్నాః	= ఆశ్రయించువారును
భుక్త్వా	= అనుభవించి	కామకామాః	= భోగములను ఆసించువారై
పుణ్యే	= పుణ్యములు	గతాగతమ్	= స్వర్గమర్త్యలోకముల

క్షీణే	= క్షీణింపగనే		మధ్య రాకపోకలను,
మర్త్యలోకమ్	= మనుష్యలోకమును	లభంతే	= పొందుదురు (సాగింతురు).
విశంతి	= ప్రవేశింతురు		(పుణ్యప్రభావముచే
ఏవమ్	= ఈ ప్రకారముగా		స్వర్గమునకు పోవుదురు.
			పుణ్యము క్షీణింపగానే
			మర్త్యలోకమునకు వచ్చెదరు).

అనన్యాశ్చింతయంతో మాం యే జనాః పర్యుపాసతే ।
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహామ్యహమ్ ॥ 22 ॥

యే, అనన్యాః, జనాః	= అనన్యభక్తులైన ఏ పురుషులు	నిత్యాభియుక్తానామ్	= నిరంతరము నన్నే చింతించునట్టి
మామ్	= పరమేశ్వరుడనైన నన్ను	తేషామ్	= ఆ పురుషుల యొక్క
చింతయంతః	= నిరంతరము చింతించుచు (ఉన్నవారై)	యోగక్షేమమ్[1]	= యోగక్షేమములను
పర్యుపాసతే	= (నిష్కామభావముతో) సేవింతురో	అహమ్	= నేనే (స్వయముగా)
		వహామి	= వహింతును.

యేఽప్యన్యదేవతా భక్తా యజంతే శ్రద్ధయాన్వితాః ।
తేఽపి మామేవ కౌంతేయ యజంత్యవిధిపూర్వకమ్ ॥ 23 ॥

కౌంతేయ!	= ఓ కుంతీసుతా!	యజంతే	= పూజింతురో
అపి	= అయినప్పటికిని	తే, అపి	= వారుకూడ
యే	= ఏ	మామ్, ఏవ	= నన్నే
భక్తాః	= సకామ భక్తులు	యజంతి	= పూజించుచున్నారు
శ్రద్ధయాన్వితాః	= శ్రద్ధాదరములుగలవారై		కాని, వారి పూజలు
అన్యదేవతాః	= ఇతర దేవతలను	అవిధిపూర్వకమ్	= విధ్యుక్తములు కానివి

అహం హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభురేవ చ ।
న తు మామభిజానంతి తత్త్వేనాతశ్చ్యవంతి తే ॥ 24 ॥

హి	= ఏలనన	మామ్	= పరమేశ్వరుడనైన నన్ను
సర్వయజ్ఞానామ్	= సకలయజ్ఞములకును	తత్త్వేన	= తత్త్వపూర్వకముగా
భోక్తా	= భోక్తయును		(నాపరమేశ్వర
చ	= మఱియు		తత్త్వమును)
ప్రభుః, చ	= స్వామియును	న, అభిజానంతి	= ఎఱుంగరు
అహమ్, ఏవ	= నేనే	అతః	= ఇందువలన
తు	= కాని	చ్యవంతి	= పతనమగుదురు
తే	= వారు		(పునర్జన్మను పొందుదురు)

యాంతి దేవవ్రతా దేవాన్ పితౄన్ యాంతి పితృవ్రతాః ।
భూతాని యాంతి భూతేజ్యా యాంతి మద్యాజినోఽపి మామ్ ॥ 25 ॥

దేవవ్రతాః	=	దేవతలను పూజించువారు	పితౄన్	=	పితృలోకములను
దేవాన్	=	దేవతలను	యాంతి	=	పొందుదురు
యాంతి	=	పొందుదురు	భూతేజ్యాః	=	భూతప్రేతములను అర్చించువారు
పితృవ్రతాః	=	పితరులను సేవించువారు	భూతాని	=	భూతప్రేతరూపములను
			యాంతి	=	పొందుదురు
మద్యాజినః	=	నన్ను ఆరాధించు భక్తులు	మామ్, అపి	=	నన్నే
			యాంతి	=	పొందుదురు.[1]

అపి చేత్ సుదురాచారో భజతే మామనన్యభాక్ ।
సాధురేవ స మంతవ్యః సమ్యగ్వ్యవసితో హి సః ॥ 30 ॥

సుదురాచారః, అపి	=	మిక్కిలి దురాచారుడైన వాడును	సాధుః, ఏవ	=	సత్పురుషుడుగానే
అనన్యభాక్	=	అనన్య భావముతో నాభక్తుడై	మంతవ్యః	=	భావింపదగినవాడు
మామ్	=	నన్ను	హి	=	ఏలనన
భజతే, చేత్	=	భజించినట్లయితే	సః	=	అతడు
సః	=	అతడు	సమ్యక్	=	యథార్థముగా
			వ్యవసితః	=	నిశ్చయబుద్ధిగలవాడు.

క్షిప్రం భవతి ధర్మాత్మా శశ్వచ్ఛాంతిం నిగచ్ఛతి ।
కౌంతేయ ప్రతిజానీహి న మే భక్తః ప్రణశ్యతి ॥ 31 ॥

కౌంతేయ!	=	ఓ కుంతీసుతా!	నిగచ్ఛతి	=	పొందును
(సః)	=	(అతడు)	మే, భక్తః	=	నా భక్తుడు
క్షిప్రమ్	=	శీఘ్రముగా			
ధర్మాత్మా	=	ధర్మాత్ముడు	న, ప్రణశ్యతి	=	ఎన్నడును నష్టము పాలుగాడు-అని
భవతి	=	అగును			
శశ్వత్	=	శాశ్వతమైన	ప్రతిజానీహి	=	నిశ్చయముగా ఎఱుంగుము.
శాంతిమ్	=	పరమశాంతిని			

మాం హి పార్థ వ్యపాశ్రిత్య యేఽపి స్యుః పాపయోనయః ।
స్త్రియో వైశ్యాస్తథా శూద్రాః తేఽపి యాంతి పరాం గతిమ్ ॥ 32 ॥

హి	=	ఏలనన
పార్థ!	=	ఓ పార్థా!
స్త్రియః	=	స్త్రీలు
వైశ్యాః	=	వైశ్యులు
శూద్రాః, తథా	=	శూద్రులు అట్లే
పాపయోనయః	=	చండాలాది పాప యోనిజులు
యే, అపి, స్యుః	=	ఎవ్వరైననూ
తే, అపి	=	వారందఱును
మామ్	=	నన్ను
వ్యపాశ్రిత్య	=	శరణుపొంది
పరామ్, గతిమ్	=	పరమగతినే
యాంతి	=	పొందుదురు.

కిం పునర్బ్రాహ్మణాః పుణ్యా భక్తా రాజర్షయస్తథా ।
అనిత్యమసుఖం లోకమ్ ఇమం ప్రాప్య భజస్వ మామ్ ॥ 33 ॥

పుణ్యాః	=	పుణ్యాత్ములైన
బ్రాహ్మణాః	=	బ్రాహ్మణులును
తథా	=	అట్లే
రాజర్షయః	=	రాజర్షులును, ఐన
భక్తాః	=	భక్తులు - (వీరు భగవంతుని శరణు పొందినచో) పరమపదమును పొందుదురను విషయమున
కిమ్, పునః	=	చెప్పవలసినది ఏమున్నది?
అసుఖమ్	=	సుఖరహితమైన
అనిత్యమ్	=	క్షణభంగురమైన (ఐనను దుర్లభమైన)
ఇమమ్	=	ఈ
లోకమ్	=	మనుష్యలోకముమ (మనుష్య శరీరమును)
ప్రాప్య	=	పొంది (నిరంతరము)
మామ్	=	నన్ను
భజస్వ	=	భజింపుము.

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు ।
మామేవైష్యసి యుక్త్వైవమ్ ఆత్మానం మత్పరాయణః ॥ 34 ॥

మన్మనాః	=	నాయందు మనస్సు కలవాడవు
భవ	=	కమ్ము(అగుము)
మద్భక్తః	=	నా భక్తుడవు
(భవ)	=	కమ్ము (అగుము)
మద్యాజీ	=	నన్ను పూజించు వాడవు
(భవ)	=	కమ్ము(అగుము)
మామ్	=	నన్ను (నాకు)
నమస్కురు	=	నమస్కరింపుము
ఏవమ్	=	ఈ విధముగా
ఆత్మానమ్	=	ఆత్మను
యుక్త్వా	=	(నాయందే) నిలిపి
మత్పరాయణః	=	మత్పరాయణుడవై
మామ్, ఏవ	=	నన్నే
ఏష్యసి	=	పొందగలవు.

అథ దశమోఽధ్యాయః - విభూతియోగః

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

భూయ ఏవ మహాబాహో శృణు మే పరమం వచః ।
యత్తేఽహం ప్రీయమాణాయ వక్ష్యామి హితకామ్యయా ॥ 1 ॥

మహాబాహో	=	ఓ అర్జునా!	భూయః	=	మఱల
యత్, వచః	=	ఏమాట(ల)ను	అహమ్, వక్ష్యామి	=	నేను చెప్పబోవు చున్నానో
ప్రీయమాణాయ	=	నాపై ప్రేమాదరములు (భక్తివిశ్వాసములు) గలవాడవైన	మే	=	నాయొక్క
తే	=	నీకు	తత్, పరమమ్, వచః, ఏవ	=	ఆ సర్వశ్రేష్ఠములైన మాటలనే
హితకామ్యయా	=	హితమును చేయు కోరికతో	శృణు	=	వినుము.

న మే విదుః సురగణాః ప్రభవం న మహర్షయః ।
అహమాదిర్హి దేవానాం మహర్షీణాం చ సర్వశః ॥ 2

మే	=	నాయొక్క	హి	=	ఏలనన
ప్రభవమ్	=	పుట్టుక(ల)ను (లీలావతారము(ల)ను గూర్చి)	అహమ్	=	నేను
			సర్వశః	=	అన్నివిధములుగన
			దేవానామ్, చ	=	దేవతలకును
సురగణాః	=	దేవతలు	మహర్షీణామ్, చ	=	మహర్షులకును
న, (విదుః)	=	ఎఱుంగరు			
మహర్షయః	=	మహర్షులును	ఆదిః	=	ఆది (మూల)కారణమైన వాడను.
న, విదుః	=	ఎఱుంగరు			

అథ ఏకాదశోఽధ్యాయః - విశ్వరూపదర్శన యోగః

ద్యావాపృథివ్యోరిదమంతరం హి
వ్యాప్తం త్వయైకేన దిశశ్చ సర్వాః ।
దృష్ట్వాద్భుతం రూపముగ్రం తవేదం
లోకత్రయం ప్రవ్యథితం మహాత్మన్ ॥ 20

మహాత్మన్!	=	ఓ మహాత్మా!	తవ	=	నీ యొక్క
ఇదమ్	=	ఈ	ఇదమ్	=	ఈ
ద్యావాపృథివ్యోః	=	దివినుండిభువి వఱకు గల	అద్భుతమ్	=	అద్భుతమైన
			ఉగ్రమ్	=	భయంకరమైన
అంతరమ్	=	ఆకాశము	రూపమ్	=	రూపమును
చ	=	మఱియు	దృష్ట్వా	=	చూచి
సర్వాః, దిశః	=	అన్ని దిశలును	లోకత్రయమ్	=	ముల్లోకములును
ఏకేన, త్వయా,హి	=	నీ ఒక్కని చేతనే	ప్రవ్యథితమ్	=	వ్యథితములైనవి (భయకంపితము లైనవి).
వ్యాప్తమ్	=	వ్యాప్తములైనవి			

అమీ హి త్వాం సురసంఘా విశంతి
కేచిద్భీతాః ప్రాంజలయో గృణంతి ।
స్వస్తీత్యుక్త్వా మహర్షిసిద్ధసంఘాః
స్తువంతి త్వాం స్తుతిభిః పుష్కలాభిః ॥ 21 ॥

అమీ	=	ఇదిగో, ఆ	మహర్షిసిద్ధ సంఘాః	=	మహర్షుల, సిద్ధుల సమూహములు
సురసంఘాః, హి	=	దేవతలందరును	స్వస్తి, ఇతి	=	స్వస్తివచనములను (జయమగుగాక-అని)
త్వామ్	=	నీలో			
విశంతి	=	ప్రవేశించుచున్నారు			
కేచిత్	=	కొందఱు	ఉక్త్వా	=	పలికి
భీతాః	=	భీతులై	పుష్కలాభిః	=	పుష్కలములైన
ప్రాంజలయః	=	అంజలిఘటించినవారై	స్తుతిభిః	=	ఉత్తమోత్తమ స్తోత్రములతో
గృణంతి	=	(నీనామగుణములను) కీర్తించుచున్నారు	త్వామ్	=	నిన్ను
			స్తువంతి	=	స్తుతించుచున్నారు.

లేలిహ్యసే గ్రసమానః సమంతాత్
లోకాన్ సమగ్రాన్ వదనైర్జ్వలద్భిః ।
తేజోఽభిరాపూర్య జగత్ సమగ్రం
భాసస్తవోగ్రాః ప్రతపంతి విష్ణో ॥ 30 ॥

విష్ణో	=	ఓ మహావిష్ణూ!	తవ	=	నీయొక్క
సమగ్రాన్	=	సమగ్రములైన	ఉగ్రాః	=	భయంకరములైన
లోకాన్	=	లోకములను	భాసః	=	కాంతులు
జ్వలద్భిః	=	ప్రజ్వలించుచున్న	సమగ్రమ్,- జగత్	=	సమస్తజగత్తును
వదనైః	=	ముఖములతో			

ఆఖ్యాహి మే కో భవానుగ్రరూపో
నమోఽస్తు తే దేవవర ప్రసీద ।
విజ్ఞాతుమిచ్ఛామి భవంతమాద్యం
న హి ప్రజానామి తవ ప్రవృత్తిమ్ ॥ 31 ॥

దేవవర!	= ఓ పరమాత్మా!	హి	= ఏలనన
తే	= నీకు	తవ, ప్రవృత్తిమ్	= నీ ప్రవృత్తిని
నమః, అస్తు	= నమస్కారము	న, ప్రజానామి	= ఎఱుంగకున్నాను. (కనుక)
ప్రసీద	= ప్రసన్నుడవు కమ్ము		
ఆద్యమ్	= ఆదిపురుషుడవైన	ఉగ్రరూపః, భవాన్	= ఉగ్రరూపుడవైన నీవు
భవంతమ్	= నిన్ను		
విజ్ఞాతుమ్	= విశదముగా తెలిసికొనుటకు	కః	= ఎవరవో?
		మే	= నాకు
ఇచ్ఛామి	= కోరుచున్నాను	ఆఖ్యాహి	= తెలుపుము.

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

కాలోఽస్మి లోకక్షయకృత్ ప్రవృద్ధో
లోకాన్ సమాహర్తుమిహ ప్రవృత్తః ।
ఋతేఽపి త్వాం న భవిష్యంతి సర్వే
యేఽవస్థితాః ప్రత్యనీకేషు యోధాః ॥ 32 ॥

కాలః, అస్మి, లోకక్షయకృత్, ప్రవృద్ధః, లోకాన్, సమాహర్తుమ్, ఇహ, ప్రవృత్తః, ఋతే, అపి, త్వామ్, న, భవిష్యంతి, సర్వే, యే, అవస్థితాః, ప్రత్యనీకేషు, యోధాః ॥ 32 ॥

లోకక్షయకృత్	= సర్వలోకములను తుదముట్టించునట్టి	సమాహర్తుమ్	= రూపుమాపుటకై
		ప్రవృత్తః	= పూనుకొనియున్న వాడను
ప్రవృద్ధః	= విజృంభించిన		
కాలః, అస్మి	= మహాకాలుడను	ప్రత్యనీకేషు	= శత్రుపక్షముల యందు
ఇహ	= ఇప్పుడు		
లోకాన్	= (ఈ) లోకములను	యే, యోధాః	= ఏ వీరులు
అవస్థితాః	= కలరో	త్వామ్, ఋతే, అపి	= నీవు యుద్ధము చేయకున్నను
(తే)	= (వారు)		
సర్వే	= అందఱును	న, భవిష్యంతి	= మిగిలియుండరు.

తస్మాత్ త్వముత్తిష్ఠ యశో లభస్వ
జిత్వా శత్రూన్ భుంక్ష్వ రాజ్యం సమృద్ధమ్ ।
మయైవైతే నిహతాః పూర్వమేవ
నిమిత్తమాత్రం భవ సవ్యసాచిన్ ॥ 33 ॥

తస్మాత్	= అందువలన	రాజ్యమ్	= రాజ్యమును
త్వమ్	= నీవు	భుంక్ష్వ	= అనుభవింపుము
ఉత్తిష్ఠ	= (యుద్ధము చేయుటకై) లెమ్ము	ఏతే	= వీరందరును
యశః	= కీర్తిని	పూర్వమ్, ఏవ	= ఇంతకు ముందే
లభస్వ	= పొందుము	మయా ఏవ	= నాచేతనే
శత్రూన్	= శత్రువులను	నిహతాః	= చంపబడిరి
జిత్వా	= జయించి	సవ్యసాచిన్[1]	= ఓ సవ్యసాచీ! అర్జునా!
సమృద్ధమ్	= సర్వసంపదలతో తులతూగుచున్న	నిమిత్త మాత్రమ్, భవ	= నీవు నిమిత్త మాత్రుడవుకమ్ము

కస్మాచ్చ తే న నమేరన్ మహాత్మన్
గరీయసే బ్రహ్మణోప్యాదికర్త్రే ।
అనంత దేవేశ జగన్నివాస
త్వమక్షరం సదసత్ తత్పరం యత్ ॥ 37 ॥

మహాత్మన్ = ఓ పరమాత్మా!
బ్రహ్మణః, అపి = సృష్టికర్తయైన బ్రహ్మకును
ఆదికర్త్రే = (నీవు) మూల కారకుడవు
చ = మఱియు
గరీయసే, తే = సర్వ శ్రేష్ఠుడవునైన నీకు (సిద్ధాదు లందరును)
కస్మాత్, న, నమేరన్ = నమస్కరింపక ఎట్లుండ గలరు? (తప్పక నమస్కరింతురు)
అనంత! దేవేశ! = ఓ అనంతా! దేవాధిదేవా!
జగన్నివాస! = ఓ జగన్నివాసా!
యత్ = ఏది
సత్ = 'సత్' అయి యున్నదో
అసత్ = 'అసత్' అయి యున్నదో
తత్పరమ్ = వాటికంటెనుపరమైన (శ్రేష్ఠమైన)
అక్షరమ్ = శాశ్వతమైన సచ్చిదా నంద పరమాత్మ తత్త్వముగలదో
(తత్) త్వమ్ (ఏవ, అసి) = (అది) నీవే

కిరీటినం గదినం చక్రహస్తమ్
ఇచ్ఛామి త్వాం ద్రష్టుమహం తథైవ ।
తేనైవ రూపేణ చతుర్భుజేన
సహస్రబాహో! భవ విశ్వమూర్తే! ॥ 46 ॥

విశ్వమూర్తే! = ఓ విశ్వరూపా!
అహమ్ = నేను
కిరీటినమ్ = కిరీటముగల వాడవును
గదినమ్ = గదను ధరించిన వాడవును
చక్రహస్తమ్ = చక్రపాణివియును అగు
ద్రష్టుమ్ = చూచుటకై
ఇచ్ఛామి = కోరుకొనుచున్నాను
(అతః) = (అందువలన)
సహస్రబాహో! = ఓ పరమాత్మా!
తేన చతుర్భుజరూపేణ = ఆ చతుర్భుజరూపము

శ్రీ భగవాన్ ఉవాచ

మయా ప్రసన్నేన తవార్జునేదం
రూపం పరం దర్శితమాత్మయోగాత్ ।
తేజోమయం విశ్వమనంతమాద్యం
యన్మే త్వదన్యేన న దృష్టపూర్వమ్ ॥ 47 ॥

అర్జున! = ఓ అర్జునా!
ప్రసన్నేన = నీయెడ ప్రసన్నుడనైన
మయా = నాచేత
ఆత్మయోగాత్ = నాయోగశక్తి ప్రభావమున
ఇదమ్ = ఈ
పరమ్ = శ్రేష్ఠమైన
తేజోమయమ్ = తేజోమయమైన
ఆద్యమ్ = అన్నింటికిని ఆదియైన
అనంతమ్ = అపరిమితమైన
యత్ = ఏదైతే
త్వదన్యేన = నీవుదప్ప మఱి ఎవ్వరిచేతను
న, దృష్టపూర్వమ్ = ఇంతకుముందు చూడబడలేదో అట్టి
మే = నాయొక్క
విశ్వమ్, రూపమ్ = విశ్వరూపము
తవ = నీకు
దర్శితమ్ = చూపబడినది

వ వేదయజ్ఞాధ్యయనైర్వ దానైః
వ, చ క్రియాభిర్వ తపోభిరుగ్రైః ।
ఏవంరూపః శక్య అహం వృలోకే
ద్రష్టుం త్వదవ్యేవ కురుప్రవీర ॥ 48 ॥

కురుప్రవీర!	=	కురువీరులలో శ్రేష్ఠుడవైన ఓ అర్జునా!	ద్రష్టుమ్	=	చూచుటకు
			వ, శక్యః	=	శక్యముగాను
వృలోకే	=	మానవలోకమువ	దానైః	=	దానములద్వారా
ఏవం, రూపః	=	ఇట్టివిశ్వరూపుడవైన	వ(శక్యః)	=	శక్యముకాను
అహమ్	=	నేను	క్రియాభిః, చ	=	ఇతరక్రియల ద్వారాను
త్వదవ్యేవ	=	నీవుదప్పమఱియెవ్వరి చేతమ	వ(శక్యః)	=	శక్యముగాను
వేద, యజ్ఞ+ అధ్యయనైః	=	వేదపఠనముల ద్వారాను, యజ్ఞాచరణముల ద్వారాను	ఉగ్రైః,తపోభిః, చ	=	తీవ్రతపశ్చర్యల ద్వారా కూడ
			వ(శక్యః)	=	శక్యము గాను

మా తే వ్యథా మా చ విమూఢభావో
దృష్ట్వా రూపం ఘోరమీదృఙ్మమేదమ్ ।
వ్యపేతభీః ప్రీతమనాః పునస్త్వం
తదేవ మే రూపమిదం ప్రపశ్య ॥ 49 ॥

మమ	=	నాయొక్క	మా	=	వలదు
ఈదృక్	=	ఈ విధమైన	త్వమ్	=	నీవు
ఇదమ్, ఘోరమ్, రూపమ్	=	ఈ భయంకర రూపమును	వ్యపేతభీః	=	భయరహితుడవై
			ప్రీతమనాః	=	ప్రసన్నచిత్తుడవై
దృష్ట్వా	=	చూచి	తత్	=	ఆ
తే	=	నీకు	మే	=	నాయొక్క
వ్యథా	=	వ్యాకులపాటు	ఇదమ్, రూపమ్, ఏవ	=	ఈ చతుర్భుజ రూపమునే
మా	=	వలదు			
చ	=	మఱియు	పునః	=	మఱల
విమూఢభావః	=	మోహముగూడ	ప్రపశ్య	=	దర్శింపుము

సంజయ ఉవాచ

ఇత్యర్జునం వాసుదేవస్తథోక్త్వా
స్వకం రూపం దర్శయామాస భూయః ।
ఆశ్వాసయామాస చ భీతమేనం
భూత్వా పునః సౌమ్యవపుర్మహాత్మా ॥ 50 ॥

వాసుదేవః	=	వాసుదేవుడు (శ్రీకృష్ణుడు)	చ	=	మఱియు
			పునః	=	తర్వాత
అర్జునమ్	=	అర్జునుని గూర్చి (అర్జునునితో)	మహాత్మా	=	మహాత్ముడైన శ్రీకృష్ణుడు
ఇతి, ఉక్త్వా	=	ఈ విధముగా పలికి	సౌమ్యవపుః, భూత్వా	=	సౌమ్యస్వరూపుడై (ప్రసన్నమైన తన కృష్ణరూపముము దాల్చి)
భూయః	=	అనంతరము			
తథా	=	అదేవిధముగా			
స్వకమ్, రూపమ్	=	తన చతుర్భుజ రూపమును	భీతమ్, ఏనమ్,	=	భయపడుచున్న ఈ అర్జునుని
దర్శయామాస	=	దర్శింపజేసెను	ఆశ్వాసయామాస	=	ఓదార్చెను

అర్జున ఉవాచ

దృష్ట్వేదం మానుషం రూపం తవ సౌమ్యం జనార్దన ।
ఇదానీమస్మి సంవృత్తః సచేతాః ప్రకృతిం గతః ॥ 51 ॥

జనార్దన!	=	ఓ కృష్ణా!	ఇదానీమ్	=	ఇప్పుడు (నేను)
తవ	=	నీయొక్క	సచేతాః, సంవృత్తః, అస్మి	=	కుదుటబడిన మనస్సు గలవాడనైతిని (మఱియు)
ఇదమ్, సౌమ్యమ్	=	ఇట్టి సౌమ్యమైన			
మానుషమ్, రూపమ్	=	మానవాకృతిని	ప్రకృతిమ్, గతః	=	నా సహజస్థితిని పొందితిని.
దృష్ట్వా	=	చూచి			

శ్రీ భగవాన్ ఉవాచ

సుదుర్దర్శమిదం రూపం దృష్టవానసి యన్మమ ।
దేవా అప్యస్య రూపస్య నిత్యం దర్శనకాంక్షిణః ॥ 52 ॥

మమ	=	నాయొక్క	దేవాః, అపి	=	దేవతలు గూడ
యత్, రూపమ్	=	ఏ చతుర్భుజ రూపమును	నిత్యమ్	=	సదా,
దృష్టవాన్, అసి	=	నీవు చూచియుంటివో	అస్య, రూపస్య	=	ఈ రూపము యొక్క
ఇదమ్	=	ఈ రూపము	దర్శనకాంక్షిణః	=	దర్శనకాంక్షతో నిరీక్షించు చుండువారే
సుదుర్దర్శమ్	=	దర్శించుటకు దుర్లభమైనది			

నాహం వేదైర్న తపసా న దానేన న చేజ్యయా ।
శక్య ఏవంవిధో ద్రష్టుం దృష్టవానసి మాం యథా ॥ 53 ॥

యథా	=	ఏవిధముగా
మామ్	=	నన్ను (నా చతుర్భుజ రూపమును)
దృష్టవాన్, అసి	=	చూచి యుంటివో
ఏవంవిధః	=	ఈ విధమైన రూపముగల వాడనగు
అహమ్	=	నేను
వేదైః	=	వేదములద్వారా
ద్రష్టుమ్	=	చూచుటకు

న, శక్యః	=	శక్యముగాను
తపసా	=	తపస్సుచే
న(శక్యః)	=	శక్యముగాను
దానేన	=	దానముచేతను
న(శక్యః)	=	శక్యముగాను
ఇజ్యయా, చ	=	యజ్ఞాచరణము ద్వారాగూడ
న(శక్యః)	=	శక్యముగాను

భక్త్యా త్వనన్యయా శక్య అహమేవంవిధోఽర్జున ।
జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన ప్రవేష్టుం చ పరంతప ॥ 54 ॥

తు	=	అయితే
పరంతప!	=	ఓపరంతపా!
అర్జున	=	అర్జునా!
అనన్యయా, భక్త్యా	=	అనన్యభక్తి ద్వారా[1]
ఏవంవిధః	=	ఇట్టి చతుర్భుజరూపుడనైన
అహమ్	=	నేను

ద్రష్టుమ్	=	చూచుటకును
తత్త్వేన, జ్ఞాతుమ్	=	తత్త్వజ్ఞానముద్వారా ఎఱుంగుటకును
చ	=	అట్లే
ప్రవేష్టుమ్, చ	=	అందు ఏకీభావ స్థితిని పొందుటకును
శక్యః	=	సాధ్యుడనగుదును

మత్కర్మకృన్మత్పరమో మద్భక్తస్సంగవర్జితః ।
నిర్వైరస్సర్వభూతేషు యస్స మామేతి పాండవ ॥ 55 ॥

పాండవ!	=	ఓ పాండవా!
యః	=	ఎవడైతే
మత్కర్మకృత్	=	నాకొఱకై కర్తవ్య కర్మలను ఆచరించునో
మత్పరమః	=	మత్పరాయణు డగునో
మద్భక్తః	=	నాయందు భక్తి శ్రద్ధలు కల వాడగునో

సంగవర్జితః	=	ప్రాపంచిక విషయము[illegible] యందు ఆసక్తి రహితుడగునో
సర్వభూతేషు	=	సమస్త ప్రాణులయందు
నిర్వైరః[1]	=	వైరభావములేని వాడగునో
సః	=	అట్టి అనన్యభక్తి యుక్తుడు
మామ్	=	నన్ను
ఏతి	=	పొందును.

అథ ద్వాదశోఽధ్యాయః - భక్తియోగః

అర్జున ఉవాచ

ఏవం సతతయుక్తా యే భక్తాస్త్వాం పర్యుపాసతే ।
యే చాప్యక్షరమవ్యక్తం తేషాం కే యోగవిత్తమాః ॥ 1 ॥

ఏవమ్	=	పూర్వోక్తరీతిగా	అక్షరమ్	=	నాశరహితుడవైన
త్వామ్	=	సగుణరూప పరమేశ్వరుడవైన నిన్ను	అవ్యక్తమ్, అపి	=	నిరాకారసచ్చిదానంద పరబ్రహ్మవగు నిన్ను
సతతయుక్తాః	=	నిరంతరము భజన ధ్యానాదులతో ఉపాసించునట్టి	పర్యుపాసతే	=	మిక్కిలి ఏకాగ్రచిత్తులై భజింతురో
యే, భక్తాః	=	ఏ అనన్యభక్తులు గలరో	తేషామ్	=	ఆ రెండువిధములైన ఉపాసకులలో
చ	=	మఱియు	యోగవిత్తమాః	=	అత్యుత్తమ యోగవిదులు
యే	=	ఎవరయితే	కే	=	ఎవరు?

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

మయ్యావేశ్య మనో యే మాం నిత్యయుక్తా ఉపాసతే ।
శ్రద్ధయా పరయోపేతాః తే మే యుక్తతమా మతాః ॥ 2 ॥

మయి	=	నాయందు	ఉపేతాః	=	కూడినవారై
మనః, ఆవేశ్య	=	మనస్సును ఏకాగ్రమొనర్చి	మామ్	=	సగుణరూప పరమేశ్వరుడనైన నన్ను
నిత్యయుక్తాః[1]	=	నిరంతరము నా భజనధ్యానాదుల యందు నిమగ్నులై	ఉపాసతే	=	ఉపాసింతురో
			తే	=	వారు
			మే	=	నాకు
ఏ	=	ఏ భక్తులు	యుక్తతమాః	=	యోగులలో అత్యుత్తములని
పరయా, శ్రద్ధయా	=	అత్యంత భక్తిశ్రద్ధలతో	మతాః	=	భావింపబడుదురు.

యే త్వక్షరమనిర్దేశ్యమ్ అవ్యక్తం పర్యుపాసతే ।
సర్వత్రగమచింత్యం చ కూటస్థమచలం ధ్రువమ్ ॥ 3 ॥
సంనియమ్యేంద్రియగ్రామం సర్వత్ర సమబుద్ధయః ।
తే ప్రాప్నువంతి మామేవ సర్వభూతహితే రతాః ॥ 4 ॥

తు = కాని
యే = ఏపురుషులు
ఇంద్రియగ్రామమ్ = ఇంద్రియ సముదాయమును
పంవియమ్య = పూర్తిగా వశపఱచు కొని
అచింత్యమ్ = మనస్సుకు బుద్ధికి గోచరము గానివాడును
పర్వత్రగమ్ = సర్వవ్యాపియైనవాడును
అవిర్దేశ్యమ్ = అనిర్వచనీయమైన స్వరూపముగలవాడును
చ = మఱియు
కూటస్థమ్ = పర్వదా ఒకే స్థితిలో ఉండువాడును
ధ్రువమ్ = నిత్యుడును

అచలమ్ = విశ్చలుడును
అవ్యక్తమ్ = నిరాకారుడును, ఐవ
అక్షరమ్ = శాశ్వతుడైన సచ్చిదానందఘనబ్రహ్మను
పర్యుపాపతే = ఏకీభావముతో ఉపాసింతురో
పర్వభూత హితేరతాః = సకల ప్రాణులకు హితముచేయ గోరువారు
పర్వత్ర పమ బుద్ధయః = అన్నింటియందును సమభావముగల వారును, ఐవ
తే = వారు (యోగులు)
మామ్, ఏవ = నన్నే
ప్రాప్నువంతి = పొందుదురు.

క్లేశోఽధికతరస్తేషామ్ అవ్యక్తాపక్తచేతపామ్ ।
అవ్యక్తా హి గతిర్దుఃఖం దేహవద్భిరవాప్యతే ॥ 5 ॥

తేషామ్ = ఆ
అవ్యక్తాపక్త చేతపామ్ = పచ్చిదానంద ఘన నిరాకారబ్రహ్మము నందు ఆసక్తచిత్తులైన వారికి
క్లేశః = పాధనయందలి శ్రమ
అధికతరః = మిక్కిలి అధికము

హి = ఏలనన
దేహవద్భిః = దేహాభిమానముగల వారిచేత
అవ్యక్తా, గతిః = అవ్యక్తపరబ్రహ్మ ప్రాప్తి
దుఃఖమ్, అవాప్యతే = కష్టసాధ్యమే

యే తు పర్వాణి కర్మాణి మయి పన్న్యప్య మత్పరాః ।
అనన్యేనైవ యోగేవ మాం ధ్యాయంత ఉపాపతే ॥ 6 ॥

యే, తు = ఎవరయితే
మత్పరాః = మత్పరాయణులై
పర్వాణి కర్మాణి = పమస్తకర్మలను
మయి, పన్న్యప్య = నాకు పమర్పించి
మామ్, ఏవ = పగుణరూప పరమేశ్వరుడనైన నన్నే

అనన్యేవ, యోగేవ = అనన్యభక్తి యోగముద్వారా
ధ్యాయంతః = నిరంతరము చింతన చేయుచు
ఉపాపతే(1) = ఉపాసింతురో

తేషామహం సముద్ధర్తా మృత్యుసంసారసాగరాత్ ।
భవామి నచిరాత్ పార్థ మయ్యావేశితచేతసామ్ ॥ 7 ॥

పార్థ!	= ఓ అర్జునా!	నచిరాత్	= శీఘ్రముగా
తేషామ్	= అట్టి	మృత్యుసంసార సాగరాత్	= మృత్యురూపసంసార సాగరమునుండి
మయి, ఆవేశిత చేతసామ్	= నా యందే లగ్నమైన చిత్తము గలవారికి	సముద్ధర్తా	= ఉద్ధరించువాడను
అహమ్	= నేను	భవామి	= అగుదును.

మయ్యేవ మన ఆధత్స్వ మయి బుద్ధిం నివేశయ ।
నివసిష్యసి మయ్యేవ అత ఊర్ధ్వం న సంశయః ॥ 8 ॥

మయి	= (కనుక) నాయందే	అతః, ఊర్ధ్వమ్	= ఆ పిమ్మట
మనః, ఆధత్స్వ	= మనస్సును లగ్నము చేయుము	మయి, ఏవ	= నాయందే
మయి, ఏవ	= నాయందే	నివసిష్యసి	= నివసించెదవు
బుద్ధిమ్	= బుద్ధిని	సంశయః, న	= ఇందేమాత్రము సంశయములేదు.
నివేశయ	= నిమగ్నమొనర్పుము		

అథ చిత్తం సమాధాతుం న శక్నోషి మయి స్థిరమ్ ।
అభ్యాసయోగేన తతో మామిచ్ఛాప్తుం ధనంజయ ॥ 9 ॥

సమాధాతుమ్	= నిల్పుటకు	అభ్యాస యోగేన[(1)]	= అభ్యాసయోగము ద్వారా
న, శక్నోషి	= సమర్థుడవు కానిచో	మామ్, ఆప్తుమ్	= నన్ను పొందుటకు
తతః	= అట్టి స్థితిలో	ఇచ్ఛ	= కోరుము (యత్నింపుము)
ధనంజయ!	= ఓ అర్జునా!		

అభ్యాసేప్యసమర్థోఽసి మత్కర్మపరమో భవ ।
మదర్థమపి కర్మాణి కుర్వన్ సిద్ధిమవాప్స్యసి ॥ 10 ॥

అభ్యాసే, అపి	= అభ్యాసమునందును	కర్మాణి	= కర్మలను
అసమర్థః, అసి	= అసమర్థుడవైనచో	కుర్వన్, అపి	= చేయుచును
మత్కర్మపరమః భవ[(2)]	= మత్పరాయణుడవై కర్మల నాచరింపుము	సిద్ధిమ్	= నా ప్రాప్తిరూప సిద్ధిని
మదర్థమ్	= నాకొఱకై	అవాప్స్యసి	= పొందెదవు

అథైతదప్యశక్తో౽సి కర్తుం మద్యోగమాశ్రితః ।
సర్వకర్మఫలత్యాగం తతః కురు యతాత్మవాన్ ॥ 11 ॥

అథ	=	ఒకవేళ	తతః	=	అట్టిస్థితియందు
మద్యోగమ్	=	నా ప్రాప్తిరూపయోగమును	యతాత్మవాన్	=	మనోబుద్ధ్యాదులను వశపఱచుకొన్నవాడవై
ఆశ్రితః	=	ఆశ్రయించినవాడవై	సర్వకర్మఫల త్యాగమ్[1]	=	సకలకర్మలఫల త్యాగమును
ఏతత్	=	ఈ ఉపర్యుక్తసాధనను	కురు	=	చేయుము.
కర్తుమ్, అపి	=	చేయుటకును			
అశక్తః, అసి	=	అసమర్థుడవైనచో			

శ్రేయో హి జ్ఞానమభ్యాసాత్ జ్ఞానాద్ధ్యానం విశిష్యతే ।
ధ్యానాత్ కర్మఫలత్యాగః త్యాగాచ్ఛాంతిరనంతరమ్ ॥ 12 ॥

అభ్యాసాత్	=	తత్త్వము నెఱుంగకచేయు అభ్యాసముకంటెను	విశిష్యతే	=	శ్రేష్ఠమైనది
జ్ఞానమ్[2]	=	జ్ఞానము (శాస్త్రజ్ఞానము)	ధ్యానాత్	=	ధ్యానముకంటెను
శ్రేయః	=	శ్రేష్ఠమైనది	కర్మఫలత్యాగః[3]	=	సకలకర్మల ఫల త్యాగము (శ్రేష్ఠము)
జ్ఞానాత్	=	అనుభవరహితశాస్త్ర జ్ఞానముకంటెను	హి	=	ఏలనన
ధ్యానమ్	=	పరమేశ్వర స్వరూప ధ్యానము	త్యాగాత్	=	త్యాగమువలన
			అనంతరమ్	=	వెంటనే
			శాంతిః (లభ్యతే)	=	పరమశాంతి లభించును.

అద్వేష్టా సర్వభూతానాం మైత్రః కరుణ ఏవ చ ।
నిర్మమో నిరహంకారః సమదుఃఖసుఖః క్షమీ ॥ 13 ॥
సంతుష్టస్సతతం యోగీ యతాత్మా దృఢనిశ్చయః ।
మయ్యర్పితమనోబుద్ధిః యో మద్భక్తస్స మే ప్రియః ॥ 14 ॥

యః	=	ఏపురుషుడు	క్షమీ	=	క్షమాగుణముగలవాడో
సర్వభూతానామ్	=	సకలప్రాణుల యందును	యోగీ	=	యోగియై
అద్వేష్టా	=	ద్వేషభావమును కలిగియుండడో	సతతమ్, సంతుష్టః	=	సర్వదా సంతుష్టుడై యుండువాడో
మైత్రః, చ	=	స్వార్థరహితమైన ప్రేమను కలిగియుండునో	యతాత్మా	=	శరీరేంద్రియ మనస్సులను వశ పఱచుకొన్నవాడో
కరుణః	=	హేతురహిత దయాళువో	దృఢనిశ్చయః	=	నాయందే నిశ్చయ బుద్ధిగలవాడో

ఏవ[1]	=	అట్లే			
నిర్మమః	=	మమతారహితుడో	మయి	=	నాయందే
నిరహంకారః	=	అహంకారము లేనివాడో	అర్పితమనో బుద్ధిః	=	మనోబుద్ధులను అర్పించిన వాడో
సమదుఃఖసుఖః	=	సుఖదుఃఖముల ప్రాప్తి యందు సమభావము కలిగి యున్నవాడో	సః	=	అట్టి
			మద్భక్తః	=	నా భక్తుడు
			మే, ప్రియః	=	నాకు ఇష్టుడు.

యస్మాన్నోద్విజతే లోకో లోకాన్నోద్విజతే చ యః ।
హర్షామర్షభయోద్వేగైః ముక్తోయస్స చ మే ప్రియః ॥ 15 ॥

యస్మాత్	=	ఎవని వలన	యః	=	ఎవడు
లోకః	=	ఏ ప్రాణియు	హర్షామర్ష భయోద్వేగైః[1]	=	హర్షము, ఈర్ష్య, భయము, ఉద్వేగము మొదలగు వాటినుండి
న, ఉద్విజతే	=	ఉద్వేగమునకు గురికాదో			
చ	=	మఱియు			
యః	=	ఎవడు (స్వయముగా)			
లోకాత్	=	ఏ ప్రాణివలనను	ముక్తః	=	ముక్తుడో
న, ఉద్విజతే	=	ఉద్వేగమును పొందడో	సః	=	అట్టిభక్తుడు
			మే	=	నాకు
చ	=	అట్లే	ప్రియః	=	ఇష్టుడు.

అనపేక్షః శుచిర్దక్షః ఉదాసీనో గతవ్యథః ।
సర్వారంభపరిత్యాగీ యో మద్భక్తస్స మే ప్రియః ॥ 16 ॥

యః	=	ఏ పురుషుడు	సః	=	అట్టి
అనపేక్షః	=	అపేక్షలేనివాడో	సర్వారంభ పరిత్యాగీ[2]	=	సమస్తకర్మల యందును కర్తృత్వ అభిమానము లేనివాడైన
శుచిః[1]	=	బాహ్యాభ్యంతరముల యందు శుచియైనవాడో			
దక్షః	=	నిపుణుడో			
ఉదాసీనః	=	పక్షపాతరహితుడో	మద్భక్తః	=	నా భక్తుడు
గతవ్యథః	=	దుఃఖములనుండి ముక్తుడో	మే	=	నాకు
			ప్రియః	=	ఇష్టుడు

యో న హృష్యతి న ద్వేష్టి న శోచతి న కాంక్షతి ।
శుభాశుభపరిత్యాగీ భక్తిమాన్ యస్స మే ప్రియః ॥ 17 ॥

యః	= ఎవడు	శుభాశుభ పరిత్యాగీ	= శుభాశుభకర్మలను పరిత్యజించినవాడో
న, హృష్యతి	= ఇష్టప్రాప్తికి పొంగిపోడో	సః	= అట్టి
న, ద్వేష్టి	= దేనినిగూడ ద్వేషింపడో	భక్తిమాన్	= భక్తుడు
న, శోచతి	= దేనికినీ విచారపడడో	మే	= నాకు
న, కాంక్షతి	= దేనినీ కోరడో, అట్లే	ప్రియః	= ఇష్టుడు
యః	= ఎవడైతే		

సమశ్శత్రౌ చ మిత్రే చ తథా మానావమానయోః।
శీతోష్ణసుఖదుఃఖేషు సమస్సంగవివర్జితః ॥ 18 ॥

శత్రౌ, మిత్రే, చ	= శత్రువులయందును, మిత్రుల యందును	శీతోష్ణసుఖ దుఃఖేషు	= శీతోష్ణములయందును, సుఖదుఃఖములు మొదలగు ద్వంద్వముల యందును
మాన-అవమానయోః	= మానావమానముల యందును	సమః	= సమభావము కలిగి యుండువాడును
సమః	= సమభావముగల వాడును	చ	= మఱియు
తథా	= అట్లే	సంగవివర్జితః	= ఆసక్తిరహితుడును...

తుల్యనిందాస్తుతిర్మౌనీ సంతుష్టో యేన కేనచిత్।
అనికేతః స్థిరమతిః భక్తిమాన్ మే ప్రియో నరః ॥ 19 ॥

తుల్యనిందా స్తుతిః	= నిందాస్తుతులను సమానముగా భావించు వాడును	అనికేతః	= గృహాదులయందు ఎట్టి ఆసక్తియు లేని వాడును
మౌని[1]	= మననశీలుడును	స్థిరమతిః	= స్థిరబుద్ధిగలవాడును
యేన కేనచిత్	= శరీరనిర్వహణకై ప్రాప్తించిన దానితోడనే	భక్తిమాన్, నరః	= (ఐన) భక్తుడైనవాడు
		మే	= నాకు
సంతుష్టః	= తృప్తిపడువాడును	ప్రియః	= ఇష్టుడు

యే తు ధర్మ్యామృతమిదం యథోక్తం పర్యుపాసతే ।
శ్రద్దధానా మత్పరమా భక్తాస్తేఽతీవ మే ప్రియాః ॥ 20 ॥

యే, తు	= ఎవరైతే	పర్యుపాసతే	= నిష్కామభక్తి భావముతో సేవింతురో
శ్రద్దధానాః[1]	= శ్రద్ధాయుక్తులై	తే, భక్తాః	= ఆ భక్తులు
మత్పరమాః[2]	= మత్పరాయణులై	మే	= నాకు
యథా, ఉక్తమ్	= పైనతెల్పబడినట్టి	అతీవ, ప్రియాః	= మిక్కిలి ఇష్టులు
ఇదమ్	= ఈ		
ధర్మ్య-అమృతమ్	= ధర్మ్యామృతమును		

అథ త్రయోదశోఽధ్యాయః - క్షేత్ర-క్షేత్రజ్ఞ విభాగయోగః

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

ఇదం శరీరం కౌంతేయ క్షేత్రమిత్యభిధీయతే ।
ఏతద్యో వేత్తి తం ప్రాహుః క్షేత్రజ్ఞ ఇతి తద్విదః ॥ 1 ॥

కౌంతేయ!	= ఓ అర్జునా!	యః, వేత్తి	= ఎవరు తెలిసికొందురో
ఇదమ్, శరీరమ్	= ఈ శరీరము	తమ్	= అతనిని
క్షేత్రమ్,[1] ఇతి	= 'క్షేత్రము' అని	క్షేత్రజ్ఞః, ఇతి	= 'క్షేత్రజ్ఞుడు' అని
అభిధీయతే	= పిలువబడును	తద్విదః	= తత్త్వజ్ఞానులైన వారు
ఏతత్	= దీనిని గూర్చి	ప్రాహుః	= పేర్కొందురు.

క్షేత్రజ్ఞం చాపి మాం విద్ధి సర్వక్షేత్రేషు భారత ।
క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞయోః జ్ఞానం యత్తద్ జ్ఞానం మతం మమ ॥ 2 ॥

మామ్	= నన్నుగా (నేనేయని)	యత్, జ్ఞానమ్	= ఏతత్త్వజ్ఞానము గలదో
విద్ధి[1]	= ఎఱుంగుము	తత్	= అది
చ	= మఱియు	జ్ఞానమ్[2]	= జ్ఞానము అని
క్షేత్ర-క్షేత్రజ్ఞయోః	= క్షేత్ర, క్షేత్రజ్ఞులయొక్క (ప్రకృతి పురుషుల యొక్క)	మమ, మతమ్	= నా అభిప్రాయము

తత్క్షేత్రం యచ్చ యాదృక్చయద్వికారి యతశ్చ యత్ ।
స చ యో యత్ప్రభావశ్చ తత్సమాసేన మే శృణు ॥ 3 ॥

తత్, క్షేత్రమ్	= ఆ క్షేత్రము	యః	= ఎవరో
యత్, చ	= ఏదియో,	యత్ప్రభావశ్చ	= ఎట్టి ప్రభావము గలవాడో
యాదృక్, చ	= ఎటువంటిదో	తత్	= దానిని (ఆ విషయములన్నింటిని)
యద్వికారి	= ఎట్టి వికారములు కలదియో	సమాసేన	= సంక్షిప్తముగా
యతః, చ,	= దేని నుండి	మే	= నా నుండి
యత్ }	= ఉత్పన్నమైనదో (అట్లే)	శృణు	= వినుము
సః, చ }	= ఆ క్షేత్రజ్ఞుడును		

ఋషిభిర్బహుధా గీతం ఛందోభిర్వివిధైః పృథక్ ।
బ్రహ్మసూత్రపదైశ్చైవ హేతుమద్భిర్వినిశ్చితైః ॥ 4 ॥

ఋషిభిః }	= (ఈ క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞుల తత్త్వము) ఋషులచేత	పృథక్	= వేర్వేఱుగా
		(గీతమ్)	= (తెలుపబడినది)
		చ	= అట్లే
		వినిశ్చితైః	= నిశ్చయాత్మకములైన
బహుధా	= అనేకవిధములుగా	హేతుమద్భిః	= సహేతుకములైన
గీతమ్	= వివరింపబడినది	బ్రహ్మసూత్రపదైః, ఏవ }	= బ్రహ్మసూత్రపదముల ద్వారాకూడ
వివిధైః ఛందోభిః }	= వివిధములైన వేదమంత్రములద్వారా	(గీతమ్)	= చెప్పబడినది.

మహాభూతాన్యహంకారో బుద్ధిరవ్యక్తమేవ చ ।
ఇంద్రియాణి దశైకం చ పంచ చేంద్రియగోచరాః ॥ 5 ॥

మహాభూతాని[1]	= పంచమహాభూతములు(పృథివ్యాపస్తేజోవాయురాకాశములు)	దశ, ఇంద్రియాణి[2] }	= ఐదు జ్ఞానేంద్రియములు, ఐదు కర్మేంద్రియములు
		ఏకమ్	= మనస్సు
అహంకారః	= అహంకారము	చ	= మఱియు
బుద్ధిః	= బుద్ధి	పంచ	= ఐదు
చ	= మఱియు	ఇంద్రియ-గోచరాః }	= ఇంద్రియ విషయములు (శబ్దస్పర్శరూపరస గంధములు)
అవ్యక్తమ్, ఏవ	= మూలప్రకృతియు		
చ	= అట్లే		

ఇచ్ఛా ద్వేషః సుఖం దుఃఖం సంఘాతశ్చేతనా ధృతిః ।
ఏతత్ క్షేత్రం సమాసేన సవికారముదాహృతమ్ ॥ 6 ॥

ఇచ్ఛా = కోరిక
ద్వేషః = ద్వేషము
సుఖమ్ = సుఖము
దుఃఖమ్ = దుఃఖము
సంఘాతః = స్థూలశరీరము
చేతనా[1] = చైతన్యము
ధృతిః[2] = ధృతి

సవికారమ్[3] = ఉపర్యుక్త వికారములతో గూడినట్టి
ఏతత్ = ఇదియే
క్షేత్రమ్ = క్షేత్రస్వరూపమని
సమాసేన = సంగ్రహముగా
ఉదాహృతమ్ = చెప్పబడినది.

అమానిత్వమదంభిత్వమ్ అహింసా క్షాంతిరార్జవమ్ ।
ఆచార్యోపాసనం శౌచం స్థైర్యమాత్మవినిగ్రహః ॥ 7 ॥

అమానిత్వమ్ = తానే శ్రేష్ఠుడనను భావము లేకుండుట
అదంభిత్వమ్ = డాంబికములేకుండుట
అహింసా = ఏ ప్రాణినీ ఏ విధముగను హింసింపకుండుట
శౌచమ్[1] = బాహ్యాభ్యంతరశుద్ధి
స్థైర్యమ్ = అంతఃకరణ స్థిరత్వము

క్షాంతిః = క్షమాగుణము
ఆర్జవమ్ = మనోవాక్కులయందు సరళత్వము
ఆచార్యోపాసనమ్ = భక్తిశ్రద్ధలతో గురుజనుల సేవ
ఆత్మవినిగ్రహః = మనస్సు, శరీరేంద్రియముల నిగ్రహము

ఇంద్రియార్థేషు వైరాగ్యమ్ అనహంకార ఏవ చ ।
జన్మమృత్యుజరావ్యాధిదుఃఖదోషానుదర్శనమ్ ॥ 8 ॥

ఇంద్రియార్థేషు = ఇహపరలోక భోగముల యందును
వైరాగ్యమ్ = ఆసక్తిలేకుండుట
చ = మఱియు
అనహంకారః, ఏవ = అహంకార రాహిత్యము

జన్మమృత్యు-జరావ్యాధి-దుఃఖదోషాను-దర్శనమ్ = జన్మ,మృత్యు, జరా, రోగాదులయందు దుఃఖదోషములను గూర్చి పదే పదే తలంచుట.

అసక్తిరనభిష్వంగః పుత్రదారగృహాదిషు ।
నిత్యం చ సమచిత్తత్వమ్ ఇష్టానిష్టోపపత్తిషు ॥ 9 ॥

పుత్రదార-గృహాదిషు	=	భార్య, పిల్లలు, ఇల్లు మొదలగు వానియందు	ఇష్టానిష్టోపపత్తిషు	=	ఇష్టానిష్టవస్తు ప్రాప్తియందు
అసక్తిః	=	ఆసక్తిలేకుండుట	నిత్యమ్	=	నిరంతరము
అనభిష్వంగః	=	మమతారాహిత్యము	సమచిత్తత్వమ్	=	సమభావముతో ఉండుట
చ	=	మరియు			

మయి చానన్యయోగేన భక్తిరవ్యభిచారిణీ ।
వివిక్తదేశసేవిత్వమ్ అరతిర్జనసంసది ॥ 10 ॥

మయి	=	పరమాత్మనైన నాయందు	చ	=	మఱియు
అనన్యయోగేన	=	అనన్యయోగము (భగవంతుడే సర్వస్వమని భావించుట) ద్వారా	వివిక్తదేశ-సేవిత్వమ్	=	ఏకాంతమైన పవిత్ర ప్రదేశమునందు నివసించుట
అవ్యభిచారిణీ, భక్తిః(1)	=	దృఢమైన నిశ్చలభక్తి	జనసంసది, అరతిః	=	విషయాసక్తులైన మనుష్య సముదాయమునందు ఆసక్తిలేకుండుట

అధ్యాత్మజ్ఞాననిత్యత్వం తత్త్వజ్ఞానార్థదర్శనమ్ ।
ఏతద్జ్ఞానమితి ప్రోక్తమ్ అజ్ఞానం యదతోఽన్యథా ॥ 11 ॥

అధ్యాత్మ-జ్ఞాననిత్యత్వమ్(1)	=	ఆధ్యాత్మికజ్ఞానమునందు నిత్యస్థితుడై యుండుట	జ్ఞానమ్	=	జ్ఞానము (జ్ఞాన ప్రాప్తికి సాధనములు)
తత్త్వజ్ఞానార్థ దర్శనమ్	=	తత్త్వజ్ఞానమునకు ప్రతిపాద్యుడు భగవంతుడే యనియెఱుంగుట	అతః	=	దీనికంటెను
			అన్యథా	=	వేఱుగా
			యత్	=	ఏదిగలదో
ఏతత్	=	ఇదియంతయును (అమానిత్వము మొదలుకొని తత్త్వజ్ఞానార్థ దర్శనము వరకు గలదంతయును)	(తత్) అజ్ఞానమ్(2) ఇతి	=	(అది) అజ్ఞానము అని
			ప్రోక్తమ్	=	చెప్పబడినది

జ్ఞేయం యత్తత్ ప్రవక్ష్యామి యద్ జ్ఞాత్వామృతమశ్నుతే ।
అనాదిమత్పరం బ్రహ్మ న సత్తన్నాసదుచ్యతే ॥ 12 ॥

యత్	=	ఏదైతే	అనాదిమత్	=	సనాతనుడైన వాడును
జ్ఞేయమ్	=	తెలిసికొనదగినదో			
యత్	=	దేనిని	పరమ్, బ్రహ్మ	=	పరబ్రహ్మము
జ్ఞాత్వా	=	తెలిసికొని (మనుష్యుడు)	న, సత్	=	సత్తు కాడు
అమృతమ్, అశ్నుతే	=	పరమానందమును పొందునో	న, అసత్	=	అసత్తు కూడ కాడు (సదసత్తులకు అతీతుడు)
తత్	=	దానిని			
ప్రవక్ష్యామి	=	చక్కగా తెల్పెదను	(ఇతి) ఉచ్యతే	=	అని చెప్పబడును
తత్	=	అది (అతడు)			

సర్వతః పాణిపాదం తత్ సర్వతోఽక్షిశిరోముఖమ్ ।
సర్వతః శ్రుతిమల్లోకే సర్వమావృత్య తిష్ఠతి ॥ 13 ॥

తత్	=	ఆపరమాత్మ	శ్రుతిమత్	=	చెవులుగలవాడు
సర్వతః పాణి పాదమ్	=	అంతట చేతులును, పాదములును కల్గియున్నవాడు	యతః	=	ఎందువలననగా (అతడు)
			లోకే	=	లోకమునందు
సర్వతోఽక్షి శిరోముఖమ్	=	అంతటను నేత్రములు, శిరస్సులు, ముఖములు గలవాడు	సర్వమ్ ఆవృత్య	=	అంతటను వ్యాపించి
సర్వతః,	=	అంతటను	తిష్ఠతి[1]	=	స్థితమైయున్నాడు

సర్వేంద్రియగుణాభాసం సర్వేంద్రియవివర్జితమ్ ।
అసక్తం సర్వభృచ్చైవ నిర్గుణం గుణభోక్తృ చ ॥ 14 ॥

సర్వేంద్రియ గుణాభాసమ్	=	ఇంద్రియగ్రాహ్య విషయములనన్నింటిని ఎఱిగినవాడు	సర్వభృత్	=	సర్వజగత్తును ధరించి, పోషించువాడు
సర్వేంద్రియ వివర్జితమ్	=	(కాని) వాస్తవముగా ఇంద్రియ రహితుడు	చ	=	అట్లే
			నిర్గుణమ్	=	గుణరహితుడైనను
చ	=	మఱియు	గుణభోక్తృ, చ	=	గుణములను అనుభవించువాడు
అసక్తమ్, ఏవ	=	ఆసక్తిరహితుడైనను			

బహిరంతశ్చ భూతానామ్ అచరం చరమేవ చ ।
సూక్ష్మత్వాత్ తదవిజ్ఞేయం దూరస్థం చాంతికే చ తత్ ॥ 15 ॥

భూతానామ్ = చరాచరప్రాణు లన్నింటికిని
బహిః, అంతః, చ = బయట, లోపల, పరిపూర్ణుడై యుండువాడు
అవిజ్ఞేయమ్[1] = తెలిసికొన శక్యముగానివాడు
చ = అట్లే
అంతికే, చ[2] = అతి సమీపమునందును

చరమ్, అచరమ్, ఏవ = చరాచర రూపుడును అతడే
చ = మఱియు
తత్ = అతడు
సూక్ష్మత్వాత్ = అతిసూక్ష్మ రూపుడగుటవలన
దూరస్థమ్[3] తత్, చ = దూరమునందును (ఉండువాడు) అతడే

అవిభక్తం చ భూతేషు విభక్తమివ చ స్థితమ్ ।
భూతభర్తృ చ తద్ జ్ఞేయం గ్రసిష్ణు ప్రభవిష్ణు చ ॥ 16 ॥

అవిభక్తమ్, చ = విభాగరహితుడై ఆకాశమువలె పరిపూర్ణరూపుడై యున్నను
భూతేషు = చరాచరప్రాణుల రూపములలో
విభక్తమ్, = వేర్వేఱుగా
ఇవ, స్థితమ్[4] = ఉన్నట్లుగోచరించు వాడును
తత్, జ్ఞేయమ్ = తెలిసికొనదగిన ఆ పరమాత్మ

ప్రభవిష్ణు, చ = బ్రహ్మరూపములో సృష్టి చేయువాడును
భూతభర్తృ, చ = విష్ణురూపములో ప్రాణులను ధరించి, పోషించువాడును
గ్రసిష్ణు, చ = రుద్రరూపములో లయమొనర్చువాడును అయియున్నాడు

జ్యోతిషామపి తజ్జ్యోతిః తమసః పరముచ్యతే ।
జ్ఞానం జ్ఞేయం జ్ఞానగమ్యం హృది సర్వస్య విష్ఠితమ్ ॥ 17 ॥

తత్ = ఆ పరబ్రహ్మ
జ్యోతిషామ్, అపి = జ్యోతి స్వరూపము లన్నింటికిని
జ్యోతిః[1] = పరంజ్యోతి
తమసః, పరమ్ = మాయాతీతుడు-అని
ఉచ్యతే = చెప్పబడును
జ్ఞానమ్ = (ఆపరమాత్మ) జ్ఞానస్వరూపుడును

జ్ఞేయమ్ = తెలిసికొన దగినవాడును
జ్ఞానగమ్యమ్ = తత్త్వజ్ఞానము ద్వారా ప్రాప్యుడును మఱియు
సర్వస్య, హృది= సకల ప్రాణుల హృదయములయందును
విష్ఠితమ్ = విశేషముగా స్థితమైయుండువాడు

ఇతి క్షేత్రం తథా జ్ఞానం జ్ఞేయం చోక్తం సమాసతః ।
మద్భక్త ఏతద్విజ్ఞాయ మద్భావాయోపపద్యతే ॥ 18 ॥

ఇతి = ఈ విధముగా
క్షేత్రమ్[2] = క్షేత్రమును గూర్చియు
తథా = అట్లే
జ్ఞానమ్[3] = జ్ఞానమును గూర్చియు
చ = మరియు
జ్ఞేయమ్[1] = తెలిసికొనదగిన పరమాత్మ స్వరూపమును గూర్చియు
సమాసతః = సంక్షిప్తముగా
ఉక్తమ్ = చెప్పబడినది
మద్భక్తః = నా భక్తుడు
ఏతత్, విజ్ఞాయ = దీనిని సమగ్రముగా తెలిసికొని
మద్భావాయ = నా స్వరూపమునే
ఉపపద్యతే = పొందును

ప్రకృతిం పురుషం చైవ విద్ధ్యనాదీ ఉభావపి ।
వికారాంశ్చ గుణాంశ్చైవ విద్ధి ప్రకృతిసంభవాన్ ॥ 19 ॥

ప్రకృతిమ్ = ప్రకృతిని
చ = మఱియు
పురుషమ్ = పురుషుని
ఉభౌ, ఏవ అనాదీ = ఈ రెండును ఆదిలేనివని
విద్ధి = ఎఱుంగుము
చ = మఱియు
వికారాన్, చ = రాగద్వేషాది వికారములను
గుణాన్, అపి = సత్త్వరజస్తమో గుణములనూ
ప్రకృతి సంభవాన్, ఏవ = ప్రకృతినుండియే ఉత్పన్నములైన వానినిగా
విద్ధి = ఎఱుంగుము

కార్యకరణకర్తృత్వే హేతుః ప్రకృతిరుచ్యతే ।
పురుషః సుఖదుఃఖానాం భోక్తృత్వే హేతురుచ్యతే ॥ 20 ॥

కార్యకరణ కర్తృత్వే[1] = కార్యములను, కరణములను ఉత్పన్నము చేయుటలో
ప్రకృతిః, హేతుః, ఉచ్యతే = ప్రకృతియే హేతువుగా చెప్పబడును
సుఖదుఃఖానామ్, భోక్తృత్వే = సుఖదుఃఖములను అనుభవించుటలో
పురుషః = జీవాత్మయే
హేతుః, ఉచ్యతే = హేతువుగా చెప్పబడుచున్నది

పురుషః ప్రకృతిస్థో హి భుంక్తే ప్రకృతిజాన్ గుణాన్ ।
కారణం గుణసంగోఽస్య సదసద్యోనిజన్మసు ॥ 21 ॥

ప్రకృతిస్థః[2]	=	ప్రకృతియందు స్థితుడైన	భుంక్తే	=	అనుభవించును
పురుషః, హి	=	పురుషుడే	గుణసంగః	=	గుణముల సాంగత్యమే
ప్రకృతిజాన్	=	ప్రకృతినుండి ఉత్పన్నములైన	అస్య	=	ఈ జీవాత్మయొక్క
గుణాన్	=	త్రిగుణాత్మకము లైన పదార్థములను	సదసద్యోని జన్మసు	=	ఉత్తమాధమ జన్మలకు
			కారణమ్[3]	=	కారణము

ఉపద్రష్టానుమంతా చ భర్తా భోక్తా మహేశ్వరః ।
పరమాత్మేతి చాప్యుక్తో దేహేఽస్మిన్ పురుషః పరః ॥ 22 ॥

అస్మిన్, దేహే, (స్థితః) అపి	=	ఈ దేహమునందు స్థితుడైయున్నను	భర్తా	=	అన్నింటిని ధరించి, పోషించువాడగుటవలన 'భర్త' అనియు
పురుషః	=	ఆత్మ			
పరః, ఏవ[1]	=	వాస్తవముగా పరమాత్మయే	భోక్తా	=	జీవరూపములో 'భోక్త' యనియు
ఉపద్రష్టా, చ	=	(అతడే) సాక్షియగుటచే 'ఉపద్రష్ట' అనియు,	మహేశ్వరః,చ	=	బ్రహ్మాదులకును ప్రభువగుటవలన 'మహేశ్వరుడు' అనియు,
అనుమంతా	=	యథార్థముగా సమ్మతిని ఇచ్చువాడు అగుటవలన 'అనుమంత' అనియు	పరమాత్మా, ఇతి	=	శుద్ధసచ్చిదానంద ఘనుడగుటవలన 'పరమాత్మ' అనియు,
			ఉక్తః	=	పేర్కొనబడెను.

య ఏవం వేత్తి పురుషం ప్రకృతిం చ గుణైస్సహ ।
సర్వథా వర్తమానోఽపి న స భూయోఽభిజాయతే ॥ 23 ॥

ఏవమ్	=	ఈ విధముగా	వేత్తి[1]	=	యథార్థముగా తెలిసికొనునో
పురుషమ్	=	పురుషుని	సః	=	అతడు
చ	=	మఱియు	సర్వథా	=	అన్నివిధములుగా
గుణైః, సహ	=	త్రిగుణసహితముగా	వర్తమానః, అపి	=	కర్తవ్య కర్మలను చేయుచున్నను
ప్రకృతిమ్	=	ప్రకృతిని			
			భూయః	=	మఱల
యః	=	ఏమనుష్యుడు	న, అభిజాయతే	=	జన్మింపడు

ధ్యానేనాత్మని పశ్యంతి కేచిదాత్మానమాత్మనా ।
అన్యే సాంఖ్యేన యోగేన కర్మయోగేన చాపరే ॥ 24 ॥

ఆత్మానమ్ = పరమాత్మను
కేచిత్ = కొందఱు పురుషులు
ఆత్మనా = శుద్ధమైన సూక్ష్మబుద్ధితో
ధ్యానేన[2] = ధ్యానయోగముద్వారా
ఆత్మని = హృదయమునందు (హృదయముల యందు)

పశ్యంతి = చూచెదరు
అన్యే = మఱికొందరు
సాంఖ్యేన, యోగేన, చ[3] = జ్ఞాన (సాంఖ్య) యోగముద్వారాను
అపరే = మఱికొందరు
కర్మయోగేన[4] = కర్మయోగముద్వారాను
పశ్యంతి = చూచెదరు (పొందెదరు)

అన్యే త్వేవమజానంతః శ్రుత్వాన్యేభ్య ఉపాసతే ।
తేపి చాతితరంత్యేవ మృత్యుం శ్రుతిపరాయణాః ॥ 25 ॥

తు = కాని
అన్యే = వీరికంటెను వేఱైన మందబుద్ధులు
ఏవమ్ = ఈ విధముగా
అజానంతః = తెలిసికొననివారై
అన్యేభ్యః = ఇతరులనుండి (తత్త్వజ్ఞులైన వారినుండి)
శ్రుత్వా = విని

ఉపాసతే[1] = తదనుసారముగా ఉపాసింతురు
చ = మఱియు
శ్రుతిపరాయణాః = శ్రవణపరాయణులైన
తే, అపి = వారును
మృత్యుమ్ = మృత్యురూప సంసారమును
అతితరంతి, ఏవ = నిస్సందేహముగా దాటుదురు.

యావత్సంజాయతే కించిత్ సత్త్వం స్థావరజంగమమ్ ।
క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞసంయోగాత్ తద్విద్ధి భరతర్షభ ॥ 26 ॥

భరతర్షభ = ఓ అర్జునా!
స్థావరజంగమమ్ = చరాచరాత్మకమైన

సత్త్వమ్ = ప్రాణి
యావత్, కించిత్ = ఏదేది

సంజాయతే = పుట్టుచున్నదో
తత్ = అది (ఆప్రాణి సముదాయము)

క్షేత్ర, క్షేత్రజ్ఞ సంయోగాత్ = క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ సంయోగమువలననే
విద్ధి = (కలుగునని) ఎఱుంగుము

సమం సర్వేషు భూతేషు తిష్ఠంతం పరమేశ్వరమ్ ।
వినశ్యత్స్వవినశ్యంతం యః పశ్యతి స పశ్యతి ॥ 27 ॥

యః = ఎవడు
వినశ్యత్సు = నశించుచున్నట్టి
సర్వేషు, భూతేషు = సమస్త చరాచర భూతములయందు
అవినశ్యంతమ్ = నాశరహితుడైన
పరమేశ్వరమ్ = పరమేశ్వరుని

సమమ్, తిష్ఠంతమ్ = సమభావముతో ఉన్నవానినిగా
పశ్యతి = చూచునో
సః = అతడే
పశ్యతి = (నిజముగా) చూచువాడు

సమం పశ్యన్ హి సర్వత్ర సమవస్థితమీశ్వరమ్ ।
న హినస్త్యాత్మనాత్మానం తతో యాతి పరాం గతిమ్ ॥ 28 ॥

హి	=	ఏలననగా	ఆత్మనా	=	తనద్వారా
సర్వత్ర	=	(అతడు) అన్నింటియందును	ఆత్మానమ్	=	తనను
			న, హినస్తి[1]	=	నాశమొందించుకొనడు
సమవస్థితమ్	=	సమభావముతోస్థితుడైన	తతః	=	అందువలన (అతడు)
ఈశ్వరమ్	=	పరమేశ్వరుని	పరామ్, గతిమ్	=	పరమగతిని
సమమ్, పశ్యన్	=	సమానముగా చూచుచు	యాతి	=	పొందును

ప్రకృత్యైవ చ కర్మాణి క్రియమాణాని సర్వశః ।
యః పశ్యతి తథాత్మానమ్ అకర్తారం స పశ్యతి ॥ 29 ॥

చ	=	మఱియు	తథా	=	అట్లే
యః	=	ఏ పురుషుడు	ఆత్మానమ్	=	ఆత్మను
కర్మాణి	=	సర్వకర్మలు	అకర్తారమ్	=	అకర్తనుగా (కర్తకానివానినిగా)
సర్వశః	=	అన్నివిధముల			
ప్రకృత్యా, ఏవ	=	ప్రకృతిచేతనే	పశ్యతి	=	భావించునో
క్రియామాణాని	=	చేయబడుచున్నట్లు	సః	=	అతడు
పశ్యతి[1]	=	చూచునో	(పశ్యతి)	=	(నిజముగా) చూచువాడు

యదా భూతపృథగ్భావమ్ ఏకస్థమనుపశ్యతి ।
తత ఏవ చ విస్తారం బ్రహ్మ సంపద్యతే తదా ॥ 30 ॥

యదా భూత- పృథగ్భావమ్	=	ఎప్పుడైతే (ఏక్షణమున) వేర్వేఱుగా గోచరించుచున్న ప్రాణులనన్నియును	చ	=	మఱియు
			తతః, ఏవ	=	ఆ పరమాత్మ నుండియే
			విస్తారమ్	=	విస్తరించుచున్న వానినిగా
ఏకస్థమ్	=	ఒకేపరమాత్మయందు స్థితమైన వానినిగా	అనుపశ్యతి	=	(ఈ పురుషుడు) చూచునో
తదా	=	ఆక్షణమునందే (అతడు)	బ్రహ్మ	=	సచ్చిదానంద ఘనబ్రహ్మను
			సంపద్యతే	=	పొందును.

అనాదిత్వాన్నిర్గుణత్వాత్ పరమాత్మాయమవ్యయః ।
శరీరస్థోఽపి కౌంతేయ న కరోతి న లిప్యతే ॥ 31 ॥

కౌంతేయ! = అర్జునా!	శరీరస్థః, అపి = శరీరము నందున్నప్పటికిని
అనాదిత్వాత్ = అనాదియగుటవలనను	న, కరోతి = వాస్తవముగా ఏమియును చేయడు
నిర్గుణత్వాత్ = నిర్గుణుడగుటవలనను	న, లిప్యతే = లిప్తుడును కాడు
అవ్యయః = నాశరహితుడైన	
అయమ్, పరమాత్మా = ఈ పరమాత్మ	

యథా సర్వగతం సౌక్ష్మ్యాత్ ఆకాశం నోపలిప్యతే ।
సర్వత్రావస్థితో దేహే తథాత్మా నోపలిప్యతే ॥ 32 ॥

యథా = ఏవిధముగా	సౌక్ష్మ్యాత్ = సూక్ష్మమగుటవలన
సర్వగతమ్ = సర్వత్రవ్యాపించిన	న, ఉపలిప్యతే = గుణదోషములచే లిప్తముకాదో
ఆకాశమ్ = ఆకాశము	

తథా = అట్లే	ఆత్మా = ఆత్మ (నిర్గుణమగుటచే)
దేహే = దేహమునందు	న, ఉపలిప్యతే = దేహముయొక్క గుణములతో లిప్తముకాదు
సర్వత్ర, అవస్థితః = అంతటను వ్యాపించి యున్నను	

యథా ప్రకాశయత్యేకః కృత్స్నం లోకమిమం రవిః ।
క్షేత్రం క్షేత్రీ తథా కృత్స్నం ప్రకాశయతి భారత ॥ 33 ॥

భారత! = ఓ అర్జున!	తథా = అట్లే
యథా = ఏవిధముగా	క్షేత్రీ = ఒకే ఆత్మ
ఏకః, రవిః = ఒకే సూర్యుడు	కృత్స్నమ్, క్షేత్రమ్ ప్రకాశయతి = సర్వప్రాణులలో స్థితమైయుండి వాటిని ప్రకాశింప జేయును.
ఇమమ్, కృత్స్నమ్, లోకమ్ = ఈ సమస్త బ్రహ్మాండమును	
ప్రకాశయతి = ప్రకాశింపజేయునో	

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞయోరేవమ్ అంతరం జ్ఞానచక్షుషా ।
భూతప్రకృతిమోక్షం చ యే విదుర్యాంతి తే పరమ్ ॥ 34 ॥

ఏవమ్ = ఈ విధముగా	యే = ఏ పురుషులయితే
క్షేత్ర, క్షేత్రజ్ఞయోః = క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞుల మధ్యగల	జ్ఞానచక్షుషా = జ్ఞాననేత్రముల ద్వారా
అంతరమ్[1] = భేదమును	విదుః = తెలిసికొందురో
చ = మఱియు	తే = అట్టిమహాత్ములు
భూతప్రకృతి మోక్షమ్ = కార్యసహిత ప్రకృతి నుండి ముక్తులగు ఉపాయములను	పరమ్ = పరబ్రహ్మ పరమాత్మను
	యాంతి = పొందుదురు

అథ చతుర్దశోఽధ్యాయః - గుణత్రయ విభాగయోగః

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

పరం భూయః ప్రవక్ష్యామి జ్ఞానానాం జ్ఞానముత్తమమ్ ।
యద్ జ్ఞాత్వా మునయస్సర్వే పరాం సిద్ధిమితో గతాః ॥ 1 ॥

యత్, జ్ఞాత్వా =	దేనిని తెలిసికొని నందువలన	జ్ఞానానామ్ =	జ్ఞానము లన్నింటిలోను
సర్వే, మునయః =	మునులందఱును	ఉత్తమమ్ =	అత్యుత్తమమైనట్టి
ఇతః =	ఈ సంసారము నుండి (ముక్తులై)	పరమ్, జ్ఞానమ్ =	పరమ జ్ఞానమును గూర్చి
పరామ్, సిద్ధిమ్ =	పరమసిద్ధిని	భూయః =	మఱల
గతాః =	పొందిరో అట్టి	ప్రవక్ష్యామి =	(నేను) చెప్పెదను

ఇదం జ్ఞానముపాశ్రిత్య మమ సాధర్మ్యమాగతాః ।
సర్గేఽపి నోపజాయంతే ప్రలయే న వ్యథంతి చ ॥ 2 ॥

ఇదమ్, జ్ఞానమ్ =	ఈ జ్ఞానమును	మమ, సాధర్మ్యమ్ =	నా స్వరూపమునే
ఉపాశ్రిత్య =	ఆశ్రయించి		
ఆగతాః =	పొందినవారు	చ =	మఱియు
సర్గే =	సృష్ట్యాదియందు	ప్రలయే, అపి =	ప్రళయకాలము నందును
న, ఉపజాయంతే =	మఱల ఉత్పన్నులు కారు	న, వ్యథంతి =	వ్యాకులతనొందరు

మమ యోనిర్మహద్బ్రహ్మ తస్మిన్ గర్భం దధామ్యహమ్ ।
సంభవః సర్వభూతానాం తతో భవతి భారత ॥ 3 ॥

భారత! =	అర్జునా!	గర్భమ్ =	చేతనసముదాయ రూప గర్భమును (బీజమును)
మమ, మహత్, బ్రహ్మ =	మహద్బ్రహ్మరూపమైన నా మూల ప్రకృతి		
యోనిః =	సకల భూతములకును యోని, అనగా జన్మస్థానము	దధామి =	ఉంచెదను
		తతః, =	ఆ జడచేతన సంయోగమువలన
అహమ్ =	నేను	సర్వభూతానామ్ =	సకలప్రాణులయొక్క
తస్మిన్ =	దానియందు	సంభవః, భవతి =	ఉత్పత్తి జరుగును

సర్వయోనిషు కౌంతేయ మూర్తయః సంభవంతి యాః ।
తాసాం బ్రహ్మ మహద్యోనిః అహం బీజప్రదః పితా ॥ 4 ॥

కౌంతేయ!	= ఓ అర్జునా!	సంభవంతి	= పుట్టుచున్నవో,
సర్వయోనిషు	= నానాయోనులయందు	తాసామ్	= వాటన్నింటికిని
యాః, మూర్తయః	= ఏ ప్రాణులు	మహద్బ్రహ్మ	= మూలప్రకృతియే
యోనిః	= జన్మను ఇచ్చెడి తల్లి	బీజప్రదః	= బీజమునుంచునట్టి
అహమ్	= నేను	పితా	= తండ్రిని.

సత్త్వం రజస్తమ ఇతి గుణాః ప్రకృతిసంభవాః ।
నిబధ్నంతి మహాబాహో దేహే దేహినమవ్యయమ్ ॥ 5 ॥

మహాబాహో!	= ఓ అర్జునా!	గుణాః	= మూడుగుణములు
సత్త్వమ్	= సత్త్వగుణము	అవ్యయమ్	= వినాశరహితుడైన
రజః	= రజోగుణము	దేహినమ్	= జీవాత్మను
తమః, ఇతి	= తమోగుణము, అను	దేహే	= శరీరమునందు
ప్రకృతిసంభవాః	= ప్రకృతినుండి ఉత్పన్నములైన	నిబధ్నంతి	= బంధించుచున్నవి

నాన్యం గుణేభ్యః కర్తారం యదా ద్రష్టానుపశ్యతి ।
గుణేభ్యశ్చ పరం వేత్తి మద్భావం సోఽధిగచ్ఛతి ॥ 19 ॥

యదా	= ఎప్పుడైతే	పరమ్	= అతీతుడైన సచ్చిదానంద ఘన పరమాత్మను
ద్రష్టా[1]	= ద్రష్టయైనవాడు		
గుణేభ్యః	= మూడు గుణములను తప్ప	వేత్తి	= యథార్థముగా తెలిసికొనునో (అప్పుడు)
అన్యమ్, కర్తారమ్	= మఱియొక దానిని కర్తగా		
న, అనుపశ్యతి	= చూడడో	సః	= అతడు
చ	= మఱియు	మద్భావమ్	= నా స్వరూపమునే
గుణేభ్యః	= మూడు గుణముల కంటెను	అధిగచ్ఛతి	= పొందును

గుణానేతానతీత్య త్రీన్ దేహీ దేహసముద్భవాన్ ।
జన్మమృత్యుజరాదుఃఖైః విముక్తోఽమృతమశ్నుతే ॥ 20 ॥

దేహీ = పురుషుడు

దేహ సముద్భవాన్[1] = శరీరము యొక్క ఉత్పత్తికి కారణములైన

ఏతాన్, త్రీన్, గుణాన్ = ఈ మూడు గుణములను

అతీత్య = అధిగమించినచో

జన్మమృత్యు జరాదుఃఖైః = జన్మ, మృత్యు, వార్ధక్యములవలన కలుగు వివిధ దుఃఖముల నుండి

విముక్తః = విముక్తుడై

అమృతమ్ = పరమానందమును (మోక్షమును)

అశ్నుతే = పొందును.

సమదుఃఖసుఖః స్వస్థః సమలోష్టాశ్మకాంచనః ।
తుల్యప్రియాప్రియో ధీరః తుల్యనిందాత్మసంస్తుతిః ॥ 24 ॥

స్వస్థః = ఎవడు నిరంతరము ఆత్మభావమునందే స్థితుడై

సమదుఃఖసుఖః= సుఖదుఃఖములను సమానముగా భావించినవాడై

తుల్యప్రియా ప్రియః = ప్రియాప్రియము లను సమానముగా చూచువాడును

సమలోష్టాశ్మ కాంచనః = మట్టి, ఱాయి, బంగారములను సమానముగా భావించు నట్టి

ధీరః = జ్ఞాని

తుల్యనిందాత్మ సంస్తుతిః = నిందాస్తుతుల యందును సమానభావము గల్గి యుండువాడును

మాం చ యోఽవ్యభిచారేణ భక్తియోగేన సేవతే ।
స గుణాన్ సమతీత్యైతాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే ॥ 26 ॥

చ = మఱియు

యః = ఏ పురుషుడు

అవ్యభిచారేణ, భక్తియోగేన[1] = అనన్య భక్తియోగముద్వారా

మామ్, సేవతే = నన్ను, నిరంతరము భజించునో

సః = అతడుగూడ

ఏతాన్, గుణాన్ = ఈ మూడు గుణములను

సమతీత్య = పూర్తిగా అధిగమించి

బ్రహ్మ భూయాయ = సచ్చిదానంద ఘన ప్రాప్తికై

కల్పతే = అర్హుడగును

బ్రహ్మణో హి ప్రతిష్ఠాహమ్ అమృతస్యావ్యయస్య చ ।
శాశ్వతస్య చ ధర్మస్య సుఖస్యైకాంతికస్య చ ॥ 27 ॥

హి = ఏలనన

అవ్యయస్య = నాశరహితుడైనట్టి

బ్రహ్మణః, చ = పరబ్రహ్మకును

అమృతస్య, చ= అమృతత్వమునకును

శాశ్వతస్య, ధర్మస్య, చ = సనాతనమైన ధర్మమునకును

ఐకాంతికస్య, సుఖస్య = అఖండా నందమునకును

అహమ్, ప్రతిష్ఠా = నేనే ఆధారమును

అథ పంచదశో౽ధ్యాయః - పురుషోత్తమయోగః

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

ఊర్ధ్వమూలమధశ్శాఖమ్ అశ్వత్థం ప్రాహురవ్యయమ్ ।
ఛందాంసి యస్య పర్ణాని యస్తం వేద స వేదవిత్ ॥ 1 ॥

ఊర్ధ్వమూలమ్[1] = ఆదిపురుషుడైన పరమేశ్వరుడే మూలముగాను
అధశ్శాఖమ్[2] = బ్రహ్మయే ముఖ్యశాఖగాను కలిగిన
యస్య, పర్ణాని = దేనియొక్క ఆకులో
తమ్ = అట్టి సంసారరూప వృక్ష తత్త్వమును
యః = ఏ పురుషుడు

అశ్వత్థమ్ = సంసారరూపమైన అశ్వత్థవృక్షము (రావిచెట్టు)ను
అవ్యయమ్[3] = శాశ్వతమైనదానినిగా
ప్రాహుః = పేర్కొందురు
ఛందాంసి[4] = వేదములు
వేద = (సమగ్రముగా) తెలిసికొనునో
సః = అతడు
వేదవిత్[1] = వేదార్థములను బాగుగా ఎఱిగినవాడు

అధశ్చోర్ధ్వం ప్రసృతాస్తస్య శాఖా
గుణప్రవృద్ధా విషయప్రవాలాః ।
అధశ్చమూలాన్యనుసంతతాని
కర్మానుబంధీని మనుష్యలోకే ॥ 2 ॥

ప్రసృతాః = సర్వత్ర వ్యాపించి యుండును
మనుష్యలోకే[1] = మానవలోకము నందు
కర్మానుబంధీని = (మనుజులను) కర్మాను సారముగా బంధించు

మూలాని (అపి) = అహంకార, మమకార వాసనలు అనెడి వేర్లు, ఊడలు గూడ
అధః, చ = క్రిందను
(ఊర్ధ్వం, చ) = (పైనను)
అనుసంతతాని = అన్ని లోకములలో వ్యాపించి యున్నవి

న రూపమస్యేహ తథోపలభ్యతే
నాంతో న చాదిర్న చ సంప్రతిష్ఠా ।
అశ్వత్థమేనం సువిరూఢమూలమ్
అసంగశస్త్రేణ దృఢేన ఛిత్త్వా ॥ 3 ॥

న, ఆదిః[1] = (దీనికి) ఆదియు లేదు
చ = మఱియు
న, అంతః[2] = అంతమూ లేదు
చ = అట్లే
న, సంప్రతిష్ఠా[3] = సరియైనస్థితియులేదు
(అతః) = ఇందువలన
ఏనమ్ = ఇట్టి

సువిరూఢమూలమ్ = అహంకార, మమకారవాసనలనెడి దృఢమైన మూలములుగల
అశ్వత్థమ్ = సంసారరూపమైన అశ్వత్థవృక్షమును
దృఢేన = నిశితమైన
అసంగశస్త్రేణ[4] = వైరాగ్యమనెడి శస్త్రముచే
ఛిత్త్వా[5] = ఛేదించి

తతః పదం తత్పరిమార్గితవ్యం
యస్మిన్ గతా న నివర్తంతి భూయః ।
తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యే
యతః ప్రవృత్తిః ప్రసృతా పురాణీ ॥ 4 ॥

తతః	=	అనంతరము	ప్రవృత్తిః	=	సంసారవృక్షపరంపర
యస్మిన్	=	ఏపరమపదమును	ప్రసృతా	=	వ్యాపించియున్నదో
గతాః	=	పొందినవారు	తమ్, ఆద్యమ్, పురుషమ్, ఏవ	=	ఆ ఆదిపురుషుడగు నారాయణునే
భూయః	=	మఱల			
న, నివర్తంతి	=	తిరిగిరారో	ప్రపద్యే	=	శరణుపొందుదును
చ	=	మఱియు	(ఇతి	=	అను భావముతో)
యతః	=	ఏ పరమేశ్వరునినుండి	తత్, పదమ్	=	ఆ పరమపదమును
పురాణీ	=	పురాతనమైన	పరిమార్గితవ్యమ్	=	అన్వేషింపవలెను.

నిర్మానమోహా జితసంగదోషా
అధ్యాత్మనిత్యా వినివృత్తకామాః ।
ద్వంద్వైర్విముక్తాః సుఖదుఃఖసంజ్ఞైః
గచ్ఛంత్యమూఢాః పదమవ్యయం తత్ ॥ 5 ॥

నిర్మానమోహాః	=	దురభిమానమును, మోహమును త్యజించినవారును	వినివృత్త కామాః	=	ప్రాపంచిక వాంఛల నుండి పూర్తిగా మఱలినవారును
జితసంగదోషాః	=	ఆసక్తియనెడి దోషము జయించినవారును	సుఖదుఃఖ సంజ్ఞైః	=	సుఖదుఃఖములను పేరుగల
అధ్యాత్మ నిత్యాః	=	పరమాత్మస్వరూపము నందే నిత్య స్థితులైన వారును	ద్వంద్వైః	=	ద్వంద్వముల నుండి
			విముక్తాః	=	విముక్తులైన వారును అగు
			అమూఢాః	=	జ్ఞానులు

న తద్భాసయతే సూర్యో న శశాంకో న పావకః ।
యద్గత్వా న నివర్తంతే తద్ధామ పరమం మమ ॥ 6 ॥

యత్	=	ఏపరమపదమును	న భాసయతే	=	ప్రకాశింప జేయజాలడు
గత్వా	=	పొంది	శశాంకః	=	చంద్రుడు
న, నివర్తంతే	=	(మనుష్యులు) ఈ లోకమునకు తిరిగిరారో	న,(భాసయతే)	=	ప్రకాశింప జేయజాలడు
			పావకః	=	అగ్నియును
			న, భాసయతే	=	ప్రకాశింప చేయజాలడు
తత్	=	అట్టి స్వయం ప్రకాశస్వరూపమైన పరమపదమును	తత్	=	అదియే
సూర్యః	=	సూర్యుడు	మమ, పరమమ్, ధామ[1]	=	నా పరంధామము

సర్వస్య చాహం హృది సన్నివిష్టో
మత్తః స్మృతిర్ జ్ఞానమపోహనం చ ।
వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్యో
వేదాంతకృద్వేదవిదేవ చాహమ్ ॥ 15 ॥

అహమ్	=	నేనే	అపోహనమ్[1]	=	అపోహనము (సంశయనివారణము)
సర్వస్య, హృది	=	ప్రతిప్రాణియొక్క హృదయము నందును	(భవతి)	=	(కలుగును)
			చ	=	మఱియు
సన్నివిష్టః	=	అంతర్యామిగా ఉన్నవాడను	సర్వైః, వేదైః	=	వేదములన్నింటి ద్వారా
			అహమ్, ఏవ	=	నేనే
చ	=	మఱియు	వేద్యః[2]	=	తెలిసికొనదగిన వాడను
మత్తః	=	నానుండియే	వేదాంతకృత్	=	వేదాంతకర్తను
స్మృతిః	=	స్మృతి	వేదవిత్, చ	=	వేదములను ఎఱింగిన వాడనుగూడ
జ్ఞానమ్	=	జ్ఞానము			
చ	=	మఱియు	అహమ్, ఏవ	=	నేనే

ద్వావిమౌ పురుషౌ లోకే క్షరశ్చాక్షర ఏవ చ ।
క్షరః సర్వాణి భూతాని కూటస్థోఽక్షర ఉచ్యతే ॥ 16 ॥

లోకే	=	ఈ జగత్తునందు	సర్వాణి, భూతాని	=	సకలప్రాణుల శరీరములును
క్షరః, చ	=	క్షరుడు (నశ్వరుడు) అనియు	క్షరః	=	నశ్వరములు
అక్షరః	=	అక్షరుడు (నాశరహితుడు) అనియు	చ	=	మఱియు
			కూటస్థః	=	జీవాత్మ
ఇమౌ, ద్వౌ పురుషౌ, ఏవ[1]	=	ఈ రెండువిధములగు పురుషులే గలరు	అక్షరః	=	నాశరహితుడు అని
			ఉచ్యతే	=	పేర్కొనబడుచున్నది

ఉత్తమః పురుషస్త్వన్యః పరమాత్మేత్యుదాహృతః ।
యో లోకత్రయమావిశ్య బిభర్త్యవ్యయ ఈశ్వరః ॥ 17 ॥

ఉత్తమః, పురుషః	=	(పై ఇద్దరికంటెను) ఉత్తమపురుషుడే	అవ్యయః	=	నాశరహితుడు (శాశ్వతుడు)
తు, అన్యః	=	వేఱైనవాడు,			
యః	=	ఎవడైతే	ఈశ్వరః	=	పరమేశ్వరుడు
లోకత్రయమ్, ఆవిశ్య	=	ముల్లోకములలో ప్రవేశించి	పరమాత్మా, ఇతి	=	పరమాత్మ, అని
బిభర్తి	=	అందఱిని భరించి, పోషించుచున్నాడో అతడే	ఉదాహృతః	=	పేర్కొన బడుచున్నాడు

యస్మాత్ క్షరమతీతోఽహమ్ అక్షరాదపి చోత్తమః ।
అతోఽస్మి లోకే వేదే చ ప్రథితః పురుషోత్తమః ॥ 18 ॥

యస్మాత్	= ఏలనన	ఉత్తమః	= ఉత్తముడను
అహమ్	= నేను	అతః	= ఇందువలన
క్షరమ్	= నశ్వరమైన జడవర్గక్షేత్రము కంటెను	లోకే, చ	= లోకము నందును
		వేదే(చ)	= వేదము నందును
అతీతః	= పూర్తిగా అతీతుడను		
చ	= మఱియు	పురుషోత్తమః	= పురుషోత్తముడనని
అక్షరాత్, అపి	= నాశరహితుడైన జీవాత్మకంటెను	ప్రథితః, అస్మి	= ప్రసిద్ధుడనైతిని

యో మామేవమసమ్మూఢో జానాతి పురుషోత్తమమ్ ।
స సర్వవిద్భజతి మాం సర్వభావేన భారత ॥ 19 ॥

భారత!	= ఓ అర్జునా!	మామ్	= నన్ను
యః, అసమ్మూఢః	= ఎవ్వడైనను జ్ఞానియైనవాడు	ఏవమ్	= ఈ విధముగా
		పురుషోత్తమమ్	= పురుషోత్తమునిగా
జానాతి	= తెలిసికొనునో	సర్వభావేన	= అన్నివిధముల
సః	= ఆ జ్ఞాని	మామ్	= నన్నే నిరంతరము పరమేశ్వరునిగా
సర్వవిత్	= సర్వజ్ఞుడు		
		భజతి	= భజించును

ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమ్ ఇదముక్తం మయానఘ ।
ఏతద్ బుద్ధ్వా బుద్ధిమాన్ స్యాత్ కృతకృత్యశ్చ భారత ॥ 20 ॥

అనఘ!	= ఓ పుణ్యపురుషా!	ఏతత్	= దీనిని (ఈ తత్త్వమును)
భారత!	= ఓ అర్జునా!		
ఇతి	= ఈ విధముగా	బుద్ధ్వా	= తెలిసికొని (మనుష్యుడు)
గుహ్యతమమ్	= మిక్కిలి గోప్యమైన	బుద్ధిమాన్	= జ్ఞానియు
ఇదమ్, శాస్త్రమ్	= ఈ శాస్త్రము	కృతకృత్యః, చ	= కృతార్థుడును
మయా	= నాచేత		
ఉక్తమ్	= చెప్పబడినది	స్యాత్	= అగును

అథ షోడశోఽధ్యాయః - దైవాసురసంపద్విభాగయోగః

శ్రీ భగవాన్ ఉవాచ

అభయం సత్త్వసంశుద్ధిః జ్ఞానయోగవ్యవస్థితిః ।
దానం దమశ్చ యజ్ఞశ్చ స్వాధ్యాయస్తప ఆర్జవమ్ ॥ 1 ॥

అభయమ్	=	నిర్భయత్వము	స్వాధ్యాయః	=	వేదశాస్త్రముల పఠన, పాఠనములు, భగవన్నామ గుణకీర్తనలు
సత్త్వసంశుద్ధిః	=	అంతఃకరణశుద్ధి	తపః	=	స్వధర్మాచరణము నందలి కష్టములను ఓర్చుకొనుట
జ్ఞానయోగ వ్యవస్థితిః[1]	=	తత్త్వజ్ఞానప్రాప్తికై ధ్యానయోగమునందు నిరంతర దృఢస్థితి	చ	=	మఱియు
చ	=	మఱియు	ఆర్జవమ్	=	శరీరేంద్రియ-అంతఃకరణముల సరళత్వము
దానమ్[2]	=	సాత్త్వికదానము			
దమః	=	ఇంద్రియనిగ్రహము			
యజ్ఞః	=	భగవంతుని, గురువులను, అట్లే దేవతలను పూజించుట, మఱియు అగ్నిహోత్రాది-ఉత్తమ కర్మాచరణము			

అహింసా సత్యమక్రోధః త్యాగః శాంతిరపైశునమ్ ।
దయా భూతేష్వలోలుప్త్వం మార్దవం హ్రీరచాపలమ్ ॥ 2 ॥

అహింసా	=	మనోవాక్కాయముల ద్వారా ఎవ్వరికిని ఏవిధముగను కష్టమును కల్గింపకుండుట	అపైశునమ్	=	ఎవరినీ నిందింపకుండుట
సత్యమ్[1]	=	యథార్థమైన ప్రియమైన భాషణము	భూతేషు, దయా	=	సకలప్రాణులయెడను నిర్హేతుక కృప
అక్రోధః	=	తనకు అపకారము చేయువారిపైగూడ క్రోధము లేకుండుట	అలోలుప్త్వమ్	=	ఇంద్రియ విషయ సంయోగమున్నను వాటిపై ఆసక్తి లేకుండుట
త్యాగః	=	కర్మాచరణమునందు కర్తృత్వాభిమానమును త్యజించుట	మార్దవమ్	=	కోమలత్వము
శాంతిః	=	చిత్తచాంచల్యము లేకుండుట	హ్రీః	=	లోక, శాస్త్రవిరుద్ధ కార్యాచరణమునకు వెనుకాడుట (సిగ్గుపడుట)
			అచాపలమ్	=	వ్యర్థ చేష్టలు చేయకుండుట

తేజః క్షమా ధృతిః శౌచమ్ అద్రోహో నాతిమానితా ।
భవంతి సంపదం దైవీమ్ అభిజాతస్య భారత ॥ 3 ॥

తేజః[1] = తేజస్సు
క్షమా = క్షమ
ధృతిః = ధైర్యము
శౌచమ్[2] = బాహ్యశుద్ధి
అద్రోహః = ఎవ్వరిపైనను శత్రుభావము లేకుండుట
న, అతిమానితా = తానుపూజ్యుడనను అభిమానము లేకుండుట

భారత! = ఓ అర్జునా! (పైన తెల్పబడిన గుణములన్నియును)
దైవీమ్, సంపదమ్ = దైవీ సంపదతో
అభిజాతస్య = పుట్టినవాని యొక్క (లక్షణములు)
భవంతి = అగును

దంభో దర్పోఽభిమానశ్చ క్రోధః పారుష్యమేవ చ ।
అజ్ఞానం చాభిజాతస్య పార్థ సంపదమాసురీమ్ ॥ 4 ॥

పార్థ! = ఓ పార్థా!
దంభః = డాంబికము (కపటము)
దర్పః, చ = మొండితనము
అభిమానః = దురభిమానము
చ = మఱియు
క్రోధః = క్రోధము
పారుష్యమ్, చ = మాటలయందును, చేష్టలయందును కాఠిన్యము

అజ్ఞానమ్, ఏవ = అజ్ఞానము మొదలగునవి అన్నియును
ఆసురీమ్, సంపదమ్ = ఆసురీ సంపదతో
అభిజాతస్య = పుట్టినవాని (లక్షణములు)
(భవంతి) = (అగును)

దైవీ సంపద్విమోక్షాయ నిబంధాయాసురీ మతా ।
మా శుచః సంపదం దైవీమ్ అభిజాతోఽసి పాండవ ॥ 5 ॥

పాండవ! = ఓ అర్జునా!
దైవీ సంపత్ = దైవీ సంపద
విమోక్షాయ = ముక్తికొఱకు (ముక్తిదాయకము)
ఆసురీ = ఆసురీసంపద
నిబంధాయ = బంధము కొఱకు (బంధహేతువు) అని

మతా = భావింపబడును
(అతః) = కనుక
మా శుచః = శోకింపకుము
(యతః) = ఎందువలన అనగా (నీవు)
దైవీమ్, సంపదమ్ = దైవీసంపదతో
అభిజాతః, అసి = పుట్టినవాడవు

ద్వౌ భూతసర్గౌ లోకేఽస్మిన్ దైవ ఆసుర ఏవ చ ।
దైవో విస్తరశః ప్రోక్తః ఆసురం పార్థ మే శృణు ॥ 6 ॥

పార్థ! = ఓ అర్జునా!
అస్మిన్, లోకే = ఈలోకమునందు
దైవః = దైవలక్షణములుగల మానవ సముదాయము
ఆసురః, చ = ఆసురలక్షణములు గల మానవ సముదాయము (అని)
ద్వౌ, ఏవ = రెండు విధములగు
భూతసర్గౌ = ప్రాణుల (మానవ) సృష్టులు

(స్తః) = (కలవు)
దైవః = దైవలక్షణములుగల వారిని గూర్చి
విస్తరశః = విస్తృతముగా
ప్రోక్తః = చెప్పబడినది
ఆసురమ్ = ఆసురసృష్టిని (వారిని గూర్చి)
మే = నా వలన
శృణు = వినుము

ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ జనా న విదురాసురాః ।
న శౌచం నాపి చాచారో న సత్యం తేషు విద్యతే ॥ 7 ॥

ఆసురాః = ఆసురస్వభావముగల
జనాః = మనుష్యులు
ప్రవృత్తిమ్, చ = (ధర్మ) ప్రవృత్తినిగాని
నివృత్తిమ్,చ = (అధర్మ) నివృత్తినిగాని
న, విదుః = ఎఱుంగరు
తేషు = వారిలో

శౌచమ్ = బాహ్యాభ్యంతరశుద్ధి
న, విద్యతే = ఉండదు
ఆచారః, చ = సత్కర్మాచరణమూ
న = ఉండదు
సత్యమ్, అపి = సత్యభాషణముకూడ,
న = ఉండదు

అసత్యమప్రతిష్ఠం తే జగదాహురనీశ్వరమ్ ।
అపరస్పరసంభూతం కిమన్యత్ కామహైతుకమ్ ॥ 8 ॥

తే = వారు (ఆసురీ ప్రకృతి గల మనుష్యులు)
జగత్ = జగత్తు
అప్రతిష్ఠమ్ = ఆశ్రయ రహితమనియు
అసత్యమ్ = సర్వథా అసత్యమనియు
అనీశ్వరమ్ = ఈశ్వరుడే లేనిదనియు

అపరస్పర సంభూతమ్ = కేవలము స్త్రీపురుష సంయోగమువలననే ఉత్పన్నమైనదనియు
కామ హైతుకమ్ = కామమే దీనికి కారణమనియు
అన్యత్, కిమ్ = ఇది తప్ప మఱేమియు లేదనియు
ఆహుః = పలికెదరు

ఏతాం దృష్టిమవష్టభ్య నష్టాత్మానోఽల్పబుద్ధయః ।
ప్రభవంత్యుగ్రకర్మాణః క్షయాయ జగతోఽహితాః ॥ 9 ॥

ఏతామ్, దృష్టిమ్ = ఈ మిథ్యావాదమును (నాస్తిక దృష్టిని)

అవష్టభ్య = అవలంబించి

నష్టాత్మాన: = తమస్వభావమును కోల్పోయిన వారైన (ఆత్మయొక్క అస్తిత్వమును విశ్వసింపనివారై)
అల్పబుద్ధయ: = మందబుద్ధులు
అహితా: = అందటికిని అపకారము చేయునట్టి
ఉగ్రకర్మాణ: = క్రూరకర్మలను ఆచరించువారై
జగత:, క్షయాయ = జగత్తుయొక్క వినాశము కొఱకే
ప్రభవంతి = సమర్థులగుచున్నారు

కామమాశ్రిత్య దుష్పూరం దంభమానమదాన్వితా: ।
మోహాద్గృహీత్వాసద్గ్రాహాన్ ప్రవర్తంతేఽశుచివ్రతా: ॥ 10 ॥

దంభమాన మదాన్వితా: = దంభము, దురభిమానము, మదము మున్నగువానితో గూడిన వీరు
దుష్పూరమ్ = నింపశక్యముగాని (తనివితీరని)
కామమ్, ఆశ్రిత్య = కోరికలను ఆశ్రయించి
మోహాత్ = అజ్ఞానకారణముగ
అసద్గ్రాహాన్ = మిథ్యా సిద్ధాంతములను
గృహీత్వా = అవలంబించి
అశుచివ్రతా: = శాస్త్రవిరుద్ధములైన భ్రష్టాచారములను ఆచరించుచు
ప్రవర్తంతే = ప్రవర్తించెదరు

చింతామపరిమేయాం చ ప్రలయాంతాముపాశ్రితా: ।
కామోపభోగపరమా: ఏతావదితి నిశ్చితా: ॥ 11 ॥

ప్రలయాంతామ్ = మరణించు వఱకును ఉండెడి
అపరిమేయామ్= అంతులేని
చింతామ్ = చింతా పరంపరను
ఉపాశ్రితా: = ఆశ్రయించిన వారై
కామోపభోగ పరమా: = విషయభోగాను-భవములయందే మునిగియున్నవారై
చ = మఱియు
ఏతావత్, ఇతి = ఇదియే నిజమైన సుఖమని
నిశ్చితా: = భావింతురు

ఆశాపాశశతైర్బద్ధా: కామక్రోధపరాయణా: ।
ఈహంతే కామభోగార్థమ్ అన్యాయేనార్థసంచయాన్ ॥ 12 ॥

ఆశాపాశశతైః, బద్ధాః	=	ఆశాపాశపరంపరలచే బంధింపబడినవారు	అన్యాయేన	=	అక్రమ మార్గముల ద్వారా
కామక్రోధ పరాయణాః	=	కామక్రోధములకు లోనైనవారై	అర్థసంచయాన్	=	ధనసమూహములను ప్రోగుచేయుటకొఱకు
కామభోగార్థమ్	=	విషయభోగముల నిమిత్తమై	ఈహంతే	=	ఆరాటపడు చుందురు

ఇదమద్య మయా లబ్ధమ్ ఇమం ప్రాప్స్యే మనోరథమ్ ।
ఇదమస్తీదమపి మే భవిష్యతి పునర్ధనమ్ ॥ 13 ॥

మయా	=	నాచేత	మే	=	నాయొద్ద
అద్య	=	ఈనాటికే (ఇప్పటికే)	ఇదమ్, ధనమ్	=	ఈపాటిధనము
ఇదమ్	=	ఇట్టి అభీష్టవస్తువు(లు)			
లబ్ధమ్	=	పొందబడినది(వి)	అస్తి	=	కలదు
ఇమమ్, మనోరథమ్	=	ఇంకను ఇట్టి అభీష్టమునుగూడ	పునః, అపి	=	ఇంకను
ప్రాప్స్యే	=	పొందగలను	ఇదమ్, భవిష్యతి	=	ఈ సంపద ఎంతో పెఱుగును

అసౌ మయా హతః శత్రుః హనిష్యే చాపరానపి ।
ఈశ్వరోఽహమహం భోగీ సిద్ధోఽహం బలవాన్ సుఖీ ॥ 14 ॥

అసౌ, శత్రుః	=	ఈ శత్రువు	భోగీ	=	సమస్త భోగములను అనుభవించువాడను
మయా	=	నాచేత			
హతః	=	చంపబడెను	అహమ్, సిద్ధః	=	నేను సర్వసిద్ధులు గలవాడను
చ	=	మఱియు			
అపరాన్, అపి	=	ఇతరశత్రువులనుగూడ	బలవాన్	=	నేను మిక్కిలి బలవంతుడను
అహమ్, హనిష్యే	=	నేను వధింపగలను			
అహమ్, ఈశ్వరః	=	నేనే సర్వాధిపతిని	సుఖీ	=	సుఖిని

ఆఢ్యోఽభిజనవానస్మి కోఽన్యోఽస్తి సదృశో మయా ।
యక్ష్యే దాస్యామి మోదిష్య ఇత్యజ్ఞానవిమోహితాః ॥ 15 ॥
అనేకచిత్తవిభ్రాంతాః మోహజాలసమావృతాః ।
ప్రసక్తాః కామభోగేషు పతంతి నరకేఽశుచౌ ॥ 16 ॥

ఆఢ్యః, (అహమ్) = నేను గొప్ప ధనవంతుడను
అభిజనవాన్, అస్మి = గొప్ప పరివారము గలవాడను
మయా, సదృశః = నాతో సమానుడైనవాడు
అన్యః = మఱియొకడు
కః, అస్తి = ఎవడు కలడు?
యక్ష్యే = యజ్ఞములను చేయగలను
దాస్యామి = దానములను ఈయగలను
మోదిష్యే = యథేచ్ఛగా వినోదింపగలను
ఇతి = ఇట్లు అనేకవిధములుగా

అజ్ఞాన విమోహితాః = అజ్ఞాన విమోహితులై
అనేక చిత్తవిభ్రాంతాః = పెక్కురీతుల చిత్త భ్రమణములకులోనై
మోహజాల సమావృతాః = మోహజాలమున చిక్కుకొన్నవారై
కామభోగేషు = విషయభోగములయందు
ప్రసక్తాః = మిక్కిలి ఆసక్తులై (ఈ ఆసురీసంపద గలవారు)
అశుచౌ, నరకే = ఘోరనరకముల యందు
పతంతి = పడుచుందురు

ఆత్మసంభావితాః స్తబ్ధా ధనమానమదాన్వితాః ।
యజంతే నామయజ్ఞైస్తే దంభేనావిధిపూర్వకమ్ ॥ 17 ॥

తే = వారు (ఆ అసుర లక్షణములు గలవారు)
ఆత్మ సంభావితాః = తమకు తామే గొప్పవారమని తలంచుకొను చుందురు
స్తబ్ధాః = స్తబ్ధులై (గర్వోన్మత్తులై)

ధనమాన మదాన్వితాః = సంపదలచే, దురభిమానముచే మదోన్మత్తులై విఱ్ఱవీగువారు
అవిధిపూర్వకమ్ = శాస్త్రవిరుద్ధముగా
నామయజ్ఞైః = పేరుకు మాత్రమే
దంభేన = ఆడంబరముతో
యజంతే = యజ్ఞములను ఆచరింతురు

అహంకారం బలం దర్పం కామం క్రోధం చ సంశ్రితాః ।
మామాత్మపరదేహేషు ప్రద్విషంతోఽభ్యసూయకాః ॥ 18 ॥

అహంకారమ్ = అహంకారము
బలమ్ = బలము
దర్పమ్ = దర్పము (మొండితనము)
కామమ్ = కామము
క్రోధమ్ = క్రోధము (మొదలగువాటిని)
సంశ్రితాః, చ = ఆశ్రయించినవారై

అభ్యసూయకాః = అసూయతో ఇతరులను నిందించువారై
ఆత్మ పరదేహేషు = తమ శరీరముల యందును, ఇతరుల శరీరములయందును
మామ్ = అంతర్యామిగానున్న నన్ను
ప్రద్విషంతః = ద్వేషించుచుందురు

తానహం ద్విషతః క్రూరాన్ సంసారేషు నరాధమాన్ ।
క్షిపామ్యజస్రమశుభాన్ ఆసురీష్వేవ యోనిషు ॥ 19 ॥

తాన్, ద్విషతః	=	అట్లు ద్వేషించువారైన	అజస్రమ్	=	ఎల్లప్పుడును, మాటి మాటికిని
అశుభాన్	=	పాపాత్ములను			
క్రూరాన్,	=	క్రూరులైన	ఆసురీషు,		ఆసురీ
నరాధమాన్	=	నరాధములను	యోనిషు,	=	యోనుల
అహమ్		నేను	ఏవ		యందే
సంసారేషు	=	ఈ సంసారముల యందు	క్షిపామి		పడవేయుదును

ఆసురీం యోనిమాపన్నా మూఢా జన్మని జన్మని ।
మామప్రాప్యైవ కౌంతేయ తతో యాంత్యధమాం గతిమ్ ॥ 20 ॥

కౌంతేయ!	=	ఓ అర్జునా!	ఆపన్నాః	=	పొందినవారై
మూఢాః	=	ఈ మూఢులు	తతః	=	దానికంటెను
మామ్, అప్రాప్య, ఏవ(1)	=	నన్ను పొందకయే	అధమామ్, గతిమ్	=	అతిహీనమైన గతిని (నరకమును)
జన్మని, జన్మని	=	ప్రతిజన్మయందును			
ఆసురీమ్, యోనిమ్	=	ఆసురీయోనిని	యాంతి	=	పొందుదురు

త్రివిధం నరకస్యేదం ద్వారం నాశనమాత్మనః ।
కామః క్రోధస్తథా లోభః తస్మాదేతత్త్రయం త్యజేత్ ॥ 21 ॥

కామః	=	కామము	నరకస్య, ద్వారమ్(1)	=	నరకద్వారములును
క్రోధః	=	క్రోధము	ఆత్మనః, నాశనమ్	=	ఆత్మనాశమునకు కారణమైనవి
తథా	=	అట్లే	తస్మాత్	=	అందువలన
లోభః	=	లోభము	ఏతత్, త్రయమ్	=	ఈ మూడింటిని
ఇదమ్, త్రివిధమ్	=	ఈమూడు విధములైన	త్యజేత్	=	త్యజింపవలెను

ఏతైర్విముక్తః కౌంతేయ తమోద్వారైః త్రిభిర్నరః ।
ఆచరత్యాత్మనః శ్రేయః తతో యాతి పరాం గతిమ్ ॥ 22 ॥

కౌంతేయ!	= ఓ అర్జునా!	ఆత్మనః, శ్రేయః	= తనకు శ్రేయస్కరమైన (శుభకర్మలనే)
ఏతైః, త్రిభిః, తమోద్వారైః	= ఈమూడు నరక ద్వారములనుండి	ఆచరతి[3]	= ఆచరించును
విముక్తః[2] నరః	= బయటపడినవాడు	తతః	= దానివలన (అతడు)
పరామ్, గతిమ్	= పరమగతిని	యాతి	= పొందును. అనగా నన్నే పొందును

యః శాస్త్రవిధిముత్సృజ్య వర్తతే కామకారతః ।
న స సిద్ధిమవాప్నోతి న సుఖం న పరాం గతిమ్ ॥ 23 ॥

యః	= ఏ మనుష్యుడు	సః	= అతడు
శాస్త్రవిధిమ్	= శాస్త్రోక్తవిధులను	సిద్ధిమ్	= సిద్ధిని
ఉత్సృజ్య	= త్యజించి	న, అవాప్నోతి	= పొందజాలడు
కామకారతః	= తనయిష్టము వచ్చినట్లు (విశృంఖలముగా)	పరామ్, గతిమ్	= పరమగతిని
		న	= పొందజాలడు
		సుఖమ్	= సుఖమును సైతము
వర్తతే	= ప్రవర్తించునో	న	= పొందజాలడు

తస్మాచ్ఛాస్త్రం ప్రమాణం తే కార్యాకార్యవ్యవస్థితౌ ।
జ్ఞాత్వా శాస్త్రవిధానోక్తం కర్మ కర్తుమిహార్హసి ॥ 24 ॥

తస్మాత్	= అందువలన	కార్యాకార్య వ్యవస్థితౌ	= కార్యాకార్య వ్యవస్థితి యందు
తే	= నీకు		
ఇహ	= ఈ		
శాస్త్రమ్, ప్రమాణమ్	= శాస్త్రమే ప్రమాణము	కర్మ	= కర్మలనే
		కర్తుమ్	= చేయుటకు
ఏవమ్, జ్ఞాత్వా	= ఈ విషయమును ఎఱింగి		
శాస్త్ర విధానోక్తమ్	= శాస్త్ర మర్యాదను అనుసరించి చెప్పబడిన	అర్హసి	= తగియున్నావు (ఆచరింపుము)

అథ సప్తదశోఽధ్యాయః - శ్రద్ధాత్రయవిభాగయోగః

అర్జున ఉవాచ

యే శాస్త్రవిధిముత్సృజ్య యజంతే శ్రద్ధయాన్వితాః ।
తేషాం నిష్ఠా తు కా కృష్ణ సత్త్వమాహో రజస్తమః ॥ 1 ॥

కృష్ణ!	= కృష్ణా!	తేషామ్	= వారియొక్క
యే	= ఎవ్వరైతే	నిష్ఠా, తు,	= నిష్ఠ అయితే
శాస్త్రవిధిమ్	= శాస్త్రవిధానమును	కా	= ఎట్టిది? (అది)
ఉత్సృజ్య	= త్యజించి	సత్త్వమ్	= సాత్త్వికమా
శ్రద్ధయా, అన్వితాః	= భక్తిశ్రద్ధలు గలవారై	ఆహో	= అథవా (లేక)
యజంతే	= దేవపూజాదికములను ఆచరింతురో	రజః	= రాజసమా (లేక)
		తమః	= తామసమా?

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

త్రివిధా భవతి శ్రద్ధా దేహినాం సా స్వభావజా ।
సాత్త్వికీ రాజసీ చైవ తామసీ చేతి తాం శృణు ॥ 2 ॥

దేహినామ్	= మనుష్యులయొక్క	తామసీ, ఇతి	= తామసమనియు
స్వభావజా[1]	= స్వభావమును అనుసరించి ఏర్పడు	త్రివిధా, ఏవ	= మూడు విధములుగనే
		భవతి	= ఉండును
సా, శ్రద్ధా	= శాస్త్రవిధిని పాటింపని, అట్టి శ్రద్ధ	తామ్	= అట్టి శ్రద్ధను గూర్చి
సాత్త్వికీ, చ	= సాత్త్వికమనియు	(మత్తః)	= నానుండి
రాజసీ, చ	= రాజసమనియు	శృణు	= వినుము

సత్త్వానురూపా సర్వస్య శ్రద్ధా భవతి భారత ।
శ్రద్ధామయోఽయం పురుషో యో యచ్ఛ్రద్ధః స ఏవ సః ॥ 3 ॥

భారత!	= ఓ అర్జునా!	శ్రద్ధామయః	= ఏదియేని ఒక శ్రద్ధనుకలిగియే యుండును
సర్వస్య, శ్రద్ధా	= ప్రతివ్యక్తియొక్క శ్రద్ధయు	(అతః)	= ఇందువలన
సత్త్వానురూపా	= వారి అంతఃకరణ రీతికి తగినట్లు	యః	= ఏ పురుషుడు
		యచ్ఛ్రద్ధః	= ఎట్టి శ్రద్ధగలవాడో
భవతి	= ఉండును	సః	= అతడు
అయమ్, పురుషః	= ఈపురుషుడు	సః, ఏవ	= తద్రూపముగలవాడే యగును

యజంతే సాత్త్వికా దేవాన్ యక్షరక్షాంసి రాజసాః ।
ప్రేతాన్ భూతగణాంశ్చాన్యే యజంతే తామసా జనాః ॥ 4 ॥

సాత్త్వికాః	=	సాత్త్విక పురుషులు	అన్యే, తామసాః, జనాః	=	ఇతరులైన తామస లక్షణములు గలవారు
దేవాన్	=	దేవతలను	ప్రేతాన్	=	ప్రేతములను
యజంతే	=	పూజింతురు	భూతగణాన్, చ	=	భూతగణములను
రాజసాః	=	రాజసపురుషులు	యజంతే	=	పూజింతురు
యక్షరక్షాంసి	=	యక్షులను, రాక్షసులను			

అశాస్త్రవిహితం ఘోరం తప్యంతే యే తపో జనాః ।
దంభాహంకారసంయుక్తాః కామరాగబలాన్వితాః ॥ 5 ॥

దంభాహంకార సంయుక్తాః	=	దంభము, అహంకారములతో కూడియుండు వారు, మఱియు	అశాస్త్రవిహితమ్	=	శాస్త్రవిరుద్ధమైన (కేవలము మనస్సునకు తోచిన రీతిగా)
కామ, రాగ బలాన్వితాః	=	కోరికలు, ఆసక్తి కలిగి యుండి బలగర్వితు లైనవారు	ఘోరమ్, తపః	=	ఘోరమైన తపస్సును
యే, జనాః	=	ఏమనుష్యులు	తప్యంతే	=	ఆచరింతురో

కర్శయంతః శరీరస్థం భూతగ్రామమచేతసః ।
మాం చైవాంతఃశరీరస్థం తాన్ విద్ధ్యాసురనిశ్చయాన్ ॥ 6 ॥

శరీరస్థమ్	=	శరీరములయందున్న	కర్శయంతః[2]	=	కృశింపజేయు చుందురు
భూతగ్రామమ్[1]	=	భూతసముదాయమును	తాన్, అచేతసః	=	అట్టి అజ్ఞానులను
చ	=	మఱియు	ఆసుర నిశ్చయాన్	=	ఆసురస్వభావములు గలవారని
అంతశ్శరీరస్థమ్	=	అంతర్యామిగానున్న	విద్ధి	=	ఎఱుంగుము.
మామ్, ఏవ	=	పరమాత్ముడనైన నన్నే			

ఆహారస్త్వపి సర్వస్య త్రివిధో భవతి ప్రియః ।
యజ్ఞస్తపస్తథా దానం తేషాం భేదమిమం శృణు ॥ 7 ॥

సర్వస్య	= ప్రతివ్యక్తికిని	యజ్ఞః	= యజ్ఞము
ఆహారః, అపి	= (వాని వాని స్వభావమును అనుసరించి) ఆహారము గూడ	తపః	= తపస్సు
		దానమ్	= దానము (అనునవిగూడ మూడు విధములు)
త్రివిధః	= మూడువిధములుగా	తేషామ్	= వాటియొక్క
ప్రియః, భవతి	= ప్రియముగా ఉండును	ఇమమ్, భేదమ్	= ఈభేదమును వేర్వేఱుగా
తు	= మఱియు		
తథా	= అట్లే	శృణు	= వినుము

ఆయుఃసత్త్వబలారోగ్యసుఖప్రీతివివర్ధనాః ।
రస్యాః స్నిగ్ధాః స్థిరా హృద్యా ఆహారాః సాత్త్వికప్రియాః ॥ 8 ॥

ఆయుస్సత్త్వ బలారోగ్యసుఖ ప్రీతివివర్ధనాః	= ఆయువు, బుద్ధి, బలము, ఆరోగ్యము, సుఖము, ప్రీతి, మున్నగు వాటిని అభివృద్ధి పఱచునవి	హృద్యాః	= సహజముగ మనః ప్రీతికరములైన
		ఆహారాః	= ఆహార పదార్థములు
రస్యాః	= రసయుక్తములైనవి	సాత్త్విక ప్రియాః	= సాత్త్విక లక్షణములు గలవారికి ప్రియమైనవి
స్నిగ్ధాః	= స్నిగ్ధములైనవి		
స్థిరాః[1]	= స్థిరముగా ఉండునవి		

కట్వమ్లలవణాత్యుష్ణతీక్ష్ణరూక్షవిదాహినః ।
ఆహారా రాజసస్యేష్టా దుఃఖశోకామయప్రదాః ॥ 9 ॥

కటు	= చేదు	తీక్ష్ణ	= కారము
అమ్ల	= పులుపు	రూక్ష	= మాడిన
లవణ	= ఉప్పు	విదాహినః	= దాహకములైన పదార్థములును
అత్యుష్ణ	= మిక్కిలి వేడి		

దుఃఖశోక- ఆమయప్రదాః	= దుఃఖమును, చింతలను రోగములను కలిగించు నట్టివియుఅగు	ఆహారాః	= ఆహారపదార్థములు
		రాజసస్య	= రాజసపురుషునకు
		ఇష్టాః	= ప్రియములైనవి

యాతయామం గతరసం పూతి పర్యుషితం చ యత్ ।
ఉచ్ఛిష్టమపి చామేధ్యం భోజనం తామసప్రియమ్ ॥ 10 ॥

యత్, భోజనమ్ =	ఏభోజనమైతే	పర్యుషితమ్, చ =	పాసిపోయినట్టిదియును
యాతయామమ్ =	అర్థపక్వమైనది అనగా బాగుగా ఉడకనిదియు పండనిదియు	ఉచ్ఛిష్టం, చ =	ఎంగిలియైనదియు
		అమేధ్యమ్, అపి =	అపవిత్రమైనదియు అగునో
గతరసమ్ =	రసహీనమైనదియు	తత్ =	అట్టి భోజనము
పూతి =	దుర్గంధయుక్తమైనదియు	తామసప్రియమ్ =	తామసలక్షణములు గలవారికి ప్రియమైనది

అఫలాకాంక్షిభిర్యజ్ఞో విధిదృష్టో య ఇజ్యతే ।
యష్టవ్యమేవేతి మనః సమాధాయ స సాత్త్వికః ॥ 11 ॥

యః, యజ్ఞః =	ఏ యజ్ఞము	అఫలాకాంక్షిభిః =	ప్రతిఫలాపేక్ష లేని వారిచే
విధిదృష్టః =	శాస్త్రోక్తమైనదో		
యష్టవ్యమ్, ఏవ ఇతి, మనః, సమాధాయ =	ఇది నాకు కర్తవ్యమే అని, మనస్సున దృఢముగా నిశ్చయించుకొని	ఇజ్యతే =	చేయబడునో
		సః =	ఆ యజ్ఞము
		సాత్త్వికః =	సాత్త్వికము

అభిసంధాయ తు ఫలం దంభార్థమపి చైవ యత్ ।
ఇజ్యతే భరతశ్రేష్ఠ తం యజ్ఞం విద్ధి రాజసమ్ ॥ 12 ॥

తు =	కాని	ఫలమ్, అపి =	ఫలమును గూడ
భరతశ్రేష్ఠ! =	ఓ అర్జునా!	అభిసంధాయ =	దృష్టిలోనుంచుకొని
యత్ =	ఏది	ఇజ్యతే =	చేయబడునో
దంభార్థమ్, ఏవ =	(సరియైన నిష్ఠ లేకుండ) ఆడంబరము కొఱకు ఆచరింపబడునో	తమ్, యజ్ఞమ్ =	అట్టి యజ్ఞమును
		రాజసమ్ =	రాజసమైనదిగా
చ =	మఱియు	విద్ధి =	ఎఱుంగుము.

విధిహీనమసృష్టాన్నం మంత్రహీనమదక్షిణమ్ ।
శ్రద్ధావిరహితం యజ్ఞం తామసం పరిచక్షతే ॥ 13 ॥

విధిహీనమ్ = శాస్త్రవిధులను పాటింప నిదియును
అసృష్టాన్నమ్ = అన్నదాన రహితమై నదియు
మంత్రహీనమ్ = మంత్రహీనమైనదియు
అదక్షిణమ్ = దక్షిణలు లేనిదియు

శ్రద్ధావిరహితమ్ = శ్రద్ధలేకుండ చేయబడునదియు అగు
యజ్ఞమ్ = యజ్ఞమును
తామసమ్ = తామసమైనదిగా
పరిచక్షతే = చెప్పుదురు

దేవద్విజగురుప్రాజ్ఞపూజనం శౌచమార్జవమ్ ।
బ్రహ్మచర్యమహింసా చ శారీరం తప ఉచ్యతే ॥ 14 ॥

దేవ, ద్విజ, గురు[1], ప్రాజ్ఞ పూజనమ్ = దేవతలను, బ్రాహ్మణులను, గురుజనులను, జ్ఞానులను పూజించుట
శౌచమ్ = పవిత్రత
ఆర్జవమ్ = ఋజుత్వము, (మనో వాక్కాయములయందు సరళత్వము కలిగి యుండుట)

బ్రహ్మచర్యమ్, చ = బ్రహ్మచర్యవ్రతమును పాటించుట
అహింసా = అహింసయు
శారీరమ్, తపః = శారీరికమైన తపస్సు అని
ఉచ్యతే = చెప్పబడును

అనుద్వేగకరం వాక్యం సత్యం ప్రియహితం చ యత్ ।
స్వాధ్యాయాభ్యసనం చైవ వాఙ్మయమ్ తప ఉచ్యతే ॥ 15 ॥

యత్ = ఏదయితే
అనుద్వేగకరమ్ = ఉద్వేగమును కల్గింపనిదియు
ప్రియహితమ్, చ = ప్రియమైనదియు, హితకరమైనదియు
సత్యమ్ = యథార్థమైనదియు అగు
వాక్యమ్[1] = భాషణమో
చ = అవిధముగానే

స్వాధ్యాయాభ్యసనమ్ = వేదశాస్త్రపఠనములతో పరమేశ్వరనామ జపము యొక్క అభ్యాసములతో కూడి యున్నదో
(తత్) ఏవ = అదియే
వాఙ్మయమ్, తపః = వాక్కులకు సంబంధించిన తపస్సు- అని
ఉచ్యతే = పేర్కొనబడును

మనఃప్రసాదః సౌమ్యత్వం మౌనమాత్మవినిగ్రహః ।
భావసంశుద్ధిరిత్యేతత్ తపో మానసముచ్యతే ॥ 16 ॥

మనఃప్రసాదః = మనఃప్రసన్నత
సౌమ్యత్వమ్ = శాంత స్వభావము
మౌనమ్ = భగవచ్చింతనము
ఆత్మవినిగ్రహః = మనోనిగ్రహము మఱియు
భావసంశుద్ధిః = అంతఃకరణమునందలి భావముల పవిత్రత
ఇతి, ఏతత్, తపః = అనెడి, ఈ విధమైన తపస్సు
మానసమ్ = మానసికమైనదిగా
ఉచ్యతే = చెప్పబడును

శ్రద్ధయా పరయా తప్తం తపస్తత్ త్రివిధం నరైః ।
అఫలాకాంక్షిభిర్యుక్తైః సాత్త్వికం పరిచక్షతే ॥ 17 ॥

అఫలాకాంక్షిభిః = ఫలాపేక్షలేని వారగు
యుక్తైః, నరైః = యోగులచేత
పరయా, శ్రద్ధయా తప్తమ్ = అత్యంత శ్రద్ధతో చేయబడిన
తత్, త్రివిధమ్, తపః = అట్టి మూడు విధములైన (శారీరక, వాచిక, మానసిక) తపస్సును
సాత్త్వికమ్ = సాత్త్వికమని
పరిచక్షతే = పేర్కొందురు

సత్కారమానపూజార్థం తపో దంభేన చైవ యత్ ।
క్రియతే తదిహ ప్రోక్తం రాజసం చలమధ్రువమ్ ॥ 18 ॥

యత్, తపః = ఏ తపస్సు
సత్కారమాన పూజార్థమ్ = ఇతరులనుండి సత్కారములను, గౌరవములను, పూజలను అందుకొనుటకును
చ, ఏవ = ఇతరస్వార్థ ప్రయోజనముల కొఱకును
వా = లేక
దంభేన = దంభముతో
క్రియతే = చేయబడునో
అధ్రువమ్(1) = అనిశ్చితమైనదియు
చలమ్ = క్షణికఫలమును ఇచ్చునదియు అగు
తత్ = ఆ తపస్సు
ఇహ = ఇచ్చట
రాజసమ్ = రాజసమని
ప్రోక్తమ్ = చెప్పబడినది

మూఢగ్రాహేణాత్మనో యత్ పీడయా క్రియతే తపః ।
పరస్యోత్సాదనార్థం వా తత్తామసముదాహృతమ్ ॥ 19 ॥

దాతవ్యమితి యద్దానం దీయతేఽనుపకారిణే ।
దేశే కాలే చ పాత్రే చ తద్దానం సాత్త్వికం స్మృతమ్ ॥ 20 ॥

దాతవ్యమ్	= దానముచేయుటయే కర్తవ్యము	దేశే[1], చ	= తగిన ప్రదేశముల యందును
ఇతి	= అని (అను భావముతో)	కాలే, చ	= దుర్భిక్షాది యుక్త కాలములయందును
యత్, దానమ్	= ఏ దానము		
పాత్రే[1], చ	= పాత్రులైన వారికిని	తత్, దానమ్	= ఆ దానము
అనుపకారిణే	= ప్రత్యుపకారము ఆసింపక	సాత్త్వికమ్	= సాత్త్వికమని
దీయతే	= నిష్కామభావముతో ఇయ్యబడునో	స్మృతమ్	= భావింపబడును.

యత్తు ప్రత్యుపకారార్థం ఫలముద్దిశ్య వా పునః ।
దీయతే చ పరిక్లిష్టం తద్దానం రాజసం స్మృతమ్ ॥ 21 ॥

యత్, తు	= ఏదానమైతే	ఫలమ్, ఉద్దిశ్య[4]	= ఫలములను ఆసించి
పరిక్లిష్టమ్[2], చ	= మనఃక్లేశము తోడను	వా, పునః దీయతే	= యైనను గాని ఇయ్యబడునో
ప్రత్యుప కారార్థమ్[3]	= ప్రత్యుపకారము పొందుటకును	తత్, దానమ్	= ఆదానము
		రాజసమ్	= రాజసమని
		స్మృతమ్	= తలంపబడును

అదేశకాలే యద్దానమ్ అపాత్రేభ్యశ్చ దీయతే ।
అసత్కృతమవజ్ఞాతం తత్తామసముదాహృతమ్ ॥ 22 ॥

యత్, దానమ్	= ఏదానము	అదేశకాలే, చ	= దేశ, కాలోచితము కానిదియు
అసత్కృతమ్	= సద్భావములేకుండ (దానము పుచ్చుకొను వారియెడ గౌరవ భావము లేకుండ)	అపాత్రేభ్యః[1]	= పాత్రులు (యోగ్యులు) కానివారికి
		దీయతే	= ఇయ్యబడునో
(వా)	= (లేక)	తత్	= ఆదానము
అవజ్ఞాతమ్	= తృణీకారభావముతో చేయబడునదియు	తామసమ్	= తామసమని
		ఉదాహృతమ్	= పేర్కొనబడును

ఓం తత్సదితి నిర్దేశో బ్రహ్మణస్త్రివిధః స్మృతః ।
బ్రాహ్మణాస్తేన వేదాశ్చ యజ్ఞాశ్చ విహితాః పురా ॥ 23 ॥

ఓమ్, తత్, సత్	=	ఓమ్, తత్, సత్	బ్రహ్మణః	=	సచ్చిదానందఘన బ్రహ్మకు
ఇతి	=	అని	త్రివిధః	=	మూడువిధములగు
నిర్దేశః	=	నామనిర్దేశము	బ్రాహ్మణాః, చ	=	బ్రాహ్మణాది సమస్త ప్రాణులును
స్మృతః	=	చేయబడినది			
తేన	=	ఆ పరమాత్మ చేతనే	వేదాః, చ	=	వేదములును
			యజ్ఞాః	=	యజ్ఞాదులును
పురా	=	సృష్ట్యాదియందు	విహితాః	=	రచింపబడినవి

తస్మాదోమిత్యుదాహృత్య యజ్ఞదానతపఃక్రియాః ।
ప్రవర్తంతే విధానోక్తాః సతతం బ్రహ్మవాదినామ్ ॥ 24 ॥

తస్మాత్	=	అందువలన	సతతమ్	=	ఎల్లప్పుడును
బ్రహ్మవాదినామ్	=	వేదమంత్రములను ఉచ్చరించువారి యొక్క			
విధానోక్తాః	=	శాస్త్రముల యందు చెప్పబడిన	'ఓమ్' ఇతి	=	'ఓమ్' అని (ఈ పరమాత్మ నామమును)
యజ్ఞదానతపః క్రియాః	=	యజ్ఞములు, దానములు, తపస్సులు, మొదలగు క్రియలు	ఉదాహృత్య	=	ఉచ్చరింపబడుచునే
			ప్రవర్తంతే	=	ఆరంభమగుచున్నవి.

తదిత్యనభిసంధాయ ఫలం యజ్ఞతపఃక్రియాః ।
దానక్రియాశ్చ వివిధాః క్రియంతే మోక్షకాంక్షిభిః ॥ 25 ॥

మోక్షకాంక్షిభిః	=	మోక్షకాంక్షగలవారిచే	చ	=	మఱియు
ఫలమ్, అనభిసంధాయ	=	ఫలము ఏమాత్రము కోరబడకయే (లోక హితార్థమే)	దానక్రియాః	=	దానములును
			తత్, ఇతి	=	'తత్' అనగా ఇది యంతయును పరమాత్మదే అను భావముతో
వివిధాః	=	వివిధములగు			
యజ్ఞ తపః క్రియాః	=	యజ్ఞములు, తపశ్చర్యలు	క్రియంతే	=	చేయబడును.

సద్భావే సాధుభావే చ సదిత్యేతత్ప్రయుజ్యతే ।
ప్రశస్తే కర్మణి తథా సచ్ఛబ్దః పార్థ యుజ్యతే ॥ 26 ॥

పార్థ!	=	ఓ పార్థా!	ప్రయుజ్యతే	=	ప్రయోగింపబడుచున్నది
సద్భావే	=	సత్యభావమునందును	తథా	=	అట్లే
సాధుభావే, చ	=	శ్రేష్ఠభావము నందును (మంచిది అనుభావము నందును)	ప్రశస్తే, కర్మణి	=	ఉత్తమమైన కర్మయందును
సత్, ఇతి, ఏతత్	=	'సత్' అను ఈ పరమాత్మనామము	'సత్' శబ్దః	=	'సత్' అనుశబ్దము
			యుజ్యతే	=	ప్రయుక్తమగు చుండును.

యజ్ఞే తపసి దానే చ స్థితిః సదితి చోచ్యతే ।
కర్మ చైవ తదర్థీయం సదిత్యేవాభిధీయతే ॥ 27 ॥

యజ్ఞే, చ	=	యజ్ఞమునందును	ఉచ్యతే	=	పేర్కొనబడుచున్నది
తపసి, చ	=	తపస్సునందును	చ	=	మఱియు
దానే, చ	=	దానమునందును (గల)	తదర్థీయమ్, కర్మ	=	భగవత్ప్రీత్యర్థమైన కర్మయును
(యా), స్థితిః	=	ఏ నిష్ఠ కలదో	ఏవ	=	నిశ్చయముగా
(సా) స్థితిః, ఏవ	=	ఆ స్థితియును	'సత్', 'ఇతి'	=	'సత్' అని
'సత్', ఇతి	=	'సత్' అని	అభిధీయతే	=	చెప్పబడును.

అశ్రద్ధయా హుతం దత్తం తపస్తప్తం కృతం చ యత్ ।
అసదిత్యుచ్యతే పార్థ న చ తత్ప్రేత్య నో ఇహ ॥ 28 ॥

పార్థ!	=	ఓ పార్థా!	(తత్)	=	(అది)
అశ్రద్ధయా	=	అశ్రద్ధతో చేయబడిన	'అసత్', 'ఇతి'	=	'అసత్' అని
హుతమ్	=	హోమము	ఉచ్యతే	=	చెప్పబడును
దత్తమ్	=	ఇయ్యబడిన దానము	తత్	=	ఆ హోమాదికకర్మ
తప్తమ్, తపః, చ	=	ఆచరింపబడిన తపస్సు	నో, ఇహ	=	ఈ లోకమునందు ఫలప్రదముగాదు
యత్, కృతమ్	=	చేయబడిన ఏ శుభ కర్మయును కలదో	చ	=	మఱియు
			ప్రేత్య, న	=	మరణానంతరము గూడ ఫలప్రదముగాదు.

అథ అష్టాదశోఽధ్యాయః - మోక్షసన్న్యాసయోగః

అర్జున ఉవాచ

సన్న్యాసస్య మహాబాహో తత్త్వమిచ్ఛామి వేదితుమ్ ।
త్యాగస్య చ హృషీకేశ పృథక్ కేశినిషూదన ॥ 1 ॥

మహాబాహో!	=	ఓ మహాబాహూ!
హృషీకేశ!	=	ఓ అంతర్యామీ!
కేశినిషూదన!	=	ఓ వాసుదేవా!
సన్న్యాసస్య, తత్త్వమ్	=	సన్న్యాసతత్త్వమును
త్యాగస్య (తత్త్వమ్), చ	=	త్యాగ తత్త్వమును
పృథక్	=	వేర్వేఱుగా
వేదితుమ్, ఇచ్ఛామి	=	(నేను) తెలిసికొన గోరుచున్నాను

శ్రీభగవాన్ ఉవాచ

కామ్యానాం కర్మణాం న్యాసం సన్న్యాసం కవయో విదుః ।
సర్వకర్మఫలత్యాగం ప్రాహుస్త్యాగం విచక్షణాః ॥ 2 ॥

కవయః	=	(కొందరు) పండితులు
కామ్యానామ్[1] కర్మణామ్	=	కామ్యకర్మల యొక్క
న్యాసమ్ (ఏవ)	=	త్యాగమునే
సన్న్యాసమ్	=	సన్న్యాసమని
విదుః	=	భావింతురు
విచక్షణాః	=	విచక్షణాశీలురైన మఱికొందఱు మాత్రము
సర్వకర్మఫల త్యాగమ్[2]	=	సమస్తకర్మల ఫలములను త్యజించుటనే
త్యాగమ్	=	త్యాగమని
ప్రాహుః	=	పేర్కొందురు.

త్యాజ్యం దోషవదిత్యేకే కర్మ ప్రాహుర్మనీషిణః ।
యజ్ఞదానతపఃకర్మ న త్యాజ్యమితి చాపరే ॥ 3 ॥

ఏకే	=	కొందఱు
మనీషిణః	=	విద్వాంసులు
కర్మ	=	ప్రతికర్మయు
దోషవత్	=	దోషయుక్తమే (కనుక అది)
త్యాజ్యమ్	=	త్యజింప దగినదే
ఇతి	=	అని
ప్రాహుః	=	పలికెదరు
అపరే, చ	=	మఱికొందరు
యజ్ఞ, దాన, తపః కర్మ	=	యజ్ఞ, దాన తపస్సులను ఆచరించుట
న, త్యాజ్యమ్	=	త్యజింపరానిది
ఇతి, (ఆహుః)	=	అని పేర్కొందురు

నిశ్చయం శృణు మే తత్ర త్యాగే భరతసత్తమ ।
త్యాగో హి పురుషవ్యాఘ్ర త్రివిధః సంప్రకీర్తితః ॥ 4 ॥

పురుషవ్యాఘ్రు! = ఓ పురుషశ్రేష్ఠా!
భరతసత్తమ! = ఓ అర్జునా!
తత్ర = సన్న్యాసము, త్యాగము అను రెండు విషయము లలో (మొదట)
త్యాగే = త్యాగవిషయమున
మే = నాయొక్క

నిశ్చయమ్ = నిశ్చితాభిప్రాయమును గూర్చి
శృణు = వినుము
హి = ఏలనన
త్యాగః = త్యాగము
త్రివిధః = మూడువిధములుగా
సంప్రకీర్తితః = పేర్కొనబడినది.

యజ్ఞదానతపఃకర్మ న త్యాజ్యం కార్యమేవ తత్ ।
యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పావనాని మనీషిణామ్ ॥ 5 ॥

యజ్ఞదానతపః కర్మ = యజ్ఞ, దాన, తపస్సులను ఆచరించుట
న, త్యాజ్యమ్ = త్యజింపరానిది
తత్ = ఆ మూడును
కార్యమ్, ఏవ = అవశ్యము ఆచరింప వలసినవే-ఏలననగా
యజ్ఞః = యజ్ఞము

దానమ్ = దానము
చ = మఱియు
తపః = తపస్సు
ఏవ = అను మూడు కర్మలే
మనీషిణామ్(1) = బుద్ధిమంతులను
పావనాని = పవిత్రమొనర్చునవి

ఏతాన్యపి తు కర్మాణి సంగం త్యక్త్వా ఫలాని చ ।
కర్తవ్యానీతి మే పార్థ నిశ్చితం మతముత్తమమ్ ॥ 6 ॥

పార్థ! = ఓ పార్థా!
ఏతాని = ఈయజ్ఞ, దాన, తపః కర్మలును
తు = అట్లే
(అన్యాని), అపి, కర్మాణి = ఇతరములగు కర్తవ్య కర్మలును (అన్నియు)
సంగమ్ = ఆసక్తిని
చ = మఱియు

ఫలాని = ఫలములను
త్యక్త్వా = త్యజించి
కర్తవ్యాని = తప్పక చేయదగినవి
ఇతి = అని
మే = నాయొక్క
ఉత్తమమ్ నిశ్చితమ్, మతమ్ = ఉత్తమమైన నిశ్చితమైన అభిప్రాయము

నియతస్య తు సన్న్యాసః కర్మణో నోపపద్యతే ।
మోహాత్తస్య పరిత్యాగః తామసః పరికీర్తితః ॥ 7 ॥

తు = కాని
నియతస్య(1) = శాస్త్రవిహితమైన
కర్మణః, సన్న్యాసః = కర్మాచరణమును త్యజించుట
న, ఉపపద్యతే = ఉచితము కాదు

మోహాత్ = (కావున) మోహ వశమున
తస్య, పరిత్యాగః = దానిని పరిత్యజించుట
తామసః పరికీర్తితః = 'తామసత్యాగము' అని చెప్పబడును.

దుఃఖమిత్యేవ యత్కర్మ కాయక్లేశభయాత్ త్యజేత్ ।
న కృత్వా రాజసం త్యాగం నైవ త్యాగఫలం లభేత్ ॥ 8 ॥

(యః	= ఎవడు)	సః	= అతడు
యత్, కర్మ	= ఏ విధ్యుక్తకర్మాచరణమును	రాజసమ్, త్యాగమ్	= 'రాజస త్యాగము'ను
దుఃఖమ్, ఏవ, ఇతి	= దుఃఖకారకమేయని తలంచి	కృత్వా	= చేసి
కాయక్లేశ భయాత్	= శారీరిక క్లేశములకు భయపడి	త్యాగఫలమ్	= త్యాగఫలమును
త్యజేత్	= త్యజించునో	న, ఏవ, లభేత్	= ఏవిధముగను పొందడు.

కార్యమిత్యేవ యత్కర్మ నియతం క్రియతేఽర్జున ।
సంగం త్యక్త్వా ఫలం చైవ స త్యాగః సాత్త్వికో మతః ॥ 9 ॥

అర్జునా!	= ఓ అర్జునా!	ఫలమ్	= ఫలమును
నియతమ్	= శాస్త్రవిహితమైన	త్యక్త్వా	= త్యజించి
యత్, కర్మ కార్యమ్, ఏవ	= ఏ కర్మమైనను చేయదగినదే	క్రియతే	= చేయబడునో
ఇతి	= అనెడిభావముతో	సః, ఏవ	= అదియే
సంగమ్	= ఆసక్తిని	సాత్త్వికః, త్యాగః	= సాత్త్విక త్యాగము
చ	= మఱియు	మతః	= (అని) భావింపబడును

న ద్వేష్ట్యకుశలం కర్మ కుశలే నానుషజ్జతే ।
త్యాగీ సత్త్వసమావిష్టో మేధావీ ఛిన్నసంశయః ॥ 10 ॥

(యః)	= ఎవడు	సత్త్వసమావిష్టః	= శుద్ధసత్త్వగుణయుక్తుడు
అకుశలమ్, కర్మ	= అకుశల కర్మ(ల)ను		
న, ద్వేష్టి	= ద్వేషింపడో	ఛిన్నసంశయః	= సంశయ రహితుడు
కుశలే	= కుశలకర్మలయందు	మేధావీ	= బుద్ధిమంతుడు
న, అనుషజ్జతే	= ఆసక్తిని కలిగి యుండడో	త్యాగీ	= నిజమైన త్యాగి
సః	= అతడే		

న హి దేహభృతా శక్యం త్యక్తుం కర్మాణ్యశేషతః ।
యస్తు కర్మఫలత్యాగీ స త్యాగీత్యభిధీయతే ॥ 11 ॥

హి	= ఏలనన	(తస్మాత్)	= అందువలన
కర్మాణి	= కర్మలనన్నింటిని	యః	= ఏ పురుషుడు
అశేషతః	= సంపూర్ణముగా	కర్మఫలత్యాగీ	= కర్మఫలములను త్యజించువాడో
త్యక్తుమ్	= త్యజించుటకు		

దేహభృతా	= దేహధారియైన ఏ మనుష్యునకును	సః, తు	= అతడే
		త్యాగీ, ఇతి	= నిజమైన 'త్యాగి' యని
న, శక్యమ్	= సాధ్యముగాదు	అభిధీయతే	= పేర్కొనబడును

సుఖం త్విదానీం త్రివిధం శృణు మే భరతర్షభ ।
అభ్యాసాద్రమతే యత్ర దుఃఖాంతం చ నిగచ్ఛతి ॥ 36 ॥
యత్తదగ్రే విషమివ పరిణామేఽమృతోపమమ్ ।
తత్సుఖం సాత్త్వికం ప్రోక్తమ్ ఆత్మబుద్ధిప్రసాదజమ్ ॥ 37 ॥

భరతర్షభ!	= ఓ అర్జునా!	చ	= మఱియు
ఇదానీమ్	= ఇప్పుడు	దుఃఖాంతమ్	= దుఃఖాంతమును
త్రివిధమ్	= మూడు విధములైన	నిగచ్ఛతి	= పొందునో
సుఖమ్, తు	= సుఖములను గూర్చియు	యత్	= ఏ సుఖమైతే
		అగ్రే	= ప్రారంభ సమయమున
మే, (వచః)	= నామాటలను		
శృణు	= వినుము	విషమ్, ఇవ[1]	= విషమువలె అనిపించినను
యత్ర	= ఏ సుఖమునందు సాధకుడు		
		పరిణామే, తత్	= పరిణామమున అది
అభ్యాసాత్	= భజనధ్యానాదుల అభ్యాసము వలన	అమృతోపమమ్	= అమృతతుల్యముగా ఉండునో
రమతే	= ఆనందించునో	(అతః)	= (అందువలన)

విషయేంద్రియసంయోగాత్ యత్తదగ్రేఽమృతోపమమ్ ।
పరిణామే విషమివ తత్సుఖం రాజసం స్మృతమ్ ॥ 38 ॥

విషయేంద్రియ సంయోగాత్	= విషయేంద్రియ సంయోగమువలన	అమృతోపమమ్	= అమృతతుల్యముగ గోచరించినను
యత్, సుఖమ్	= ఏ సుఖము	పరిణామే	= పరిణామమున
(భవతి)	= కలుగునో	విషమ్, ఇవ[1]	= విషప్రాయమగును
తత్	= ఆసుఖము	(అతః	= అందువలన)
అగ్రే	= ప్రారంభ సమయమున (భోగానుభవ సమయమునందు)	తత్	= అది
		రాజసమ్	= 'రాజస సుఖము'-అని
		స్మృతమ్	= తలంపబడును.

బ్రాహ్మణక్షత్రియవిశాం శూద్రాణాం చ పరంతప ।
కర్మాణి ప్రవిభక్తాని స్వభావప్రభవైర్గుణైః ॥ 41 ॥

పరంతప!	=	ఓ పరంతపా! (అర్జునా)	స్వభావప్రభవైః	=	వారివారి స్వభావములను అనుసరించి ఏర్పడిన
బ్రాహ్మణ క్షత్రియవిశామ్	=	బ్రాహ్మణక్షత్రియ వైశ్యులయొక్క			
చ	=	అట్లే			
శూద్రాణామ్	=	శూద్రులయొక్క	గుణైః	=	గుణములనుబట్టి
కర్మాణి	=	కర్మలు	ప్రవిభక్తాని	=	విభజింపబడినవి

శమో దమస్తపః శౌచం క్షాంతిరార్జవమేవ చ ।
జ్ఞానం విజ్ఞానమాస్తిక్యం బ్రహ్మకర్మస్వభావజమ్ ॥ 42 ॥

శమః	=	శమము (మనోనిగ్రహము)	ఆస్తిక్యమ్	=	వేదశాస్త్రముల యందును, ఈశ్వరుని యందును, పరలోకాదులయందును విశ్వాసము కలిగియుండుట
దమః	=	దమము (ఇంద్రియ నిగ్రహము)			
తపః	=	తపస్సు (ధర్మములను పాటించుటలో ఎదురగు కష్టములను సహించుట)	జ్ఞానమ్	=	వేదశాస్త్రముల అధ్యయనము, అధ్యాపనము
శౌచమ్[1]	=	బాహ్యాభ్యంతరముల శుచిత్వము	చ	=	మఱియు
క్షాంతిః	=	ఇతరుల అపరాధములను క్షమించుట	విజ్ఞానమ్ ఏవ	=	పరతత్త్వానుభవమూ (ఇవియన్నియును)
ఆర్జవమ్	=	ఋజుమార్గజీవనము	బ్రహ్మకర్మ స్వభావజమ్	=	బ్రాహ్మణుల స్వాభావిక కర్మలు

శౌర్యం తేజో ధృతిర్దాక్ష్యం యుద్ధే చాప్యపలాయనమ్ ।
దానమీశ్వరభావశ్చ క్షాత్రం కర్మ స్వభావజమ్ ॥ 43 ॥

శౌర్యమ్	=	శౌర్యము	అపలాయనమ్	=	వెన్ను చూపకుండుట
తేజః	=	తేజస్సు	దానమ్, చ	=	దానము(ల)ను చేయుట మఱియు
ధృతిః	=	ధైర్యము			
దాక్ష్యమ్, చ	=	దక్షత మఱియు	ఈశ్వర భావః[1]	=	స్వామిభావము మొదలగునవన్నియును
యుద్ధే, అపి	=	యుద్ధమునందును			
			క్షాత్రమ్, స్వభావజమ్,కర్మ	=	క్షత్రియుల స్వాభావిక కర్మలు

కృషిగౌరక్ష్యవాణిజ్యం వైశ్యకర్మస్వభావజమ్ ।
పరిచర్యాత్మకం కర్మ శూద్రస్యాపి స్వభావజమ్ ॥ 44 ॥

కృషి, గౌరక్ష్య, వాణిజ్యమ్	=	వ్యవసాయము, గోపాలనము, క్రయవిక్రయముల యందు సత్యవ్యవహారము[1] మొదలగునవి యన్నియును	అపి	=	మఱియు అట్లే
			పరిచర్యాత్మకమ్	=	అన్ని వర్ణముల వారిని సేవించుట
			శూద్రస్య	=	శూద్రులకు
వైశ్యకర్మ స్వభావజమ్	=	వైశ్యులకు స్వాభావికములైన కర్మలు	స్వభావజమ్, కర్మ	=	స్వాభావికములైన కర్మలు

స్వే స్వే కర్మణ్యభిరతః సంసిద్ధిం లభతే నరః ।
స్వకర్మనిరతః సిద్ధిం యథా విందతి తచ్ఛృణు ॥ 45 ॥

స్వే, స్వే,	=	తమ తమ	యథా	=	ఎట్లు
కర్మణి	=	కర్మలయందు			
అభిరతః	=	తత్పరుడైన	సిద్ధిమ్	=	పరమసిద్ధిని
నరః	=	మానవుడు			
సంసిద్ధిమ్	=	భగవత్ప్రాప్తిరూప సిద్ధిని	విందతి	=	పొందునో
లభతే	=	పొందును			
స్వకర్మనిరతః	=	తనస్వాభావిక కర్మయందు నిరతుడైనవాడు	తత్	=	ఆవిధులను
			శృణు	=	(తెలుపుచున్నాను) వినుము

యతః ప్రవృత్తిర్భూతానాం యేన సర్వమిదం తతమ్ ।
స్వకర్మణా తమభ్యర్చ్య సిద్ధిం విందతి మానవః ॥ 46 ॥

యతః	=	ఏ భగవంతునినుండి	స్వకర్మణా	=	తన స్వాభావిక కర్మాచరణము ద్వారా
భూతానామ్	=	సమస్త ప్రాణులయొక్క			
ప్రవృత్తిః	=	ఉత్పత్తి (జరుగుచున్నదో)			
యేన	=	ఏ భగవంతునిచే	అభ్యర్చ్య[2]	=	పూజించి
ఇదమ్, సర్వమ్	=	ఈ సమస్తజగత్తు	మానవః	=	మానవుడు
తతమ్[1]	=	వ్యాప్తమైయున్నదో	సిద్ధిమ్	=	పరమసిద్ధిని
తమ్	=	ఆ పరమేశ్వరుని	విందతి	=	పొందుచున్నాడు

శ్రేయాన్ స్వధర్మో విగుణః పరధర్మాత్ స్వనుష్ఠితాత్ ।
స్వభావనియతం కర్మ కుర్వన్నాప్నోతి కిల్బిషమ్ ॥ 47 ॥

స్వనుష్ఠితాత్	=	బాగుగా ఆచరింపబడిన	స్వభావనియతమ్	=	స్వభావమునకు అనుగుణమైన
పరధర్మాత్	=	ఇతరుల ధర్మముకంటెను	కర్మ	=	స్వధర్మరూప కర్మ(ల)ను
విగుణః (అపి)	=	గుణరహితమేయైనను			

స్వధర్మః	= స్వధర్మాచరణమే	కుర్వన్	= చేయుచు (మనుష్యుడు)
శ్రేయాన్	= శ్రేష్ఠమైనది	కిల్బిషమ్	= పాపము(ల)ను
(యస్మాత్)	= ఎందువలననగా	న, ఆప్నోతి	= (ఏమాత్రము) పొందదు

సహజం కర్మ కౌంతేయ సదోషమపి న త్యజేత్ ।
సర్వారంభా హి దోషేణ ధూమేనాగ్నిరివావృతాః ॥ 48 ॥

కౌంతేయ!	= ఓ కుంతీసుతా!	అగ్నిః	= అగ్ని
సహజమ్(1), కర్మ	= సహజ(స్వాభావిక)మైన కర్మ	ధూమేన, ఇవ	= పొగచే ఆవరింపబడినట్లు
సదోషమ్, అపి	= దోషయుక్తమైనను	సర్వారంభాః	కర్మలన్నియును
(తత్	= దానిని)	దోషేణ ఆవృతాః	= ఏదేని ఒక దోషముచేత ఆవరింపబడియే ఉండును
న, త్యజేత్	= త్యజింపరాదు		
హి	= ఏలనన		

అసక్తబుద్ధిః సర్వత్ర జితాత్మా విగతస్పృహః ।
నైష్కర్మ్యసిద్ధిం పరమాం సన్న్యాసేనాధిగచ్ఛతి ॥ 49 ॥

సర్వత్ర	= ప్రాపంచిక విషయములన్నింటి యందును	జితాత్మా	= అంతఃకరణమును జయించినవాడును, అగు పురుషుడు
		సన్న్యాసేన	= సాంఖ్యయోగము ద్వారా
అసక్తబుద్ధిః	= ఆసక్తి లేనివాడును	పరమామ్	= అత్యంత శ్రేష్ఠమైన
		నైష్కర్మ్యసిద్ధిమ్	= నైష్కర్మ్యసిద్ధిని
విగతస్పృహః	= స్పృహారహితుడును	అధిగచ్ఛతి	= పొందును

సిద్ధిం ప్రాప్తో యథా బ్రహ్మ తథాప్నోతి నిబోధ మే ।
సమాసేనైవ కౌంతేయ నిష్ఠా జ్ఞానస్య యా పరా ॥ 50

కౌంతేయ	= ఓ అర్జునా!	బ్రహ్మ	= పరబ్రహ్మపరమాత్మను
జ్ఞానస్య యా, పరా, నిష్ఠా సిద్ధిమ్	= జ్ఞానయోగముయొక్క పరానిష్ఠయైన నైష్కర్మ్యసిద్ధిని	యథా	= ఎట్లు
		ఆప్నోతి	= పొందునో
		తథా	= ఆ విధానమును
యథా	= ఏవిధముగా	సమాసేన, ఏవ	= సంక్షిప్తముగానే
ప్రాప్తః	= మనుజుడు పొందునో (తద్వారా)	మే	= నానుండి
		నిబోధ	= ఎఱుంగుము

బుద్ధ్యా విశుద్ధయా యుక్తో ధృత్యాత్మానం నియమ్య చ ।
శబ్దాదీన్ విషయాన్ త్యక్త్వా రాగద్వేషౌ వ్యుదస్య చ ॥ 51 ॥
వివిక్తసేవీ లఘ్వాశీ యతవాక్కాయమానసః ।
ధ్యానయోగపరో నిత్యం వైరాగ్యం సముపాశ్రితః ॥ 52 ॥
అహంకారం బలం దర్పం కామం క్రోధం పరిగ్రహమ్ ।
విముచ్య నిర్మమః శాంతో బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే ॥ 53 ॥

విశుద్ధయా = విశుద్ధమైన
బుద్ధ్యా = బుద్ధితో
యుక్తః = కూడినవాడై
లఘ్వాశీ = తేలికయైన సాత్త్వికాహారమును మితముగా భుజించువాడును
శబ్దాదీన్ = శబ్ద, స్పర్శ, రూపాదులైన
విషయాన్ = విషయములను
త్యక్త్వా = త్యజించి
వివిక్తసేవీ = పరిశుభ్రమైన ప్రదేశమున ఏకాంతముగా నివసించువాడును

ధృత్యా[1] = సాత్త్విక ధారణా శక్తిద్వారా
ఆత్మానమ్ = అంతఃకరణమును, ఇంద్రియములను
నియమ్య = సంయమమొనర్చి
యతవాక్కాయ మానసః = మనోవాక్కాయములను అదుపులో ఉంచుకొనిన వాడును
రాగద్వేషౌ = రాగద్వేషములను
వ్యుదస్య = సర్వథా త్యజించి
వైరాగ్యమ్ = దృఢవైరాగ్యమును
సముపాశ్రితః = ఆశ్రయించిన వాడును
చ = మఱియు

అహంకారమ్ = అహంకారమును
బలమ్ = బలమును
దర్పమ్ = దర్పమును
కామమ్ = కామమును
క్రోధమ్ = క్రోధమును
చ = మఱియు
పరిగ్రహమ్ = పరిగ్రహమును
విముచ్య = పరిత్యజించి
నిత్యమ్ ధ్యానయోగ = నిరంతరము ధ్యానయోగ

నిర్మమః = మమతా రహితుడును
శాంతః = శాంతియుతుడును ఐన పురుషుడు
బ్రహ్మభూయాయ = సచ్చిదానంద ఘన పరబ్రహ్మము నందు అభిన్న భావముతో స్థితుడగుటకు
కల్పతే = పాత్రుడగును

బ్రహ్మభూతః ప్రసన్నాత్మా న శోచతి న కాంక్షతి ।
సమః సర్వేషు భూతేషు మద్భక్తిం లభతే పరామ్ ॥ 54 ॥

బ్రహ్మభూతః = సచ్చిదానందఘన బ్రహ్మమునందు ఏకీభావస్థితుడును
ప్రసన్నాత్మా = ప్రసన్నమైన మనస్సుగలవాడును, ఐనయోగి

న, శోచతి = (దేనికిని) శోకింపడు
న, కాంక్షతి = దేనినీ కాంక్షింపడు
సర్వేషు భూతేషు = సమస్త భూతముల యందును

సమః[1] = సమభావముగల యోగి
పరామ్, మద్భక్తిమ్[2] = నా పరాభక్తిని
లభతే = పొందును

భక్త్యా మామభిజానాతి యావాన్యశ్చాస్మి తత్త్వతః ।
తతో మాం తత్త్వతో జ్ఞాత్వా విశతే తదనంతరమ్ ॥ 55 ॥

భక్త్యా = ఆ పరాభక్తితో (ఆ బ్రహ్మభూతుడైన యోగి)
మామ్ = పరమాత్ముడనైన నన్ను
(అహమ్, = నేను)
యః = ఎవరినో
చ = మఱియు
యావాన్, అస్మి = ఎంతటి శక్తిగలవాడనో

తత్త్వత: = యథాతథముగ నాతత్త్వమును
అభిజానాతి = బాగుగా ఎఱుంగును
తత: = అనంతరము
మామ్ = నన్ను
తత్త్వత: = యథార్థముగా
జ్ఞాత్వా = తెలిసికొని
తదనంతరమ్ = తత్క్షణమే
విశతే = నాలో లీనమగును

సర్వకర్మాణ్యపి సదా కుర్వాణో మద్వ్యపాశ్రయ: ।
మత్ప్రసాదాదవాప్నోతి శాశ్వతం పదమవ్యయమ్ ॥ 56 ॥

మద్వ్యపాశ్రయ: = మత్పరాయణుడై, నన్ను ఆశ్రయించిన కర్మయోగి
సర్వకర్మాణి = సమస్తకర్మలను
సదా = నిరంతరము
కుర్వాణ:, అపి = చేయుచునే

మత్ప్రసాదాత్ = నా అనుగ్రహమువలన
శాశ్వతమ్ = సనాతనమైన
అవ్యయమ్ = నాశరహితమైన
పదమ్ = పరమ పదమును
అవాప్నోతి = పొందును

ఈశ్వర: సర్వభూతానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి ।
భ్రామయన్ సర్వభూతాని యంత్రారూఢాని మాయయా ॥ 61 ॥

అర్జున! = ఓ అర్జునా!
యంత్రారూఢాని = శరీరరూప యంత్రములను అధిరోహించిన
సర్వభూతాని = సమస్తప్రాణులను

భ్రామయన్ = (వారివారి కర్మలను అనుసరించి, వారిని) భ్రమింపజేయుచు
సర్వభూతానామ్ = సకలభూతముల యొక్క

ఈశ్వరః = అంతర్యామియైన పరమేశ్వరుడు
మాయయా = తన మాయచే
హృద్దేశే = హృదయములయందు
తిష్ఠతి = స్థితుడై యుండును

తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత ।
తత్ప్రసాదాత్ పరాం శాంతిం స్థానం ప్రాప్స్యసి శాశ్వతమ్ ॥ 62 ॥

భారత! = ఓ అర్జునా!
సర్వభావేన = అన్నివిధములుగా
తమ్, ఏవ = ఆ పరమేశ్వరునే
శరణమ్, గచ్ఛ = శరణుజొచ్చుము
తత్ప్రసాదాత్ = ఆయన యనుగ్రహము వలన
పరామ్, శాంతిమ్ = పరమ శాంతిని
శాశ్వతమ్, స్థానమ్ = శాశ్వతమైన పరమ పదమును
ప్రాప్స్యసి = పొందగలవు

ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యాతం గుహ్యాద్గుహ్యతరం మయా ।
విమృశ్యైతదశేషేణ యథేచ్ఛసి తథా కురు ॥ 63 ॥

ఇతి = ఈ విధముగా
గుహ్యాత్, గుహ్యతరమ్ = పరమ గోప్యమైన
జ్ఞానమ్ = జ్ఞానము
మయా = నాచేత
తే = నీకు
ఆఖ్యాతమ్ = చెప్పబడినది
ఏతత్ = ఈ గోప్యజ్ఞానమును
అశేషేణ = సమగ్రముగా(పూర్తిగా)
విమృశ్య = పరిశీలించి
యథా = ఏవిధముగా
ఇచ్ఛసి = నీవు కోరుకొనుచున్నావో
తథా = ఆప్రకారము
కురు = చేయుము

సర్వగుహ్యతమం భూయః శృణు మే పరమం వచః ।
ఇష్టోఽసి మే దృఢమితి తతో వక్ష్యామి తే హితమ్ ॥ 64 ॥

సర్వ గుహ్యతమమ్ = సమస్త గోప్య విషయములయందును పరమగోప్యమైన
మే, పరమమ్, వచః = సర్వశ్రేష్ఠమైన నా వచనములను
భూయః = ఇంకనూ
శృణు = వినుము
మే = నాకు
దృఢమ్ = అత్యంతము
ఇష్టః, అసి = ఇష్టమైనవాడవు
తతః = అందువలన
ఇతి, హితమ్ = హితకరములైన, ఈ, నా వచనములను
తే = నీకు
వక్ష్యామి = చెప్పెదను

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు ।
మామేవైష్యసి సత్యం తే ప్రతిజానే ప్రియోఽసి మే ॥ 65 ।

మన్మనాః = నాయందే మనస్సు నిల్పినవాడవు
మద్భక్తః = నాయందు భక్తి గలవాడవు
మద్యాజీ = నన్ను పూజించువాడవు
భవ = కమ్ము
మామ్ = నన్ను (నాకు)
నమస్కురు = నమస్కరింపుము
(ఏవమ్) = ఇట్లు చేయుటవలన
మామ్, ఏవ = నన్నే
ఏష్యసి = పొందెదవు
తే = నీకు (నీకొఱకై)
సత్యమ్, ప్రతిజానే = సత్యప్రతిజ్ఞ చేయుచున్నాను
(యతః) = ఏలనన
మే = నాకు
ప్రియః, అసి = నీవు మిక్కిలి ఇష్టమైనవాడవు

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ ।
అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః ॥ 66 ॥

సర్వధర్మాన్ = సమస్తధర్మములను (సర్వకర్తవ్యకర్మలను)
పరిత్యజ్య = నాకు సమర్పించి
ఏకమ్ = సర్వశక్తిమంతుడను, సర్వాధారుడను, పరమేశ్వరుడను ఐన
మామ్, (ఏవ) = నన్నే
శరణమ్[1], వ్రజ = శరణుజొచ్చుము
అహమ్, త్వా = నేను నిన్ను
సర్వపాపేభ్యః = సమస్త పాపములనుండియు
మోక్షయిష్యామి = విముక్తుని గావించెదను
మా, శుచః = నీవు శోకింపకుము

అధ్యేష్యతే చ య ఇమం ధర్మ్యం సంవాదమావయోః ।
జ్ఞానయజ్ఞేన తేనాహమ్ ఇష్టః స్యామితి మే మతిః ॥ 70 ।

యః = ఎవడయితే
ఇమమ్ = ఈ
ధర్మ్యమ్ = ధర్మయుక్తమైన
ఆవయోః = మన ఇరువురియొక్క
సంవాదమ్ = సంవాదరూపమైన గీతాశాస్త్రమును
అధ్యేష్యతే = పఠించునో
తేన, చ = వానిచేతను
అహమ్ = నేను
జ్ఞానయజ్ఞేన[1] = జ్ఞానయజ్ఞము ద్వారా
ఇష్టః, స్యామ్ = పూజితుడను అగుదును
ఇతి = అని
మే, మతిః = నా అభిప్రాయము